

akademya

fikir-ilim-sanat dergisi

METAFİZİK DÜNYA SAVAŞI Mitoloji

İSLÂM BİRLEŞİK DEVLETLERİ ANAYASASI TASLAĞI

MİRZABEYOĞLU'NUN VERDİĞİ METAFİZİK DÜNYA SAVAŞI

BATININ MEDENİYET MEFKÜRESİ: GÜNEŞ TANRISI RA

BATININ GİZLİ İLİMLERİ

MAHMUD EROL KILIÇ'LA EZOTERİZM ÜZERİNE

MEZOPOTAMYA VE KÜRT MİTOLOJİSİNİN KAYNAKLARI

BÂTIL, BİD'AT VE HURAFE

MİTOLOJİ, İNSAN VE DİL

MİTOLOJİDEN SİNEMAYA

KABALA'NIN TEMELİNDE İSLÂM TASAVVUFU VAR

İÇİMİZDEKİ GÜNEŞ VE AY

DANKO

BOZKURT'ÇULUK

DERİN DÜNYA DEVLETİ

CIA VE TAVISTOCK İNSAN İLİŞKİLERİ ENSTİTÜSÜ

DÜNYA HÜKÜMETİ

AKSİYON HÂRİKASI ABDÜRREŞİD İBRAHİM

MANTIĞIN MANTIĞI?

ESATİR VE MİTOLOJİ FİHRİSTİ

3

YAZ / 2012

beş lira

idp

İslamcı Dergiler Projesi

İÇİNDEKİLER

Akademya'dan.....	1
İSLÂM BİRLEŞİK DEVLETLERİ ANAYASASI TASLAĞI Selim Gürselgil.....	3
MİRZABEYOĞLU'NUN VERDİĞİ METAFİZİK DÜNYA SAVAŞI Hayreddin Soykan.....	22
BATININ MEDENİYET MEFKÜRESİ: GÜNEŞ TANRISI RA Ömer Emre Akcebe.....	97
İKİ TELEGRAM MARİFETİ VESİLESİYLE BATININ GİZLİ İLİMLERİ Reha Suvari.....	114
MAHMUD EROL KILIÇ'LA EZOTERİZM ÜZERİNE A. Said Aykut - E. Efe Çakmak.....	132
MEZOPOTAMYA MİTOLOJİSİ VEYA KÜRT MİTOLOJİSİNİN KAYNAKLARI Sezai Kırılgaç.....	151
BÂTİL, BİD'AT VE HURAFE Sedat Bulut.....	176
MİTOLOJİ, İNSAN VE DİL Hülya Uyar.....	182
MİTOLOJİDEN SİNEMAYA Fatih Turplu.....	194
"KABALA'NIN TEMELİNDE İSLÂM TASAVVUFU VAR" Röportaj: Birol Biçer.....	206
İÇİMİZDEKİ GÜNEŞ VE AY Ayşegül Ahfa.....	210
DANKO Maksim Gorki - Rusçadan Çeviren: Kenan Duru.....	218
BOZKURT'ÇULUK Selim Gürselgil.....	222
DERİN DÜNYA DEVLETİ Atilla Akar.....	232
CIA VE TAVISTOCK İNSAN İLİŞKİLERİ ENSTİTÜSÜ Erol Bilbilik.....	247
DÜNYA HÜKÜMETİ Fidel Castro.....	257
AKSİYON HÂRİKASI ABDÜRREŞİD İBRAHİM Abdurrahman Hacımelek.....	266
MANTIĞIN MANTIĞI? Turan Demir.....	277
ESATİR VE MİTOLOJİ FİHRİSTİ Hazırlayan: Ali Nacar.....	284

AKADEMYA
Çeşitli Fikir-İlim-Sanat Dergisi

II. Dönem

Yıl 1 - Sayı 3
Mayıs-Temmuz 2012
Yaygın Süreli Yayın

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Gülçin Şenel Soykan

Genel Yayın Koordinatörü
Ömer Emre Akcebe

E-Posta Adresi
akademyakultursanat@gmail.com

İnternet Sitesi
www.yeniakademya.org

Grafik Tasarım
Altan Koman

Yayın Kurulu
Hayreddin Soykan
Selim Gürselgil
Ömer Emre Akcebe
Reha Suvarı
Turan Demir
Ali Nacar
Sedat Bulut
Sezal Kırılancık
Hülya Uyar
Kenan Duru
Ayşegül Ahfa
Abdurrahman Hacımelek

Arka Kapak
Rukiye Şenel

Genel Yayın Danışmanları
Oğuz Yıldırım
Hakan Yaman

Hukuk Danışmanı
Av. Mehmed Emin

İslami İlimler Danışmanı
Osman Akyıldız

İdare Yeri
Ahmediye Mah. Gündoğumu Cad. No 17 / 11.
Üsküdar-İSTANBUL
(0506) 709 41 52

Fiyatı
5 TL

Abonelik
Yıllık 40 TL

Posta Çeki
GÜLÇİN ŞENEL SOYKAN adına
6252412

Banka Havalesi
GÜLÇİN ŞENEL SOYKAN adına
Kuveyt Türk Ümraniye Şubesi
6716419-1

Abonelik bedelini yatırdıktan sonra, ilgili makbuzun fotokopisini, hangi sayıdan itibaren abone olmak istediğinizi belirten bir notla birlikte İdare Yeri adresimize mektupla veya akademyakultursanat@gmail.com e-posta adresimize gönderiniz. Gerek gördüğünüzde veya derginiz elinize ulaştığında telefonla teyid ettiriniz.

Baskı-Çift
Ada Ofset (0212) 567 12 42
Litrosyolu, 2. Matbaacılar Sitesi
E Blok, No (ZE2) 1. Kat
Topkapı-İSTANBUL

Akademya'dan

Bu sayımızın çıkışı bir nebze gecikti. Buna sebep ne muhtevâ eksikliği ne malî problem ne de başka bir mâni idi. Yalnızca bundan sonraki yayın çizgimizin ana hatlarının kadromuz bünyesinde netleşmesini ve elinizdeki derginin muhtevâsının da bu istikamette billurlaşmasını arzu ettik. Bu gerçekleşinceye dek dergimizi beklettik. Nihâyet, inanıyoruz ki, tüm okuyucularımızın ilgiyle takib edeceği yepyeni bir muhtevâ çerçevesi oluşturmayı başardık.

"Çerçeve" hâlinde tesbit ettiğimiz ve ileriki sayılarımızda da elbirliğiyle geliştirip inşallah zenginleştirileceğimiz bu yeni yayın çizgisi, esas olarak "metafizik dünya savaşı" üzerine oturacak ve Batı ile İslâm dünyası arasındaki nihai hesablaşmanın "herkese görünür" yönlerinden öte, sözkonusu savaşın "herkese görünmez" yönlerini, bu bakımdan özellikle "metafizik" derinliğini ve genişliğini ele almaya çalışacak. Kuşkusuz, çapımız ve gücümüz müsaadesince...

Temel hayatî bir örnek olarak, Batı emperyalizminin İslâm dünyası üzerindeki -herkesin farkında olduğu- askerî, siyasî, iktisadî vb saldırı ve tasallutundan ziyâde, çoğumuzun farkında bile olmadığı ancak bizi "biz" olmaktan çıkaran "kültür emperyalizmi"ni işlemeye bakacağız. Batının "bugün"ünden ziyâde, onu bu günlere getiren "köklerini" yahud "bugün" gördüklerimizin perde arkasındaki "gizli aktör ve faktörleri" incelemeye çalışacağız. Bu sayımızda "mitoloji" bahsini öne çıkarmamızın bir sebebi de bu.

Elbette Batıya kuru bir tepki olarak değil, meseleleri kendi İslâmî dünya görüşümüzün derinliği ve genişliğine dayanarak ve aynı şekilde "yeni devlet – yeni dünya düzeni" alternatifimiz zâviyesinden ortaya koyma gaye ve gayretinde olacağız. Tek kelimeyle, Büyük Doğu-İBDA dünya görüşü perspektifinden!..

"Metafizik Dünya Savaşı" başlıklı dosyamızda mevcut makalelere ilâveten, -her sayımızda olduğu gibi- farklı konulardaki başka inceleme ve makalelere de yer veriyoruz. Bu çerçevede, harika bir sürprizimiz olacak okuyucularımıza: Selim Gürselgil'in kaleme aldığı "İSLÂM BİRLEŞİK DEVLETLERİ ANAYASASI TASLAĞI", yeni anayasa tartışma ve hazırlıklarının gündemde olduğu bu günlerde, Batının kuyruğunda Batıcı anayasa teşkilî peşinde olanlardan tamamen ayrı olarak, Anadolu merkezli ve Anadolu'nun "ruh kökü"ne dayanan yegâne "alternatif anayasa çalışması" olma kıymetini taşıyor. İsterse -ileride teşekkür edecek aslına nispetle- eksikliği, gediği veya yanlış olsun, bizce hiç farketmiyor, eksikleri bilâhare tamamlanmak üzere bu çalışma, biricik olma kıymetinden hiçbir şey kaybetmiyor ve ilk olarak Akademya okuyucularının istifade ve takdirine sunuluyor.

Dosya konumuz dışındaki müstakil çalışmaların bir diğeri de, Abdurrahman Hacimelek imzalı "AKSİYON HÂRİKASI ABDÜR-REŞİD İBRAHİM". Mehmed Âkîf'in Safahat'ında kendisine başlı başına bir bölüm tahsis edilen, İslâm davası uğruna dünyanın dört bir köşesine seyahat eden, bir müddet Anadolu'da yaşayan, Abdülhamid Han'ın da desteğini alan ve hem kalem hem kılıç sahibi bir şahsiyet olarak birçok esere ve sayısız aksiyona imza atan Türkistanlı büyük İslâm âlimi ve mücahidi Abdürreşid İbrahim'in mücadelesini hayranlıkla okuyacağınıza inanıyoruz.

Dosyamız haricindeki son bir çalışma ise, uzun zamandır bizimle birlikte olmasına karşılık yazar kadromuza yeni katılan Turan Demir'in "MANTIĞIN MANTIĞI?" başlıklı makalesi. Turan Demir, sabahtan akşama "o mantıklı, bu mantıksız" denilerek tartışılmaz bir "otorite" imişçesine zihnimize oturtulmak istenen "mantık" cenderesini sorguluyor ve sorduğu "sorularla" bize bu mantık anlayışındaki çürüklüğü ve mantıksızlığı gösteriyor.

"Metafizik Dünya Savaşı" başlıklı ve "Mitoloji" ağırlıklı dosyamız bünyesindeki makalelere gelince, ilk makalemiz Hayreddin Soykan imzalı "MİRZABEYOĞLU'NUN VERDİĞİ METAFİZİK DÜNYA SAVAŞI". Bu geniş çalışmada yazar, Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'nun bunca işkenceye niçin ve nasıl tarafından maruz bırakıldığını ve Mirzabeyoğlu'nun "tek başına" verdiği ancak çoğunun farketmediği "dünya savaşı"nın öne çıkan kimi yönlerini, çok çarpıcı malûmat ve değerlendirmeler paylaşarak gösteriyor. Tüm okuyucularımız için ziyâdesiyle şaşırtıcı ve ufuk açıcı olacağını düşünüyoruz.

Dosyamızın ikinci makalesi ise, Ömer Emre Akcebe imzalı "BATININ MEDENİYET MEFKÜRESİ: GÜNEŞ TANRISI RA". Batı teknolojisinin ve makinenin "bugün"üne yön veren mitolojik, tarihî, ilmî ve siyasî arka plâna dair çok önemli tesbitler paylaşılıyor bu çalışmada. Aynı şekilde, Telegram'ı daha farklı bir bakış açısıyla değerlendirmemize imkân veren dikkat çekici bir çerçeve ortaya konuluyor.

Dosyamızın üçüncü makalesi, belki bir nebze ürpertici ancak son derece aydınlatıcı bir çalışma olarak, Reha Suvari imzalı "İKİ TELEGRAM MARİFETİ VESİLESİYLE BATININ GİZLİ İLİMLERİ". Reha Suvari, Telegram'ın arındaki ezoterik, okültist, satanist ve kabalacı anlayışa "İki Telegram marifeti" vesilesiyle ışık tutmaya çalışıyor. Yine bu vesileyle, Batılı ve Batıcı Telegramcıların ilhâm aldığı belibaşlı "büyücülerin" kimliğini sergileyip, bizim için onların görüşlerini özetliyor.

Dosyamızın sonraki çalışması bir röportaj ve "MAHMUD EROL KILIÇ'LA EZOTERİZM ÜZERİNE" başlığını taşıyor. 1996-1999 sürecinde yayınlanan Akademya I. Dönem'in önde gelen yazarlarından ve şu ân öğretim üyesi olarak yurtdışında akademik kariyerini sürdüren kadim dostumuz A. Said Aykut'un (E. Efe Çakmak'la beraber) Yapı Kredi Yayınları'nın üç aylık dergisi Cogito için Prof. Mahmud Erol Kılıç'la yaptığı bu röportajı, okuyucularımızın bu sayımızın dosya konusu kapsamında ziyâdesiyle istifade edeceğine inanarak paylaşıyoruz.

Dosyamızın beşinci çalışması ise, Sezai Kırılancık imzalı "MEZOPOTAMYA MİTOLOJİSİ VEYA KÜRT MİTOLOJİSİNİN KAYNAKLARI". Bu genişçe araştırma, gerek "mitoloji"nin bizce ne olduğu ve nasıl anlaşılması gerektiğine dair, gerekse -Batılılar

dahil- günümüze kadar uzanan birçok toplumun Eski Mısır'la beraber kendilerine dayandığı Sümer, Babil ve Asur köklerine dair verdiği değerli bilgiler dolayısıyla, dikkatle okunmayı bizce hakediyor.

Dosyamızın altıncı çalışması, "BÂTIL, BİD'AT VE HURAFE" başlığını ve Sedat Bulut imzasını taşıyor. Sedat Bulut, semavi dinlerin her vesileyle tahrif edilmek istendiği, İslâm dışında bunun başarıldığı ve İslâma da bu tahrifatin bulaştırılmak istendiği bir süreçte, hepimizin kulağına küpe olması gereken ikazlar yapıyor.

Dosyamızın altıncı çalışmasına gelince, beğenerek okuyacağınıza emin olduğumuz bu makale, Hülya Uyar imzalı "MİTOLOJİ, İNSAN VE DİL". Bize "modern bilin"i anlatmış masalları, "dil"i insanlık için arzettığı kıymeti, muhtelif yönlerini ve sembol dilini, gerek Batı gerekse İslâm, özellikle de Tasavvuf kaynaklarından hareketle gözler önüne sermeye çalışıyor. Bu çizgide, "mitolojik" sembollerin nasıl anlamlandırılabilirliğine dair, bir Maya destanı vesilesiyle çok güzel bir değerlendirme yapıyor.

Dosyamızın yedinci çalışması, bize sorarsanız, bu sayımızın en güzel birkaç çalışmasından biri ve Fatih Turplu imzasını taşıyor: "MİTOLOJİDEN SİNEMAYA". Unutmanın ve hatırlamanın ne ve nasıl olduğundan başlayarak, mitolojiye, ritüellere, derken tiyatro, televizyon ve sinemaya uzanan zevkli ve aydınlatıcı bir fikir-sanat yolculuğuna çıkarıyor bizi yazar.

Dosyamızın sekizinci çalışması yine bir röportaj: "KABALA'NIN TEMELİNDE İSLÂM TASAVVUFU VAR". Haftalık Aktüel dergisi editörlerinden Birol Biçer'in gerçekleştirdiği ve ilk kez Akademya'da yayınlanmak üzere gönderdiği bu röportajı (dergimizin çıkış periyodu dolayısıyla aktüalitesinin geçmemesi için bir süre sonra Aktüel dergisinde de yayınlandı), "bâtîni-ezoterik" çerçevede İslâm'ın tesirine ve ezici hâkimiyetine bir nişâne olarak yayınlanıyor, Birol Biçer dostumuza çok teşekkür ediyoruz.

Dosyamızın dokuzuncu çalışması, Ayşegül Ahfa'nın kaleme aldığı "İÇİMİZDEKİ GÜNEŞ VE AY" başlıklı makale. Ayşegül Ahfa, İBDA Mimarî'nin Esatir ve Mitoloji adlı şaheserinin de alt başlığı olan "Güneş ve Ay" mefhumlarını, İslâm kaynaklarından başlayarak, hem dünya mitolojilerinde hem de astroloji ve psikoloji literatüründeki yorumlarıyla birlikte ele alıyor ve bu mefhumların zihnimizdeki çerçevesini genişletip zenginleştiriyor.

Dosyamızın onuncu çalışması, yazarımız Kenan Duru tarafından Rusçadan Türkçeye tercüme edilen, meşhur Rus edebiyatçı Gorki'nin nefis bir hikâyesi: "DANKO". Konusu bir Danimarka halk efsânesine dayanan bu hikâye, hepimize çok şey anlatsa gerektiler ve İBDA Mimarî'nin, gördüğü onca işkenceye rağmen gösterdiği efsanevi direnişe ve fedâkarlığa karşı dünyanın vurdum-duymazlığına dair hatırlatıklarıyla, hepimizi utançtan kıpkırmızı etse yeridir.

Dosyamızın onbirinci makalesi ise, Selim Gürselgil imzalı ve "BOZKURTÇULUK" başlıklı, kelimenin tam anlamıyla "çarpcı" bir çalışma. Yazarımız, bugün her köşede ve farklı amaçlarla telaffuz edilen Bozkurt, Ergenekon, Turan, Tanrı, Türk gibi kavramların mitolojik, tarihî ve siyasi macerasını, bildik tezlerin veya hikâyelerin ötesinde, bambaşka ve maskelenen çehresiyle ele alıp, çok şaşırtıcı gerçekleri gün ışığına çıkarıyor.

Dosyamız çerçevesindeki iktibaslara geldi sıra. Bunların ilki, Atilla Akar'dan derli toplu bir çalışma; yazarın Derin Dünya Devleti adlı kitabından. Akıllarının almadığı ve görüş ufuklarının varmadığını "komplo teorisi" damgasıyla küçümseyerek yok saymaya ve rahatlamaya bakan -tâbirimizi lütfen mazur görünüz- "devekuşu" kalabalığına, en başta "komplo"nun ne demek olduğunu anlatarak başlayan ve adım adım çerçeveyi ezoterizme ve mitolojiye bağlayan, "derin dünya devleti"nin ne olduğunu, neleri plânladığını ve kimlerle işbirliği yaptığını gözler önüne seren akıcı ve aydınlatıcı bir yazı. İlgiliye okuyacağınıza inanıyoruz.

Dosyamız dahilindeki ikinci iktibasımız ise, Erol Bilbilik imzalı bir yazı ve "CIA VE TAVISTOCK İNSAN İLİŞKİLERİ ENSTİTÜSÜ" başlığını taşıyor. Bugün dünyayı yöneten "masonik-siyonist-satanist-şamanist-paganist" seçkinlerin çatı örgütü, dünya hâkimiyetinin "üst tasarımı"nın ve tatbik metodlarının müellifi, Telegram'ın mucidi, "zihin kontrolü-psikolojik savaş-davranış bilimleri" teorisini TAVISTOCK teşkilâtını, araştırmacı-yazar Erol Bilbilik'in 2008 tarihli eseri İşgal Örgütleri CIA-NATO-AB'den naklediyoruz.

Dosyamızın son iktibası ve aynı zamanda son yazısı, eminiz birçok okuyucumuzu şaşırtacaktır: Küba lideri Fidel Castro'nun "DÜNYA HÜKÜMETİ" başlıklı ve yakın tarihli bir makalesi. Aktif olarak iktidarda kaldığı 1959-2006 yılları arasında Amerikan gizli servisleri tarafından plânlanmış tam 638 suikast teşebbüsünden (ki bunlar sadece açığa çıkarılanlar!) kurtulan Küba lideri Fidel Castro'nun bu makalesi, derin "dünya hükümeti" entrikalarından, "zihin kontrolü"nden, bu çerçevede "uyuşturucu", "müzik", "sinema" ve "televizyon" endüstrisinin geliştirilmesinden, "dünya hükümeti"nin arkasındaki TAVISTOCK adlı binbir kollu ahtapottan, Mustafa Kemal'in de Nutuk'unda övdüğü ve görüşlerinin "tathî" olduğunu ifade ettiği ("tek dünya devleti" ve "tek dünya dini" teorisini) İngiliz istihbaratçı-yazarı H.G. Wells'ten ve onun talebesi, İngiliz istihbaratçı-yazarı, Hollywood senaristi, uyuşturucu havarisi Aldous Huxley'den ve yine bunların "satanist" niteliklerinden HALÂ haberdar olmayanlar için çok aydınlatıcı bir malûmat ihtivâ ediyor.

Dergimizin bu sayısı, sahasında "ilk deneme" kıymetinde ve büyük emek verilerek hazırlanmış bir "fihrist"le sona eriyor. İBDA Mimarî'nin 744 sayfalık Esatir ve Mitoloji adlı şaheserinin Ali Nacar tarafından hazırlanmış oldukça geniş çaplı bu fihristi, eminiz araştırmacılar kadar okuyucularımızın da sıkça başvurma ihtiyacı duyacağı ve "anahtar kelimeler" sayesinde aradıklarına kolayca ulaşabileceği bir fayda temin edecektir. Bu sayının hazırlanması sürecinde, doğrusu biz de bu güzel çalışmadan sık sık istifâde ettik.

Yeni ve dopdolu bir sayıda daha tekrar buluşma dua ve dileğiyle...

İSLÂM BİRLEŞİK DEVLETLERİ ANAYASASI TASLAĞI

Selim Gürselgil

BAŞLANGIÇ

İslâm Birleşik Devletleri Anayasası Taslağı, Başyücelik Devleti Anayasası için hem bir hazırlık çalışması, hem de kamuoyuna onun hakkında fikir verici, ondan haberdar edici, halk ve aydınlar nezdinde onun hakkında tartışma başlatıcı bir metindir.

Bu tamamen entellektüel amaç dışında hiçbir realitesi, gizli emeli, resmî veya gayriresmî bağlayıcılığı yoktur.

Bilhassa nihaî bir metin ve karar olmayıp, başta Büyük Doğu – İBDA bağlıları olmak üzere, halktan ve aydınlardan dileyen herkesin katılımıyla, fikir sunmasıyla gelişecek, zenginleşecek ve sonunda umulur ki, ferd ve toplum plânında tüm insan meselelerinin çözümü için şuurlara yepyeni bir alternatif sunacaktır.

Bu anaysa taslağının ilhâm kaynağı ve muradı Başyücelik Devleti olduğuna göre, burada yer alan hiçbir hüküm, vazedilmiş hiçbir ayrıntısında, Başyücelik Devleti esaslarına mugayir olamaz. O esaslar ise, Büyük Doğu Mimarı **Necib Fazıl**'ın kaleme aldığı Büyük Doğu İdeolocyası (*İdeolocya Örgüsü*) ile İBDA Mimarı **Salih Mirzabeyoğlu**'nun kaleme aldığı *Başyücelik Devleti (Yeni Dünya Düzeni)* eserlerinde mevcuttur. Buradaki çalışma, ancak sözkonusu eserlerde yer alan esasların şerhi ve izdüşümü mesâbesinde bir "zan" olabilir.

İslâm Birleşik Devletleri Anayasası Taslağı, başta Anadolu insanı olmak üzere, 100 yıldır esaret altında ve parça parça vaziyette bulunan bütün İslâm âlemine ve niha-yet tüm mazlum milletlere ve tüm insanlığa yapılmış bir kurtuluş çağrısı niteliğini hâizdir. Ve bu niteliğiyle, Anadolu İslâm İnkulâbına ve Dünya İslâm Birliği'ne atılmış bir adım hüviyeti taşır.

İşbu anayasa taslağı, İslâm Birleşik Devletleri'nin, tarihî İslâm devletleri (Hilâfet devleti) çizgisinin tek vârisi ve son temsilcisi olmasını hedefler. Bu itibarla, yeryüzünde ve Müslümanlar üzerindeki, başta Batı emperyalizmi olmak üzere, tüm İslâm dışı hâkimiyetlere yönelik bir reddiyedir. İsterse o İslâm dışı hâkimiyet, sözde Müslümanlar eliyle temin edilmiş olsun...

Bununla beraber, ister Müslümanlar tarafından meydana getirilmiş olsun, ister Müslüman olmayanlar tarafından, insanlığın olanca medeniyet, kültür, fikir, ilim ve sanat birikiminin de mirasçısı, muhasebecisi, iştirakçisi ve tamamlayıcısı olmanın rehberidir.

I. GENEL ESASLAR

MADDE 1: İslâm Birleşik Devletleri'nin devlet şekli ve ruhu, Başyücelik Devleti esaslarına dayanır.

MADDE 2: İslâm Birleşik Devletleri, Türkiye'de ve dünyada İslâm birliğini temel alır ve var oluş gayesini "İslâm birliği" teşkil eder.

MADDE 3: İslâm Birleşik Devletleri, yeryüzündeki yegâne meşrû İslâm devletidir. Bu meşrûiyetini de, Büyük Doğu – İBDA ideolojik çerçevesine uygunluğundan ve bu uygunluğa bağlı tarihî ve manevî veraset hakkından alır.

MADDE 4: İslâm, Sünnet ve Cemaat Ehli'nin bildirdiği ve Sünnet ve Cemaat Ehli, Büyük Doğu – İBDA'nın gösterdiği. Bu hakikat dışında hiçbir İslâm anlayışı, görüşü ve arayışı kabul edilemez.

MADDE 5: İslâm Birleşik Devletleri, İslâm dışı kuvvetlerin yeryüzü ve insanlık ve bilhassa İslâm âlemi üzerindeki haksız ve zâlimane hegemonyasına son vermeyi hedefler ve bu hedefine engel olarak gördüğü hiçbir topluluğu, kuruluşu ve antlaşmayı benimsemez.

MADDE 6: İslâm Birleşik Devletleri; fikirde, sanatta, ilimde, medeniyette, hâsılı ne kadar dindışı insanî verim şubesi varsa her birinde, tüm beşerî eser tablosunun mirasçısı, iştirakçisi, muhasebeci ve tamamlayıcısı olarak, yeryüzündeki en ileri anlayışı temsil etmek ve bütün yolların hakikatinin İslâm'da olduğunu göstermek misyonunun sahibidir.

MADDE 7: İslâm Birleşik Devletleri'nin esasî dili Türkçedir. Bunun yanında, Türkçe olan her şey, İslâm Birleşik Devletleri Anayasası'nda tarif edilen ne kadar kavim ve zümre hakkı varsa, o kadar kavim ve zümrenin kendi ana dilince teksir edilir ve yankılandırılır.

MADDE 8: İslâm Birleşik Devletleri'nin bayrağı, ölçüleri kanunla tâyin edilmek üzere, gök mavi zemin üzerine beyaz üç hilâl ve tek yıldızdan oluşan İBDA Bayrağı'dır. Başkenti, İstanbul'dur.

MADDE 9: İslâm Birleşik Devletleri'nin resmî ideolojisi Büyük Doğu – İBDA, temel kanun kitabı Büyük Doğu İdeolocyası ve insan ve topluma bakışta temel prensipleri şunlardır:

- Ruhçuluk, Keyfiyetçilik, Şahsiyetçilik, Ahlâkçılık, Milliyetçilik, Sermaye ve Mülkiyette Tedbircilik, Cemiyetçilik, Nizamcılık, Müdahalecilik... (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

II. YÖNETİM ŞEKLİ

MADDE 10: İslâm Birleşik Devletleri'nin yönetim şekli, Aydınlar Aristokrasisi'dir. İslâm Birleşik Devletleri, dünya İslâm inkılâbını, ancak ve ancak aydınlar sınıfının taşıyabileceği, bunun dışında hiçbir sınıf, zümre, kişi ve soy ayrıcalığına yer verilmeyeceği fikrine dayanır.

MADDE 11: İslâm Birleşik Devletleri meclisinin duvarında "Hâkimiyet Hakkındır" düsturu yer alır. Hakk'tan başka hiçbir hâkimiyet kaynağı ve ölçüsü kabul edilemez ve Hakk, halkın en zayıf, en korunaksız ferdine kadar ulaştırılmadan, Hakkın Hâkimiyeti sağlanamaz.

MADDE 12: İslâm Birleşik Devletleri'nin yasama organı, Yüceler Kurultayı'dır. Her sahada, milleti en ileri düşünenlerin ve en iyi yapanların kadrosunda özleştirmek mânâsını taşıyan Yüceler Kurultayı, 101 üyeden oluşur. Kurultay üyeleri halk tarafından seçilmez ve kanunla belirtilecek şartlar dışında yasama yetkisini kaybetmez. Yüceler, bölgeleri değil, herbiri bütün yurdu temsil eder. (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

MADDE 13: İslâm Birleşik Devletleri'nin devlet reisi, Başyüce'dir. Başyüce, Yüceler Kurultayı üyeleri arasından 5 yıllığına seçilir. Yüceler Kurultayı tarafından, gerekli şartlar oluşursa, düşürülebilir veya 5 yıl sonunda tekrar seçilebilir. Başyüce ise, Yüceler Kurultayı'nı doğrudan feshedemez; ancak, gerekli hâllerde, Kurultay üyelerinin yüzde 40 desteğini almak kaydıyla, halkı hakem tâyin edebilir. (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

MADDE 14: İslâm Birleşik Devletleri'nin icrâ organı, Başyücelik Hükümeti'dir. Başyücelik Hükümeti, doğrudan doğruya Başyüce tarafından ve Yüceler Kurultayı kadrosu dışından seçilir ve göreve getirilir. Başyücelik Hükümeti, bir başvekâlet (başbakanlık), 10 vekâlet (bakanlık) ve 30 müsteşarlıktan oluşur. Bu vekâlet ve müsteşarlıklar şunlardır:

1. Maarif Vekâleti: İlim ve Güzel Sanatlar, Halk Terbiyesi ve Evleri, Umumî Öğretim müsteşarlıkları...
2. Savaş Vekâleti: Kara, Deniz, Hava müsteşarlıkları...
3. İktisad Vekâleti: Sanayi, Ticaret, Ziraat müsteşarlıkları...
4. Mâliye Vekâleti: Bütçe ve Umumî Muvazene, Vergiler ve Resimler, Bankalar ve İnhisarlar müsteşarlıkları...

5. Sağlık ve Bakım Vekâleti: İyileştirme, Güzelleştirme, Çoğaltma müsteşarlıkları...
6. Adliye Vekâleti: Mahkemeler, İslahhaneler, Kanunlar müsteşarlıkları...
7. Matbuat ve Propaganda Vekâleti: Matbuat, Propaganda, Turizm müsteşarlıkları...
8. Dahiliye Vekâleti: Mülki Teşkilat, Belediyeler, Umumî İnzibat müsteşarlıkları...
9. Nâfia Vekâleti: Tesisler, Yollar, Münâkale (Ulaşım) vasıtaları müsteşarlıkları...
10. Düzenleme Vekâleti: Teşkilat Düzeni, İş Düzeni, Sigorta ve Tekaüd Sandığı müsteşarlıkları... (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

MADDE 15: İslâm Birleşik Devletleri'nin en yüksek kazâ makamı, Yüce Din Dairesi'dir. Yüce Din Dairesi, Başyücelik Hükümeti ile eşit seviyede ama ondan bağımsızdır. Yüce Din Dairesi reisini Başyüce tâyin eder ve o, Başyüce'ye karşı, gerektiğinde Yüceler Kurultayı'nı hakem tutabilir. Devlet adına yapılan işlerin dine uygunluğu ve dinî uzmanlık, bu uzmanlık sahasını dolduracak kadrolar yetiştirme işine Yüce Din Dairesi bakar. (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

MADDE 16: İslâm Birleşik Devletleri'nin dış devletlerle ilişkileri, bu ilişkilerin düzenlenmesine ve dış temsilciliklerle ilgili işlere, bir dış işleri bakanlığı değil, hükümetten bağımsız bir seviyede, doğrudan doğruya Başyüce'ye bağlı olarak Hariciye Dairesi bakar. Gereği kadar alt bölüm hâlinde teşkilatlanacak olan Hariciye Dairesi'ne, Haber Alma Müsteşarlığı da bağlıdır ve çalışma şekilleri kanunla belirlenir.

MADDE 17: İslâm Birleşik Devletleri'nde devlet mekanizması, Başyüce'den en düşük rütbeli memuruna kadar, tüm yaptıkları ve ettikleriyle, Hakk'a karşı olduğu gibi, halka karşı da sorumludur. Halk Divanı, halkın devletten hesap sorma organıdır. Halk divanı senenin muayyen günlerinde toplanır; ona isteyen her vatandaş katılabilir ve tüm dâvâlarını serbestçe dile getirebilir. (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

İhtiyaç hâlinde, Hazret-i Ömer dönemindeki "vefd" uygulaması örnek alınarak, ülke topraklarına âid her şehirde Halk Divanı kurulur ve halkın hakları muhafaza altına alınır. (Bkz. *Hukuk Edebiyatı*)

MADDE 18: İslâm Birleşik Devletleri'nin en önemli resmî organlarından biri Aydınlar Akademiyası'dır. Aydınlar Akademiyası, belli bir sayıyla kayıtlı olmayarak, memleket aydınları arasından, siyasî iradedden bağımsız bir şekilde kurulur. Üç şûbe hâlinde çalışır:

- İlim ve tefekkür kolu
- Fen ve keşifler kolu
- Edebiyat ve güzel sanatlar kolu

Başyücelik Akademiyası'nın bu üç şûbesinde faaliyet gösterecek aydınlar, devletin

tam bir himâyesi altında ve en rahat yaşama şartları içinde, sadece ve sadece eser vermek ve fikir üretmek mükellefiyeti altındadır. (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

III. SİYASÎ YAPI

MADDE 19: İslâm Birleşik Devletleri, öncelikle Anadolu Kıt'asında sözkonusu olmak üzere, herbiri bir eyalet düzenine sahip, birer meclisi, kanunları, bayrağı ve mülkî teşkilatı olan "birleşmiş devletler" esasına dayanır. Bu eyaletler, bugünkü coğrafi bölgeler dikkate alınarak oluşturulmuşlardır:

- İstanbul Eyaleti: Marmara bölgesinin tamamı
- Ankara Eyaleti: İç Anadolu bölgesinin tamamı
- İzmir Eyaleti: Ege bölgesinin tamamı
- Adana Eyaleti: Akdeniz bölgesi
- Diyarbakır Eyaleti: Güneydoğu Anadolu bölgesi, Malatya ve Hakkâri dahil
- Erzurum Eyaleti: Doğu Anadolu bölgesi, Malatya ve Hakkâri hariç
- Samsun Eyaleti: Karadeniz bölgesinin tamamı

Bu eyaletlerin oluşumu kanunla düzenlenecek, gerekli hâllerde idarî ve siyasî değişiklikler yapılabilecektir.

MADDE 20: İslâm Birleşik Devletleri'nin merkezî hâkimiyet sahası olan Anadolu Kıt'ası, Türkiye ve Kürdiye sancaklarından oluşur. Bu sancaklar, kesin hududları tâyin edilmeksizin, mevcut eyalet yapıları içinde nüfusça Türkler'in ve Kürdler'in çoğunluğunu teşkil ettiği sahalardır. Kürdiye sancağına giren eyaletlerde, bütün resmî ve gayriresmî dairelerde her iki dil kullanılır, Türkiye sancağına giren eyaletlerde yaşayan Kürd nüfusuna da gereken kolaylıklar gösterilmesi sağlanır. (Bkz. 59. Madde)

Geçici Fıkra: Geçmişte literatürde yer alan Lazistan sancağının bugün hâlen var olup olmadığı, eski Lazistan sınırları içinde yapılacak serbest halk oylamasıyla belirlenecek, bu belirlendiği takdirde Kürdiye sancağında Kürdler'in yararlandığı bütün haklardan, Laz sancağında Lazlar da yararlanabilecektir.

MADDE 21: Anadolu Kıt'ası hududları dahilinde yer alan Türk ve Kürd'ten başka, Laz, Zaza, Çerkes, Boşnak, Arnavut, Pomak, Makedon, Abaza, Gürcü, Arab, Tatar, Çingene vs tüm kavmi unsurların kendi dil, kültür ve kimliklerini koruma ve yaşatma ile İslâm hurufuna bağlı kendi alfabe ve edebiyatını geliştirme hakkı vardır. Bu özelliklerini belirtmeleri ve kaydettirmeleri hâlinde bu haklarından yararlanmaları sağlanır. (Bkz. 59. Madde)

MADDE 22: Yüceler Kurultayı, Başyücelik Hükümeti ve diğer merkezî yönetim organlarında, ne eyalet, ne de kavmi zümreler yönünden nüfus nisbetlerine göre

temsil esası yoktur. Merkezî yönetim organlarında sadece liyakat ölçüsüne göre temsil esası vardır ki, bu ölçü karşısında da tüm eyaletler, kavimler ve vatandaşlar eşit haklara sahiptir. Buna karşılık eyalet yönetimlerinde ise, nüfus yapısı ve ihtiyaçlar dikkate alınır.

MADDE 23: İslâm Birleşik Devletleri'nde, Ehl-i Sünnet dışı her mezheb ve inanç çevresi, dilediği takdirde, kendi kimliğini korumak ve yaşatmak hakkına sahiptir. Alevîler, Şîîler vs, kendi kimliğini, mabedlerini ve törelerini, siyasi veya adli suç oluşturmayan diledikleri her şekil altında muhafaza edebilecekleri gibi, dilerlerse bu kimliği terketme haklarına da sahiptirler.

MADDE 24: İslâm Birleşik Devletleri hududları dahilinde yaşayan gayrimüslim unsurlar ve Dönme (Sabetaivist) olduğu kesinlikle bilinenler, tüm maddî ve manevî varlıkları teminat altında olarak, diledikleri ülkeye gitme haklarını ellerinde bulundururlar; buna rağmen Hristiyanlardan gitmek istemeyen, Dönmeler'den ise Dönme (Sabetaivist) olduğu hakkında şüphe bulunan veya karışık evlilikler yoluyla bu özelliğini kaybetmiş olanlar, geçmişteki azınlık hakları ve imtiyazlarına sahip olmayarak, tüm vatandaşlarla eşit bir biçimde ülkede kalabileceklerdir.

Geçmişte Mason, Roteryen, Lions gibi bilumum emperyalist ve siyonist teşekküller içinde kurucu ve yönetici seviyede hizmeti tesbit edilenler ve aileleri de bu kapsamdadır.

MADDE 25: İslâm Birleşik Devletleri'nin idarî birimleri, mülkî teşkilâtı kanunla tâyin edilmek üzere, şunlardır:

- Eyaletler
- Şehirler
- Kasabalar
- Beldeler
- Köyler
- Mahalleler

Ülke ekonomisinin gerektirdiği sınaî, ziraî ve ticarî kalkınma programlarına göre, bu idarî birimlerde gerekli görülen değişiklikler, ekleme ve çıkarmalar yapılabilir.

MADDE 26: : Köy ve mahallelerde muhtarlık seçimlerine, şehir, kasaba ve belde-lerde belediye seçimlerine, kanunda belirtilecek şartları hâiz olan tüm vatandaşlar katılabilir ve seçilecek kimse ile görev süresi ve yetkileri kezâ kanunla belirlenir.

Eyalet başkanlığı ve eyalet meclisi seçimleri, kanunda belirtilecek şartları hâiz olan adaylar arasında ve serbest halk oylamasıyla yapılır. Eyalet başkanlığının görev ve yetkileriyle bütçe ve harcamaları kanunla belirlenir.

MADDE 27: İslâm Birleşik Devletleri'nde siyasi partiler ve onların yol açtığı malûm yozlaşmalarla, topluma yükledikleri maddî ve manevî külfetlere yer yoktur. Bunun yerine, Aydınlar Akademiyası'nın toplum içinde resmî kültür ocağı olarak ve "mer-

kezî fikrin cebhesi” hüviyetiyle İBDA Hareketi vardır. Tüm eyalet, şehir, kasaba ve beldelerde, vatandaşlık haklarına sahip ve kanunla belirtilecek nitelikleri hâiz herkes, hiçbir zor veya engele maruz kalmaksızın, İBDA Hareketi’ne üye olmak ve onun temsil ettiği siyasî, içtimâî ve ilmî çalışmalara katılmak hakkını taşır. İBDA Hareketi’nin kuruluş ve işleyişi anayasa iradesine tâbidir. (Bkz. Madde 99)

IV. İÇTİMÂÎ DÜZEN

MADDE 28: İslâm Birleşik Devletleri’ne vatandaşlık hukukuyla bağlı olan herkesin, maddî ve manevî varlığını koruma, ücretsiz olarak temel eğitim ve sağlık hizmetlerinden, sosyal güvenlik ve emeklilik imkânlarından yararlanma hakkı vardır.

MADDE 29: İslâm Birleşik Devletleri’ne vatandaşlık hukukuyla bağlı olan hiç kimse, isbatı mümkün olmadıkça, ne imâ ile, ne de alenen, ne kişiler, ne de resmî merciler ve mahkemeler tarafından suçlanamaz, toplum önünde küçük düşürülemez, masumiyeti ve mahremiyeti lekelenen şekilde teşhir edilemez.

MADDE 30: Kişi mahremiyeti, aile hayatı ve mesken dokunulmazdır. Bunlara yönelik her türlü saldırı ve tahkir anlamına gelebilecek fiil ile tecessüs ve izleme yasaktır.

MADDE 31: Hiç kimseye ne resmî kurumlar, ne de gayriresmî kişi ve oluşumlar tarafından işkence yapılamaz, insan haysiyetiyle bağdaşmaz davranışlarda bulunulamaz; yetişkin hiç kimse –başka herhangi bir meşrû işle meşgul olması kaydıyla- rızası dışında çalıştırılmaz, zor ve tehdit yoluyla bir hâl ve davranış içine sokulamaz, bir imzâ ve yetki devrine zorlanamaz.

Bu hüküm aile içinde ve eşler arasında da geçerlidir.

MADDE 32: Hiç kimse, İslâm ahlakının izin vermediği bir yoldan geçim ve kazanç temin edemez, temin edilmesine yardım edemez.

Bu hüküm, geçim ve kazancın maddî veya manevî olmasına bakılmaksızın, din istismarı ve inanç sömürüsü sayılabilecek hâller ve fiiller için de geçerlidir.

MADDE 33: Sokaklar, meydanlar, parklar, toplu taşıma araçları ve bilumum kamu alanlarında, ister tükürmek, çöp atmak vs yollarla, ister gürültü ve şamata yoluyla, ister öte beri satıcılığı ve işgal yoluyla, isterse bir başkasına rahatsızlık vermek ve serkeşlik yoluyla olsun, her türlü kirlenme ve çirkinleştirme teşebbüsü, kamu adına takib edilir ve kanunda tarif edilecek terbiye cezalarına çarptırılır.

MADDE 34: Kamu alanlarında ve topluma açık yerlerde, ister İslâm kıyafeti ister başka bir geleneğe âid kıyafet içinde olsun, hiç kimse umumî âdâba aykırı bir kılıkta dolaşamaz, bulunamaz; toplumun cinsî duygularını tahrik veya estetik duygularını rencide edici bir hâl ve davranış içine giremez.

Bu hüküm, ülkede bulunan yabancılar ve turistler için de geçerlidir.

MADDE 35: Hiç kimse, ilgili kanunlar ve yetkili merciler nezdinde geçerli bir gerekçesi olmaksızın, bir beldeden başka bir beldeye taşınamaz, orada resmî mercilerin izni dışında imar ve iskân faaliyetinde bulunamaz.

MADDE 36: Evlenme, boşanma vesair hususlardaki tüm hak ve yükümlülükler, Büyük Doğu Mimarı **Necib Fazıl**'ın *İman ve İslâm Atlası* eseri çerçevesinde yapılacak yeni medenî kanuna tâbidir.

V. ADALET ÖLÇÜSÜ

MADDE 37: İslâm Birleşik Devletleri'nde kazâ organı, bağımsız mahkemelerdir. Bu mahkemelerin hâkimleri, sadece Başyüce adına hüküm verdikleri hâlde, gerektiğinde Başyüce'yi bile en zayıf ferd gibi karşısına alıp yargılamak yetkisindedirler. Büyük Doğu hâkimlerine, vicdanî ve ilmî ehliyetleri haricinde hiçbir güç müdahale ve tesirde bulunamaz. Devlet, hâkimlere belli miktarda bir maaş tâyin etmek yerine, devlet kasasından dilediği miktarda ve hiç kimseye hesap vermeksizin istedikleri kadar para çekme hakkını verir. (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

Büyük Doğu savcıları ise, eski usûl hâkimlerin yanında değil, hâkimlere savunma avukatlarıyla eşit uzaklıkta ve karşısında görev ifa ederler.

MADDE 38: İslâm Birleşik Devletleri'ne vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkes, kanun önünde eşittir. Hangi makam ve mevkîde bulunursa bulunsun, suçlanma şartları meydana geldiğinde suçlanabilir, dâvâ edilebilir; ve yine hangi imkân ve şartlar içinde olursa olsun, kendini serbestçe savunma hakkına sahiptir. Buna bağlı olarak;

Hiç kimseye gözüaltında kötü muamele yapılamaz ve rızası dışında ifade imzalatılamaz. Şüpheli, aleyhindeki delillerle birlikte mahkemeye sevk edildiğinde, avukatı olmadan ve savunması alınmadan sorgulanamaz ve tutuklanamaz.

MADDE 39: "Büyük Doğu Mahkemesinde hiçbir dâvâ sürüncemede kalmaz, bir mevsimden öbürüne geçemez, en hızlı prosedür içinde ve her delili tamam olarak hak ve adalete kavuşturulur."

"Beraatle neticelenen haksız takibten manevî zarar ve ziyânı devlet öder ve sebep olanları cezalandırır."

MADDE 40: İslâm Birleşik Devletleri'nde, aslolan hasbelkader suça düşmüş birini içeri tıkmak olmayıp, suç fiilini kökünden kazımak olduğu için, ceza kanununda ve onun tatbikinde, af ve merhamet esastır. Hapishane, hem az sayıda hem de hapishane değil "ıslahhane" keyfiyetindedir. Bir insana tüm ömründe toplam 10 yılı geçemeyecek hapis cezasından başka, topluma teşhir etme, kamu yararına çalıştırma ve kanunla belirtilecek muhtelif terbiye cezaları vardır.

Bununla beraber, halkın büyük ölçüde öfkesini kabartmış ve infialine sebebiyet vermiş idamı gerektiren suçlarda, halk, belli bir sayıda olmak üzere mahkemeye katılabilir ve hâkimden suçluyu "linç" talebinde bulunabilir.

MADDE 41: İslâm Birleşik Devletleri'nde idam hükmünü gerektiren cezalar şunlardır:

- Devletin hükümrânlığına karşı terör, sabotaj, kundakçılık, ayaklanma ve bu kapsamda bir fiile tam teşebbüs, tam teşebbüs için emir verme ve zorlama, bu teşebbüsün oluşması için gereken miktarda kasden yardımda bulunma ve örgütlü hâlde eksik teşebbüs... (Niyet ve fikirden dolayı bu ceza uygulanmaz.)
- Silahlı soygun, gasb, haraç, şantaj ve baskı fiilinde bulunma, bu fiillerin icrâsı için şebeke oluşturma, icrâ edilmesi için emir verme ve icrâ edilmesi için gereken miktarda kasden yardımda bulunma...
- Büyük çaplı fuhuş, uyuşturucu, kaçakçılık, hırsızlık, yolsuzluk, sahtekârlık ve halkın maddî ve manevî zararına yol açacak bilumum suçlar için şebeke oluşturma ve bu şebekeyi yönetme fiilinde sübut...
- Kasden adam öldürme veya öldürülmesi için emir verme, şantaj yapma ve zorlama fiilinde sübut...
- Tecavüz, çocuk istismarı ve ileri derecede cinsî sapkınlık fiillerinde sübut...
- Vatana ihanet kapsamına giren suçlar ve yabancı bir devlet adına casusluk fiilinde sübut...
- Allah'a, Resulü'ne, İslâm dini ve hükümlerine veya İslâm büyüklerine, hangi vasıtayla olursa olsun, kasden ve alenen küfür fiilinde sübut...

MADDE 42: İslâm Birleşik Devletleri'nde, hırsıza kol kesme ve kolunun hırsızlıktan dolayı kesildiğini belirtici bir alâmeti bir ömür üstünde taşıma cezası verilir. Hırsızlık fiiline uyan her türlü suistimal, zimmet, irtikab ve rüşvet fiiline de aynı ceza tatbik edilir.

Açlık, muhtaçlık gibi mecburiyet belirttiği kesinlik kazanan durumlarda, bu hüküm tatbik edilemez.

MADDE 43: İslâm Birleşik Devletleri'nde fahişeler, homoseksüeller, tedavisi mümkün olmayan alkol ve uyuşturucu mübtelâları, berduşlar ve topluma zarar verecek dercede aklî ve ruhî melekelerini yitirmiş olanlar ile nesebi gayr-ı sahih olarak dünyaya gelen çocuklar, toplum içinden ayıklanır.

MADDE 44: Askerî nitelikte suçlar, ister asker, ister sivil kimse tarafından işlensin, askerî mahkemelerde; askerî nitelikte olmayan suçlar da ister asker, ister sivil kimse tarafından işlensin, sivil mahkemelerde yargılanabilir. Askerî hapishaneler ve sivil hapishaneler için de aynı kural geçerlidir.

Bütün temyiz ve istinaf mahkemeleri sivil niteliktedir.

MADDE 45: İşbu anayasa yürürlüğe girdiği günden itibaren, ilk ve son defa olmak üzere genel af ilan edilir, hapishanelerdeki bütün mahkûmlar tahliye edilir ve bir daha bu anayasa yürürlükten kaldırılmadan, böyle bir husus gündeme gelemmez.

VI. İKTİSADÎ DÜSTUR

MADDE 46: İslâm Birleşik Devletleri'nin ekonomi modeli, "sermaye ve mülkiyette tedbircilik" temel prensibine bağlı olarak İBDA Mimarı **Salih Mirzabeyoğlu** tarafından *İktisat ve Ahlâk* isimli eserde özleştirilmiş olan İslâm ekonomi modelidir.

Bu model ve onun ruhuna aykırı olarak, resmî veya gayriresmî, ihtiyaren veya kendiliğinden, hukuk çiğnenerek veya hukuk kılıfına uydurularak hiçbir iktisadî oluşuma müsaade edilemez.

MADDE 47: Başyücelik hükümeti, tek tek bütün ferdlerinin yeme, içme, barınma, çalışma ve kazanma, mülkiyet edinme, iş teşebbüsünde bulunma ve ticaret yapma haklarını kefâlet altına alır. İslâm Birleşik Devletleri hududları dahilinde bir tek aç, açıkta, işsiz ve barınaksız kimse bulunamaz.

MADDE 48: Başyücelik Hükümeti, yeni iş sahaları açmak, sermaye hareketlerini yönlendirmek ve zorunlu hâllerde istimlâk ve istirdad politikası uygulamakta en yüksek yetkili organdır. Bilhassa geçmişte kurulmuş olan din ve ahlâk dışı iş sahalarının kapatılması ve onlara paralel olarak yeni iş sahalarının açılması, sermaye ve iş sahiblerinin bu alanlara yönlendirilmesi, hükümetin görevleri arasındadır. Buna bağlı olarak;

Anayasanın yürürlüğe girmesinden önce açılmış din ve ahlâk dışı iş kollarını, Başyücelik Hükümeti, alternatif yatırım ve çalışma sahaları göstererek kapatabilir. Bütün haksız kazanç olduğu mahkeme kanalıyla tesbit edilen veya anayasanın yürürlüğe girmesinden sonra din ve ahlâk dışı olarak bulunan teşebbüsler ise, anayasa ölçüsüne sığmayan tüm menkul ve gayrimenkuller için söz konusu olmak üzere, bakanlar kurulu kararıyla istimlâk ve istirdad edilebilir.

MADDE 49: Sermayenin birkaç elde birikmesi suretiyle bir sınıf tahakkümü ve ardı sıra sınıf mücadelesi oluşmasına müsaade edilemez. "Mülkiyet hakkına bağlı cemiyet sermayedarlığı" formülüne göre, sermaye ve emek, birbirine ortak olucu ve birbirini bütünleyici yönde sevk ve idare edilir. Buna bağlı olarak;

Ne resmî ne de gayriresmî surette, faiz uygulanamaz. Faizle eş anlama gelen emeksiz ve üretimsiz, sermayenin kendi kendini şişkinleştirmesinden ibaret kazanç şekilleri bulunamaz. Faiz ve haksız kazanç yolları kanunla tarif edilir.

MADDE 50: Vergi sistemi, zekât şartına bağlı olarak yeni bir düzenlemeye tâbi tutulur. Zekât kapsamına giren ve girmeyen mallar, İslâmî esaslara uygun modern bir anlayışa bağlanarak kanunla tarif edilir. Zekâtta hile yollarına müsaade edilmez. Buna bağlı olarak;

Her işverenin zekâtı, sermaye ve gelirinden ayrı ayrı hesaplanıp toplanarak, o işyerinin çalışanları arasında eşit ölçülerde ve senede bir defa "ikramiye" olarak dağıtılır.

MADDE 51: Yabancı sermaye, yabancı yatırımcı, yabancı ortak ve borç verici şirket ve kurumların varlığına izin verilemez. Var olanlar, tüm mevcudiyetlerini alarak, yerlerini millî sermayeye terkederler. Buna bağlı olarak;

İthalat, ihracat ve dış yatırım devlet güdümünde ve ilgili kanunlara tâbidir.

MADDE 52: "İşçinin hakkını alınının teri kurumadan ödeyiniz" ölçüsü esastır. Buna bağlı olarak;

Her kişi ve kuruluş, çalıştırdığı işçinin, gündelikçinin, anlaşmalı olduğu kişinin alacağı ücreti ve hakedişi öngörülen tarihte ödemekle mükelleftir. Ödenmeyen hak edişi, bildirilmesi hâlinde, bir gün gecikmeyle devlet öder ve ödemesi gerekeni cezalandırır.

MADDE 53: İşçi, memur ve diğer ücretli kesimin mesai müddeti, haftada 40 saati (5 tam gün) aşamaz. Bunun dışında, ücretlinin isteği hâlinde, ek 8 saat (1 tam gün) ücretli mesai yapılabilir. Perşembe ve Cuma günleri ile, Ramazan, Kurban ve Kurtuluş bayramları resmi tatildir. Ayrıca tüm köy, kasaba ve şehirlerdeki ücretli işçiler için, senede 10 tam mesai günü (iki hafta) senelik izin kullandırılması zorunludur.

Köyler ve şehirlerdeki bütün iş yerlerinin namaz izni vermesi gerektiğinden, her mesai müddetinde 1 saat yemek ve yarım saat de istirahat molası verilmesi zorunludur; bu 1.5 saatlik müddet mesaiye dahil değildir.

Kadınlar, erkek işleri denecek ağır işlerde çalıştırılmaz. Kadın işyerlerinde erkek görevli ve hizmetli bulunamaz. Doğum iznini, kadının talep ettiği süre kadar vermek işyeri için zorunludur. Bu izin müddetinde maaş kesilir ve sosyal sigorta ile ek devlet desteği uygulanır.

Çıraklık yaşı, ilk öğretimi bitirme yaşı olan 12 ile askerlik yaşı olan 18 arasındadır. Bu sürede çıraklar, bünyelerinin kaldıramayacağı işlere koşulmamak kaydıyla, yarım maaş alır ve çalışanların yararlandığı diğer tüm haklardan aynı ölçüde yararlanır. Askere giden bir çırak, maaş yerine, askerliğe ilişkin haklarından yararlanır.

MADDE 54: Vakıf başta olmak üzere, miras, hibe, borç alma ve verme, alışveriş gibi tüm bahislerde, İslâm hukukunun tâyin ettiği temel şekillerin hâkim kılınması, sahte ve uydurma usullerin ayıklanması, yeni ticaret kanununun ana görevidir.

VII. EĞİTİM SİSTEMİ

MADDE 55: İlk öğretim, bütün İslâm Birleşik Devletleri vatandaşları için mecburidir. 7 yaşında başlayacak olan ilk öğretim devresi 5 yıl sürer, bu devrede kız ve erkek öğrenciler karışık okur.

MADDE 56: Orta öğretim, yine 5 yıl sürer, bu öğretim mecburi olmamakla birlikte, mümkün mertebe bütün gençlerin ondan yararlanması sağlanır. Orta öğretimde, kız ve erkek öğrenciler ayrı ayrı okullarda okutulur. Bununla birlikte, ilk öğretimden farklı şekilde, orta öğretimde, çeşitli meslek ve istidad farklılıkları dikkate alınarak, birbirinden farklı konseptlerde okullar açılabilir.

MADDE 57: Yüksek öğretim, erkek öğrenciler için, 1 yılı geçmeyecek olan temel askerlik eğitiminden sonra, "külliye" adı verilecek olan Büyük Doğu üniversitelerinde yapılır. Kız öğrenciler için ayrı külliyeler kurulur. Külliye sayısı ve öğrenci adedi, yurt içi ve gerektiğinde yurtdışı ihtiyacı karşılayacak miktarı geçmeyip, böylece yüksek öğretimini tamamlayan her gencin, tahsilini gördüğü sahada, iş ve meslek sahibi olması sağlanır. (Bkz. *İdeolocya Örgüsü*)

MADDE 58: Öğretim sisteminin hiçbir kademesinde, eğitim ücretli olamaz. Eğitim, tamamıyla Maarif cihazının kefaleti altındadır. Özel okul, kolej, kreş, yabancı okul ve dershane nâmi altında, öğrenim gören gençlerden ücret talep eden hiçbir teşekkül oluşturulamaz. Bilakis, öğretim hayatına ve öğrencilere destek için vakıflar oluşturulabilir; öğrencilere karşılıklı ve karşılıksız burs temin edebilir. Ekonomik imkânsızlıktan dolayı tahsil hayatına devam edememek gibi bir husus düşünülemez; bu gibi durumda olan öğrencilerin masrafını devlet veya devletin göstereceği özel kurumlar üstlenir.

MADDE 59: Kürdiye sancağında, ilk öğretim Kürdçe yapılır, bunun yanında ana dili Kürdçe olan her çocuğa Türkçe de öğretilir. Ana dili Kürdçe olan çocuk, orta öğrenimini dilerse Kürdçe, dilerse Türkçe yapabilir. Yüksek öğrenim de keza Kürdçe ve Türkçe yapılabilir.

Türkiye sancağında ise, eğitim dili Türkçe olup, bunun yanında, Kürd kimliğine sahip çocuklar, Kürdçe eğitim veren orta öğretim kurumlarına gidebilir.

Kürd dışındaki diğer kavmi unsurlara (21. Maddede örnek verilen unsurlar) mensub olan ailelerin çocukları, ister Türkiye, ister Kürdiye sancağında yaşasınlar, ana dili Türkçe olan çocuklarla aynı eğitimden geçerler. Yüksek öğretimde ise, ihtiyaç hâlinde; bu dillere âid bölümler ve enstitülerden yararlanabilirler.

İhtiyaç ve şartlara göre, bu haklarda değişiklik yapılabilir.

MADDE 60: İslâm Birleşik Devletleri'nde din eğitimi ilk öğretim seviyesinden başlayacak ve yüksek öğretimin son safhasına kadar devam eder. Ehl-i Sünnet dışındaki mezheblere mensub ailelerin çocukları, ailelerinin istemesi hâlinde, bu eğitimden bütünüyle muaf tutulurlar. Bunun yanında, orta öğretim seviyesinden başlayarak, yurt içi ve yurt dışı ihtiyaç nisbetinde, dinî eğitimin daha yoğun olduğu okullar açılabilir.

MADDE 61: İslâm Birleşik Devletleri'nin tüm bölgelerinde ve orta öğretimin her biriminde Arabça başta olmak üzere, Maarif cihazının teklifi nisbetinde Doğu ve Batı yabancı dilleri eğitimi verilir.

MADDE 62: İslâm Birleşik Devletleri'nde, orta öğretim seviyesinde, kütüphanesi, laboratuvarı, mescidi, spor salonu ve hocası olmayan tek bir okul bile olmayıp, öğrenciler istikbalin yüceleri, aydınları ve memurları olacak şekilde eğitimden geçirilir; mükerrer haylazlık ve serkeşlik hâllerinde öğrencinin bütün öğretim hakkı elinden alınmaya dek varacak tedbirlere başvurulur ve illâ eğitim kalitesi en üst seviyeye çıkarılıp, okumak istemeyen hiçbir genç zorla veya müsamaha ile okutulmaz.

MADDE 63: İslâm Birleşik Devletleri'nin tüm bölgelerinde eğitim İslâm harflerine bağlı "Yeni Millî Alfabe" ile verilir.

VIII. KÜLTÜREL DOKU

MADDE 64: İslâm Birleşik Devletleri'nde varsa tek imtiyazlı sınıf aydınlar sınıfı olacağından, eser veren ve fikir üreten aydın kadrolar, bilhassa Başyücelik Akademiyası mensubları, devletin maddî ve manevî himâyesi altındadır. Başyücelik Akademiyası başkentte kurulur, Akademya mensubları hangi coğrafyadan olurlarsa olsunlar başkentte yaşar, bununla beraber çalışmak, araştırmak, konferans vermek vs her fırsatta tüm yurdu dolaşmaları ve gerekli imkânlarla mâlik olmaları sağlanır.

Aydınlar tarafından işlenecek fikrî kabahatler, Başyücelik Akademiyası tarafından muhakeme edilip, 65. maddede tarif edilen ölçüleri zedeleyici özellikte görülmedikleri takdirde, hukukî takibata uğrayamaz. Aydınların işleyeceği fikrî olmayan suçlar ise, herhangi bir vatandaşın işleyeceği suçlar gibi, bağımsız mahkemelerde işlem görür.

MADDE 65: Olanca sanat ve edebiyat hayatı, saf sanatı gaye edinmiş çilekeş sanatkarlar eliyle tesis edilir. Şiir, resim, müzik, sinema, tiyatro, mimarî gibi modern sanat dalları yanında, hat, minyatür, ebru, süslemecilik, oymacılık gibi eski sanatlarımız da teşvik ve himâye altındadır. Bununla beraber bütün sanatçılarımızdan verecekleri eserlerde üç sınırı aşmamaları beklenir:

- Alenen veya imâ yoluyla, İslâm'a ve İslâm büyüklerine hakaret ve küfür,
- Umumî ahlâkî ve bedîî zevki incitici kabalık yanında bilhassa alenî müstehcenlik,
- Halkın bütününün veya bir kısmının haysiyetini kırıcı ve infîaline sebep olucu, yahud bilinen meşhur veya meşhur olmayan kişilerin, muhalefet ve eleştiri sınırını aşacak şekilde küçük düşmesine yol açıcı, ifade ve üslûb.

Karikatüristler, mizahçılar ve komedyenler de, fiillerinde bu esasları dikkate almak kaydıyla, sanat erbabı arasındadır.

MADDE 66: 65. Maddede zikredilen ölçüler dışında, basın hürdür. Gazeteler, dergiler ve kitaplar, fikir, haber, yorum, eleştiri özellikleri içinde serbestçe yayınlanabilir; isterse yayınlayacakları haber skandal niteliğinde ve devlet kurumlarına dair olsun. Ancak kişilerin mahremiyetine dair yorum ve görüntü yayınlayamaz, bilhassa iftirâ atamaz ve mesnedsiz suçlamalarda bulunamazlar. Dileyen herkes, ilgili idarî ve mâlî başvurularını yapmak ve 65. maddede zikredilen ölçüleri aşmamak şartıyla, gazete, kitap ve dergi çıkarabilir.

MADDE 67: Ülke hududları dahilinde, miskinlik, sefahet ve çirkef ihtivâ eden gazino, pavyon, disko, bar, kulüb, kumarhane, umumhane, randevuevi, birahane türünden tüm müesseseler yasak kapsamındadır. Bunların eskiden açılmış olanları

kapatılır, sahiblerine, işletmecilerine, türkücülerine, dansözlerine, kabadayılara ve diğer çalışanlarına tanınan tüm maddî ve manevî imtiyazlar ellerinden alınır. Bir emekçinin yıllarca çalışarak kazandığı parayı birkaç gecede elde eden, üstelik toplumun şöhretleri arasına girerek saygı gören hiçbir eğlendirici ve uyuşturucu meslek erbabı bulunamaz.

MADDE 68: Modacılarımızın millî bir kılık kıyafet ölçüsü ve zevki tâyin etmeleri, ürünlerinin tanıtımında canlı manken kullanmamaları, "defile" türünden azınlıklara hitab eden Avrupaî tertibler yerine, ürünlerini umumun beğenisine sunucu şekiller altında görünmeleri gerekir. Manken, fotomodel, reklâm yıldızı türünden tüm meslekler kanun dışı ve bilvesile reklâm sektöründe ürün markası, kalitesi ve fiyatının tanıtımından başka tüm abartı ve gösterişler yasaktır.

MADDE 69: Spor, nesillerin sağlık, dinçlik ve güzelliği yararına, ilk öğretim hayatından başlayarak tüm eğitim hayatında devlet teşvik ve himâyesindedir. Eğitim hayatı dışındaki halkın da spor imkânlarından yararlanması için büyük işyerlerine ve halkın ulaşabileceği yerlere, kadın ve erkek için ayrı ayrı olmak üzere spor salonları ve tesisleri açmak, gerekli görülen işletmelerde haftalık spor programları uygulamak, devletin görevleri arasındadır.

Meslekî olabilecek ve olamayacak spor dalları kanunla tarif edilir. Millî bünyeye uymayan ve zarar veren spor dallarında meslekî eğitim ve oluşuma izin verilemez, geçmişte kurulan bu türden kulübler, federasyonlar, tesisler, bunların düzenledikleri müsabakalar ve bunlar üzerinde tertiblenen bahisler tümünden tatil ve iptal edilir; bu alanda büyük kazançlar sağlamaya veya taraftarlık adı altında büyük sosyal hastalıklara yol açmaya göz yumulamaz.

MADDE 70: Millî müzik ve kültürün geliştirilmesi, onun yozlaşmış ve yozlaştırıcı türlerinin toplum plânından silinmesi hedeftir. Bu kapsamda olmak üzere; dans ve bale türünden kültür emperyalizminin topluma kazandırmaya çalıştığı hastalıklar bütünüyle kaldırılır. Yine bu kapsamda olmak üzere; müzikte "star" düzeni, bu düzene bağlı haksız kazanç ve şöhret şekilleri ile bu düzenin ürünü olucu nitelikte organizasyonlara izin verilemez. Kemanından davuluna senfonik orkestra teşekkülü ise danstan ayrı telâkki edilip bilakis ve öncelikle himâye görür.

MADDE 71: Bilinen ve bilinmeyen kişilerin, hattâ hayvanların kaba suretini çıkarmaya dayanan türde heykelcilik yasaktır; geçmişte yapılmış tüm eserler, antik ve arkeolojik değeri olmamak kaydıyla, tahrib edilir ve bu sahada sadece mücerrede kıvrılan saf sanat çalışmaları ve kitâbelere izin verilir.

MADDE 72: Radyo ve televizyon bir devlet kurumu hâlinde eğitici ve eğlendirici yönde faaliyet yapar, özel kişilerin bu türden yayınlar yapmalarına izin verilemez.

IX. ASKERÎ DİSİPLİN

MADDE 73: İslâm Birleşik Devletleri'nin ordusunun ismi, "Yeni Altun Ordu"dur. Bu ordu, dünyanın en bilgili, asil ve kahraman subaylarıyla, dünyanın en itaatli erlerinin ve gerektiğinde dünyanın en itaatli milletinin harmanı olup, dünyanın en muhteşem ordusu olmak mükellefiyeti altındadır. (*İdeolocyâ Örgüsü*)

MADDE 74: Yeni Altun Ordu'nun, geçmişte, hattâ geçmiş yüzyıllarda olduğu cins-ten, halkına, hükümetine veya meclisine karşı, kısacası içe doğru bir görevi ve ha-reketi yoktur. Sadece Başyüce'nin resmî emri ve Yüceler Kurultayı'nın alenî kararıyla, emir ve kararda öngörülen süre içinde, kendisine âid olmayan bir görevi üstüne alabilir.

MADDE 75: İslâm Birleşik Devletleri vatandaşı tüm erkekler, kanunda belirtilen ruhi ve fizikî arazları taşımamak kaydıyla, temel askerlik görevlerini yapmakla mü-kelleftir. Bunun için tahsil görmek, yurt dışında olmak, maddî şartları iyi olmak, sporla uğraşmak, kolluk kuvveti olmak türünden tüm eski ayrıcalıklar kaldırılmış-tır. Liseyi bitiren (18 yaşını dolduran) her erkek, askere alınır ve 1 seneyi geçmeye-cek temel askerlik eğitimine tâbi tutulur. Üniversite tahsiline askerlik görevini yaptıktan sonra devam eder.

MADDE 76: Yeni Altun Ordu kurmay kadrosu, İslâm Birleşik Devletleri'ne bağlı bütün eyaletler ve sancakların halkını temsil liyakatinde ve herbirinin iştirak ve destekleriyle oluşmuş, "profesyonel ordu" özelliğine sahip subayların kadrosudur.

Temel askerlik eğitimi almak üzere Yeni Altun Ordu'ya teslim edilmiş ve temel as-kerlik hizmetinden sonra askerlik mesleğini seçmiş tüm eyalet ve sancaklardaki vatandaşlar da, kezâ "profesyonel ordu" erat kadrosudur.

MADDE 77: Yeni Altun Ordu Başkurmay'ı, seferberlik hâlinde Başbuğ ünvanını alır ve harekâtın tam yetkilisi olarak başına geçer. Seferberlik hâlinde İBDA Hareketi, halk ve gençlik arasından oluşturacağı milis kuvvetleriyle onun emrine girer. Bundan başka, sıkıyönetim ve olağanüstü hâl ihtiyaçlarında, ancak Yüceler Kurultayı kararıyla, gerektiği kadar Yeni Altun Ordu subay ve eri uygulamalara katılabilir.

MADDE 78: Yeni Altun Ordu'nun, yurt içinde bir âsâyiş görevi olmadığı için, müs-takil bir "jandarma" sınıfına da ihtiyacı yoktur. Köylerde, şehirlerde, yollarda ve açık arazide âsâyiş görevi, Umumi İnzibat Müsteşarlığı ve polis teşkilâtına âittir. Buna göre Yeni Altun Ordu, Kara, Deniz ve Hava kuvvetleri sınıfından oluşur.

MADDE 79: Yeni Altun Ordu, Haber Alma Teşkilâtı içinde kanunla gerekli görül-düğü kadar personel bulundurma yetkisine sahiptir. Bunun dışında bir istihbarat birimi oluşturmak, bilgi toplamak, izleme yapmak ve değerlendirmek görevi yoktur. Ancak kendi içinde ve kendi disiplini için yapacağı çalışmalar, bu hükmün dışın-dadır.

MADDE 80: Yeni Altun Ordu subay ve kurmayları, hükümet yetkilileri ve Başyüce ile kapalı kapılar ardında yapacağı fikir alışverişi müstesnâ, iç ve dış siyasete dair görüş beyan edemez, kişi ve kurumlar nezdinde yönlendirme yapamaz, kendi emir komuta zinciri dışında bir mercie veya vatandaşa emir veremez ve bilhassa dış ül-kelerde resmen görevlendirilmediği siyasî temaslarda bulunamaz.

MADDE 81: Yeni Altun Ordu subay ve kurmayları, ordu yararına veya şahsî olarak şirket kuramaz, ticaretle uğraşamaz, bu türlü uğraşlara ortak veya danışman ola-

maz, askerlik mesleği haricinde bir işde çalışamaz ve Harbiye Nezareti'nin izni dışında ordu ihtiyaçları adına ihale düzenleyemez.

Bu hüküm, emekli subay ve kurmaylar için de geçerli olup, emeklilik süresi dolmadan askerlik mesleğinden şu veya bu sebeble ayrılmış olanlar için geçerli değildir.

X. HARİCİ SİYASET

MADDE 82: İslâm Birleşik Devletleri milletlerarası hukuka, bu hukuktan doğan tabii haklara, yeryüzündeki tüm ülkelerin birbiriyle karşılıklı iyi ilişkiler geliştirmesine ve barış içinde yaşama isteğine saygılıdır. Diğer ülkelerle işbu saygı çerçevesinde iyi ilişkiler kurulması, karşılıklılık ilkesine bağlı antlaşmalar ve ortak teşebbüsler yapılması tabiidir. Fakat insanın insana kulluğu, bir milletin diğerini sömürmesi, insan sağlığına ve tabiat hayatına tehdid anlamına gelebilecek siyasî, kültürel, sınai ve teknolojik çalışmalar ve antlaşmalar içinde yer alınamaz.

MADDE 83: İslâm Birleşik Devletleri toprakları üzerinde, geçmişte NATO ve ABD markasıyla yerleştirilmiş hiçbir askerî üs ve bu anlama gelecek silah ve mühimmat ile onların sivil destekleri var olamaz.

İster siyasî ve askerî olsun, ister ekonomik ve kültürel, NATO VE AB başta olmak üzere, emperyalizme hizmet anlamına gelecek bütün milletlerarası antlaşma ve birliklerden çıkılması esastır.

Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'nın İslâm âlemini dışlayan ve zayıf milletlere hak tanımayan yapısının değiştirilmesi için çalışılır.

MADDE 84: Ülkede bulunan tüm yabancı okullar, misyoner faaliyetleri, yabancı-lara âid veya yabancı ortaklı şirketler ve bilumum yabancı kuruluşların faaliyetleri durdurulur, yabancılara verilen ihaleler iptal edilir, yabancılara satılan, ister toprak olsun, ister daire olsun tüm gayrimenkul bedeli ödenerek geri alınır; ülke varlıkları üzerinde hiçbir yabancı sermaye, güç ve eser bulunmasına izin verilmemesi esastır. Buna bağlı olarak;

Bilhassa Masonluk, Lionsluk, Rotaryenlik türünden dış merkezli bütün kulüblerin kapatılması ve bu gibi kulüblerle ilişki içinde veya onların misyonlarını üstlenmiş yerli bir oluşuma izin verilmemesi başa alınır.

MADDE 85: İsrail, Ortadoğu'da hükümrân ve meşrû bir devlet olarak tanınmayacak, İsrail'le yapılan tüm antlaşmalar iptal edilecek, İsrail'le kök alâkası içinde ilişkili olduğu anlaşılan tüm kişi ve kurumlarla olan ilişkiler kesilecektir.

MADDE 87: İslâm Birleşik Devletleri dışında, yeryüzünde bir İslâm devleti yok, ancak bir çok İslâm ülkesi vardır. Bu İslâm ülkelerinin tümüyle iyi ilişkiler geliştirmek, onları emperyalist boyunduruk ve sömürüden kurtulmaları ve kendi içinde İslâm inkılâbını başarmaları yolunda teşvik etmek ve nihayet Büyük İslâm Birliği'nin siyasî ve dinî gölgesinde toplanmalarına yol açmak esastır. Buna bağlı olarak;

Büyük İslâm Birliği (Başyücelik Devleti), kendi içinde İslâm inkılâbını başarmış tüm Müslüman ülkeleri, her biriyle imzalanacak federasyon veya konfederasyon antlaşmaları gereğince çatısı altında toplar.

Kendi içinde İslâm inkılâbını başarmamış veya Müslüman olmayan ülkelerin İslâm Birleşik Devletleri'nin dostluğundan faydalanması ise, himâye ve ittifak antlaşmaları yoluyla olur.

MADDE 88: Yeryüzünün tüm mazlumlarına, Müslüman olsunlar veya olmasınlar, ister tabii bir felâketle karşı karşıya olsunlar ister beşerî ve siyâsî bir zulümle karşı karşıya bulunsunlar, başta İslâm Birleşik Devletleri'nden yardım isteyenler ve onun himâyesine sığınanlar olmak üzere, imkânları elverdiğince, gücünün yettiğince el uzatmak, İslâm Birleşik Devletleri ve onun necib milletinin en temel görevleri arasındadır.

MADDE 89: Dış ülkelerde çalışmakta ve yaşamakta olan gurbetçilerimize, İslâm Birleşik Devletleri topraklarında ikamet etmedikleri için, İslâm Birleşik Devletleri vatandaşlığı verilemez. Bununla beraber, eski vatandaşlık hakları saklı tutucu bir "gurbetçilik" pâyesi verilir ve ülkeye girişte ve çıkışta eski haklarından aynı şekilde yararlanmaları sağlanır, onların dahilde ve hariçte hukuklarını korumak da İslâm Birleşik Devletleri'nin görevleri arasında yer alır.

MADDE 90: İslâm Birleşik Devletleri'nin olanca dış politikasından Hariciye Dairesi sorumludur. Bunun dışında hiçbir resmî ve gayriresmî irade, eyalet idaresi veya federal ve konfederal idare ile himâye edilen devlet, yabancı bir devletin resmî veya gayriresmî yetkilileriyle gizli ve açık temas yürütemez, ikili antlaşma yapamaz veya harb ilân edemez.

XI. DİĞER HÜKÜMLER

MADDE 91: İstanbul'un, yeni ve ileri Büyük Doğu mimarî anlayışı ve estetiğinin prototipi hâlinde, gerekirse 1923'ten bu yana yapılan bütün müdahalelerine varıncaya kadar yıkılarak yeniden yapılması esastır. 70 milyona varan Anadolu nüfusunun neredeyse 4'te 1'inin İstanbul'da üst üste, alt alta yaşamaya mahkûm edilmesi gibi bir anlayışı, İslâm inkılâbı benimseyemez. İster gecekondü ve fakirhane, ister yalı ve malikâne olsun, istisnâsız bütün semtlerin böylesi yapıları, İslâm inkılâbının ruhuna aykırıdır. Bütün şehri kademeli olarak elden geçirmek, nüfusunu kademeli olarak azaltmak ve bunu yaparken tek bir vatandaşımızın bile en küçük hakkının zâyi olmamasına ve istikbâl kaygusunun oluşmamasına dikkat etmek, İslâm Birleşik Devletleri'nin görevidir. İstanbul, baştanbaşa yenilenecek, yeşillendirilecek, her ka-rşından, yapısı ve köşesinden İslâm inkılâbının ruhu tüter bir vaziyete getirilecektir.

Ayasofya Camii kıyamete dek Müslümanlarındır ve orada Müslümanların ibade-tine engel olacak hiçbir maddî ve manevî güç tasavvur olunamaz. Bu kanun hükmü yerine getirilmediği takdirde, Ayasofya Camii'nin topyekün berhavası, zillet içinde süs eşyası hâlinde ayakta kalmasından yeğdir.

MADDE 92: İstanbul'un yenilenmesi dâvâsına paralel ve onunla eşzamanlı, uyum ve âhenk içinde, diğer Anadolu şehirlerinin yenilenmesi, geliştirilmesi ve kendi şahsiyetlerine kavuşturulması da İslâm Birleşik Devletleri'nin başta gelen görevleri arasındadır. Buna bağlı olarak;

Anadolu'nun bütün eyalet ve sancaklarında, yatırım ve kalkınma hamlesinin eşgüdüm içinde olması, gelir seviyesi ve hayat standartları arasında dengesizlikler bulunmaması, millî refahtan tüm bölgelerin en âdil şekilde yararlanması ve birbiriyle rekabet edebilir hâle getirilmesi, devletin öncelikli görevleri arasındadır.

MADDE 93: İslâm Birleşik Devletleri'nin köylerinin, beldelerinin ve kasabalarının, insanların işsizlik ve miskinlikten çürüdüğü, kaçıp kurtulmak için can attığı, solgun ve renksiz bir hayatın hüküm sürdüğü yerler olmaktan çıkarılması esastır.

İslâm Birleşik Devletleri'nin kalkınma hamlesi içinde, köyün ve köylünün korunması dâvâsı başta gelir. Toprak üzerindeki mülkiyet hakları korunmakla beraber, toprak işçiliği, başıboşluk ve ırgatlıktan çıkarılıp, şehir işçiliği seviyesinde canlandırılmalıdır. Hayvancılık, ormancılık, arıcılık, balıkçılık ve diğer köy kaynakları, kezâ emek hakkının başa alınacağı düzenlemeler eşliğinde yükseltilmelidir. (Bkz. *Ideolocya Örgüsü*)

Geçmişte yaşanan ataleti ve şehirlerde insan istifi olmayı önlemek için, geçmişte sadece adı geçen "köy kent" gibi projelerin hayata geçirilmesi ve mutlaka köylünün ekonomik, sosyal ve kültürel donanım bakımından şehirlinin özeneceği bir seviyeye gelmesi sağlanmalıdır.

MADDE 94: Geçmişte daha çok yabancı turistlerin ve yerli varlıklı bir zümrenin yararlandığı sahil, tabiat ve tarihî güzelliklerimiz içinde tatil yapma hakkı, fabrikalar ve tarlalarda çalışan işçilerimize kadar bütün vatandaşlarımıza şâmil olmalıdır. Bununla beraber, yabancı turistlerin bilhassa sahil beldelerimize verdiği kültürel zararların önü alınması kaydıyla yararlanabilecekleri haklar, yeni turizm mevzuatında tarif edilecektir.

MADDE 95: Havayı, suyu, toprağı, ormanı, tarlayı ve bahçeyi kirletmeye ve tahrib etmeye yol açacak, bu surette insan ve hayvan sağlığını veya tabii güzellikler ve zenginlikleri tehlikeye atacak, gerektiğinde bir ağacın dalını kırmaya ve bir hayvanın yuvasını bozmaya varacak her türlü resmî veya gayriresmî tasarruf, teşebbüs ve düzenleme yasaktır. Bu hususta hükümetin ve özel kişilerin projeleri, yeni çevre kanununda belirtilecek mercilerin izni alınmadan yürürlüğe konulamaz.

MADDE 96: Ağır sanayi ve teknoloji hamlesinin, millî sermaye ve emek merkezinde yeni baştan şekillendirilmesi, Başyücelik hükümetinin ana dâvâlarından. Buna göre;

Ağır sanayi ve teknolojinin zararlı etkilerinden bilhassa çocukların ve nesillerin korunması, çocuklar ve gençlerin tabii gelişimi ve eğitimine zarar verebilecek özellikteki teknolojik araçların ülkeye sokulmaması, bu alanda sadece millî yararın gözetilmesi gereklidir.

Bilhassa otomotiv sektöründeki fuhşun, dışa bağımlılıkla beraber gelen kontrolsüz imalat ve arzın önüne geçilmesi, bu hususta gerekli düzenlemelerin millî sermaye ve plânlamaya bağlı olarak yürütülmesi, toplu taşıma araçları ve özel araçlar arasındaki muvazenenin yeni baştan yapılması önemlidir.

MADDE 97: İslâm Birleşik Devletleri'ne vatandaşlık hukukuyla bağlı olan herkes, fikir ve vicdan hürriyetine sahiptir. Kanun denetimine açık olmak ve İslâm ahlâkı ve hükümlerini alenen ihlâl ve tahkir etmemek şartıyla; fikir ve kanaatlerini açıklaması, yayması, basın yayın faaliyetinde bulunması, kendi gibi düşünenlerle bir araya gelmesi, örgütlenmesi, toplantılar düzenlemesi, gerektiğinde, tatbik edilen herhangi bir politikaya muhalefet etmesi, kalabalık mitingler tertiblemesi ve tertiblenen mitinglere katılması, hiçbir vatandaşa yasaklanamaz. Ancak, kavim, mezheb, bölge ve sınıf asabiyetini esas alan oluşumlar ile sokaklara taşmaya mahsus gösteri ve yürüyüşler bu hükmün dışındadır.

MADDE 98: Gerekçeleri oluştuğunda işbu anayasa maddelerinin bir kısmını veya tamamını değiştirmek, olağanüstü hâl ve seferberlik gibi durumlarda bazı hükümlerini askıya almak, Yüceler Kurultayı'nın tasarrufu altındadır.

MADDE 99: "Merkezî fikrin cebhesi" misyonu çerçevesinde İBDA Hareketi'nin görev ve yetkileri şunlardır:

- İBDA Hareketi'nin, askerî ve sivil hiçbir resmî makama ve memura emir verme ve fikir dayatma yetkisi yoktur.
- İBDA Hareketi'nin hiçbir askerî, polisiye ve istihbarî görev ve yetkisi yoktur,
- İBDA Hareketi; gençlik ve halk arasında ideolojik aydınlanmayı sağlayıcı kitab, gazete ve dergiler çıkarır, toplantılar düzenler, kendisi dışında çıkarılan kitab, gazete ve dergilerdeki ideolojik yanlışlarla fikir yoluyla mücadele eder,
- İBDA Hareketi, halkın sıkıntı ve ihtiyaçlarını giderici vakıflar ve yardım dernekleri kurar veya kurulmasını sağlar, afetlerde resmî yetkililere gönüllü yardım görevi yürütür,
- İBDA Hareketi, öğrencilerin ihtiyaçlarını takip eder, giderir, öğrenci birlikleri kurar, seminerler ve kongreler düzenler,
- İBDA Hareketi, dış ülkelerde benzer ideolojik ve insanî faaliyetler yürütür, öğrenci ve gençlik birlikleri kurar, seminerler ve kongreler düzenler,
- İBDA Hareketi, eyalet, şehir ve kasabalarda resmî bir adres ve tabela altında faaliyet gösterir,
- İBDA Hareketi, eyalet seçimleri için aday belirler ve şehir, kasaba ve beldelerde aydın yetiştirme faaliyeti yürütür,
- İBDA Hareketi, seferberlik hâlinde milis kuvveti oluşturarak Yeni Altın Ordu'nun emrine girer.

MİRZABEYOĞLU'NUN VERDİĞİ METAFİZİK DÜNYA SAVAŞI

Hayreddin Soykan

BU YAZININ ARKA PLÂNI

Bu yazının okuyucularımız için ne kadar önem taşıyacağını şimdiden bilemiyoruz. Ancak “yazılış hikâyesi”, en azından şahsımız için çok önemli. Çünkü bizi ilk kez öğrendiklerimizden dolayı şaşkınlıktan şaşkınlığa, önümüze açılan ufuklar vesilesiyle hayranlıktan hayranlığa, yetersizlik ve geç kalmışlık hissinden ötürü utançtan utanca, kimi zamansa ve özellikle başlangıçta korkudan korkuya sürükleyen çok sayıda “tablo”yla karşılaştığımız bir araştırma macerası yaşadık. Üstelik, bu araştırma henüz bitmiş değil. Üstelik, yalnızca tarafımızdan bitirilebilir de değil. Sizinle paylaştıklarımızdan sonra, dileğimiz o ki, belki hep birlikte dahil olacağımız ve işin bir ucundan tutma ihtiyacı hissedeceğimiz bir araştırma yahud macera beklesin hepimizi.

Okuduğunuz yazıyı kaleme almaktan güttüğümüz başlıca gaye de bu aslında. Yani, belki “akademik” bir derginin mütad formatına uymayabilecek bir “deneme” niteliğinde, fakat kendimizin de dahil olduğu kadromuz yazarlarının ve bundan sonra kadromuza katılacakların gelecekteki “akademik” araştırmalarını motive edebilecek bir yazı olmasını arzu ettik. Başarıyoruz başaramayız, lâkin samimi dua ve dileğimiz böyle.

Dilerseniz, bu “bitmemiş”, hattâ arşınlanması gereken yolun en başındaki araştırma nasıl başladı, biraz geçmişe giderek anlatmaya çalışalım.

Çıkış noktamız, İBDA Mimarı Salih Mirzabeyoğlu’nun 2000 yılı Ocak ayından bugüne kesintisiz 13 yıldır yaşamakta olduğu “Telegram”, bir deyişle “cihazlı zihin kontrolü” işkencesi oldu. Akademya’nın 2010 yılı sonlarında çıkan II. Dönem ilk

sayısında, gönüldeşlerimizle birlikte bu meseleye öncelikli bir ağırlık verdik. Çünkü o yıl Mütefekkir Mirzabeyoğlu'nun *Ölüm Odası / B-Yedi* adlı eseri *Baran* dergisinde tefrika edilmeye başlanmış; camiamız dışındakiler kadar biz İBDA bağluları da, Telegram'ın o güne dek hiç farketmediğimiz vecheleri yanında, bugüne kadar nasıl bir "istikrar"la hâlâ devam ettirildiğini hayretle görmüştük. Mirzabeyoğlu'na Telegram yapıldığını biliyorduk, ancak bunun gece-gündüz hiç kesintisiz yapıldığını ve bu süreçte -"kısıtıldı" o hücrede!- Mirzabeyoğlu'nun nasıl bir canavarla hangi mikyasta boğuştuğunu doğrusu bilmiyorduk. Daha meselenin "dış yüz"ünü bilmeyen bizlerin, Mirzabeyoğlu'nun bize yılmadan ve ince ince dokuyarak gösterdiği "iç yüz"ü sezip kavrayabilecek çapı ise zaten yoktu. Sonuçta, Mütefekkir'in anlatıklarının "iç yüz" tarafını, yani O'nun asıl yoğunlaştığı bu tarafı anlayamadığımız için, Telegram'ın bizi şaşırtıp dehşete düşüren "dış yüz"üne odaklandık.

Dolayısıyla, hem Telegram'ı öğrenmek, hem de kamuoyunda Telegram bahsinde bir "duyarlılık" tesis etmek için, biz de *Akadya* kadrosundan bazı dostlarla kolları sıvadık ve neredeyse tamamen cahili olduğumuz bu hâdiseyi araştırmaya başladık. Telegram çerçevesinde bir yandan internet sayfaları, diğer yandan tercüme faaliyetleri, öbür yandan kaynak taramaları ile meşgul olurken, öte yandan da -yalnızca Telegram üzerinde yoğunlaşmamızı engelleyen- başka birtakım sosyal faaliyetler yürütmeye çalıştık.

Peki sonunda Telegram'ı anlayabildik mi? Maalesef, hayır. Aksine, özellikle kitabı altyapı ve konsantrasyon bakımından yetersiz kalışımız, bizi "kaş yaparken göz çıkarma" türünden yanlışlara sevketti. Öyle oldu ki, insanlara Telegram'ı anlatalım derken, kendimiz Telegramcıların tuzağına düştük ve onların yaymaya çalıştıkları "korku"ya âlet olduk. Telegram vesilesiyle İBDA Mimarı'nın önümüze hangi fikir, ilim, sanat ve aksiyon "ufuk"larını açtığını göreceğiz ve gösterecek yerde, "öcü geliyor!" tarzında, nihâyetinde bu teknolojiyi üretenlerle kullananların amaçlarına hizmet eden bir propagandanın unsuru olduk. Özetle, bir işkence teknolojisini "sıçrama tahtası" yapıp günden güne derinleşmek ve içtimai bir "panzehir" geliştirme istikametinde ilerlemek yerine, işkence sahnelerinin ve meselenin "maddi" yönlerinin "tasvir"ini yapmaktan öteye pek geçemedik, bunun tabii sonucu olarak da hem korktuk, hem korkuttuk.

Telegram vesilesiyle meselenin derinliklerine az biraz nüfûz etmeye başlama bahsinde, belki bu yanlış "dış yüz" bakışları da bir başlangıç basamağıdır, bilemiyoruz. "Bir musibet bin nasihattan evlâdır" hikmetince, ders alıp daha ileriye görmemize vesile olacağını ümid ediyoruz.

Yanlış yolda gittiğimizi kendimiz mi farkettilik peki? Bunun da cevabı, maalesef hayır. Bizi düşüğümüz bu "korku ve cehalet" çukurundan çekip çıkaran da (inşallah çıkmışız veya çıkma yolundayızdır!) yine İBDA Mimarı oldu. Neyin ne olduğunu henüz lâyıkıyla öğrenemedikse de, hiç olmazsa neyin "yanlış" olduğunu bu sâyede az çok sezdik. Sezdiğimiz asıl incelik ise, tek kelimeyle şuydu:

Dünyayı yöneten ve yönlendiren, üstelik "fizik" yanında "metafizik" unsurlarla takviyeli "Telegramcı dünya düzeni" aktörlerine karşı, MİRZABEYOĞLU TEK BAŞINA EFSANEVÎ BİR DÜNYA SAVAŞI VERMEKTEDİR!

Bu vesileyle, Mirzabeyoğlu'nun gerçekte "kim" olduğuna dair bir parantez açmak gerekir sanıyoruz. Böylece bizim de "kim" olduğumuz, yâni çapımız, daha doğrusu çapsizliğimiz âşikar olacaktır belki ama, O'nu anlatmaya çalışmanın ister istemez şahıslarımızı olabildiğince nefyetmekten ve O'nun "boy ölçüsünü aziz tutmak"tan geçtiğini düşünüyoruz.

Şöyle ki, bir harekete dışarıdan bakanlar için, hemen daima, "acaba bunların ikinci adamı kim?" şeklinde bir merak mevzuu sözkonusudur. Şayet İBDA camiası için sorulursa, şahsımızın verdiği cevap şu olur:

- «Bizde, dünya çapındaki "İslâmî keyfiyet" çitasına nazaran, belki yüzbininci adama "ikinci adam", belki beşyüzbininci adama "üçüncü adam", belki milyoncu adama ise "dördüncü adam" derler, diğerleri de bu şekilde gider. Çünkü İBDA Mimarı, bir ağabeyimizin benzetmesiyle, bir yanında Yavuz Sultan Selim diğer yanında Fatih Sultan Mehmed çapında şahsiyetler bulunması gereken bir fikir ve aksiyon devidir.»

Madem yukarıda, "Mirzabeyoğlu, dünyayı yöneten ve yönlendiren Telegramcı dünya düzeni aktörlerine karşı tek başına efsanevi bir dünya savaşı vermektedir!" dedik, o hâlde biz İBDA bağlıları hakkında serdedilmiş ve bundan sonra da serdedilebilecek şu çerçevede bir tenkidi kesinlikle yadırgamadığımız gibi, acı da olsa bunu bir hakikatin tesbiti sayarız:

- «Mirzabeyoğlu, kısırıldığı o hücrede, dünya hâkimleriyle tek başına bir "dünya savaşı" verirken; İBDA bağlılarının durumu, Churchill'in, Roosevelt'in veya Hitler'in bir "dünya savaşı"nı görüşüyle, onların milyonluk orduları içindeki alelâde erlerin görüşü arasındaki kapanmaz keyfiyet ve tecrübe farkını andırmaktadır!»

Böyle bir "durum tesbiti"ni kadromuz yazarları arasında suurlaştırmaya başladığımız bir demde *Akademya*'nın "Telegram Özel Sayısı"nı çıkarttık ve Telegram'ın "dış yüz"üne dair elden geldiğince kapsamlı bir "dosya" hazırlamış olarak, artık "öte"sine geçmeye çalışma, Telegram'ın "iç yüz"üne ve bu vesileyle Mirzabeyoğlu'nun önümüze serdiği fikir, ilim, sanat ve aksiyon "ufuk"larına odaklanma kararı aldık.

Böyle bir karar aldık almasına ama, bu defa da muazzam bir problem çıktı karşımıza. Bellibaşlı kaynakları okudukça, seyrettikçe ve bunları aramızda mütalaa ettikçe, önümüzde ne kadar uzun bir yol olduğunu, araştırılması ve hazmedilmesi gereken ne kadar çok mesele bulunduğunu farketmeye başladık. Öncesinde daha dar bir çerçevede ele aldığımız için nisbeten daha anlaşılır ve anlatılır bulduğumuz, eksik gedik de olsa çoğumuzun zaten "âşına ve alışık" olduğu bahisler gitmiş, şimdi yabancı olduğu olduğumuz "gittikçe derinleşen ve genişleyen" bir dünya açılmaya başlamıştı önümüzde. Bu "dünya"nın meseleleri, "dış yüz" bahislerinin tersine, kolayca hazmedilemeyecek derecede derin ve girift; "dış yüz" bahislerinin tersine, kolayca irtibatlandırılıp hâkim olunamayacak kadar genişti. Tüm bu güçlüklerine rağmen, henüz ulaşamamış olsak da, daha önceki "kolay" bahislerde asla sözkonusu olma-

yan bir çarpıcılık, çekicilik, derinlik, genişlik, doğruluk, güzellik, kuşatıcılık ve hâdiselerin "arka plânı"na hükmedicilik saklıydı bu "dünya"da. Batının kokuşmaya yüz tutmuş "yeni dünya düzeni"nin sırlarını ve "gizli organları"nın röntgenini ele verdiği kadar, asıl İslâma muhatab anlayışın "yeni dünya düzeni"nin barındırdığı potansiyellerin ihtişamı mündemiçti burada.

Böyle konuşmamız, bizim bu "yeni dünya"da yol almaya başladığımız anlamına gelmiyor henüz. Bir toplu iğne deliğinden "Alice Harikalar Diyarı"nı görebilmek kadar bile olsa şimdiki nasibimiz, belki bu kadar bile olmasa dahi, bu "yeni dünya"nın öyle "bildik" dünyalara hiç benzemediğini, bu kadarcık bir "görüş"ün bile eski dünyaları nazarımızda "bir bakıma" hurdalık seviyesine düşürdüğünü sezdirmek istiyoruz sadece. Bu "yeni dünya"nın bir özelliği de bu olsa gerek: Buranın kimi hakikatleri, "bildik" dünyalara "masal", "fantazi", "mitoloji", "komplo teorisi" veya en insafli bakışla "parapsikolojik olay" gibi görünüyor çoğu. Oysa, o "bildik" dünyalara da gerçekte "burası" hükmediyor bir yönden; kaymağı bu "gizli dünya" sâkinlerinde kalmak üzere, hurdaları o "bildik" dünya sâkinlerince kapışılıyor. 20. ve 21. yüzyıllarda insanoğlunun nimetlerinden yararlandığı, yanı sıra maalesef kimi külfetlerine de katlanmak zorunda kaldığı sayısız çığır açıcı "buluş"un sahibi o ef-sanevî "bilim adamı" Nikola Tesla'ya atfedilen bir söz, tam da bu "gizli dünya"ya işaret ediyor, "modern aklın zindanında" uyuyanları uyandırmak istiyor:

- «Bilim, fizikî olmayan fenomenler üzerinde çalışmaya başladığı zaman, bir on senelik zaman dilimi içinde, var olduğu bütün asırlar boyunca yapmış olduğu gelişmeden daha fazlasını yapacaktır.»

Zaten ileride daha teferruatlı olarak göreceğimiz gibi, "psikotronik" denilen Telegram türü silahlar olsun, "parapsikoloji"nin kullanımı olsun, bu konuda iki temâyül öne çıkıyor. İlkinde, ortaçağın bağnaz kilisesini andıran -Paul Feyerabend'in deyimiyle- "BİLİM KİLİSESİ"nin kimi mensubları "haydi canım, o kadar da değil" tarzındaki kanaatlerini hâlâ bile yansıtırken; ikincisinde DEVLETLER ve onların istihbarat servisleri, bu "bağnaz" akademiye hiç de kulak asmıyor ve AÇIK-LANAMASA BİLE "var olan" özel kabiliyetli insanları, aynı şekilde "pozitivizm"i tanımadığı imkân ve güçleri, "millî güvenlik" stratejileri çerçevesinde tepe tepe kullanıyorlar. Bu konuda, lafta "metafizik düşmanı" Sovyetler'in ve özellikle eski Çekoslovakya'nın başarıları inanılmaz.

Kısacası, devletler ve onların gizli servisleri "PRAGMATİK-FAYDACI" oldu bu zamana kadar ve kendi araştırmacılarını "akademi" içerisinden gizlice ayarladılar, bol sıfırlı bütçeler ayırdılar ve "Telegram cihazı"nı da hem Batı bloku hem Doğu bloku ülkeleri bu şekilde iyice geliştirdi 30 yıl kadar önce. Kimi "dünyadan habersiz" bilim adamları ve onların ağzına bakan -onlardan da saf kitle- mışıl mışıl uyuyadursun. Yâni biz!..

Bugün "modern bilim" çerçevesinde alkışlanan "sosyal psikoloji" olsun, "sibernetik" olsun, aslında "akademi"de değil, "dünya hâkimi" devletlerin istihbarat servislerinde, ferdî veya kitlevî "zihin kontrolü ve yönlendirmesi" stratejileri çerçevesinde

doğmuştur (bkz. Jim Keith, *Amerikan Derin Devleti ve Beyin Yıkama Operasyonları*). O çok popüler NLP'nin "nereden" doğduğunu ise, *Gerçek Tıp - Yitik Şifânın İzinde-* adlı eserinin son bölümünde Dr. Aidin Salih açıklıyor:

- «İnsan ruhunun çağımızdaki diğer bir düşmanı ise "psikotronik etki"dir. Psikotronik etki, parapsikolojik ve ekstrasensör [beş duyu dışı] etkilerin diğer bir adıdır. Psikotronik etkinin en basit kullanımı hipnozcu ve ekstrasenslerin müşterilerine uyguladığı "seanslar"dır.

Sovyetler Birliği yıkılmadan önce Taşkent'te çeşitli kâhin, şaman, hipnozcu, medyum ve ekstrasenslerin faaliyetlerini incelemek için ilmî merkezler kurulmuştu. Bu merkezlerin ilgisini çeken esas şey, bu insanların beyinleri tarafından üretilip yayılan elektromanyetik dalgaların (biyolojasyon) müşterilerinin beyinlerini nasıl yönlendirebildiği olmuştur. Araştırmalar sonucunda, şamanın, kullandığı davul sesinin dalgaları ile tedavi ettiği kişinin beyin dalgaları arasında bir uyum oluşturduğu ve bu sırada dua okuyarak onun beynine istediği emirleri yerleştirdiği gözlenmiştir. Çağımızda bu olaya "neurolingüistik programlama" [NLP] denilmektedir.

Neurolingüistik programlama metodları kullanımının en yaygın örneklerini, distribütör yetiştirme merkezlerinde, rap müziğinde, reklamlarda, pek çok filmde ve televizyon programında görmek mümkündür.»

Bugün her köşe başında açılan "modern NLP kursları"na bakarak "şaman" da ne ola ki diye şaşırانlarımız var ise, hemen cevablayalım: NLP'nin Amerika'daki "resmî" teşekkül sürecinde sadece Afrikalı şamanlar değil, Hindli yogiler ve hipnoz ustaları da kullanılmış. Peki kimmiş bu NLP'nin kurucuları denirse, NLP'nin literatürdeki "isim babası" iki kurucusunun ismi Richard Bandler ve John Grinder. Bu ikilinin ortak kitabının ismi de artık şaşırıcı olmayacaktır sanırız: *The Structure of Magic*, yâni "BÜYÜNÜN YAPISI". "Büyücü"lerimizden dilbilimci John Grinder'in öne çıkan ve herkesçe bilinen RESMÎ vasfı da yine -artık- çok enteresan olmasa gerek: CIA Ajanı!..

Özetle, o "gizli dünya"ya inanıp inanmamakta hürüz. Ancak onun bizi her yönden bombardıman eden "uygulamalar"ından kaçınmamızın mümkün olmadığını bilmek şartıyla!..

DÜNYA HÂKİMİ SATANİST ELİT

Daha fazla uzatmadan, artık telaffuz edelim bu "yeni dünya"nın ismini: METAFİZİK DÜNYA burası. "Karşı taraf" bakımından, yeni fizik başta olmak üzere "modern bilim"e ağırlığını koymaya başlayan, dünya siyaseti kadar modern teknolojiye de yön vermeye davranan, ancak "bildik" dünyalılarının pek farkında olmadığı, zaten onlara da çoğu gösterilmeyen "gizli" bir dünya. "Bizim" açımızdan ise, çoktandır habersiz olduğumuz, olsak da hakkını veremediğimiz, oysa İslâm Âlemi olarak ye-

niden fişkırtışımızın tohumlarının barındığı kendi “öz” dünyamız bu. İBDA Mimarının bizlere ısrarla anlatmaya çalıştığı, ne var ki bizim lâyıkıyla anladığımızı söyleyemeyeceğimiz hakikat:

- «Çağımızda savaşlar metafiziktir!»

İki kutbu var işte bu “gizli dünya”nın: Şeytanî kuvvetler ve rahmanî kuvvetler! Şeytanî tarafını “yeni dünya düzeni” diye pazarlanan sapkınlığı tesis ve icrâ edenler temsil ederken, rahmanî kuvvetlerin liderliğini, evet, “kısırlıdığı” o hücrede Telegramcılara karşı 13 yıldır verdiği efsanevî savaşla İBDA Mimarını temsil ediyor.

Öylesine bir “benzetme” değil “Şeytanî kuvvetler” tesbiti. Bu sapık-sapkın zümreyi hakikaten Şeytan güdüyor ve ŞAMAN’ların “yardımcı ruhlar”ı gibi, cinler takviye ediyor. Hattâ, kimilerinin “kutsal içki”si rakı gibi, bunlar da -şamanların uyuşturucu ve halüsinogen otlar yahud terkibler yoluyla “başka âlemlerle” irtibatına benzer- tabii veya sunî “kutsal uyuşturucu”larını çekip Şeytan ve avânesinin “kat”ına çıkıyor. Zaten şamanların binlerce yıldır Peyote kaktüsündeki “meskalin” uyuşturucusuyla yaptıklarını, bunlar aynı fonksiyonu gören LSD ve benzerlerini icad ederek gerçekleştiriyor. Atatürk’ün “tatlı” fikirleri var dediği “tek dünya devleti terorisyonu” İngiliz istihbaratçı-yazarı H. G. Wells’in (1866-1946) talebesi ve onun gibi “tek dünya devleti” teorisyenlerinden, *Cesur Yeni Dünya* romanının müellifi İngiliz istihbaratçı-yazarı Aldous Huxley (1894-1963), sırf “meskalin” uyuşturucusuyla kendisine açılan “kutsal” Şeytanî âlemi göklere çıkarmak için *Algının Kapıları* diye bir kitap yazıyor. Öbür yanda, tek oğluna “Atatürk” ismi koyacak kadar Kemalizm meftunu İngiliz istihbaratçısı ve dahi “modern satanizmin babası” Aleister Crowley adlı sapık, “meskalin” çekerek Şeytandan emir üstüne emir alıyor ve Huxley gibi o da bunları bir bir yazıya geçiriyor. “Uyuşturucu”nun bunlar için sadece Şeytan ve avânesine “uçak bileti” fonksiyonu gördüğü sanılmasın, çünkü “uyuşturucu”yu aynı zamanda “ferdî ve kitlevî zihin kontrolü ve yönlendirmesi” projelerinde de temel bir araç olarak kullanıyorlar. Evet, Şeytan, “dostlar”ına her adımda ilhâm ve kimi zaman istidraç gücü veriyor, öbürleri de bunun karşılığında -bazen “Lüsifer” bazen de bir başka ad taktıkları- bu İblis ve avânesine tapıyor! Yegâne “semavî hak din” İslâm’ın dışında olmaları hasebiyle, kendilerine “Şeytan ve avânesi”nin himmet etmesi pek de şaşılacak bir durum değil aslında. Kaldı ki, adamlar manyaksa, onları “aklı başında” göstermek de bize düşmüyor. Türkiyeli manyak Telegramcıların onlardan daha manyak büyük şeflerinden, başka ne beklenabilir ki?..

“Satanist” derken, kedi-köpek kovalayan garibanlar değil bunlar, ELİT de denen “dünya hâkimleri”... Kanadalı yazar ve “tövbekâr Satanist rahib” Roger Morneau, bu “satanistler”in Tanrı’yı inkâr etmediklerini, ancak bir “melek” addettikleri ve kendilerine “güzeller güzeli bir kılıkta görünen” Şeytan’la Tanrı arasındaki “reket”in, bunlarca “iki aday arasındaki, sonunda Şeytan’ın kazanacağı politik bir mücadele” gibi görüldüğünü ifade ediyor. Dahil olduğu satanist halkının kendisini

“ELİT” (seçkinler!) olarak adlandırdığını, dünyada üst seviye her kesimden binlerce insanın bu “halka”ya dahil olduğunu vurguluyor. [1]

Şayet yarın dünyada “büyük yıkımlar” olursa, bunun sorumlusunun, ellerinde korkunç nükleer silâhlar olan bu “satanistler” olması büyük ihtimâl. Rivayet o ki, Atlantis ve Mu kıtalarını batıranlar da “bunlar”:

- «Amerikalı Edgar Cayce'in

Arkaşık – artık kullanılmayan

kadim dili okumalarına göre

ATLANTİS gibi MU kıtası da

satanik yol-şeytan'a tapanların

ellerindeki nükleer güçleri

yıkıcı amaçlarla kullanmaları

bu yüzden de – yerkabuğunun

dengesinin bozulması ile battı...» [2]

Dünyayı yöneten ELİT'in -diğer vasıfları yanında- “satanist” niteliğine dair daha geniş bilgi edinmek isteyen okuyucularımıza, içinde “zihin kontrolü”ne ayrılmış bir bölüm de bulunan Robin de Ruiter'in *13 Şeytanî Kan Bağı – İlluminati Hanedanlığı*- [3] adlı eserini tavsiye ederek biz devam edelim.

Evet, alelâde “dindar” hristiyan ve yahudileri de kendi “derin dünya devleti” stratejileri çerçevesinde “gazlayan” bu ELİT'in niçin Allah yerine Şeytan'a ve avânesine taptığını araştırmak ilgililerin ve uzmanların işi olsa da, bunu az biraz farketmek – şayet yanılmıyorsak- bizim için bile o derece zor olmasa gerek. Batı kültüründe esaslı bir yeri olan “Deus Otiosus” [4] kavramı, belki bu bakımdan “anahtar” olabilir. Latince “etkisiz, yansız, önemsiz, ilgisiz Tanrı” anlamına gelen bu tâbir, kâinatı yarattıktan sonra artık yaratmaktan ve dünyevî işlere müdahale etmekten elini eteğini çeken, dünya işlerini bundan böyle “daha genç” tanrılara bırakan “emekli Tanrı” anlayışına işaret ediyor. Sahasının bir numarası olan Romen mitoloji uzmanı Mircea Eliade'ye göre, Sümer mitolojisinde yerini Enlil ve Enki'ye bırakan An; Yunan mitolojisinde yerlerini Zeus-Hera ikilisi ve çevresine bırakan Uranus, Gaia, Cronos ve Rhea; Hind mitolojisinde yerini Shiva ve Vishnu'ya bırakan Indra, birkaç “Deus Otiosus” örneği... [5]

1 <http://www.godlikeproductions.com/forum1/message876064/pg1> (12 Mart 2012).

2 Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji –Güneş ve Ay-*, İBDA Yayınları, İstanbul 2010, s. 86.

3 Robin de Ruiter, *13 Şeytanî Kan Bağı –İlluminati Hanedanlığı-*, Trc: Naime Erkovan, Selis Yayıncılık, İstanbul 2005.

4 Mircea Eliade, *Mitlerin Özellikleri*, Trc: Sema Rifat, 2 Basım, Om Yayınevi, İstanbul 2001, s. 126.

5 http://en.wikipedia.org/wiki/Deus_otiosus (12 Mart 2012).

Hristiyan-yahudi kültüründe de “kâinatı altı günde yaratıp İSTİRAHATE ÇEKİLEN” bir Tanrı anlayışı mevcut ki, bizdeki “her ân bir şe’nde-işte” olan ve dilediğini dilediğince yapan FAAL ve DAİMÎ YARATICI Allah inancından tamamen uzak. Newton bile kâinatı, Tanrı tarafından yaratılmış, kurulmuş ve artık kendi işleyişine bırakılmış “mükemmel bir saat”, “mükemmel bir makine” olarak görmüyor muydu zaten?.. [6]

Peki “dünya işlerinden elini eteğini çeken bir Tanrı”nın olduğu yerde, arkaik veya an’anevî toplumlar ne yapmış; artık dinden yüz mü çevirmişlerdir? Elbette hayır; “kendileriyle ilgilenecek” ve dünyevî ihtiyaçlarını temin edecek “yeni” tanrılar edinmişlerdir kendilerine. “Şeytan” tam da bu noktada devreye giriyor işte. Yezidilikteki “Şeytan” veya “Melek Tavus” inancında bu kafa yapısına ışık tutucu bir nitelik görüyor ve Wikipediadan okuyoruz:

- «Yezidilik inancında Tanrı Azda tarafından yaratılan ve kendisine kâinatı ve insanları yaratma görevi verilen Melek-Tanrı.

Yezidî inancında Melek Tavus, insanları yarattıktan sonra kendi yarattığı insanları önünde eğilmemiş; ancak bu, Tanrı Azda tarafından farklı yorumlanarak kibirli olduğu sanılmıştır.

Yezidilik’ten önceki ilahî dinlerde anlatılan, Şeytan’ın, yaratıcının buyruğuna rağmen insan karşısında eğilmeyip saygı göstermemesi, onun aslında ne kadar asil olduğunun, yaratıcı tarafından imtihan edilmiş isbatıdır. İşte bu imtihanı başarı ile verip tüm insanlığın ve dünya işlerinin başına geçme hakkını kazanmıştır.

Ancak burada Şeytan’ın sahip olduğu özellikler diğer dinlerden farklıdır. Yezidilik’te tanrı, dünyanın sadece yaratıcısıdır ancak sürdürücüsü değildir. İlahî iradenin vücut bulması için Melek Tavus bir nevi aracılık rolü üstlenmiştir. “Melek Tavus” olarak adlandırılır ve bir tavus kuşu ile sembolize edilir. Tanrı, özünde iyilikle dolu olduğundan, tanrıya ibadet ederek onun gönlünü kazanmak gerekmez. İbadetin, içi kötülüklerle dolu olana, Tavus’a yapılması ile kötülüğün en büyük kaynağından korunulur. Bu anlamda, Şeytan olarak adlandırılan manevî güç, Yezidilik inancında Azda’nın devamlılığı ve fonksiyonel yönüdür. Zıtlıkların kaynağı ve aynı zamanda zıtlıkların ortadan kalktığı isim aslında Melek Tavus’tur. (...)

Yezidiler Melek Tavus’a ibadet ederler. Yezidî inancında kötü bir melek değil, yanlış anlaşılmış ve sonradan affedilmiş iyi bir melektir.»

Hatıra şu gelebilir: Peki Şeytan’a tapanlar nazarında, dünyada yapılan iyi veya kötü işlerin “ahiret”te bir karşılığı var mıdır; şayet varsa, kulları hesaba çekecek mercî kimdir? Bu tarz sorular kendi “semavî” din anlayışımızdan kaynaklanıyor aslında, çünkü Şey-

6 http://en.wikipedia.org/wiki/Isaac_Newton%27s_religious_views (12 Mart 2012).

tanrı tapanlar nezdinde böyle bir “ahiret” inancı yok, ne varsa DÜNYA’da; cennet ve cehennem de öyle. Yine Wikipediadaki “Yezidilik” maddesine müracaat edelim:

- «[Yezidilikte] Ahiret inancı gibi sonradan hesap verilecek bir yerin varlığı sözkonusu değildir. Yeniden doğuşa, şekil değiştirmeye inanılır. İnsanın inanışına ve yaşayışına göre, DÜNYA, cennete de cehenneme de dönüşebilir. Cehennem, insanın içindeki kontrol edilmesi gereken ateştir. Melek Tavus, bütün bu işlerin kontrol edicisi ve tanrının bu dünyadaki gölgesidir.»

Bugünün “dünya hâkimi” kimi seçkinlerin satanist nitelikleri de, “nefsani” yönü bakımından bu gözle değerlendirilebilir: “Ahiret”in olmadığı bir DÜNYA’da, iktidar, para, haz, seks, uyuşturucu, şöhret, gurur; artık nefislerini tatmin edecek DÜNYEVİ ne varsa, onlara bunu sağlayacak yegâne mercidir sanki Şeytan, nâm-ı diğer Lüsifer! Meselenin kıvrıldığı bu noktada, *Ölüm Odası -B-Yedi-* okuyucularının hemen hatırlayacağı üzere, “YALNIZCA DÜNYAYI GÖREN TEK GÖZLÜ DECCAL” bahsi çıkıyor önümüze.

“Yalnızca dünyayı gören tek gözlü Deccal”ın bize ve birçok kişiye hatırlattığı ise, sonunda “tek dünya devleti” kurmayı amaçlayan malûm “Şeytani” imparatorluğun sembolü olan “piramidin üzerindeki her şeyi gören tek göz”! Hani şu Amerikan dolarının üstündeki.

Amerika Birleşik Devletleri’nin “kurucu babalar”ından MASON ÜSTADI Benjamin Franklin’in başını çektiği bir heyet tarafından 1776 yılında tasarlanan ama “saklanan” ve ilk kez bir başka MASON ÜSTADI (derecesi 32) Roosevelt tarafından “ifşâ” edilerek 1935 yılında Amerikan dolarına basılan “piramid üstünde göz”ün altındaki o şeritte ne yazar peki: NOVUS ORDO SECLORUM; yâni, Latince –güya– “çağların yeni düzeni”. [7] “Çağlar” diye tercüme veya tevil edilen “SECLORUM” ifâdesine bakılırsa, buna “ALLAHSIZ (SEKÜLER-LÂİK) YENİ DÜNYA DÜZENİ” demek bizce en doğrusu. Bizden önce de böyle diyenler var zaten. “Sadece dünyayı gören” düzen, yâni “dünyevi” düzen, bir deyişle “Şeytani” veya “Deccali” düzen!..

Şu hâlde, anti-emperyalist mücadeleyi yalnızca ülkeleri yöneten veya yönlendiren kişilerin “yabancı” olup olmadığına veya bir ülkeye “yabancı asker” girip girmediğine göre değerlendirenlerin, yâni “kültür emperyalizmi” diye bir vakıanın varlığından habersiz olanların dikkat etmesi gereken nokta da budur: Günümüz emperyalizminin “Allahsız-seküler-lâik-dünyevi” dünya görüşünü ve “kültür emperyalizmi”yle yerleştirdiği değerleri yahud hayat tarzını savunarak, SAHİCİ bir “anti-emperyalist mücadele” verilemez. Mirzabeyoğlu’nun “Allahsız yeni dünya düzeni” icracı ve kuklaları tarafından hedeflenmesinin asıl sebebini de burada aramak gerekir. O, hem siyasi, askerî ve iktisadi emperyalizme, ancak en başta ve BİRİCİK olarak, “kültür emperyalizmi”ne karşı bayrak açmıştır! Üstelik, bunu başkaları gibi içi boş bir muhalefetle de bırakmamış, aksine “BAŞYÜCELİK DEVLETİ” adıyla

7 Kaan Çamlıdere, *Bir Dolar –Gizli Simgeleri ve Kehanetleri-*, Akis Kitap, İstanbul 2006, s. 55.

ve “YENİ DÜNYA DÜZENİ” takdimiyle billurlaştırarak, Allahsız emperyalizme karşı “İslâmî alternatif”i göz önüne dikmiştir. [8]

“Allahsız” derken, düşmanı olduğumuz emperyalizmin hristiyan-yahudi karakterini veya KANATLARINI –ki onların Tanrı’sıyla bizim “Allah” inancımız AYNI DEĞİL- ihmal mi ediyoruz? Etmiyoruz, ancak doğmadan ölmeye yüz tutan bir “yeni dünya düzeni” teşkilatlanması hâlinde karşımızda duran oluşumların “kitablarda yazdığı türden” saf bir semavî inanışının olmadığını, alelâde hristiyan ve yahudilerin ise özellikle “manipüle edilen” pozisyonunda olduklarını söylemek istiyoruz. Zaten -bilhassa son yüzyıl içinde- dünyaya dayatılan KÜLTÜR EMPERYALİZMİ’ne baktığımızda, bu çerçevedeki bellibaşlı kimi uygulamaların “alelâde” dindar hristiyan ve yahudilerin elinden çıkmadığını; tam tersine, bu insanların bile asla tasvib etmediği “cinsî devrim”in, kürtaj ve homoseksüelliğin meşrûlaştırılmasının, uyuşturucunun yaygınlaştırılmasının, kendi peygamberleriyle dalga geçebilecek kadar azıtmış bir din hüremetsizliğinin ve dünyevî hedonizmi pompalayan “eğlence endüstrisi”nin arkasında DAİMA o sapkın DÜNYA ELİTİ’nin bulunduğunu apaçık görüyoruz.

Kaldı ki, ELİT’in aşılama çalıştığı “inanç”lara baktığımızda da, yine “bildik” bir hristiyanlık veya yahudilik itikadı görmüyor; aksine, “bizim PANTEON’umuzda - Tanrılar Meclisi’mizde ne ararsan var!” hesabı, mezheb ve meşreb ayırdetmeksizin “İbrahîmî dinler”den seçmelerden başlayarak, sayısız mitolojik unsurun, satanizmin, şamanizmin, yahudi veya hristiyan kabalacılığının, hristiyan ezoterizminin, masonluğun, budizmin, “gizli ilimler” pratiği hâlinde okültizmin, gnostizmin, elbette kuantum fiziğinin ve diğerlerinin bir “ÇORBA”sı olduğunu görüyoruz bu “yeni din”in yahud “new age” veya “milenyum” dini dediklerinin. Daha doğrusu, oluşturmaya ve yerleştirmeye “çalıştıkları” dinin veya salkım saçak dinlerin. Türkiye’de de meraklısı çok hani! Kısacası, “hristiyan-yahudi” paradigmasını tüm hâdiselere şâmil kılıcı eski usûl yaklaşımların oldukça “anakronik” kaçabileceği, bu paradigmanın “ilâve unsurlarla” bambaşka bir mahiyet aldığı yepyeni bir “vakıa” karşısındayız bizce bugün. İnsanların “Şeytan’a taptığı” veya “büyücülük yaptığı” için hristiyan otoritelerince Engizisyon’a maruz bırakıldığı günler, artık tarihin derinliklerinde kaldı.

Başka kavimlerin ilâhlarını şöyle veya böyle kendi PANTEON’larına buyur ederek bunu “kültürel” asimilasyon ve “siyasî” hâkimiyetin “manivela”sı kılan Eski Yunan, Roma ve Hristiyan Avrupa’nın DİNİ ve SİYASÎ geleneğini –bu defa daha ŞEYTANİ bir nitelikte- sürdüren “yeni dünya düzeni” davacılarının “mistisizm”i de, bizim anladığımız mânâda olmayıp, İBDA Mimarı’nın “MATERYALİST MİSTİK” dediği çerçevededir. Buna “AHİRETSİZ MİSTİK” vasfını da ilâve etmek sanırsız hata olmaz. Bilvesile, sözkonusu “yeni dünya düzeni” ÇORBA’sının niteliğini nasıl O’ndan öğreniyor veya öğrenmeye çalışıyorsak, “dinler arası diyalog” zokasının mahiyetini de yine O’nun işaretiyle farkediyoruz, farketmeye çalışıyoruz. Hele Esa-

tir ve Mitoloji'deki "Guernica", "Don Kişot", "Acube İnsan - Psikolojisi", "Ruhu Çekilen Dünya", "İki Büyük Devrim", "Yeni Dünya Düzeni'nin Ruhu" ve "Persler ve Yunanlılar" başlıklı bölümlerde öyle inceliklerin altını çiziyor ki İBDA Mimarı, Batı kültür ve emperyalizminin dününü ve bugününü anlamaya çalışmak bakımından tekrar ve tekrar okunması gereken hikmetler ihtivâ ediyor bizce.

Bu bahse eklenmesi gereken belki son bir önemli nokta da, "Tanrının Krallığı"nın daha ziyâde AHİRETTE olduğunu empoze eden katolik ve ortodoks hristiyanlığının alternatifi hâlinde, 16. yüzyılda ortaya çıkan ve tüm dünya hristiyanları arasında çıkışa geçen protestanlığın tâyin edici rolüdür sanıyoruz. Katolik ve ortodoks bakış açısından daha ötede bir ağırlıkta ve tartışmasız bir nitelikte ESKİ AHİD'İ (MUHARREF TEVRAT'I) TEMEL MEVKİİNE YERLEŞTİREN PROTESTANLIK, hristiyan-yahudi ittifakını kalıcılaştırması yanında, yahudilikteki "Tanrının Krallığı"nın DÜNYADA olduğu fikrini hristiyan dünyada kökleştiren, dinen yahudi olanlarla elele bugünkü "dünyevileşme" ve "yahudileşme"yi hazırlayan, katolik kilisesinin geçmişte Engizisyon'a maruz bıraktığı yahudileri baştacı yapan ve "hristiyan siyonistler" vakiasını dinî bir meşrûiyetle kitleleştirerek teşkilâtlandıran, böylesi bir "dünyevileşme" ve "yahudileşme"nin vardığı son nokta olarak da SİYONİST, MATERYALİST, AHİRETSİZ, SATANİST sapkın bir ELİT'in dünya iktidarının yolunu döşeyen bir rol oynamıştır diyebiliriz. Araştırılması gereken başka birçok faktörle beraber, yahudiliğin ve protestanlığın Batıdaki macerasının özellikle incelenmesi, eminiz her bakımdan son derece aydınlatıcı olacaktır. Böyle bir araştırma, "yahudiler bizim tanrımızın akrabaları, kuzenleri ve kardeşleridir. Katoliklere sesleniyorum; bana kâfir demekten yorulduklarında yahudi desinler!" diyen ve hemen tüm hocalarının "kabalacı" olması bir yana, yahudi ansiklopedisi *Judaica*'da "gizli yahudi" olduğu söylenen protestanlık kurucusu Martin Luther'in, bugün hem mason, hem siyonist, hem kabalacı, hem satanist, hem ezoterik-okültist, hem materyalist, hem şamanist, hem de kendince hristiyan olmak gibi akıllara zarar bir başarıya (!) imza atan sapkın ELİT'in nasıl olup da ebeliğini yapanlardan biri olduğunu gün ışığına çıkaracaktır. Kimbilir, sadece Batıdakilerin değil, siyasî-iktisadî-askerî-KÜLTÜREL Batı emperyalizmine boyun eğmekle kalmayıp, günden güne "dünyevileşen" ve "yahudileşen" demokrat müslümanların (!) bile "feyz aldığı" ruhanî liderin kimliğini de!..

MASON ÇORBASI VEYA TELEGRAM AŞURESİ

Dünyayı -hâlâl- yöneten ama artık iyice tökezleyen ELİT'in, hangi "aileler" oldukları hemen hemen belli olsa da, "neci" olduklarına dair bunca spekülasyon (hristiyan, yahudi, mason, siyonist, satanist, illuminati, şaman, pagan, evanjelik, gnostik, ezoterik, okültist vs.) yapılmasının başlıca sebebi -sanıyoruz- bu. Onların "şeytanî" inançları, cümle ezoterik inançlar ve dünya mitolojilerinin yanısıra, kuantum fizikinden, aynı şekilde başta şamanizm olmak üzere mevcut (semavî yahud değil) inanışlardan devşirilmiş türlü sembol, kavram ve pratiklerin keyfî bir "karışım"ı, yâni "çorba"sı çünkü. Uhrevî değil, dünyevî ve şeytanî bir "çorba" bu; bir diğer ifâ-

deyle, “zehir”in tâ kendisi. Bugün böyle olan, geçmişte de böyleydi kimi zaman. Belki tüm “şeytanî” çorbaların bu ortak vasfını, “Mezopotamya Mitolojisi veya Kürt Mitolojisinin Kaynakları” başlıklı makalesinde ele aldığı “Yezidilik” –ki Şeytan’a taparlar- çerçevesinde şöyle misâllendirir Sezai Kırılancı:

- «Yezidilik de, bu bakımdan, kavmî anlamda Türk, Kürt, Arab, Rum ve Ermeni kökenleri barındıran, inanç anlamında ise Yahudilik, Zerdüştilik, Hıristiyanlık, Müslümanlık, Paganizm (Putperestlik), Manizm, Budizm, Hinduizm gibi farklı dinlerin bir karışımını andıran bir anlayış belirtir. İran ve Irak’ta yaygın olan Yaresan ve bazı Şîî-Alevî inançlarıyla, birbirilerinin aynı olan birçok ortak yönü de mevcuttur.

Bu karışım Yezidilikte de görülür ve hem Zerdüştlüğe (iyilik ve kötülüğün mücadelesi), hem Maniliğe (irfan), hem Yahudiliğe (beslenme ile ilgili hükümler, haram yiyecekler), hem Hıristiyanlığa (vaftiz, ekmek ve şarap âyini, evlenmelerde kiliseleri ziyaret, şarap içmek), hem İslâmiyete (sünnet, oruç, kurban, hac, mezar taşlarında İslâmî kitâbeler), hem batınî-Rafizîliğe (inançın gizliliği, vecd, şeyhe saygı), hem Sabiiliğe (tenasuh ve ruh göçü), hem Samaniliğe (gömmе âdeti, rüya tabiri ve dans), hem de Paganizme (Ay ve Güneşe tapma) âid bazı unsurları bünyesinde toplayan ve kökeni yeterince açık olmayan bir inanç sistemi çıkar karşımıza.»

ELÎT’in “yeni dünya dini” projesiyle YENİDEN gündeme gelen bu zehirli “inanç ve tatbik çorbası”nın Türkiye’deki temsilcileri arasında ise, geçmişte Dost Tarikatı olarak bilinen, onun “devam”ı hâlinde şimdilerde Anadolu Aydınlanma Vakfı etrafında toplanan Atatürkçü bir “çevre” özellikle dikkati çekiyor. *Us Düşün ve Ötesi* diye bir de internet dergileri olan bu grubun başındaki Metin Bobaroğlu adlı kişi, sözkonusu “çorba”ya daha şık ve “meşreb”lerine uygun bir “isim” bulmuş, her zeminde onu empoze ediyor: “AŞURE”! Bobaroğlu’nun 2009 senesinde ATV-Avrupa televizyon kanalında yayınlanan programının adı da aynı: “AŞURE”!..

Dost Tarikatı’nı bilenler bilir; İBDA Mimarı’na Kartal Cezaevi döneminde Telegram işkencesi yapan, MGK’nın Telegram cihazını ellerine tutuşturduğu Atatürkçü bir klickti bu. Başındaki emekli istihbarat binbaşı İhsan Güven “kim vurdu”ya gitti ve “onu bunlar vurdu” denilerek yargılanan İBDA bağlıları da, “anayasal düzeni silâh zoruyla değiştirmeye teşebbüs ettikleri” için ağırlaştırılmış ömür boyu hapse çarptırıldı. Böyle olunca, Ömer Emre Akcebe gönüldaşımızın dikkatimizi çektiği “denklem” sâbit oldu: “İhsan Güven eşittir Telegram, o da eşittir anayasal düzen”. Tabii sonucu da şu: “Anayasal düzeni işleten MGK’nın Telegram uygulamasına ve uygulayıcısına silâhlı muhalefetten dolayı, ağırlaştırılmış ömür boyu hapsine...”. Her neyse, işte bu İhsan Güven ve takımının bayraktarlığını yaptığı “AŞURE”yi şöyle anlatıyor İBDA Mimarı; *Telegram* adlı eserinden naklediyoruz:

- «Hususen, materyalist mistiklerle, kuantum fiziğinin örtüşmelerini sağla-

maya çalışan bir alt yapı üzerinde, herkesin keyfine göre oluşturduğu ve oluşturabileceği, modern şaman görüşleri; AŞURELERİ. (...)

Rezillerin en rezili insanların, aşağılığın en bayağısı tertiblerle ve benzerleri arasında da gerçekten sefillerin en sefili düşünceleri-AŞURELERİ adına beni yok etmek veya "mankurt adam yapmak" istemeleri, aslında benim şahsımda davama duyulan korkudan, -1999 Metris ve Bandırma destanlarındaki gerçeklemelerden, ve söylemeliyim; lisân-ı hâl ile tersinden gösterdikleri hayranlıktandır. (...)

Devlet için, devlete rağmen... T.C.'nin İsrail'le yakınlaşmasını da hatırlatarak belirtelim ki, yahudi mistisizmi ve okültizmi içinde şekillenen ve "rejimi ne olursa olsun, aslolan devlettir; İsrail devleti sonsuza kadar yaşayacaktır ve bunun için gereken herşey yapılır!" diyen yapılanmanın bir aplikesi olan sözkonusu odaklar, işbirliği hususunda da onlarla son derece içiçedir; "terörle mücadelede işbirliği" adı altında, İsrail'de eğitildiler ki, işin bu kısmı zaten resmîdir. Bu hususu bilhassa, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden sonra terfien yükseldiği basamaklar ve nihayet DYP'nin İçişleri Bakanlığı'nı yapan M.A, işin içinde olarak pek iyi bilir. "Bütün insanlar, yahudilere hizmet için yaratılmıştır!" dinî anlayışı yerine, "bütün insanlar, Türk'ten geldi, Türkler de Atatürk'ten; bütün insanlar hâkimiyetimize girecek!" anlayışı; bahsettiğimiz rastgele katıştırmalardan meydana gelmiş alt yapı AŞURESİNDE, yahudî okültizmi yanında, alevî mistisizmi ve "alevden alevî" dedikleri zerdüş motifler ve Orta Asya Şaman unsurlar esaslı bir yer tutarken, iflâh olmaz bir İslâm düşmanlığı asıldır. Lâfta Türk ve Türkçü, sebep ve netice hâlinde Yahudi uşağı bir yapılanma!

İ.G, riyazî bir kat'iyyetle (!) söylüyor:

- "Musevîler'in 10'da dokuzu Türk'tür; ilmi olarak. Arthur Koestler diye bir adam, güzel bir kitab yazmış. Eşkinaziler var ya, çoğu Türk!"» [9]

Peki Metin Bobaroğlu'nun Alevî-Bektaşîlerin internet forumunda reklam edilen "AŞURE" adlı programında hangi konular işleniyormuş acaba? Verdiğimiz "link"ten öğreniyoruz ki, şunlar var bu "AŞURE"nin içinde:

- «Bektaşîlikte Temel Sembollerin Açılımı... Alevî İnancında İkrar ve Edep... Nil Deryasında Asa; Hermes Kültürü... İnanişlar ve Kültürlerde 7 Rakamının Açılımı... Turna Semahı'nın Simgesel Anlatımı... Süleyman Yıldız'ın Yorumu ile 'Hazreti Şahın Avazı' Deyişi... Sohbet Meyhanesinde Aşk Şarabı... Kandilin İçinde Fitil Olan Nedir?... Süleyman Mabedinin Simgeselliği... Mevlana ve Sema... Haç Simgesi Neyi Anlatır?... Diyonizos'ta Gezinti... Hz. Muhammed'e Kible Olan Hz. Ali'nin Kabede Doğumu ve Hz. Fatıma... Kemal Yıldız

9 Salih Mirzabeyoğlu, Telegram -Zihin Kontrolü-, İBDA Yayınları, İstanbul 2003, s. 23-25. Büyük harfle vurgular bize âid.

Dede'nin Dilinde 'Ey Zahid Şaraba Eyle İhtiram'... Anadolu Bilgelğinde 'Kendini Bilmek'ten Kastedilen Nedir?.. Bilim Adamlarının Röportajlarında 'Kendilik' Kavramı... Zihin ve Saf Şuurdan Kastedilen Nedir?.. Anadolu'da Yaşamış Olan Luviler Kimlerdir?.. İyonya Felsefe Okullarının Önemi... Dedeler 'Gönül' Derken Neyi Kastediyorlar?.. Alevi Geleneğindeki Boz Atlı Hızır Söylemi Ne Anlama Geliyor?.. İslam Tasavvufunda Yeşil Renk ve Kadim Bilgelikte 'Balık' Simgesi... Carl Gustav Jung ile Hızır İlişkisi... Taktacılar ve Hıdırellez Geleneği... Anadolu'da Apollo - Kibe Kùltünün Sembolik Açılımı... Kemter Dede... Mehmet Saraçel Çelebi... Tunceli Hozatlı Ahmet Dede'nin Yorumu ile Kaf-Ü Nun Deyişi... Kaf ve Nun Emri Nedir?.. Kabe Kavseyn Ne Anlama Gelir... Allah'ın 'Biz' Hitabı; 'Biz' Derken Kastedilen Nedir?.. Dursun Gümüsoğlu Röportajıyla Alevilik ve Şamanizm... Yaradılıştaki 'Ses'... Kozmostaki 'Aum' Sesi... Kirlian Fotoğrafisi ve Aura... Tasavvufta 'Ayna' Kavramı Neyi Simgeler?.. 'Ali' Kimdir?.. Dede-Baba Kavramlarının Kökeni; Dursun Gümüsoğlu Röportajı... Eril-Dişil Bütünselliği... Ney Nedir? Neyzen Selçuk Röportajı... Kuantum Fizik Deneyi; Dalga Parçacık Sorunu; Prof. Haluk Berkmen Röportajı... Sadık Gürbüz'ün Yorumu ile Hilmi Dede Baba'nın 'Ayine Tuttum Yüzüme, Ali Göründü Gözüme' Deyişi... Tokat Zileli Kemal Yıldız Dede'nin Sesinden Edip Harabi'nin 'Ey Zahit Şaraba Eyle İhtiram' Deyişi... Kadim Bilgelikte 'Şarap' Sembolizması... Neyzen Tevfik... Toplanma Çadırı-Mabet... Haç İşaretinin Anlamı ve Sembollerin Dönüşümü... Hz Ali'nin Kabe'de Doğumu... Alevi Cemlerinde Coşku... Dionysus (Diyonizos)... Hasan Çıkar Dede Röportajı; Akıl ve Aşk... Melamilik-Melamet Nedir?.. Orta Asya'da Başlayan 'Melamilik' Yolu... 'Özeleştir'i Kavramının Açılımı... Veysel Karani'de Melamet Hali... Sinoplu Diyojen... Pir Sultan Abdal'ın 'Hırka Bir Derviştedir' Deddiği 'Derviş' Kimdir?.. 'Namus' Kavramının Açılımı... 'Miraç'ın Batını Yorumu... Pitagoras ve Semavat... Kudüs Neden Dünyanın Kalbidir?.. Özbek Şeyh Abdülaziz Buhari Sohbeti... İsrail'in Yaşamına Hayat Veren Kibbutz Geleneği ve Ahilik... Bahailik Dini... Musevi Sufi Rabbi Menachem Fruman ile Sinagog'ta Sohbet... Kudüs'te Bektaşî Müzikleri Dinleten Yakub'un Sohbeti... Dürziler ve İsrail'e Geliş Hikayeleri... Dersimli Pir Düzgün Baba... Metin Kahraman'ın Sesinden 'Düzgün Baba'... Hz. Süleyman'ın Mabedi ve Simgeselliği... Batı Duvarı (Ağlama Duvarı) Neden Önemlidir?.. Hz. İsa'nın Çarmıha Gerildiği Golgota Tepesi ve Hz. İsa'nın Hikayesi... Etiyopyalı Siyahi Derili Yahudiler ve Melike Belkız'ın Hikayesi... Kızılbaş Kime Denir?.. Metin Kahraman'ın Yorumu ile 'Ben Kızılbaşım' Deyişi...» [10]

Daha önce sözünü ettiğimiz "ÇORBA" yahud şimdi unsurlarını sıraladığımız "AŞURE" vesilesiyle görülüyor ki, "anti-emperyalist mücadele" yürütenler, ister emperyalizmin ciğerini okumak istesinler, ister emperyalizmin işbirlikçilerini tanımak istesinler, ister emperyalizmin panzehirini bulmak istesinler, isterse emperyalizmin dünya hâkimiyetini hangi araç ve metodlarla kurduğunu öğrenmek istesinler; "sade

suya tirit" bir anti-emperyalizm gevezeliğiyle ömür tüketmek yerine, emperyalizmin hangi "kültürel altyapı" üzerinde yükseldiğini de araştırmak zorundadır. Bu "kültürel altyapı" araştırmasına din, felsefe, bilim ve siyaset tarihi gibi sahalar girdiği gibi, mitoloji, parapsikoloji, gnostizm, okültizm ve diğer "ezoterik-batını" gelenekler, ekoller veya örgütler de dahildir.

Dünyayı yöneten ailelerin hemen hemen "belli" olduğunu söylemiştik. Aşağı yukarı tüm kaynaklarda bu şekilde geçtiği üzere, "başlıcaları" olarak, Rothschild, Warburg, Rockefeller, Du Pont, Russell, Onassis, Bundy, Freeman, Kennedy, Collins, Astor, Li aileleri yahud buna eklenebilecek başka birkaçıdır bunlar. Hristiyan-yahudi ve diğerlerinin bulamacı içinde "satanist" oldukları kadar, aynı zamanda "MASON"durlar. Geçmişten bugüne Tapınak ve Malta Şövalyeleri'nden, Gül Haç'tan, İlluminati'den, Skull and Bones'tan, Bohemian Grove'dan ve bunlar gibi irili ufaklı diğer "gizli" MASONİK örgütlerden kök alan; aşağıda hikâyesini anlatacağımız satanist "zihin kontrolü uzmanı" Doç. Ümit Sayın'ın sözünü ettiği meşhur "ORDO AB CHAO" yani "Kaostan Düzen" MASONİK şiarını dünya kültür, siyaset ve ekonomisine - "TRAVMA temelli zihin kontrolü" teorisine de!- tatbik eden; yine bu çerçevede "globalizm ve yeni dünya düzeni" cereyanını açan; bu yüzyıl başlarından itibaren de TAVISTOCK "çatı örgütü" altında tüm dünyayı hâkimiyet "masa"larına bölerek, karşımıza "daha görünür" CFR, Bilderberg ve Trilateral Komisyon gibi oluşumlarla çıkan "ahtapot" gibi bir yapılanma. Bugün dünya siyasetine hâkim görünen figürler de, ya bizzat bu "gizli" örgütlerin mensubları veyahud da göstermelik birer "manken"den ibarettirler. Çünkü gerçek iktidar, kuklaların iplerini tutan bu "gizli" mahfillerdedir. Bunların "iradesi"ni Türkiye'de hayata geçiren temsilcileri ise, hemen her alanda köşebaşlarını tutan, Anadolu'nun kaymağını yiyip artıklarını biz "köleler"e bağışlayan ve MGK marifetiyle hemen her istediklerini yaptırtan "3000 aile"!!..

Evet, bunlar MASON'dur ama bunların masonluğu da aynen satanistlikleri gibi çok farklı ve "üst seviye"dedir; dünyadaki başka yüzbinlerce "alt seviye" masonunki gibi değildir. Hele araştırmacı-yazar Aytunç Altındal'ın çok doğru tesbitiyle, Türkiye'deki çoğu "mason geçinen fason"unki gibi hiç değildir.

Türkiye'nin kimi "uluscu"ları gibi, bir yandan bu aileleri "emperyalizmin ağababaları" olarak lânetlerken, diğer yandan onların "materyalist mistik" iç dünyalarını ve kendilerine has şeytanî "masonluk" niteliklerini hafife veya dalgaya alırsak, aslımız ve biricik "panzehir"imizi de "irtica" diye damgalarsak, işte bugünkü gibi onların her bakımdan "kültürel emperyalizm" tornasından geçmiş olduğu hâlde onlara kafa tuttuğunu sanmak gibi komikliklere düşülür.

Türkiye'deki her "uluscu", mason karşıtı değil tabii. Bunların ya mason ya mason işbirlikçisi olanları arasında, yukarıda kendilerinden çokça bahsettiğimiz Atatürkçü "Dost Tarikatı" ve onların devamı hâlinde "Anadolu Aydınlanma Vakfı" çevresi de var. Bunların şu ânki şefi olan ve maktûl İhsan Güven için internette özel bir sayfa açıp, ortak "ruhanî liderleri" İsmail Emre'den metinleri sitesinin baş köşesine koyan Metin Bobaroğlu hakkında, toplantılarına katılan biri bakınız neler diyor:

- «Kendisini bilmem, çok şey biliyor felan olabilir ama çevresindeki insanların yapısının genel hatlarını belirledim. Uzun zamandır grubun MASON ÖZENTİSİ toplantılarına canımın istediği vakitlerde gidiyorum. Kendisinin toplantılarına katılan insanların genel profili; orta üst veya üst sınıf enseesi kalın kodamanlar, anlam arayışına girmiş orta yaş krizi eşliğindeki kalbürüstü ulusalcı-kemalist emekliler ve yine ulusalcı-kemalist zengin çocukları.» [11]

Vakfın internet sayfasına girdiğimizde bizi karşılayan “sevgili dostumuz barış aktivisti ve yazar James O’Dea’nın Aramice olarak seslendirdiği İncil’den bir ayeti online dinleyebilirsiniz” şeklindeki “hizmet” duyurusunun altında, vakfın yayın organı *Us Düşün ve Ötesi* dergisinin reklamını görüyor ve oradan derginin ana sayfasına geçip, dergi yazarları arasında “en sık okunan yazarlar” acaba kimlermiş diye bakıyoruz. Kendi sıraladıkları listeden takib ederken, internet kaynaklarından haklarında elde ettiğimiz bazı bilgileri de bu arada sizlerle paylaşalım:

Birinci isim, Aykut Yazgan; tam 28 yıl masonluktan sonra, -dediğine bakılırsa- 30. dereceden ayrılma bir MASON ÜSTADL... İkinci “sık okunan” yazar; Telegram’ın da ayrılmaz parçaları olan “HİPNOZ” ve “NLP” uzmanı Balkan kökenli Cengiz Erengil; bu konularda “uluslararası” sertifikaları var... Üçüncü isim, artık tanıdığımız Metin Bobaroğlu; büyük şef... Dördüncü isim ilginç; başlangıçta bunların arasında ne işi var dediğimiz, ancak Oklahoma Üniversitesi ROCKEFELLER İnsanî Bilimler Bölümü’nde “bursiyer” olarak okuduğunu öğrenince artık merak etmediğimiz “İslâmcı” bilim tarihçisi Prof. İhsan Fazlıoğlu... Beşinci “sık okunan yazar” ise, artık hiç şaşırmayacağımız üzere, “Türkiye musevî cemaatinin yayın organı” *Şalom*’un kendisiyle röportaj yapacak kadar takdir ettiği bir YAHUDİ: İzzet Ers... “Sık okunan” altıncı isim ise, yahudi midir bilemiyoruz ama iflah olmaz bir Yahudisever olduğu *Türk ve Yahudi Kültürlerine Bir Mukayeseli Bakış* adlı kitabından belli Burhan Ögüz... Yedinci isim, amansız Necib Fazıl düşmanlığıyla marûf ve İslâmcı addedilen bir yazar olarak Kaan Cündioğlu ki, Mirzabeyoğlu’ndan nefret edenler arasında onun da adının geçmesi şaşırtıcı değil... Sekizinci sıraya geldiğimizde, kendimizi bulmacanın eksik parçasını bulmuş gibi hissetmemize yol açan “ŞAMANİZM uzmanı” Doç. Haluk Berkmen... Dokuzuncu sırada, güzel sanatlar fakültesinde profesör olmasından başka hakkında kayda değer bir bilgi edinemediğimiz Mehmet Özer bulunuyor... Onuncu sırada, yine çok çarpıcı “ilgi sahaları” olan bir yazar olarak Kaan Demirdöven’i görüyoruz. Şahsın “ne uzmanı” olduğunu bir “yakın dostu” anlatıyor:

- «Gerçek bir SİMYACI. İLLÜMİNATİ ve MASON öğretilerini kendisinden dinlediğim, kafamın daha çok karışmasına neden olan fazla zeki insan. Kaan sen çok yaşa!! » [12]

11 <http://www.itsozluk.com/goster.php?metin+bobaro%F0lu> (17Mart 2012).

12 <http://www.eksisozluk.com/show.asp?t=kaan+demirdoven> (29 Ocak 2011).

“Atatürkçü Dost Tarikatı” demişken, Kartal Cezaevi’nde işbaşında olan bu oluşumun Bolu F Tipi Cezaevi’nde uygulanan Telegram’da da hâlen aktif olup olmadığını bilmiyoruz. Zaten Telegram’ı Mirzabeyoğlu’na sadece belli bir “çevre” uyguluyor anlamına gelmemelidir bu anlattıklarımız. Telegram, ister Dost Tarikatçısı, ister Susurlukçu, ister 28 Şubatçı, ister Ergenekoncu, ister NATO’cu, ister uluscu, ister diyalogçu, isterse “muhafazakâr demokrat” olsun, cümle mason, mason işbirlikçisi ve tetikçilerinin DÖNEM DÖNEM dahil olduğu bir işkencedir ve Türkiye’de MGK (Derin Devlet!) kararı gereği uygulanmaktadır. Mirzabeyoğlu’na Telegram kararının alındığı demde devletin en tepe noktasındaki ismin, o dönem “MGK’nın başı” olduğu kadar 28 Şubat darbesinin de başı olan, ancak asıl önemlisi, dünyayı yöneten MASON-SATANİST-SİYONİST ELİT’in has adamı ve MASON ÜSTADİ olmakla meşhur Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel olduğunu söylemek, ilâve izâha ihtiyaç bırakmayacaktır.

TELEGRAM’IN ARDINDAKİ SATANİST MAHFİLLER

Devletin “gözbebeği” bir “istihbarî işkence” cihazı ve uygulaması olan Telegram’ın –hâliyle!- “resmî” sorumlusu olarak MİT görünmekte ve parmaklar orayı işaret etmekteyse de, “MİT nedir ki? MİT’e gelinceye kadar devletin 8 tane başka örgütü var. MİT, adını duyduğunuz kurumdur” [13] diyen Aytunç Altındal’ın sözleri de yabana atılır cinsten değil. Neticede, Telegram’ı devletin tepe noktasındaki herkes biliyor, ancak “görevli-muvazzaf” personel veya “çevre” değişebiliyor.

Kuruluş gününden bugüne Türkiye Cumhuriyeti, bilindiği üzere, bağımsız, yâni “kararlarını kendi alan” bir ülke değildir. Halka karşı İslâm düşmanı “emperyalistlerin çıkardıkları çizmeleri”, T.C. vatandaşı işbirlikçi “idareciler” giymiştir yalnızca. Bu bakımdan, bir diğerine nazaran “nitelikleri değişen” Telegramcılar ve destekçilerinin yegâne ORTAK noktası da, “Şeytanî Dünya Düzeni” değerlerine ve bu düzenin ELİT efendilerine “şaşmaz” sadakatleridir. Bu yüzdendir ki, istisnâsız hepsinin baş düşmanı ve baş hedefi, ELİT’in baş düşmanı ve baş hedefiyle aynıdır: “Hâkimiyet Hakkındır” şiarını yükseltip Dünya İslâm Birliği’ni (BOP değil!) kurma ideali ve bu davanın “bir numaralı” idealisti Salih Mirzabeyoğlu! Çünkü Mirzabeyoğlu, emperyalistler ve işbirlikçilerinin koyduğu “normlar”ın dışına çıkıyor ve başka herkesi “torna”larından geçirebildikleri o NORMAL “beyin yıkama” metodlarından zerrece etkilenmiyor. Öyleyse ona daha farklı ve doğrudan bir “cerrahî müdahale” yapılması, hâkimiyetlerine başkaldıran bu “ur”un hiç acımadan “kesilip atılması” gerekiyor. Aynen CIA doktoru Prof. Delgado’nun alenen ifşâ ettiği gibi...

Telegram’ın “babası” Prof. Jose Delgado, “niçin Telegram?” sorusuna cevabı, üstelik Amerikan Kongresi önünde açık açık veriyor. Delgado’nun sayısız İngilizce kaynakta geçen 24 Şubat 1974 tarihli o meşhur sözü:

13 <http://www.kutsalkitaplar.net/index.php/site-ds-kaynaklar-2/aytunc-altindal/genel-makaleleri/19966-gizli-illimler-pesinde-kosan-adam> (22 Ocak 2012).

- «Toplumumuzun siyasî kontrolü için bir psikocerrahî programına ihtiyacımız var. Amaç, zihnin fizikî kontrolüdür. Kendisine sunulan normdan sapan ferd, cerrahî olarak kesilip atılabilir. Ferd, en önemli gerçeğin kendi varoluşu olduğunu düşünebilir, fakat bu yalnızca onun bakış açısıdır. Bu bakışta, tarihî yaklaşım eksiktir. Oysa insanoğlunun kendi zihnini geliştirme hakkı yoktur. Bu tarz liberal bir yaklaşım kulağa hoş geliyor tabii. Ancak, beyni elektrikî olarak kontrol etmeliyiz. Bir gün ordular ve generaller, beynin elektrikî uyarımıyla kontrol edilecektir.» [14]

Velhâsıl, şu cumhurbaşkanı gitmiş bu cumhurbaşkanı gelmiş, şu başbakan gitmiş bu başbakan gelmiş, şu tetikçi gitmiş bu tetikçi gelmiş, şu genelkurmay başkanı gitmiş bu genelkurmay başkanı gelmiş, şu MİT müsteşarı gitmiş bu MİT müsteşarı gelmiş, şu emniyet müdürü gitmiş bu emniyet müdürü gelmiş, yâni etkili-yetkili makam ve mevkilere “kimler” gelmiş yahud “kimler” gitmiş, bu yüzden hiç farketmiyor; Mirzabeyoğlu gibi “tam bağımsız” ve “İslâmî Dünya Düzeni” idealine baş koymuş YEGÂNE fikir ve aksiyon adamı, bu sebeble her devrin “baş düşmanı” ve “birinci işkence ve imha hedefi” olarak görülüyor.

Kısacası, Telegram’ı “tek bir kişi” veya “tek bir kesim” yapmıyor. Başa gelen-getirilen ve dünya hâkimi “şeytan”lara sadık cümle işbirlikçilerin eline bu cihaz tutuşturuluyor. İsterse kendi aralarında kanlı bıçaklı olsunlar ve “Şeytan’a en iyi hizmeti ben ederim!” rekabeti içerisinde bulunsunlar.

Şeytan’a hizmet etmek ve tapmak derken, bunları “mecazi” anlamda vurguladığımızı düşünenler varsa yanılıyor. Genelkurmay’ın “zihin kontrolü danışmanı” olduğunu kendisi söyleyen, İBDA Mimarî’nin *Telegram* adlı eserinde de isminin “altı çizilen”, Ergenekon’dan hapse girmesiyle çıkması bir olan (“azılı suçlu”ların bile “millî güvenlik” adına kullanılması teâmülî gereği, *Telegram* bahsinde “devlet” için yapacakları veya yarım bıraktığı işler var galiba!), yine ve elbette MASON olan farmakolog “adli tıbbî” Doç. Ümit Sayın, bakınız *Aydınlık* dergisi haber müdürü Adnan Akfırat’a “Lüisifer-Şeytan” a taptıklarını nasıl fısıldıyor. Burada ayrıca ilginç olan husus ise, “uluscu”ların önde geleni Doğu Perinçek’in de “dış bağlantılı” üst seviye bir MASON oluşu. Türkiye’yi yöneten siyasetçi, bürokrat, asker, polis, istihbaratçı, işadamı, akademisyen takımının nasıl –neredeyse- baştanbaşa MASON olduğu ve “her anlamda” DÜNYA MASON ELİTİ’nin emrinde çalıştıklarını görmek de, -bilmeyenler için- çok çarpıcı. Ergenekon iddianamesine girmiş “chat” kayıtlarından okuyoruz:

14 Prof. Dr. Jose Delgado, Director of Neuropsychiatry, Yale University School of Medicine. February 24, 1974 edition of the Congressional Record, No. 262E, Vol. 118 (Prof. Dr. Jose Delgado, Nöropsikiyatri Direktörü, Yale Üniversitesi Tıp Fakültesi. 24 Şubat 1974, Kongre Kaydı. No. 262E, Cilt 118)

<http://www.hiddenmysteries.org/mind/research/re1106991.html> (14 Mart 2012).

- «Tarih: 18.02.2001

ÜMİT SAYIN: Bir darbe olasılığı var mı? Başka çare kalmamış gibi görünüyor.

ADNAN AKFIRAT: Mason cuntası var. Çetin Yetkin de İsrail bağlantılı. (...)

ÜMİT SAYIN: Çetin Yetkin ve Işıklı mason. Mason locaları Türkiye'de çok gerekli, gelince size bazı konuda daha fazla bilgi veririm.

ADNAN AKFIRAT: Son ADD kongresinde hepsi aynı cenahta Çevik Bir ve Yekta için çalıştılar.

ÜMİT SAYIN: Haklarında biraz yazılabilir, ama masonlar tehlike gibi gösterilmemeli, herkesin bileceği bilgiler göstermelik deşifre edilebilir. Özellikle iç çekirdek grup korunmalı.

ADNAN AKFIRAT: Askeri müdahale çare değil, Batı orduyu darbeye zorluyor. Türkiye'de çok köklü değişiklik yapılması gerek. askeri darbeye bu olmaz. O zaman ordu bölünür. Siyasal bir güç zorunlu. Kıvrıkoğlu'nun masa benzetmesi bundan. Rumeliler grubu konusunda bilgin var mı?

ÜMİT SAYIN: İsimler var tabii ama bunları pek konuşmamak lazım, mesela Hospro'nun başındaki adam mason. Ertaç Tınar'ı mahfilde Yalım Erez'le kol kola dernekte gördüm, yani tüm iş dünyasının kilit noktaları.

ADNAN AKFIRAT: Ali Şen, Çevik Bir, İzzettin Doğan ekibi için Rumeliler deniyor?

ÜMİT SAYIN: Çevik Bir de mason.

ADNAN AKFIRAT: Hangi locada?

ÜMİT SAYIN: Bazılarını ABD'deki locaya kaydediyorlar. Ömer Şarлак mason, eski GATA komutanı. Tüm basın elimizde, ama Kıvrıkoğlu GATA'daki bazı kardeşlerimize zarar verdi.

ADNAN AKFIRAT: GATA'da tanıdığın var mı senin?

ÜMİT SAYIN: Elbette. GATA'daki masonların çoğunu biliyorum. Seni Tayfun'la tanıştırayım, çok yetenekli bir doktor. Önceleri senden çekinebilir. Masonlar hücre usulü çalışır, sana hemen açılmaz.

.....

ÜMİT SAYIN: 25 numara yani Nuri Ziyada 8000 kişi, 111'ler gurubunda 4000 kişi var.

ADNAN AKFIRAT: Kimler var yönetimde? Mesela Rahmi Koç var mı?

ÜMİT SAYIN: Evet Rahmi Koç var. Hatta benim tekris olduğum locaya özleme gelmişti. Sabancı'nın tüm adamları var.

ADNAN AKFIRAT: Medya patronları merkezde mi?

ÜMİT SAYIN: Dinç Bilgin'in adamları var, mesela Zafer Mutlu.

ADNAN AKFIRAT: Galiba Ercan Arıklı mason.

ÜMİT SAYIN: Medya patronlarının çoğu var, yani tepedekilerin, tutuklanan banka patronlarının çoğu mason.

ADNAN AKFIRAT: Vural Bayazıt'ın olduğunu da duydum.

ÜMİT SAYIN: Bunu bilebilmek mümkün değil, büyük loca bağlantılı olabilir, ben Ahmet Örs (medya patronlarından) ve Engin Eker'le aynı locadayım.

ADNAN AKFIRAT: İç gruba girmek için ne gerekiyor?

ÜMİT SAYIN: Ananı ve babanı bile gözden çıkaracak kadar davamıza sahip olduğunda iç grubumuza girebiliyorsun, çekirdek grup çok gizlidir. Doğu bey de çekirdekte, o iyi bilir.

ADNAN AKFIRAT: Bana bile bugüne kadar hiç belli etmedi.

ÜMİT SAYIN: Belli etmeyecek tabii. Sen katılınca sen de belli etmeyeceksin.

ADNAN AKFIRAT: Fark edilirse bi şekilde?

ÜMİT SAYIN: Gizleyemeyecek duruma gelersen benim yaptığımı yaparsın.

ADNAN AKFIRAT: ??

ÜMİT SAYIN: Locadan bilgi sızdırıyorum dersin.

ADNAN AKFIRAT: Bu işe ısınmaya başladım.

.....

Tarih: 25.02.2001

ADNAN AKFIRAT: YÖK'te yeni atamalardan sonra Alemdaroğlu'nun durumu da çok sağlam değil. Sezer, rektör olarak Erol Manisalı'yı atayacak deniyor. Bu nedenle YÖK üyeliği önerisini kabul etmemiş.

ÜMİT SAYIN: Erol Manisalı mason.

(...)

ÜMİT SAYIN: Çetin Yetkin mason biliyorsun, belki de emredileni yapıyor, ama uykuda, çünkü henüz Antalya'da locamız yok, ama toplantılar için Bodrum'a gidiyor olabilir.

(...)

ADNAN AKFIRAT: Çetin Yetkin bir süre önceye kadar her ay Tel Aviv'e gidiyormuş. İstihbaratçı binbaşı bir sevgilisi varmış. Sen Çetin Yetkin'in "Türk Devlet Yaşamında Yahudiler" kitabını Cefi Kamhi'ye ithaf ettiğini biliyor musun? Yayın tarihi 1992, sonraki baskılarda ithaf yok.

ÜMİT SAYIN: Çünkü yazdığı yazıdaki bilgilerin hiç birisi kendine ait değil.

ADNAN AKFIRAT: Çetin Yetkin, İstanbul'da babalığı Prof. Suut Kemal Yetkin'den kalan mirası olan evi, değerinin kat be kat üstünde Jak Kamhi'ye sattı. O sıra 500. Yıl Vakfı'nın avukatıydı. Ondan aldığı parayla Antalya'da olağanüstü güvenlik önlemleri bir ev almış.

İslamcı Dergiler Projesi

ÜMİT SAYIN: 25 numara ayrı dernektir, Sıraserviler'deki 33 dereceye kadar olan dernek ayrı dernek, illuminati ve iç çekirdek ayrı. 25 numarada sadece 3 derece vardır: Çırak, kalfa ve usta. Onlara mavi localar denir, burada da ismi öyle, öteki ise skotch riti.

ADNAN AKFIRAT: 25 numara Nuruziye'den ayrı mı?

ÜMİT SAYIN: 25 numara Nuruziye'nin kendisi ve ABD United Grand Lodge of England'a ait. 111 numaraya düşmandırlar. 111 numara Fransız ekolu, La Grand Lodge Franciaese bağlı.

ADNAN AKFIRAT: Nuruziye ile Sıraserviler aynı, 111 ayrı, doğru mu anlıyorum?

ÜMİT SAYIN: Şimdi şöyle. Nuriziya sokak 25 numara bir dernek: Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Derneği. Sıraselviler'deki ayrı bir dernek ama oraya kabul edilmek için üstad mason olmak lazım, yoksa alınmazsın, giremezsin kapıdan içeri.

ADNAN AKFIRAT: Sıraselviler'e girecekler Nuriziya'dan seçiliyorlar, doğru mu?

ÜMİT SAYIN: Evet, Sıraselviler çok daha gizli felsefi bir dernek ve 33 numara, oraya kabul edilmek daha zor, ben orada başlangıçtaydım, ama buraya geldim.

ADNAN AKFIRAT: Sıraselviler Cad. No. 33'de mi? Derneğin adı ne?

ÜMİT SAYIN: Derneğimizin adı TÜRKİYE FİKİR VE KÜLTÜR DERNEĞİ. Modül apartmanıydı, bulmak çok kolay, Alman Hastanesi'nin karşısından sapıyorsun. Minik 4 katlı bir bina, tam adresini bulmam lazım, yani 9000 Nuriziyalının ancak 1000'i Sıraselviler'e gider.

ADNAN AKFIRAT: Peki sen nasıl Sıraselviler'de başladın?

ÜMİT SAYIN: Uzun uzun araştırıyorlar, seni iki üyesi oraya takdim ediyor, şu anda elimde ritüeli var, üstünde ORDO AB CHAO yazıyor.

ADNAN AKFIRAT: Nuriziya'da bekletilmeden hemen alıyorlar mı?

ÜMİT SAYIN: Hayır en az 5 yıl mavi localarda kalman lazım.

ADNAN AKFIRAT: Sen önce Nuriziya'ya mı gittin?

ÜMİT SAYIN: Evet, ben 1990'da Nuriziya'da tekris oldum yani initiation. Masonluk süregelen bir gizlilik ve emir komuta aşılama çalışır insanlara, bunun için birlikte tüm ritüellerden geçmemiz gerekli, daha sonra hızla yükselttiler beni, çünkü yurtdışına gidiyordum, İngiltere'de de katıldım, gelmeden çok kısa süre önce İngilizce konuşan bir locaya.

ADNAN AKFIRAT: Ne zaman Sıraselviler'e geçtin?

ÜMİT SAYIN: 1994'de.

ADNAN AKFIRAT: İngiltere'de nereye katıldın, Türklerin oluşturduğu bir loca var mıydı?

ÜMİT SAYIN: Hayır, Oxford, Hollanda ve ABD'de de katıldım.

ADNAN AKFIRAT: Türkiye'de kayıtlara girmesi sakıncalı bilinen kişilerin yurtdışında mason locasına kaydolduğu doğru mu? Örneğin Cevdet Sunay, 1968 yılında Roma'ya götürülüp oradaki locaya kaydedilmiş, sonra genelkurmay başkanı yapılmış. Genelkurmay başkanı veya Anayasa Mahkemesi başkanı gibi kişiler yurtdışındaki localarda kayıtlı bulunuyormuş, doğru mu?

ÜMİT SAYIN: Evet, bu olabiliyor. Olay şöyle, herhangi yabancı bir ülkede üstad mason olan kişi her ülkede toplantılara katılır ve her ülkenin localarının elemanı sayılır. Yani Çevik Bir ABD'de mason yapılmış olabilir. Derece atlamak için tören yapılıyor, gizli kelimeler veriliyor.

ADNAN AKFIRAT: Ama girer girmez üstad olabilmesi gerekmiyor mu? İstanbul'da Yücel locasında çok yakın bir arkadaşım var. Biraz anlattı.

ÜMİT SAYIN: Hayır, önce çırak oluyorsun, bir yıl sonra kalfa, sonra üstad. ABD'de yaklaşık 1-2 yıl kalan birisi hızla üstad olabilir.

ADNAN AKFIRAT: Türkiye'de mavi locada çıraklıktan ustalığa geçiş için üç yıl gerekiyormuş.

ÜMİT SAYIN: Evet ama ABD'de öyle değil, Türkiye'de ben iki yılda üstad oldum. Süreyi kısaltman için sana katkıda bulunurum, ayrıca yurt dışına çıkanları toplantılara katılınsınlar diye üstad yapıyorlar, çünkü üstad olmayan uluslararası localarda toplantıya katılamaz. Sıraşeviller'deki Skotch riti çok daha farklı. Orada da çok kolay 30'uncu dereceye gelebilirsin, yalnız İngiltere çok sıkı, orda çok ciddi. İngiltere'de MI5 ve MI6 büyük ölçüde masonlardan oluşur. Doğu beyin asıl tanışıklığı da oradan geliyor.

ADNAN AKFIRAT: Skotch riti ile Grant Lodge of England aynı değil mi?

ÜMİT SAYIN: Hayır. Grand Lodge of England tüm mavi locaların başındadır. Scotch riti ayrı bir dernektir ama onun başında da United Grand Lodge of Rites var ve merkezi ayrı, Londra'da, oraya gittim, herkes girebiliyor. Kitaplar da bizdekinin aksine gizli değil, bizde herşeyi saklar, gizlerler. Gerçi öyle de olmalı, Türkiye'nin şartları farklı. Solcular, faşistler ve şeriatçılar devletle yakınlaşıp temizliğe girişebilirler. Bizim için en büyük risk bu.

ADNAN AKFIRAT: Mavi localar, Skotch ritini üst organ olarak kabul ediyorlar mı?

ÜMİT SAYIN: Evet, herkes orada derece atlamaya çalışır.

ADNAN AKFIRAT: Hiyerarşi nasıl? Şöyle mi: tepede Skotch riti, altında Grand Lodge of England. Bunlara düşman olan da Fransız riti.

ÜMİT SAYIN: Evet. Fransız grubu çok etkili değil, 25 numara ve ABD/İngiliz grubunun onlarla konuşması bile yasak, oradaki toplantılara katılamaz. Halbuki Avrupa'da öyle değil, bu Demirel yüzünden oluşan kavgaya bağlı bir soğukluk.

ADNAN AKFIRAT: Türkiye'de masonlar arasında İsrail'e tavır konusunda bir bölünme var mı?

ÜMİT SAYIN: Öyle şey olmaz, belki göstermelik yapılır, içerde Mossad'ın ve pek çok yahudinin olduğunu biliyorum. Ahmet Örs bizim dostluk locasının eski üstadı muhteremi, üstadı muhterem doğuda oturur. Her locanın kendi yöneticilerinden oluşan bir de iç grubu vardır, buna ENVAR derler.

ADNAN AKFIRAT: Doğuda oturandan kastın ne?

ÜMİT SAYIN: Locanın doğusunda yöneticiler oturur, kuzey ve güneyde ise kalfa ve üstadlar, batıda ise bazı görevliler.

ADNAN AKFIRAT: Sen de doğuda oturmuşsun.

ÜMİT SAYIN: Hayır ben doğuda oturmadım, daha üstadı muhterem olmadım çünkü. Üstadı muhterem olursam her hafta belli vaktimi envara ayırmam lazım. Bir de sırasıyla gider, birinci nazır, ikinci nazır, ve üstadı muhterem.

ADNAN AKFIRAT: Üstadı muhterem kaçınıcı derece, sen kaç kadar çıktın?

ÜMİT SAYIN: Mavi localarda herkes eşittir. Mesela rahmetli İlhan Güngören'i biliyorsun, o hiç yukarı derecelere devam etmedi. Ama piramit, sevgi ve üçgen localarını kurdu, yani iki dernek birbirinden çok ayrı, sadece Sıraselviler'e girebilmek için üstad mason olman lazım.

ADNAN AKFIRAT: Nuriziyada üstadı muhterem olmadan da loca kurabilir misin?

ÜMİT SAYIN: Hayır, loca kurman için üstadı muhteremlik yapmış olman lazım, sonra da 30 üstad bulman lazım. İlla Sıraselviler'de devam etmen gerekmiyor, o ayrı dernek. Bir de bunların dışında illuminati var, onu kimse bilmiyor, ama İlhan bey beni hazırlamak için çok şey anlattı, çok samimiydik biliyorsun, illuminatinin içinde olanlardan biri Ahmet Örs, babası Hayrullah Örs büyük üstadlık yaptı.

ADNAN AKFIRAT: Babadan oğula mı geçiyor?

ÜMİT SAYIN: Evet, bir masonun oğlu 18 yaşında mason olabilir, ama normalde 30 yaşından önce sıradan kişileri almazlar. Baban masonsa ve büyük üstadsa her kapı açılır.

ADNAN AKFIRAT: Ama illuminatiye girmek için başka özellikler gerekmiyor mu?

ÜMİT SAYIN: İlluminatiye girmek için 28 derecenin üstünde olman lazım. İlluminati iç istihbarat teşkilatı gibidir.

ADNAN AKFIRAT: Başında kim var?

ÜMİT SAYIN: Başında kim olduğunu söylersem gülersin.

ADNAN AKFIRAT: Söyle.

ÜMİT SAYIN: Lucifer yani şeytan. Şaka yapmıyorum. Son geline nokta şeytana tapış. İnanamıyorsun değil mi ama öyle ve aslında bunun rahatsız olunacak yanı yok, doğruları ve yanlışları belirleyen bizim düalist çalışan mantığımızdır. İlluminati'de büyük locadan kendini şeytan rolüne sokan bir üstadımız ritüeli yönetir.

ADNAN AKFIRAT: İlluminatinin başında kim var diye sormuştum?

ÜMİT SAYIN: Ben de illuminatinin başını söylüyorum, inanç bu, başında şeytan olduğuna inanılır, ama tabii ki birisi o rolü oynuyor.

ADNAN AKFIRAT: Mesele ritüel değil, istihbarat faaliyetini ve örgütü kim yönetiyor?

ÜMİT SAYIN: İstihbarat faaliyetinin başında büyük loca görevlileri ve büyük locanın seçtiği bir grup var.

ADNAN AKFIRAT: Sıraselviler derneğinin İlluminati'ye bir etkisi var mı veya ilişkileri nasıl?

ÜMİT SAYIN: Kesinlikle var, olmaz mı! Ama illuminatinin ana binası farklıdır.

ADNAN AKFIRAT: Nuruziya'nın dışında mı?

ÜMİT SAYIN: Evet.

ADNAN AKFIRAT: Üyeler, Dernekler Masası'na bildiriliyor mu?

ÜMİT SAYIN: İçişleri Bakanlığına bildirmeleri lazım, ama yaşayanlar yerine ölen eski üyelerini bildiriyorlar, merak etme :-)

ADNAN AKFIRAT: Yani insan acaba diyor.

ÜMİT SAYIN: Hem öyle herkesin listesi locada tutulmuyor. Asker, mitçiler, gazeteciler, hakim savcılar, polis müdürleri, büyük işadamları, bürokratlar, rektörler, siyasetçiler falan bunların listesini yalnızca büyükelçilik tutuyor.

.....

ÜMİT SAYIN: Lionesslerin masonlarla ilişkisi yok, onlar sadece adam kazanmak için bir havuz, masonlarda ana örgüt değil.

ADNAN AKFIRAT: Anladım.

ÜMİT SAYIN: Abi bu gizli cemiyetler rüyana girecek şimdi.

ADNAN AKFIRAT: Ne yapalım Ümit, şimdiye kadar dava diye kendimizi boşuna tüketmişiz, meğer kimler kimler işin içindeymiş.

ÜMİT SAYIN: Geç kalmak göreceli bişeydir boşver.

ADNAN AKFIRAT: Sevgili Ümit, sabah erken işim var. Yatmam gerek.

ÜMİT SAYIN: Tamam, sevgiler.

ADNAN AKFIRAT: Yasemin'e de selam. Tamam.» [15]

İslamcı Dergiler Projesi

MİRZABEYOĞLU'NA SALDIRAN "İSMAİL" DE KİM?

"Şeytan" veya "Lüster" demişken... "Kenan" ismini kullanan bir Telegram'cıyla Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu arasında geçen, içine "İsmail"(!) isminde bir "Şeytan"ın da dahil olduğu "olağanüstü" iki Telegram sahnesi. Yıl 2000-2003 arası:

- «Yatarken, Kenan'ın lâflamaları ve tehditleri. Uykuya dalma yorgunluğu içinde, uyuma veya uyumama tercihi bana bırakılmış gibi klâsik bir numaraları var ki, onun tatbikine mevzuyum. Bu, tehlikeden kurtulmak için uykusuzluktan çıldırma gibi bir hâle düşmenin başlangıcı. Ben, uykuyu tercih ediyorum. Üzerinizde bir elektrik gerilim hattı bulunduğunu düşünün, size olan mesafe uyarı sizin kendinizi salıp salmamanıza bağlı, sizin iradenize nisbetle çekimine girip girmeme şeklinde bir karar azabındasınız, neticede gücünüz tükeniyor ve ona yapışık uyuyorsunuz veya neyse ne. Klâsik bir nu-

15 <http://newsgroups.derkeiler.com/Archive/Soc/soc.culture.turkish/2007-04/msg00202.html> (14 Mart 2012).

mara dedim; tecrübelerime binaen mani olunabilir bir şey olmadığını bildiğimden, kendimi meçhule salıyorum, ne olaksa olacak.

Âniden, vücudumu sarıcı bir elektrik ve mıknatısıyet tesiri, ama kapma şeklinde değil. Ranzanın altından olağanüstü bir hızla birden üzerime atlayan, mukavemetimi önlemek için de Kenan'ın sesiyle "şimdi kollarını kilitleyeyim de gör!" diyen, KEÇİ gibi üçgen yüzlü ve uzun kulaklı, kuyruğu kanguru kuyruğu gibi, hayvanca pençeleri - o görünüş içinde son derece ürkütücü maymun elli, toplam olarak; ŞEYTAN tasvirlerinin, duyu organlarımla idrak ettiğim canlı hâli... Derisi ve ayı tüyünü andıran tüylerinin rengi, siyaha çalan kahverengi... İsmi de İSMAIL... Arka yandan, sağ tarafımdan bana sarılmış, boğuşma hâlindeyiz ama, muazzam kuvvetli ve benle alay ederek, "hadi kurtul da görelim!" diyor. Bileklerimi yakalayan elleri ve eklem yerlerinde göze batan kemikli ve uzun biçimsiz parmakları, dikkat çekici; sadece parmak uçları - tırnak kısmı, insanınkini andırıyor. Avuç kısmına doğru açılan rengiyle, sanki zenci elini andıran bir el intibai alıyorum. Kurtulmak için bütün gücümü kullanmama rağmen mümkün olmayınca, hırsıyla sağ elini ısııyorum; hem de nasıl. Canı yanıyor ve şimşek hızıyla üstümden ranzanın altına doğru kaçıyor.

Uyanıklıktan uyanıklığa geçmişim gibi bir hâldeyim. Şimdi dikkat: Bu hâdise, rüyâda şunu gördüm, böyle oldu gibi bir şey değil, birebir fiziken yaşanan bir hâdisedir. Isırmamla ilgili olarak, çenemi ve dişlerimi kontrol ediyorum, hani dişlerimin birbirine teması sözkonusu mu; değil. Can havliyle ve bütün gücümle ısırmamın tadı ve kaçırmış olmakla rahatlamış olarak, zafer kazanma hissiyle, "nasıl anlatabilirim"i düşünüyorum. Aslı karartan ve durumu zorlaştıracabilecek olan sahte "ben de"lerden korunmak için. Gece sessizlik devam ediyor. Ben en rahat ve sakin uykularımdan birine dalıyorum.

İslamcı Dergiler Projesi

Kenan'ın tehditleri ve benim meydan okumalarımın ardından, onun "bu gece içine gireyim de gör!" kızgınlık ifâdesi. Sözü telkin tesiri ve o zaman bilmediğim için ifâdelendiremediğim "frekans-dalga" ayarıyla, bekleyiş ürpertisi içindeyim. Koridordan bir ses gelmediği gibi, içinde bulunulan yerin nereye nisbetle ne mesafede olduğunu da karıştıran aktarılmış sesler veya ses indirmeler de yok. Sessizlik neşrediliyor andıran bir mekân sessizliği. Evet; büyük bir ihtimâlle içime girecek. "Ne olacak, nasıl olacak?"... Daldım, uyudum: Birdenbire, Kenan'ın köpürmüş konuşmasıyla içimde, içimi paramparça eden, sanki bir araba motorunun yatağından çıkmış - daha doğrusu yataksız, dört bir yana savrulacak işleyen pistonların verdiği bir acı. Bu bir benzetme; içimi paramparça eden, cin gibi içime süzölmüş Kenan, suretsiz bir tesir. O şok edici acıdan sonra, iki katlı ranzanın enlemesine or-

tadan üstüme doğru bükülüğü ve aynı anda benim ranzada, aşağı doğru. Düz bir kağıdı üstünden kalemle bastırarak bir boruya sokar gibi bir karmaşa şeklinde, muazzam bir enerjiyle emen boşluğa doğru, ranza, yatak, ben, daha ne varsa gidiyoruz; yok oluş! Bir anda olup bitiveren bir hâdiseler. Aynı anda ayıklık ve herşey yerli yerinde. Bu bir rüyâ değil, alelade soydan gerçek de değil. Kim ne derse, bir altını sorarım. Böyle benzer izâhtan vareste hâdiseler, sonradan ilgimi Şaman ritleri ve kuvantum fiziğine döndürdü. 2003 yılında SEFİNE isimli eserimin vesilesi bu. Ondan sonra, umumi olarak yaşananlarla örtüşebilir usûlleri de ihtiva eder, ÖLÜM ODASI - B. YEDİ'nin altyapısı niyetine, aynı sene içinde TELEGRAM isimli kitabım.» [16]

Buradaki "İSMAİL" isimli Şeytan da nereden çıkmış olabilir diye düşünülebilir. Belli ki SAMAEL'i Türkçeleştirmiş Telegram'cılar. Çünkü SAMAEL, Şeytan'ın - aynen Lüsifer gibi- bir diğer ismi. Wikipedia'dan takib edelim:

- «"Muhelif, bozucu ve bozguncu" gibi anlamlara gelen İbranice "Satan" kelimesinin kökü "komplo kurmak" anlamına gelir. İbraniceden Latince ve Yunanca'ya, oradan da diğer Batılı dillere geçmiştir.

Arabçada "şetane" sözcüğü "rahmetten uzaklaştı, hak'dan uzak oldu" anlamlarına gelir. Eski Mısır'da fırtına, karanlık, ve kaos tanrısı Set (Seth, Setesh, Sutekh, Setekh veya Suty), göklerin tanrısı Horus ile savaşmış ve çöle sürülmüştür (kovulmuş).

Latince'de "Diábolus, Diaboli", İspanyolcada "Diablo", Yunanca'da "Diabolos", "Karanlıkların Efendisi," "Beelzebub" (Sinek Kral), "Belial", "Mephisto", veya "LUCİFER", eski Türkçede "Yek" veya "Albız" olarak geçer. Kabbala felsefesinde "SAMAEL" olarak geçer.» [17]

SAMAEL yâni ŞEYTAN, Mirzabeyoğlu'na "KEÇİ KAFALI BAPHOMET" kılığında gösteriliyor ki, Baphomet de Şeytan'ın diğer bir ismi veya tasviri. *İlmî Araştırma* dergisinin Haziran 2002 tarihli 8. sayısında yayınlanan "Şeytana Tapanların Sahte İlahı: Baphomet" başlıklı makaleden bir bölüm naklediyoruz:

- «Tapınak şövalyelerinin taptıkları BAPHOMET isimli ŞEYTAN, o tarihten bugüne kadar şeytana tapmanın sembolü hâline geldi. Baphomet ile ilgili en ayrıntılı bilgi ise günümüze 19. yüzyılın önemli okültist (büyücü) ve kabbalistlerinden olan Eliphas Levi'den gelmiştir. Levi, Baphomet ile ilgili yaptığı çizim ve tasvirlerde onu genelde iki suratlı, insan vücudunun üstünde bir KEÇİ KAFASIYLA ve kanatlarla göstermiştir. Baphomet'in vücudunun üst kısmı bir kadına, altı ise bir erkeğe âittir. Figürün çift cinsiyetli olması ho-

16 http://www.yeniakademya.org/yazarkonu-58-__salih_mirzabeyoglu_-450-olum_odasi_b__yedi_26_bolum_.html (14 Mart 2012). Büyük harfle vurgular bize âid.

17 <http://tr.wikipedia.org/wiki/%C5%99Eeytan> (14 Mart 2012)

moseksüelliği kabul görür hâle getirmek için kullanılmıştı.

Eliphas Levi 1810 yılında Fransa'da doğdu. Okula gittiği yıllarda rahiblik eğitimi almaya karar verdi. Fakat daha sonraları okültist olabilmek amacıyla rahiblik mesleğini bıraktı. Ortaya attığı ve Kilise tarafından günahkarlıkla suçlandığı konulardan bir tanesi de Katolik Kilisesi'ne karşı doktrinler vazıydı. Hayatı boyunca esrarlı konularla ve Kabala ile ilgilendi. Büyü ve Kabala üzerine birçok kitabı olmasına rağmen, Levi'nin en çok bilinen çalışması Tapınak şövalyelerinin taptığı şeytan Baphomet'tir. (...)

Çok fazla bilinen bir konu olmamasına rağmen, Eliphas Levi, şeytanın sembolü olarak Baphomet'i ters çevrilmiş pentagramın içinde sembolize eden ilk kişiydi. Nesta Webster, Eliphas Levi'nin sadece Tapınakçıların Baphomet'e tapmadıklarını, ama aynı zamanda onları izleyen bütün gizli örgütlerin de öyle yaptığı inancında olduğunu *Secret Societies and Subversive Movements* isimli eserinde şu şekilde açıklamıştı;

“Kabala'nın bilgisini tanımlayalım... ve Tapınakçılara zulmeden, büyücüleryakan ve Masonları aforoz eden Kilise'nin büyük zaferi için, yüksek sesle söyleyelim; Okült bilimleri başlatanlar, bu korkunç sembole (Sabatik KEÇİYE) her zaman taptılar ve tapacaklar... Evet, derin bilgimizle, Tapınağın büyük üstadları Baphomet'e taptılar.” [18]

Tesbit, doğru! Şeytan'a taptıkları gerekçesiyle yüzyıllarca önce Papa'nın hışmına uğrayan ve ele geçirilen hemen tüm mensubları öldürülen “Tapınak Şövalyeleri”nden başka, günümüzde “üst derece” MASONLAR için de Baphomet “kutsal”; öyle ki 29. dereceye kabul merasimi kendisine adanıyor:

- «Mason belgeleri uzmanı öğretmen Dr. Fara, kitabı *La Massoneria y su Obra*'da (Masonluk ve Eserleri) şunları yazdı: “29. dereceye kabul seremonisi panteist bir sembolle kutlanıyor: boynuzları arasında meşale bulunan bir keçinin kafasına, büyük meleklerin kanatlarına, insan kollarına ve ellerine, göğsünde gül ve haç bulunan bir kadının bedenine sahip bir sembol.» [19]

DÜNYA SATANİZMİNİN KEMALİST BABASI

Ümit Sayın'ın mason localarında üzerine konferanslar verdiği “büyü ve bilim”in veya Em. Kur. Alb. Baha Kadioğlu'nun seçtiği ifadeyle “teknomaji”nin ZİHİN KONTROLÜ çerçevesindeki ilk uygulamaları “uyuşturucu”larla yapılanlar olarak gözüküyor ki, bu bahiste “öncü” rol oynayan bir “yaratık” da, Aleister Crowley (1875-1947). Bu da “kim”dir dersenez; kendisine şu meşhur BAPHOMET'in adını

18 <http://www.ilmiarastirma.net/?Pg=Detail&Number=7881> (14 Mart 2012). Büyük harfle vurgular bize âid.

19 Robin de Ruiter, 13 Şeytanî Kan Bağ, s. 41.

yakıştıran, “modern satanizmin babası” olarak bilinen, annesi tarafından bile “Büyük Canavar” diye nitelenen, İngiliz istihbaratının (MI5 ve MI6) üst seviye ajanlığını yapan, Telegram’ın mucidi ve dünyayı yöneten ELİT’in “çatı örgütü” (“Büyük Kulüb”ü de diyebilirsiniz!) İngiliz kökenli TAVISTOCK teşkilatıyla ilk kurulduğu 1920’lerden itibaren omuz omuza çalışan, 150 kadar genç erkeği şeytan âyinlerinde katledip kurban eden, “yüzyılın en kötü adamı” olarak nâm salan, büyücü, homoseksüel, çocuk tacizcisi, velhâsıl tüm olumsuz sıfatların kendisini tarifte âciz kalacağı bir İngiliz MASON ÜSTADİ. *Wikipedia*’da, bu sapığın “zihin kontrolü” tecrübelerine “katkı”sı şöyle anlatılıyor:

- «Aleister Crowley, insanların spiritüel tecrübeler dediği şeyleri araştırmakta bilim metodunu kullanmak gerektiğini öne sürmüştür. Yayınladığı *The Equinox* dergisinin sloganı, “Bilimin Metodu, Dinin Hedefi” (The Method of Science, the Aim of Religion) idi. Bununla mistik tecrübelerin değersiz görülmemesi gerektiği ancak altta yatan dinî veya nörolojik anlama ulaşmak için tecrübe edilmesi ve eleştirilmesi gerektiğini kasdetmekteydi. Bu yönüyle Crowley, kendisinden sonra gelen ve psikodelik (halüsinojen) uyuşturucularla bilim metodunu kullanarak tecrübeler yapan Dr. Timothy Leary’nin de habercisi gibiydi.» [20]

Modern satanizmin babası Aleister Crowley’in “habercisi” olduğu ifâde edilen Dr. Timothy Leary’nin (1920-1996) kim olduğuna gelince; CIA adına sentetik halüsinojen LSD uyuşturucusunun geliştirilmesinde ve LSD’nin “zihin kontrolü” tecrübeleri çerçevesinde “cezaevindeki mahkûmlar” üzerinde denenmesinde başı çekmiş bir diğer sapıktan başkası değil. [21]

Mücessem Şeytan Crowley’in “emperyalist ELİT’in çatı örgütü” TAVISTOCK’un teorisyenliğini ve patronluğunu yaptığı “travma temelli ve uyuşturucu destekli zihin kontrolü” projesine katkısı bu kadarla da kalmamış. ABD başta olmak üzere, Batı’da tecrübeleri yapılan bu “şahsiyeti imha projesi” çerçevesinde, Rockefeller Fonu sponsorluğunda hayata geçirilen “cinsî devrim”in meşhur mimarlarından Alfred Kinsey’in de fikir babalığını yapmış! [22] “İster tecavüz et, ister adam öldür, neyi canın çekiyorsa durma yap; SINIR, DEĞER VE KURAL TANIMA!” felsefesi(!)...

Bir diğer ifâdeyle, Crowley’in felsefesi, Kinsey’in felsefesi olmuş. Peki Kinsey’in felsefesi ne olmuş? Türkiye gibi kimi ülkelerde kendisini takib edecek başka “zihin kontrolü” uzmanlarının “devrimci” teorilerine ilhâm kaynağı olmuş! Bu “seks” uzmanlarından biri de kimmiş dersiniz: *Tantrik Cinselliğin Sırları* adıyla bir kitab kaleme alan, sıkı durun, yine Ümit Sayın! Hem bu yolla, şu malûm “AŞURE”ye bir Budist baharatı “katkı”sı da yapmış! [23]

Dönelim Crowley’e... BAPHOMET yâni Şeytan lâkabını kendisine yakıştıran Aleister Crowley, “herhangi biri” değil. Crowley’in, birçok İngilizce kaynakta, Ameri-

20 http://tr.wikipedia.org/wiki/Aleister_Crowley (14 Mart 2012).

21 http://en.wikipedia.org/wiki/Timothy_Leary (17 Mart 2012).

22 Jim Keith, Amerikan Derin Devleti ve Beyin Yıkama Operasyonları, Trc: Sibel San, Nokta Kitap, İstanbul 2006, s. 59.

23 <http://www.tantraakademi.com/tr/tantranin-tarihcesi> (15 Mart 2012).

kan başkanları olan Bush'ların Barbara Bush yoluyla "gayrimeşru" dedesi olduğu, son derece ciddi bilgi ve gerekçelere dayandırılarak iddia ediliyor. [24]

Orası Amerika'nın derdi olsun. Yalnız bizim için özellikle üzerinde durulması gereken husus, Crowley'in bir yönüyle Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun mânâsını anlamak bakımından da "anahtar" rol oynayabilecek bir isim olması. Buna bilâhare geleceğiz. Ama önce, Mirzabeyoğlu'na Telegram işkencesi yapanların da "saygı"yla andıklarına ve "sapıklık" felsefelerine "katkı"sı bakımından kendisine çok şey borçlu olduklarına emin olduğumuz Aleister Crowley'i biraz daha yakından tanıyalım:

- «Modern satanizm olarak adlandırılan ve günümüzde etkin olan satanizm ise 1960'larda Amerika'nın California eyaletinde ortaya çıktı. Anton Szandor LaVey adlı kişi, 1966 yılında "Church of Satan" (Şeytan Kilisesi)'ni kurduğunu açıkladı. Ancak LaVey'den çok daha önce, 1900'lerin başında yaşayan Aleister Crowley günümüzdeki satanizmin ilk temellerini atmıştı. "Büyük Canavar" (The Beast 666) lâkabı ile anılan Crowley, yaptığı büyüler ve hayvanların katledildiği, uyuşturucunun yoğun olarak kullanıldığı kanlı âyinleriyle meşhur idi. Crowley'in felsefesinin temel noktasını, "ne istiyorsan onu yap" düsturu oluşturuyordu. Bu felsefe, Crowley'e göre Şeytan tarafından kendisine yazdırılmış olan, *The Book of Law* (Kanun Kitabı) adlı kitapta ayrıntıları ile anlatılmaktaydı. Bu sapkın inanca göre insan, içinden geçen her ne ise, bunun sebep olacağı felaketleri ve kötülükleri düşünmeden, onu hemen yapmalıydı. Örneğin canı taşkınlık istiyorsa her türlüşünü yapmalı, birine kızgınlık duyduysa öfkesini hemen dışa vurmali, hattâ içinden karşıındakini öldürmek geçiyorsa bunu hemen yerine getirmeliydi. Toplumda dirlik ve düzen bırakmayacağı açıkça belli olan bu anormal fikirleri Crowley şu sözler ile savunuyordu: Ben kutsal şeylere küfretmeyi, cinayeti, tecavüzü, devrimi istiyorum. İyi veya kötü herhangi bir şeyi, yeter ki güçlü olsun. Aleister Crowley'in "insan canı ne istiyorsa onu yapmalıdır" felsefesiyle anlatmak istediği şey, insanın içinden geçen her türlü kötü düşünce, duygu ve kararları hiçbir sınırlama olmadan yerine getirmesidir. Diğer bir deyişle, nefsi insana ne emrediyorsa insanın ona uyması, nefesine hâkim olmayı bırakması.» [25]

Crowley, "kültür emperyalizmi" denilince aval aval bakananların yahud "mason" veya "satanist" denilince dudak bükenlerin dikkatle okuması gerektiği üzere, "V" şeklindeki tüm dünyaca kullanılan şu meşhur "zafer"(!) veya "barış"(!) işaretinin de mucididir ki, bunu Nazi selâmı ve Svastika'sına karşı MASON ÜSTADI Winston Churchill'e benimsetmiştir:

- «...Yalnız Alman tarafında değil, müttefikler tarafında da majikal âyinler

24 <http://www.rense.com/general77/acrow.htm> (14 Mart 2012).

25 <http://www.pcteknik.net/enteresan-olaylar-amp-merak-ettikleriniz/50973-seytanizm.html> (14 Mart 2012).

siyasî amaçlarla kullanılmıştı. İngilizlerin ünlü “V” (Victory=Zafer) işareti, 1940 yılına kadar yüksek dereceli MASONLAR tarafından bilinen bir işaretti. 1940 yılında, kendisi de yüksek dereceden MASON olan Winston Churchill, İngiltere’nin Hitler’in başarılı ej majisinin (Alman selâmı) kurbanı olacağı korkusuyla, ünlü Mason üstadı ve satanist A. Crowley’den yardım ister.

Crowley, “V” işareti –ki, bütün cinler yeryüzüne insin, anlamındadır- ile bu tehlikeyi savuşturmayı düşünmüştü. Alman okültist Franz Bardon’un açıklamalarına göre, Adolf Hitler, FOGC (Freimaurerische Orden der Goldenen Centuire - Altın Çağ Masonik Tarikatı – ki 99’lar locası olarak da biliniliyordu) locası üyesiydi.» [26]

Buna da “komplo teorisi” diyebilecekler için, İngilizce *Wikipedia*’dan ilgili bölümü aktarabiliriz:

- «British Occultist Aleister Crowley claimed to have invented the usage of a V-sign as a magical foil to the Nazis’ use of the Swastika in February 1941. He maintained that he passed this to friends at the BBC, and to the British Naval Intelligence Division through his connections in MI5, eventually gaining the approval of Winston Churchill. Crowley pointed out that in his 1913 publication *Magick* a V-sign and a swastika appear on the same plate.» [27]

Şimdi geldik en can alıcı bölüme... Aleister Crowley adlı bu yaratığın en büyük amacı neymiş bilir misiniz; “Şeytan’ın oğlu Golem’i dünyaya getirmek”!.. [28] Bunu başaramamış olsa gerek ki, “bildik” türden bir oğlu olmuş, 1937’de doğan bu oğluna da, hatırasına şiirler ithaf edecek kadar çok sevdiği “idol”ü ATATÜRK’ün ismini vermiş: Aleister Atatürk! Teferruatını *Akademya* yazarı Reha Suvârî’nin makalesine havâle edelim ve burada yalnızca “vatanı İngiliz emperyalistlerinden ve İngilizlerle anlaşılan mürtecilerden kurtaran uluscular”a ACEP NEDENDİR diye soralım. Gizli anlaşmaların arşivlerine bizden daha vâkıf oldukları için, cevabını onlar daha iyi verecektir muhakkak!..

Mirzabeyoğlu’na Telegram’da “keçi kafalı şeytan” kurgusuyla işkence yapılması bir “tesadüf” değilmiş demek ki! “Kalb, kalbe karşıdır!”, malûm. Telegramcılar, Crowley’i ve taptığı Şeytan’ı seviyor; Crowley de Telegramcıların kendisi için çalıştığı devletin kurucusunu seviyor!.. Allah “seven”leri ayırmasın, ahirette hepsini hep beraber haşretsin, ne diyelim.

İBDA Mimarı’ndan, “kurucu felsefe”ye de ışık tutabilecek ve bu yüzden “kurucu

26 <http://dumanol.blogspot.com/2011/05/bir-ataturk-hayran-aleister-crowley.html> (14 Mart 2012).

27 http://en.wikipedia.org/wiki/V_sign (14 Mart 2012).

28 <http://michaelsikkofield.blogspot.com/2011/04/aleister-crowley.html?t=1> (14 Mart 2012).

felsefe" uzmanlarının hepimizden önce cevablayabileceği bir "bilmece"yle devam edelim:

- «Okuyucuya bir bilmece: Alevî-Bektaşî Babası'nın çadırında birkaç ay "feyz" alan ve Ruslar'ın Rasputin'i misâli karşısındakini hipnotize ve tasarruf edebilen "Türk Büyüğü" kimdir?» [29]

Ve nihâyet, "yeni dünya düzeni"ne ve onun "bulamaç din"ine güya isyan bayrağı açan Atatürkçü ve uluscu taifeye şunu söyleyelim: Bizce siz değil, Telegram'cılar "Atatürk'ün izinde" daha ziyâde! İtirazınız mı var? Öyleyse bir "araştırma ödevi" size: "Kurucu Önder", haydi "kaynak" ipucunu verelim de tam olsun, 2007 yılında Alfa Yayınları'ndan 17. Basımı çıkan *Nutuk*'un 508 ve 510. sayfaları arasında, şu İngiliz orijinli tek-devletçi "yeni dünya düzeni"nin ve "inançlar bulamacı dünya dini"nin övgüsünü yapıyor mu, yapmıyor mu? Haydi bir "güzellik" daha; cevabın saklı olduğu satırlar da bizden:

- «Efendiler, İngiliz tarihçilerinden Wells, iki yıl önce yayınlanan bir tarih yazdı. Eserinin son sayfaları "Dünya tarihinin gelecekteki safhası" başlığı altında bazı düşünce ve görüşleri içine almaktadır. Bu görüşlerin yönelmiş olduğu hedef "Un gouvernement fédéral mondial" yani "birleşik bir dünya devleti"dir.

Wells, bu bölümde, birleşik bir dünya devletinin nasıl kurulabileceğini ve böyle bir devletin önemli ayırıcı özellikleri ile ilgili tasavvurlarını belirtiyor; adaletin ve tek bir kanunun hâkimiyeti altında dünyamızın ne durumda bulunacağını tahayyül ediyor.

Wells, "bütün hâkimiyetler tek bir hâkimiyet içinde eritilmezse, milliyetlerin üstünde bir kuvvet meydana çıkmazsa, dünya mahvolacaktır" diyor ve "gerçek devlet, çağdaş hayat şartlarının bir zaruret hâline getirdiği birleşik dünya devletinden başka birşey olamaz"; "hiç şüphe yoktur ki, insanlar kendi icatları altında ezilmek istemezlerse er geç birleşmeye mecbur olacaklardır" görüşünü ileri sürüyor.

"İnsanlığın dayanışması ile ilgili büyük hayallerin sonunda gerçekleşmesi için ne yapmak ve neyin önüne geçmek gerekeceğinin doğru olarak bilinmediği" ve "saldırgan bir dış siyaset geleneğine sahip olan devletlerin, birleşik bir dünya devleti tarafından güçlkle temsil edilebileceği" de bildiriliyor. Wells'in "Avrupa ve Asya'nın felâketleri ve ortak ihtiyaçları, belki dünyanın bu iki parçasındaki milletlerin bir dereceye kadar birleşmesine yardım edecektir", "olabilir ki, dünya ölçüsünde bir birleşmeye gidilmeden önce, bir sıra bölgesel birleşmeler yapılabilir" şeklindeki düşüncelerini de kaydedeyim.

Efendiler, bütün insanlığın görgü, bilgi ve düşüncede yükselip olgunlaşması,

29 Salih Mirzabeyoğlu, Telegram, s. 49.

Hıristiyanlığı, Müslümanlığı, Budizmi bir yana bırakarak basitleştirilmiş ve herkes için anlaşılacak duruma getirilmiş saf ve lekesiz bir dünya dininin kurulması ve insanların, şimdiye kadar kavgalar, çirkeflilikler, kaba istek ve iştahlar arasında bir sefalet hanede yaşamakta olduklarını kabul ederek, bütün vücutları ve zekâları zehirleyen zararlı tohumları yok etmeye karar vermesi gibi şartların gerçekleşmesini gerektiren «birleşik bir dünya devleti» kurma hayalinin tatlı olduğunu inkâr edecek değiliz.»

Belki hepimize düştüğünü sandığımız bir araştırma vazifesi ise galiba şu: Türk Telegramcıları ve masonları vesilesiyle çizdiğimiz manzaraya bakarak, Türk masonlarıyla Alevî-Bektaşîlerin, Batının gizli örgütlerinden ve onların “ezoterizm-batınlık”larından TEK YÖNLÜ olarak etkilendiği zannedilebilir. Oysa konunun uzmanları bunun tam tersini söylüyor ve Şeytan’a taptıkları gerekçesiyle krallık ve papalık işbirliğiyle imhâ edilen –günümüz Batılı “gizli” örgütlerinin atası-Tapınak Şövalyeleri’nin “sapıtmasına” vesile olan belki başlıca faktörün, Kudüs’e gittiklerinde tanıştıkları Hasan Sabbah’ın Alevî-Şîî Haşhaşîler’i ve onların “ezoterik” düşünceleri olduğunu, bu “gizli” teşkilâtı ve felsefesini kendi örgütlerine ve düşüncelerine aplatte ettiklerini öne sürüyorlar. Tabîî, Tapınakçıların Kudüs’te içli dışlı oldukları yahudi Kabalacıların da bu “sapıtma”da özellikle tesirli olduğunu vurguluyorlar. Alevî-Şîî Haşhaşîler ve yahudi Kabalacıların sadece Tapınakçıları etkilemediğini, Gül-Haç, Hür Masonluk ve İlluminati gibi diğer “kardeş” ve içiçe geçmiş örgütlerin anlayış ve teşkilâtlanma tarzına da tâyin edici bir tesirde bulunduğunu ilâve ediyorlar.

Peki Haşhaşîlik yahud Türk Alevîliği nereden geliyor? Onların “ezoterizm”lerini de İslâm’a değil, kadim Mısır’a, Yunan’a, Babil’e, Şamanizme, Zerdüştlüğe, Maniciliğe, Budizme vs dayandırıyor kimi araştırmacılar. Hakikaten böyle olsa da olmasa da, kendilerini “bunlar”a ircâ ediyor kimi Alevî yazar ve oluşumlar. Bir diğer ifâdeyle, ister Batı’nın masonik “gizli” örgütleri olsun, ister Doğu’nun Alevî-Bektaşî-Şîî “gizli” örgütleri olsun, bunların dayandıkları başlıca “kök”ün, Semavî dinler değil, MİTOLOJİLER ve bu çerçevedeki dallı budaklı “putperest” dinler olduğu ifâde ediliyor.

Şâyet tüm bunlar doğruysa, anlaşılan o ki, “yeni dünya düzeni” heveskârı gizli örgütler de, Batılı ve Doğulu masonlar da, Alevî-Bektaşîler de, “kurucu” veya “izinde” Kemalistler de, dinlerini mitoloji çöplüğüne çevirmiş hıristiyan ve yahudiler de, elbette siyonist ve sabetayistler de galiba bu yüzden pek güzel anlaşıyor. Çıkarlar kimi zaman çatışma doğursa da, demek ki bu “kök” birliğinden dolayı daha ziyâde koklaşıyor. Tümünün asla ve hâliyle barışamadığı yegâne ortak düşman ise âşikâr: İslâm! İslâm’ın yükselişi bu yüzden tir tir titretiyor onları. İstisnâsız hepsinin, Telegram başta olmak üzere, her yolla Mirzabeyoğlu’nı “bitirmek” istemesi de bundan. “Şeytanî ittifak”ın ortak düşmanı çünkü O!..

O ki, hemen tümünün dayandığı “ortak temel” olarak MİTOLOJİLER’in de aslında “Allah indinde yegâne din” olan İslâm’dan sapmış binbir muharref şekilden ibaret olduğunu ve hepsinin “bozulmamış” hakikatinin İslâm’da bulunduğunu cild cild eserle ve TEK TEK göstermiştir. Sayıların “ezoterik-batını” anlamını bildiklerini

yahud kutsal metinlerinde veya varlık çeşitlerinde mündemiç derûnî “sayı” alâkasını gösterdiklerini iddia eden Batılı “nümeroloji” üstadlarını, her şeyin altta yatan gizli ve derin anlamına ulaşabildiklerini iddia eden “hermenötik”, şifre ve sembol ustalarını ve bilumum Kabalacıları acemi hokkabaz derekesine indiren; böylece, o müthiş TEFEKKÜR, TAHAYYÜL, TE’VİL, TEFSİR, EBCED ve SEMBOL hâkimiyetiyle “öyle değil, BÖYLE!” diyen, yine O’dur. Aynı şekilde, “modern bilim” ve teknolojik hâkimiyet görüntüsü altında nasıl bir boşluk, kofluk ve kokuşmuşluk belirttiklerini gözlerine sokan ve en güçlü silâhları olan Telegram’a karşı bunu bilfiil isbatlayan biricik fikir adamı da O’dur. Velhâsıl, o çok gururlandıkları mitoloji, ezoterizm, felsefe, “modern bilim” ve teknolojilerini İslâm Tasavvufu ve Hikemiyatı önünde beş paralık eden İNSAN, yalnızca ve sadece O’dur. Şu hâlde, “gizli” veya “açık” tüm marifet, ilim, bilim, dayanak ve oyuncaklarını bir bir çökerten böylesine “seçkin” bir İNSAN’a düşman olmaları hiç de şaşırtıcı değildir.

Bu bâbta son bir not olarak, bu gürûhun “kök” beraberliği -dışarıdan bakıldığında- bazen o kadar tuhaf tarihî şahsiyet ve hâdiseleri ortaya çıkarıyor ki, Almanya’nın başına Hitler’i ve Naziliği saran “ezoterik-okültist” Thule örgütünün kurucusu Rudolf von Sebottendorf (1875-1945?) gibi biri, hem Osmanlı vatandaşı, hem Bektaşî, hem Alman ırkçısı, hem mason, hem simyacı, hem astrolog, hem numerolog, hem de Kabalacı vs olabiliyor. Üstelik sonraları Almanya’dan ayrılıp Türkiye’ye dönüyor ve 1950’lerde yine burada ölüyor. Aytunç Altındağ’ın çarpıcı eseri *Bilinmeyen Hitler*’den bu bakımdan öğreneceğimiz çok şey var, deyip bırakıyoruz.

TÜRK MASONLARININ ZİHİN KONTROLÜ MERAKI

Ümit Sayın adlı kişinin Ergenekon davasından hapse girmesiyle çıkması bir oldu, demiştik. Aşağıdaki onun devletin yetkili birimlerine yıllar önce gönderdiği “gizli rapor” a bakılırsa, elbette içli-dışlı MASON biraderlerinin referansıya, rüyâlarının gerçek olduğunu ve devlette zaten varolan Telegram yapılanmasına sunduğu “proje”nin kabul edildiğini, aynı şekilde, önceki çalışmalarına kaldığı yerden devam etmesine izin verildiğini düşünmemek elde değil:

- «Ergenekon tutuklusu Adli Tıp Farmakoloji Uzmanı Doç. Dr. Ümit Sayın tarafından hazırlanan ve “gizlidir” ibaresiyle ek klasörlerde yer alan raporda, zihin kontrol merkezinin kurulması gerektiği anlatılıyor. Merkezde yapılan çalışmalarla insanların yönlendirilebileceği aktarılıyor. “Psikolojik savaş üzerine bilgilendirici ön rapor”da asker-sivil ortaklığı ile nörokimyeî zihin kontrolü, ideoloji değiştirme ve kara bilim konularında detaylı ilmi araştırmalar yapılabilmesi için Ar-Ge merkezi kurulması teklif ediliyor.

Genelkurmay İstihbarat Daire Başkanlığı, Psikolojik Harb Dairesi, Özel Kuvvetler Komutanlığı, MGK ve ilgili birimlere sunulan raporda, yapılan masrafların çok yararlı olacağı ve önemli bilgiler getireceğinin altı çiziliyor. Raporda, ABD’nin bu konuları 60-70 yıl önce araştırmaya başladığına ve

milyarlarca dolar masraf yaptığına vurgu yapılırken, ülkenin bunun karşılığını kat kat aldığı dile getiriliyor. Ön raporda, zihin kontrolü ile insanların istenilen amaçlar doğrultusunda kullanılabileceğine dikkat çekiliyor: “Bugün öyle psikoaktif maddeler sentezlenmiştir ki, insanları etkisiz hâle getirip belirlenen amaçlar doğrultusunda isteneni yaptırmak mümkündür. Ferdî zihin kontrolünün yanı sıra kitlevi beyin yıkama ve zihin kontrolünün değişkenlerini ilmi olarak tesbit etmek mültidisipliner çalışmalar yapmak şarttır. Bu şıkta yapılabilecekler de daha detaylı açılacak ve tek bir rapor olarak sunulacaktır.” [30]

Mirzabeyoğlu’na musallat olan Telegramcı “Genelkurmay” personelinin hangi “mahfil”lerde (de!) yuvalandığına dair bir diğer dikkat çekici haber, Ümit Sayın’ın mahkemelik “chat” kayıtlarında da geçen GATA’da görevli yakın dostu ve MASON biraderi Prof. Tayfun Uzbay’a yazdıklarına dair olındı:

- «Ergenekon savcıları, Sayın’ın 1995 ile 2001 yılları arasında Amerika’da Wisconsin Üniversitesi Nöroloji Bölümünde ilmi araştırma yaptığı sırada yazdığı mektupları delil olarak Ergenekon iddianamesine koymuştu. Ümit Sayın, GATA’da çalışan, MASON olduğunu iddia ettiği Prof. Dr. İ. Tayfun Uzbay’a gönderdiği mektubta başarılarından dolayı tebrik ediyordu. Sayın, sözkonusu mektubunda Uzbay’a, “Sanırım 1- 1.5 yıldır haberleşemiyorum. Senin *Brain Research*, *Developmental Brain Research* ve *Pharmacology, Biochemistry and Behavior*’da yayınlanan güzel yayınlarını izliyorum. Ataletin, tembelliğin, Bizans entrikalarının ve verimsizliğin herşeye hâkim olduğu Türkiye akademi ortamında böylesine başarılı ve verimli olman ve GATA adına güzel yayınlar çıkarman takdire şayan; tebriklerimi iletir, bu yayınlarının devamını beklerim. Eğer bir koordinasyon kurabilseydik, bazı projeleri ortak da gerçekleştirebilirdik. Ama belki bundan sonra olabilir. Genel Kurmay’ın son çıkışlarını ve eylemlerini takdir ve sevinçle karşılıyoruz. Bu konuda senden bir ricam da Genel Kurmay İstihbaratı’ndan bazı tanıdığın arkadaşlar varsa, onlara buradan bazı bilgiler ulaştırmak istiyoruz. En azından Genel Kurmay İstihbaratının güvenli bir adresini bana ulaştırabilir misin?” diyordu.

Geçtiğimiz günlerde medyada büyük heyecan yaratan bir haberde GATA’da görevli Albay Prof. Dr. Tayfun Uzbay’ın, beyinden fazla miktarda salgılanan “agmatin” isimli maddenin şizofrene sebep olduğunu isbatladığı ifâde edildi. Sözkonusu haberde, proje kapsamında Uzbay’ın, 5 yıl süren araştırmaları sonunda, şizofreni modellenen fareler üzerinde yaptıkları incelemelerde önemli bulgulara ulaştığı yer alıyordu. Çalışmada laboratuvar ortamında alkolik yapılan farelere ayrı ayrı tecrübelerde şizofreni tedavisinde kullanılan

ilaçlar ve beyinden salgılanan “agmatin” isimli kimyevî bir madde verildiği belirtilirken, tecrübelerde yüksek dozda agmatin verilen hayvanlarda, şiddetli şizofreni belirtilerinin saptandığının altı çiziliyordu. Farelerde, şizofreni ilaçları verildiğinde de iyileşme sağlanamadığının ortaya çıktığı belirtilen haberlerde, agmatinin şizofreni yapabilecek önemli bir faktör olduğunun saptandığı söyleniyordu.»

Aynı haberde, başta sözünü ettiğimiz METAFİZİK SAVAŞ'ın bugün ne tür “gizli ilimler”le takviye edildiğini ve Mirzabeyoğlu'na karşı da tatbik edildiğini gösteren bir diğer bilgiye yer veriliyordu ki, Ümit Sayın'ın daha 1993 yılında BÜYÜK MASON LOCASI'nda yaptığı konuşmanın konusuydu bu:

- «Sayın'ın 9 Ocak 1993 yılında Büyük Loca'ya yaptığı “Büyü, Bilim ve Masonluk” başlıklı konuşmada “büyünün yerini alan bilim aracılığıyla zihinlerin kontrol edilebileceği” ve “beyinlerin nöro-kimyevî maddelerle yönlendirilebileceği” işleniyordu. Sayın konuşmasının sonunda, “aslında gerçek büyü bilimdir ve bilimin belirlediği gerçeklerle çelişen gerçek, gerçek değildir. Bizler bilimin sunduğu imkânları kullanarak büyü felsefesinin ulaşmadığı amaçları da gerçekleştirebiliriz. Büyücülük araç ve yöntemlerinin çağdaş versiyonlarını üretebilir; geliştireceğimiz formülleri ve yöntemleri kullanarak bireyleri ve toplumu yönlendirebiliriz” diyordu.» [31]

Gerçi Ümit Sayın, Amerika'daki mason üstadlarının “zaten” yaptıklarını pazarlarken, yeni bir şey de söylemiyordu aslında. Dünya satanist-siyonist-mason ELİT'inin “şefli şefi” David Rockefeller'in dostu olan ve Rockefeller Vakfı sponsorluğunda zihin kontrolü tecrübeleri yapan meşhur CIA doktoru Wilder Penfield, daha 1962 yılında yaptığı bir tecrübenin sonucunu kameralara şöyle anlatıyordu:

- “MASONİK bir teknik bulduk ve beyin sathına elektrik akımı uyguladığımızda, bunun geçmiş hatıraları canlandırdığını keşfettik.” [32]

POZİTİVİZMDEN PARAPSİKOLOJİ ÇAĞINA

Savaşların artık “metafizik” karakterli olduğunu İBDA Mimarı'ndan nakletmiştik. “Gizli ilimler” takviyeli ve devletleşmiş “gizli örgütler” patronajında modern bilim ve teknolojiler kullanılarak yapılan bu “metafizik savaş”a dair dikkat çekici bir tesbiti, *Silahlı Kuvvetler* dergisinde Em. Kur. Alb. Baha Kadioğlu yıllar öncesinden yapıyordu yine:

31 <http://www.turktime.com/haber/YERMEZ-ARSLAN-VE-SAMAST-ZIHIN-KONTROL-YONTEMIYILE-MI-KATIL-HALINE-GETIRILDI-47706> (14 Mart 2012).

32 http://www.dailymotion.com/video/xil9we_beyin-yykama-bilinc-kontrolu-ve-hipnotizma_lifestyle (14 Mart 2012).

- «Okült (batınî-gizli) bir bilgi olan teknomajinin (teknik büyü) sırları son 300 yıl içinde insanlar tarafından çözülmüştür. Teknoloji adı altında uygulanarak tabiata hâkimiyet sağlanmıştır. Bu bilgiler korkunç silâhları da beraberinde getirmiştir. Teknokrat bilim adamı, askerlerden oluşan bir grub, bu güçlerin kontrolünü elinde bulundurmaktadır.

XX. yüzyılın son 25 yılı, içinde parapsikoloji ve psikotronik gibi adlar altında psikomajinin (ruhî büyü) uygulama alanına konduğu yıllar olacaktır. Bu majinin hedefi, insan zihinlerinin kontrolüdür. Geleceğin insanının akıbetini psikologlar, psikiyatristler, nörologlar, nörobiyologlar, biyokimyacılar, kuantum fizikçileri çezecektir.

Türkiye 1977'li yıllar içinde parapsikolojinin harb şeklinde uygulandığı ve bunun korkunç kâbusunun yaşandığı bir ülke olmuştur. Bu görünmez harb gelecek yıllarda da devam edecektir. Yalnızca fizikî tedbirlerle önlenmesi mümkün görülmemektedir. Alınacak tedbirleri öğrenmek için en kısa zamanda parapsikolojik çalışmalara girmek mecburiyetindeyiz. Ancak geniş ve sürekli bir araştırma içinde bu harbin silâhlarını tanıyarak gerekli savunma önlemlerini alabiliriz.» [33]

Parapsikoloji, “bakar kör” hüviyetinde çalışan ve kendi insanî gücü dışında başka ne varsa araştıran “materyalist modern bilim”in maddî hâdiseleri izâh edebildiği tarzda kolayca açıklayamadığı, kimi zaman ise hiç açıklayamadığı, ancak her zaman karşısına çıktığı için artık inkâr da edemediği “olağanüstü” fenomenleri “ilmî metodlarla” araştıran bir saha. 1900'lü yıllardan itibaren akademik çevrelerde yavaş yavaş kabul görmeye başlayan parapsikoloji, bugün dünyanın önde gelen birçok ülkesinde “kürsü”sü bulunan, özellikle askerî ve istihbarî sahalarda kullanımı hemen her ülkede yaygınlaşan bir “bilim dalı”. Türkiye’de ise her ne kadar bir “kürsü”sü olmasa bile, TELEGRAM gibi uygulamalardan da anlaşılabacağı üzere, resmî seviyede “araştırmacılar”ı ve “uygulayıcılar”ı var.

Parapsikoloji, Emniyet Âmiri Osman Ulusan’ın hazırladığı -henüz yayınlanmamış- “Güvenlik Yönetiminde Metafizik” başlıklı “yüksek lisans tezi”nde, muhtelif kaynaklardan yararlanılarak şöyle tarif ediliyor:

- «Bir başka yerde, zihin faaliyetine bağlı olarak ortaya çıkan paranormal olayların ilmî yollardan incelenmesi veya ruh ötesi, gizli kuvvetler bilimi olarak tarifi yapılmaktadır. Mistik temâyüllü olmakla beraber tecrübeci olduğu ve fizik ile psikoloji alanına girmemiş ruhi fenomenleri incelediği, bugünkü pozitif bilime ters düşen bu gerçeklerin sebeplerini ve oluşum şeklini araştırdığı ifade edilmektedir. Ruh varlığının bedende tezahüründen dolayı ortaya çıkan duyular dışı olaylara yahud duyular dışı algılamalarımıza (DDA) da parapsikoloji olarak isim verilmektedir. Normal hayatımızın kenarında, yanında cereyan eden fakat mevcut bilgilerimizle açıklanamayan

ruhî olayları ifâde etmek için kullanılan parapsikoloji, beş duyumuzun dışında bazı olayları sezebilmek, etkileyebilmek ve geleceğe, geçmişe âid bazı şeyleri anlamayı kapsayan bir bilim dalı olarak ortaya çıkmaktadır. Parapsikoloji, duyular dışı algılama kabiliyetini inceleyen, alışlagelmşin dışında psikoloji olarak tanımlanmaktadır. Bugünkü ilmî kanunlar çerçevesinde yer almıyor intibainı veren normal dışı insan kabiliyetlerini inceleyen bilimdir ve inceleme konuları uzun zaman tabiatüstü veya yanılsama sonucu olduğu düşünülen olaylardır. Anormal olgulara, ilmî bir yaklaşımla yönelmek isteyen parapsikoloji, ispritizma, mistisizm yahud gizli bilgilerden ayrılır. Bu bilim dalı, ruhbilim sistemi içerisinde henüz yer almamış, ama alacak olan ruhî fonksiyonların var olduğunu ileri sürer. Parapsikologlar, hileleri, yanılsamayı veya bilinen bir ruhbilim çerçevesindeki fonksiyonun çalışmasını bir yana bıraktıktan ve rastlantıyı da hesaba kattıktan sonra, henüz çok yetersizce tanımlanmış bulunan ve insanın duyu veya kas aracılığı olmaksızın çevresindeki dünya ile irtibata girmesini sağlayabilen kabiliyetlerin var olduğunu savunmaktadırlar.» [34]

İnkâr edilemez “örnek”lerine defaatle rastlandığı için artık kabullenilen ve tam da bu yüzden parapsikolojinin araştırdığı alanlara yahud “sıradışı” kabiliyetlere girenler arasından ÖNE ÇIKAN bazıları şunlar; aynı “tez”den özetliyor, yeri geldikçe araya kendi yorumlarımızı ve İBDA Külliyyatı başta olmak üzere başka bazı kaynaklardan nakilleri katıyoruz:

DUYU DIŞI ALGILAMA veya TELEPATİ... ESP (extrasensory perception), düşünce okuma, öteduyum da deniyor.... İki zihin arasındaki paranormal (normal ötesi) ve doğrudan haberleşme... Birinin düşündüklerini veya uzakta geçen bir hâdiseyi, arada hiçbir “maddî” bağlantı olmaksızın algılama... Diğer bir insanın zihin hâline veya düşüncelerine karşı bir uyanıklık... Bir kişinin düşünce veya intibâlarının bir başka kişiye bilinen duyu yolları dışında ulaşması veya ulaştırılması...

Telepati gücünün herkeste varolduğu, fakat kullanılmadığı için –tamamen kaybolmamakla beraber- zamanla köreldiği ifâde ediliyor. Anne ve çocuktan başlayarak, eşlerin ve giderek topluma, hattâ insanlığa yayılacak şekilde, halka halka herkesin –şayet geliştirilebilirse- bu güçle haberleşebileceği söyleniyor. Yalnız, kendini “zorlayarak” telepat olunabilir mi acaba? Yahud, “olursa” nasıl olur? Bu çerçevede İBDA Mimarı’ndan:

- «TELEPATİ – ruhtan ruha intikal

istekle değil kendiliğinden

her insana istidadınca malûm

HİMMET ve gayret sözkonusu olduğunda

hani – birşeyi duymak için kulak kabartmak

34 <http://www.belgeler.com/blg/1h1x/guvenlik-yonetiminde-metafizik-metaphysics-in-security-management> (14 Mart 2012).

bunun gibi – kalbten geçeni bilmek

yalnız veli meşrebe

ki – bunu andırır istidracı andıran

ZİHİN KONTROLÜ-TELEGRAM

cihazdan gelen ve zihinden cihaza – düşünce...» [35]

Sayırsız örnekten biri hâlinde, 1959 yılında Nautilus atom denizaltısının Atlas Okyanusu'nun derinliklerinde 16 gün süren yolculuğu boyunca, denizaltındaki bir görevliyle Maryland'deki bir başka görevli arasında gerçekleşen telepatik haberleşmenin belgelendiği vurgulanıyor. Ukrayna Psikoloji Enstitüsü'nden Alexi Guko'nun, "beyin tabiatı pek bilinmeyen, fakat telepatik olaylara yardımcı olan özel tip bir dalga yaymaktadır" tesbitinin altı çiziliyor. Avustralya'da yaşayan Aborjin yerlilerinin bugün bile telepatiyle anlaştıkları belirtiliyor. Battığı rivayet edilen Mu kıtası halkının "durugörü", "çift bedenlenme", "uçarak gitmek" gibi kabiliyetlerinin yanı sıra, "telepati" kabiliyetine de sahip oldukları söyleniyor. [36]

Telepatinin hangi "başarı" noktasına vardığına dair ilginç bir örnek aktaralım; yine Osman Ulusan'ın tez çalışmasından:

- «Nikolayev, üç bilginin şübheci bakışları altında, kendini azami gevşeterek konsantre olmaya çalışıyordu. Vakit gece yarısıydı... Ve binlerce kilometre ötede, Moskovada saat 8'di. Bilginler burada, ses ve elektrikten tecrid edilen özel bir bölmeye hapsedilmiş Yuri Kamenski'ye mühürlü bir paket verdikten sonra, kapıyı iki defa kilitlediler. Bundan sonrasını Kamenski şöyle anlatıyor:

"Nikolayev'e imajını aktaracağım şeyin ne olduğunu önceden bilmiyordum. Mühürlü paketten çıkacak her objenin nakli için verilen süre on dakikaydı. Açtığım ilk paketten yedi halkalı çelik bir yay çıkmıştı. Elime aldım, parmaklarımı halkalar üzerinde dolaştırdım. Dış görünüşünü, yapısını iyice içime sindirdim. Bu arada Nikolayev'in yüzünü hayâl etmeye çalışıyordum. Karşımda oturduğunu hayâl ediyordum. Sonra Nikolayev'in omuzları üzerinden bakıyormuşçasına görüş açımı, perspektifimi değiştirmeye çalıştım. Sonunda yayı, onun gözleriyle görmeyi denedim."

Aynı anda, 3000 km. ötede, Nikolayev'in dikkati gelen dalgalar paralelinde artmıştı. Müşâhedecilere göre Nikolayev, elinde görünmeyen bir şey tutuyor gibiydi:

"Dairevî... Madenî... Parlak... Dişli değil... Bir bobine benziyor..." diyordu.

35 Salih Mirzabeyoğlu, Esatir ve Mitoloji, s. 611.

36 Salih Mirzabeyoğlu, Esatir ve Mitoloji, s. 81.

İkinci tecrübede Kamenski, sapı siyah plâstikten bir tornavidaya konsantre oldu. Nikolayev algılarını şöyle ifâde etti:

“Uzun... İnce... Madenî... Plâstik... Siyah...”»

ÖNSEZİ... Hiçbir belirti yokken, bir şeyin olacağını sezme, içe doğma, altıncı duyu veya his... Görünüşte aralarında hiçbir bağ olmayan iki olay arasında kurulan esrarlı bağ... Bir olayın başında, o olayın sonu hakkında bir sezgiye sahip olmak; bu yüzden, meselâ, iyi görünen bir işe girmemek yahud kötü görünen bir işe girmek, en sonunda ise “başta” sezdiği gibi çıkmak... Sevilen bir insanın hastalığını sezmek, yine çoktandır görmediği bir dostunu düşündüğünde onun âniden çıkagelmesi... Rüyâlardan, “olacak olan”ları sezmek ve öyle de çıkmak...

PSİKOKİNEZİ veya TELEKİNEZİ... Normalin ötesinde olarak, düşüncenin olayları veya oluşumları etkilemesi... Düşünce gücüyle ve dokunulmaksızın cisimleri hareket ettirmek yahud fizikî özelliklerini değiştirmek... Zihnin maddeye hâkimiyeti... İnorganik veya organik maddelerin yahud maddî faaliyetin, hiçbir fizikî vasıta kullanılmaksızın, sadece zihin gücüyle uzaktan etkilenmesi... İBDA Mimarı'nın *Telegram* adlı eserindeki ifâdesiyle: “Ruhî muharrikiyet; hareket ettiren ruh, ruhun hareketi-hareket ettirmesi...” [37]

Yine sayısız örnek arasından, Filipinli şifâcılarının, hastanın bedeninde, neşter kullanmadan uzaktan ameliyat yapabilmesi ve bedendeki birtakım dokuları aynı güçle vücut dışına çıkartabilmesi...

İBDA Mimarı'nın “keramet” veya “istidraç” türünden “olağanüstü” hâdiselere ve bunların “bizce” ne mânâyâ geldiği mevzuuna hasrettiği 1996 tarihli *Yağmurcu* adlı müthiş eserinden, 1833-1886 yılları arasında yaşamış bir “psikokinezi-telekinezi” ustasıyla ilgili bir tablo:

- «Daniel Dunglas Home... Tarihte ciddi olarak sahtekarlıkla suçlanamamış ender medyumlardan biriydi. Gençliğinde, çevresindeki mobilyaların hareket edişi, teyzesinin evinden kovulmasına sebep olmuştu. O kadar çok kişi önünde, o kadar çok hilesiz gösteri yapmıştı ki, bu da ilmî delil kabul edilmezse, “ilmî delil” ifâdesi mânâsını yitirecektir. Home, karanlığa gerek duymaz, istenirse kendini bağlatmayı kabul ederdi. Çoğu zaman herkesten ayrı konulmuş bir sandalyede, herkesin gözü önünde ve masanın uzağında otururdu. Masa kıpırdanıp havalanmaya başladığında hile iddiası böylece çürüyordu. Seansları, havadan sudan sohbetlerle başlardı. Bir süre sonra çan sesleri, şakırtılar duyulur, havada beliren eller mendil salları, koca koca mobilyalar bir tüy gibi havalanırdı. Piyanolar havada, odanın bir ucundan ötekine uçar, sandalyeler onların üstüne sıçardı. Müzik sesleri duyulurdu, sular şırıldardı, kuşlar öter, ördekler vaklar, konuşma sesleri işitilirdi. Bir keresinde kocaman bir masa dans edermiş gibi sallanırdı, odayı dalga sesleri ve gemi

37 Salih Mirzabeyoğlu, *Telegram*, s. 348.

tahtalarının gıcirtıları doldurdu. (O çağda teyp ve pikap bulunmadığını hatırlayalım)... Alışık olduğumuz ve genel geçerli addedilen fizik ve tabiat kanunları alt-üst oluyor, masalar eğildiği hâlde cisimler üzerine yapışmış gibi düşmüyor, masayla birlikte eğilen mumun alevi de dik duracağına, yer çekimi kaybolmuş veya yön değiştirmişcesine eğik duruyordu. Home'un kendisi de defalarca havalandı.» [38]

RÜYA VE HİPNOZUN ESRARI

RÜYÂ... Uykuda görülen rüyâların sonradan gerçek çıkması, rüyâların birtakım ilmî buluşlara veya sanat eserlerine ilhâm vermesi, birçok hastalığın tedavisinin rüyâlarda görülenlerden hareketle geliştirilmesi, kişinin gördüğü rüyâlardan çıkılarak hastalığına teşhis konması...

İBDA Mimarı'nın yine *Yağmurcu* isimli eserinde buna dair naklettiği birçok çarpıcı örnek var. Şu hükmün altını çiziyor Mütefekkir:

- «Meseleyi ilgilendiren hâdiseler sayılamayacak kadar çoktur. Hattâ, “tıp ilminin temeli rüyâlardır” denmiştir. Şüphe yoktur ki, tıp kurallarından bazıları tecrübeye, bazıları kıyasa, bazıları ilhâma dayandığı gibi, çoğu tıp kuralları da rüyâya dayanmaktadır.» [39]

Fizikçi Niels Bohr'un “modern atom teorisi”ni rüyâsından aldığı ilhâmla keşfetmesi, besteci Richard Wagner'in “Tristan ve Isolde” adlı operasını rüyâsında işittiği sesleri notaya dökmesi neticesinde bestelemesi ve “bu opera benim dehamın eseri değildir” demesi, Dr. Frederick Banting'in şeker hastalığının tedavisinde kullanılan “insülin”i rüyâsında bir sesin ona “bir köpeğin dejenere pankreas salgısındaki kalıntıları incele” demesi üzerine keşfetmesi, Abraham Lincoln'ün öldürüleceğini bir gece önceden rüyâsında görüp bunu çevresiyle paylaşması ve kendisine ateş edildiği sırada “rüyâmdaki adam buydu” diye bağırması, Saint Jean Bascot'un Lyon Coğrafya Derneği'nde o güne kadar hiç görmemiş olduğu Patagonya hakkında o bölgeyi en ince teferruatına kadar tasvir edici bir konferans vermesi ve bunu ölmüş arkadaşı Louis Cole'un bunları rüyâsında kendisine anlattığı şeklinde izâh etmesi, milyonlarca benzeri arasından “rüyâ” bahsinde birkaç örnek...

HİPNOZ... Yüksek seviyede “telkin” aracılığıyla bir çeşit uyku hâlinin oluşması ve bu hâlde uyuyan kimsenin, uyutanın etki ve telkinlerine açık, fakat dış dünyanın başka etkilerine kapalı olması... Kişinin şuurlu düşüncelerine erişmeye çalışan bir teknik... Kelimeler, bakış ve bazı yardımcı nesneler kullanılarak, telkin gibi tekniklerle oluşturulan ve kişinin duygu, düşünce, algı ve hafıza fonksiyonlarında değişikliklerin gerçekleştirilebildiği özel bir şuur veya uyku durumu... Sırf tıbbî amaçlarla kullanılan hipnozun ismi ise “hipnoterapi”... Bir şuur durumu olarak hip-

38 Salih Mirzabeyoğlu, *Yağmurcu – Gerçekliğin Peşinde-*, İBDA Yayınları, İstanbul 1996, s. 167-168.

39 Salih Mirzabeyoğlu, *Yağmurcu*, s. 139.

noz, temelde telkine ileri derecede açık olma, zihnî rahatlama ve artmış hayâl gücünün belirlediği, uykudan çok uyanıkken “dalıp gitmek” yahud bir şey yaparken “kendini kaybetmek” olarak ifâde edilmekte... Hipnozun eski Yunancada “uyku” anlamına gelmekle beraber, aslında hipnozun uyku değil, derin bir “konsantrasyon” hâli olduğu da belirtilmekte... Beyin faaliyetleri açısından, uyku ile uyanıklık arasında bir durum... Kişinin kendi iradesi ile bir hipnozcu tarafından “trans” hâline sokulması... Hipnozun, telkin edilende üst seviyede bir uyum ve ilâve bir dikkat toplanması ile karakterize olan farklılaştırılmış bir şuur durumu olması hasebiyle, baygınlık ve kendinden geçme hâli olmadığı, kişinin bilinen anlamda uyumadığı... Hipnozculardan hastaya doğru akan bir manyetizma (magnetizm) şekli olduğu...

Yağmurcu’da hipnozu özellikle “yeniden doğuş-tenasuh” iddiaları vesilesiyle ve derinliğine ele alan İBDA Mimarı, *Telegram* adlı eserinde de kişinin hipnoz yoluyla çoktan unuttuklarını hatırlayabileceğini, hattâ “doğum ânı”nı bile yeniden yaşayabileceğini vurguladıktan sonra, şu noktaya “dikkat” çekiyor:

- «Tıpkı düşte olduğu gibi, hipnoz altında da bütün diğer gerçekler tabîlik kazanır. Meselâ, kanatlanıp bir kuş gibi gökyüzünde süzülebilir veya beton bir kütle gibi ağırlaşıp yere çakılabilir. Hipnoz altındaki kişi, tıpkı uyuyan biri gibi ruhi ve bedeni açıdan gevşerken, şuuraltı –ikinci ben- herşeyi duyar; çünkü hipnoz, şuurun devre dışı bırakılması anlamına gelmez. Hipnoz altındaki insan, yeni intibaları daha iyi idrak edebilir ve daha iyi değerlendirebilir. Zaman sınırları tıpkı düşte olduğu gibi ortadan kalkar; bu yolla da bir zaman kaymasıyla başka bir çağa gitmek ve bu çağdan kendi zamanımıza geri dönmek mümkündür. Buna göre insanoğlu belli şuur görüşlerinden sıyrılabilirdi için hipnoz, algıların değişmesini sağlar.» [40]

Ulusan’dan özetlemeye devam edelim... Resmî olarak, sadece hekim, diş hekimi ve psikologlar tarafından uygulanabileceği karara bağlanmış. Hipnoz birçok ülkede “anestezi” amacıyla kullanılıyor ve hipnoz altındaki hastalar ameliyat ediliyor, dişleri çekiliyor, ancak hiçbir şey hissetmiyorlar. Üstelik hastalara kendilerinde enfeksiyon gelişmeyeceği de telkin edildiği için, bu ameliyatlarda sırasında ne ölen oluyor, ne de diğer ameliyatlardaki gibi enfeksiyon gelişiyor. Başka yolların tesir etmediği şiddetli ağrıların tedavisinde, astımda, alerjik bazı cild hastalıklarında, birtakım davranış bozukluklarının tedavisinde vs. hipnoz etkili olarak uygulanıyor.

Tarihte, eski Mısır ve Yunanistan’daki tapınaklarda hipnozla başarılı tedaviler yapılmış. Zaten Hind fakirleri de, “hipnotik anestezi”ye örnek gösterildiği üzere, yüzyıllardır kızgın korlar üzerinde yürüyüp, çivili yataklara uzanıyorlar. Hristiyan inancına gelince, büyücülüğün bir şekli olarak değerlendirilmiş. Kaldı ki Batıdaki resmî kabulü de 20. yüzyılın ortalarında gerçekleşiyor.

Hipnozla, “ruhun maddeye hâkimiyeti” bahsinde sayısız tecrübe belgeleniyor. Emniyet Âmiri Osman Ulusan’ın “tez”inden bir iktibas:

- «Dr. M. Bourru'nun bir kişiyi uyutarak, ona şu fikri aşıladığını yazar: "Hipnotizmanın ardından bu öğleden sonra saat dörtte büroma geleceksin, koltuğa oturacaksın, kollarını göğsünde kavuşturacaksın ve burnun kanamaya başlayacak." Tam söylediği saatte bu genç adam gelir ve bütün dediklerini yapar. Burnunun sol tarafından kan gelmeye başlar. Bir başka seferinde aynı araştırmacı elindeki bir âletin keskin olmayan ucuyla hastasının adını adamın koluna yazar. Hastası hipnoz altındayken ona şöyle der: "Bu öğleden sonra saat dörtte uyuyacaksın ve koluna dokunduğum yerler kanamaya başlayacak ve kolundaki kan izlerinde adının yazılı olduğunu göreceksin." Saat dörtte adamın uykuya daldığı gözlemlendi. Adamın sol kolunda adı kazınmıştı ve kan damla damla akmaya başlamıştı. Harfler üç ay sonra bile, biraz solmasına rağmen hâlâ belirgin bir biçimde okunabiliyordu. Bu olgular daha önce belirtilen iki temel önermenin, yani şuuraltının aşılana fikirleri almaya yatkınlığının ve şuuraltının, beden fonksiyonları ve şartları üzerinde tam bir denetimi olduğunun ne kadar doğru olduğunu göstermektedir. Tüm bu fenomenler fikir aşılama yoluyla anormal durumların ortaya çıkarılabileceğini canlı bir biçimde dramatize etmiştir ve bunlar, kişi yüreğinde (şuuraltında) neye inanırsa o olur ifadesini bir kez daha isbatlamaktadır.»

Hipnoz, askerî ve istihbarî amaçlarla, 20. yüzyılda dünyanın büyük devletlerince yoğun biçimde kullanılıyor. CIA bu konuda başı çekiyor. Telegram'ın da belli bir yönü zaten hipnoza dayanıyor. 1978 yılında Walter Bowart adındaki Amerikalı gazeteci-yazarın, *Operation Mind Control* (Zihin Kontrol Harekatı) isimli kitabında şu söyledikleri dikkat çekici; Em. Kur. Alb. Baha Kadioğlu'nun *Silahlı Kuvvetler* dergisinde yayınlanan "Parapsikoloji ve Parapsikolojik Harb" başlıklı makalesinden okuyoruz:

- «CIA tarafından uyuşturucu ilaçlarla yapılan tecrübeler, ABD hükümetinin uyguladığı çok gizli zihin kontrol projesinin yalnızca bir kısmıdır. Bu tecrübeler binlerce kişi üzerinde 35 yıl devam etmiştir. Bu araştırmalar; hipnoz tekniği, narkotik-hipnoz, elektronik olarak beyinin uyarılması, ultrasonik, mikrodalgalar, alçak ses frekanslarıyla davranışların etkilenmesi ve davranış değişiklikleri terapisi.

CIA psikolojik silâh stoklarını, psişik silâhların değişik tiplerini geliştirmeyi başarak artırmıştır. Şimdi bu kabiliyetleriyle yeni tip bir harbe girişmesi mümkündür. Bu harb görünmezdir, muharebe sahası da insan zihinleridir.

Parapsikolojik silâhları devletler vatandaşlarını kendi ideolojik ve politik sistemleri içinde tutmak için veya diğer ülke insanların zihinlerini etkileyerek değiştirmek ve kendi gayelerine uygun yönlendirmek amacıyla kullanacaklardır. (...)

Hayret edilecek en büyük şey, millî güvenlik etiketi altında Cryptocracy (gizlilik rejimi), zihinlerin kontrolünü araştırmaktadır.» [41]

Bowart'ın sözünü ettiği türden bir "hipnoz" uygulaması da Telegram'da. İBDA Mimarından dinleyelim:

- «TELEGRAM'ı da ilgilendirir mesele:

şaman âyini sırasında

tekdüze davul ritmi

trans ve hipnoz işi

beyinde TETE dalgalarını harekete

ayrıca kalbin ritmik atışına – benzer

TELEGRAM'da elektromanyetik dalga ile

gerçekleştirilen durum...» [42]

ÂLEMDEKİ HERŞEYE HÜKMEDEN SÖZ

MİNERALLER VE BİTKİLERE TELKİN... "Ruh"un, "söz"ün, "kelime"nin, "telkin"in, "düşünce"nin, aynı şekilde "müzik" ve "ses"in mineraller âlemi üzerindeki olağanüstü tesirine dair belki en meşhur araştırma, Japon ilim adamı Prof. Masaru Emoto'nun "su" üzerinde yaptıkları. Aynı türden araştırmalar "bitkiler" üzerinde de yapılıyor ve benzer sonuçları veriyor. "Hayvanlar" üzerindeki tesir ise zaten yüzyıllardır malûm. Batı için "şaşırtıcı" olabilecek bu araştırma sonuçları, biz "ruhçu"lar için sıradan olmalıydı aslında; "kuantum fiziği"nin de doğruladığı üzere, mineral olsun, bitki olsun, hayvan olsun, onları "canlandırın" bizim çünkü bir bakıma:

- «Ruhların hassası – neyle ilgilenirse

onu canlı kılmak

-gerçek biz ona baktığımız zaman oluşuyor-» [43]

Osman Ulusan'dan devam ediyoruz:

- «M. Arat, bu konuda bilgilendikten sonra köşesinde kitabın yazarı Dr. Masaru Emoto'nun tecrübeleri ile ilgili şunları ifade etmektedir: "Tek bir su kristalini almış, ona 'Senden nefret ediyorum' demiş, su kristali bulanmış

41 <http://www.17agustos.org/haber/455/zihin-kontrolubiri-sizi-yonlendiriyor.html> (14 Mart 2012).

42 Salih Mirzabeyoğlu, Esatir ve Mitoloji, s. 656.

43 Salih Mirzabeyoğlu, Esatir ve Mitoloji, s. 143.

ve çamur gibi olmuş. Aynı su kristaline 'Seni seviyorum' demiş, kristal mükemmel bir kar formuna dönüşmüş. Aynı su kristaline dua etmiş, su kristali hayran olunacak güzellikte mükemmel bir form almış. Vücudumuzun yüzde 70'inden fazlası su olduğuna göre, kızmak, bağırmak vücudumuzdaki su kristallerini bozmaktan başka bir işe yaramıyor olsa gerek."

"Sudaki Sır" başlığıyla yazılan haberde ise, Japon araştırmacı Masaru Emoto'nun, suyun molekül yapısının insanların düşüncelerinden, kelimelerinden ve dinlemiş olduğu müzikten etkilendiğini belirlediği bildirilmiştir. Tokyo'daki HADO Enstitüsü'nün internet sitesinde yer alan haberde, insanların hayat kalitesinin, vücutlarındaki ve yerlerdeki suyun kalitesiyle bağlantılı olduğunu savunan Emoto, hayata geçirilen pozitif düşünceler sayesinde insanın vücudunda yer alan suyun, kişiyi mutlu kılabileceğini bildirmektedir.

M. Emoto, *Suyun Bilinmeyen Gücü* adındaki kitabında, aklına gelen bir faraziyeyle hareketle, suyun aldığı bilgiye bağlı olarak farklı kristal tipleri gösterdiğini isbatlamıştır: "Buz kristali oluşumundaki farklılıkların sebebinin yalnızca içinde klor bulunup bulunmaması değil, aynı zamanda o suyu etkileyen bilgi olduğundan emindim. Bunu test etmek için, iki cam şişeye su koydum. İçlerindeki suyun 'okuyabileceği' bir şekilde şişelerden birine 'Teşekkür ederim,' diğerine ise 'sen aptalsın' yazan bir etiket yapıştırdım. Her iki şişedeki su da aynıydı. Sonra iki şişedeki suyu da dondurdum. Sonuçlar teorimi desteklemenin çok ötesindeydi; 'Teşekkür ederim' yazılı şişedeki su güzel altıgen kristaller oluştururken, 'Sen aptalsın' yazılı şişedeki suda ancak kristal parçacıkları vardı. Su bilgiyi alıyor ve kristalleri bu karakteristikleri yansıtıyorsa, suyun niteliği aldığı bilgi temelinde değişiyor demektir. Başka bir deyişle, suya verdiğimiz bilgi onun niteliğini değiştirir."

Kitabında "Su Sözleri Anlar" başlığıyla yazılmış bir tecrübeye de yer veren yazar, tecrübesi teorisinin doğru olduğu konusunda kendisini ikna ettiği için, suya çeşitli bilgiler vermeye, onu dondurmaya ve kristallerini fotoğrafalamaya başlar ve çok ilgi çekici sonuçlara ulaşır. "Tutarlı bir şekilde, suyun olumlu kelimelere güzel kristaller oluşturarak tepki verdiğini bulduk. Sanki keyifli hâlini ifade etmek istercesine, kristaller bir çiçek gibi açılıyordu. Tersine, suya olumsuz kelimeler gösterildiğinde, kristal oluşmadı. Meselâ, suya 'mutluluk' kelimesini gösterdiğimizde, güzelce kesilmiş elmaslar gibi dengeli biçimleri olan kristaller oluştu. Diğer yandan, suya 'mutsuzluk' kelimesini gösterdiğimizde bozuk ve dengesiz kristaller ortaya çıktı. Su kristalleri oluşturmak için kendini zorlamış, ama gücü tükenmiş ve parçalanmış gibi görünüyordu; mutluluk, o sudan uzaklaşıp gitmişti. Aynı suya, zıd kelime çiftleri göstermeye devam ettik: 'aferin' ve 'çok kötü', 'hoşlanmak' ve 'hoşlanmamak', 'güçlü' ve 'güçsüz', 'melek' ve 'şeytan', 'barış' ve 'savaş'. Su ancak kendisine olumlu kelimeler gösterildiğinde kristaller oluşturdu. İşin ilginç yanı;

su yabancı kelimelere de Japonca kelimelere verdiği benzer, ama bütünüyle aynı olmayan bir tarzda tepki verdi. Dünyanın her yanında minnettarlık ifâde eden thank you (İngilizce), duoxie (Çince), merci (Fransızca), danke (Almanca), grazie (İtalyanca) ve kamusamunida (Korece) gibi kelimelere tepki olarak güzel kristaller oluşturdu.”

Araştırmasında, suyun aldığı bilgiyi yansıtacak şekilde iyileştiği yahud kötüleştiği açığa çıkmaktadır. Dolayısıyla insanların aldığı bilgidenden etkilendiğine inanan Emoto, “çünkü bir yetişkinin vücudunun % 70’i sudur,” demektedir. Başlıca sudan oluşan insanların, iyi bilgi olarak hasta olmaya gidebileceğini belirtmektedir. Olumlu düşünme yönünde bir tutum olduğunda, sağlığın da genellikle düzeldiğini belirten Emoto, açıklamayı tıp alanındaki “plasebo etkisi”yle yapar: “Yeni bir ilacın etkililiğini test etmek için, ilaç şirketleri klinik incelemeler yapmak amacıyla tıp doktorlarıyla birlikte çalışırlar. An’anevî bir metod, iki grub hasta almaktır. Hasta gruplarından birine yeni ilaç verilir. Diğer gruba yeni ilaç verileceği söylenir, ama aslında bir plasebo (ilaç olmayan bir şey, genellikle basit bir vitamin) verilir. Kendilerine gerçek ilaç verilen gruptaki kişilerin ilacın etkisi sebebiyle kendilerini iyi hissetmeleri anlaşılır bir durumdur, ama plasebo grubundaki birçok kişi de kendisini iyi hisseder. Elbette, plasebo grubundaki iyileşme derecesi çoğunlukla ilaç grubundakinden daha azdır. Bununla birlikte, çağdaş tıp bilimi insanların sadece bir plasebo kapsülü olarak kendilerini nasıl daha iyi hissettiklerini kesin biçimde açıklayamamaktadır.”

“Dikkatini Vermek Enerji Vermenin Bir Yoludur” başlıklı yazısında bir vak’adan, *The Hidden Messages in Water* (Beyond Words Publishing, 2004) adlı kitabından bir iktibas yaparak bahseder: “Dergimize abone olan bir aile, ilgi çekici bir tecrübe yaptı. İki cam kavanoza pirinç koydular ve bir ay boyunca her gün birine ‘teşekkür ederim’ diğerine ise ‘sen aptalsın’ dediler ve bu dönem içinde pirincin nasıl değişim gösterdiğini izlediler. Çocuklar bile, okuldan eve döndüklerinde, pirinç kavanozlarına bu kelimeleri söylediler. Bir ay sonra, kendisine ‘teşekkür ederim’ denen pirinç malt kokusuna benzer olgun, yumuşak bir kokuyla mayalanmaya başlarken, ‘sen aptalsın’ denen pirinç çürüdü ve karardı. Bu tecrübeye yayımladığım kitabta (*Messages from Water*, C.1) yer verdim, bunun sonucunda bütün Japonya’da yüzlerce aile aynı tecrübeyi kendileri yaptı. Herkes aynı sonuçları bildirdi. Ailelerden biri tecrübeye ufak bir değişikliğe gitmişti: diğerleri gibi onlar da ilk pirinç şişesine ‘teşekkür ederim’, ikincisine de ‘sen aptalsın’ demişler ve üçüncü bir şişe daha hazırlayıp ona aldırılamışlardı. Sizce ne oldu? Kendisine aldırılmayan pirinç gerçekten de ‘sen aptalsın’ sözüne maruz bırakılan pirinçten daha önce çürümüşü. Başkaları da aynı tecrübeyi yapmaya çalıştıklarında, sonuçlar yine aynı oldu. Öyle görünüyor ki alay edilmek aslında aldırış edilmemek kadar zarar verici değil. Bu tecrübenin sonucu çok anlamlı. Hayatta en zor

şey aldırış edilmemek ve dikkatini vermemektir. Bir şeye dikkatini vermek, enerji vermenin bir yoludur.” (...)

“Bir başka olay ise su kristali fotoğrafları çekmeye kendini kaptıran genç bir araştırmacı ile ilgilidir. Araştırmacı bir gün, ‘gelin suya müzik dinletelim, sanırım ilginç su kristalleri ortaya çıkacak,’ dedi. Bu fikir hemen çok ilgimi çekti. Her şey bir yana, müziğe çok düşünüm. Bir zamanlar ciddi ciddi bir vokalist olmayı bile düşünmüştüm. Neyse, en sevdiğim klasik müzik parçalarını birbiri ardına çalmaya karar verdik. Müziği kendi zevk aldığımız şartlarda çaldık. Sonuçlar beklentilerimizi çok aştı. Su, bizim müzikten hissedeceğimiz iyileştirici etkilere benzer bir tepki gösterdi. Özellikle, tam bir orkestranın çaldığı müziğe maruz bırakıldıktan sonra oldukça karmaşık ve girift kristaller oluşturdu. Klasik müziğin dışında, suya iyileştirici müzik denen müzik de çaldık ve sonuçta güzel kristaller oluştu; diğer yandan, suya heavy-metal dinlettiğimizde hiçbir kristal oluşmadı. Ben müziğin gerçekten iyileştirici etkileri olduğuna inanıyorum. Müzik dinlerken iyileştirildiğimizi düşünüyorum, çünkü belki de bedenimizdeki su, müzik dinleyerek iyileştiriliyordur.” (...)

“Olumlu düşünme, olumlu konuşmanın yanında iyileştirici müziğin de etkileri açığa kavuşmaktadır. Bir başka tecrübelerinde iki şişe suya ‘haydi yapalım!’ ve ‘yap!’ sözlerinin yazılı olduğu etiketleri yapıştırıp fotoğraflarını çekmişlerdir. Sonuçta ‘haydi yapalım!’ etiketli suda, güzelden çok, şirin denebilecek bir biçimi olan kristal oluştu. Diğer yandan, kendisine ‘yap!’ etiketi gösterilen suda yalnızca korkutucu bir daire şekli oluşmuştur.”

Düşünceye ve seslere tepki veren suyun bunu nasıl algıladığı net olarak ortaya konulamamaktadır. Fakat yapılan tecrübeler sonucu, suyun bunlardan etkilendiğini öğrendiyse insanlık, bu yeni bilgiyle beraber yeni değişiklikler gerçekleştirilmelidir. İnsan düşüncesinin ve konuşmasının etki alanının yeni buudunda, düşünürken ve konuşurken sonuçta neyi etkilediğimize daha çok dikkat etmemiz gerekecek. Kendi dışımızdaki insanlardan da bu çerçevede yeni etkilere maruz kaldığımızı söylemek mümkündür.» [44]

HAYVANLARDA TELEPATİ... Kedilerin, köpeklerin, güvercinlerin ve başka birçok hayvanın, yüzlerce, hattâ bazen binlerce kilometre ötedeki yuvalarının, sahiplerinin, evlerinin yolunu bulabildikleri malûm. Henüz bilinmeyen şey ise, birbirinden tecrid edilmiş ortamlardaki hayvanların birbirleriyle nasıl haberleştikleri. İnsanlar arası telepatinin “tecrid edilmiş” metal kutular içindeki kişiler arasında bile gerçekleşebilmesi gibi, hayvanlar arasında da böyle bir “açıklanamamış” irtibat tesbit ediliyor. Yine Osman Ulusan’dan:

- «Devriye görevinde kullanılan özel eğitilmiş yunus ve deniz aslanları, düzenlenebilecek terör saldırıları ve mayın tehlikesine karşı, ‘Amerikan Do-

44 <http://www.belgeler.com/blg/1h1x/guvenlik-yonetiminde-metafizik-metaphysics-in-security-management> (15 Mart 2012).

nanması Memeli Askerler Programı' dâhilinde eğitilmektedir. Bu haberler, bilgiler göstermektedir ki canlılar arasındaki haberleşme henüz tam olarak açıklanamamıştır. Bir başka örnek, kurşundan yapılmış metal kutulara konulup toprağa gömülen 20-30 civarındaki karınca ile ilgilidir. Bu kutular röntgen ve gama ışını geçirmemesine rağmen, karıncaları kurtarmak üzere aynı türden çok sayıda karınca gelerek toprağı kazmaya başlıyorlar. Başka bir örneği yazar N. Sezik anlatıyor; Japonya yakınlarında bir adada yaşayan maymunlara yeni bir yiyecek atılır. Bunlar kabukları soyulmuş, üzeri kumla kaplanmış patateslerdir. Maymunlar, diğer yiyecekler için önceden herhangi bir işlem yapmadıkları için, kirli patatesleri ellemediler. Genç maymunlardan birisi, patateslerin suda yıkanıp temizlendiğini ve yenilebildiğini keşfetti. Bu metodu ailesine ve çevresine öğretti. Buraya kadar normal olan bu çalışmanın asıl ilginç yanı bir süre sonra gerçekleşti. Birbirleriyle hiçbir teması olmayan ve başka bir adada yaşayan maymunlar da aynı işlemi öğrenmişlerdi.»

BİTKİLERDE PARAPSİKOLOJİ... Bitkiler üzerinde yapılan bir araştırmada, kavga ve tartışma sözlerinden etkilenip ürperdikleri, ancak "şaka yollu" söylenince farkettileri ve aldırış etmedikleri tesbit edilmiştir (yukarıdaki "pirinç" tecrübelerini hatırlıyoruz). Yapılan başka tecrübelerde, bitkilerin kendilerine yakın bir mesafede karideslerin öldürülmesinden derinden etkilendikleri ve tepki gösterdikleri, aynen insanlar ve hayvanlar arasındaki "telepati"de olduğu gibi, x ışınlarını geçirmeyen kurşun levhaların bile bu irtibatı engelleyemediği görülmüştür. New York Yalan Bulma Okulu Müdürü Clive Backster, canlı varlıklarda ve birbirleri arasında "kendine has" bir İDRAK bulunduğunu birçok delille isbatlamıştır. Bitkilerin, kendilerine göre bir hafızalarının olduğunu, sahiblerini tanıdıklarını, etraflarında bulunan insanların duygu ve düşüncelerine tepki verdiklerini göstermiştir.

İnsan dışındaki hayvan, bitki ve minerallerde nasıl bir İDRAK bulunduğunu öğrenmenin yolu, *Esatir ve Mitoloji* başta olmak üzere İBDA külliyyatını okumaktan geçiyor diyelim ve devam edelim.

DURU GÖRÜŞ – SİHİRLİ GÖRÜŞ

PSİKOMETRİ... Bir cisme konsantre olarak, normal ötesi yoldan o cismin başına gelenler, bulunduğu ortamlar, özellikle o cisimle temas etmiş kişi veya kişiler hakkında bilgi edinmek... **DURU GÖRÜŞ** medyumluğunun başka bir çeşidi olduğu da ifade edilmekte... Psikometri yoluyla, arkeolojik eşyalara dokunan medyumlardan o dönemlerle ilgili ve "bugün o dönemler için anlatılanlardan daha farklı" yani muhtemelen daha hakiki bilgiler alınabilmektedir. Osman Ulusan'dan devam:

- «Bir eşya üzerine kullanıcı tarafından bırakılan enerjinin, elektromanyetik alanın, kullanıcıya âid bilgilerin trans altındaki hassas ferde zihnî ve hissi algılanmasıdır psikometri. (...) Ruhî enerjinin en önemli niteliklerinden biri

etki etmektir, buna karşı madde enerjisinin en önemli niteliklerinden biri de etki almaktır. Bu temel prensib, çevremizdeki tüm nesnelerin kendilerine canlılardan gelen enerjileri emmesine ve saklamasına sebep olmaktadır. Bu yüzden, sahib olduğumuz tüm eşyalara bilmeden kendi enerjilerimizi yüklemekteyiz. O eşya ile ne kadar uzun süre beraber olunursa, o da, o kadar çok beraber olunanla ilgili enerjileri bünyesinde saklamaktadır. Bu metodla tarihin çok eski dönemlerinde meydana gelen olaylar hakkında eski eserlere dokunarak bilgiler veren psikometri medyumlarının var olduğu bilinmektedir. Tarihin aydınlanmamış kısımlarına ışık tutması bakımından bu çalışmalara yurtdışında ayrı bir önem verilmektedir. Yine, yurtdışında polislerle çalışan psikometri medyumları, suçluların dokundukları eşyalar aracılığıyla onların yakalanmasında önemli bilgiler vermektedir. Bilgi edinilmek istenen eşyaya psikometri medyumları elle dokunmakta veya onu ellerinin arasına almakta, o eşyanın başından geçenler yahud o eşyayla temas edenler hakkındaki bilgiler de durugörü tekniğindeki gibi çeşitli imajlarla gelebilmektedir.»

Kaynaklarda, “psikometri”nin nasıl gerçekleştiği ve bu çerçevede başarılmış birçok tecrübe var. Sadece dokunulan bir “yüzük” sayesinde neler görülebildiğini sergileyen bir tanesi çok çarpıcı:

- «“Önümde suyla örtülü geniş bir alan görüyorum, sanırım deniz. Evet, sanırım bu Atlantik Okyanusu. Bir geminin güvertesindeyim, -galiba ağaçtan yapılmış bir gemi bu- bir tür savaş gemisi; topları var. Nelson Dönemi ağızdan dolma toplar. Deniz, koyu mavi ve çok sakın görünüyor; güneş kuvvetli. Uzaklarda alçak bir kıyı şeridi ve kıyı kumullarının gerisinde yükselen alçak tepeler görüyorum. Bu tepelerin arasına sığınmış, beyaz duvarlı binalardan oluşan bir kent var. Geminin kaptanı olduğumu sandığım bir adam dikkatimi çekiyor; Nelson zamanının Kraliyet Deniz Kuvvetleri subay üniformasını giymiş. Sanırım tepelerdeki ağaçların bir kısmı zeytin ağacı. Burası İspanya veya Portekiz olmalı. Gemi anladığım kadarıyla, bu liman kentinin kuşatılmasına katılıyor.

Şimdi bir yüzüğe bakıyorum. Üzerinde büyük bir mor-yakut bulunan, altın bir yüzük bu. Yani şu anda elimde tuttuğum yüzük. Bir tür güç ve otorite duygusu veriyor. Tuhaf şey; yüzük bu subaya âid, ama beni çok daha eskilere götürüyor. Sanırım İtalya'dayım -en azından edindiğim intibâ bu-. Yüzüğün ilk sahibinin İtalya'da yaşadığını ve zamanının ileri gelen bir kilise adamı olduğunu hissediyorum; piskopos veya ona benzer biri. Kulağıma Latince şarkı söyleniyormuş gibi bir ses geliyor. Yüzüğün geçmişi Rönesans Dönemine kadar uzanıyor gibi.

Yüzük, kaptana miras yoluyla kalmış ve aynı şekilde bugünkü sahibine kadar gelmiş olmalı.

Şimdi de bu yüzüğü okuma için bana vermiş olan şahsa gelmek istiyorum: Şu anda bir yol ayırımında bulunuyorsunuz ve hangi yolu seçeceğinize karar vermekte güçlük çekiyorsunuz. Her iki yol da aynı derecede zorlayıcı görünüyor. Fakat kısa bir süre içinde durum açıklık kazanacak ve izleyeceğiniz yol önünüzde belirecek. Bu yolla ilgili bariz bir işaretle karşılaşmadan herhangi bir teşebbüste bulunmayın!”

Bu sözler üzerine, yüzüğün gerçek sahibi, onun gerçekten de, bir zamanlar, Nelson’un kaptanlarından biri ve Rönesans döneminde ileri gelen bir Katolik piskoposu tarafından kullanılmış olduğunu ve şimdi içinde bulunduğu durum için söylenenleri de doğrular.» [45]

DURU GÖRÜŞ... Telestezi, clairvoyance, ruhî görüş, duyu üstü algı da deniyor... “Keşif”!.. Bir şey veya hâdisenin, uzaktan, binlerce, hattâ fezâdakiler bakımından milyonlarca kilometre uzaktan dahi algılanabilmesi... Kapalı zarflar, kutular ve binalar içerisindeki nesne ve kişilerin görünebilmesi... Gözleri kullanmaksızın karada, denizde, deniz dibinde veya gökte gerçekleşen hâdiselerin veya oralarda bulunan varlıkların algılanabilmesi... İki kaşın arasında; gözler kapalıyken yahud herhangi bir nesneye konsantre olunan bir esnâda, televizyon ekranında bir film seyredencesine birtakım şekillerin görünmesi... Bunlar ve diğer “duru görüş” çeşitleri hakkında derlitoplu bir açıklama:

- «Durugörü başlıca üç ana koldan incelenmektedir:

1. Basit Durugörü: Medyumun sadece etrafındakileri görebilmesidir. Çok dar bir alan ve sınırlı mekân içerisinde kalır. Mekân ve zaman itibarıyla geçmiş ve gelecek hakkında herhangi bir fikir ve vizyon yoktur. Basit durugörü kendi arasında “tam” ve “kısmî” olarak da bir ayırıma tâbi tutmak mümkündür. Basit durugörü için lüsidite ve gizligörü de denmektedir.

2. Mekân İçinde Durugörü: Medyumun, uzakta meydana gelen olayları yahud yerleri algılaması ve gözlemesi demektir. Normal olarak gözlenmesi mümkün olmayan uzak mesafelerdeki veya kapalı, saklı olan şeyler medyum tarafından görülür ve ayrıntıları hakkında bilgi verilir. Mekân içinde durugörü de kendi arasında bölümlere ayrılır: İradî, yarı iradî, iradedışı... Mekân içinde durugörü için kriptoskop veya teleoptik terimleri kullanılır.

3. Zaman İçinde Durugörü: Kısaca, geçmiş ve gelecek hakkında bilgi sahibi olabilmektir. Görücü medyumun zaman olarak uzakta olan eşyaları ve olayları görme kabiliyetidir diye bir tarif yapmak da mümkündür. Keşifler, kehânetler, fallar ve peygamberâne vizyonlar vs. gibi psişik olaylar bu bransa girerler. Geçmişe âid ve geleceğe âid olmak üzere iki kısma ayrılırlar. Geçmişe âid vizyonlara veya algılamalara postkognisyon, geleceğe âid algılama-

lara ise prekognisyon veya kehanet ismi verilir.

Bu üç ana kolun haricinde de durugörü fenomeni çeşitli şekillerde tezahür etmektedir. Bunlardan bazıları şu şekildedir:

Alterskopi veya Alloskopi: Bu psişik kabiliyet, esas itibarıyla süjenin diğer bir kimsenin bedeninde olup biten şeyleri görmesi ve anlamasını ifade eder. Süje, bu olay esnasında diğer kimselerdeki mahallî ve genel direnmeleri tahmin eder; bozuk bölgeleri, dejenerasyona tâbi olmuş yerleri tesbit ederek bunları açıklar. Hastalığın gelişme şeklini, süresini ve sonucunu bildirir. Bu türlü teşhisler, geçen yüzyılda, manyetizm yoluyla elde edilen sun'î uykulardan faydalanılmak suretiyle sağlanmıştı. Uyurgezer devresine gelen bazı süjelerde ve nâdiren histerik kimselerde ortaya çıkmaktadır. Bu hâl, manyetizör şifâcılarının özellikle aradıkları psişik bir kabiliyettir.

Coğrafi Durugörü: Mekân içinde durugörü kapsamındadır. Adı, bir özelliği veya coğrafi koordinatları verilen bir mekânın o ânki durumunu ve şartlarını mekândaki canlı veya cansız nesneleri ve olayları beş duyunun yardımı olmadan (paranormal) algılayabilme olayıdır.

Bilinen en ünlü coğrafi durugörü medyumunu ABD'li Ingo Swann'dır. Soğuk savaş döneminde Antarktika'nın bir bölgesinde bir Sovyet denizaltısının saklı bulunduğunu bu paranormal kabiliyetiyle ortaya çıkarmış olan Swann'ın başarıları yalnızca dünya coğrafyasıyla sınırlı kalmamıştır; Amerikan Psişik Araştırma Derneği'nde ve Stanford Araştırma Enstitüsü'nde uzun süre yapılan ilmi tecrübelerde, Jüpiter'deki kimi coğrafi özellikleri bu durugörü kabiliyetiyle bildirebilmiştir. Swann'ın verdiği bilgiler astronomik verilerle de doğrulanmıştır.» [46]

İBDA Mimarı'nın "duru görüş" üzerine söyledikleri ise benzersiz:

- «Keşif –DURU GÖRÜŞ dedikleri- GÖRMEK

yâni idrak-bilmek-bakmak-keşfetmek

elde etmek – sefer

bu mesele – gözün görmeye dair bir âlet

ve görmenin GÖRME mânâsına nisbetle bir şube...

Bir duvarın arkasındaki bir şahsı

veya bir cismi

kapalı zarfın içindeki yazıyı

başka şehirdeki bir hâdiseyi görmede

besbelli ki gözün hiçbir rolü yok
duru görüş bu!

Dış dünyadan alınan elektromanyetik dalgalar
zihnimizde görme şeklinde ortaya çıkar
televizyonun bu titreşimi alıp
görüntüye ve sese çevirmesi
aynen mevcut beyinde de
-İngilizce iki kelime-
TELA – beyin zarı
TELLY – televizyon
ve araya göz girmeksizin
görme beyinde oluşur
duru görüş istidadı olan kişiler
görmenin nihayette
bir ruhî sıfat olduğunu gösteriyor!

Bütün duyu organlarımız
şu veya bu şekilde
mercekler sistemine göre
gözdeki mercek sistemi daha gelişkin
ama kulaktaki helezon
hattâ derideki idrak kanalları
hep mercek sistemine göre – çalışır!

Eğer kaldırılabilirse idrakin önündeki beş duyu
kendimizi sırf dalgalardan oluşan
sonsuz bir âlemde bulabiliriz
iyi veya kötü diye nitelenen herşey

belirli enerjilere tekabül eden dalgalar
biz – bunları seyre dalmamız gereken yerde
onlarla savaşıarak ömür sürüyoruz...

Nesneler veya bilgiler dünyası
bizlerin algıları ile farklılaşmakta
dışlaşmakta – biçim bulup canlanmakta
yâni kâinatta bir bütünlük
bir ana plân ve süreklilik
bizler o çok katlı ana plânın ancak
dalga boylarıyla yankılanmaya girdiğimiz nisbette
o dalganın bilgilerini cisimleştiriyor
buluyor ve mâl ediyoruz kendimize...

Duyu organlarımız – ihsaslarımızın emrinde
hislerimiz duyu organlarına bir şey yollamadan
algılanamaz dış dünya
ruhîliğin emrinde algılarımız da
İNSAN – ALLAH KATINDA BAKAN GÖZ BEBEĞİ
BU YÜZDEN ONA İNSAN DENDİ!

Jung'un duyu idraki için söylediği
dış âlemi bedende toplayıp
ruhu bedende gayb gösterdiği
ilk bakışta ruhu bedenine tezahürü zannettiren
ifâde – izâhımızda!

Yine göründü:
- âlem hayâlin ucunda

- ritler ve müzler
- eski kültürlerde AY'a dokunasiya mitler
- hele TELEGRAM hikâyesi...» [47]

İBDA Mimarı'nı doğrulayan ve "PARMAK UÇLARIYLA GÖREN KADIN" şeklinde kayıtlara geçen bir hâdiseyi nakledelim aynı "tez"den:

- «Rosa'nın bazı aile fertleri kördü. Bunların çalışmaları sırasında Rosa da Braille'i (körler alfabesi) öğrenmiş ve görmeyenlere yardımcı olmuştu. 1962 yılı baharında Rosa, Dr. İosif M. Goldberg'e parmak uçlarıyla gördüğünü söylüyordu. Doktor, kızın gözlerini bağlayarak, bir dizi tecrübe yaptı. Rosa hakikaten parmak uçlarıyla görebiliyor, yazı okuyor, renkleri seçebiliyordu. Rosa'nın Dr. Goldberg'e ilk itirafı şuydu: "Parmaklarımla gördüğümü fark ettiğimde ilk aklıma gelen şey, imtihan sırasında cebimde sakladığım kopyalığı okuyup okuyamayacağım olmuştu."

Dr. Goldberg, Rosa'yı 1962'de Nizhni Tagil'de toplanan Psikologlar Cemiyetinin mahallî konferansına götürdü. Konferansta birçok bilim adamının gözü Rosa'nın üzerinde toplanmıştı. Gözleri iyice bantlanmıştı. Fakat Rosa etrafındaki bilim adamlarının elbiselerinin rengini, ceplerinden çıkardıkları şeylerin gölgelerini bile görebiliyordu. Fotoğraf kâğıdındaki insanı parmaklarıyla dokunarak tanıyabiliyordu. Bunun sırrı neydi? "Pratik" diyordu Rosa, "altı yıldır günde birkaç saat pratikler yapıyordum."

Rosa'nın şöhreti birden bütün Rusya'ya yayıldı. Sonra dünyaya. Rosadan o kadar çok bahsedilmeğe başlanmıştı ki, buna Rosa da şaşırıyordu. Olaylar psikiyatrik bir çalışmayı gerektirecek derecede gelişti. Pragmatik (faydacı) Sovyet bilim adamları "gözsüz görüş"le ilgili bilgilerini geliştirmek ve faydalarını dünyaya sunmak üzere çalışmalara daldılar. Rosa'nın kabiliyeti olağanüstü bir şey midir, yoksa yeni biyolojik bir duyum mu (yükseklerden sihirli bir elma gibi) Rosa'nın başına düşmüştür?

Dr. Shaefer başkanlığında bir heyet, Rosa ile birlikte tecrübeler yapmak üzere Sueralous'daki psikiyatri kliniğine gitti. Burada da Rosa renkleri birbirinden ayırdedebiliyordu. Hatta cam altına konan notaları da rahatça okuyabiliyordu. Renklerin değişik miktarda sıcaklık yaydığını veya emdiğini bilen Dr. Shaefer, soğuk renklerle boyanmış (mor, mavi...) tabakaları ısıttı, sıcak renklerle boyanmış olanları soğuttu. Rosa yine başarıyla renkleri ayırdedebiliyordu. Bundan sonra Rosa, Sovyet Bilimler Akademisi tarafından davet edildi. Burada Simirnov ve Bongaid Rosa ile uzun uzun tecrübeler yaptılar. Sonunda Simirnov, "Rosa Kuleşova bir yazıyı parmaklarıyla okuyabilir, renkleri ayırdedebilir" şeklinde rapor verdi. Bu sırada *Russian Journal of Neuropsychological Medicine* dergisi Rosa gibi elleriyle görebilen bir kadın hakkında bir makale yayınladı.»

DEVLETLERİN PARAPSIKOLOJİK SAVAŞI

Parapsikolojinin başka birçok çeşitleri, ilgilendiği sıradışı kabiliyetler ve araştırma sahaları olduğunu, aynı durumun elbette "METAFİZİK" için de geçerli olduğunu özellikle vurguladıktan sonra, bir "fikir" verdiğimizze inanarak bu kadarıyla yetinelim ve bunca malûmatı niçin verdiğimizizi açıklayalım. Aynı şekilde, masonluk gibi Batı'daki gizli örgütler veya tarikatlar hakkında yeri geldikçe verdiğimiz önceki malûmatların da benzer bir çerçevede değerlendirilmesini arzu ediyoruz. Hele dünyada bu son yüzyılda cereyan eden "metafizik savaş" üzerine o kadar çok bilgi, o kadar çok belge, o kadar çok kaynak var ki, biz şu ân sadece bu kadarcığını arzedeabiliyor ve okuyucularımızın çok küçük bir araştırmayla dahi bunlara ulaşabileceğini vurgulamak istiyoruz. Dediğimiz gibi, "ummandan katre" misâli, olan bitene dair küçücük bir "örnek" sunma çabasıydı bizimki. Hakkında konuşmak ve nakletmek istediğimiz başka birçok şeyi, makale haccından kaynaklanan mâniden dolayı ele alamıyoruz.

Metafizik veya parapsikolojik alan, savaş yahud teknikler denildiğinde, maalesef birçoğumuz, henüz en ufak bir araştırma ve soruşturma ihtiyacı bile duymaksızın dudak bükebiliyor. Mirzabeyoğlu'nun yaşadığı türden işkencelere uzun yıllar "komplo teorisi" diyenlerin çıkması gibi. Oysa mızrak artık hiç bir yerde çuvala sığmıyor, "materyalist modern bilim" dahi bunları ister istemez kabul etmek zorunda kalıyor ve bir süredir de son derece ciddiye alarak inceliyor.

DEVLETLER açısından meseleye baktığımızda ise, onların "akademi'de bunların nasıl algılandığıyla o kadar da ilgilenmediklerini ve -geçmişte Sovyetler başta olmak üzere diğer Doğu Bloku ülkelerindeki gibi- resmî ideolojilerine taban tabana zıd bile olsa, bu "parapsikolojik" imkânlardan sonuna kadar yararlanmaya baktıklarını, bu "metafizik alan"ı ideolojik değil "pragmatik-faydacı" bir yaklaşımla değerlendirdiklerini görüyoruz. Öyle bir dönem yaşanmıştır ki, "metafizik düşmanı materyalist" dünyanın Sovyet Rusya, Çekoslovakya, Bulgaristan gibi ülkeleri, güya "metafiziğe yakın" Batı dünyasından onyıllarca ileride "parapsikolojik" başarılarla imza atmış; bilhassa askeri, istihbarî ve siyasî sahada bu "imkânlar"ı sonuna kadar değerlendirmiş, bununla da yetinmeyerek tıb başta olmak üzere başka birçok alanda parapsikolojiden istifade etme yoluna gitmiştir. Üstelik bununla da kalınmamış, "telepati" ve "duru görüş"ün düşman ellerde yaygınlaşmasından korkan ve bu işin patronajının kendisine kalmasını isteyen Sovyetler, hem Amerika hem de Avrupada "akılcılık" propagandası yapmış, "parapsikoloji"nin ne kadar "güvenilmez" olduğu fikrini yerleştirmeye çalışmış, hattâ ve hattâ "komünist casuslar"ı vasıtasıyla ABD'nin "rasyonalist-akılcı" dergisi *The Humanist*'i çıkarttırmıştır. [48] Aynı Sovyetler, ülke içinde kendi devlet kontrolü dışına çıkabilecek parapsikolojik bir güçten de ölesiye korkmuştur:

48 Jacques Bergier, *Gizli Parapsikoloji Savaşı*, Trc: Ergün Arıkdal, Ruh ve Madde Yayınları, İstanbul 1981, s. 20-21.

- «KGB'nin dikkatini çekmenin ve Gulag'da en azından on sene yatmak üzere enterne edildiğini görmeden önce Lefortovo'ya yollanmanın en iyi yolu, bir kitabçıdan okültizm ile alâkalı kitab istemektir. Özellikle, Blavatsky'nin *Gizli Doktrin*'i mimlenmiştir. Birisi bu kitabı almak isteyince, kitabçı, polise bağlı bir düğmeye basar. Durum Moskova'da da, Leningrad'da da ve başka yerlerde de aynıdır.» [49]

Üstad Necib Fazıl'ın işaretlediği üzere, “maddeci komünizm” her vesileyle lânetlenmesine rağmen “maddeci” bir hayat tarzı Batı'nın her köşesinde yaşanır ve yaşıtılırken, güya “maddeci komünist” olan Çekoslovakya'daki bütün ilim adamları, “maddenin hiçbir öneme sahip olmadığı hakikatinde mutabıktırlar ve koni gibi, piramit gibi değişik biçimlerin meydana getirdiği her tür kuvvet üzerindeki araştırmalarını derinleştirmek temâyülündedirler. Diğer Çek bilim adamları, dikkatlerini ŞEKİL ETKİSİ vasıtasıyla meydana gelen zıd çekim gücüne yöneltmiş durumdadırlar.” [50] Bir deyişle, maddî muhtevâdan ziyâde, onun şekli ve o şekli ortaya çıkaran ŞUUR üzerinde yoğunlaşmışlardır. Asıl ilgilerini çeken saha ise, “kimya”dan ziyâde, “SİMYA”dır. Belki de bu yüzdendir ki, Türkiye gibi ülkeler “modern bilim” peşinde ama gerçekte kuyruğu etrafında dolanırken, onlar buluş üstüne buluş ortaya koymuşlardır. [51] Bilvesile, “simya”yla ilgili olarak *Esatir ve Mitoloji* adlı eserinde İBDA Mimarı'nın çerçevelediği çok önemli bir husus:

- «Arab – İran – İskenderiye
ve ortaçağ Avrupa simyaları:
- “büyük ihtimâlle Babil simyasının
Mısır'dan bütün dünyaya yayılan etkisinden!”

Kimya simya'dan
ama bu göstermez sanki simya
kimyanın ibtidaî şekli
sanki astrolojinin
astronominin ibtidaisi zannedilmesi gibi
BU TÜR İLMÎ YAKLAŞIMLAR
BELLİ HAKİKATLERİ OLAN İŞLERE
HURAFE GÖRÜNTÜSÜ VERİR
tıpkı İNSAN keyfiyetini ölü bedende
kesip biçerek aramak

49 Jacques Bergier, *Gizli Parapsikoloji Savaşı*, s. 22.

50 Jacques Bergier, *Gizli Parapsikoloji Savaşı*, s. 61. Büyük harfle vurgu bize âid.

51 Jacques Bergier, *Gizli Parapsikoloji Savaşı*, s. 63.

tıpkı BÜYÜ'nün hakikat
bugün aslının mort
ve sadece malzeme üzerinde
ne niyetle olursa olsun
incelenmesinin boş – olması gibi!» [52]

Diğer taraftan, İBDA Mimarı, *Ölüm Odası –B-Yedi-* adlı (hâlen *Baran* dergisinde her hafta tefrika edilen) eserinde, bugün “parapsikoloji” gibi metafizik alanlara yönelik Batı’da görünen ilgiden başlayarak bunun Telegram cihazına kadar varan “teknolojik” ürünlerini, “ruhçuluğun hakikati”ne duyulan ihtiyaca bağlamaktadır:

- «Makinenin insan emeğinin yerini alarak zamanla ezen rolü, her ne kadar bütün kurumları şekillendirir görünse de, bu neticede tıpkı ŞAMAN ruhuna âit bazı hünerlerin teknoloji ile marifetten çıkması gibi, “ruhçuluğun hakikati”ne ihtiyacı belirtir bir çığra varmıştır. İnsanın canlı kalma ve bütün faaliyetlerinde mevcut “ruhî çaba” esası, yine “başı da o, sonu da” aslının bu yoldan tezahürüne... “Birinci ve İkinci Dünya Savaşları, kendine bir müeyyide arayan makine bilmesinin çözülemeden kalmasıyla neticelenmiş” diyen Üstadım, teknolojinin siyaseti de ne türlü şekillendirdiğini - tayin ediliğini... Neticede, “gölgesinden ürken eşek”; gölge yerine “makine”, eşek yerine de onun lûgat karşılıklarını, “uzun zaman, dünya, nefis, dil, kültür”ü, yâni insanın maddî ve mânevî suretlerini koyalım.» [53]

“İslâm dünyası” denilen çerçevede ise, geçmişin Doğu ve Batı blokları arasındaki parapsikolojik imkânlardan yararlanma yarışına belki hiçbir zaman rastlanmamış, teknolojik gelişmelerin ve gizli ilimlerin kaymağını kendisine ayırıp çöpünü pazarlayan Batının artıkları peşinde bir ilim, bilim ve araştırma sefaleti sürüp gitmiştir. Ne yazık ki, metafiziğin de, gizli ilimlerin de, en başta “ledünnî” sır ve marifetlerin de aslı Doğudan çıktığı hâlde; tek kelimeyle, âlemde olağanüstülük yahud istidraç türünden ne varsa hakikati ve doğrusu İslâm’da olduğu hâlde; aynı şekilde, “ruh”un eşya ve hâdiseler üzerindeki -ister alelâde isterse fevkalâde kabul edilsin- tahakkümünü sağlayacak tüm potansiyeller müslümanlarda bulunduğu hâlde, o tarafa hemen hiç bakılmamıştır.

Öbür yanda Batı, bizim terkettiğimiz hazinelerden dilediğince yağmalamış, hattâ aldığı kıırıntılardan kendisine saraylar inşâ etme yoluna gitmiştir. Bizimkiler “tarikatçı” dünya mason ELİT’ine ne kadar “modern”(!) olduklarını göstermek ve bir kemik daha kapmak için her köşede “tarikatçı” kovalarken, bir diğer ifâdeyle kendi öz potansiyellerini “dışarı”nın yönlendirmesiyle hadım etmeye davranırken, Amerika’da “Mormon Tarikatı” bünyesinde CIA adına çalışan Ingo Swann diye bir medyum, henüz hiçbir haberleşme aracının teferruatıyla yapısını tesbit edemediği

52 Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji*, s. 311.

53 <http://www.barandergisi.net/basyucelik-devleti/b-yedi/kesfuz-zunun-h87.html> (15 Mart 2012).

Merkür ve Jüpiter gezegenlerine oturduğu yerden seyahat yapmış ve sonrasında doğrulanan astronomik buluşlara imza atmıştır. [54]

“Kültür emperyalizmi” o kadar etkili olmuştur ki müslüman toplumlar üzerinde, uyanıp kendi öz hazine ve potansiyellerini tekrar keşfetmeleri için bile, aynen bizim yukarıda yapmaya çalıştığımız gibi, kendilerine Batı’dan ve “materyalist modern bilim”den örnekler vermekten başka çıkar yol kalmamıştır sanki geriye. “Havas ilmi” veya “ledünnî ilim” dediğinde yüzlerini buruşturabilecek insanların, “parapsikoloji” dediğinde yüzlerinin aydınlandığı görülebilmektedir. Halbuki parapsikolojik başarılar, İslâm toplumlarının yüzyıllardır “yaşadığı” ve “başardığı” olağanüstülükler yanında, kuşkusuz çocuk oyuncacı mesâbesinde bile değildir. Batı’nın “olağanüstü” dediklerinden bazıları, geçmiş İslâm toplumlarında yaşayanlar nazarında çoğu alelade seviyede işlerdir. O hor görülen ve “ilkel” diye aşağılanan eski veya yeni “kabile toplumları” bile, onların “parapsikolojik” başarılarını belki her gün yüzlerce defa başarmış ve hâlâ başarabilmektedir. İBDA Mimarı’nın *Yağmurcu* adlı eserinde naklettiği bir hâdise, doğrusu çok hoş:

- «Sibiryada kendisine insanların fezâ gemisi ile aya gittiği söylenen bir eskimo köylüsü, mânâsızlık imasıyla muhatabına baktıktan sonra şöyle diyor: Bizim büyücü her hafta aya gidiyor!» [55]

ESRARENGİZ ATLANTİS VE BÜYÜLÜ DÜZEN

Batı “akıl tutsağı”dır ve bu “akılcı fizik” kafasıyla çoğu ancak “mineraller âlemi” üzerinde tesirli olabilmektedir. “Söz”ün gücüne, “ruh”un gücüne inançlarını kaybetmiştir onlar. O “söz” ki, değil hayvan veya bitkileri, su kristallerini bile nasıl baştanbaşa etkileyip değiştirebildiğini yukarıda gördük.

Batılı “akademisyenler” yüzyıllar sonra “parapsikoloji” diye bir alanın var olduğunu –zorlanarak da olsa!- keşfededsun, bizler İBDA Mimarı’nın bu bahiste söylediklerini kulağımıza küpe yapalım:

- «ESRARENGİZ ATLANTİS

Okült – esrarenigiz ve büyülu kaynaklardan

yâni insan kendi içine döndüğünde

şimdiki ve geçmiş hâdiselere bakıp

onlarda duyularla algılamayanı – bu yüzden

hiçbir zaman yok edemediği şeyler gördüğünde

bu bilgidenden yararlanmaktadır

54 Jacques Bergier, *Gizli Parapsikoloji Savaşı*, s. 12.

55 Salih Mirzabeyoğlu, *Yağmurcu*, s. 206.

bu bir bakış elbette yanılmaz değil
ama tarih araştırmaları bir yüzyıl içinde bile
oldukça büyük değişimlere uğrarken
TARİHİ MİSTİK NAZARİYELERİN BİNLERCE YILDIR
AYNI ŞEKİLDE SÜRMESİ – DİKKATE DEĞERDİR:

- “vakıf olanlar bütün zamanlarda ve her yerde
hemen hemen aynı şeyi anlatıyorlar...”

din düşüncesi

ve insanın duyu ötesi dünyasıyla ilgilenenler
tabiatın kendisinin kapsamlı bir hafızası olduğunu

ve büyük bir sadakatle sır sakladığını
ancak belli insanların

bu toplama deposuna girebildiğini
burada bir metapsikolojik süreç
demek ki bir uzağa bakış söz konusu
-zamanda uzağa bakış!-

*

Göremediği bir yerde bulunan nesne
veya hâdiseyi bilebilme
bir nesneye sadece bakarak
bütün geçmişini okumak gibi
bu tip şeylere inanmayan insanlarla
tartışmak zordur – ama bunlar
buzun varlığını inkâr eden
eski Afrikalılar’a benzer...

Okült diye isimlendirilen bu bilgi
ibtidai ve geliştirilmesi gereken değil
henüz ilmin bilmediği bir bilgidir
insanlığın hayâl gücünde ejderhalar
eskiden beri vardı
bunlar bütün masallarda – dolanırlardı
iskeletleri topraktan çıkarılana

ve büyük bir gururla müzeleri süsleyene kadar
kimi aydın geçinenler – hurafe diye sırtırlardı...

Hipnozun apaçık bir dolandırıcılık olduğu
yüzyıl önce Batı'da – aydınların ortak kabülü
sonra hipnoz yapmak ceza alma sebebi
aleyhte kullanılabilir olmak bakımından...

Budala denilen halk inancında
ve simyacılığın temelinde
metallerin – elmasların – elementlerin içinde
gizli bir ruh bulunduğu
ciddi minerologlar buna gülüp geçiyorlardı
ama hem besin alan – dışkı salgılayan
hareket eden
ve hattâ çiftleşen canlı minerallerin varlığı
seksen yıldır biliniyor!

*

Atlantis efsanesinin verdiği imkân
olabilirlerin beyanı hâlinde
basma kalıp olmayan düşünceler
ve ilme yeni bir bakış açısı
yeni veri kaynağı – olmuştur...

Bu cümleden olarak – başlangıçta
mantıklı bir akıl ve hesap tertibi
Atlantisli'lerde hiç yoktu
bunun yerine çok gelişmiş
bir hafızaları – meselâ
bir hesap yapmaları gerektiğinde
aynı veya benzer hâdiseleri hatırlıyorlardı

bunun ötesinde kelimenin sadece mânâsı değil
bizim için bir deyim olan SÖZÜN GÜCÜ onlar için gerçektir
yavaş yavaş karşılaştırmayı öğrendiler
karar verme güçleri gelişti – ama bu kazanç
tabiat üzerindeki mânevî hâkimiyetin
kaybedilmesiyle ödendi
BİRLEŞTİREN GÜÇLE YALNIZ MİNERAL DÜNYANIN
GÜÇLERİ DENETİM ALTINA ALINABİLİYOR
AMA ASLA HÜKMEDİLEMİYOR HAYAT GÜCÜNE...

BÜYÜLÜ DÜZEN

Atlantis ruh dünyasının temelleri hakkında
yürütülen faraziyeler...

Çok sayıda araştırmacı gezgine göre
İLKEL denilen insanların hafıza kuvveti
bugün bile – mucize sınırlarına yaklaşmakta
onların rakamları yok
ama eskiden safça düşünüldüğü gibi
üç kadar sayamadıkları için değil
bir defa yaptıkları hesab
sürekli akıllarında kaldığından
ayrıca – her hayvan ve insanın
ayak izini şaşmaz bir doğrulukla
bunu da bizde olmayan
bir koku algısıyla değil – hafızayla
geçtikleri bölgelerin görüntüleri
en ince teferruatına kadar akıllarında
bu mekânî hafızayla – karada ve denizde
yollarını kaybetmeleri muhal
buna mukabil mantıklı düşünme faaliyeti

bizde olduğundan daha az
daha farklı biçimde gelişmiştir
bu sebeble İLKELLERİN
İLK GÖRÜŞ AKLINA DAYANAN
RUHLARINDAN SÖZ EDİLİR
ONLAR – KELİMELEİN MİSTİK GÜCÜNE İNANIR
AMA KESİNLİKLE BİR BÂTİL İNANÇ DEĞİL
TABİATA KARŞI GÜÇLERİ
BİZİMKİ KADAR GERÇEK
AMA BAŞKA GÜÇLERE DAYANIR:

- “tapınma ve kült taşı
gerçekten etkilemeseydi
okun uçuş yönünü belirlemeseydi
ilkeller bunu sürdüremezdi
tıpkı bizim – bunun ne kadar muazzam
bir gerçekliği çıkardığını bilmesek
ve öğrenmiş olmasak – bir merminin
uçuşunu hesaplamayı ve namlunun biçimini
gerçekleştiremeyeceğimiz gibi...”

Gerçekten de ilkel insan
tabiat üzerinde hâkimiyet kurduğumuz sistemi
bir büyücülük gibi
her iki durumda da tabiatın özüne
bir bakış sözkonusudur – bunlar
belli ruhî becerilerin geliştirilmesine
ve uygulamasına dayanır
Atlantisliler’in tabiata nasıl baktıkları
silik izler hâlinde şurada burada
ve telepati duygusunda – görünüyor...

Atlantisliler’de telepati geliştirilerek
eşyayı uzaktan hareket ettirme

ışınlama ve maddeleştirmeye – dönüştürülmüştü
bunlar bize masalımsı görünüyorsa
iki kabiliyeti kaybetmemizden
BİZ HERBİR ŞEYİN DIŞ YÜZÜNÜ
NASIL EN İLERİ DERECEDE İDRAK
ONLAR İSE İÇLERİNDE NE OLUP BİTTİĞİNİ
O ŞEYİN İÇİNE GİRMEYİ BAŞARIYORLAR
bizlerin arasında nasıl sosyal ilişki varsa
onlar için de tabiatla benzer ilişkiler
bizim için vücudumuzun uzuvları neyse
onlar için de tabiatın çeşitleri öyleydi
biz gerçeği akılla kavırıyoruz
onlar bunu sempatiyle
tıpkı bebeğin annesiyle nefes alması
tabiatla nefes alıyorlardı:
- “biz sadece inorganik olana hükmedebiliyoruz
ÇÜNKÜ AKIL – BİR MATEMATİKÇİ BİR MÜHENDİS
HAYATI HİSSETMEDE İSE ÇARESİZ...”

Bin dokuzyüz elli’lerde bile
Malezya’nın ilkel yerlileri
savaş talebinde bulunmaya gittiklerinde
özel bir dil kullanır
çinkonun madeninin – ancak belirli kişilerce
bulunabileceğine inanır
bundan başka – onlarda reis
belli kelimelerin kullanılmasını
temelli veya belli süre yasaklayabilir
ondokuzuncu yüzyıl etnologları
bunları – çocuksu hayâlet korkusu
ve kabaca tabiatın kişileştirilmesi görerek
bütün bu hayalî dünya için yetersiz
ANİMİZM kavramını kullandılar

çağdaş psikanalizmin yorumu ise
vakıayı çarpıtır tıbbî kısıtlamalar içinde:
- “İlkel insanı nevrozlu ilân eder!”
aslında ilkel insan nevrozlu değil
nevrozlu bir tür animisttir
ve aşırı duyarlılığı yüzünden
büyü mevzuunda hâlâ
körelmiş de olsa – bir hisse sahibtir
ilkel insanlarda da tabiatın
çok yakın olması sebebiyle korunduğu gibi
gerçekten de histerik kişiler
vücutlarında fizikî değişikliklere yol açabilirler...

Nevrozlu – histerik – ilkel insan
her üçü de batmış bir kültürün
son küçük kalıntılarını temsil eder
ve bu kültürün ASIL temsilcileriyle
karşılaştırılacak olurlarsa
toplama işlemini yapmasını bilen bir atla
bir teknik yüksek okul mezunu
karşılaştırması ortaya çıkar!» [56]

İslamcı Dergiler Projesi

PARAPSİKOLOJİYE İLGİ VEYA DÜŞMANLIK NİÇİN?

Batı, aldığı onca ölümcül yaraya rağmen “yeni dünya düzeni” hevesinden vazgeçmemekte ve kendini tamire çalışmakta, bir yandan da -kuantum fiziğindeki gelişmelerin de etkisiyle- “pozitivizm”in aksayan yönlerini giderip yeni bir rota çizmek, tüm bilim sahalarını yeniden ele almak, hattâ “materyalist mistik” dairede türlü mitoloji ve inancı keyfince harmanlayarak yeni bir “din” veya “din bulamacı” icad etmek istemekte, ancak herşeye rağmen, Batı’nın her sahadaki bu baş aşağı gidişi ve günden güne çöküşü durdurulamamaktadır. Öbür tarafta, kimi müslüman ferd, topluluk veya toplumlar ise, onların yüz yıl önce terkettiklerini kıran kırana kapışma yarışı verebiliyor hâlâ. Batı akılcıyken, onlar “akılcı” bile değil; tamamen ahmakça yaklaşıyorlar temel meselelere. Bu kafayla, kuşkusuz ne “teknolojik savaş”a

ve “metafizik savaş”a karşı direnilebilir, ne de onların hâkimiyet plânlarına ve “şeytanî örgütler”ine.

Bu bakımdan, Batı “kültür emperyalizmi”nin tornasından geçirilip iyice kıvama sokulmuş, aynı zamanda emperyalizmin siyasi, askeri ve iktisadi kuklası hâline getirilmiş Türkiye gibi bir ülkenin idarecilerinin (“ruhen” ve “fıkren” mağlubiyetleri KESİN olsa da!) Mirzabeyoğlu’na “fiziken” gücü yetebilir belki ve “Batı adına” Telegram da yapabilirler. Fakat kendileri çizgi dışına en ufak çıkma temâyülü gösterdiklerinde, “başkaları”nın da onlara gücü yetecektir elbet; yetiyor da zaten!

Bugün Batı’da parapsikoloji, ne olduğu kesin olarak izâh edilemese de kullanılıyor, dedik. İzâh edilemiyor, çünkü “mekanistik” ilmi yaklaşımları bu hâdiseleri açıklamaya kâfi gelmiyor. Em. Kur. Alb. Baha Kadioğlu’nun, “bu tecrübeler, bilim dünyasını bir tercihle karşı karşıya bırakmıştır. Duyu dışı algılama mevcudsa mekanistik modern bilim yanlıştır! Yahud, bu duyu dışı algılama tecrübelerini yapanlar namuslu insanlar değildir!” diyerek altını çizdiği şu hususlar önemli:

- «Günümüzde çalışmalar iki grub hâlinde yönetilmektedir. Bir grub bilim adamı gündüz çalışmaktadır. Eski öğretilerin batınî bilgilerini topluyor, müşâhede ve incelemelerini bir ışık elde edebilmek için geliştiriyorlar ancak sonuçta başarısızlığa uğruyorlar. Bu durum, onları bir ışık olmadığı görüşüne götürüyor. Bugün modern bilimin bulduğu madde ve enerji kanunlarının medeniyetimizin temeli olduğu açıktır. Ancak Galile ve Newton’dan Einstein’a uzanan bilim, özel bir hâldir. Yalnız maddeye uygulanabilmektedir. Canlıların duyular dışı kabiliyetlerine yer vermemektedir. Sezgiye dayanan şuur hâlleri, bildiğimiz müşâhede şartları altında ortaya çıkmamaktadır.

Diğer grub ise gece çalışmaktadır. Metafizik ve mistik öğretilerden yola çıkarak dünya hayatının bir hayâlden ibaret, bir rüyâ hâli olduğunu kabul ederek, çalışmalarını sezgi sahasında yürütmektedirler. Ortaya koydukları araştırmalar ve yazılar, bilim adamlarınca anlaşılamamaktadır.

Yeni bir bilim dalı olarak gelişen ve kabul edilen Parapsikoloji, bu değişik iki şuur hâlinin sentezini yapma yoluna girmiştir. Eskinin batınî öğretileri ve bilgileri, modern teknolojik cihaz ve vasıtalarla incelenmeye başlanmıştır. Psikoloji bilimi yeni anlayışı ve vasıtalarıyla insanlığı yeni ufuklar açma yolundadır.»

Jacques Bergier’in 1978’de yazdığı ve çarpıcı olduğu kadar çığır açıcı *Gizli Parapsikoloji Savaşı* adlı eseri, “akılcı akademi” izâh edemese de Batı’nın parapsikolojiyi “metafizik savaş”ta devletler bazında sonuna kadar kullanan tavrını çok güzel bir örnekle sergilemektedir:

- «Gerçekten bir devrimin ilk belirtileri, savaş ve casusluklar toplumunun bütün yapılarında çoğalmaktadır. Zaman, askerî makamların parapsikolojiye

karşı ilgisiz ve polisin inançsız olmadığını isbatlamaktadır. Bu yazılarda görüleceği gibi, Sovyet polisi şimdi parapsikologları, başkaldıranlara karşı gösterdikleri gayretle tutuklamaktadır. Şu farkla ki, Gulag adalarına göndermek yerine, KGB onları çalıştırmaktadır. CIA da okült (gizli) kuvvetlere başvurmakta ve başka ülkelerde de çeşitli uygulamalar yapılmaktadır diyebilirim.

Bu yazıların ileri sürdüğü tez, işin sadece başlangıcıdır.

Bu parapsikolojik hâdiseler ile okült kuvvetler bilinmezlik ve yanlış anlama içinde bulunmakla beraber, askerî ve sivil yöneticiler bunlardan faydalanmaktadır ve giderek de faydalanacaklardır.

Durum, havacılığın 1914 yılındaki durumuna benzemektedir.

Birinci Dünya Savaşının başlarında ilmî bakımdan uçak “imkânsız” olarak kabul ediliyordu. Gerçekten de: “Bir uçak kütlesinin saatte yüzlerce kilometre hızla yer değiştirmesi için havanın da yer değiştirmesi gerekir” deniyordu. Hiçbir motor böyle bir güce sahip olamazdı, zira bir metreküp hava 1.293 kilogram geliyordu. Açıklamayı biz bugün biliyoruz. Sadece birkaç molekülük bir tabaka yer değiştirmektedir. Buna “haddeleşmiş akım” deniyor.

Matematik teori bunu güçlkle ortaya çıkarmış ve bu isbatlama ancak 1920-1930 arası gerçek olarak açıklanmıştır. Ama savaşçılar 1914’den beri, böyle olsa da, askerî uçakları kullanmaktan geri kalmadılar.» [57]

Bergier, “parapsikoloji”nin baskıcı devletler tarafından engellenmek ve değersizleştirilmek istendiğini söylemektedir. “Rasyonalizmin-akılcılığın” bu tür devletler tarafından pompalanmasının bir sebebi de budur. Şöyle ki, hiçbir devletin, “parapsikolojik güçler”e sahip, ele avuca gelmeyen, “telepati”yle haberleşebilecek, “telekineti”yle devletin silâh ve araçlarına zarar verebilecek, “duru görüş”le devletin gizli belge ve birimlerini oturduğu yerden keşfedebilecek, tanka topa karşı gelemese dahi onları kullananları etkileyebilecek “özel kabiliyetli” topluluklarla başa çıkamayacağını vurgulamaktadır. Bu yüzdendir ki, devletler halka karşı bu tür “parapsikolojik güçler”i kullanmadan önce, “devrimciler”in bu güçleri kullanmayı öğrenmesini, bu amaçla kendilerini yetiştirmelerini ve örgütlenmelerini tavsiye etmektedir. Zaten yazar, gençliğin parapsikolojiye olan yoğun ilgisini de, bu “devrimci ve isyancı ruh”ta bulmaktadır. Bu bakımdan, kimi “bilim adamları”nın parapsikolojiye yönelik olumsuz tutumlarına aldırış edilmemesini telkin etmekte ve bu “akademisyen”lerin menfî tutumunu şu şekilde izâh etmektedir:

- «Bilim adamları, tecrübeleri bizzat kendilerinin yapmalarını arzu etmeleri sebebiyle, onlarca psi olayları yoktur (deneyip görerek bir tasdiğe ulaşan tip-

ler). Bazı bilim adamları psi olaylarının mevcut olduğunu bilirler, ama onları tehlikeli bulurlar ve de insanları bu konudan uzaklaştırmaya çalışırlar. Yine bazıları rekabetten çekinirler, kendi bilimlerinin psi olaylarına nazaran gittikçe küçüldüğünü farketmişlerdir. Nihâyet bazı bilimciler et kafalıdırlar. Gerçekte bu dört sebep, karma olarak mevcut durumda bulunmaktadır.» [58]

MİRZABEYOĞLU'NUN KÜLTÜR EMPERYALİZMİYLE SAVAŞI

Gizli ilim ve marifetlere “devlet” ve “akademisyen” düşmanlığı bahsinde bizim hemen hatırıma gelen hâdise ise, dünyada ve Türkiye’de “mason”larla kıran kırana bir savaşa giren araştırmacı-yazar Aytunç Altındal’ın naklettiğidir. [59] Yazar, kendisiyle yapılan bir röportajda, yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti’nin topladığı ilk Türk Dil Kurultayı’nda alınan “ilk karar”ı şöyle anlatır:

- «Ben daha çok yurtdışında yayıncılık yaptım. Türkiye’de Masonlar ile büyük kavgalarım oldu. Dönemin başbakanı Bülent Ulusu da büyük masonlardan biri idi. Benim kurduğum yayınevinin kapatılmasını istedi. Ertesi sabah bir manga asker geldi ve burası artık kapandı dedi. Ben de yayınevi işlerimi mecburen yurtdışına taşıdım. “Havas” (gizli ilimler) adlı yayınevimi 1972 yılında kurdum. Sonra *Süreç* adlı dergiyi çıkardım. Bunların hepsi kapatıldı.

Ben bu Havas yayınevini kurduğum vakit bile Müslümanlar bu ismin ne anlama geldiğini bilmiyorlardı. Ben de mahsustan “Havadan gelen dolarlar” diyordum. Bu kelimenin 24 farklı anlamı var. Benim bu kelimeyi seçmemin sebebi Türk Dil Kurultayı’dır. Öğrendim ki birinci TDK toplantısında mason takımı “Havas” kelimesini ortadan kaldırmak istemiş. Şöyle ki; Müslümanlar arasında artık İslâmiyet diye bir mefhum kalmadı! Dolayısıyla Müslümanların akıllarında kalan kavramları hafızadan silmemiz gerekiyor demişler. Birinci kelime olarak da “Havas”ı bulmuşlar. Ben bu zabıtları okuduğum zaman bunun için bir yayınevi kuracağım dedim. Benim geçmişim, hayatım bu kelimedir.» [60]

Bahsin tam burasında, “ledünnî ilim”deki RAKİBSİZ hissesini yayınlanmış 60’a yakın eseriyle delillendiren “dünya çapında” bir mütefekkir olarak Salih Mirzabe-yoğlu’na yapılan Telegram işkencesini hatırlıyor, niçin başkasına değil de özellikle O’na böyle bir barbarlığın revâ görüldüğünü seziyoruz. Mesele, “taş attı, camı kırdı” seviyesinde “fiziki” bir suça düşmanlık değil, O’nun “seçkin” ilmine ve bu ilimle ortaya koyduğu “teklif”ine düşmanlıktan doğan, dolayısıyla hem güdülen amaç

58 Jacques Bergier, *Gizli Parapsikoloji Savaşı*, s. 89.

59 Masonluğa derinlemesine bir bakış için bkz. Aytunç Altındal, Gül ve Haç Kardeşliği –Avrupa Birliği’nin Gizli Masonik Kimliği-, Alfa Yayınları, İstanbul 2010.

60 <http://www.kutsalkitaplar.net/index.php/site-ds-kaynaklar-2/aytunc-altindal/genel-makaleleri/19966-gizli-illimler-pesinde-kosan-adam> (15 Mart 2012).

hem de kullanılan silâh tekniği bakımından “metafizik savaş” seviyesinde değerlendirilmesi gereken bir hasımlıktır. Kaldı ki bu savaş, Telegram cihazının başındaki kuklalarla olmanın ötesinde, bu cihazın ve Telegram çerçevesindeki -hipnoz ve sunî telepati gibi- kimi “parapsikolojik” tekniklerin kullanılması emrini veren “emperyalist” mahfiller ve onların buradaki “etkili-yetkili” işbirlikçileriyle O’nun arasındadır. Tam da bu yüzdendir ki, Mirzabeyoğlu’nun siyasî, askerî, iktisadî ve KÜLTÜREL Batı emperyalizmine karşı verdiği, kelimenin tam anlamıyla METAFİZİK BİR DÜNYA SAVAŞI’dır.

Bu vesileyle, İBDA Mimarı’nın EBCED (kendi ifâdesiyle “kelime ve cümleler arasında aynı SAYI vesilesiyle münasebet ve kurulan mânâ alâkası”) ilmine benzersiz hâkimiyeti ve soy çizgisinin “Hazreti Ali”ye ulaşması gerçeği daima hatırdâ tutularak okunması gereken birkaç pasaj:

- «İslâm Ansiklopedisi, Havas Maddesi:

HAVAS, sözlükte “bir nesneyi diğerlerinden farklı ve üstün kılan nitelik” anlamına gelen hâssa kelimesinin çoğulu olup, genellikle avam karşıtı olarak “seçkin kişiler” mânâsında kullanılır. (...)

Mutasavvıflara göre Hz. Peygamber (asv)’in vahiy alma, mi’raca çıkma ve mucize gösterme gibi sadece kendine has bazı hâlleri (hasâisü’n-nebî) vardır. Aynı şekilde Resûl-i Ekrem (asv) sırdaşı olan Huzeýfe b. Yemân’a başkalarının bilmediği bazı şeyleri haber verdiği gibi Ali’ye de BAŞKALARININ BİLMEĞİĞİ YETMİŞ KADAR İLİM DALINI öğretmiş, ancak Hz. Ali (ra), avamın kendisini yalancılıkla suçlamasından çekindiği için bunları açıklamamıştı. (Serrâc, el-Luma’ Kahire, 1960, s. 38, 168-182) (...)

Hadis âlimleri hadis alanında, fıkıh âlimleri hukuk alanında uzman oldukları gibi, sûfiler de ruh ve gönül hâlleri hususunda uzmandır. Bu konudaki bilgilerin ve hâllerin bir bölümü Hz. Peygamber (asv) ve sahabeden kendilerine intikal etmiş, bir kısmına ise ibadet, ahlâk, edeb konularında hassasiyet göstermek, ruh ve kalb hâllerini kontrol altında tutmak, nefsi günah kirinden arındırmak, İlâhî hakikati ve sırrı kavramaya çalışmak suretiyle kendileri ulaşmıştır. Büyük bir ruhî çaba ve manevî tecrübe ile kazanılan bu bilgilere “İlm-i husus” adı verilir. “Ledün ilmi” veya “bâtın ilmi” de denilir. Havas ve hâssatü’l-havâs, bu ilim sayesinde Kur’an ve hadisten herkesin farkına varamadığı mânâları bulur ve ortaya çıkarır. Meselâ Hz. İbrahim (as)’in gördüğü yıldız his, ay akıl, güneş Hak nuru şeklinde yorumlanmış; bundan da avamın his, havassın akıl, hâssatü’l-havâssın Hak nuru ile irşad edildiği sonucuna varılmıştır. (Haydar el-Âmülî, Camiu’l-esrar, Tahran, 1378, s. 359).» [61]

61 <http://www.sorularlaislamiet.com/article/12044/havas-hakkinda-bilgi-verir-misiniz.html> (15 Mart 2012). Büyük harfle vurgular bize âid.

İslâm Ansiklopedisi'ndeki "EBCED" maddesi ise şöyledir:

- «*Keşfu'z-Zünûn*'da, cifır ve ebced ilminin, konunun uzmanları olan mânevî ilimlerde derinleşen simalar için bir çok esrarın anahtarı hükmünde bulunduğu ve HZ. ALİ TARİKİYLE ÖZELLİKLE EHL-İ BEYTE TEVÂRÜS EDEN BİR İLİM olduğu belirtilmiştir. Bu ilmin eski peygamberlerin kitaplarında da yer aldığına dair rivâyetlere işaret eden Çelebi, "BU İLME, ANCAK ÂHÎRZAMANDA GELECEK OLAN HZ. MEHDÎ, HAKKIYLE VÂKIF OLUR" diyen bazı âlimlerin görüşlerine de yer vermiştir. (bk. Kâtib Çelebi, *Keşfuz-Zünûn*, I/592.)

Ahmed Ziyaeddin Gümüşhanevî'nin kaleme aldığı meşhur *Mecmuatu'l-Ahza*b adlı eserde CELCELUTİYE kasidesine de yer verilmiştir. "Bede'tu bi bismillah" cümlesiyle başlayan kasidenin son beyti, KASİDE SAHİBİ HZ. ALİ'nin ismini gösteren ve "Bunlar, yaradılanlar insanlar için bir araya getirilmiş ilimlerin sırları olup, Hz. Muhammed (a.s.m)'in amcasının oğlu Ali'nin makalesidir" anlamına gelen:

"Mekalu Aliyyin ve'bnü ammi Muhammedin ve sirru ulûmin lil-halaiki cümmiat" beytiyle sona ermiştir. Bediüzzaman'ın da işaret ettiği gibi, KASİDE BAŞTAN SONA KADAR EBCED HESABINI GÖSTERİR şekilde basılmıştır." (bk. Gümüşhânevî, Ahmed Ziyaeddin, *Mecmûatu'l-Ahza*b (Şâzelî kısmı), 499-531.)» [62]

İktibasta zikredilen Hazreti Ali'ye âid kasidenin ismi CELCELÜTİYE, anlamı ise –istisnâsız tüm kaynaklarda kaydedildiği üzere- Süryanice İBDA veya BEDİ demektir. [63]

Son olarak, yazımızın kimi bölümlerinde geçen ve Telegram'ın teorisyeni ve satanist-mason-siyonist dünya ELİT'inin "çatı örgütü" olduğunu vurguladığımız TAVISTOCK'un [64] dünya toplumlarını "kontrol etme" metoduna karşı Mirzabeyoğlu'nun verdiği "kültürel savaş"ın BİZİM FARKEDEMEDİĞİMİZ belki asıl yönünü gözler önüne sererek, çalışmamızı sonlandıralım.

Araştırmacı-yazar Aytunç Altındal'ın şu sıralar hakkında bir kitab kaleme aldığını söylediği TAVISTOCK yapılanmasının dünya toplumlarını "kontrol ve yönlendirmek" için kullandığı başlıca metod, katıldığı televizyon programlarında Altındal'ın ifâde ettiği şekliyle şu:

62 <http://www.sorularlailslamiyet.com/article/556/ebced-cifir.html> (15 Mart 2012). Büyük harfle vurgular bize âid.

63 <http://ilminfazileti.blogcu.com/celcelutiye-duasi-nedir/8539068> (19 Mart 2012).

64 Tavistock teşkilâtı hakkında geniş bilgi için, Aytunç Altındal'ın bu teşkilât hakkındaki kitabı çıkıncaya kadar başvurulabilecek Türkçe kaynak olarak, bkz. Erol Bilibilik, *İşgal Örgütleri -CIA, NATO, AB- 2 Basım, Asya Şafak Yayınları, İstanbul 2008, s. 17-29.* Ayrıca, bkz. Jim Keith, *Amerikan Derin Devleti ve Beyin Yıkama Operasyonları*, Trc: Sibel San, Nokta Kitap, İstanbul 2006.

- «Fizikteki entropi kanununu dünya kontrolüne tatbik ediyorlar... İlk olarak bir toplumun gündelik hayatında kullandığı KELİME SAYISI'ni tesbit ediyor ve hemen ardından, birkaç yüz kelimelik lûgatçeden ibaret o "cılız kültür" yapısına karşı, sahip oldukları 600.000 kelimelik kendi "zengin kültür" yapılarıyla taarruza geçiyorlar!.. Tabii, birkaç yüz kelimeyle buna direnmek mümkün değil!..» [65]

Bir diğer ifâdeyle, 600.000 kelimelik veya sembollük "kültürel bir kafes" tarzında çepeçevre insanlığın etrafına örülen bu "kültürel ağ"ın iplikleri veya zincirleri, Batı'nın kendi kültür ve medeniyet köklerine göre yapılandığı tüm "modern bilim" dallarından tarihe, felsefeden teknolojiye, dinden mitolojiye, sanattan siyasete, ahlâktan eğlenceye, basından eğitime, tıbtan spora, artık aklınıza gelebilecek her sahada sınırsız dokunarak, bu ZİHİN KONTROLÜ VE YÖNLENDİRMECİLERİ tarafından üzerimize atılıyor.

Bunların belki başlıca hedefleri ise, İBDA Mimarî'nin "zekânın özü" olduğunu her vesileyle vurguladığı "MÜSBET HAYÂL KABİLİYETİ"… İnsanın ruhen en saf ve zihnen en korunmasız çağında "çizgi filmler" ve "bilgisayar oyunları"yla başladıkları Batılı-Batıcı dünya görüşünü şuuraltına aşılama ve başka kültür insanların "kendi" hayâl güçlerini körleştirme işini, bir yönüyle "tele-hipnoz" makinesi fonksiyonu gören TELEVİZYON ile, kişi son nefesini verinceye dek sürdürüyorlar. Başka bir tâbirle, insanlar, "sâkin" bir ruh ve zihinle oturup düşünerek, "hayâl gücü"nü serbest bırakıp başka mevzularla dilediğince irtibatlandırarak, gerekirse tekrar okuyup pekiştirerek KİTAB okumasınlar diye, izleyicinin dikkatini bir ân olsun gevşetmeme ve daimî bir uyarıcı bombardımanına maruz bırakma esasına dayalı "televizyon kültürü"nü kökleştiriyorlar. Kısacası, "sakın kafanı çevirme, bundan sonra ne olacağını ve bunların ne anlama geldiğini biz hemen söyleyeceğiz sana!" diyor ve "kendi" hayâllerimizin peşinden gitmek yerine, "onların" hayâllerini takib etmemizi istiyorlar. Heyecanı ve hedonizmi sürekli kıskırtma yoluyla, hipnotize edilmişcesine ekranı kilitlenmiş kitlenin şuuraltına veya şuuruna böylece mesajlarını yolluyorlar. Bu hipnotize etme, uyuşturma ve sersemleştirme işinde, en tesirli ve bu yüzden en tehlikeli araçlardan birisi olarak "MÜZİK ENDÜSTRİSİ"ni de yine sonuna kadar kullanıyorlar. Üstelik yalnızca kulaklara hitab etmiyor, pornografik hedonizmle takviye edilmiş olarak, müziği "ekran"lara taşıyorlar.

Sadece televizyon da değil, sinema, bilgisayar, internet, ceb telefonu gibi EKRAN temelli diğer tüm teknolojik icadları bu amaçla kullanıyor ve dağa taşa kadar yaygınlaştırıyorlar. Okul hayatı, askerlik hayatı, iş hayatı ve aile hayatı devrelerinde de bu "kültürel" torna tezgâhı hiç durmaksızın işletiliyor ve "müsbet hayâl kabiliyeti" ne yapıp edilip iğdiş ediliyor. Basının ve devlet güdümlü "kültür politikaları"nın (!) rolünü zikretmeye gerek bile yok. Bu arada, içki ve uyuşturucu da her yolla teşvik ediliyor ve gerekirse yeni uyuşturucu çeşitleri imâl ediliyor. Hattâ bizimki gibi kimi ülkelerde, içki "kurucu felsefenin kutsal içeceği" tarzında yüceleştiriliyor. Seks ise, bir yandan ferd ve toplumların mevcut ahlâkî bünyelerini dinamitlemek, diğer

65 <http://www.youtube.com/watch?v=uf4hKQuMqG0> (19 Mart 2012).

yandan da yıkılan bu enkaz üzerinde ELİT'in sapkın "dünya görüşü"nü yükseltmek ve devşirilenleri ödüllendirmek için, üstelik "yaşama sebebi" hâline getirilinceye dek, her köşede ve her vesileyle azdırılıp öne çıkartılıyor.

Neticede, emperyalizme başkaldırabilecek "idealist insan tipi" doğmasın diye "eğlence kültürü" yaygınlaştırılıyor, önüne geçilemeyecek din ihtiyacına karşı tedbir alınarak yeni "dinler" veya "mistik cereyanlar" icad ediliyor, gençliğin enerjisi yüksek davalara değil de futbol gibi "çocuklara yaraşır" sporlara kanalizasyon ediliyor, böylelikle ve özetle, emperyalizmin ve işbirlikçilerinin idealize ettiği, İBDA Mimarı'nın deyimiyle, "şen sığa tipi" her yanı kaplıyor. Bir toplumun "en dinamik kesimi" olduğu için, bir kültür ve medeniyet iklimini ya ihyâ ya imhâ edebilecek gençliğin baştanbaşa bu "tip"te imâl edilmesi amaçlanıyor. Başarıp başaramadıklarını takdir, okuyucuya kalmış. [66]

Tüm bunlar "tesadüf" değil elbette, yâni tarihin bir döneminde "kendiliğinden" ortaya çıkmış değil. Birbirleriyle koordinasyon içinde ve belli bir strateji temelinde ateşlenen bu silâhlarla kazanılmak istenen savaşın gâyesi, ELİT'in önde gelen teorisyenlerinden Aldous Huxley'in ("tek dünya devleti" ve "tek dünya dini" teorisini İngiliz istihbaratçı-yazarı H.G. Wells'in talebesi olan İngiliz istihbaratçı-yazarı, Hollywood senaristi, uyuşturucu havarisi) meşhur romanı *Cesur Yeni Dünya*'nın 1958 versiyonunda şöyle İLÂN ediliyor; Amerikan istihbarat servisleri tarafından katledilen Zihin Kontrolü ve Telegram araştırmacısı Jim Keith'in (1949-1999) eserinden takib ediyoruz:

- «Huxley, TAVİSTOCK'tan John Rawlings Reese'le işbirliği içindeydi ve etkili *Brave New World* adlı kitabın yazarıydı. (...)

Brave New World Revisited'in son bölümünde şöyle der:

"21. YÜZYIL, DÜNYA KONTROLÖRLERİNİN DEVRİ OLACAK. ESKİ DİKTATÖRLER DÜŞTÜ; ÇÜNKÜ HEDEFLERİNE YETERLİ GIDA, YETERLİ EĞLENCE, YETERLİ MUCİZE VE SIRRİLİK SAĞLAYAMADILAR. İLMÎ BİR DİKTATÖRLÜKTE, EĞİTİM GERÇEKTEN İŞLEYECEK. ÇOĞU KADIN VE ERKEK, KENDİ KÖLELİKLERİNİ SEVEREK YETİŞECEK VE ASLA DEVRİMİ ARZULAMAYACAK. İLMÎ BİR DİKTATÖRLÜĞÜN YIKILMASI İÇİN HİÇBİR MAKÛL SEBEB GÖRÜNÜMÜYOR."» [67]

Hollywood'un niçin birbiri peşisıra "fantastik" ve "parapsikolojik" filmler piyasaya sürdüğünü de ifşâ eden bu manifestoda, ELİT'in 100 yıl kadar önce plânladığı,

66 Televizyon ve bilgisayar gibi "ekran" esaslı araçların hayatımıza girişi veya sokuluşuyla hangi hayatî unsur ve kabiliyetlerin yitirildiğini, "kitab"ın niçin vazgeçilemez fikir sunma zemini olduğunu ve yerine hiçbir "ekran" temelli aracın geçemeyeceğini, "eğlence" kültürüyle neyin amaçlandığını ve bunun ardındaki "zihin kontrolü" stratejilerini daha geniş çerçevede ve tarihî perspektifiyle araştırmak için, bkz. Barry Sanders, *Öküzün A'sı -Elektronik Çağda Yazılı Kültürün Çöküşü ve Şiddetin Yükselişi*, Ayrıntı Yayınları; Walter J. Ong, *Sözlü ve Yazılı Kültür -Sözün Teknolojileşmesi-*, Metis Yayınları; Neil Postman, *Televizyon: Öldüren Eğlence*, Ayrıntı Yayınları; Jim Keith, *Amerikan Derin Devleti ve Beyin Yıkama Operasyonları*, Nokta Kitap.

67 Jim Keith, *Amerikan Derin Devleti ve Beyin Yıkama Operasyonları*, s. 119-120. Büyük harfle vurgular bize âid.

bugün birçok ülkede kurmayı başardığı ve asıl GLOBAL genişlikte kurmaya çalıştığı “ilmî diktatörlük”te, insanların “kötek” veya “gözyaşı”yla değil, “eğlence” ve “haz”la terbiye edileceği ilân ediliyor. Hasan Sabbah'ın Alamut kalesindeki “DÜNYA CEN-NETİ” hesabı; uyuşturucu, seks, ziyafet, binbir türlü fantezi ve olağanüstülükle kontrol edilecek dünya toplumları. Eski diktatörlerin yaptığı gibi sabah akşam sopa gösterilmeyecek orada; ona özellikle “ilmî diktatörlük” kurulana kadar başvurulacak ve ileride başkaldırabilecek olanlar için saklanacak. Çünkü bu “ilmî diktatörlük” bir kez kurulunca, insanlar haz duyarak ve kahkahalar atarak boyun eğecekler efendilerine. Tıpkı bugün çok sayıda emaresi, kölesi ve havarisi görüldüğü gibi!..

MİRZABEYOĞLU'NA TELEGRAM NİÇİN?

Mirzabeyoğlu'nun niçin “özel” olarak hedef alındığı şimdi daha iyi anlaşılıyor. Çünkü O, başka herkesi ve her toplumu hallaç pamuğu gibi savuran bu “kültür” taarruzuna ve “hedonizm” kasırgasına karşı, belki MİLYONLARCA kelimeyle, kavramla, sembolle ve mânâ irtibatıyla direnebiliyor. Direnmek bir yana, ardarda verdiği muazzam eserleriyle, bu “kültür emperyalizmi”nin kalbini deşip ciğerini söktüyor ve “panzehir”ini yepyeni bir devlet ve dünya düzeni hâlinde teklif ediyor. Başka herkesi ufacık bir fiskede yerle bir eden o gelişmiş “kültürel imhâ” teknik ve taktikleri, o sinsi “zihin yönlendirme” tertibleri ve binbir hedonist “fantezi” O'na zerrece işlemediği için, Telegram gibi en nâdide “makine”lerini ve en barbar “iş-kence” usûllerini sokuyorlar devreye. Emperyalist “ağababa”ları ve buradaki kimi “mahfiller” bastırdığı için, O'nun gördüğü işkence karşısında bu yüzden “uç maymun”u oynuyor TEPEDEKİLER!

Bu ülkede “ipler”in KİMİN elinde olduğunu anlamak için, “KÜLTÜR BAKANI”nın kimliğine ve “KÜLTÜR BAKANLIĞI”nın icraatlarına bakmak yeter! Gerisi, yol, su, elektrik, inşaat, kanalizasyon vs işleri; bir deyişle, “DÜNYA GÖRÜŞÜ”nü ülkenin her köşesine sindiren Batı emperyalizminin “sömürge valiliği”... Kimbilir, bir sonraki safha da, “Anadolucu Büyük Doğu-İBDA tehlikesi”ne karşı gündeme getirilebilecek, özünden ve temel unsurlarından koparılmış bir “Amerikan Büyük Doğu’su” yahud “muhafazakâr demokrat BOP versiyonu” belki de...

Yeri geldi madem, bugünkü iktidara bir çift sözümüz var:

Bugün Türkiye’deki polis veya jandarma karakollarında, istihbarat servislerinde veya zindanlarda “eski usûl” işkence âletleri, mekanizmaları, makineleri vs. “belki” yok. Fakat tarihin en eski devirlerinden bugüne uygulanan neredeyse TÛM BAR-BARCA İŞKENCE METODLARININ, ister bedeni isterse psikolojik olsun, HİÇ-BİR İZ BIRAKMADAN “kurban”a yaşatılabildiği “modern” bir işkence çeşidi var artık: TELEGRAM!.. Bu cihaz, o barbarca işkencelerin kurbanları hemen ne hissediyorsa, AYNİ acıyı, AYNİ hissi, AYNİ ıztırabı “Telegram kurbanı”na yaşatabiliyor; üstelik bunlara “kendine has” yeni eziyetler de ekliyor. İşte Salih Mirzabeyoğlu'nun maruz bırakıldığı işkence!..

Eskiden tutukluya YALNIZCA ilk sorgusu sırasında ELEKTRİK verilirdi. Gönderildiği cezaevinde bir daha elektrik işkencesi edilmezdi. Ancak, MÜTEFEKKİR SALİH MİRZABEYOĞLU'NA, TELEGRAM CİHAZIYLA TAM 13 YILDIR HİÇ KESİNTİSİZ "ELEKTRİK" İŞKENCESİ YAPILIYOR, GECE GÜNDÜZ, HERGÜN 24 SAAT!.. 28 Şubat darbecileri de yaptı bunu, güya ondan hesap sormaya çıkan da!.. Başlatan da, sürdüren de, göz yuman da, susan da, sağa sola bakınan da, hepsi ortak bu işkenceye!.. Sadece Çevik Bir'in borusunun öttüğü zaman değil, ŞİMDİ, ŞU ÂN, ŞU DAKİKA, "ileri demokratlar" (!) zamanında da yapılıyor bu!..

İşkencelere boyun eğen bir mizaçta değildir Mirzabeyoğlu; anlatmadıkları, anlattıklarının yanında bir hidirdir. Kendisine kan kusturulsa bile, bir deyişle "kızılılık şerbeti içtim" der ve eserlerinde önümüze HEPİMİZ İÇİN -tâbiri caizse- "kızılılık şerbeti" tarifi serer... Ancak buna karşılık ve kendisinin böyle konuşmamızdan hazzetmeyeceğini bilmemize rağmen, bize düşen, O'na yaşatılan bu işkenceyi kamuoyuna duyurmak, işkenceci etkili-yetkililerin "ikiyüzlü" suratlarına bunu şiddetle çarpmaktır.

Evet, ağızlarıyla kuş tutsalar dahi, "bizim için" bu bakımdan hava civa; çünkü sırf Batı emperyalizmine ve Batıcı işbirlikçilerine boyun eğmiyor diye, tarihin görüp göreceği en barbarca işkenceyi bir fikir-sanat-aksiyon devine revâ görenlerdir "onlar"!.. Şu veya bu sebeble 28 Şubat'ı yargılıyorlar; güzel. Peki 28 Şubatçıların başlattığı TELEGRAM barbarlığını -7 gün 24 saat!- ISRARLA sürdürmek niçin?.. 13 yıllık Telegram barbarlığının tam 10 yılı "onların" iktidarında gerçekleşti; niçin?.. "Biz kimseye Telegram falan yapmıyoruz!" resmî yalanlamasını yapma ve kamuoyunu uyutma kabilinden bile olsa, böylece "iddialara (!) duyarsız olmadıklarını gösterme" gereği dahi duymuyorlar; niçin?.. Sorumluları bilmedikleri (!) "farzedilse" dahi, cezaevi unsurlarından başlayarak yukarıya doğru "kimden emir aldın?" diye soruşturarak yahud en basitinden Dost Tarikatı bağlantılarını adamakıllı araştırarak BİLE "cihaz"a kolayca ulaşılması mümkün iken, kendilerine dokunan her durumda -genelkurmay başkanı dahil- diledikleri generalin "kafasını koparabilmelerine" rağmen, Mirzabeyoğlu bahsinde 10 yıldır "tam muktedir değiliz" havasında çamura yatmaları ve en küçük "işkence soruşturması"na yanaşmamaları niçin?.. Herşey o kadar berrak ki, "niçin"leri daha fazla uzatmak, okuyucunun zekâ ve sağduyusuna hakaret olur.

BITİRİRKEN

Sözün özü, eserlerinde geçen yüzbinlerce "kelime" ve "ebced"e bizler "acaba bunlarla ne denmek isteniyor?" tarzında anlamaz gözlerle bakarken; Mirzabeyoğlu, Batı'nın "kültürel tornası"ndan geçmiş ve yere serilmiş biz okuyucularına aldirmaksızın, BİZİM "dünya görüşü"müzü ipekten ipliklerle, hem de en göz alıcı renk ve desenlerle, ARZDAN SEMÂYA ilmek ilmek örüyor. Kısacası, biz uyur ve uyutulur, uyuşur ve uyuşturulurken, Mirzabeyoğlu TEK BAŞINA "metafizik bir dünya savaşı" veriyor.

Diğer yandan; elbette velî “keramet”leri ayrı bir çerçevede değerlendirilmek üzere, yazımızın başından beri örneklerini sunduğumuz “olağanüstülükler” de, -yerine göre- ister “istidraç”, isterse “insanî potansiyelin tezâhürü” olarak nitelendirilsin, neticede İNSAN’ın ne muazzam bir istidatla dünyaya gönderildiğini isbatlıyor. Meselenin hakikati, “materyalist modern bilim”in bize asırlardır empoze ettiği, hattâ maymundan geldiğini iddia ettiği “âciz yaratık” masallarından fersah fersah uzak. Bu müthiş gücün sırrı ise, İBDA Mimarı’nın *Esatir ve Mitoloji*’deki “Harikalar Mevzuunda...” başlıklı bölümde fısıldadığı:

- «Bir kâfir bile İRADESİ’ni
bir nokta üzerinde yoğunlaştırıp
himmet sarfedecek olursa
muvaffak olur – eşyayı teshirde
imân ve iyi iş bu mevzuda
hususî bir amil teşkil etmez
kötü nefslerin de tesiri sabit
en basitinden bir misâl
NAZAR değmesi
şuurunda olman gereken şey
gaybe hürmet – SAHİBİ’ne
O’nun kulu ve mahlûku herşey!» [68]

Öyleyse uyanalım, davranalım ve irademize, hayâllerimize, bunun için de Büyük Doğu-İBDA fikir hazinesine sahip çıkalım.

68 Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji*, s. 266.

BATININ MEDENİYET MEFKÛRESİ: GÜNEŞ TANRISI RA

Ömer Emre Akcebe

İBDA Mimarı bizleri Telegram cihazının varlığıyla tanıştırdığından beri, konuyla alâkalı çeşitli çalışmalar yaparak bilgilenmeye çalışıyoruz. Mesele sadece bir cihazın marifetlerinin neler olduğu değil tabii. Telegram cihazı, Batı medeniyetinin Atom Bombası'ndan sonra kendi zâviyesinden ulaştığı en son nokta... Bu cihaz için, psişik faaliyetleri, elektromanyetik cihazlar vasıtasıyla sergileme hünerinde bir cihaz da diyebiliriz. İlk yazımızda bu âletin maharetlerini(!) kavramaya çalışmıştık. İBDA Mimarı'nın "**Ölüm Odası / B-Yedi**" adlı eserini kılavuz edinin, oradaki bahisleri incelemeye çalışmıştık. Bir sonraki yazımızda, "İnsan" başlığı altında, **Mirzabeyoğlu**'nun bu cihaza karşı insan haysiyetini nasıl muhafaza ve müdafaa ettiğini anlamak için "insan"ı tanımaya çalışmıştık. Belhüm âdal denilen kuyudan Hakikat-i Ferdîyye'ye uzanan insan manzumesinde, İBDA Mimarı'nın belirttiği mânâyı işaretlemeye çalışmıştık.

Bu yazımızda ise, Telegram cihazını üreten zihniyetin köklerini incelemeye gayret edeceğiz. Biz gündelik hayatımız içerisinde, Batılı ve Batıcı hayat tarzının dayatıkları çerçevesinde, mânâları kaybediyoruz belki de. Bu yazımızda, meselelere farklı bir açıdan daha bakılmasına yardımcı-vesile olabilirsek ne mutlu bize.

İlk olarak, Batı medeniyetinin kaynağından başlayacağız. Bugün Batılı "medeniyetler tarihi" metinlerinde neden Eski Mısır'ın "özellikle" yer aldığını anlamaya çalışacağız. Ardından 15. yüzyıldan başlayarak bilim serüveninin hareket noktalarına temas edeceğiz. Bugünkü bilimin teknolojisine nisbetle, "teknoloji"yi değerlendireceğiz. Ardından, Batı biliminin sûreti olduğunu söyleyebileceğimiz "makine" bahsi ile yazımızı tamamlayacağız.

GÜNEŞ TANRISI RA

Muhyiddin İbn-i Arabî (1165-1239) Hazretlerinin, “küfrün kaynağını bilmeyen, gerçek imanda olamaz” düsturunca, Batı medeniyetinin köklerini araştırmaya çalıştık. Bu araştırmamız sonucunda, Batının medeniyet mefkûresinin Eski Mısır medeniyetiyle birçok noktada benzerlik taşıdığını müşâhede ettik. Öyle ki, Batının bugün kullandığı teknik, Eski Mısır’a dayanıyor bile diyebiliriz. Eski Mısır’da firavunların iktidarlarının kaynağı ile Batının iktidarını destekleme yönleri, birbirlerine son derece benziyor. Hattâ Batının bize empoze ettiği kendi “ilmî” tarih kitaplarında, medeniyet Eski Mısır ile başlar. İşte birbirini destekleyen bu gibi sebeblerle, başlığımızı Eski Mısır inancının en önemli tanrısı olan Güneş Tanrısı RA olarak seçtik.

Güneş Tanrısı RA’dan bahsetmeden evvel, Eski Mısır inancı olan paganizmden ve Eski Mısır Medeniyetinin özelliklerinden bahsedip, ardından da RA’yı meydana getiren kimi keyfiyetleri, Güneş Tanrısı RA’nın bazı sıfatlarını ve bizce hakikatini –gücümüz yettiğince- sizlerle paylaşmaya çalışalım.

Paganizm, İbrahîmî dinler dışındaki dinleri ifâde etmek için kullanılır. Tek yahud çok tanrılı olabilir. Genel olarak, putların adlarını ve kendilerine atfedilen kudretleri incelediğimizde, karşımıza Allah’ın ve O’nun kulu meleklerin sıfatlarının çıktığını görürüz. İBDA’dan öğrendiğimiz, “hakikate mutlak mânâda zıt söz söylemenin mümkün olmadığı”na dair düsturun, putperestlik bahsindeki tecellisidir bir bakıma bu durum. Eski Yunan ve Eski Mısır başta olmak üzere çeşitli pagan kültürlerini inceleyecek olursak; tanrı isimleri, sıfatları yahud imajları değişiklik arz etse de, mânâların ihtivâ ettiği birliği veya benzerliği kolaylıkla görebiliriz.

Tarihçi **Herodot’a** (MÖ 484-425) göre, Eski Mısırlılar dünyanın en “dindar” insanlarıydılar. Ancak dinleri “hak din” değil, çok tanrılı sapkın bir dindi ve içinde bulundukları “muhasibesiz” tutuculuk sebebiyle bu sapkın dinlerinden bir türlü vazgeçemiyorlardı. Halk, hükümdarları önlerinden geçerken; “ey biz canlıların tanrısı, yaşa, varol!” diye tezahürat yapardı. Yani hükümdarlarına (Firavun) ilâhlık atfederlerdi. Firavun, Tanrı’nın oğlu veya doğrudan doğruya yeryüzünde yaşayan bir nevi tanrı gibi kabul ediliyor, meşrûyetini de bu yoldan sağlıyordu.

Mısır teolojisine göre, RA çok önemli bir tanrıdır. Zaman içerisinde Amun ve Horus’u da kapsayarak, Mısırın en büyük tanrısı olmuştur. Firavun **Akhenaten** döneminde bütün tanrılar RA’da birleşerek tek tanrı olmuş olsa da, **Akhenaten**’in ölümüyle eski düzene geçilmiştir.

Güneş Tanrısı RA’ya atfedilen kudretleri saymak gerekirse; yaratıcı, kevnî ve insanî işleri düzenleyici, zamandan ve mekândan münezze olarak her şeyi gören, duyan ve bilen, cezalandıran şeklinde sıralayabiliriz. Bu vasıfların Güneş Tanrısı RA’ya atfedilmesi, tanrı-kral olan firavunun iktidarının da kaynağını ve meşrûyetini sağlıyordu. Bu sıfatları kuşanmış olan firavunun hâkimiyeti tüm inananlar için geçerli olduğu gibi, içtimâî nizâmın sağlanması adına da önemli bir rol oynuyordu. İnsanlar her daim kendilerini gören, her şeyi bilen ve cezalandıran bir tanrı-krala itaat ediyorlardı.

RA'ya atfedilen bu sıfatlara gelince; Allah'ın sıfatlarını bilen birisine hiç de yabancı gelmeyecektir bunlar. Meselâ, Allah'ın sıfatlarından **El Basîr**: "Allah O'dur ki, her şeyi görür, müşahede eder. Hatta yerin altındakileri de... Tıpkı işitmesi gibi, eşyayı görmesi de gözle olmaktan münezzeh, insanlar gibi göz içinde görüntü teşekkülünden mukaddestir." [1]

Peki, zamana ve mekâna tâbi olan insan aklınca varılamayacak "mücerred mefhumlara" nasıl erişilmiş ve bir pagan tanrısına atfedilmiştir? Mücerred "mutlak hakikat"ler Allah tarafından peygamberleri vasıtasıyla bildirildiğine göre, bu sıfatları Eski Mısır'a getirenin de bir peygamber olması icab eder.

İBDA Mimarı **Salih Mirzabeyoğlu**'nun, "**Esatir ve Mitoloji**" adlı eserine bakacak olursak;

- «RA kelimesi GÜNEŞ mânâsına gelirdi ki
daire ile ifâde edilen Güneş sembolü
bir isim ve sıfat vermek istemedikleri
ve O diye hitab ettikleri
tek tanrıyı işaret etmek içindi
MU İMPARATORU da MU GÜNEŞÎ mânâsında
RA-MU ismiyle ifâde edilirdi.
burada - Japon İmparatorları'na
GÜNEŞ'İN OĞLU denmesi - hatırlanmalı
RA kelimesi sonradan diğer kıtalara
ve ATLANTİS yoluyla MISIR'a...» [2]

RA lafzının "nereden" geldiğini işaretlemiş olduk. Yine, İBDA Mimarı'nın "**Esatir ve Mitoloji**" adlı eserindeki "MU'DAN YAPILAN GÖÇLER" başlığı altında zikredilen "Churchward" adlı MU araştırmacısına göre, RA lafzını Mısır'a getiren kimse; MU kıtasında yetişmiş, Atlantisli, tebliği sonradan Osiris dini adını almış olan ve **İdris Aleyhisselâm** olduğu sanılan **Hermes Thot**'dur.

Çeşitli pagan kültürlerine bakacak olursak, tanrı isimleri, sıfatları ve imajları değişiklik arz etse de, mânâların ihtivâ ettiği birliği veya benzerliği kolaylıkla görebiliriz demiştik. Bu ifâdeyi desteklemek adına şunu da ilâve etmek isteriz:

1 İmam-ı Gazâlî, İlahî Ahlâk -Esmâülhusnâ-, Trc: Yaman Arıkan, Uyanış Yayınları, İstanbul 2007, s. 178.

2 Salih Mirzabeyoğlu, Esatir ve Mitoloji -Güneş ve Ay-, İBDA Yayınları, İstanbul 2010, s. 81.

- «Ayrıca eski metinlere göre **Hermes-Thot** aynı zamanda eski Mısır'da yaşamış bilgedir. Mükemmel bilim adamı olarak da görülen **Hermes-Thot** simyacılıkta önemli rol oynamıştır. **Hermes-Thot** kimilerine göre bir inisiye, kimilerine göre bir peygamberdi. Eski Yunanca metinlerde bilge **Hermes-Thot**'dan majinin, simyanın, astronominin, tıbbın ve bilgeliğin kurucusu olarak söz edilir. Bu metinlerde ondan "üç kere büyük Hermes" anlamında "Hermes Trismegistus" olarak söz edilir. Diğer Hermes'lerden ayırt edilmek üzere, bu bilge çoğu zaman Hermes Trismegistus adıyla yazılır. Mısırlılar ise, aynı zamanda hem kral, hem büyük rahib, hem de din kurucu olması sebebiyle, üç defa büyük anlamına gelen "Trimagistus" sıfatını layık gördüler.» [3]

Gördüğümüz üzere, mücerred mefhumlar, farklı yerlerde farklı imajlarla müşahhaslaştırılırsalar bile, içlerindeki birliğin veya benzerliğin "hakikate mutlak mânâda zıd olamayacağını" görebilmek mümkündür.

Ve yine, meydana gelen köklü değişimlerin, Allah'ın elçisi olan peygamberler tarafından gerçekleştirildiğini de görürüz. Son "emri" kendisine kılavuz edinen kavimler, ona nisbetle medeniyetler inşâ ederken; "aklı" kendilerine kılavuz edenenler ise, geçmişin karanlık varoşlarından topladıklarıyla girişirler kendi medeniyetlerinin inşâsına. Bugün, Batı Medeniyetinin "akla" nisbeten kurulu bir medeniyet olduğu kanaatinde olarak, Güneş Tanrısı RA vesilesiyle, Eski Mısır'ı başlığımıza taşımamız da bundan. Batının kökleri orada çünkü bu bakımdan.

Eski Mısır'la alâkalı şu iki hususu da belirtmeden geçmeyelim:

Birincisi; Kuzey ve Güney Mısır diye iki devlet birleştiğinde, Güneş Tanrısı RA "tek tanrı" hâlini almıştır. Birlik bu şekilde sağlanmaya çalışılmıştır.

Diğer bir husus ise; tarihte bilinen ilk emperyal devletin Eski Mısır olduğudur. Kraliçe **Hatşepsut** döneminde Afrika Kıtası, Ümit Burnu'na kadar sömürülmüş ve şekillendirilmiş; süslenmiş değersiz mallar da son derece kıymetli mallarla takas edilmiştir. Alınan malların listesi, **Hatşepsut Tapınak Duvarı**'na liste hâlinde yazılıdır. Bu listede fildişi, abanoz, maymun ve leopar derileri, köleler gibi maddeler yer alır.

Bu iki bilgi, Batının medeniyet mefkûresinin kökleriyle alâkalı olarak, yazımızın ilerleyen safhalarında kullanacağımız bir malûmattır.

BATI BİLİMİNİN KÖKLERİ

Batı biliminin köklerini incelemekten muradımız, baştan sona bir bilim tahlili yapmak veya buna davranmak değil. Yazımızın devamında görüleceği üzere, mekanik kâinat tasavvurunun köklerinde neler olduğu hakkında -kendi mevzu perspektifimizden- bir fikir vermek amacımız. Bu bahsin bir makale başlığı altında kuşatı-

3 Cihangir Gener, Ezoterik-Batınî Doktrinler Tarihi, Piramit Yayınları, İstanbul 2004, s. 73.

lamayacak kadar derin ve geniş olduğunun farkındayız. Bizim ele alacağımız husus, araştırmanın ve bilginin nasıl “maddî plânda” yapılan “müşâhede-gözlem” ve “tec-rübe-deney”lerden ibaret kılındığıyla ilgili olacaktır.

Hıristiyanlığın Roma tarafından kabullenilmesinden Orta Çağ Avrupası’na kadar, Allah’ın varlığı nisbeten de olsa kabul ediliyordu. Mütefekkir’e kulak verelim:

- «Orta Çağ Avrupası’nda da insanlar ne kadar küçük olursa olsun, Allah’ın her şeyde rol oynadığı bir yaratılışa inanıyordu. Bütün hâdiseler, bu ilâhî amaç ve kabulden etkilenmiş ve ahenkli kılınmışlardı. Orta Çağ’ın son dönemlerinde, dünya, aşağıda semavî küreler, yukarıda kozmos’un değişik seviyelerinin ve insan ruhunun, karşılıklı “ahenk” ve “duygu paylaşımı”yla bir araya getirildiğine inanılıyordu. Birincide meydana gelen hâdiseler, diğerlerinde de yansıyor. Eski Çağ ve Orta Çağ dünyasının sakinleri için kâinat-kozmos, bir ana rahminin özelliklerine sahipti. Her zaman rahat olmasa da, en azından mânâlı bir şekilde, bir şeyi hayat boyu destekleyen ve ilerilere götüren ve onu tamamen kuşatan bir şeydi bu; 17. yüzyılda hâdiselerin bu durumu tamamen parçalandı... Bunu parçalayan güç, mekanik ilmin acımasız darbesiydi.» [4]

Bilimin kökleri çerçevesinde naklettiğimiz bu bilgiler, Batı bilimini 17. yüzyılda şekillendiren mekanik kâinat tasavvurunun kökleriyle alâkalı bilgilerdir.

Bildik “medeniyetler tarihi”ne bakacak olursak, başlangıcında karşımıza Mısır ve Sümerler çıkacaktır. Oysa bu iki kavim, medeniyetin değil, Batının bugün kullanmakta olduğu tekniğin kaynağı olup, tekniği de daha ziyâde akli zâviyeden yürütmüşlerdir bizce. Bu dönemlerde astroloji, matematik ve mimarî, ön plâna çıkmış ilim dallarıdır. Yapılan ilmî çalışmalar, çoğu maddî plânda gerçekleştirilmektedir. Her iki topluluk da pagan topluluğu olup, “mücerred” itikadî değerleri yok gibidir. Çok tanrılı sapkın bir inançları vardır. “Mutlak hakikate zid söz söylenemez” hikmetinden mülhem, onların inançlarının da bir hakikati olmasına rağmen; iyi, doğru ve güzel nisbetleri tahrif edilmiş, mücerred mefhumlar ile maddî âlemin “doğru” âhengi kurulamamış, bilim ise daha çok akıl zâviyesinden yürümüştür.

Batının bugün kullandığı tekniğin tarihini buraya dayandırmaktan maksadımız şu ki; **Abdülhakîm Arvasî** (1860-1943) Hazretlerinin bildirdiğine göre, ilk insan ve ilk peygamber olan **Âdem Aleyhisselâm**’dan bugüne kadar geçen süre 313 bin yıldır. Sümerler’in tarihinin milattan önce 3500’lü yıllara, Mısır’ın ise milattan önce 6000’li yıllara dayandığı iddia edilmektedir. Bugün kullanılan bilim ve teknik, yapılan tecrübelerle-deneylerle, tabiata sorulan sorulara alınan cevaplardan ve beş duyuya hitab eden müşâhededenden-gözlemenden müteşekkildir. Mısır’ın başlangıcını bu tekniğin milâdı sayacak olursak, **Âdem Aleyhisselâm**’dan Mısır’ın kuruluşuna kadar geçen süre, yaklaşık 307 bin senedir. 307 bin sene içerisinde tabiâta sorulan

4 Salih Mirzabeyoğlu, Madde Nedir? -Maddenin Kitiği-, İBDA Yayınları, İstanbul 2007, s. 131.

farklı sorularla, bugünkü bilimden farklı bir sürü bilim elde edilebileceği gibi, “metafizik” üzerine kurulmuş olması muhtemel başka birçok medeniyetten de bahsedilebilir. Süleyman Peygamber dönemine bakacak olursak, ulaşım, inşaat ve irtibat tekniklerinin bugünkünden çok daha farklı ve ileri olduğunu görebiliriz. Misâllen-direcek olursak, **Sebe Melikesi** kıssasında, **Sebe Melikesi**’nin sarayının, göz açıp kapayıncaya kadar, bir yerden diğer bir yere sağlam bir şekilde nakledilmesini hatırlatırız.

MEKANİK KÂİNAT TASAVVURU

Katolik inancına göre tanrı, kâinatın sistemini kurup çekilmiştir. Bir kısım Batılı tefekkür adamı, bu sistemi saat mekanığına benzetmişlerdir. Onlara göre, ezelden ebede kadar her şey, akli prensiblerce sistemleştirilmiştir. Bu bölümde, Batının “modern bilim”inin 15. yüzyılda “mekanik ilim” adı altında nasıl şekillendiğine temas edeceğiz.

İBDA Mimarı **Salih Mirzabeyoğlu** bu dönemle alâkalı olarak şöyle diyor:

- «Mekanik ilim, kâinatın mutlak bir boşlukta yüzen, birbiriyle etkileşen, küçük, boyun eğmez, katı nesnelerden (atomlardan) oluştuğu inancı üzerine kuruludur. Yüzyıllar önce Demokrit, “atomlar ve boşluktan başka bir şeyin var olmadığını” beyan eden benzeri bir görüşe sahipti. Bu görüş, 17. yüzyılın filozofları ve ilim adamları tarafından (Bacon, Thomas Hobbes, Kepler, Galileo, Descartes, Newton vesaire) o günlerin yeni ve süratle gelişen fizik ilimlerinin benimsenmesine kadar, çok sayıda insan tarafından ciddiye alınmadı. Onların yüzyılı da hoşnutsuzluklar yüzyılıydı: Entellektüeller, özellikle de kendini yeni ilimlere adanlar, Orta Çağ’dan beri kilise yoluyla kuşaktan kuşağa devredilen baskılarla bunılıyorlardı... Netice:

- “Yeni mekanik dünya görüşü, görünürde birbirine uyumsuz görünen hâdiseler arasındaki eski ve rahatlatıcı görüşü, güçlü bir şekilde ibtal etti. Açık bir sebep-neticeyi göstermeyen tesadüflerin birbirleriyle mânâlı ilişkilerinden bahsedebilmek imkânsızlaştı. Bunun yerine, zamandaş denilen hâdiseler, düzgün bir şekilde karıştırıldıktan sonra tesadüfen birbirinin yanına gelen veya bir poker elinde ortaya çıkan deste kağıtlarının ilişkilerini ancak paylaşabilirdi. Ruhî olandan mekanik olana doğru olan bütün bu değişiklik, insanların kâinatı açıkladıkları temel mitte bir değişiklik anlamına geliyordu.”»[5]

İBDA Mimarı’nın bahsettiği bu dönemde, Reform hareketleriyle engizisyon kili-sesinin baskısı ortadan kalkmaya başlamış, eğitim öğretim kilisenin elinden alınmış ve yönetimler lâikleşmeye başlamıştır. “Orta Çağ Avrupası’nda da insanlar ne kadar küçük olursa olsun, Allah’ın her şeyde rol oynadığı bir yaratılışa inanıyordu. Bütün

5 Salih Mirzabeyoğlu, Madde Nedir? -Maddenin Kitiği-, s. 131-132.

hâdiseler, bu ilâhî amaç ve kabulden etkilenmiş ve ahenkli kılınmışlardı.” [6] Bu durum, batını nizâmın sağlanabilmesi adına çok önemliydi. İnanç sistemi, hakika-tiyle değil de, fert ve kurumlar etrafında değerlendirildi. Bu değerlendirme, Avrupa toplumlarının kiliseye tepki olarak dinlerini hayatlarından tecrid etmeleriyle so-nuçlandı.

17. yüzyıla doğru gelişen ilim, 15. yüzyılın tefekkür adamlarını ön plâna çıkardı. Kiliseye tepki olarak dinin terk edilmesi, pek çok sorunun cevabsız kalmasına ve insanın iç âhenginin bozulmasına sebep oluyordu. Bu âhengi yeniden sağlayacak senfoni, bilim ile oluşturulmaya çalışıldı. 15. yüzyılın “mekanikçi” tefekkür adam-larını, **Kopernik** (1473-1543), **Johannes Kepler** (1571-1630), **Galileo Galilei** (1564-1642), **René Descartes** (1596-1650), **Gottfried Leibnitz** (1646-1716) ve **Isaac Newton** (1643-1727) olarak sıralayabiliriz.

Bahsettiğimiz mekanik kâinat tasavvuru, **Kopernik**, **Johannes Kepler**, **Galileo Ga-lilei**, **Rene Descartes** gibi fikir adamlarıyla başlayan, **Leibniz** ve **Newton**’da zirveye ulaşan modern Batı fikir manzumesinin köklerini ihtivâ etmektedir. Bu fikir adam-ları, hareket noktalarını mekanik kâinat tasavvuruna dayandırarak, kendi sistem-lerini örgüleştirdiler.

Mekanik kâinat tasavvurunun kaynağını, **Nicolaus Copernicus**’a (Kopernik) da dayandırabiliriz. **Kopernik**, heliosentrik teorisini, yâni dünyanın ve diğer gezegen-lerin güneşin etrafında döndüğünü açıklamıştır. **Kopernik**’in teorisi doğrudur da, ne var ki, kendisinde Büyük Doğu-İBDA’nın tenkid ettiği “çilesi çekilmemiş fikir” hâlinde duran bu temel, neye muhatab olması gerektiğini bilmediğinden ötürü ha-kiki mecrainı bulamamıştır. **Kopernik**’in bu teoremi ne hocası olan **Domenico No-worra**’ya (1454-1504) âittir, ne de kendisine. İstanbul Üniversitesi’nde düzenlenen **Fatih Sultan Mehmed** döneminin astronomu **Ali Kuşçu** ile ilgili sempozyuma ko-nuşmacı olarak katılan Profesör **F. Jamil Ragep**’in bahsettiklerine bakılacak olursa, **Kopernik**, bu bilgileri **Ali Kuşçu**’nun astronomi ile alakalı derslerinde kullandığı kitabın yazarı olan, **Nasreddin El-Tusi**’den (1201-1274) almıştır. Tus’da doğmuş, sonradan İsmailî olup Alamut Kalesinde ömrünün uzun bir kısmını geçirmiş olan olan **El-Tusi**’nin 1261’de yazmış olduğu *el-Tezkire fi ‘İlm el-Hey’e* adlı eserinden fay-dalanmıştır **Kopernik**.

Kopernik bahsi önemli. “Çilesi çekilmemiş fikir” demiştik; **Kopernik**’in çilesini çekmediği bu fikir, Batıda “kâinatın” mekanik olarak çalıştığı intibainı uyandırmış-tır. Tam da bu dönemlere denk gelen bir diğer hâdiseler olarak, Nürnberg’de **Peter Heinlein**’in (1480-1542) mekanik saatin kurulmasını sağlayan mekanizma olan zembereği icadı(!) gerçekleşti. Bu mekanizma, Batı tefekküründe yeni ufukların(!) açılmasını sağlamıştır.

Galileo ise, *Deneyci* adlı eserinde; “felsefe, dikkatimize sürekli açık duran kitabta, kâinatı yazılıdır. Kişi ilk önce yazıldığı dili anlayıp, harflerini okumayı öğrenme-dikçe, kitab anlaşılabilir. Bu kitab matematik dilinde yazılıdır ve karakterleri, ken-dileri olmaksızın bu kitabın tek bir kelimesinin insanî kabiliyetlerle anlaşılmasının imkânsız olduğu üçgenler, daireler ve diğer geometrik figürlerdir; bunlarsız kişi

karanlık bir labirentte gezinir durur” der. Kepler’in verdiği ipucunu takib eden Ge-
lileo, sadece maddenin konu edildiği, keyfiyetlerin önemsiz hâle geldiği bir dünya inşa
etmiştir.

René Descartes, *Felsefenin Prensibleri* adlı eserinde; “tabiatın gerçekte amaçtan ve gü-
zellikten yoksun olan matematikî bir makine olduğunu” ilân etmiştir.

Isaac Newton ise, *Principia* adlı eserinin 1967 baskılı önsözünde, kâinatı bir makine
olarak, daha açık söylemek gerekirse “tanımlı ve güvenilir güçlerin etkisiyle zamanda
ve mekânda matematik kanunlarına göre hareket eden kütleler âlemi” olarak hayâl
ediyordu.

Tam da burada bir not ekleme ihtiyacı duyuyoruz: Saat zembereği, esasında Abbasiler
zamanında, **Harun Reşid** (763-809) döneminde, Batıdan çok önce icad edilmiştir.
Hattâ Frank Kralı **Şarلمان**’a (742-814) hediye edilen bir saat, muhafaza edildiği sa-
rayda ilk çaldığında, barbar Batılılar dehşete kapılarak saraydan kaçmışlardır. Biz
Batılının tarihinden(!) devam edelim.

Saydığımız ilim adamlarını bu düşünceye iten sebeplerden belki de en önemlisi, Batıda
merceğin icad edilmesi idi. Merceğin icadı, teleskop ve mikroskobun icad edilmesine
vesile oldu. Bu iki icad, madde ve gökyüzü esrarının Batı adına aralanmasını sağladı.
Gezegenlerin hareketlerindeki âhengi gök mekaniğine bağladılar. Onlar için en esra-
rengiz olanı, maddenin içinde buldukları kâinat olmuştur sanırız. Yâni bir atomun et-
rafında dönen elektronların, güneş sistemine benzemesi bahsi.

Bugünkü bilim, teknik ve teknoloji, kısaca hikâye ettiğimiz bu dönemden hareketle
gelişti. Bu döneme göre, kâinatta ezelden ebede çeşitli prensiplere göre çalışan bir sis-
tem vardı. Bu sistemin prensipleri tamamıyla bilinecek olursa, ezelden ebede meçhul
hiç bir şey de kalmayacaktı.

TEKNOLOJİ

Modern bilim ve sözkonusu mekanik kâinat tasavvuru, kuşkusuz bugünkü teknolo-
jinin de temellerini oluşturmaktadır. Bu bölümde “teknoloji” kelimesinin köklerine
ve ne olduğuna temas ederek, nihai ürünü olan “makine”den devam edeceğiz.

İBDA Mimarı **Salih Mirzabeyoğlu**, “**Büyük Muztaribler**” serisinin birinci cildinin
“O ve Ben” başlıklı ilk bölümünde, Üstad **Necib Fazıl**’dan şu satırların altını çizerek:

- «İnsan başını fare kafasından ayıran tek haslet ve haysiyet, fikir... Mücerret
fikir... Arayıcı, tarayıcı, çırpınıcı, çatlayıcı fikirdir. İşte bu türlü arayışın yolda
bulduklarıdır ki, bugünkü teknolojiyi doğurdu. Fakat durak ve gaye onlar değil;
ötelere, ötelere, ötelere ötesi ve sonsuzluk... Eğer mücerret fikir olmasa ve herşey
hayvanî bir insiyaka bırakılsaydı, arz cazibe kanunu bulunur muydu?.. Siz; 21.
asra doğru sarkan teknik küfür, insan saadetini ruhu hadım etmekte arar ve
onu bağırsak yoluna doğru iterken, atom bombanızın bile eşiti olamayacağı
patlamaya belki 21. asırda şahit olacaksınız!..» [6]

Kök mânâsıyla teknoloji şu: Τεχνολογία (Tehnologia). Τέχνη (Têhni): İş, beceri, uğraş, maharet, mârifet. Λόγος (Lôgos): Bilim, bilgi, kelâm.

Günümüz dilinde teknolojinin karşılığı ise; “araştırma ve geliştirme, üretim, pazarlama, satış ve satış sonrası hizmeti kapsayan bir sanayi sürecinin, tesirli ve verimli bir biçimde gerçekleştirilebilmesi için kullanılabilecek bilgi ve becerilerin tümüdür.” Bu ifâde bir bakıma doğruluk arz ediyor olsa da, nihâyetinde ancak “bir bakıma”dır ve bugünün manzarasını karşılamaktan âcizdir. Bugün teknoloji, sadece üretim alanında değil, hayatımızın her alanındaki hâkimiyetini “makine” vesilesiyle ilân etmişken, bizim sanayi devriminin şartları içerisinde geçerli olabilecek bir teknoloji tarifini ölçü almamız elbette kabul edilemez.

Bugünkü mânâsıyla teknoloji kelimesinin işaret ettiği “bilgi, bilim, kelâm” ile ifâde edilen kısma “bilim” dersek hata etmiş oluruz. Bilim kelimesinin lûgat mânâsına bakacak olursak, karşımıza, “kâinatın veya tâbiatın bir bölümünü kendisine konu edinen, müşâhede-gözlem ve tecrübeyi-deneyi usûl olarak benimsemiş metottur” ifâdesi çıkar. Ne var ki, İBDA’nın “Bütün Fikrin Gerekliliği” prensibince biz, tüm bir bilgi dairesini “bilim” darlığına sıkıştıramayız ve kelime olarak “ilim”i kullanırız. “İlim”in şümûlünü ifâde etmek gerektiğinde; **Muhyiddin İbn-i Arabî**’ye kulak veririz ki, O’na göre ilimler üç kısımdır. Bunlar akıl ilmi, hâl ilmi ve sır ilmidir.

Aklî ilimler, insanda zorunluluk hükmü ile gerçekleşen ve delilin yönünü öğrenmek tarzıyla, delili incelemekle gerçekleşen ilimlerdir. Bu ilmin kuşkuları da kendi cinsindendir. Bu sebeble nazar (teorik düşünce, araştırma) hakkında şöyle derler: “Bir kısmı doğru, bir kısmı yanlış!” Bu alan, ilmi araştırma ve felsefenin çalışma alanıdır. İnsan hayatına hizmet eder. Kâinatı sebep sonuç ilişkileri içinde kavramaya çalışır, “tecridlerle-soyutlamalarla” hakikate yol bulma gayretindedir. Yararlıdır. Ancak tek ve yektâ ilim kabul edilirse, insanın gözünü maddî olanla bağlar ve maneviyata kör eder. Aklî putlaştırır ve hakikate giden yolu keşfedeceğim derken, gider, aks-ül emel ile o yolu tıkar. Bir bakıma avamın ilmidir. **Aristo**’nun (MÖ 384-322) ilmi bu zâviyeden yürütmesinin sebebi, **Eflâtun**’un (MÖ 427-347) ilminin, avam tarafından idrak edilmesinin mümkün olmaması münasebetiyle idi.

Hâller ilmi, zevken idrak yolu ile elde edilebilir. Dolayısıyla akılcı kişi, onu tarif edemez ve öğrenilmesi için delil ortaya koyamaz. Balın tatlılığını, sibir otunun acılığını ve cinsî münasebetin hazzını bilmek; aşkı, coşkuyu, arzuyu ve bunlara benzer şeyleri bilmek, bu kısma girer. Bu gibi ilimler, kendileriyle nimetlenilmeden ve tatmadan öğrenilemeyen ilimlerdir. Bu ilim dalı, aklî bilim zâviyesinden hâlen araştırılmaktadır. Oysa ki aklî bilim ile, sonsuz ferd ve sonsuz hâl fonksiyonu içinde, arz cazibe kanunu gibi bir kanunun bu ilim dalında bulunması söz konusu değildir. Yapılan çalışmalar ancak kablîdir.

Üçüncü ilim, sır ilimleridir. Sır ilmi, aklın gücünün üzerindeki ilimdir. Başka bir ifâde ile **Ruh’ül Kudüs**’ün sırta üflediği ilimdir ve peygamber ve veli o ilme tahsis edilmiştir. İlahîdir ve ilm-i ledün olarak anılır.

Akıl, hâl ve sır buuduna göre ilmin gerçekleşmesi, ilmin sahibine göre değişiklik arz etmektedir. Avam, havas, havas'ül-havas'ın ilimlerinin mertebelerinin birbirlerine denk olması düşünülemez.

Bilimi bırakıp, yerine ilmi koyarak "logos"a bakmaya çalıştık. Bu anlamda logos; akli, kalbi ve ilahî bilgiler manzûmesinin bütünüdür de diyebiliriz. İBDA Mimarı'na göre logos "var edilen şeylerin hepsi" mânâsı da taşımaktadır. O zaman da; akli, kalbi ve ilahî bilgiler manzûmesinin bütünü, var edilen her şey olduğunu söyleyebiliriz.

"Teknik"le alâkalı olarak ise, İBDA Mimarı **Salih Mirzabeyoğlu**; "kendini insana empoze eden varlık, varlığın ruha mukavemet edişidir ve bu karşılıklı tesir içinde insan, ruha mukavemet eden varlığı kavramak için, yapma varlığı, yani tekniği meydana getiriyor (...)" [7] demektedir.

O hâlde, teknoloji kelimesini, eşya ve hâdiseleri teshir etmek üzere yaratılmış insanın, eşya ve hâdiseleri teshir etmek için kullandığı ilmi ve marifeti şeklinde de ifâde edebiliriz.

Teknoloji kelimesiyle "eşya ve hâdiseleri teshir etmek" bahsine dâhil olduğumuza göre, birinci önceliği taşıması gereken mefhum "ahlâk" olmalıdır; Teknoloji ve Ahlâk...

İBDA Mimarı'na göre ahlâk:

- «5 Hasse-duyu ile akla dair meseleleri anlamak mümkün olmadığı gibi, Şeriat ölçülerinin üstünlüğünü anlamada sadece akıl, kâfi değildir. Çünkü onlar bedahet ifâde eder ve erene apaçık görünür. "İslâm kalbin yoludur; akıl, işi tahdit ile tek bir esasa bağlar, hakikat ise kendi nefsinde bunu kabul etmez!"... Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanmak üzere yaratıldığı ölçü ile sabit insan, Allah'ın kulumu yarattıktan sonra kendini inkârına kadar HÜR bırakıp bu hâlinde de ona mutlak hâkim olması gibi, HALİFE memuriyetini yerine getirirken bu hikmetin kendi nefsinde ve cemiyetinde tesisi mecburiyetinde... His, nefsimizdeki bedahet idrakidir; önce hisseder, sonra fikrederiz... Bir şeyi izâh ederken, izâh edilmiş gibi basamak yaptığımızla, sonra onu izâh ederken, diğerini izâh edilmiş kabul ederek; oysa hiçbir şeyi sonuna kadar temellendiremediğimiz, bilginin bilinmezden devşirilen olmasından belli değil mi? Demek ki his, akıl ve ruhun neftse bir kıvamı... İnsan ve toplum meselelerinin hallinde tecelli eden her şeyin bir basamağında, his ve ahlâkın iç yüzü ve dış yüzü sözkonusudur. Fikrin ahlâk ve ahlâkın fikirle iççeliği, ahlâksız -bir ahlâk anlayışı olmayan- fikrin derme çatmalığını da göstericidir. "İslâma muhatab anlayış"ın dünya görüşü ve sistemini inşâ eden Büyük Doğu İdeolocyası'nın ANA KAYNAK İSLÂM ve TEMEL PRENSİPLER faslında AHLÂK davasının işlendiğini bildirelim.» [8]

7 Salih Mirzabeyoğlu, Necib Fazıl'la Başbaşa -İntibâ ve İlham-, İBDA Yayınları, İstanbul 1989, s. 95.

8 Salih Mirzabeyoğlu, Ölüm Odası -B-Yedi-, Bölüm 90, Baran Dergisi, Sayı 264.

İBDA Mimarı'nın ahlâkı mânâlandırmasında da gördüğümüz üzere; insan, ahlâkıyla ahlâklanması gereken yaradanını inkârda bile hür. Bizim ele aldığımız bugünün teknolojisi, tam da "inkârda hür" olanların elinde şekillendirilmiş bir teknoloji...

Bugün, teknoloji çerçevesinin anlaşılması adına iki hususu önemli görüyoruz.

Bunlardan birincisi, Batının, mücerred bir dini, müşahhas kilisenin şahsında değerlendirmesi ve engizisyon kilisesine olan tepkisini dinini terk ederek göstermesidir. Bu durum, açık bir sebep-netice gösterilemeyen hâdiselerde, insanı ferahlatan ilahî tefsir ve bütünleyici mânânın kaybedilmesine sebep olmuştur.

İkinci husus ise, 15. yüzyıl etrafında şekillenen mekanik kâinat tasavvurunun, 17. yüzyıl ile gelişen fizikle birlikte kıymetlenmesi olarak işaretlenebilir.

Günümüz teknolojisi, işte bu iki temel üzerine inşâ edilmiştir diyebiliriz. Ruhî keyfiyetler terkedilerek, maddî kemmiyetlerle ilgilenilmiştir. Bu durumu, İBDA'nın "teknik" formülasyonundan mülhem, kısa ve öz bir şekilde ifâde edecek olursak; teknoloji mefhumu içerisindeki "teknik" kanadı bakımından; ruha mukavemet etmekte olan varlığı kavramak adına yapma varlık olan teknik, bir türlü bütünleştirelemeyen varlığın kendini empozesi hâlinde, ruha mukavemetini şiddetlendirmiştir. "Bilim" bakımındansa; ilim sadece akli zâviyeden değerlendirilerek, insanın ruhî âlemine dair olan her şey bir yana bırakılmış, insanın varlığı fethi gerekirken, varlığın insanı sürüklemesi önündeki tüm engellerin kalkmasını sağlamıştır.

İşte bu durum, insanın ruhî nizamını elinden kaçırarak, hakikatiyle "bütünleştirelemeyen" varlığın karşısında tutsak ve muazzam varlık rüzgârının önünde sürüklenen yaprak olması neticesini doğurmuştur. Meseleyi teknolojinin ürünlerinden olan makine plânında müşahhaslaştıracak olursak; Üstad Necib Fazıl'ın teşhisinden hareketle, "insanoğlunun azat kabul etmez kölesi makine, (...) çelikten o mankafa haliyle efendilik tahtına oturtulmuştur." Bir yandan taptığı bir yandan yediği "helva", ruhî bünyesini zehirlemiş ve boğazına takılıp onu boğmaya başlamıştır, hattâ boğmuştur.

Teknoloji mefhumuyla alâkalı olarak bu hususları dile getirdikten sonra, teknolojinin bugün hayatımızdaki hâkimiyetinin vesilesi olan ürünü "makine"den devam edelim.

NEO RA: MAKİNE

Makine nedir gibi bir soru ile karşılaşsak, cevap vermek için doğru cümleyi bir türlü kuramayız. O hâlde sırayla gidelim ve önce mefhumun maddî mânâsıyla başlayalım. Ardından kısa bir tarihî perspektif çizdikten sonra, bizim makine ile kasdettiğimiz mânâyı açmaya çalışalım.

Makine, herhangi bir enerji türünü başka bir enerjiye dönüştürmek, belli bir güçten yararlanarak bir işi yapmak veya etki oluşturmak için dişliler, yataklar ve miller

gibi çeşitli makine elemanlarından oluşan mekanizmalar bütününe denir. Herhangi bir mekanik parçası olmayan elektronik veya organik cihazlara da makine denir.

Makine tarihine doğru kısa bir seyahate çıkacak olursak, “mekanik bilim”in tarihinden bahsediyoruz tabii, insanlığın 313 bin yıllık tarihindeki yerini bilmiyoruz. İlk olarak tekerlek, manivelâ, makaralar, saban ve takozu makinenin ataları olarak gösterebiliriz. Bu tür makinelerde hareket için gerekli kuvvet, insan veya hayvan vasıtasıyla sağlanır. Bunlar fizik ilmince basit makineler olarak tarif edilirler.

Bundan sonra yel ve su değirmenlerini gösterebiliriz. Bu makinelerde hareket, rüzgâr veya su kuvvetiyle sağlanır.

Makinenin bugünkü durumuna gelişindeki en önemli basamaklardan biri de buharlı makinenin icadıdır. Isı enerjisinin kuvvetini mekanik enerjiye dönüştürmeye yarayan dıştan yanmalı bir motordur. Buhar kazanlı lokomotifleri ve çarklı gemileri bu sınıfa örnek olarak gösterebiliriz. İlk ticarî uygulama, **Thomas Savery** (1650-1715) tarafından tasarlanmış buharlı su pompasıdır.

İçten yanmalı motorun icadıyla birlikte yakıt tasarrufu sağlanmaya ve vasıtaların menzili artmaya başlamıştır.

Mekanik makinenin bu hızlı yükselişi iktisadî, askerî ve siyasî hayata makinenin müdahil olmasına vesile olmuştur. Ulaşım maliyetleri azaldığından, hammaddeye erişim kolaylaşmıştır. Bu durum sanayi ile beraber dünyanın iktisadî kutuplarının yer değiştirmesinin de müsebbibi olmuştur. İktisadî kutupların hızla el değiştirdiği ve Osmanlı'nın dünya hâkimiyetini yitirmeye başladığı bu demlerde, Avrupa hızla silâhlanmaya başlamıştır. Her ülke kendi ekonomisini iyileştirmek adına dünyanın bâkir coğrafyalarını sömürmeye başlamış ve sömürgelerindeki hâkimiyetini muhafaza etmek için de akıl almaz bir silâhlanmaya girişmiştir. İşte bu silâhlanma, dünyayı Birinci Dünya Savaşı'na taşımıştır. Birinci Dünya Savaşı ise, makinenin dünya konjonktürünü tâyininde bir netice değil, başlangıç olacaktır.

Bu dönemi daha iyi anlamak için Üstad **Necib Fazıl**ı can kulağıyla dinleyecek olursak:

- «Makinenin mahiyetini kuşatan ve kökünü Birinci Dünya Harbiyle atan büyük mâna şudur:

19 uncu Asrın ikinci yarısından sonra makine terakkileri gitgide insan tahakkümünden çıkacak ve aksine, insanı tahakkümü altına alacak bir mahiyet göstermeye başlamış; ve insanoğlunun azat kabul etmez kölesi makine, hususiyle Birinci Dünya Harbinin arkasından, çelikten o mankafa haliyle efendilik tahtına oturtulmuştur. Bu edebiyatı da, makineyi azizleştirme mânasına (materyalist) Moskof dünyası körüklerken, makinenin getirdiği ruhî “dacret-sıkıntı” ve hafakanı dile getirme ve ilâcını arama bakımından da (kapitalist) ve (spiritüalist) âlem harekettedir. (...)

Hakikat şudur ki, makine, eski beşerî muvazeneleri silip süpürür, el işini ve sanat emeğini çürütür, sınıflar batırır ve sınıflar çıkarır, bilhassa “mâverâi-ötelere bağlı” itikatları pörsütürken, şaşkın insan ruhunda alabildiğine put-

laşmış ve insan yapısı olduğunu unutturarak yeni bir insan yapma kudretinin sahibi zannedilmiştir.» [9]

Üstad'ın da bildirdiği üzere, Birinci Dünya Savaşı itibarıyla makine, olmazsa olmaz hâline gelerek iktisadî, içtimaî, askerî, siyasi ve ilmi meselelerin merkezine taht kurmuş, alternatifsiz bir otorite hâline gelmiştir. Ülkeler yatırımlarını bu istikamete yönlendirirken, beşeriyete hayat hakkı tanımayacak makine medeniyetinin temeli de bu dönemlerde atılmıştır.

İkinci Dünya Savaşı'nda ise, insanoğlu, makinenin bir diğer yüzü ile tanışmıştır: **Lewis Mumford**'un ifâdesiyle "megamakine" olan Atom Bombasıyla! Atom Bombası, bugünkü makine medeniyetinin üzerine inşa edildiği temel mesâbesindedir. **Hiroşima**'da patlayan Atom Bombası, Güneş Tanrısı RA'nın binlerce yıllık uykusundan uyandırılarak makine sûretinde geri döndürülüşü gibidir. Evet, bugünkü Batı medeniyeti, Atom Bombasının dehşeti üzerine inşa edilmiştir. Megamakinenin keyfiyeti, bir "coğrafya parçası" olarak **Hiroşima**'da değildir. Bugün "megamakine"ye bakarak, onun sadece **Hiroşima**'da patlatılmış bir bomba olduğunu düşünmek, bu bakımdan büyük hata olacaktır. Megamakine, 1945'ten beri yaşamış olan her ferдин "şuurunda" yeniden ve yeniden infilâk ettirilerek inşa edilmiş modern(!) Batı medeniyetinin mihrak makinesidir. Üstad'ın bu dönemle alâkalı şu ifâdeleri son derece kıymetlidir:

- «Makine, bir nevi, insanı burnundan yakalayan bir vahşet timsali halinde meydana çıktı. Makineyi putlaştırdılar, kendi eserlerine mahkûm oldular ve Avrupa o tarihten itibaren büyük hafakan devresine girdi.» [10]

Atom Bombası, dünyanın evvelâ iki kutublu bir hâle bürünmesinin ve yıllar sürecektir korku imparatorluğunun tanrılığına getirilmiştir. Megamakine, yol açtığı tahribat sayesinde, mekanik ilim ile mücerredlerini yitirmiş Batılı toplumların tanrılığı tahına kurulmuştur. Ardından Megamakineyi inşa eden mekaniğin kat ettiği yol ve bu yolda bıraktığı eserlere olan hayranlık, "mücerred fikir istidadı" olan toplulukları da Batılı kavimlere entegre etmeye başlamıştır.

İBDA külliyyatından öğrendiğimiz üzere, "ihtiyaçları doğuran", âletlerdir. Makinelerin ortaya çıkması, "programlama" ihtiyacını doğurmuş; "elektronik ilmi" de işte bu ihtiyaca cevap vermek üzere sistemleştirilmiştir.

Elektronik, serbest elektronların hareketinin kontrolünü konu edinen bilim dalıdır. Bütün elektronik cihazlarda, bilgisayar, cep telefonu vs hepsinde temel çalışma prensibi, iletici üzerinden akan elektronları kontrollü bir şekilde ilgili elektronik parçalara nakletmektir. Elektronik cihazlar "binary sayı" sistemi mantığıyla çalışır. "Binary", İngilizce bir kelimedir ve "ikili sayı" demektir. Aynı şekilde, "binary" mantığı, sadece insan ve cihaz arasındaki haberleşmeyi sağlamak için üretilmiş bir tekniktir. Elektronik cihazlar için geçerli kural, elektrik akımının varlığı veya yokluğudur.

9 Necib Fazıl, Cumhuriyetin 50. Yılında Türkiye'nin Manzarası, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1973, s. 55-56.

10 Necib Fazıl, Yolumuz - Hâlimiz - Çaremiz, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1977, s. 38.

Elektroniğin en önemli fonksiyonu, makinenin kumandasının insanın elinden alınarak, farklı bir makineye teslim edilmesi dairesindedir bir nevi. Bu sâyede, elektronik ile önceden programlanmış faaliyetler, makine tarafından icrâ edilebilir hâle gelinmiştir.

Elektroniğin gelişim süreci, Soğuk Savaş yıllarına dayanır. Başlıca kahramanları ise, yıkılan Hitler Almanyası'nın bilim adamlarıdır. Giderek, Soğuk Savaş'ta istihbaratın sağlanması, iktisadî yapının kuvvetlendirilmesi ve askerî gücün artırılması adına girilen kıyasıya rekabetin ürünleridir bugünkü elektronik cihazlar. BD-İBDA külliyyatından öğrendiğimiz üzere, bu gelişim insanı aya ayak basacağı raddeye kadar ilerletmiş ve bu yolda giderken elde edilen bilgiler de bugünün teknolojisini doğurmuştur.

Soğuk Savaş'ın ardından geçilen tek kutublu dünya düzeninde ise, Amerika'nın tartışmaz hâkimiyet ve meşrûyetinin sağlanması hedeflenmiş, geliştirilen teknoloji ile bir yandan dünya "globalleştirilirken", diğer yandan da Amerika'nın hâkimiyet sahası uçsuz bucaksız bir genişliğe yayılmaya çalışılmıştır.

Atom Bombası vahşetinin faili olarak Batının temsilcisi hüviyetini kazanan Amerika, hâkimiyetini güçlendirmek adına ilk hâmlerini, uzaya yeryüzünü gözetleyen uydular fırlatarak gerçekleştirmiştir. Bu uyduların başlıca misyon ve fonksiyonu, Amerika'nın ferdler ve toplumlar plânında bizleri her yerde ve her zaman görmesi keyfiyetini taşımasıdır. Bize empoze ve propaganda edilen odur ki, o uydular çekmecelerimizin içini görebilecek, aramızda fısıldadıklarımızı işitebilecek, haberleşme cihazlarımız o uydular üzerinden bağlandığı için de tüm sırlarımıza vâkıf olabilecek, kısacası ferd ve toplum plânında tüm dünyaya hâkim olacak (!) kadar gelişmiştir. Tanıdık geldi mi? Yazımızın girişince bahsettiğimiz Güneş Tanrısı RA'yı hatırlamanın tam da yeri.

Güneş Tanrısı RA ki, zaman ve mekânla sınırlandırılmaksızın, her şeyi işiten, gören, bilen ve isyankârları şiddetle cezalandıran... İnsansız hava araçlarının, Yunan tanrısı Zeus veya Roma tanrısı Jüpiter gibi gökten yıldırımlar yağdırdığı bir dönemde yaşıyoruz. Bugünkü Batı Medeniyetinin iktidarının kaynağı, bu mânâda, makinedir!.. Meşrûyetini de makineler vasıtasıyla sağlamakta ve idâme ettirmektedir!..

Bu hususla alâkalı olarak **Lewis Mumford**'un (1895-1990) söyledikleri dikkat çekici:

- «Yeni megamakine, daha ileri bir teknolojik modele geçişte, müteâl-aşkın ve elektronik bir formda nihaî "karar sahibi"ni ve Tanrı-Kral'ı vücuda getirdi: Merkezî Bilgisayar. Güneş Tanrısı'nın dünyevî temsilcisi olarak bilgisayar, daha önce gördüğümüz gibi, ilk olarak astronomik hesaplamaları kolaylaştırmak için icad edilmişti. Babbage'nin yarım kalmış kaba modelinin, "hareket ettirelebilen parçalar"ı elektrik yükleri olan hızlı bir elektro-mekanizmaya dönüşmesinde, gök elektroniği, gök mekaniğinin yerini aldı ve bu enfes cihaza,

gerçek (authentic) Tanrı karakteristiğini verdi: Mekândan münezzehlik, görünmezlik.» [11]

Batının medeniyet mefkûresi işte tam da bu bakımdan, Eski Mısır'ın Güneş Tanrısı RA'ya dayanıyor. Ayrıca müşahhas plânda vuku bulan birçok icraat, Eski Mısır'ın bile içinden çıkamayacağı kadar girift.

Bugün inşâ edilen Batılı makine medeniyeti, kemmî plânda tezahür ettiğinden ve bizler mânâları 500 yıldır kaybederek tükettiğimizden, bize kadar sirâyet etmiş ve boyunduruğuna almış bulunmaktadır. Toplumların teslim alınması süreci, her zaman askerî, siyasî veya iktisadî plânda olmasa da, en azından kültürel bakımdan neredeyse tamamlanmıştır. Geriye, onların hakikatlerine karşı ferd ferd “mutlak hakikate” tâbi olan “insan”lar kalmıştır. Ferdî kontrol plânında emellerini gerçekleştirmek adına da, engizisyon mahkemelerinin bile utanacağı Telegram adlı işkence ve manipülasyon cihazını geliştirerek, beşeriyeti “fikren” temsil makamında dünyada kim ve ne ne varsa bertaraf etmek istemiş, dikensiz gül bahçesi kılmak istedikleri dünyanın her köşesinde ve her yolla kendi kültür ve sistemlerini empoze etmeye girişmişlerdir. İBDA Mimarî'nin bu hususta söyledikleri “anahtar” kıymetindedir:

- «TELEGRAM CİHAZI, tam da BÜYÜK GÖZ ve İDRAKI niteliğine uygun bir rolü yerine getiriyor. Onda, “makine bilmece”ni de heceleyelim. Bu cihaz, Büyük Göz diye niteledikleri Kâinat'tan mevzuuna âit hususiyetleri ile ayrı olsa da, o niteleme içinde yerini alabilir. Benim karşımda o, beni algılayan bir “yapma göz-idrak”, göz aletine nisbetle “mercek sistemine-görme idrakine” göre ayarlanmış bir sistem ve cihaz; onu kullanan insanın benden algıladıklarına nisbetle kendi ihsaslarını öz uzvuna yollar gibi cihaza yüklemesiyle de, cihazdan farklı, sanki bir insanda gören cam göz. “Her türlü cihaz, kullananın niyetine göredir!” diyebilirsiniz; ama bu hepsinden farklı ve idrak bahsinde sanki “yapma nef” gibi bir şey. Kapsamlı. Karşımdaki insanın nefsinin ondan hemen aynı şekilde alabilmem de, alelâde bir âletten farklı yanı. Bir şeyin maddi tezahürler meydana getirmesi, onun da madde olmasını gerektirmez. TELEGRAM CİHAZI, ruhî algıya değil, ruhî hayatın beden tezahürlerini idrak ediyor ve idrak sahibininkini de aynı şekilde yolluyor. Meselâ söz, duyu algısına ve neticede BİNTASYA-İdrak mahalline giderek, bende veya cihazı kulananda “telkin-ruhî tesir” oluyor ve neticede bunun maddî tesirlerinden, bahsi geçen münasebet doğuyor. Bende doğrudan meydana getirilen bu netice, TELEGRAM CİHAZI'nın algısı ve kullananın idraki yönünden, iki çeşittir... Birincisi: Benim belli düşünceme, hareketime, heyecan - neşe - korku gibi hislerime nisbetle, meselâ beni fiziken sıkma, bedenimin tesbit edilmiş yerlerine ağrı verme benzeri işler ve vücut ısıtım, otomatığa bağlanmış olabilir... İkincisi: Cihazı kullananın, benden algıladığına nisbetle, tıpkı karşılıklı duruşta olduğu gibi, hislerini cihaza

11 Lewis Mumford, Makine Efsanesi, İnsan Yayınları, İstanbul 1996, s. 463.

aktarmasıyla, sanki uzaktan bir insan veya cin tasarrufu, yahud tasarruf altında kalma zannedilebilir; öylesine canlı. Neticede CİHAZ ve onu kullanan insan, bir bütün teşkil ediyor; her insana göre değişen bir nitelikte verimlendirilen cihaz. Karşısında da, insan sayısı kadar çeşit.» [12]

Eski Mısır'ın pagan tanrılarından daha dehşetli olan mevcut manzarayı ve manzaranın içerisinde bu sisteme entegre olmuşluğumuzu hissedebiliyor muyuz?

Tüm bu sistem, Allah'ın eliyle kurulmuş ve ardından terk edilmiş, mekanik bir saat gibi işlediği iddia edilen kâinat fikri üzerine inşâ edildi. Meselenin vehametini elimizden geldiğince teşhis etmeye çalıştık. Şimdi meselenin hakikatine nüfuz etmeye gayret edelim.

Üstad Necib Fazıl'ın **“Batı Tefekkürü ve İslâm Tasavvufu”** adlı eserinde geçen şu ifâde, modern Batı medeniyetini anlamamızda “anahtar” hükmünde olacaktır:

- «Bu âleme dikkatle baktığımız zaman şunu görüyoruz: Eski Yunan (mitoloji)si, aklın, fikrin, vehmin, hayalin bile içinden çıkamayacağı girift bir (plâstisite), yani eşyanın dış kabartısı, müşahhas bir zemin üzerinde, bir dış âlem rüyası... Hezeyanın da anlamayacağı kadar korkunç, hattâ (estetik) kıymetlere bulanmış, muazzam bir tahayyül cümbüşü...

Ne tuhaf! İşte burada Garbın ana damını ele geçireceğiz. (Plâstisite) kelimesini kullandık demin... Bunu hiç kaybetmeyin zihninizden! (Plâstik), pazarlarda satılan naylon eşya değil, felsefî mânada eşyanın dış kabartısı, dış görünüşüdür. Göze hitap edici dış şekiller, renkler, hacimler... » [13]

Üstad, Eski Yunan'ın bugüne yansımaları muhteşem bir şekilde tasvir ediyor. Bu tasvirin bizde tedarî ettirdiği ise; şimdiki Batının “plâstisite”sinin belki baş temsilcisinin “makine” olduğudur. Bugün makinenin, “bütünleyici” mücerred ölçülere göre, bunun zorunlu olarak varacağı nihai temel hâlinde “mutlak hakikat”e nisbetle hizaya çekilmesi ve “hakikaten” insanın emrine verilmesi gerekirken; insan makinenin emrine tahsis edilmiştir. İBDA Mimarı'ndan iktibasla, “yapma varlık” bahsine temas etmiştik; bir deyişle, insanın, ruha kendisini empoze eden varlığa mukavemet edebilmek için tekniği geliştirmesi bahsi. Peki, ruha kendisini empoze eden varlığa mukavemet etmek için geliştirilen teknik, nasıl olur da, -tâbiri caizse- varlığın insana kendisini empoze etmesinin ve insanı önünde sürüklemesinin ve silesi hâline gelebilir?

Aklî bilimin veya “modern bilim”in bugün bize altın tepsi içerisinde sunduğu vakıa paganizmdir ve onların bir kültür emperyalizmi unsuru hâlinde dayattığı “makine kültürü” bir put hükmündedir. Bu söylediğimiz, yobaz bir anlayışla “makine istemeyiz, arabaya binmeyiz, baltalarla savaşıyoruz” anlamı taşımıyor. Burada anlaşılması gereken; “insanın insanla, insanın tabiâtla olan ilişkilerini, insanın âlemdeki rolü

12 Salih Mirzabeyoğlu, Ölüm Odası -B-Yedi-, Bölüm 30, Baran Dergisi, Sayı 204.

13 Necib Fazıl, Batı Tefekkürü ve İslâm Tasavvufu, 2 Basım, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1984, s. 19.

ve gayesini, tek kelimeyle ruha kendini empoze eden, mukavemet eden varlığı, bütün yönleriyle kavrayıcı, ideal değerlerle pratik değerler çerçevesindeki meseleleri irfân kıvamı hâlinde ortaya koyan bir ideolocyan var mı?" [14] sorusundan kastedilen mânâdır. Unutulmamalıdır ki helva, tapıldığında put, yenildiğinde nimettir.

Atom Bombasından Telegram cihazına kadar, "teknik" anlamda kullanabileceği ne varsa hepsini kuşanan Batı, savaşını beşeriyete ve onu "insan" yapan değerlere karşı açmıştır. İnsanı "insan" kılan iyi, doğru ve güzel değer ölçülerinin mutlak hakikatini İslâm temsil ettiğine göre, bu savaş "paganist-putperest-plâstik" Batı medeniyetiyle İslâm arasındadır. "İslâma muhatab anlayış"ı İslâm hakikatine nisbetle ve bir "dünya görüşü" genişliğinde yenileyen, "devlet ve dünya düzeni" hâlinde orta yere alternatifini seren ve bu bakımdan İslâmî bir "hayat nizâmı" bütünlüğünde temsil eden yegâne mihrak Büyük Doğu-İBDA olduğuna göre, bu savaş belli ki İBDA Mimarı ve Batı arasındadır. Büyük Doğu Mimarı'nın "500 yıldır beklenen mütefekkir" iltifatına mazhar olan İBDA Mimarı'nın, 500 yıldır İslâm dünyası tarafından bön bir hayranlıkla seyredilen kemmiyetçi Batı Medeniyeti karşısındaki mânâ ve misyonu da umarız bu vesileyle anlaşılmıştır.

Batı Medeniyeti, beş asır evvel mekanikten başlayarak çıktığı bu yolda, tarihin tozlu sayfalarında kaldığı zannedilen paganizme hep yeniden ve farklı bir formda hayat vermiştir. Sanıyoruz ki putperest veya paganist olmak için illâ bir taşa secde etmek yahud güneşe bâkire kurban etmek gerek. İşin aslı böyle değil oysa. Allah'tan çok atom bombasından korkanlar, paganist olurlar. Allah'tan korkmayıp ve utanmayıp da uyduların kendisini izlediği endişesine göre davrananlar, paganist olurlar. Bu zâviyeden baktığımızda, bugün kendini mü'min zanneden birçok insanın, gerçekte bir paganist gibi davrandığını teslim etmek durumundayız.

Büyük Doğu-İBDA'dan öğrendiğimiz üzere; "İslâm yenilenmez. Anlayışı yenilemek gerekir. Anlayış mı? Nurun aynadaki aksi... Aynayı yenilemek... Güneş yenilenebilir. Göz yenilenir. İslâm başı ve sonu olmayan ebedî yeninin ismi... Ona her an biraz daha nüfuz etmektir ki, yenilik..."

"Herşey zıddıyla kaimdir" hikmetinin tecellisi belki de; küfür de hep kalıyor ve tezahürünü yahud anlayışını yeniliyor. Batı da böyle: Eski Mısır'daki köklerini bugünkü teknolojiyle harmanlayarak kendi dinini inşa ediyor. Eski küfrün modern ekrandaki yansıması sanki.

Sözünü ettiğimiz tüm bu karanlık manzarayı aydınlatacak ışık ise, İslâm'ın sonsuz, ezeli ve ebedî nurudur. Küfrün, İslâm ve müslümanları "en büyük düşman" bellemesi işte bundandır. Şu veya bu kişi değil de, özellikle Mirzabeyoğlu'nun Telegram işkencesine maruz bırakılması da bundan!

Sonuç olarak, yaşanan manzara her ne olursa olsun, biz müslümanlar için farketmez: Allah'ın vaadi var; nurunu tamamlayacaktır!

Demek ki, "İstikbâl İslâmındır"; şu hâlde, İBDA'nındır!..

İKİ TELEGRAM MARİFETİ VESİLESİYLE BATININ GİZLİ İLİMLERİ

Reha Suvari

EZOTERİZM

Ezoterizm, Grekçe “iç, içe âid” mânâsındaki “esoterikos” yahud “iç’e dair olan, gizli olan” a tekabül eden “eisothéo” kelimesinden gelir. Zıddı, egzoterizm’dir.

Ezoterizmin mânâ ve ondan mülhem tedaileri, birçok alâkalı-alâkasız kavramda olduğu gibi, etimolojisinden taşmış, başka bir hüviyet almıştır; etimolojik kökünden, orijinalitesinden kopmadan, “âidiyet”, “hâl ve bilgi”den öte, bir “sistem”i de ifâde eder kavram durumuna gelmiştir.

Ezoterizm, bizde “batını”, “içe âid öğreti-doktrin” olarak ifâdesini bulan bir kavram. Oysa bu cümle bile, ilk verdiğimiz tanımlamadan farklıdır. Bu, kavramın yanlış kullanımından ziyade, zikredildiği kültür ve fikir coğrafyalarında yaşanan felsefi mayalanmanın tesiri ve bu tesirin, mezkûr kavramın ilk kullanıldığı günden bugüne kadarki ilerleyişi ile alâkalıdır.

Bugün artık; okült yapılanmalarda, masonik örgütlenmelerde, tarikatlarda, sadece üye yahud müridlere aktarılan “gizli ilim” olarak kullanılır olmuştur. Bu mânâda, sıradan şahısların, avamın ulaşamadığı, sadece belli bir yapının üyelerine “sözlü” olarak aktarılan bilgi-öğreti-doktrin demektir.

Misâl vermek gerekirse, “Kabala” ezoteriktir. Hakkında sayısız yazılı bilgi, belge, döküman olsa da; hakikatine dair, orijinaline âid ilimlerin aktarımı ancak “sözlü” olabilir; böylelikle üstad-çırak, mürşid-mürid nisbetinde devamlılık sağlanır. Sportif faaliyet gibi algılanan, şurada burada öğretilen günümüzdeki “Kabala” ile “herkese açıklanmamış” olan Kabala farklıdır. Yahud şöyle diyelim: Biri diğerinden bir kısımdır.

Ezoterizmin “iç”e dair ve “gizli” cihetini kendine nisbetle gösteren, “Altın Şafak Cemiyeti” kurucusu S. L. MacGregor Mathers’ın şu ifâdeleri ne kadar manidar:

- «“Yazılmamış Kabala” asla yazıya dökülmeyen ve sözlü aktarılan belirli öğreti mânâsına gelir. Bu konuda söyleyeceğim şey bu kadardır, hattâ böyle bir aktarım alıp almadığımı dahi açıklamam. **Rabbi Schimeon Ben Jochai**’ye (İ.S. 1. yüzyıl) kadar, Kabala’nın hiç bir kısmı yazılmamıştı.» [1]

Yine Kabala misâlinden gidersek, Yeni Dönem Kabalası üzerine belki de en fazla söz hakkına sahip denilebilecek kişilerden, **Golden Dawn** -Altın Şafak- Hermetik Tarikatı’nın üç kurucusundan biri ve İngiliz GÜL-HAÇ CEMİYETİ’nin de başkanı **Dr. William Wynn Westcott**’un (1848–1925) dediği gibi: “**Tanah** tüm Yahudilerin, **Talmud** seçkinlerin, **Kabala** ise seçkinlerin içinden seçilmişlerin harcıdır.” **Westcott**, ayrıca, Kabala pratiklerinde en meşhur ve mükemmellerini uygulayanlardan birinin de -hepimizin yakından tanıdığı bir isim olan- **Sabetay Sevi**’ olduğunu söyler. **Sevi**’nin çıkardığı okült külliyyatının yaşayan temsilcilerinin hâlâ varolduğundan bahseder ki, aslında üstü kapalı kendisini ve cemiyetini de kasteder. Genelde bunların çok geniş coğrafyalara dağılmış şahıslar olduğunu, inisiye (ezoterik ilmin esası inisiyasyondur. İnisiyasyon, bir ezoterik okült yapılanmaya giriş mânâsına gelir. Türkçesi: Kabul töreni, başlatma, başlama; **öğretme, doğru yolu gösterme**; kelimenin İngilizce orijinali “**initiation**”dur) grublarını bulmak ihtimâlinin tamamen imkânsız olmasa da çok zor olduğunu söyler. Orta Avrupada, özellikle Rusya’nın belirli bölgelerinde, Avusturya ve Polonyada hâlen Kabalaya atfettikleri garib şeyler yapabilen ve “olağanüstü şeyler sergileyen Rabbinler” olarak bilinen Yahudiler vardır, der. Dediğimiz gibi, aslında bu işlerin merkezinde şahsı ve cemiyeti vardır...

Ezoterik öğretiler, metafizik öğretilerdir. Bununla birlikte, ezoteristler; pozitif ilimleri reddetmezler. Bilakis, ikisinin belli bir disiplinle karışımından oluşan sentez ve buna nisbetli sisteme âdiyetleri vardır. Ezoterik yapılanmalarda felsefe, edebiyat, hukuk dünyasından kişiler; asker, siyasetçi ve büyük ağırlıkla doktor, mühendis, fizikçi, matematikçi, kimyager vs. gibi pozitif ilimlerde sivrilmiş şahsiyetler lokomotif görevi görmüşlerdir ki, bu durum günümüzde de aynen devam eder. Metafizik kavramı da, Latince’ye **Metaphysica** olarak geçmiş ve buradan da bugünkü Batı dillerindeki yerini bulmuştur. Metafizik, tabiatın fizikî görüntüsünün ötesini, yâni sezgilerle anlaşılabilen bilgiyi kapsar.

Günümüz Batı Ezoterizmi’nin şekillenme devresi Rönesans ile başlar; mayalandığı devir ise, Aydınlanma Çağı dediğimiz 17. ve 18. yüzyıllardır. Pratikteki patlamasını da geçtiğimiz yüzyılda yapmıştır. Ezoterizm, bütün dinlerden ve mistik öğretisi

1 “The term ‘Unwritten Qabalah’ is applied to certain knowledge which is never entrusted to writing, but communicated orally. I may say no more on this point, not even whether I myself have or have not received it. Of course, till the time of Rabbi Schimeon Ben Jochai none of the Qabalah was ever written.”

http://www.golden-dawn.com/goldendawn/UserFiles/en/file/pdf/Mathers_Kabbalah_Unveiled.pdf (3 Mart 2012).

<http://www.golden-dawn.com/eu/displaycontent.aspx?pageid=244-qabalah-collection> (3 Mart 2012).

temlerinden, mitolojilerden birşeyler almıştır. Bütün dinler ve felsefî öğretiler pek tabii olarak “iç”e dairdir.

Batı Ezoterizmi, bu mânâsıyla Hristiyan ezoterizmi değildir. Ağırlıklı olarak Kaba-
la’dan, Çin-Hind felsefelerinden, Hurufilik gibi İslâm motifli düşünce sistem-
lerinden, şamanizmden, paganizmden, kadîm Mısır öğretilerinden çok şeyi
muhteviyatına katmıştır. Meselâ; ezoterizm, okültizm, Kabala, kadîm öğretiler ve
örgütlenmeler konusunda uzman İngiliz araştırmacı-yazar Nesta Helen Webster
(1876-1960), “Avrupa’da ortaya çıkan gizli örgütler ve yıkıcı akımlar, Doğu’daki
Rafîzî İslâmci gizli örgütler örnek alınarak kurulmuşlardır” der ki, mühim bir tes-
bittir. Ezoterizmin ve okültizmin bugünkü kıvama ulaşmasına beşiklik eden
coğrafyanın inancı olarak Hristiyanlık, (kelimenin etimolojisinden taşan mânâ ve
tedailer sebebiyle) kavrama mesafeli olmuş ve üstü örtülü bir alâka kurmayı tercih
etmiştir; ki resmî din kurumunun okültizme bakış ve nisbeti, kavramların tabiatına
uyan ilişki karakteristiğini göstermesi bakımından da önemlidir. Tutucu
Hristiyanlıkta okült; kötülük, günah, sapkınlık, ruhunu şeytana satma gibi
ürkütücü mânâlara karşılık gelir.

Günümüz kavramından çok farklı olmamakla beraber, “ezoterik” kelimesi antik
çağlarda da kullanılmıştır. Bu kavrama ilk olarak, M.S. 2. yüzyılda **Lukian von Sa-
masota** (İ.S. 120, Samsat doğumlu) tarafından yazılan ve **Aristoteles** (İ.Ö. 384-
322) felsefesinin ezoterik ve egzoterik olarak ele alındığı hiciv cihetli eserlerde
rastlanılmıştır. **Clemens von Alexandria** da (İ.Ö. 215-150 arası Atina ve Kapa-
dokyâda yaşamış) ilk olarak “gizli tutma” kavramını kullanmıştır. Çok benzer bir
anlayışla Romalı **Hippolytos** (İ.Ö. 5. yüzyıl) ile **Chalkis’li Lamblichus** (İ.S. 245-
325), **Pisagor** (İ.Ö. 570-495) öğrencilerinin arasında egzoterik (zahirî - herkesçe
bilinmesinde mahzur görülmeyen) ile ezoterik (batınî - sadece seçilmişlerin bilmesi
gereken) olanları birbirinden ayırarak, ezoterik olanların daha dar bir daire içinde
eğitim aldıklarını belirtmiştir. Yine antik çağlarda kullanılan bir başka anlamı da,
Platon (İ.Ö. 427-347) felsefesini ve mistiğini anlamaya yönelik olan içe âid bilgi
olarak geçer.

Ezoterik kavramı, benzer yahud farklı anlamlarıyla, ilerleyen zamanlarda da ya-
zarlar tarafından kullanılmaya devam etmiştir. Modern çağda ise; 19. yüzyılda Av-
rupa’da fikrî ve sosyal hengâmenin yaşandığı dönemde telaffuz edilmeye başlanmış
ve ezoterizm bugünkü kıvamını bulmuştur. İlk kullanan inisiyatif bilgi tarihçisi
Jacques Matter (1791-1864), bu kelimeyi 1828’de, batınî, ruha âid meseleleri izahta,
Antik Çağ Gnostisizmi üzerine yazdığı eserinde kullanmış ve 30 yıl kadar sonra
lûgatlara girebilecek yaygınlığa erişmiştir.

Ezoterist, bir tanrının varlığına inanmaz değildir, lâkin onun din anlayışında bili-
nen ritüellere, kutsal şahıslara, emir ve yasaklara yer yoktur. Kâinatta varolan her-
şeyde tanrının bir cevherinin varolduğunu düşünür, ama bu “Yaratan Tanrı”
inancından farklıdır, bu yönüyle semavî dinlerden ayrılır. Yalnız bu izâha bakarak,
ezoterizmin tam mânâsıyla panteizm olduğunu söylemek de mümkün değildir.
Belki en makûl ifâdesini Hind düşünce sistemlerinde bulur ki; tanrıdan bir parça

olan ama onun kadar mükemmel olmayan insanın, yaşadığı “hayatlar” neticesinde tekâmül etmesi, tanrılaşmasına dayalı bir anlayış olduğu söylenebilir.

Esasında, bütün bu sıraladığımız tanımlama ve izâhatlar, ezoterizmi kısaca açıklamaya yetmez. Çünkü hem mezkûr kavram, hem de ona yakın yahud alâkalı olan ve kısaca “iç ve sır”a âdiyeti olan birçok kavram, mânâ olarak; kullanıldığı saha, gaye ve devire göre şu veya bu şekilde farklılıklar ihtivâ eder. Bunda bir başka etkili unsur, günümüz Batı Ezoterizmi’nin -bilinen mânâda- o coğrafya ve kültüre âid kâfi derecede saf bir orijinalitesinin olmaması; kadim ve çok farklı topraklardan, kültürlerden muhteviyatına kattıklarıyla vücut ve hayat bulan bir “sistem”e dönüştürülmüş olmasıdır.

Ezoterizmin yavaş yavaş günümüz pratiğindeki ifâdesini bulduğu Aydınlanma Çağı Avrupası’nın büyük bölümünde, hâlâ Hristiyanlık öncesi Pagan inanışlar etkiliydi. Büyük ölçüde bu kadim motiflerle bezeli Hristiyan inanç sistemi, alt sınıflarda çok daha belirgindi. Toplumdaki “tabii” pratik bu idi ama, daha sonra ezoterizmin sahipleri olan elitler, görünen Hristiyanlığın yanında, ona nakşedilmiş -alt tabakadaki- bu Pagan motifleri de ustaca sahibleneceklerdi. Dönemin fikir ve ilim erbabı seçkinleri; Avrupalıyı kilisenin bağnaz boyunduruğundan hür düşünceye yükseltmek gibi müsbet bir netice vaad ederken, pratikte, “deist” bir din anlayışını “kullanışlı” olarak sunuyordu. Bunda; dış dünyadan esrarlı, ezoterik düşüncelerin ithalinin de çok büyük payı vardı. Deist; Yaratıcı’nın varlığına inanan ancak belli bir din ve onun olmazsa olmazları diye ifâdesini bulan kutsal kişi ve kavramları kabul etmeyen. Buna nisbetle deist anlayış, Yaratıcı’nın varlığının kabulü dışında, Ateizm’e yakındır. Bu dönemde demlenen bu fikirler bilinen mânâda “bugünkü” Hümanizm’in de kaynağı olmuştur.

Bu dönem seçkinleri arasında kadim Mısır ve Kabala bilgileri, eski Yunan inanç sistemleri, İslâm topraklarından Bektaşî-Hurufî felsefeleri ve bunlarla alâkalı sohbetler, ritüeller moda hâline geliyor, seçkin olmanın nişânesi gibi görülüyordu. Balkanlar’da bugüne kadar varlığını devam ettiren Bektaşî etiketli Hristiyanlar, günümüz Avusturya’sına tekabül eden topraklarda Yahudi mistisizmi ile fevkalâdelikler sergileyen tarikatlar, güney ve güneybatı Avrupada Kabalist Hristiyanlar gibi tuhafıklar, nerdeyse sıradanlaşmıştı.

Entellektüeller ve pozitif bilimlerle uğraşanlar, kendilerini Yahudi kökenli göstermenin havasına kapılmışlardı. Ortalık manyetizma ve biyomanyetizma ile uğraşan doktorlarla doluydu. Yeni doğan bilimlerle “akışkan” dünya arasında, bedenler üzerinde uzaktan etkide bulunarak, bir tür modern büyü uygulayarak aracılık etme tecrübeleri itibar görmeye başlamıştı. Bir yanda “semâ”yı yeniden keşfeden anti-modernist blok, diğer yanda ise “içtimai uyanış” kavramını dillerine dolayan modernizm yandaşları vardı ki, kökleri Rönesans’ta ortaya çıkmış olan ve insanla kâinat arasındaki ilişkiler üzerine kurulu felsefi yaklaşımlara dayanıyordu. Çatışma gibi görünen bu panorama aslında bugüne kadar uzanacak, Batı’nın sosyolojik ve felsefi temel taşları; Batı toplumunun fikir ve alışkanlıklarının bir bakıma DNA’sı olacaktı. Bu köklerden çok değişik mahsuller yeşerecek; zamanı gelince “sosyalizm” de, “nasyonalizm” de buradan filiz verecekti.

Aydınlanma Çağı Avrupası'nda ezoterizm, hem Yaratıcı boyunduruğuna, dine karşı rasyonalist, pozitivist seçkinlerin sarıldığı; hem de onlar tarafından kadîm ilimler, büyü, manyetizma gibi "ilkel" ritüellerle yoğrulmuş, yine kendi elitistlerinin tekelinde, dünya siyasetine ve topluma yön vermede metod olacak bir örgütlenme karakteristiği oldu. Ezoterizm kavram olarak ilk ortaya atıldığı günden günümüze dek, pozitif ilimlerde meşhur olmuş, tarihe geçmiş şahsiyetler, kahhar ekseriyetle ezoterist-okültistlerin içinden çıkmış, en azından bu cins örgütlenmelerle tesadüfi olmayan bir şekilde bağlantılı olmuşlardır.

Dinlerin de ezoterik (batın) ve egzoterik (zahir) yanları olmakla birlikte; ezoterizm sadece dinlerin "ezoterik yanı" demek değildir. Kutsallık, sadece dine has bir mefhum değildir. "Kutsallık" birçok dindışı öğreti, doktrin ve sistemde de var olabilir ki, ezoterizm bu dindışı öğretilerden de çok şey alır, almıştır.

Ezoterizm ve onunla alâkalı konulara girildiğinde; Hermetizm, Maji, Mistisizm, Okültizm, Tasavvuf, Ebced, Cifir, Kabala, Hind-Çin düşünce sistemleri, Metafizik, Büyü, Sihir, Simya, Parapsikoloji, Hipnoz, Astroloji vs. gibi yüzbinlerce cildlik esere konu olmuş meselelerle karşılaşırız ki, meseleye dahil bu konu başlıkları da başlıbaşına ilimdirler.

Birbiri ardına sıraladığımız ve sıralamaya devam edeceğimiz bu ve alâkalı kavramlar umumiyetle karıştırılmaktadır, şuurlu yahud şuursuzca. Bu geçmişte veya günümüzdeki ciddi ilmi literatürlerde dahi olmuştur, hâlen olmaktadır. Bazen bir kavramın diğerinin yerine kullanıldığı da görülür.

OKÜLTİZM

Ezoterizmi izah ederken okültizmden bahsettik ki; Latince "**occultus**"dan gelir, "saklı" demektir, günümüzdeki umumi mânâsı da "gizlilik, gizlilik"tir. Okült olarak isimlendirilen şey, bir faaliyettir yahud bir faaliyetin, hareketin, hattâ düşüncenin sebebidir. Ezoterik olabilir, ama olmayabilir de. Lâkin, yukarıda da bahsettiğimiz gibi, herkese açık değildir. Okült'ün içinde, duyularımızla idrak edebildiğimiz neticeleri öngören konular olabileceği gibi; tesir ve tatbik alanı, tabiat-üstü diye tâbir edilen meselelere kadar uzayıp giden bir çerçeve çizer. "**The New World Order**"ın yazarı Evanjelik papaz **Pat Robertson**, günümüzde 700 civarında "tehlikeli" addedilebilecek okült grubun varlığından bahseder.

GNOSTİSİZM VE GÜL-HAÇ CEMİYETİ

Gnostisizm -Bilinircilik-, Yunanca "gnostikos - bilgiye sahip insan" kelimesinden mülhem; ilahî, mutlak bilgiye bir ânlık aydınlanma-sezgiyle ulaşılabilirliğini ileri süren bir anlayıştır. Daha sonra, İlk Çağ Yunan felsefesi ile Hristiyan dininin kimi görüşlerini kaynaştırmaya çalışan felsefeciler tarafından M.S. 1. ve 2. yüzyılda ortaya atılmış ve disipline edilmiştir. Buna nisbetle, Hristiyanlıkta heretik (sapkın) bir akım olarak anılır. Gnostisizm'i eski Yahudi, Fars, Yunan yahud kadîm Mısır ve

Babil'e dayandıranlar da olmuştur. Bu öğreti, ışık-karanlık; iyilik-kötülük; güzel-çirkin arasında bir dualizmi; maddî âlemin ve vücudun kötülüğü düşüncesini; ruhun ilahî âleme âid olduğunu, süflî yeryüzünde beden içerisinde mahpus olduğunu ve bundan kurtulması için de dünyevî olan herşeyden uzaklaşmak ve bu şekilde **Gnosis'e** (Tasavvuf'taki "marifet"e benzer, spiritüel hakikat mânâsında) ulaşmasını öngörür.

Zıddı, eski Yunanca Agnostos (bilinmez olan) kelimesinden gelen **Agnostisizm**'dir. Dinî tanım olarak "Tanrı"nın bilinmezliğinden ziyade; insanın bilme kabiliyetinin, görülebilenin ardındaki hakikati yakalayamayacağını savunur. Agnostisizm, tüm dinleri ve onların "Tanrı" anlayışını reddeder, onların "sundukları" Yaratıcı dışında; tabiata müdahalede bulunmayan bir Tanrı'nın olup olmayacağını bilinemeyeceğini öngörür

Günümüz Gül-Haççılara göre, Modern Gnostizm'in oluşumu, 400 yıl kadar önce, **Johannes Valentinus Andreae** (1586-1654) tarafından **Christian Rosenkruz** üzerine yazdıkları ile başlar. **Andrea**, din felsefesi üzerine eğitim görmüş, yaptığı araştırmalarla kendini geliştirmiş bir teolog olarak, **Luther**'ci tutumuyla bilinir. (Kimileri de bu Gül-Haç öğretilerinin kaynağını, 1541'de ölen İsviçreli Simyager **Paracellus**'a dayandırır.)

Gizli okült örgütlenmeler arasında belki de en esrarlılarından olan GÜL-HAÇ'ın kuruluş hikâyesini anlatan "**Fama Fraternitatis**" -KARDEŞLİK TÖRESİ- kitabı, "Gül-Haç" adını açık ve kesin bir biçimde dile getiren ilk belgedir. Yazarı belli olmamasına rağmen, herkes **J. Valentinus Andreae** üzerinde görüş birliği içindedir. Almanca el yazması nüsha 1610 yılında çıkmış ve sonradan birkaç dile çevrilerek basılmıştır. "**Fama**"nın ilk basımı 1614 yılında Almanya'da Kassel kentinde yapılmıştır. Aynı yıl yine Almanca olarak Fransa-STRASBOURG'da piyasaya çıktı. Orijinal ismi oldukça uzundu ve "AVRUPA'NIN TÜM BİLGİNLERİ VE İLERİ GELENLERİ İÇİN YAZILMIŞ, ÖVGÜYE DEĞER ROZKRUA TARİKAT'NIN KARDEŞLİK TÖRESİ İLE BUTÜN DÜNYANIN ALEMŞÜMUL VE GENEL REFORMASYONU" mânâsında idi. Daha sonra kısaca, Fama Fraternitatis -KARDEŞLİK TÖRESİ- olarak tanınır oldu.

Christian Rosenkreuz, bu cemiyetin kurucusu olduğu söylenen, sembolik bir kişiliktir. 1378'de doğup 106 yaşında (kimilerine göre 150 yaşında) öldüğü söylenir. **Rosenkreuz**, önce Kıbrıs'a gitmiş; oradan geçtiği Kudüs, Şam, Filistin civarındaki Arab bilgelerden matematik, fizik, simya başta olmak üzere ilimler öğrenmiş; daha sonra Mısır'da kadim Hermetik ilimler tedris etmiş; Mağrib'de Kabala öğrenip İspanya'ya geçmiş; öğrendiği bilgi ve görüşlerini insanlara anlatmış, Doğu'da öğrendiği metodlarla hastaları iyileştirmeye başlamıştır ki, bundan sonra Engizisyon'un hışmına uğrar ve akabinde Almanya'ya kaçır ve bu ilimleri sadece üç (yahud dört) genç keşişe öğretir.

Daha sonra **Rosenkreuz**'un liderliğinde kurulan cemiyet, kendisi dışında sekiz kişiden müteşekkil olup bu sayı ile sınırlandırılır. Üyeler, birbirlerini "kardeş" olarak

bilecek; toplumdaki sıradan insanlardan farklı bir görüntü arz etmemeye dikkat edecek; hayatlarını, tabiatı incelemeye, insanların sağlığını ve ömürlerini uzatmaya adayacak; her üye, öldüğünde yerine geçmesini istediği kişiyi önceden belirleyip, diğer üyelere bildirmek zorunda olacaktır.

Gül-Haççılar, kendilerine hizmet etmesi için “cinler”i de kullanıyor; onları yüzüklere, aynalara yahud taşların içine hapsedebiliyor; lüzum olduğunda yardımlarına başvurmak için serbest bırakabiliyordu.

MAJİ VE ELIPHAS LEVİ

Aleister Crowley’in (1875-1947) de hayranı olduğu **Alphonse Louis Constant** (1810-1875) yahud **Eliphas Levi** (esasen Yahudi değildi ama günün modasına o da uymuştu), “**Maji**” denince bugün ilk akla gelen isimlerden olup, *Dogme Et Rituel De La Haute Magie*’inde şöyle der:

- «Modern zamanların en büyük Katolik dehası olan **Kont Joseph de Mais-tre, Newton**’un bizi **Pythagoras**’a geri götüreceğini; bilimle iman arasındaki benzerliğin, ikisini ister istemez birbirine yaklaştıracığını, bu büyük meseleyi çok daha önceden görmüştü.»

Levi, Helena Blavatsky (1831-1891), **Aleister Crowley** (1875-1947) ve **Albert Pike** (1809-1891) gibi çok mühim isimlere tesir etmiş olmanın yanında, Tarot’un ön plâna çıkarılmasındaki rolü ve modern cinciliğin temellerini atan kişi olmasıyla da tanınır ve aynı zamanda **Aleister Crowley**’in, “reenkarnasyonuyum!” demekle övündüğü kişi olarak bilinir.

Maji’nin bizde tam karşılığını bulan kelime yoksa da; “büyü”, “cincilik”, “sihir” mânâsında kullanılır olmuştur. **Magic-Magician**: Büyü, büyü, büyücü... **Maji** için, birçok kişi birbirinden değişik tanımlamalar getirmiştir. **Eliphas Levi**’nin izâhı şöyledir:

- «**Maji**, tek bir bilim altında, felsefede en kesin ve dinde en mutlak ve yanılmaz şeyleri birleştirir. İlk bakışta birbirine tamamen zıd gözükken inanç ve mantığı, bilim ve imanı, otorite ve hürriyeti mükemmel bir uyum ve âhenkle bağdaştırır.»

Maji, konumuzla alâkalı ezoterik kavramlar içinde, etimolojik kökeni belki en zengin ve derin olan kavramdır. Tarihçesi çok eskidir. Zerdüşd din adamlarına “**Maji**” denirdi. Bunlar, din bilgileri dışında, astronomi, şifacılık, gizli ilimlerde de ehil idiler. Esasında Magiler’e Zerdüştlükten önce de rastlanır; farklı coğrafya ve kültürlerde aşağı yukarı aynı statüdeki toplum katmanlarını işaret eder. Keldanilerde, Sabilerde, kadîm Yunan ve Hindistan’da izleri vardır. Kelime, Hind-Avrupa dillerinde “ulu”, “yüce” mânâlarına denk düşer. Sanskritçe’de “**Maha**”dır. Misâl: **Mahatma** (**maha**=yüce, **atma**=ruh), **Ma-haraja** (**maha**=yüce, **raja**=kral) gibi... Avrupa dillerinde de; “**ma**”, “**maj**” yahud “**mag**” kökünden; **majesty**, **magnet**, **maximum**, **major**, **magister**, **master** gibi azamet, asalet ve mükemmeliyet mânâlarına nisbeti olan kelimeler türer.

Dion Fortune (1891-1946) **Maji**'yi kısaca, "BATI YOGASI" olarak tanımlarken; ezoterik ve okültist dünyanın galiba en ünlü ve karizmatik şahsiyeti **Crowley**, "irade doğrultusunda, farklılık üretmenin sanatı ve bilimidir" der.

Hız. Süleyman'a atfedilen *Lemegeton* büyü kitabının Goetia kısmında; "**Maji**, en yüce, en mutlak ve en ilahî tabiat felsefesinin bilgisidir" diye yazar.

Meselenin içinden birçok şahsiyet; "bilim ve dinin birleştiği" bir felsefeye işaret ettiği yönünde izâhatlar getirmişlerdir **maji** için. **Philip Emmons Isaac Bonewits** (1949-2010) ise, "dinin özüdür" der.

Ve bize hiç de yabancı gelmeyecek bir sahne: Ortaçağ Avrupası'nın majisyenleri, cinlerle ilişkiye geçmeden ve onları çağırmadan önce, bir daire çizer ve o daire içinde bunu yaparlardı.

EZOTERİZM MAHSÛLÜ NAZİZM

20. yüzyıl; ezoterizmin, okültizmin, mistisizmin pratikte patlama yaptığı bir dönemdir, dedik. Teorik altyapısını Rönesans'tan ve daha bir kıvam bulmuş olarak Aydınlanma Çağı Avrupası'ndan alan ezoterizmin, Nazi Almanyası üzerindeki tesirine bakalım kısaca.

Yüzbinlerce kitabın yakıldığı, bilim adamlarıyla entellektüellerin katledildiği Nazi Almanyası'nı "doktrin" olarak en temelden etkileyen öğretiler, Pan-German ve Neo-Pagan motifler taşıyordu. Gerek yakın coğrafyadaki İspanya ve İtalya pratikleri ve gerekse Güney Amerika misâlleri, siyasî terminolojide yine "faşizm" olarak nitelendirilseler bile, kaynakları Nazizm'den farklıdır. Nazizm; Katolik Hristiyanlık'tan çok uzak, hattâ ona düşmandır. Ve eğer bugün Nazizm'e bu mânâda yakın doktrinlerle sarmalanmış misâller aranır; ABD, İngiltere ve İsrail gibi ülkelere bakmak lazım gelir. Çelişki gibi görünse de, bu misâllere bakıldığında, (Germanizm bir tarafa), Pagan anlayış ve Kabala menşeli mistisizmle harmanlanmış, ezoterizm ve okültizm ruhunun vücut bulduğu "Judaik-Evangelizm" realitesine varılır. Bugün zihin kontrolü de dahil olmak üzere (savaş sonrası birçok bilim adamının Almanyadan ABD'ye götürülmesi hâdisesi mühim bir misâldir), ABD ve yandaşı ülkelerdeki pozitif bilimlerle destekli mistik-ezoterik ve okültist yapılanmaların gelişmesinde ve bugünkü noktaya ulaşmasında doğrudan doğruya Nazi Almanyası pratiğinin etkisi vardır. Buradan varılabilecek çok mühim bir netice de; günümüz dünyasında, entipüften olmayan Ezo-terik-Okültist örgütlenmelerin "Devlet"ten müstakil olmadıkları realitesidir.

Esasında, "insanlık tarihinde tüm ezoterik faaliyetlerin altında politik gaye yatar" aforizması, fazla iddialı görünse de, o kadar da yanlış değildir. Ezoterik yapılanmalarda, kadim bilgiler o grub veya tarikat içinde yukarıdan aşağıya aktarılır. Bu yapı haricindekiler ise herşeyden bîhaberdir. Bir diğer ifâdeyle, şekil verilenler, popüler tâbirle "dizayn edilen"ler, dışarıdaki büyük ekseriyet, avam, kısacası toplumdur.

Nazi Almanyası'nın temelinde Pagan ve Almancı eğilimin varlığından bahsettik. Peki, bunların içini dolduran “düşünce” veya “dünya görüşü” ne idi?

Bu noktada karşımıza birkaç teori ve isim çıksa da, en kaydadeğer olanı Avusturyalı telepat ve kozmolog **Hanns Hoerbiger** (1860-1931) ve onun teorisidir. Avusturyalı **Hoerbiger**'in teorileri **Hitler** tarafından beğenilmiş ve Nazi Almanyası'nın resmi dünya görüşü olarak kabul görmüştür diyebiliriz. Her çeşit ilmî kavrama zıd bu teori; kâinatın bütün geçmişini, güneş sisteminin oluşumunu ve gelecekte olacak değişimleri, eski kehânetlere, mitoslara ve efsânelere dayanarak açıklamakta ve “tarihte çok büyük medeniyetlerin ve yarı-tanrı insanların var olduğunu” ve bir gün bizim de onlara dönüşeceğimizi ileri sürmekteydi. İki oğlu olan **Hoerbirger**, birinin ismini **Attila** koyacak kadar eski Pagan köklerden ilhâm alıyordu.

Hanns Hoerbiger, bir süre sonra, menfî kehânetlerinden ve uyumsuzluğundan ötürü, **Hitler**'in emriyle öldürülecektir.

Hitler de **Hoerbiger** gibi Avusturya kökenlidir ama tatmin edici “nüfus bilgileri” yoktur. **Hitler**'in doğduğu Avusturya-Bavyera sınırındaki **Braunau-amm-Inn** şehri, birçok sâkininin medyum olduğu bir “medyumlar şehri”dir. **Hitler** de incelendiğinde, medyum ve büyücülerle dolu bir soy ve o soyun Yahudi köklere uzandığı kuşkuyla dolu bir şahsiyet açığa çıkar. Tarihte, kendileriyle ilgili sayısız belge-doküman veya fotoğraf bulunmasına, aynı şekilde haklarında cildlerce eser yazılmış olmasına rağmen “nüfus bilgileri” açık olmayan böyle “sembol şahıslar” az da olsa vardır. Bunların ortak noktaları ise ezoterist-okültist olmalarıdır.

Hitler'i belki en çok etkileyen iki isimden biri **Diettrich Eckart** (1868-1923), diğeri de **Karl Haushofer**'dir (1869-1946). **Eckart**, **Hitler**'in baba gibi sevdiği ve “Kavgam”ı ithaf ettiği kişidir. Her ikisi de ezoterist-okültist olup, o dönem bu ikili **Thule Cemiyeti**'nde etkilidirler. Cemiyetin başkanı ise **Baron Rudolf von Sebottendorf**'tur (1875-1945?). Zaten **Hitler**'i **Thule**'ye üye yapan ve bu vesileyle tarihe hediye eden kişi de, işte bu **Von Sebottendorf**'tur.

Bir iddiaya göre, savaş sonrası İstanbul'da intihar ettiği; bir diğer iddiaya göre ise, çok daha önce **Hitler**'in emriyle öldürüldüğü söylene de; araştırmacı-yazar **Aytunç Altındal**, **Von Sebottendorf**'un çok daha uzun yaşadığını “**Bilinmeyen Hitler**” adlı kitabında delilleriyle ortaya çıkarır. Bu eserinde onun için, “en azından, 1957'ye kadar sapaşaglam ve oldukça varlıklı bir şekilde yaşamıştı” der. [2]

Baron Sebottendorf'un bizleri ilgilendiren bir başka özelliği de, 1904'te, yâni **Thule**'yi kurmadan 7 yıl kadar önce Osmanlı vatandaşı olması, uzun süre Batınlık araştırmaları için Osmanlı topraklarında bulunması ve resmî Alman belgelerinde isminin “**BEKTAŞİ BABASI**” olarak da geçmesidir.

Eckart ve **Baron Sebottendorf** vesilesi ile **Hitler**'e takdim edilen iki isim daha var: Bunlardan biri, “**Satanizm'in Babası**” olarak da tanınan ve oğluna “**Atatürk**” ismini verecek ve ona ithafen şiirler yazacak kadar hayranlık duyması ile dikkati çeken

2 Aytunç Altındal, *Bilinmeyen Hitler*, 15 Basım, Alfa Yayınları, İstanbul 2010, s. 186.

Aleister Crowley; diğeri ise, Kars doğumlu, öğretilerinde **Mevlevî** motifleri de işleyen **George İvanovich Gurdjieff**dir. Her ikisi de dönemin etkili siyasetçilerine yakın olmuşlar ve onlara derinden tesir etmişlerdir. **Gurdjieff**, bir süre İstanbul Galata'da yaşamış, Mevlevihane'nin postnişini ile de yakın dostluk kurmuştur.

ALEISTER CROWLEY VE İKİNCİ ATATÜRK

Aleister Crowley, Modern Satanizm'in babası olarak tanınan, dünyanın en meşhur okültistlerinden. Masonluğun Skoç Riti'nde 33. Derece Büyük Üstad, yazar, şair, majisyen, kabbalist, falcı, katil, homoseksüel, uyuşturucu düşkün, MI-6 casusu, satranç ustası, dağcı, ressam, astrolog ve daha birçok etiketin ve sırlarla dolu bir hayatın sahibi. "**Dünyanın En Kötü Şöhrete Sahib Adamı**" olarak da anılıyor. Sadece Satanizm'in değil; ABD eski başkanı **George Bush**'un annesi **Barbara Bush**'un da babası olduğu iddiası yıllardır Amerika'nın gündeminde.

Crowley'in 150 genç erkeği Satanist ritüellerde öldürdüğü söylenir ki, 1934'teki bir mahkemesinde hâkim **Swift**'in jüriye **Crowley** hakkında yaptığı konuşmada geçen ifâdeler, onu daha iyi tanımamıza vesile olacaktır:

- «Kırk yılı aşkın bir süredir şu veya bu yetki ile yasaların tatbiki ile uğraşmaktayım. Şu âna kadar akla gelebilecek her türlü sapıklığı bildiğimi düşünmekteydim. Düşünmekteydim ki, habis ve kötü olan herşey şu veya bu zamanda benden önce üretilmiştir. Bu davada şunu öğrendim ki, bizler eğer yeterince uzun yaşarsak, yeni birşeyler daha öğrenebilmekteyiz. Şimdiye kadar kendisini yaşayan en büyük şair olarak tarif eden bu adamın işledikleri kadar sinsi, korkunç, kâfirce ve mide bulandırıcı şeyler duymadım...»

Birçok gizli okültist tarikatı üyeliği, başkanlık, kuruculuk yapmış biri olan **Crowley**'in bir başka ilginç yönü de Atatürk'le olan alâkası ki, ona ithafen yazdığı şiiri ile de "merak"ımızı celbediyor.

Kendisinin yayınladığı "**Orflame**" isimli dergide, Atatürk'e ithaf ettiği şiiri "**GONE ARE THE GHOSTS AND GODS**"u (Giden Hayâletler ve Tanrılar) muhatablarına şöyle takdim eder:

"To the memory of Mustapha Kemal Pasha Atatürk:

For my old friend and pupil, major-general John Charles Frederick Fuller

And my son Aleister Atatürk."

Yâni, "M. Kemal Atatürk'ün hatırasına, eski dostum ve öğrencim (gözbebeğim) **J.C.F. Fuller**'e ve oğlum **Aleister Atatürk**."

Dünyadaki bu "ikinci Atatürk", babasının ölümünden sonra Kanada'ya yerleşti ve 90'lı yıllarda bir trafik kazasında öldü.

“İkinci Atatürk”ün iki oğlu oldu. İkisinin de isim ve soyisimleri “Türk”! Aynı zamanda ABD pasaportları var. Aile, hem Türkiye’de hem de New York’da ikamet ediyor ve Türk dış ticaret, tekstil ve medya sahalarında oldukça etkili. Ayrıca, **Bush** ailesi ile de hâlâ yakın ilişkileri var.

Crowley’in 2004 senesinde Türkçeye çevrilmiş bulunan “**AY ÇOCUĞU**” kitabının kapağında “**İkinci Atatürk**”le alâkalı olarak mütercimmin bir notunun yeraldığını ayrıca ilâve edelim. **Crowley**, bu kitabında hayâlî (!) Türk karakterlere de yer verir.

Crowley, hermetizm ve kadîm Mısır öğretilerinden, Tibet düşünce geleneğine, Çin, Şaman, Babil ve Bektaşî mistisizmine kadar tüm bu ezoterik fikir sistemlerine alâka duymuş, bunları kendi coğrafyalarından, yerinden tedris ve tetkik etmiş, yıllarını bu uğurda harcamıştır.

1875’te doğan **Crowley**, Altunî Kızılılık yahud “Kızıl Şafak” olarak bilinen **Golden Dawn** ve (sonraları araları bozulacak olan kurucu Kızıl Şafak başkanlarından **Mathers**’ın bir yazısına göre) GÜL-HAÇ TARİKATI’nın başkanlığını yapmıştır. **Fulham Road Tapınağı**’nın ve **Thelema** dininin kurucusudur ki, günümüz Satanizm’ine ilhâm kaynağı olan bu din, öğretilerini ilk kez Mısır’a gittiğinde tesirine girdiği Ayvaz (**Aiwass**) isimli bir ifritten alır. Gümüş Yıldızı (**A.A.**) tarikatını kuran da odur. Yine başkanı olduğu ve Alman köklere sahip **O.T.O.**’nun (**Ordo Templi Orientis** - Doğu Tapınakçılar Cemiyeti) “cinsî maji” öğretilerini ve ritlerini açığa vurmuş biri olarak, ezoterist dostlarından dahi tepki görecektir. Bu ritler arasında “karşılıklı oral seks” de vardı ve Gül-Haç’da da uygulanıyordu. Tüm bunları ayrıntılarıyla ifşa eden kendisi olmuştur. Yine ona âid “Yasa Kitabı”nda, kutsal bilinen herşeye, inanç sistemlerine, dinlere küfürlerden geçilmez. **Crowley**, hayat felsefesini kısaca şu sözlerle ifâde eder:

- «Ben, kutsal şeylere küfretmeyi, cinayeti, tecavüzü, devrimi istiyorum! İyi veya kötü farketmez, yeter ki güçlü olsun!»

Crowley, satanist veya satanist eğilimli birçok rock müzik starının albümlerine ve şarkılarına konu edilmiştir: **Beatles**, “**Sergeant Pepper**” albüm kapağına onun fotoğrafını koymuş; **David Bowie**, “**Quicksand**” isimli parçasında onun ismini defalarca yâdetmiş; sahnede canlı yarasa yemesiyle tanınan **Ozzy Osbourne** onun için “**Mr. Crowley**” şarkısını yapmıştır. **Genesis** grubu ve **Phil Collins**; yine **Led Zeppelin** gitaristi **James Patrick “Jimmy” Page** de **Crowley** tutkunlarından ve albümlerinde **Crowley**’e yer veren meşhurlardan. **Page**, **Crowley**’in bir zamanlar oturduğu şatoyu almasıyla ve ona âid birçok eşyanın koleksiyoncusu olmakla da tanınır.

Aleister Crowley, insanların spiritüel tecrübelerini araştırmakta bilim metodunu kullanmak lüzumunu savunmuştur. Yayınladığı “**The Equinox**” dergisinin sloganı “Bilimin Metodu, Dinin Hedefi” (The Method of Science, the Aim of Religion) idi. Bununla mistik tecrübelerin önemine işaret etmiş, ancak bunu yaparken altta yatan “dinî” veya “nörolojik” anlama ulaşmak için iyi incelenmesi ve kritik edilmesinin lüzumunu vurgulamıştır.

Bu yönüyle **Crowley** kendisinden sonra gelen ve uyuşturucularla “bilim” metodunu kullanarak tecrübeler yapan **Dr. Timothy Francis Leary** (1920-1996) gibi araştırmacı psikologlara da bir bakıma rehberlik etmiştir. **Dr. Leary** de tekin biri değildi. Gayri kanunî olarak, bilhassa **LSD** merkezli uyuşturucuların hapisânedeki mahkûmlar üzerinde denenmesi ve neticeleri üzerinde çalışmış biriydi. Bunun sonucunda hapis de yattı. Başkan **Richard Nixon**, **Leary** için, “o bir hain ve Amerika’nın en tehlikeli adamı!” diyecekti. **Dr. Leary**, o dönem yükselen “hippi” akımına damgasını vurmuştur. Toplumu zihnen yönlendirme bahsi açısından ve okültizmin meseleye nisbeti bakımından mühim bir bilgi.

O dönem Sicilya, **Crowley**’in kurucusu olduğu ve bir din olarak da addedilen **Thelema**’nın merkezi idi. Buradaki, ürkütücü mimarisiyle filmlere konu olmuş, Pagan freskleriyle ve Satanist âyinlerle meşhur tapınak, eski şaşaasından uzak da olsa hâlâ ayaktadır.

1940’da, kendisi de yüksek dereceden mason olan **Winston Churchill**, Britanya’nın **Hitler**’in “maji”si Nazi selâmının kurbanı olacağı korkusuyla, Satanist **Crowley**’den yardım ister ve meşhur “V” işareti böylelikle tarih sahnesindeki yerini alır. Ona göre mânâsı, “bütün cinler ve ifritler yeryüzüne insin, yardımcımız olsunlar!”dır. **Crowley**, buna rağmen Almanlara da yakındı ve onlar hesabına da çalışıyor olabileceği kuşkusu hep üzerinde kaldı.

KABALA VE GOLDEN DAWN (ALTIN ŞAFAK)

Golden Dawn (Altın Şafak Hermetik Cemiyeti), 1887 yılında **Dr. William Wynn Wescott**, **Dr. William Woodman** ve **Samuel Liddell Mathers** tarafından kuruldu. GÜL-HAÇ geleneğinin takibçisi bir örgüttü bu. GÜL-HAÇ’tan ilhâmı kurulan bir başka cemiyet de “**Asya Kardeşleri**”dir. **Sabetay Sevi** Kabalası’ndan etkilenecek kurulan cemiyet, Almanya başta olmak üzere bazı Avrupa şehirleri ile birlikte İzmir ve İsfahanda da faaliyet gösteriyordu. “**Asya Kardeşleri**”, Altın Şafak Cemiyeti’nin köklerinden biridir. Altın Şafak, Altın Gül-Haç’tan da ritüel yakınlık taşır, dolayısıyla “aktarım” almıştır.

W. W. Wescott, çok faal ve kariyeri olan bir şahsiyetti. İngiliz Gül-Haç Cemiyeti’nin başkanı ve bir mason locasının da üstadıydı. Ezoterik sahada kitablar yazmış ve birçok orijinal Kabala ve Hermetik eserin tercümesini yapmıştır. En mühimi, İbraniceden İngilizceye çevirdiği ve Hz. İbrahim’in yazdığına inandıkları “**Sepher Yetzirah**”dır (Oluşum Kitabı - Elli Zihin Kapısı ve Otuz İki Hikmet Yolu).

Bir çarpıcı not: **W. W. Wescott**, imza olarak isminin başharfleri olan üç “W”yi kullanırdı ki; “bilmek” ve “bilinenin sahibi” anlamı çerçevesinde, günümüzde “www” şeklinde internetin anahtarı olarak seçilmiştir diyenler de vardır.

Cemiyetin kuruluşundan kısa bir süre sonra ölen **Woodman**’ın dışında bir diğer kurucu olan **S. L. Mathers** da, **Wescott** gibi bu sahada çok verimli olmuş, birçok eser ortaya çıkarmış, tercümeler yapmıştır. En çarpıcı olan tercümesi **The Qabalah Unveiled**’dir (Örtüsüz Kabala).

Mathers da **Sabetay Sevi** ekolündendi ve dolayısıyla **Asya Kardeşleri Cemiyeti**'nden (**Asiatic Brethren**) etkilenmiştir.

Mathers'ın **Örtüsüz Kabala**'sına geçmeden önce, **W. W. Wescott**'un tercümesi olan ve Hz. İbrahim'in yazdığı öne sürülen "**Sepher Yetzirah**"tan söz edelim:

Wescott mezkûr metinden bahsederken, onun "Yaradılış" konusunda çok ilginç bir felsefesi olduğundan bahisle; kâinat, insan, güneş sistemi ve İbranice'deki 22 harf arasındaki ilişkiden; Kabala için de, eski çağların ilmi olmasına rağmen tam olarak nerede ve nasıl başladığının bilinemediğinden ancak M.Ö. 515 yılı hahamlarına âid kesin delillerin varlığından söz eder. Yine **Zohar** için de, "**ZHR**" veya "**Zuhr**" olarak yazılan kitabın **Zohar** yahud **Sohar** olarak, Yaratıcı, Melekler, Ruhlar ve Kâinat'ı ihtivâ eden birçok değişik metnin derlenmesinden oluştuğunu; Eski İbranî Ahid'inin, kavmin tüm çilelerine rağmen korunduğunu, ancak kaçınılmaz olarak birkaç değişiklik olmuş olabileceğini; hahamlar silsilesi ile aktarılan ama Eski Ahid'e konmayan ezoterik öğretilerin de bu sözlü aktarımlar yaşanırken değişime uğramış olmasının tabii olduğunu ve Kabala'nın temeli olan on sayı ve yirmi iki harf yoluyla ruhî bilgeliğin elde edildiğini söyler. Yine, bu yoldan kehânete giden, geleceği öğrenmeye çalışan bir çeşit ebced ilminden bahseder. Buradan "**Tetragram**" yahud **Tetragrammaton**'a temas eder, yâni Yaratıcı'nın isminin dört harfle nasıl söylenebileceği mevzuunun kapısını aralar.

MATHERS VE "ÖRTÜSÜZ" KABALA

Samuel Liddell Mathers ise Kabala'yı izah ederken şunları söyler:

- «Kabala, Tanrı tarafından cennette seçkin bir melek grubuna öğretilmişti. Âdem ve Havva'nın Cennetten kovulmasından sonra, insanların tekrar asli asalet ve mutluluklarına kavuşmaları için melekler bu öğretiyi dünyanın günahkâr çocuklarına ihsanla öğrettiler. Bu öğreti Âdem'den Nuh'a, O'ndan İbrahim'e ve Mısır'a ulaştı. Mısırlılar bilginin bir kısmına sahip olup, diğer Doğu ülkeleri felsefî sistemlerine aktardılar. Musa da, doğduğu ülkede Kabala'ya inisiye oldu ve bir melekten aldığı derslerle bu konudaki melekelerini iyice geliştirdi.»

Mathers, Kabala'nın; "Pratik", "Harflere Dökülmüş", "Yazılmamış" ve "Dogmatik" olmak üzere dört sınıf olduğunu söyler ve devamında İbranî ebcedinden misâller verir. [3]

LÜSİFERYAN ÜÇLEME: BAPHOMET-LILITH-KABİL

Eliphas Levi'nin **Dogme Et Rituel De La Haute Magie**'sinde çizimi kendine âid olan **Baphomet** figürü, ezoterik-okült sembolizminde ve dünyada çok meşhur. Bu

3 http://www.golden-dawn.com/goldendawn/UserFiles/en/file/pdf/Mathers_Kabbalah_Unveiled.pdf (3 Mart 2012).

çizimdeki KEÇİ BAŞLI YARATIK, “Lüsiferyan Üçleme” olarak bilinir; **Samael-Khabil-Lilith** üçlüsünden **Lilith**, dişiliği temsil eder.

Yahudi kaynaklarda **Lilith**; Âdem’in Havva’dan önceki eşidir ve topraktan yaratılmıştır. Bu sebeble kendini erkeğiyle eşit görmüş, cinsî birleşmede altta olmasına itiraz etmiş, aralarındaki tartışma şiddetlenince, Âdem’den ayrılarak göğe çıkmış, Âdem geri dönmesi için üç melek göndermişse de kabul etmemiş... Hikâye böyle uzayıp gidiyor. Günümüz feminist düşünce sisteminin de idolü ve remzi...

Havva, daha sonra Âdem’in duası üzerine kaburga kemiğinden yaratılmış deniliyor kadim Yahudi metinlerinde. Buna nisbetle, Doğu kadınları, erkeğine âsi olmayan yönüyle Havva’nın; Batılı kadınlar da Lilith’in ruhundandır diye izâhat getirenler var. Yine Yahudi anlatımlarına göre, Kabil **Lilith**’den doğmuştur.

Lilith, Âdem’den ayrıldıktan sonra, **SAMAEL**’in kadını olmuş; ortaya **Baphomet** çıkmış. **Mendes Keçisi** de deniyor. Çift cinsiyetli bir varlık ki, **Eliphas Levi**’nin çiziminde de **Baphomet**’in kadını ve erkeksi kısımları göze çarpıyor.

Yine Yahudi inanışlarında sözkonusu bir malûmat olarak; **Samael**’in karısı **Lilith**, **Samael** hadım edildikten sonra onu da terkederek, tüm ifritlerin kralı olan **Asmodeus**’un eşi olur.

Lilith ile alâkalı söylenenler sadece Yahudi kaynakları ile sınırlı değil. Onu Babil, Sümer ve daha birçok kültür coğrafyasında görmek mümkün. Bazen şehvetin sembolü ve uykudaki erkeklerin rüyâlarına girip tohum çalan şeytanî dişilik; bazen hamile kadınları ve bebekleri katleden cadı (Doğu’da Ümmü Sübyan; Batı’da cadı); bazen de kutsal fahişeliğin remzi...

Lilith’in sembolü “baykuş”tur. İbranice’de “geceye âid olan” mânâsında. Doğu’da ise “leyl” yahud “leyla”...

Crowley’in **Thelema** Din’inde kadını cinsî dürtüleri ve hürriyeti temsil eder.

ÖRTÜSÜZ KABALA’DA “ARAR” VE “SAMAEL”

“ARAR” kelimesi, Mütefekkîr’in yazımı hâlen devam eden son eseri **Ölüm Odası - B-Yedi**’de, **TELEGRAMCI** bir şahıs olarak zikredilir. Bir misâl:

- «KARTAL’da, babasının kim olduğunu aramaya bile hevesi olmayan bir karakter tipi çizer ARAR, birkaç gün, “o koğuştaki kafanı duvarlara vura vura, Allah’a söve söve gebereceksin!” diyordu; şimdi bir bana baksın, bir de o günden bugüne gübre üretmeden başka bir işe yaramamış hâline.»

Tevâfuk; **Mathers**’in “**Örtüsüz Kabala**” tercümesinde de **ARAR**’ın kabalatik açılımı yapılıyor ki ilimizi çekmemesi mümkün değil:

- «Kitab-ı Mukaddes’te ilk kelime BRASHITH, *Berashith* konusu dikkate alınmalıdır ki, ilk üç harf olan BRA, Teslis’teki üç kutsal kişinin baş

harfleridir: BN, *Ben*, oğul; RVCH, *Ruach*, Ruh; ve AB, Ab, baba. Ayrıca, Kitab-ı Mukaddes'te (Bible) ilk harf A değil B'dir ve aynı şekilde "kutsama" anlamına gelen BRKH, *BERAKHAH*'ın da ilk harfi B'dir. Oysa A ile başlayan **ARR, Arar, "lânetleme" mânâsına geliyor.**» [4]

Bir başka tevafuk da (yukarıda da bahsettik) **SAMAEEL** olarak bilinen ve İbranî mistisizminde, Kabalâda da ismi zikredilen şeytan (yahud ifrit) ile alâkalı. Salih Mirzabeyoğlu, seneler evvel Tilki Günlüğü'nde şunları yazmış:

- «Sâmm (e): Zehirleyen. Ağulu. Sam yeli denen öldürücü rüzgâr... Samm: Sağır olmak. Şişenin ağzını tıkmak... Samm: Katı, sağlam ve sert madde. Vurmak... Sammâ: Sesi çıkmayan, sessiz. Sağır ve dilsiz. Katı ve som kaya... Sammâ: Katı taş. Sağlam ve sert yer. Belâ. Zahmet, meşakkat... Sâmm: Zehirli hayvan... Samsam: Keskin olmak. Keskin kılıç... Samsame: Cemaat, topluluk, bölük... Semsem: Tilki. Bir yerin adı.» [5]

Prof. Dr. Hakkı Açıkalın'ın "Metatron ve Samael" başlıklı makalesinde bu vesileyle işaret ettikleri ise dikkat çekici:

- «Sâm, ölüm, belâ, Beliar-Belial, zehirli, zehirleyen, öldürücü rüzgâr, zehirli hayvan, sağır ve dilsiz, Âmâ, Âmâ ilâh, Kôr, Kôr Şeytan...

Sameh: "S": Samael veya Semiel. Sâmi kelimesinden, Âmâ mânâsına, Şeytan, Kôr Şeytan, Âmâ İlâh, hakikate âmâ kalan. Yahudi ebcedindeki değeri 60. Samael'in ebced değeri, 130.» [6]

Prof. Açıkalın, **Samael**'in ebced değerini 130 olarak veriyor. Kadîm Yahudi kaynakları da, **130** yıl boyunca oruca niyetlenen Âdem'den ve artık **Samael**'in kadını olan **Lilith**'in türlü tuzaklarla orucunu bozmaya çalışmasından bahseder. Bundan kaynaklı olarak, daha sonra tüm erkeklerden rüyada tohum çalma -şeytan aldatması- bahsine sarkan ve yine kadîm Yahudi kaynaklarında yer bulan bu mevzu alâkaya değer.

SAMAEEL, SAMMAEL yahud **SMAIL**, Mirzabeyoğlu'nun yazımı hâlen devam eden "**Ölüm Odası - B-Yedi**" adlı eserinde ise, ürkütücü bir hakikat olarak karşımıza çıkıyor:

4 "It is to be further noted with regard to the first word in the Bible, BRASHiTh, Berashith, that the first three letters, BRA, are the initial letters of the names of the three persons of the Trinity: BN, Ben, the Son; RVCh, Ruach, the Spirit; and AB, Ab, the Father. Furthermore, the first letter of the Bible is B, which is the initial letter of BRKH, Berakhah, blessing; and not A, which is that of ARR, Arar, cursing."

http://www.golden-dawn.com/goldendawn/UserFiles/en/file/pdf/Mathers_Kabbalah_Unveiled.pdf (3 Mart 2012).

<http://www.golden-dawn.com/eu/displaycontent.aspx?pageid=244-qabalah-collection> (3 Mart 2012).

5 Salih Mirzabeyoğlu, *Tilki Günlüğü -Ufuk ile Hafiye-*, Cild 4, İBDA Yayınları, İstanbul 1994, s. 521-522.

6 <http://duralidurmaz.blogcu.com/metatron-ve-samael/5311752> (3 Mart 2012).

- «Yatarken, Kenân'ın lâflamaları ve tehditleri. Uykuya dalma yorgunluğu içinde, uyuma veya uyumama tercihi bana bırakılmış gibi klâsik bir numaraları var ki, onun tatbikine mevzuyum. Bu, tehlikeden kurtulmak için uykusuzluktan çıldırma gibi bir hâle düşmenin başlangıcı. Ben, uykuyu tercih ediyorum. Üzerinizde bir elektrik gerilim hattı bulunduğunu düşünün, size olan mesafe ayarı sizin kendinizi salıp salmamanıza bağlı, sizin iradenize nisbetle çekimine girip girmeme şeklinde bir karar azabındasınız, neticede gücünüz tükeniyor ve ona yapışık uyuyorsunuz veya neyse ne. Klâsik bir numara dedim; tecrübelerime binaen mani olunabilir bir şey olmadığını bildiğimden, kendimi meçhule salıyorum, ne olacaksa olacak.

Âniden, vücudumu sarıcı bir elektrik ve mıknaşisayet tesiri, ama kapma şeklinde değil. Ranzanın altından olağanüstü bir hızla birden üzerime atlayan, mukavemetimi önlemek için de Kenan'ın sesiyle “şimdi kollarını kilitleyeyim de gör!” diyen, KEÇİ GİBİ ÜÇGEN YÜZLÜ ve uzun kulaklı, kuyruğu kanguru kuyruğu gibi, hayvanca pençeleri - o görünüş içinde son derece ürkütücü maymun eli, toplam olarak; ŞEYTAN tasvirlerinin, duyu organlarımla idrak ettiğim canlı hâli... Derisi ve ayı tüyünü andıran tüylerinin rengi, siyaha çalan kahverengi... İsmi de İSMÂİL... Arka yandan, sağ tarafımdan bana sarılmış, boğuşma hâlindeyiz ama, muazzam kuvvetli ve benle alay ederek, “hadi kurtul da görelim!” diyor. Bileklerimi yakalayan elleri ve eklem yerlerinde göze batan kemikli ve uzun biçimsiz parmakları, dikkat çekici; sadece parmak uçları - tırnak kısmı, insaninkini andırıyor. Avuç kısmına doğru açılan rengiyle, sanki zenci elini andıran bir el intibai alıyorum. Kurtulmak için bütün gücümü kullanmama rağmen mümkün olmayınca, hırsıyla sağ elini ısııyorum; hem de nasıl. Canı yanıyor ve şimşek hızıyla üstümden ranzanın altına doğru kaçıyor.

Uyanıklıktan uyanıklığa geçmişim gibi bir hâldeyim. Şimdi dikkat: Bu hâdis, rüyâda şunu gördüm, böyle oldu gibi bir şey değil, birebir fiziken yaşanan bir hâdisedir. Isırmamla ilgili olarak, çenemi ve dişlerimi kontrol ediyorum, hani dişlerimin birbirine teması sözkonusu mu; değil. Can havliyle ve bütün gücümle ısırmamın tadı ve kaçırmış olmakla rahatlamış olarak, zafer kazanma hissiyle, “nasıl anlatabilirim”i düşünüyorum. Aslı karartan ve durumu zorlaştırabilecek olan sahte “ben de”lerden korunmak için. Gece sessizlik devam ediyor. Ben en rahat ve sakin uykularımdan birine dalıyorum.»

Sabetay Sevi'nin öğretileriyle kurulan Asya Kardeşlik Cemiyeti'nden ve Gül-Haç'tan ilhâm, rit ve “aktarım” alan Altın Şafak'ın (Golden Dawn) efsanevî başkanı Mathers (ki tevafuk eseri onun da ilk ismi Samuel), yaptığı “Örtüsüz Kabala” tercümesinde şunları söylüyor:

- «İfritler, tüm biçimlerin en kaba ve eksikleridir. Onların on derecesi, SEPHIROTH'un “dekad”ına cevap verir, ancak ters orantılı olarak, çünkü karanlık ve saf olmayış her bir derecenin inişiyle artmaktadır. İlk ikisi,

görünür bir biçim ve bünyeden mahrumiyetten başka bir şey değildir. Üçüncüsü, karanlığın meskenidir. Bundan sonra, farklı beşerî şerhlerin ve kötü huyların cisimleşmiş hâlini temsil eden ifritlerin ikamet ettiği ve dünyevî hayatlarında o günahları işleyenlere eziyet ettikleri yedi cehennem takib etmektedir. Onların prensi, zehir ve ölüm meleği SMAL, *Samael*'dir. Karısı ise fahişe AShTh ZNVNIM, *Isheth Zenunim*'dir; ve bunlar birlikte Büyük Canavar, CHIVA, *Chioa* olarak adlandırılırlar. Böylece, tâbiri câzse, semavî Yaratıcı Bir'in aykırısı ve karikatürü olan cehennem üçlüsü tamamlanmış olur. Samael, şeytanla bir tutulur.» [7]

Günümüz Türkiye'sinde ezoterizm araştırmaları ile meşhur olmuş, bu sahada dünyaca kabul ve saygı gören isim olarak Prof. Dr. **Mahmut Erol Kılıç**, bir mülâkâtında, "**Dünyayı Ezoterizm Yönetiyor!**" diyerek, şunları ilave ediyor:

- «Ezoterizm Türkiye'de çok bilinmiyor. İyi bilinmediği içindir ki Türkiye, ezoteristlerin elinde oyuncaktır. Türkiye'de Müslümanların elinden ezoterizm alındı, kupkuru hâle getirildi ve şu ân kullanılıyorlar. Burada bize biçilen yeni elbise içerisindeki ultra-militan sekülerizm karşılığında, bizim manevî buudumuz alındı. Ancak manevî buudumuzu alan bu kimseler kendilerine âid ezoterizmi bırakmış değiller. Hâlâ ezoterik çalışma yapıyorlar. Binâenaleyh BANA GÖRE BU ÜLKEDEKİ ÇATIŞMA, ASLINDA BİR EZOTERİZMLER ÇATIŞMASIDIR.» [8]

Devâsâ kitlelere yön verme, istediği şekle sokma, istediği gibi gütmeye, hülâsa robotlaştırma ve böylece dünya hâkimi olma gibi çok iddialı bir dava peşindeki ezoterik-okültist oligarşi, bir yandan bu hedefe doğru yol alıyor, diğer yandan da kendilerine gönüllü yardım eden menfaatperest idareciler ve "şen sığa" kalabalıklar için hiç mi hiç endişe etmiyor. Hedefe giden yolun, beyin ve fikirden geçtiğini zaten en iyi onlar biliyor... Onlar için asıl büyük tehlike; Allah vergisi şahsî meziyetleri, cesaretleri, fikirleri, ahlakî disiplinleri ile büyük kitleleri çekip çevirebilecek "liderlik" vasfına sahip üstün şahsiyetler! Hele bir de "ledün ilmi" ile donatılmışlarsa...

Bugün, kökleri Şeytan'a uzanan, bir deyişle **Samael** veya **Satan**'ların esiri olarak ondan gıdalanarak "Yeni Dünya Düzeni" davacılarına, ve yine onların ezoterik olduğu kadar sapkın fikirlerle yoğrulmuş okültistlerine, üstelik en modern teknolojik

7 "The Demons are the grossest and most deficient of all forms. Their ten degrees answer to the decad of the Sephiroth, but in inverse ratio, as darkness and impurity increase with the descent of each degree. The two first are nothing but absence of visible form and organization. The third is the abode of darkness. Next follow seven Hells occupied by those demons which represent incarnate human vices, and torture those who have given themselves up to such vices in earth-life. Their prince is Samael, SMAL, the angel of poison and of death. His wife is the harlot, or woman of whoredom, AShTh ZNVNIM, Isheth Zenunim; and united they are called the beast, CHIVA, Chioa. Thus the infernal trinity is completed, which is, so to speak, the averse and caricature of the supernal Creative One. Samael is considered to be identical with Satan."

http://www.golden-dawn.com/goldendawn/UserFiles/en/file/pdf/Mathers_Kabbalah_Unveiled.pdf (3 Mart 2012).

<http://www.golden-dawn.com/eu/displaycontent.aspx?pageId=244-qabalah-collection> (3 Mart 2012).

8 <http://www.ekopolitik.org/public/printnews.aspx?id=1113> (3 Mart 2012). Büyük harfle vurgular bize âid.

silâh ve imkânlarla donanmış sözkonusu hilkat garîbesi gürüha karşı ALTERNATİF insanca bir “düzen-sistem” teklif etme suçundan(!) dolayı Telegram’la işkence edilen Mirzabeyoğlu’nun; “İNSAN” ve “İNSANLIK” adına hem ruh, hem beyin, hem de beden olarak ve “TEK BAŞINA” sürdürdüğü bu mücadele sürecinde haykırdığı o kısacık söz, hâlâ uyuyanlar için bir GONG makamında olsa gerektir:

- «Çağımızda savaşlar, metafiziktir!»

Tokyo, Japonya, 3 Mart 2012

rehasuvari1999@yahoo.co.jp

idp

İslamcı Dergiler Projesi

MAHMUD EROL KILIÇ'LA EZOTERİZM ÜZERİNE

A. Said Aykut – E. Efe Çakmak

- İKTİBAS -

TAKDİM

1996-1999 sürecinde yayınlanan Akademya I. Dönem'in önde gelen yazarlarından ve şu an öğretim üyesi olarak yurtdışında akademik kariyerini sürdüren kadim dostumuz A. Said Aykut'un (E. Efe Çakmak ile) Yapı Kredi Yayınları'nın üç aylık dergisi "Cogito" için Prof. Mahmud Erol Kılıç'la yaptığı bu röportajı, okuyucularımızın bu sayımızın dosya konusu kapsamında ziyâdesiyle istifade edeceğine inanarak paylaşıyoruz.

A. Said Aykut: Öncelikle, bugün ezoterizm dendiğinde neden bahsediyoruz, siz ezoterizmden ne anlıyorsunuz, bunları konuşalım isterseniz.

"Ezoterik" kelimesi "iç" veya "derûni olan" anlamlarına gelen Grekçe "esôteros" kelimesinden gelmektedir. Türkçeye Fransızcadan yapılan tercümeler yoluyla ithal edilmiş olan bu kelime, kültürümüzde yirminci yüzyılın başından itibaren kullanılmaya başlanmıştır. "Egzoterik" ise bu kelimenin zıt anlamlısıdır.

Bazı son dönem yazılarında bu iki kavram "içreklik" ve "dışraklık" kelimeleriyle karşılanmaya çalışılmakta; oysa, asırlardan beri kullanılmakta olan klasik Türkçe'deki karşılıkları "bâtın" ve "zâhir". Bu kelimelerin fikri köklerini dinler tarihinde ve felsefe tarihinde, Pythagoras'ta, Platon'da, Yeni Platoncularda bulmak mümkündür. Ezoterik düşünce Antik dönemden beri felsefe ve dinler tarihiyle at başı gitmektedir. Esası şuna dayanır: Yeryüzünde görülen, oluşa gelen her şey, her eylem

ve her nesne aslında bir hakikatin, bir gerçekliğin dışavurumudur. Hakikat sabittir, değişmez ve âlemlşümlüdür, bu yüzden içtedir. Eşyanın hakikati sabittir. Hakikatler içten dışa doğru çıkışla tezahür ederler ki aslında nesnelerin oluşu böyle gerçekleşir. Oluş görüntüdedir. Bir dışavurum söz konusudur. Dışta görülen her şey görüntüdür. O zaman “var” değildir. Görünen şeylerin asıl kaynakları içte yatmaktadır ki asıl olan, var olan onlardır. Dolayısıyla, “İçi bilirsek, içteki ana ilkeleri bilirsek, dışta tezahür eden oluşların da sırlarını çözeriz” temeline dayanmaktadır bu öğreti.

Bu esası dine, dinî görüşlere, hattâ felsefelere tatbik ettiğimiz zaman, şunu söyleyebiliriz: Dinlerin de bir iç esası, bir de dışta gözüken muameleatları vardır. Aslında dinlerin esas mesajı burada, yâni içte yatandadır. Dinlerin ezoterik yönleri, dıştaki düzenlemeleri, ritüelleri vs devre ve söz konusu peygamberin özelliklerine göre değişiklikler gösterir. Bu yüzden *Fıkıh-ı Ekber Şerhi*’nde “Şüphesiz ki, dinler değişir ama hakikat değişmez” [inne’-dini kad büddilet velâkinne’l-hakıka lem yübeddil] denilmiştir. Burada kastedilen, Latinlerin religio perennis dediği şeydir – o değişmez, aslı, her daim canlı “din”. Allah katında olan din, aslında bir tanedir ve o da budur. İnsan katında bu tek din çeşitlilik gösterir.

Pythagoras olsun, Platon olsun, bugün modernler tarafından bir felsefî sistem kurucusu olarak anılan kimselere “ezoterik felsefe” zaviyesinden baktığımızda, Mısır ve Babilonya bilgeliğinin dinî okullarında eğitim almış olduklarını görüyoruz. Bu bağlamda, Martin Bernal’in *Kara Atina* kitabında ileri sürdüğü tezi ve başka düşüncülerin benzer görüşleri hiç de hafife alınacak cinsten değildir. Onların dedikleri özetle şudur: Grek felsefesi orijinal değildir, Mısır ve Babil bilgeliği okullarında öğretilen ezoterik din felsefesinin yazıya geçirilmesinden ibarettir. Pythagoras yirmi üç yıl Mısır’da eğitim görmüştür; o gördüğü eğitim bir manastır, dergâh eğitimidir. Oradan; “Git, şimdi bölgedeki insanların ehil olanlarına bu öğrendiklerini talim et!” emriyle geri dönmüştür. Çünkü Pythagoras’ın eğitim sistemine baktığımız zaman, sadece zihnî çıkarımlara hitab eden; bugünkü modern felsefe eğitiminde olduğu gibi, bazı kitaplar okutularak yapılan tartışmalarla sürdürülen bir eğitim tarzı olmadığını, bilakis adeta bir “usta-çırak” veya “şeyh-mürît ilişkisi” şeklinde bir talim yapılmakta olduğunu görmekteyiz. Bu eğitim şeklinde, öğrenciyi öğretmeni seçmekte ve seçtiği ehil öğrenciyle yirmi dört saat beraber yaşamaktaydı. Sabah şafak sökerken başlayan derslerde ilk olarak himnoloji, yâni ilahî yakarışlar ve dualar öğretilmekteydi. Bunlar öğlene kadar ve aç karnına yapılan derslerdi. Ezoterik felsefe dersleri tok karnına yapılmazdı, bunun sebepleri vardı. Dersten sonra yemek yenilirdi, öğleden sonra ise istirahat ve ziraat işleriyle meşguliyet; sonra gece dersleri ve nihâyet akşam duasından sonra uyku... Aslı anlamıyla ezoterik felsefe bir rehabilitasyon, bir tedavi, ferdî gelişim programıdır.

Platon’un *Diyaloglar*’ına baktığımızda, sadece felsefî metinler olarak bilinen o metinlerin, aslında ezoterik nitelikler taşıdığını görüyoruz. Bu metinlerde, insanın kendini, kendi özünü tanımasının, yâni “Kendini tanı, Tanrı’yı tanırsın” vecizesinin sırları öğretilmekteydi. Bu esasın İslâmî versiyonu “Men arefe nefsehû fekad arefe rabbehû” yâni “Kendini bil, Rabbini de bilir” şeklindedir. Veyahut, Delf Mabedi’nin

girişinde yazıldığı şekliyle “Noverim me, noverim te”. Bunların hepsi aynı mânâyâ gelir. Platon’un diyaloglarından özellikle *Timaios*’da açıkça, “Ben bunu Doğu bilgelerinden öğrendim” dediğini görmekteyiz. Fakat kim bu Doğu bilgeleri? İsim vermiyor.

Ezoterizmde, bilgelik, hikmet, yazıya geçirilmez. Bir şey yazıya geçirildiği zaman kayda alınmış olur. Her türlü kayıt onu zuhur hâline getirmek demektir; zuhur âlemi, oluşlar ve bozuluşlar âlemidir, kayıtlar âlemidir. Nesneler bu âlemde mücessem, donmuş hâlde bulunur. Bu açıdan, ezoterik felsefede rüyalar çok önemlidir, çünkü rüyalar kayıtsızdır, sonsuz bir hürriyet alanıdır. Size bir şekilde asıl gerçekliğinizi yansıtmaktadırlar. “Rüyayı anlatma!” denir; anlatılınca kadar rüyalar muallaktır, askıdadır, ancak anlatılınca kayıtlanmış olur. Kayıtlanmış olmak, sınırlandırılmış olmak demektir. Çünkü “görüntü evreni”, klasik tabiriyle “şahadet âlemi” beraberinde sınırlılık getirir. Herhangi bir şeyi sınırlandırdığınız zaman onu ölümlü hâle getirmiş, ona fânîlik damgası vurmuş oluyorsunuz ve o şey ârızî bir hâle gelmiş oluyor. Her ne şey ki ârızîdir, her ne şey ki kayıtlıdır, mutlaklık taşıyamaz, mutlaklığın olmadığı yerde de insan mutlak huzura eremez bu esasa göre. Dolayısıyla hakikatin, o kayıtlı olmayanda, mutlak olanda bulunduğunu göstermek isteyen ezoterik metinlere farklı bir gözle bakmalıyız. Bize Aristoteles’i bile maddeci felsefenin babası olarak öğretiler. Oysa Aristoteles der ki, “Platon da dahil olmak üzere, benim üstatlarım daha çok metafiziğe yoğunlaştıkları için; metafizikten yola çıkarak fizik yapma işi bana kaldı.” Hâsılı Aristoteles’in *Fizika*’sını, Platon’un *Metafizika*’sından tecrid ederek ele almak bir Rönesans manipölasyonudur. Aristoteles’i o bütüncül yapıdan kopararak maddeci felsefenin babası hâline getirmişlerdir. Zaten bütünden kopup, parçada odaklanma analitik felsefenin temel özelliğidir.

Felsefenin modern dönemlerde ezoterik köklerinden, aslı köklerinden koparılmış hâli, özellikle Aydınlanma sonrasında modern insanın parçalayıcı bakış açısının oluşumuyla sağlanmıştı. Mevlânâ *Mesnevî*’sinde bunu çok güzel bir benzetmeyle dile getirir; meşhur “Körlerin Fil Tarifi” meseli... Fil bir bütündür ama kör insanlara “Bu nedir?” diye sorulduğunda, birisi bacağına tutar ağaç olduğunu söyler, burnunu tutan hortum, püskülünü tutan fırça der; hiçbirisi bütünü tarif ederek, “Ben bir fil tutuyorum” diyemez. Modern insanın en büyük problemi de budur. Holistik olmadığı, bütüncül yaklaşıma sahip olmadığı, “bütün yapı”yı bilmediği için, çalışmalarını sadece bir parça olan madde üzerine yoğunlaştırmış ve felsefeyi bu hâle getirmiştir.

S.A: Ezoterizmin Batı Ortaçağı’yla ilişkisi konusunda neler söyleyebiliriz?

Önce aslı bilmek gerekir... Çünkü ezoterik felsefede dışta olana bakılarak hüküm verilmez. İşî bâtına doğru götürmediğiniz zaman problemi çözmek mümkün değildir. Bazı araştırmacılara göre Batı ezoterik geleneği adı altında ele alınan konular aynı ezeli geleneğin bir devamıdır. Fakat tam bu noktada René Guénon gibi, Martin Bernal gibi birçok yazar çok ilginç bir tesbitte bulunurlar: Batı ezoterik geleneği denen şey aslında Batılı değildir, Doğuludur; yâni hikmet maşrıkîdir. Bernal ‘Kara

Atina' derken, Atina'daki Grek felsefesinin aslında Afrika, yâni Mısır kökenli olduğunu ima eder. Gerçek bilgeliğin Babilonya'dan, Mısır'dan, yâni Ortadoğu'dan Yunan'a geçmesiyle beraber bir devrin kapanıp başka bir devrin başladığını söylerler. Fakat Guénon'a göre bu devre hakikatte bir dekadandır; bir düşüştür. Çünkü Ortadoğu'da yaşanan bilgelik Yunan'a geçince yazıya dökülmüştür. İlk dönemlerde, Pythagoras'ta olduğu gibi, hem yazı hem de metinle beraber yaşantı şeklindeydi bu talim. Ama daha sonraki süreçte "yaşantı" kısmı ihmal edildi, elde sadece metin kaldı. Metin elde kalınca da felsefenin inisiyatik ve ezoterik yönü unutuldu, ihmal edildi.

Batı'da ezoterik felsefe farklı amaçlarla, farklı şekillerde ortaya çıkmıştır. Bazı Ortaçağ araştırmacıları, Haçlı Seferleri'yle Doğu'ya gelen Batılıların burada karşılaştıkları ezoterik ve Sûfi cemiyet ve merkezleri görerek Batı'da bunların benzerlerini oluşturduğunu öne sürerler. Hospitelyen tarikatının, -ki bugünkü Batı'da hastane-cilik geleneğinin kökleri buraya dayanır- Doğu'daki Sûfi ribat ve şifahanelerden etkilenilerek oluşturulduğu iddia edilmiştir.

Doğu'daki inisiyatik gelenekleri gören bazı gezginler, özellikle Haçlı Seferleri sırasında gelmiş olan Batılılar, kendi ülkelerine döndükleri zaman bu ve buna benzer tarikatlar kurdular. Birtakım Masonik dayanışma örgütlenmelerinin de böyle oluştuğunu ileri sürmek mümkündür. Bu yapılar aslında "hermetik" bir karakter taşır. Batıda dinin egzoterik yönünü, yâni dışla, şekille, yasayla ilgili yönünü acımasız bir şekilde temsil eden papazların, inancı "kurumsallık" içinde adeta boğmaları sonucunda Kilise baskıcı bir kurum hâline gelmiştir. En uç şekliyle Engizisyon'da tezahür eden bu aşırı kuralcı durumdan hoşnut olmayan bazı dindar düşünürler ezoterik öğretilere sığınmışlardır. Baskılar ezoterik yapıları ister istemez "hermetik" yâni gizli bir hâle getirmiştir. Hermetik gruplar dışa kapalı gruplardır, dışa kapalı olan her türlü yapıya "hermetik" grup denir. Burada amaç "ehil olmayanları içeri almak"tır. Bu anlamda avama açık, herkese açık bir anlayışa sahip değildirler, seçkincilerdir. Çünkü şöyle bir mantığa sahiptirler: "Bu gelenek, bu düşünüş şekli yüzyılların gelişimi sonucunda tekamül etmiştir, sıradan adamın bunları anlaması mümkün değildir." Niyâzi-i Mısırî'nin, "Arifin her bir sözün anlamaya insan gerek-Sanma kim bu âlemde hayvan olan anlar bizi" sözü ile Hz. İsa'nın "İnci tanelerini ineklerin önüne saçmayınız, onlar bunun kıymetini idrak edemezler" sözü aynı gelenekten çıkmıştır.

Bugün modernlerin elinde felsefe denen şey bir tür beyin jimnastiği hâlini aldı, oysa aslı öyle değildi. Kaynağından kopan modern felsefenin otantik, aslı yapısının ne olduğu ve nereye götürülmesi gerektiği kimi düşünürleri meşgul eder hâle gelmiştir. Bu anlamda Batı içerisinde birçok filozof, Dante, Spinoza gibi düşünürlerle başlayan arayış ve sorgulama sürecine sonradan dahil olmuş, "Aydınlanma sonrası felsefenin kökleri nereye çıkmalı?" sorusuna cevap aramıştır. Bu arayış Hegel'de de vardır. Bu noktada Heidegger'in söylediği söz ilginçtir. Vefatından bir süre önce bir gazetecinin kendisiyle yaptığı röportajda söylemiştir bunu: "Benim felsefemi o kadar büyütmeyin. Zaten bütün Batı düşünce tarihi ya Aristotele'se, ya Platon'a dü-

şülen bir dipnottan ibarettir. Ben aslında Platon'a düşülen bir dipnottan ibaretim, o geleneği devam ettirmeye çalışıyorum. Beni anlamak istiyorsanız Platon'a ve Şehabeddin Sühreverdî'ye bakın!" der. Çünkü Heidegger talebesi olan Henri Corbin aracılığıyla Sühreverdî'yle tanışmıştır.

S.A: Hermetik gruplar ve sembolizm ilişkisi de bu anlamda önemli görünüyor.

Aslında ezoterik felsefenin derinlerine indiğimizde varoluşta görülen her şeyin bir sembolden ibaret görüldüğünü anlarız. Yeryüzü dahi bir semboldür. Kuran da, İncil de, bunların hepsi birer sembolden ibarettir; sembolün Arabçadaki karşılığı "âyet"tir zaten. "Âyet" hakikat demek değildir, işaret demektir; hakikate işaret eder. Dolayısıyla bir Müslümanın âyetlere bakıp, o âyetin hakikatine çıkması istenir. Köktenci, metin-merkezci bakış açısında âyet sadece âyet olarak görülür ve başın üstüne konur. Ama ezoterist bir Müslümana bu âyetler şöyle der: "Bana bak, beni oku, beni anla, benden içeri gir, benim katlarım var." Hz. Peygamber bir hadiste şöyle buyuruyor: "Kuran'ın yedi batnı (buudu) vardır." Dolayısıyla ezoterik felsefenin temelinde, varlığın katlı ve hiyerarşik olarak yapılandığı görüşü vardır. Bu hiyerarşide en dışta, yâni en aşağıda olan görüntü aslında en içte olanın uzantısıdır. Mânâ içerdendir, söz dışarıda. İnsan bedeni dışarıdadır ama insanın hakikatı insanın içindedir. Dolayısıyla, Yunus, "Bir ben vardır bende, benden içeri" derken ezoterik bakışını ifâde etmiştir. "Bana bak ama benden içeri gir" diyor; kendisi üç beş sene sonra ölecek, ama işaret ettiği mânâ baki kalacaktır. Bu mertebenin fizik kurallarına göre, her doğan büyür, yetişir, ilerler ve çöker. İsterse peygamber olsun; herkes bu kanuna tâbidir. Ezoterik bakış açısında, her mertebenin üstünde bir diğer mertebe vardır ve mertebeler arasında bir geçiş söz konusudur. Ezoterizmin kaynağı ve temel ilkeleri Kuran'da vardır ama çoğu Müslüman bunun farkında değildir. Âyetle geçtiği gibi; "Allah yedi kat semayı ve onun yedi kat mislini yarattı." Buradaki "Yedi kat gökyüzü" astronomi veyahut jeoloji ilmiyle açıklanacak şeyler değildir. Pozitivizmin ne olduğunu dahi bilmeden ona âşık olan bazı taşralı dindar ilahiyatçıların yazdığı tefsirler bu türden tercümelerle doludur. İlginç olan ise, söz konusu bu âyetin devamında gelen "yetenezzelü'l-emru beynehün" yâni "Allah'ın emri bunlar arasında inip çıkmaktadır" âyetini, bu kimselerin bir türlü açıklayamaması. Açıklayamazlar, çünkü bilmiyorlar. İbn Abbas diyor ki, "Allah'ın emri (işleri) ikisi (yer ve gök) arasında iner çıkar" âyetinin Peygamberden işittiğim anlamını sizlere açıklayacak olsam, bu kelleyi bu gövdede tutmazsınız." O da, daha önce temas ettiğimiz "hermetik" ilkedен hareketle bu sırrı ifşâ edemiyor. Yeryüzünde gördüğümüz her şey, insan bedeni, masa, sandalye, kitab, eğer elimizdeyse, birer görüntüdür, işarettir ve nesnedir. Nesne ise ölümlüdür. Kullanım nedeniyle vahyin kitaba büründüğü "Mushaf" şekli vardır. İslâm'ın ezoterik geleneğinden değil de egzoterik geleneğinden beslenen ve köktenci bir bakış açısına sahip olanlar, Kur'an'ın maddeleşmiş hâli olan mushafı havaya kaldırarak tekbir getirebilirler. Nitekim İmam-ı Ali'ye karşı çıkanlar da ellerindeki Kur'an yapraklarını havaya kaldırarak insanlara göstermişlerdi. Oysa İslâm'ın ezoterik yönünü temsil edenler hiçbir zaman Mushaf yaprağı göstermemişlerdi. Söz konusu Hakem Olayı'nda, kararsızlar hangi tarafa gideceklerini düşünürlerken, bazı uyanıklar, "Kararsızları etkilemek için Kur'an'ı göstere-

lim!” demiş ve Kur'an yapraklarını mızraklarına takarak havaya kaldırmışlardı. Kararsızlardan bazıları, “Bakınız bunlarda Kur'an var, hakikat bunlarla olsa gerek!” diyerek o tarafa doğru meylederken, Hz. Ali bir tepeden, “Ey insanlar, nereye gidiyorsunuz? Kur'an benim” (Ene'l-Kur'an) demiştir. Fakat, “Kur'an benim” derken bir kitabı işaret etmiyor; kendisinin derunî anlamıyla yürüyen bir Kur'an olduğunu vurguluyordu. Bugün Kur'an olarak bildiğimiz kitab, Hz. Peygamberin elinde sayfalar hâlinde müdeyyen şekliyle yoktu. Ayetler ezberleniyor ve onlarla hem pratik hem de ruhanî açıdan amel ediliyordu. Kur'an'ın kendisi “Oku!” diyor. O zaman kastedilen neydi acaba? Bunu düşünmek gerekir.

S.A: Hz. Ayşe, “Allah'ın resulü yürüyen Kuran'dı” diyor ya...

Yine bir hadiste, “İnsan ve Kuran ikiz kardeşirler” denilmektedir. Biri aynı hakikatın harfe bürünmüşüdür, “kitab” hâlinde, diğeri de “insan” hâlinde. Ezoterik gelenekte esas olan her zaman insandır, fakat karşısında esas olan insan değildir: bu yüzden “bu kitab bize yeter” derler. Hayır, rehber bir insan olmazsa, o kitabı sana yorumlayan insan olmazsa, kitab tek başına anlam ifade etmez. Eğer kitab tek başına yetseydi, peygamber diye bir şey olmazdı, Allah herkese bir kitab gönderebilirdi. Dolayısıyla “insan” veyahut “insan-ı kâmil”, ruhanî olgunluk yolu diyebileceğimiz ezoterizmde çok önemlidir. İnsanı tanımakla başlanır ve oradan Tanrı'yı tanımaya gidilir. Ancak dikkat edilmeli; buradaki hümanizm Batı hümanizmi gibi değildir, insandaki derin kutsallığı tecrid eden ve kenara atan değil, insana kutsal köklerini veren bir insanseverliktir bu. Platon'un “Ey insan, sen bir zaman Tanrıydın, ama unuttun!” sözü çok önemlidir. Bu nükteyi İslâm geleneğinde yorumlarken “Tanrıydın” sözünü köşeli parantez içine alıp “Tanrısaldın / ilâhî idin / kutsal bir yönün vardı” şeklinde yorumlarsak sorun hâllolur, “Ey insan, bir zamanlar ilahıydın, ama nefsinin tesiriyle bu vasfını kaybettin.”

S.A: Yâni “aline” oldun, özünden uzaklaşıp bir yabancı oldun, benliğini çöle çevirdin ve kendi çölünde yalnız kaldın... Peki ezoterik gelenekler arasında beliren farklılıklar niye?

Ezoterik anlamda bakıldığında bütün sahih gelenekler arasında paralellikler görülmekte, hepsi aynı esasa dayanmaktadır. Ve görünen ihtilaflar, farklılıklar dışavurum esnâsında görülmektedir. Zuhurda oluyor farklılık... Dıştan baktığımızda bedenlerimiz ayrı, sen bir yerdesin, ben bir yerdeyim; sen Türk'sün, ben Zenci. Ama hakikat itibarıyla baktığımız zaman sen bir ruha sahibsin, ben de bir ruha sahibim; toplu iğne batırdığım zaman senin de canın acıyor, bana batırırsan benim canım acıyor; ortaklıklarımız var. Ezoterik bakış açısı hakiki ortaklıklar üzerine dayalıdır. Bu demek değildir ki, ezoterizm, egzoterizmi tamamen bir kenara atmakta ve ona hiçbir ehemmiyet vermemektedir. Hayır, ezoterik felsefe der ki, siz içte yatanı bilerseniz, dışta olanın paralelliklerini de bulursunuz. Çünkü dışta yatan sonuçtur, sebep değildir; hakiki sebepler içtedir. Hermetik gelenekte bir ilke vardır: “Aşağıda ne varsa, yukarıdaki gibidir”. Hermetizm bunu yukarı/aşağı ifadesiyle sembolizme eder. Ezoterik felsefe diyor ki, madem o vahdet noktası içeride, o öz en derinde; o şey nasıl elde edilecek? Her göz onu göremez, her insan ona ulaşamaz. Bu, eğitim

gerektirir; o eğitim nerede başlayacak? Eğitim dıştan içe doğru gelişecek. Egzoterizm bu mânâda önemlidir; dıştan içe doğru gelişme demektir. Buna tasavvuf geleneğinde “seyr-i ilallah” denilir yâni dıştan içe doğru yolculuk. Sonra “seyr-i anillah” gelir, yâni “içten dışa doğru” iniş. Bu iki “kavis”, iki yay şeklinde ifade edilir. Birisi “kavs-i urûc” yâni yükseliş kavis, diğeri ise “kavs-i nüzûl”, yâni “iniş kavis”. Çıkışını yaptıktan sonra iniş gelir. İnişini yapan adam da çıkmıştır ve inmiştir; aramızdadır, bizim gibidir ama Yunus’tur artık. Ete kemiğe bürünmüştür ama hakikat insanıdır o.

S.A: Çağdaş Batı edebiyatı ve düşüncesindeki ezoterizme gelirsek bu akım ve oluşumların kaynağı hakkında ne diyebiliriz?

Daha önce de değindiğimiz gibi, Batı ezoterizmi üzerine çalışanlar Batı ezoterizm geleneğinin aslında Doğu’dan alındığı görüşündeler. Fakat Doğu derken tam olarak ne kastedildiği konusunda bazı problemler var. Ortaçağ ezoterizminde Doğu’nun, Ortadoğu ve İslâm tasavvuf geleneği olduğu açıktır. Ama onsekizinci yüzyıldan sonraki Batı ezoterizminde Hint etkisinin öne çıktığı görülmektedir. Bugün özellikle modern Batı ezoterizminin kilometre taşı olan şahsiyetlerin başında Madam Blavatsky ve kurduğu Teozofi Cemiyeti gelir. Blavatsky, Gürciye, Bennet vb düşünürler görünürde Hindu terminolojisiyle ezoterizm yaparlar. Fakat bazı araştırmacılar Blavatsky ve Gürciye’nin Kafkasya, Lübnan ve İstanbul’da Nakşibendî, Halvetî, Melamî ve Dürzî şeyhlerle görüştiklerini; onlardan bazı görüşler alıp sistem hâline, diyagram hâline getirdiklerini tesbit etmişlerdir. Gürciye’nin sistemi Nakşibendî eğitim ve ruhanî yoğunlaşma esaslarına dayanmaktadır. Hattâ bu konuda Perry gibi bazı araştırmacılar “Gürciye’nin Hocaları” gibi kitaplar dahi yazmışlardır. John Bennett ise İstanbul’a işgal kuvvetlerinin bir istihbarat subayı olarak gelmiştir, fakat şahsî merakı olan maneviyat araştırmalarını burada da sürdürmüş ve bazı Melamî, Mevlevî büyükleri ile görüşmüştür. Fakat bu araştırmacılar Batıya geldikleri zaman bu düşünceleri “ennegram studies” (enegram çalışmaları) “dramatic universe” (dramatik âlem) ve “fourth way” (dördüncü yol) gibi isimler altında sunmuşlardır.

Ayrıca şunu da söylemek gerekir ki, Batıda ezoterizm sadece ruhanî araştırma yapan birkaç seyyah, dil uzmanı ve Doğu meraklısından ibaret kalmış temsilcilerle sınırlı değildir. Öte taraftan meselâ Newton, Einstein gibi bilim adamlarının mistik eğilimleri, tarikat bağlantıları maalesef ihmal edilmiştir. Einstein’ın bütün araştırma ve buluşlarını bağlı bulunduğu tarikatın laboratuvarında gerçekleştirdiği söyleniyor.

René Guénon der ki, Doğu akıllı aydınlanma esasıdır, kategorik değildir; yaşama esasıdır, seyyaldır; Batı akıllı ise tasnifçidir, sıralama, kategorize etme peşindedir. Aslında bir Doğu/Batı sentezi söz konusu edilirse, Blavatsky’nin yapmış olduğu bir tür tasniftir. Masonluğun yaptığı da bir tür eklektik sistematize edıştır. Geçmiş bütün ezoterik geleneklerden devşirilerek oluşturulmuştur. Epeyce bir Hindu, Zerdüşt inisiyasyon motifi, Musevî inisiyasyon motifleriyle karıştırılmış olmakla beraber, fazlasıyla İslâmî ezoterik motifler de vardır bu derlemede. Onun için kendilerine on yedinci derecede “Doğunun ve Batının Şövalyeleri” adını verirler. Filistin’den Roma yoluyla İskoçya’ya gelen Doğu şövalyeliğidir esasları.

E.E.Ç: Sufizm motifleri yan...

Elbette, üstelik bu bir hayli fazladır. Çalışma sistemi Ortaçağ usta/kalfa ilişkisine dayanmaktadır. Kendi törenlerinin de Ahilikteki Usta/kalfa/çıracak ilişkisindeki şed kuşanma törenleri ile benzerlikleri bulunmaktadır. Aslında Masonluğun İslâm tasavvufundan ne aldığı konusu üzerine ciddi anlamda çalışılmamıştır. Her ikisi de hermetik, yâni gizli öğretileri esas alan yapılanmalardır; meselâ Masonluğu anlayabilmek için Mason olmak gerekir, çünkü kapalı bir gruptur; İslâm tasavvufunun da kendine göre hermetik dereceleri vardır.

E.E.Ç: İki sorum olacak. Birincisi, ezoterizmi bu hâliyle bir tür modernizm karışıklığı gibi algılayabilir miyiz? İkincisi de “Kâinatın Ulu Mimarı” mitiyle tasavvuf geleneği arasındaki ortak noktaları nasıl yorumlamalıyız?

Ezoterik gelenek Tanrı'yı, yaratıcı gücü, Allah'ı, isimlendirmekten ziyade bir zamirle ifade etmeyi tercih eder. Bu zamir de İslâm tasavvufunda HÜVE zamiridir. 'O' demektir. Bizde, Sûfî zikrinde “Hû” demek, Hindu geleneğinde “Om” demek gibidir; “Om” isim değildir, zamirdir. Neden sonsuz güç sahibi yüce varlık böyle bir zamirle çağrılıyor? Çünkü ben sana hangi ismi verirsem vereyim, o ismi sana verdiğim ânda seni kayıtlamış olurum. Oysa zamir daha mutlak ve kapsamlıdır. Sûfî literatüründe “Hüviyyet” diye bir makam vardır. Makam-ı Hüviyyet, Makam-ı Uluhiyyet'ten de daha yukarıdır. Neden? Tasavvuf geleneği der ki, benim sana “el-Mâlik” diyebilmem için ortada bir “memluk” olması lâzım; benim sana “el-Hâlik” diyebilmem için “mahluk” olması lâzım. Dolayısıyla bazı isimler ancak yaradılışı var etmenden sonra aldığı isimlerdir. Yaradılış olmazsa, henüz sen hiçbir şeyi yaratmamışken sana nasıl “el-Hâlik” diyebilirim ki? Bu mertebede Sen Rab bile değilsin, çünkü “merbub” yok! Hattâ sana “İlah” bile diyemem, “me'lûh” olacak ki sana ilah diyebileyim. Oysa Tanrı'nın zatî varlığı mahlukatına bağlı değil. İşte bundan dolayı bazı makamlar (el-hazarat) için değişik isimler vermişlerdir.

İslâm tasavvufunda “Hû” isminin öne çıkmasının, Allah'ın isminin diğer isimlerin hepsini kuşatan bir isim olarak alınması, Tanrı'nın yedi ana ismi olması ve diğer tüm isimlerin onlardan türemesi gibi sebepleri vardır ve bunların keşfi ve tefekkürî izahları vardır. Bu isimler şemasında “el-Musavvir” (şekilleri veren, suretleri yaratan) “el-Bârî” ve “el-Hâlik” gibi bazı isimleri yan yana koyduğumuz zaman “kâinatın ulu yaratıcısı, ulu mimarı” gibi bir fotoğraf ortaya çıkar. Yâni Âlemin yaratıcısı ve tasarımcısı olan kudretli yüce varlık. Burada Masonluğun on dördüncü derecede Tanrı'yı bu şekilde isimlendirmeyi tercih ediyor olması, biraz da Musevî ezoterik geleneğinin sefirotlar içerisinde, yeryüzünü şekillendiren bir Tanrı tasvirine dayanıyor olmasıyla, bir tür Kral Tanrı sembolizmine dayanmasıyla ilgilidir. Bundan dolayı, bu tür ezoterik akımların yeryüzünü de tanzim etme projeleri vardır.

Mesela Budist yolu, içe çekilme yoluyla aydınlanma esasına dayalı bir ezoterizm iken, Batı ezoterizmi kendine has oluşumu içinde dışa da hâkim olunması temeline dayanan ve sosyopolitik teorilerini de beraberinde getiren bir tarzı benimser. Bu mânâda onsekizinci yüzyıldan sonra ve hattâ günümüzde bile Batı ezoterik akım-

larını Batı sanatından, felsefesinden, şiirinden, sinemasından tecrid edemeyeceği-miz gibi, politik görüşlerinden de tecrid edemeyiz. Bu kültürde, sosyopolitik he-deflerle kökende yatan ezoterik düşünceler arasında paralellikler söz konusudur. Bugün birçok Batılı üst kademe yöneticinin birtakım ezoterik akımlara dahil ol-duğunu biliyoruz. Aslında bu mânâda çoğunun sanıldığı kadar da seküler olma-dıklarını biliyoruz. Dolayısıyla ezoterizm dünya siyasetini yönlendirmede etkin bir rol almaktadır. Bizim ülkemizde ise bazı sebeplerden dolayı bu konular ihmal edi-liyor ve dikkatten kaçıyor. Bu konuda söylenecek çok şeyler var, konu başka yerlere gider. Doğrusunu söylemek gerekirse, orijinal İslâm ezoterizmine baktığımızda meselâ Selçuklu-Osmanlı gelişim çizgisindeki İslâm ezoterizminin politik uzantıları da vardı. Bir yanda “Hükümet-i Zâhiriyye” yâni görünen yönetim varken, öbür ta-rafta bu gücün meşruiyetini kendisinden aldığı “Hükümet-i Bâtıniyye” yâni derûnî, manevî bir otorite de hep olagelmıştır. Meselâ İbn Arabî'nin metinlerinden birisin adı *et-Tedbirat-ı İlahiye fi Memleketi'l-İnsaniyye*'dir. Yâni “Beşer İkliminde İlahi Tedbirler”. Bu bağlamda Michel Chodkiewicz'in güzel bir makalesini de anmak is-terim: “İslâm Ezoterizminin Politik Boyutları”.

Modernitede derûnî olan, bâtında kalan anlam kaybolmuş, dışa fedâ edilmiştir. İn-sanın kâinattaki yeri ve ontolojik mânâsı ihmal edilip görüntü öne çıkarılmış; böy-lece “beden” mefhumu her şey demek olmuştur. Vücut çalışmaları, makyaj sanayi, sinema sanayi, gösteri, reklam vs üzerinden her şeyin metalaştırılması süreci ister istemez modern insanın yalnızlığını da beraberinde getirmiştir. Modern insan yal-nızdır; görüntüler ormanı içerisinde yalnız kalmıştır. Bu aşırı maddeciliği yaşayan modern insan tabii olarak bir sarkaç salınımı gibi zıt tarafa; ezoterizme, bâtınî olana kaçmaktadır. 68 kuşağının çiçek çocuklarla, hippilikle tanışıp, bir tür düzensiz mis-tisizmin ardından Doğu'ya, Hindistan'a kaçışa yönelmesi manevî bir açlığın gös-tergesidir. Ruhun ihmali insanları ister istemez maneviyat arayışına yöneltmiştir. Maneviyat, spiritüalizm arayışları modernite sonrası döneme, postmodern döneme damgasını vuracaktır; sanatta ve her şeyde bunun yansımaları görülmeye başlan-mıştır. Fakat şu bir gerçek ki, bu da beraberinde bazı problemler getirmektedir. Belli bir inisiyatif temeli olmayan, geleneği olmayan, geleneğe sahip olmayan, usta/çıracak ilişkisi olmayan bir sahte ezoterizm, tabii olarak majisyenliğe, okültizme ve uyuşma felsefesine doğru genişlemektedir. Müzikte, sanatta bunların yansıması görülmüştür ve daha çok görülecektir. Uyuşma ve kaçma isteği vardır; çünkü madde ormanını andıran şehirlerde yaşayan insanın zihni, taptığı maddeler çoğal-dıkça parçalanmıştır. İşin ilginç yanı, kapitalist zihniyet de şu anda bir Pazar olarak mistisizme/ezoterizme eğilmiştir. Bazı politikalar bunun üzerine inşa edilmektedir. Modern dönemdeki mistik yönelimlerin de manipülasyona açık tarafları bulun-makta ve bunun üzerine plânlar yapılmaktadır. Bu konuya da dikkat çekmek iste-rim. Uzun yıllar kutsal yapısı içerisinde Doğu'da yapılan meditasyon, yoga vb metodlar Hindistan'dan alınıp Batı'ya getirildiğinde, kapitalist niyetlere âlet edilmiş; meselâ işgücü kalitesini artırmak için kullanılır hâle gelmiştir. Bu yaklaşım büyük şirketler tarafından bir insanın aydınlanmasından ziyade, daha fazla mal ve meta çıkarma amacıyla kullanılır hâle gelmiştir. Dolayısıyla Batı'nın kendi kapitalist bün-

yesine adapte ettiği bu yeni “rahatlatıcılar”a artık guru veya şeyh denilmemekte, “ruhanî koç”, “maneviyat koçu” denilmektedir.

Aynı durum İslâm ezoterizmi için de söz konusudur. Yıllarca Hindistan'dan guru ithal eden Batı, İslâm medeniyetinden de bazı şeyhler ithal etmekte veya kendi uydurduğu Mevlânâ'yı pazarlamaya çalışmaktadır. Yine kendine uydurduğu, manipüle ettiği Yunus Emre ile kendine çevirdiği Muhyiddin İbn Arabî üzerinden, gelenekle asla ilgisi olmayan felsefeler geliştirmektedir. Oysa ki işin doğrusu İbn Arabî gibi, Mevlânâ gibi büyük bilgeleri, âit oldukları ezoterik gelenek içerisinde değerlendirmektir.

Ezoterik bakış, ezoterik olanı da kapsar; egzoterik olanı da. Çünkü egzoterik olan, ritüellerin formudur. Ezoterik olanı, içte duranı, derindeki anlamı korumak için bir kabuktur egzoterik olan. Kabuk olmadığı zaman ezoterik de var olamaz/korunamaz. Dolayısıyla madde plânında dışta olana, zâhir olana daima ihtiyaç vardır ve bu batındaki esaslardan farklıdır. Gerçek İslâm ezoterizmi, tamamen bâtinî davranmak demek değildir, hakiki adlandırma ile buna “ilm-i bâtin” denir; “ilm-i bâtin” ile “Bâtinilik” farklı şeylerdir. Tamamen bâtinî olmak, bir tür uçtur. Nasıl ki zâhirîlik, her şeyi zâhire bağlayıp, zâhir dışında hiçbir şey yok diyorsa, tamamen bâtinî tavır da “zâhirde hiçbir şey yok, her şey bâtındır” demek suretiyle maddî plânı dışlamak, reddetmek, maddede olan her tür sembolizmi hakikatinden farklı bir yere koymak suretiyle bir tür anarşiye yol açmaktadır. Bunun doğru olanı ana cadde İslâm tasavvuf geleneğinde temsil edilen ezoterizmdir. Bu yolda dereceler vardır. Gerçekliğin elde edilişi, sende açığa çıkışıdır; senin gerçek olduğunu/hakikat olduğunu idrak ediş sürecindir bu. Bu derece içerisinde egzoterik olan yâni zâhir olan, Bâb-ı Şeriat ile Bâb-ı Tarikat'tır. Bu ikisi dışta olanı temsil ederler ve araçtırlar, gaye değildirler. Ne şeriat, ne tarikat; ikisi de gaye değildir. Tamamen araçtır; bunları anlamak ve izlemek suretiyle içe geçilir; “iç” de hakikatten ibarettir. Gerçek aydınlanma, Bâb-ı Marifetten Bâb-ı Hakikate geçmek suretiyle elde edilir. Hakikatin elde edilişi hakikat olmak demektir. Dolayısıyla siz hangi yolu izlerseniz izleyin, şu veya bu olun; yakanıza kırk tane rozet takın, hakikati elde edemediğiniz sürece araçlara takılmışsınız demektir. İbn Arabî'lerin, Yunus'ların, Mevlânâ'ların işaret etmiş oldukları esaslar önemlidir. Dıştan içe doğru geçişte içte elde edilecek hakikatin ne olduğu önemlidir. Daha önce de değindiğimiz gibi bazı Batı ezoterik akımları içi ihmal ederek zamanla dışa kaymışlardır. Dışla daha ilgilidirler; onlar için politik teorileri daha önemlidir. Bu yüzden bilge kişi üretmek yerine artık politikacı, entrikacı, strateji uzmanları üretir olmuşlardır.

E.E.Ç: Peki Masonlukla tasavvuf arasında bir çatışma var mı yok mu? Yahud bazı tasavvuf ekolleri de geçmişte dünyevi hâkimiyete talib miydi, değil miydi?

Konuya şöyle bakmalıyız: Modern öncesi dönemlerdeki İslâm medeniyetinde İslâm siyasî iktidarlarının neredeyse hepsi ezoterik temellere dayalıydılar. Bütün Sultanlar istisnâsız bir velî önünde diz çökmek suretiyle meşru olurlar. Sadece tahta geçmekle sultan olunmaz, Osmanlı sultanının sultanlığa başlangıç ânı, Eyüp Sultan'da Nakibü'l-Eşraf tarafından kılıç kuşatılmasıyla gerçekleşir. Manevî hiyerarşi bakımın-

dan üstte olan ehl-i beyt soyundan gelen bir seyyiddir; nakibü'l-eşraftır. Padişah onun önünde eğilerek kılıcını kuşandıktan sonra sultan olur. Dolayısıyla padişahların özel dinî inançları dikkatle incelendiğinde şu görülecektir: Biz mutlak monark değiliz, meşrutî monarkız, biz âriflerin/manevî ustaların/ruhanî efendilerin hizmetkâriyiz. Yeryüzünü düzenlememiz, irfanı düzenlemek içindir. Bu anlamda meselâ, Yavuz Sultan Selim'i hatırlayabiliriz;

Padişah-ı âlem olmak bir kuru gavgâ imiş,

Bir veliye bende olmak cümleden âlâ imiş

Yâni "Bir dünya padişahı olmak kuru laftan ibaret. Gerçek sultanlık aslında bir bilgeye talebe olabilmek imiş" diyor. Modern siyasette ise tam tersine bilgelik dışlanmıştır. Tam bu noktada Ernest Gelner'in Şerif Mardin Hoca'ya söylediği bir söz aklıma geldi; diyor ki: "Türk erkeğinin Cumhuriyet öncesi iki özelliği vardır. Biri maçoluk, diğeri Sûfî eğitim neticesinde kazanmış olduğu zengin bir derviş kalbi. Tıpkı bir şövalye gibi. Modern dönemle beraber, o Sûfî eğitim kesilince ortada Türk erkeğinin sadece maçoluk özelliği kaldı."

Bu açıdan baktığımızda manevî eğitim verilmesi konusunun artık Türkiye'de –elbette ki ilmi açıdan- tartışılması gerekmektedir. Tarikat kelimesi –ki ülkemizde tabu kelimelerdendir- aslında sanılandan daha geniş anlamlıdır. Tarik, yol demektir. Bu geniş anlamıyla aslında Masonluk da dahil birçok felsefî okul, fonksiyonel açıdan birer tarikattır. Fakat bu ismi kullanmazlar. Dolayısıyla tarikatı tümüyle reddetmek yerine, belki iyi/kötü ayrımı yapılabilir. Ama tarikatı tamamen dışladığımız zaman bu yapılanma yok olmamakta, bilakis tüm oluşumlarıyla yer altına inmektedir. Manevî ihtiyaçların tatmin edildiği bu oluşumlar sadece ad değiştirip, bir yerlerde var olmaya devam ederler. Ortadan küllî olarak kaldırılmaları mümkün değildir. Mümkün olsaydı 1925'ten beri kanunen yasak olmalarına rağmen, bugün hâlâ böyle oluşumlardan bahsediyor olmamız gerekirdi. Oysa ki varlar. Kanun maddesi sadece ismi esas almaktadır. Bu ismi yâni tarikat ismini- kullanmadan da bir dernek çatısı altında tarikat fonksiyonunu ifâ edebilirsiniz. Ayrıca köktenci dinî anlayış seviyeleri tasavvufî eğitimin yasaklanmasıyla doğru orantılı olarak artış gösterir. Tasavvufî eğitim bir seviye kazandırma eğitimidir. Bazı şeylerin panzehiridir. Fakat her şey tepe taklak olduğu için, taşlar bağlanıp köpekler salıverilmiştir. O zaman da sonuca itiraz etmemek lâzım. Sovyetler Birliği'nde Ekim devriminden sonra özellikle Stalin döneminde dinin kökünün kazındığı iddia edildi. Camiler, kiliseler vs kapandığında manevî ve dinî olan her şeyin bittiği söylendi ama bu sefer her taraf majisyenlerle, büyücülerle doldu. Komünizm döneminde Sovyetler Birliği'ndeki spirüalist akımlar hiçbir yerde olmadığı kadar yaygındı. Bu damar yatak değiştirdi ve akmaya devam etti. Hâsılı, tümüyle karşı çıkmak ve onu yasaklamak yerine, sinerji oluşturma yolları aranmalı diye düşünüyorum. 1925'teki şartlar öyle icab ettirmiş olabilir. Fakat artık uluslararası insan hakları ve fikir hürriyeti ile birlikte eğitim ve öğretim alma hürriyetinin kapsamı daha geniş düşünülmektedir. Bütün dünya elitleri belli "order"lara [tarikatlara] bağlıdırlar. Bu konunun ciddi ve ilmi olarak ele alınacağı gerçek demokratik ortamlar lâzım. Modernlik öncesi bütün

toplumlarda, -buna Rönesans öncesi Avrupa da dahil- 'Bilge Kral' anlayışı vardı. "Ya krallar bilge olmalı, ya bilgeler kral olmalı". İşte bu rahib/bilge/mürşit kral anlayışında kutsal olanla profan olanı beraber tutabilme özelliği vardır. Bu ikisi zaman zaman bir kişide buluşabilir. Bizde meselâ bazen Velî Sultanlar olmuş, örneğin, II. Bayezid için Bayezid-ı Velî tabiri kullanılmıştır. Yükseliş Dönemi'ne gelinceye kadarki Osmanlı sultanlarının her birinin şahsî, manevî hayatlarının da oldukça yüksek seviyede seyrettiğine dair tarihî kayıtlar vardır. Yükseliş Dönemi'nden sonrakilerde ise durum biraz farklılık arz ediyor. Ezoterik Osmanlı tarihine bakacak olursak, bana göre III. Murat bu konuda kilit noktadır. Ondan sonra ezoterik olan kayboluyor yavaş yavaş.

Aslında sorduğunuz soru bu açıdan önemli. Demek ki bunlar bâtinî olana/ezoterik olana bağlıysalar, o zaman bâtın bir şekilde zâhiri -iyi veya kötü- yönlendirmiş oluyor. Evet, gelenek der ki, yeryüzünde asgari mutluluğun sağlandığı dönemler ve yerler içle, bâtınla, ezoterik olanla ne kadar uyumlu olduğuna göre belirlenir. Yâni ezoterik olanla doğru oranda iyi ilişki kurulup denge sağlanıyorsa işte o zamanlarda, dıştaki iktidar/güç ona göre adalet, bilgelik ve hikmet saçıyor. Dış iktidar ve güç; içten ve manevî alandan kopmakla bu denge bozuluyor. Bu durum bir bakıma baştanbaşa bir insanlık tarihi ve dinler tarihi problemidir. Meselâ René Guénon *Maddî İktidar, Ruhânî Otorite* isimli kitabında bu karşılıklı ilişkiyi inceler. Ona göre maddî olan, iktidar sahibi olur ama otorite ve yetkinlik maddî alanda değildir, bütün güç ve iktidar sahibleri bir manevî otoriteye tâbidir/tâbi olmalıdır. Guénon bunu Hinduizmden verdiği bir örnekle temellendiriyor ve diyor ki, savaşçılar ve idareciler (Kşatriya) evvelce tamamen Brahmanlara tâbi idi; Brahmanlar tarafından yönlendiriliyorlardı. Ama şeytanın nefslerini iğvası ve doğru düzgün eğitim almamaları vs neticesinde bazı Kşatriyalar "Bu Brahmanlara da ne oluyor? Güç sahibi biziz, bunlar bir kenara çekilmişler, Tanrı'yla manevî irtibatları olduğunu savunarak öne çıkıyorlar; biz de Brahman fonksiyonu görebiliriz!" diyerek, kendilerinde olmayan bir kabiliyeti kıskanmışlardır. Nihâyetinde Kşatriyalar Brahmanları öldürmek suretiyle lâıyk olmadıkları, asla kazanmadıkları, hak etmedikleri bir nitelik olan Brahmanlık derecesini de üstlerine alarak bir bakıma felaketi davet ettiler ve Hinduizmin sonunu getirdiler; Hindu geleneğini bitirdiler. Oysa daha evvel uyum içerisinde yaşıyorlardı.

Bu bağlamda ezoterik geleneklerde "terazi" ve "kılıç" sembolü çok önemlidir, zâhiri olanla bâtinî olanın birlikteliğinin sembolizmidir bu. Denge ve orta yol. İbn Arabî insan-ı kâmilin iki tarafa da bakan bir yüzü olduğunu söyler (zü'l-vecheyn). Hem önünü ve hem de arkasını görmek gibi bir şey. İslâm tasavvufunda Hz. Ali'nin Zül-fikâr'ı çataldır; iki dillidir. Teber dediğimiz çift taraflı balta da çok önemlidir. Tarihî katlarda teber vardır. Bugün Batı ezoterik geleneğinde kullanılan sembollerden birisi olan çift taraflı balta buradan gelir. Tek taraflı baltanın bir anlamı vardır, çift taraflı baltanın başka bir anlamı vardır. Bunlar hep İslâm tasavvufundan alınmadır. Fakat René Guénon'a şeyhi İliş el-Kebir'in söylediği gibi, "Bizde bunların hakikatleri var, onlarda ise sembolleri".

Sahih gelenek der ki, maddî dünya, yâni yeryüzü hiçbir zaman cennet olmayacak, maddî alanda huzur, içtimâî refah ancak izafî olarak mevcut olacaktır. Bu dünya içle doğru orantılı ve onunla uyumlu olarak yaşandığı sürece huzur ve güven ortamında kalabilecektir. Dolayısıyla mutlak bir cennet, mutlak bir âdil yönetim hiçbir zaman bu dünyada olmayacaktır; sadece belirli zamanlarda belirli dönemlerde yüksek bir adalet ve sosyal saadet mevcut olacaktır. Burada Süleyman Peygamber motifi, Davut Peygamber motifi önemlidir; kılıç ve güç sahibi peygamber, aynı zamanda iktidar sahibi olan peygamberler de vardır, kâmil insanlar da. İslâm'da Hz. Peygamber manevî özelliği itibariyle bâtın gücü, diğer peygamberlerin hepsini ihtivâ etmektedir. Bu özelliklerin her biri hakikatin bir yönüdür: Davudî özellik (iktidar), musevî özellik (liderlik, güç, direnç, kanun), işevî özellik (ruhanîlik, merhamet, derûnîlik). Hz. İsa'da şeriat yoktur, dolayısıyla o gelenekte yeryüzü ve iktidar önemli bir problemdir. Diğer taraftan Hz. Musa'nın şeriatında güç ve kanun önde olunca başka problemler oluşmuştur. O yüzden Yahudi geleneğinde iktidar olma endişesi, yeryüzüne hâkim olma duygusu, gizli ve açık sembollerle kudret ve zenginliğin kaynağı olduğunu gösterme isteği çok önemlidir. Bu anlamda Yahudi geleneğinde taş, toprak, para, maden vs çok önemlidir; zira bunlar gücün kaynağının işaretlenip, gelecek nesillere taşınması için araçtır; çünkü zaman zaman zâhirî güçten uzak yaşansa bile yeniden gücün elde edileceğine dair inancı beslerler ve bunu yeni nesillere öğretirler. "Yeruşalem"siz bir din düşünemezler. İslâm tasavvufunda ise taş, toprak tâlî olarak önemlidir. O da, ortada insan varsa önemlidir. Bir mekânda şerefli bir insan varsa, o mekân değer kazanır ve kutsallaşır, o yoksa Mekke bile olsa bir anlam ifade etmez. "Aradığım sendedir, Kudüs'te Mekke'de, Hac'da değil" derken Yunus Emre bunların mevkilerini inkâr ediyor değildir. Sadece sıralamayı doğru yapmaktadır. Dolayısıyla maden, taş ve kılıç dini değildir İslâm. Hz. Muhammed'e indirilen mesajın muhtevâsında önceki peygamberlerin tüm özellikleri aynı ânda bulunmaktadır. Hz. Peygamber'in bir yönüyle bâtın esaslarını getirmesi, rahmet ve merhamet peygamberi olması, diğer yönüyle de "kılıç peygamberiyim" demesi, yâni adaleti tesis etmesi, esaslı bir peygamber olması zâhir ve bâtının kendisinde cem olduğunu gösterir. Dünya tarihi açısından baktığımız zaman, karşımıza âlemşümûl bir sarkaç çıkar. İnsanoğlunun yeryüzü hayatı başladığı ândan günümüze gelinceye kadar dinler tarihi hep ezoterizm/egzoterizm sarkacı içerisinde hareket edip durmuştur. İnsan hayatını ya uç noktada zâhire, ya da diğer uç noktada bâtına götürme sarkacıdır bunun adı. Bunun tipik bir örneği Musevîlik/İsevîlik örneğidir. Hz. Musa'nın getirdiği mesajın zaman içerisinde ruhanî buudu unutulduğundan ve ana esaslar olarak sadece hukuk ve norm esasları kaldığından, dinin özü, içi, asıl fikri donup pıhtılaşmaya başlamıştır. Bu yüzden ki, aynı gelenek içerisinde manevî yöne, içe, öze ağırlık veren İsa Peygamber gelmiştir. Yahudi toplumuna bir Yahudi olarak gönderiliyor, getirdiği misyonun ihtivâ ettiği anlamlar önemli. Tâbir caizse diyor ki; "Ben size artık kural getirmiyorum. Zaten dini, normlar içerisinde boğdunuz ve ruhu kaçırdınız, ben o ruhu yeniden üfleme için geldim!" Dolayısıyla İsa'nın misyonu bir bakıma tasavvuf tarihinde tasavvufi eylemin karşılığı olarak görülür. Bir bakıma İsevî bir fonksiyondur tasavvuf; ruhun

yenilenmesi, bâtin olanın dikkate değer kılınmasıdır tasavvuf. Zaman içerisinde, Yahudilikte olduğu gibi, esastan koparak “din eşittir hukuk” algılamasına gelindiği için İslâm ârifleri tıpkı Hz. İsa gibi haykırarak; “Ey hoca! Ey molla! Ey müfti! Ey zahid!” vb tabirlerle ruhun ihmal edildiğine dikkat çekmeye çalışmışlardır. “Savm u Salat u Hac ile sanma biter Zâhid işin – İnsan-ı Kâmil olmaya lâzım olan irfan imiş” derken, Niyâzî-i Mısri bu konuştuğumuz anlam kaymasına dikkat çekmek istemektedir. Din kural demek değildir. “Elbette kuralları inkâr etmiyoruz; ama kanunların bir ruhu var, özü var; ruhu ihyâ etmeliyiz” diyen Sûfilerin İslâm tarihindeki fonksiyonları çok önemlidir. Bu bakımdan Sûfiler, Musevî şeriatına gelen İsa’nın fonksiyonunun benzerini gerçekleştirirler. İsa’nın getirdiği bir tür ezoterizmdir; Musa şeriatına gerekli olan ezoterizm. İslâm’da ise Hz. Peygamber’e gelen mesaj her iki tarafı da kuşattığından, hem Musevîlik hem İsevilik kapsanmıştır. Hukuk da vardır, çok zengin bir ezoterizm de vardır. İslâm maneviyatının başlangıcından itibaren bu böyledir. Hz. Peygamber’in her peygamberde olduğu gibi iki veçhesi vardır: Dünyaya bakan yönü ve Hakk’a bakan yönü. İslâm geleneği bunu ikiye ayırır: Nübüvvet kolu/Velâyet kolu. Ama Velâyet yönü daha üstündür. Bunun sebebi velâyetin Hakk’a dönük yüz olmasıdır. Hakk’a ve dünyaya dönük yüzler, Mevlevî dervişinin el-kol sembolizminde de görülür: Sağ el doğruluğun, adaletin ve gerçeğin kaynağı olan Hak’la kurulan irtibatı temsil ederken, sol el, Hak’tan aldığı halka vermeyi temsil eder. İşte bu noktadan baktığımızda, bir peygamberin sağ kolu onun Velâyet Koludur; Hakk’la olan irtibatı temsil eder, sol kolu ise Nübüvvet koludur; halkla olan irtibatı temsil eder. Dolayısıyla velâyet nübüvvetten üstündür. Ama bunu manipüle etmek suretiyle “İbn Arabî, velînin nebîden, peygamberden üstün olduğunu savunuyor; kim böyle söylerse kâfir olur, o da kâfirdir!” deyip Şeyh-i Ekber aleyhine konuşanlar olmuştur. Bu tamamen saptırmadır, manipölasyondur; Şeyh-i Ekber kesinlikle öyle dememektedir. Dediği çok açık: Bir peygamberin velâyet yönü nübüvvet yönünden üstündür. Çünkü bir peygamberin nübüvvet kolunda, yâni halkla ilişkilerinde problem olabilir. Örneğin bin sene yaşıyıp kimseyi inandıramamış tek başına bir peygamber olabilir. Bu onun peygamberlik rütbesine bir şey getirmez, yâni sağ kolunda Allah’la irtibatında/velâyetinde bir sorun yoktur. İşte bu mânâda ezoterizm, egzoterizmden üstündür.

Ezoterizmin İslâm’daki görüntüsünde de zaman zaman bazı problemler olmuştur. İlimler hiyerarşisinde ilm-i bâtin denilen, Batı’da ezoterizm olarak karşılanan şey, ilm-i zâhirle beraber ele alınmıştır. İlm-i bâtin, ilm-i zâhir’in yâni zâhirde olanın iç katmanıdır. Zâhirin kazılması suretiyle alta yatan sebeplerinin çıkarılmasıdır ilm-i bâtin. Süretten sûrete, sûretten sûrete geçişlilik söz konusudur. İçten dışa iniş ve dıştan içe çıkış söz konusudur. Bunları birbirinden koparmamak gerekir. Fakat ezoterizmden egzoterizme geçişi de koparmamak gerekir; ikisi arasındaki bağlantı asla yok sayılamaz. Ezoterizmden yâni içten kopmuş dış kesiktir, dışı olmayan iç de bir şey yapamaz. Bu denge çok önemlidir. Dinler tarihindeki bu sarkacı optimum noktada yakalamak bir bakıma İslâm ezoterizminde mümkün olduğu için René Guénon, Titus Burckhardt, Martin Lings gibi çağımızın bazı önemli düşünürleri, gençliklerinden itibaren önce Batı ezoterik akımlarına, ardından Hindu

ezoterik akımlarına girmiş, daha sonra da İslâm'da karar kılmış ve bu yolda hakikaten derin eserler kaleme almışlardır. Meselâ Guénon önce Mason olmuş, ardından Martinizme girmiş, değişik mistik akımlarla devam etmiş bir insandır. Ardından "zâhirle bâtının kesiştiği noktada gül biter" diyerek İslâm ezoterizmine geçmiştir. Yeri gelmişken şunu da eklemek gerekir ki, Gül-Haç cemiyetinin "haç ortasında gül sembolü"de aslında tasavvuftan alınmadır.

Tekrar etmem gerekirse, şu nokta çok önemli: Bütün ezoterik bilgiler yeryüzüne egzoterik kalıplar içinde kayıtlanmış, sınırlanmış olarak gönderilmiştir. Hiçbir ezoterik bilgi havada durmaz. Ezoterik bilginin insana ulaşabilir bir mertebede ine-bilmesi için zâhire geçmesi gerekir. Bu nokta kaçırılmamalıdır. Biz sırf ezoterik nitelikteki bir âlemde yaşamıyoruz; fizik âleminde, ruhun bir bedene girdiği (tecessüm ettiği) âlemde yaşıyoruz, dolayısıyla buradaki beden ve fizikî esasların o ruhanî alana irtibatı vardır. Zuhura gelmiş her şeyin özünde ruhu aramak gerekir. Biz burada bedenimizin içinde kalarak kendi ruhumuzu da arayacağız. Ben bu bedeni öldürdüğümde ruhumu yakalama ihtimalini kaybediyorum. Dolayısıyla beden bana bahşedilen güzel bir ipucu, bir numûne. "Bedenine iyi bak," diyor Tanrı, "senin bedeninin mâbedindir, onun içindeyken yaparsın bana ibadetini." Beden sembolizmi bizde cami olarak görülüyor, caminin kendisini, duvarlarını yalasan da bir şey olmaz. Girip ibadet edersen bir anlam kazanır. Beden sırf beden olarak bir şey ifâde etmez; onun içindeyken ilahî olanı, ruhanî olanı anlarsan bir anlamı olur hayatının. Beden içerisinde ruh bulunacak, dıştan içe geçerek. İşte aşırılmış ve dengesini kaybetmiş ezoterizmde, açıkcası "Bâtınilik"te bu nokta yozlaşmaya uğramıştır. Bâtıniler, ilahî buyruktaki bütün emirlerin, normatif seviyedeki tüm talimatların anlamsız olduğunu söylediler. Bunu dediğiniz zaman ortada hiçbir kıstas kalmaz. O zaman sen içi bir türlü yorumlarsın, başkası başka türlü yorumlar; sahih gelenekten kopmuş, köksüz ve amacı dünyevî zevk olan bir bâtınilik ortaya çıkacaktır; işte bu bir kırılma noktasıdır. Böyle olunca bazı siyasî iktidarlar, bazı art niyetliler, bazı ehliyeti olmayan kimseler, "işte o benim, işte o bana işaret ediyor, bizim sultanımıza/iktidarımıza işaret ediyor" diyerek yazılanı çarpıtırlar. İbn Arabî der ki, "tefsir ve te'vil makamı çok önemli bir makamdır." Yâni hermenötik önemlidir. Ama yine der ki, te'vil, yâni yorum, "evvele" kökünden gelir, yâni ilke döndürmek, aslına döndürmek demektir. Sen ilki bilmezsen, aslı/otantik olanı/sahih geleneği bilmezsen, neyi nereye döndüreceksin? Dolayısıyla te'vil/yorumlama bazılarının iddia ettiği gibi zırvalamak demek değildir; aslı bilen bir ustanın ikinci-üçüncü dereceye inen ve yorum bekleyen bir hususu, yeniden asla çıkarma kabiliyetidir. İbn Arabî der ki, "Kur'an ancak te'vil makamına sahip insanların açıklayabileceği bir kitaptır." Bir insanın Kur'an gramerini iyi biliyor olması, Kur'an'ı açıklama, te'vil etme, yorumlama mertebesine sahip olduğunu göstermez. Örneğin, İbn Arabî 64 ciltlik bir Kuran tefsiri yazmıştır, ama bu tefsir ehl-i zâhir tarafından yakılıp yıkılmış, bazı küçük bölümleri dışında günümüze ulaşmamıştır. Elimize ulaşan kısımlarda şöyle der: "Ben Kuran'ın bir âyetini alıyorum, onu önce şariat çekmecesinden çekiyorum, açıklıyorum, tekrar yerine kapatıyorum. Sonra aynı âyeti bir üst çekmecedan çekiyorum ve tarikat açısından açıklıyorum. Yâni 'yol' açısından, daha üst mertebeye

çıkmanın yolu açısından, bu âyette kişinin çıkacağı yolculuk esaslarının neler olduğunu açıklıyorum. Onu da yerine koyuyorum ve sonra aynı âyeti en üst anlam katmanı seviyesinden tekrar ele alıyorum. Bu sefer hakikat seviyesinde neye tekabül ettiği açısından açıklamaya çalışıyorum.”

Bakınız, bu dört, hattâ beş derece tefsir demektir. Bugün yeryüzünde bu anlamda beş dereceli Kur'an tefsiri, yorumu yapacak insan yoktur. Şu ân "Kur'an'ı açıklıyorum, tefsir ediyorum" diyenlerin hepsi, Kur'an'ın gramerini açıklamaktan öteye geçemezler. Bunlar kelime anlamı açıklamalarıdır. Onu yapmak için Müslüman olmaya bile gerek yoktur. Çok iyi Arabça bilen ama mümin olmayan bir oryantalist Kur'an'ı açıklayabilir. Ama Kur'an'ın ruhunu, özünü "mertebe-i hazret-i Kur'an"a çıkmış ve onun ikiz kardeşi olmuş olanlar açıklayabilir. Bu açıdan dereceler, mertebeler anlayışı önemlidir; derece ontolojisinin, "vücut mertebeleri" (Merâtibü'l-Vücûd) görüşünün metne aktarılması söz konusudur. Bu açıdan bakıldığında metinde de katlar vardır. Metnin en dış, en zâhir katmanı grameridir. Ama anlam katmanları içeridedir, metnin içindedir. Ona girebilmek için de yolculuk yapmak gerekir. Bunun için denilir ki, Müslümanların elinde tuttukları şey Kur'an değil, mushaftır. Diyelim ki, elimizdeki kitab bu, Kur'an onun da üstündedir, Kur'an'ın üstünde Furkan vardır, Furkan'ın üstünde Ümmü'l-Kitab denilen kitab, yâni Kitapların Anası vardır, onun üstünde de Levh-i Mahfûz denilen şey vardır. Allah diyor ki, "Bu göndermiş olduğumuz kitabı size gizli bir kitab olarak, kitabı kitabın içine koyarak gönderdik" (fî kitâbin meknun).

Bâtınlık akımı ise zâhir olanı kabul etmediği için işin ölçüsünü öbür tarafa doğru kaçırmıştır. Bâtınî görüş esasına dayalı bazı dinî akımlar çıkmıştır. İşin ilginç yanı, zâhirîlerde olduğu gibi "Bâtınlık" iddiası güden böylesi gruplardan da asla yüksek irfan seviyesini yakalayan insan çıkmamıştır. Yüksek irfan seviyesini yakalayan lider şahsiyetler ve Sûfiler daima zâhir-bâtın dengesini koruyanlar olmuştur. Bâtınlık güden akımların kaynakları da Hz. Ali'dir, Cüneyd-i Bağdâdîdir, İbn Arabîdir, Mevlânâdır, Yunus Emre'dir. Hepsî de ana cadde tasavvufunun temsilcileridir. Bâtınîlerde her şey keyfî tevil edildiğinden, bunlar kendi davaları için mübalağa yapmaktan çekinmezler ve "Mevlânâ" da bizdendi, bir Bâtınî dâhisiydi, Yunus Emre de bizdendi" gibi iddialarda bulunurlar. Fakat bunlar tarihî ve ilmî gerçekleri çarpıtmaktan öteye geçmeyen fantezilerdir.

Bir noktaya daha dikkat çekmek istiyorum. Modern hayatta sahte inisiyasyonlar, sahte ezoterizmler de çoğalmıştır. Ustaya hizmet eden insan, eğitilir. Testinin dolabilmesi için çeşmenin yanında durması, ışık kaynağına götürülmesi gerekir. O talim neticesinde olgunlaşır Mürîd. Geçilen yolculukta sembolizm vardır; o sembolizmi ustanız size yorumlar. İçeride ne varsa, dışarı o sızar. Görüntüde olanı görmek herkesin işidir. Görüntünün ötesine geçebilmek önemlidir. Önümüzdeki dönemde sahte inisiyasyonlar, sahte mürşitler, şeyhler çıkacaktır. Bunun çözümü, bu ilmin kanunlarla yasaklanması değildir. Bu tür akımlar yasaklandığında sahtekârlığın da yolu açılır aslında. Bu âleşmüml bir gerçektir.

Şu da unutulmasın ki, İslâm ezoterizmi bâbında, özellikle günümüz İslâm dünyasında bir kuruluk, bir seviyesizlik varsa, onun sebebi İslâm maneviyatının değişik

şekillerde ihmal edilmesi veya dışlanmasıdır. Bütün bunlar, İslâm ezoterizminin otantik hâlini modern hayatta ihmal ettiğimizi göstermektedir. Yeniden doğuş ve manevî zenginlik, Mevlânâ'ların, İbn Arabî'lerin, Yunus Emre'lerin tarif ettiği o esaslarla olacaktır.

E.E.Ç: Ezoterizmin bu iddiasının karşısında, yine onunla özdeşleştirilen başka bir terim var; hattâ bu iki terimi biz çoğunlukla yan yana görüyoruz – ayaklarımızın yere basması için, biraz da okültizmden bahsedelim mi, okültizm bu resimde nerede duruyor?

Evet, bir de ezoterizm içerisinde addedilen bir okültizm problemi vardır. Ona İslâm kültüründe "İlm-i Havass" denir. İlm-i Havass bazı ruhanî esasları kullanarak fizik âlem üzerinde çalışmak demektir, ki bu anlamda fizik âlem üzerinde çalışmak benzeşmeler kanunu üzerine çalışmaktır. Bir şey üzerine tesir oluşturmak, benzeyenlerden yola çıkarak tesir oluşturmaktır. Yani siz bir heykel, resim yaparsınız, onu bir kişiye benzetirsiniz, o kişinin heykeline, sûretine kötü enerjiler yüklemek suretiyle o kişi üzerinde etkili olursunuz. Bu etki iyi veya kötü yönde olabilir. Kara büyü dediğimiz şey mevcut büyü tartışmalarının ana konusudur. Bizim zâhir âlemde gördüğümüz bazı maddî özelliklerin aslında ruhanî özellikleri vardır. Ve yaşadığımız âlem tek buudlu bir âlem değildir, bir geçişler âlemidir. Paralel âlemler vardır. Âlemin içinde âlem vardır; iç içe âlemlerde yaşarız ve herkes hangi âleme mensubsa oranın kuralları içinde yaşar. Cinler âlemi, melekler âlemi, iyi var kötü var, bunları onlara, onları bunlara karıştırarak sıra dışı metodlarla iş yapmak isteyenler birtakım formülere başvururlar. Eğer sizde bir üst ahlâkî ilke yoksa, her şeyi üst ilkedен bağımsız olarak yapıyorsanız ciddi hatalar yapabilirsiniz. Bu tür etkileme hadiseleri, aslında alt esaslardır. Ezoterik gelenekte bunlara majör/minör Arkana ayrımı getirilir. Okültizm İslâm geleneğinde her zaman minördür, yani aslî olan değildir; bir üst esasa tabidir. Onun için, sadece kâmil anlamda İslâm maneviyatına sahip bir insan bu tür ilimleri doğru şekilde kullanır. Ama doğru düzgün bir maneviyata, inisiyasyona sahip olmayan birisinin bu tür ilimlerle uğraşması, hem fiziğini tahrir eder, hem de irfanî maksada ulaşmasını engeller; o kişi insanlığa hizmet edecekken bilakis ihanet eder. Bugün Batı'da ezoterizm denilen şey çoğunlukla büyü, fal ve kehanet çalışmaları hâline gelmiştir. Ülkemizde bile gayet örgütlü bir şekilde, düşük emeller için kullanılır hâle gelmiştir. Bu tür bir okültizmin İslâm ezoterizmiyle, yüce ezoterik emellerle hiçbir alakası yoktur ve sonu hüsrandır; buna ezoterizm denemez ve ikisi ayrı tutulmalıdır. Bunların geçici bir süre için belli etkileri de vardır, belli bir mekanizması vardır; yaparsanız belki tesir elde edersiniz. Ama her şeyin bir faturası vardır. Bu yüzden Sûfî yolunda bu tür "düşük işlerden" uzak durulur. Erenler demişler ki, "Benim varmak istediğim hedef, kendi esasım olan Hak'tır; Hakk'ı bulmaya çalışmaktır". Oysa büyü, okültizm vb çabalar basittir ve Hak yolunun yolcusu için oyalanmalardan ibarettir. Gerçekten bazı güçler elde edebilirsiniz; manevî zırhı, korunağı olmayan zayıf insanlarla oynayabilirsiniz. Ama unutulmamalı ki, bu tür çabaların hepsi, bulunduğunuz âlemin temel kanunlarına aykırı hareket etmek demektir. Sisteme müdahale eden herkes, yaptığı işin karşılığını alır; rüzgâr eken fırtına biçer. Bu yüzden ki, büyü yoluna gidenlerin hayatı kötü sonlanır.

İslâm büyüye norm seviyesinde yasak diyor. İslâm bir din olarak “Büyünün aslı yoktur” demez. Diğer taraftan, din de bir beyaz büyüdür aslında. Meselâ dinde abdest alırsınız, dua edersiniz, bazı amaçlarınızın gerçekleşmesi için maneviyatı kuvvetli bir arkadaşınızdan size dua etmesini istersiniz; daha da güçlü bir tesir olmasını istiyorsanız çok sayıda arkadaşınızın sizin için aynı ânda dua etmesini istersiniz. Yâni aslında bir tür ruhanî örgüt faaliyeti istenir. Duaların, ibadetlerin, tesbihatın, ezkârın toplu yapılması ve hattâ bir dostuna “Allah senden razı olsun” bile denmesi tesir alanı yaratır. Kişi veya kişiler lânet okursa bu durum kötü büyü tesiri yapar, o kişiyi, grubu, toplumu kilitler. Bizim geleneğimizde “iyi şeyler yapmak ve hayır duası almak” diye bir husus vardır. İşte bütün bunlar insan üzerine beyaz büyü tesiri yapar.

İmtihan mantığı vardır sahih ezoterizmde; bir kişinin başına gelen her şey, onun ihtiyacı içindir; onunla pişecek, direnci artacaktır. Başınıza bir belâ gelirse, ona karşı tedbir almak, çözüm yollarını bulmak suretiyle hem kendi eksiklerinizi tedavi edersiniz, hem de sizden sonrakilere doğru bir ilke ve tecrübe bırakırsınız. Olaylara doğru bakarsanız, imtihanlarla olgunlaşır ve hüviyetinizi pişirir saflaştırırsınız. Ne oluyorsa sizin içindir. Tüm problemlerden ders çıkarmalıdır kişi, hem ferdi hem içtimâî anlamda.

Selçuklu, Osmanlı, Cumhuriyet Dönemleri tarihi maalesef ezoterik açıdan yorumlanmamıştır. Bizde tarihe ve bilgiye sadece maddî açıdan bakıldığı için, Osmanlı tarihi bile sırf ekonomik parametrelerin değişmesi tarihi olarak görülür, ki bu bence sun’î ve yetersizdir. Önce zihniyet dünyasında bazı şeyler dönüşmüş ve o da ekonomiye yansımıştır. Dergâhların kapatılmasının dahi bir ezoterik sebebi vardır, sebebişiz değildir. Ezoterizmde hiçbir şey sebebsiz değildir. Her şeyin içte yatan sebeplerini araştırmak gerekir. Siyaset dahi böyledir. Bugün devlet idarelerine baktığımız zaman, iyi veya kötü, inanılan bir ezoterik hiyerarşinin yansımasıdır hepsi.

Dünya bilim tarihinde buluş sahiplerinin çoğu ezoterik akımlara dahil insanlardır, çünkü sebepleri araştırırlar. Batıda bazı ezoterik akımların fizik literatürü ve fizik âlimleri üzerindeki tesirleri incelenmektedir. Kuantum fiziği, bütüncül tıp ve kişilik ötesi psikolojisi vb alanlarda din ve bilim buluşması bu ezoterik anlayışla güzelce sergilenmektedir. Guénon der ki: “Rönesans sonrası bütün buluşlar, bilim denen şey, aslında ezoterizmin bulduğu fakat tadında bıraktığı şeylerdir.” Majisyenler yeni dönemde fizikçiye dönüşmüştür. Maji, fizik âlemindeki tesirleri inceleme ilmidir. Maji, fiziğe tekabül eden birçok şeyi önceden bulmuştu. Tamamen ruhanî amaçlı bir çalışma olan Simya, maddeler arası dönüşümler üzerinde uzun yıllar araştırma yaptı ve modern kimyayı doğurdu. Ezoterik düşünce, sonsuzluk nedir, sonsuz olan nedir gibi konular üzerinde yoğunlaşınca bu düşünceler matematiği doğurdu, Pi sayısını doğurdu. Asal sayı nedir, türevler nelerdir, bunların hepsi aslında ezoterik, felsefî sorulardır; ontolojik sorulardır. İnsanın kendini tanıması, âlemi bulmasıyla ilgili sorulardır. Einstein’ın izafiyet teorisi sadece bir fizik dersi için icat edilen bir denklem değildir. O bir varlık problemidir. Dolayısıyla modern matematiğin, modern fiziğin arkasında da güçlü bir ezoterizm vardır.

Tanrı, insana verdiği gücü ve kabiliyeti başka bir varlığa vermemiş. Tanrı bütün isimlerini sana verdi diyor, ödünç verdi diyor Kutsal Kitab. Tanrı kendine muhatap alıyor seni; Tanrı'nın sohbetinde olabilmek, müthiş bir şey. "Ona Halil olmak, dost olmak" deniyor İslâm geleneğinde buna; "İbrahim Halilullah" gibi. Ezoterizm insana doğduğu kaynakları öğretebilmek ve tekrar oraya çıkarabilmek için vardır. Hakiki ezoterizmin gayesi budur. Bu gayeden başka gayeler sapmadır. Kur'an'da: "Biz insanı en mükemmel surette yarattık" deniliyor. Öyleyse bu hayatın ve buradaki bütün eğitimin amacı basamak basamak onu tekrar o yüce mertebeye çıkarabilmek olmalıdır.

KAYNAK

Cogito Dergisi, Yapı Kredi Yayınları, Sayı 46, Bahar 2006.

İDP

İslamcı Dergiler Projesi

MEZOPOTAMYA MİTOLOJİSİ VEYA KÜRT MİTOLOJİSİNİN KAYNAKLARI

Sezai Kırılancı

“Herşeyden önce kelâm vardı” hakikati ve ardından ilk kelâm sahibinin harekete geçirdiği isimler-fikirler... Yaradılışa mahsus; her şey zıddıyla kaim... Âdem’e öğretilen isimler, bu bâbtan. Ve her fikir, zıddıyla hareket hâlinde... İlk seslendirilen fikir, kesinlikle doğru olan veya ilk bilinen fikir, tartışmasız mutlak hakikat olan... Aksi, İBDÂdan öğrendiğimiz veçhile, “doğru düşünce olmadan doğru düşünce faaliyeti olamayacağı” için upuzun hareketsizlik demek. Düşünce faaliyeti hareket demek olduğuna göre, ilk hareket de ancak “ilk doğru” ile mümkün. Sonrası, kimi zaman onun zıddı ve tahrif edilmiş olarak, sayısız ve sonsuz. Basit deyişle; doğru bir tane, yanlışlar sayısız. O hâlde iki ana kol hâlinde bir akış sözkonusu. Bir pınardan pırl pırl ve tatlımı tatlı mutlak fikir damlaları çağlarken, diğer pınardan ırın ve ateş damlaları sel gibi gelmekte.

Fikir, tecelli mekânı arar ve her hâlükârda görünmek ister. Mutlak Fikrin tahrifi veya taklidi neticesi ortaya çıkan ve bir zaman sonra, tersinden bağlı olduğu hakikatten ayrı olduğu hissi veren fikirler, kendi içlerinde sürekli başıboş bir arayış ve hareket içinde. Hâl böyle olunca, mit, efsâne, bâtil din, münkir ifade ediş vs. her biri, “mutlak hakikat”ten sonra. Yâni “mitoloji” dinden sonra, “efsâne” dinden sonra, “çok tanrıcılık” tek ilahın varlığını bildikten sonra...

Bir misâl; çirkin, “güzel”den sonra. Güzel var ki ona nisbetle çirkin zemin bulmuş. Neye göre çirkin? GÜZEL’e göre! Demek ki “güzel nedir” biliyorsun.

Bu mânâ çerçevesinde, mitoloji; bir takım din büyüklerinin, hakiki fikir kahramanlarının ve tarihî role sahip kişi ve fikirlerin çatışmaları ve karşılaşmalarının hikâye edilerek anlatıla anlatıla, zamanla abartılıp aslından saptırılarak “mitos” denilen efsânelere dönüşmesinden ibaret bir bakıma. Buna elbette sembol, süs veya his plânında “kadın-erkek” aşk hikâyeleri ve sayısız yanlış sahibinin birbirlerine karşı gösterdiği kahramanlık gösterileri de dahil olsa gerek.

Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu'nun *Esatir ve Mitoloji* adlı eserinde (s. 497) deyişle:

- «Ne yönden nitelersen nitele

“öğreten çevre olmasa - öğrenemezdik!”

çevre - ister şu bildiğimiz gündeki

ister ilk insana gerekli kelime

başlangıç nakildir düşüncede

bunun böyle olduğu görülür

mitoloji serüveninde bile:

- “en soylu anlamıyla gerçek bir MİT

hiçbir zaman uydurulmamış

aktarıla gelmiş bir MİT’tir...»

İnsanoğlu, Mutlak Fikir istikametinde kendini bu işe adayan “seçilmişler” kadar; istikametini kaybetmiş fakat Mutlak Fikir’den kırıntıları, kendi tahrifatı ve keşfi sonucu elde ettiği fikirlerle harmanlayan idrâksizlerin yüzyıllara varan tekliflerine, davetlerine de muhatab olmuştur. Herbir nesnenin hakikati ilk çağlarda bedahet hâlinde açık ve netken, insan neslinin çoğalmasıyla ve yine insanoğlunun eşyaya ve tabiata hakimiyeti arttıkça, “inançlarını nesneleştirmiş” ve tek ilah inancından sapmış farklı topluluklar ortaya çıkmıştır. Onlar, kimi zaman bir Peygamberin başından geçenleri efsâneleştirip mitosa çevirmiş, kimi zaman büyük velîlerin, kimi zaman da hakiki kahramanların... Kimi zaman ise Nemrut gibi, firavunlar gibi zalimlerin, meşhur fahişelerin ve ulaşılmaz kıldıkları kralların hayatını mitoslaştırmışlar.

Ve dahi insanın, âlemin, yeryüzünün yaradılışı yahud varoluşu da büyük bir merak konusuydu. Yeryüzünde hayatını sürdüren sayısız insan toplulukları vardı ve bu problemi çözmek en büyük arzuları idi. İlk insandan itibaren fikrî çalışmalar, “bütün fikir”den hareketle mevcudtu. İlim tekti. Ne var ki, keşfedilenler ve detaylar üzerinde bilgiler arttıkça, ilim farklı dallar ve kollar hâlinde görünmeye başladı. Birçok insan yaradılışa ve âlemin varoluşuna dair başlangıçta sahip bilgilere sahipken, dinlerden öğrenilenler birkaç nesil sonra tahrif edilmeye, değiştirilip kendince tamamlanarak bir takım efsânelere dönüştürülmeye başlandı.

Bilim dilinde “mitos” denen bu efsâneler, tanrıların, kâinatın, insanın yaradılışını anlatmakla kalmaz; günahları, ölüm ve ölümsüzlüğü, cinsî hayatın kurallarını, cennet ve cehenneme âit görüşleri, Âdem’in cennetten kovuluşunu, tanrıların olağanüstülüklerini, kutsallıklarını ve kahramanlıklarını da açıklar. Efsâneyi masaldan ayıran nitelik, onun bir inanış konusu olmasıdır. Mitolojide farklı bir hayat tarzı ve hasreti vardır ve her milletin kendi ruh yapısına uydurup dönüştürdüğü, sonrasında sahiplendiği efsâneler sözkonusudur. Bu hayat, sembolik anlatımlı, oldukça abartılı, sihirli, büyüleyici ve etkileyicidir.

MYTOS VE MYTOLOGİA

- «Eski Yunan dilinde söz kavramını vermek için bir değil, üç kelime vardır: Biri “mythos”, öbürü “epos”, üçüncüsü “logos”. Mythos söylenen veya duyulan sözdür, masal, hikâye, efsâne anlamına gelir. Ama mythos’a pek güven olmaz, çünkü insanlar gördüklerini, duyduklarını anlatırken birçok yalanlarla süslerler. Bu yüzden ki Herodot gibi bir tarihçi mythos’a tarih değeri olmayan güvenilmez söylenti der, Platon gibi bir filozof da mythos’u gerçeklerle ilişkisiz, uydurma, boş ve gülünç bir masal diye tanımlar. Epos daha değişik bir anlam taşır: Belli bir düzen ve ölçüye göre söylenen, okunan sözdür, epos insana tanrı armağanıdır, güzelim süslü sözleri bir araya getirerek büyüler dinleyicilerini bir şair. Bir de logos vardır. Onun sözcülüğünü başta Herakleitos olmak üzere İonya düşünürleri eski deyiimiyle “physiologoi”, yani tabiat bilginleri yapmıştır. Onlara göre logos gerçeğin insan sözüyle dile gelmesidir. Logos bir kanunî düzeni yansıtır, insanın bedeninde ve ruhunda bir logos bulunduğu gibi, kâinatın ve tabiatın da logos’u vardır.» (Mitoloji Sözlüğü)

Son 150 yıllık zaman diliminde, İslâm âleminin zihninin işgal edilmesi ve tarih suurunun tahrif edilmesi neticesi, mitoloji deyince başta Yunan-Roma Mitolojisi gelmektedir. Oysa Doğu Mitolojisi diye adlandırılan Çin ve Hind Mitolojileri, Rus ve Fars Mitolojileri, hepsinden öte Mısır, Anadolu ve Mezopotamya Mitolojileri - bir kısmı Yunan’dan önce olmak üzere ve Yunan Mitolojisini etkilemek bakımından- öncedirler. Yunan Mitolojisi, Mısır, Anadolu ve Sami dünyalarının mitoslarıyla, kendi Hind-Avrupa mitosları arasında bir terkibe (senteze) ulaşmıştır. Kaldı ki Yunan mitolojisi dahi, “Akdeniz çevresi efsâneler topluluğu” diye adlandırılan zengin bir sofranın ürünüdür. Azra Erhat da Mitoloji Sözlüğü adlı eserinde buna şöyle temas eder: “Bunu Yunanistan ve Roma’ya mâl etmemiz, bu efsânelerin Yunanistan ve Roma uyruklu yazarların kalemiiyle Yunanca ve Latince olarak yazılmış olmasından ileri gelir. Oysa bu efsânelerin çıkış yeri ne Yunanistan’dır ne de İtalya; Anadolu’dur, Girit’tir, Mezopotamya’dır, Fenike, Mısır’dır yahud bütün bu yerlerdeki sözlü geleneklerin karışımından ortaya çıkmış bir bütündür.”

İSLÂM VE MİTOLOJİ

Mitoloji, her “semavî” dini tehdit eden, insan zihnini ve hayâl gücünü iflas ettiren, bünyesi hastalıklı insanların inanç kaynağı hükmünde zaman zaman işi rezalete kadar götüren efsâneler zinciri. Yunan Mitolojisi çerçevesinde, çoluklu-çocuklu, yiyen-içen, her türlü fuhşiyât ve zevke gırtlâğına kadar batmış, kimi homoseksüel, kimi lezbiyen, kimi ensest olmak üzere tanrılarla dolu, paganizmin zirve noktasında bir dini andırır şekilde antropomorfik (beşer özellikli) ve antropopatik (beşer ihtiraslı) bir inanç inşa etmişlerdir. Elbette bu rezalete, mücerred fikir mimarlarından Platon benzeri filozoflar isyan eder gibi itiraz etmişlerdir. Platon, mitolojiyi iyice azdıran tragedya yazarlarını bu rezâletten bir numaralı sorumlu tutmuş ve sonunda daha da ileri giderek san’atın her türlüşünü tehlikeli ve zararlı addetmiştir.

Mitoloji Hristiyanlığın ve Yahudiliğin içine sızmış ve onları çürütmüştür; İslâm'a da sızmaya kalkışmış ancak İslâm dünyasının yetiştirdiği Ehli Sünnet ve'l Cemaat âlimleri ve bin yılın yenileyicisi hükmünde İmam-ı Rabbanî Hazretleri, hattâ İmam-ı Gazâlî gibi tecrid noktasının sınırlarında gezen âlimler sayesinde ana kaynağa inememiş, avâm tabakasında kalmış, daha öteye gidememiştir.

Burada Mitoloji'yi, toplayıcı ve terkeb edici şu ifadeyle bir hükme bağlayabiliriz. O diyor; "İyi veya kötü olarak nitelemeksizin veya nitelemeden önce, ruhun tezahürü ve delili hâlinde bütün insan faaliyetlerinin oluşturduğu bir yumağı andıran MİTOLOJİ, bu görünüşü ile dışı bir ilim olan psikolojinin, adeta en genel ifâdesidir... Şeriat, zahiri akıl-ruhtur, tarikat ise bâtinî Şeriat; dolayısıyla İslâm'da YAPMA'yı gösteren RUHÎ oluş ve işler, hiçbir şekilde mitoloji verileri ile ayniyet içine girmezler. Mitoloji, DOĞRU YOL'un gösterilmesinde sadece toprak seviyeli bir vesile rolü oynar; yer yer BERZAH'ın bu âleme âit görünüşünde bile ki, TEVHİD'e zıddından işaret ederek." (*Esatir ve Mitoloji*, arka kapak)

MEZOPOTAMYA MİTOLOJİSİ

Mezopotamya, Dicle demek, Fırat demek... İlklerin beşiği, âşıkların dergahı, kahramanların destanı demek. Büyük Med imparatorluğunun muhteşem kenti, Dehak'ın, Cemşid'in, Feridun'un iktidar mücadelelerine şahid olmuş Ninowa diyarı... Gilgames'in, Rustemé Zal'ın, Selahaddin Eyyubî'nin, Camî'nin, Melayé Cizirî'nin, Xanî'nin, Şirazî ve Fırdevsî'nin kutsal vatanı...

Suyun çelikle buluştuğu, ateşin demiri erittiği rengârenk coğrafyası, sapsarı güneşi, kıpkırmızı toprağı ve Babil'den kalma asma bahçeleri, Ester ve Serpanita'nın dillere destan endamların düştüğü yer ve bağrından nice serdarlar, hanlar, evliyalılar ve sultanlar doğmuş, şairlerin, bilginlerin diyarı...

Tahrif edilmiş Tevrat'ta, hayatın Hazreti Âdem ve Hazreti Havva ile beraber Dicle-Fırat arasında başladığına dair ifadeler -doğru veya yanlış- olağanüstü bir keyfiyet katmaktadır Mezopotamya'ya. Diğer yandan Nûh Tufanı'nın bu topraklarda başladığı ve Hazreti Nûh'un (aleyhisselâm) dünyayı bu coğrafyadan başlayarak yeniden kurduğu anlatıla gelmektedir. Yine Hazreti İbrahim, Hazreti Eyyûb burada yaşamış, Arab Yarımadası'ndan sonra İslâm'a giren ilk coğrafya burası olmuştur.

Yunanlılar'ın "Mezopotamya", Arablar'ın "el-Cezîre", İslâm tarihçi ve coğrafyacılarının "Beyne'n-Nehreyn", Kürt şâir ve edebiyatçılarının "Gülistan", Şerefhan'ın "cînlerin yurdu", Tevrat'ın "yeryüzünde hayatın başladığı yer" dediği bu coğrafya, bu iki nehir arası, medeniyetin ve kültürün beşiğidir. İlklerin vukû bulduğu nâdide bir yerdir.

Etimolojik olarak Yunanca kaynaklı bir isim olan Mezopotamya; ilk mabed, ilk yazı, ilk aritmetik, tıp, ticaret, dış ilişkiler, diplomasi, barış antlaşması, ilk türkû, ilk heykel, ilk mutfak, ilk tiyatro, ilk astroloji gibi hep ilklere sahne olmuş bir bölgedir. Mezopotamya, Yunanca "iki nehir arasındaki ülke" anlamına gelmektedir. Arablar buna benzer bir ifade kullanır ve buraya "el-Cezîre" derler. Bu kelimenin anlamı "yarımada" olup, iki nehir (Dicle-Fırat) ile çevrelenmiş olan coğrafya bir "ada" gö-

rüntüsü aldığı için böyle adlandırılmıştır. Arablar, Yukarı Mezopotamya'ya "Cezîre'tul-Kûrdî" (Kürt Cezîresi), Aşağı Mezopotamya'ya ise "Cezîre'tul-Arabî" (Arab Cezîresi) derler.

Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji* adlı eserinde (s. 589-590) Mezopotamya ismiyle ilgili şu tesbitlerde bulunur:

- «Mezopotamya'nın kadın olarak
kişileştirilmiş şekli
Mesopotamia - bir Aphrodite rahibinin kızı
ve Euphrates ile Tigris'in
yâni FIRAT ve DİCLE'nin
kızkardeşi olduğu
doğduğunda güzellik İlâhesi Aphrodite
ona olağanüstü bir güzellik bahşetti
üç delikanlı MESOPOTAMİA ile
evlenmek istedi - bunun üzerine
dürüstlüğüyle maruf Bakharos'un hakemliği
Mesopotamia - delikanlılardan birincisine bir kupa
ikincisine başındaki tacı
üçüncüsüne gelince - öpücük
Bakharos anladı ki onun gönlü
üçüncüsünde - onun lehine karar
ama delikanlılar buna razı değil
bunun üzerine vuruştular
oldular üç ölü
ve MESOPOTAMİA bâkire kaldı!»

Mezopotamya mitolojisi, Sümer temelli olmakla beraber, Mezopotamya'nın aldığı sürekli ve yoğun göç ile birçok farklı kavmin inanç ve kültüründen etkilenmiştir. Kendinden sonra gelen birçok millet ve büyük toplulukları da terkebî anlamda zenginleştirdiği bu muhteşem sofrada beslemiştir. Mezopotamya ve İran'da kurulan Türk, Arab, Acem, Kürt, Ermeni ve Asuri gibi devletlerin-milletlerin izlerini taşıyan karmaşık bir kültürel yapılanma, zengin bir hayâl iklimi meydana getirmiştir. Bu milletlerden bir çoğu -kimi yerli halk olarak kimi sonradan göçerek- Mezopotamya'nın geneline mahsus bu birikimi kendine mahsus bilmiş, sahiblenmiş ve kendi diline taşıyarak kültür mirası olarak yüceltmiş, kıymet vermiştir. Yaradılış,

tufan hadisesi, çok tanrıcılık, ateş, güneş ay vb varlıkların kudsiyeti neredeyse bütün mitolojilerde benzer anlatımlara sahiptir. Bunları yeri geldiğinde izah edeceğiz.

Mezopotamya, göç yollarının üzerinde olması, topraklarının verimli olması, ikliminin elverişli olması, ırmaklarından sulamada yararlanılması gibi sebeplerle, tarihî dönemlerin başından itibaren birçok medeniyetlere sahne olmuştur. Birçok kavme ev sahipliği yapmasına rağmen, göç eden toplulukların çoğu var olan Mezopotamya kültürünü benimsemiş, ayrı bir kültür veya dil olarak barınamamıştır. Bu sebeble bölgede yaşayan milletlerin, kavimlerin mitolojik kültürleri neredeyse birbirinin aynı denecek derecede anlatımlara sahiptir. Hattâ aynı efsâne, isimler bile değişmeden farklı bir kavimden duyulabilmektedir. Bölge taş bakımından fakir olduğundan, günümüze az sayıda eser bırakmıştır. Ama yazı geliştiği için, edebî eserler de gelişmiştir. Mezopotamya mitolojisi, Mezopotamya'daki başlıca antik din ve mitolojileri olan Sümer, Akad, Asur, Babil, Aramiler (Süryaniler) ve kısmen İran ve Kürdistan inançlarının bütününe verilen isimdir.

SÜMERLER

Sümer şehri, Mezopotamya'nın güney ucunda, Dicle ve Fırat nehirleri arasında, sonradan Babil olmuş, günümüzde de Irak'ın Bağdat şehrinden Basra Körfezi'ne kadar olan bölgede idi. Sümer şehri, Sümerlilerden önce yaşamış ve Sümerce konuşmayan ve Sami olmayan bir kavim tarafından, günümüzdeki deyişle Proto-Fıratlılar yahud Ubaidliler tarafından kurulmuştur. Ubaidlilerin bölgeye yerleşmesinden sonra çeşitli Sami kavimleri de aynı bölgeye yerleşmiş, kültürlerini Ubaidlilerinki ile karıştırarak Sümerliler öncesi yüksek bir medeniyet meydana getirmişlerdir.

Salih Mirzabeyoğlu'nun ufkumuzu aydınlatan *Esatir ve Mitoloji* adlı eserinden (s. 582) takible:

- «SÜMER - orijinal ismi SINEAR

mânâsı- ŞİMDİKİ demek

Sinear - SİN ve EAR

Sin - Hurrice'de İKİ demek

Ea - Kürtçe AV - yâni SU

Er - Kürtçe'de YER - Türkçe'de KİŞİ

Sinear - İKİ SU YERİ»

Dünyanın bilinen ilk medeniyetlerinden olan Sümerler, M.Ö. 4. binde Mezopotamya'ya gelmiş ve M.Ö. 3. binde ilk şehir devletlerini (siteleri) kurmuşlardır. Siterlerin başında Patesi adı verilen ve aynı zamanda rahib olan krallar bulunurdu. Bilinen en önemli siteleri Ur, Uruk, Lagaş, Eridu, Umma ve Kaş idi. Başkenti Ur olan Sümerlilerin hâkimiyetine M.Ö. 2200 yıllarında Elamlılar tarafından son ve-

rildi. İlk defa yazıyı (çivi yazısını) kullanarak tarihi çağları başlatan Sümerler, Kraları Urukagina tarafından da ilk yazılı kanunları yapmışlardır. Dört işlemi kullanmışlar, sayıları bulmuşlar ve çemberi 360 dereceye bölmüşlerdir. Çarpma ve bölme cetvellerini hazırlamışlar, aritmetik ve geometrinin temelini atmışlardır. Bilinen anlamda ilk kez ay ve güneş tutulmalarını hesaplamışlar, ay takvimini kullanmış, burçları bulmuş, gece ve gündüzü 12'şer saatlik iki kısma ayırmış ve yılı da 12 aya bölmüşlerdir. İlk tarihi âbide olan Akbabalar dikilitaşı bu dönemden kalmıştır.

Batı medeniyetleri topluluğu, asıl kaynağını, M.Ö 5. yahud 4. binin Mezopotamya'sının verimli topraklarında, ilk medeniyet merkezini kurup kendilerine yurt yapmış olan Sümerlilerin ülkesinde bulmuştur. Konar-göçerlikten, yerleşerek tarımla, zanaatla uğraşan, üreten, ticaret yapan bu insanların toplum yapısı karmaşıklılaşırken, bölgede bu filizlenen tutum yepyeni bir dönem olarak tarihe damgasını basmıştır. Sümerlilere mahsus mitoloji, kendilerinden sonra Mezopotamya üzerinde bulunmuş bütün medeniyetlere, milletlere doğrudan tesir etmiştir. Buna Kürtler de, Arablar da, İranlılar da dahildir. Kürt Mitolojisi, Arab Mitolojisi, İran Mitolojisi dediğimizde, Mezopotamya'nın ortak hafızasından herkesin bir parçaya talib olup sahiplendiğini, kendi diline ve hakikatine dönüştürdüğünü görmekteyiz. Buna medeniyetlerin birbiriyle kültür alışverişi-etkileşimi dışında bir anlam yüklenemez ve yine bu durum milletlerin mitolojilerini inkâr değil, medeniyetlerin "birlik" düzeninde aslında İBDA'nın "peygamberler olmasa medeniyet olmazdı" tezindeki hakikate çekilmesidir.

Sümerlilerin en önemli edebî başarısı Gilgamiş Destanı, benzerleri gibi ilkin sözlü gelenek hâlinde iken, M.Ö. 3. binde yazının bulunmasıyla da tarihin en eski yazılı edebiyat başarısı olduğunun izlerini, bize ilk kez Asurbanipal'ın kütüphanesinin öreninden 1875'te çıkarılan levhalarla göstermiştir.

İlkçağ Akdeniz medeniyetlerini derinden, Eskiçağ Ege medeniyetini de dolaylı olarak etkilemiş olan sözkonusu destan, Sümer şehir devletlerinden Uruk hükümdarı Gilgamiş'in halkının yararına devlere (kötülöklere) ve ölümlülüğe verdiği çetin mücadeleden hikâyesidir. Onun en belirgin farkı, kâinatın ve insanlığın doğuşu gibi son derece mücerred ve genel konulardan çok, sonluluk yahud ölüm olayıyla karşı karşıya kalan insan ferdinin güçsüzlüğü ile açmazını; bunun insanda doğurduğu birçok çeşitten duygu durumlarını çarpıcı biçimde işlemesidir. Hakkında söylenenler çoğu bu çerçevededir. Biraz daha yakından bakalım.

GILGAMIŞ DESTANI

Gilgamiş (Gilgamesh), Mezopotamya'da yaşayıp hüküm sürdüğüne inanılan efsânevi Uruk kralının adı olup, Eski Çağ Mezopotamya edebiyatının en iyi bilinen eserlerinden Gilgamiş Destanı'nın baş kahramanıdır. Destanın daha eski olan Sümerce metinlerinde adı Bilgameş olarak geçer. Üçüncü Ur Hanedanı (yaklaşık M.Ö. 2100-2000) zamanına âit Sümerce metinlerde Gilgamiş birbirinden ayrı birkaç hikâyenin kahramanı olarak görülürken, Eski Babil dönemi (yaklaşık M.Ö. 1900-1600) ve sonrasında bu metinler bir araya getirilerek günümüzde daha yaygın olarak bilinen Gilgamiş Destanı oluşturulmuştur. Bu destanda Gilgamiş'in anne ve babası tanrıça

Ninsun ve bir diğer efsânevi Uruk kralı Lugalbanda'dır. Dolayısıyla Gılgamış yarı tanrıdır ve insanüstü bir güce sahiptir. Güçlü Gılgamış Uruk kenti erkeklerinin de kendisi gibi soluksuz çalışmasını isteyince, kentin kadınları, erkekleri kendilerine vakit ayırabilsin diye tanrıça Aruru'ya ve diğer tanrılara yakarır ve onlar da Gılgamış'a rakib olacak ve onu oyalayacak vahşi ve güçlü Enkidu'yu yaratırlar. Gılgamış Enkidu ile arkadaş olur ve birlikte maceralara atılır, ancak Enkidu bir gün ölür. Enkidu'nun ölümü Gılgamış'ı tam anlamıyla yıkmıştır ve kendinin de yarı insan olması sebebiyle bir gün öleceğini düşünerek ölümsüzlüğü aramaya koyulur. Onu asıl meşhur eden de bu ölümsüzlük arayışındır ki, denizin dibinden ölümsüzlük otunu çıkarmasının ardından gelen türlü maceralardan sonra destanın sonunda, gerçek ölümsüzlüğün, adının gelecek kuşaklar tarafından anılması olduğunu anlayacaktır.

Me-Turan'da (Tell Haddad höyüğü) bulunan Sümerce bir tablet Gılgamış'ın ölümünü anlatır. Tanrılar tarafından ölümsüzlük isteği reddedilen Gılgamış öldüğünde, Uruk halkı geçici olarak Fırat nehrinin yatağını değiştirip, ölen krallarını nehir yatağına inşa edilen bir mezara gömerler.

Gılgamış'ın tarihi bir karakter olup olmadığı hâlen tartışma konusudur. Gılgamış ismi Sümer Kral Listesi'nde tufan sonrası dönemde Uruk şehrinin beşinci kralı olarak görülür ve 126 yıl hüküm sürdüğü yazılıdır. Ayrıca Gılgamış öncesindeki kralların hüküm süreleri de binlerce yıl gibi fantastik rakamlardır. Uzmanlar arasındaki genel kanaat, Sümer Kral Listesi'nin Üçüncü Ur Hanedanı zamanında (yaklaşık M.Ö. 2100-2000) yazıldığıdır ve henüz bundan önceki dönemlere âit dokümanlarda Gılgamış ismine rastlanmamıştır.

SÜMER TANRILARI

Anu, büyük gökyüzü tanrısıdır. Enlil (Bel), fırtına tanrısıdır; insanlara iyilik ve kötülükleri gönderir. Adad, fırtına ve yağmur; Ea, tatlı su; Ab-zu (Apsu), bilgi ve kehanet tanrısıdır. Abu'yla Dumuzi (Tammuz), bitki bereketi tanrıları; İştâr (Inanna), Merih yıldızı, savaş, sevgisi her zaman felakete sebep olan aşk ve bereket tanrıçası; Ninurta (Ningirsu), Orion yıldızı, ilkin bereket, sonra elinde topuz olan savaş ve av tanrısıdır. Sümer tanrıları, insan biçiminde olup başlarına çok sıra boynuzlu kutsal taçlar ve üstlerine hayvan postuna benzer püsküllü elbiseler giyerler. En eski Sümer efsâneleri kâinatın yaratılışı, yaşlı tanrılarla gençlerin savaşı; tabiatın her ilkbaharda canlanıp, kış mevsiminde uykuya dalmasını sembolize eden "Tammuz'un ölümü" ve onu geri getirmek isteyen İştâr'ın Cehennem'de hapsedilmesi ve sonra birlikte dünyaya dönüşleri mitoslarından oluşur.

ENLİL; Sümer Panteonu'nun başı, yani tüm Sümer tanrılarının babası ve kralı, hava tanrısı Enlil (Ellil)'dir. Enlil kelimesi, bahsi geçen tabletlerin yazarı Ludingirra'ya göre, soluk, hava, nefes, "Havanın Beyi" gibi anlamlara geliyor. Sümerler yeri ve göğü onun yarattığına inanırlardı.

AN ve Kİ... Sümerlerin inancına göre, çok eskiden (daha yer ve gök yok iken) her yer dipsiz, uçsuz bucaksız bir denizdi. Sümerler'de bu deniz, tanrıça Nammu'nun

şahsında kişileştirilir. Bir gün bu deniz, yâni kişi kimliğiyle tanrıça Nammu, koskoca bir dağ doğurur.

Bunu gören "Yüce Enlil", hemen o dağı ikiye ayırır. Böylece ikiye bölünen bu dağın altı yeryüzü, üstü de gök olur. Yeryüzüne yer anlamına gelen Ki, göğe de gök anlamına gelen An adı verilir. Sümer mitolojisindeki tanrıça Ki ve tanrı An, Yer ve Gök'ün (Cennet) kişileştirilmiş sembolleridir. Göğü tanrı AN alır, yeryüzü ise tanrıça Kİ ile Enlil'in payına düşer. Ki, yeryüzünün toprağı taşı; Enlil ise, havası, soluğu ve nefesidir diyen Ludingirra, bu yüzden hayatın Enlil'siz var olamayacağına işaret eder.

Her kentin bir tanrı tarafından kurulduğuna ve onun koruması altında olduğuna inanılan Sümer'de, Enlil, Nippur kentiyile ilişkilendirilir. Bu kentin kurucusu ve tanrısı odur. Onun evi de (tanrıların evlerine tapınak denir) bu kentteki Ekur Tapınağı'dır.

Enlil, bu tapınakta yaşar. Sümer Tanrılar Meclisi kendi toplantılarını bu tapınakta ve Enlil'in başkanlığında yapar. Tanrıların toplandığı ve kararların alındığı yer burasıdır. Yerin ve göğün yaratıcısı olarak görülen Enlil, diğer tanrılara burada emirler ve görevler verir, Sümer'i buradan denetler. Uzak yakın pek çok ülkeden hediye adı altında toplanan haraç bu tapınağa getirilir. Enlil, Bel (Lord, Efendi) unvanı taşırdı. Bir yoruma göre ünlü Tufan'ı bir ceza olarak kararlaştıran Enlil'dir.

SİN; Ay tanrısıdır. Güneş tanrısı ŞAMAŞ ve Merih yıldızı İŞTAR onun çocuklarıydı. Zira ışığın gecedden çıktığı kabul edilirdi. Sin, Ur şehrinde Nannar adını alır ve uzun lacivert taşından sakallı bir ihtiyar olarak temsil edilirdi. Her akşam sandalına biner ve ay şeklinde insanlara görünürdü. Tam yuvarlak görüldüğünde ona tanrının taci denilirdi.

Sin, karanlıkta ışık verdiği için kötülük yapmak isteyenlere de engel olurdu. Fena ruhlar bundan dolayı kendisine isyan hazırlamışlardı. Aynı zamanda, zamanın bölücüsü olduğundan, hem de zeki olduğundan, her ay sonu diğer tanrılar ondan öğüt alırlardı. Karısının adı NİNGAL olup, Şamaş ve İhtar'dan başka, ateş tanrısı NUSKU diğer oğluydu.

İŞTAR; Sabah ve akşam tanrıçasıdır. Merih yıldızının temsilidir. Asur ve Babilliler tanrıça olarak kabul ettikleri hâlde, Arablar Tanrı Attar olarak kabul ederlerdi. Savaş ve Aşk tanrıçası olarak bilinir. İhtar, yedi aslan tarafından çekilen bir arabada elinde yay'la temsil edilirdi. Huyu sert ve otoriter olduğundan isteğine karşı gelinmesine tahammülü yoktur. Kutsal fahişelik İhtar'ın kültüne âit olduğundan, yere indiğinde etrafını kutsal fahişeler çevirirdi. Kendisi de tanrıların fahişesiydi ve uyandırdığı arzuları ilk defa kendisi hissedirdi. Çok âşığı vardır. kendisine her cins yaratıktan sevgili seçer ve hepsine de felaket getirirdi. Sevdığı hayvanlar zayıflayıp insanların esaretine düşer, erkekler ise kıskançlık ve ihtirasla vahşi hayvanlara dönerdi. İhtar'ın aşkı tanrılara bile uğursuzluk getirirdi. Gençliğinde sevdiği Tarım tanrısı Temmuz'un ölümüne sebep olmuş ve çok ağlamıştır. Onu geri getirmek için cehenneme iner ve kapıları açıtırıp yedi bölümü her seferinde bir örtüsünü bırakarak geçer. Nihayet Ereşkigal'in yanına varıp üstüne saldırırsa da, o yardımcısı Namtaru'yu çağırarak İhtar'ı saraya kapattırır ve üstüne 60 hastalığı saldırtır. İhtar'ın kaybolması

dünyada büyük üzüntülere sebep olur. Yaşayanlar kısırlaştığından, hiçbiri artık çoğalmaz. Şamaş ve Sin'in şikâyeti üzerine Ea, İhtar'ı kurtarmak için Aşuşunamir'i yaratır. Ereşkigal bu acayib mahlukun sihrine dayanamaz. İhtar, Namtaru ile birlikte cehennemden elbiselerini alarak çıkar, dönüşü kolaylaştırmak için bayram elbiselerini giymiş Temmuz da flüt çalarak gelir.

Daima hain olmayan İhtar sayesinde, birçok kral tahta çıkmıştır. Akad kralı Sargon ve Asurbanipal'i korumuştur. Aşkın kudreti ile dünyanın hâkimesi olan İhtar, Asur ve Babil'in en gözde tanrıçasıydı. Sonradan Astarte adıyla Fenike'de, Afrodit adıyla da Yunanistan'da saygı görmüştür.

ADAPA; Mezopotamya mitolojisinde, yaratılmış ilk insan. Adapa, antik bir Sümer kralıdır. Sümer'in krallar listesinde, kavmin ilk lideri olarak adı geçer. Farklı biçimlerinde Oanes ve Alulim olarak da anıldığı olmuştur. Akadca'da ismi "adam", "erkek insan" anlamına gelir, Âdem ile ilişkilendirilebilir.

Antik Eidug (Eridu) şehrinin kralıydı. Enki (Ea) tarafından yaratıldığına inanılırdı, bir bakıma Enki'nin oğlu olarak düşünülmüştür. Yarı fânıydı ama ölümsüzlerin kuvvetine sahipti. Kâinatın tüm bilgisinin üçte birine sahip olduğuna, bu bilginin ona Enki tarafından öğretildiğine inanılırdı. İnsanlığa dili öğretmenin de Adapa olduğuna inanılır.

Mite göre Adapa, ilahî soydan gelen bir fânidir. Balıkçı teknesini devirdiği gerekçesiyle Güney Rüzgârı'nın kanatlarını kırınca, Anum'un (Cennetin ve tanrıların tanrısı; An'ın diğer ismi) önünde hesaba çekilmesi gerekir. Enki (Ea) -onun hami tanrısı-, cennetteyken yiyip içmemesi gerektiği konusunda onu uyarır. Bu aslında bir aldatmadır, böylece Adapa'nın ölümsüz olma şansını elinden almıştır. Ea, oğluna bilgelik vermiş, ama ölümsüz hayatı vermemiştir. Evet, Adapa'nın önüne böylece ölümsüzlüğü elde etme şansı çıkar, ancak Adapa reddeder. Tanrı Anum'un huzuruna çağrılır. Ea, orada ölüm için yiyecek ve içecek verileceğini, onlardan tatmamasını haber vermiştir zaten önceden. Hüküm verileceği gün, öteki tanrılar Adapa'yı tutarlar ve yumuşayan Anum, ölümsüzlük yiyecek ve içeceğini getirir. Adapa bunları da almak istemez. Anum, şaşırıp sebebini sorar. Adapa şöyle cevaplar: "Bir başkası yemeyeceksin, içmeyeceksin, dedi". Anum, buna bakıp Adapa'nın yeryüzüne atılmasını emreder.

AB-ZU; Yeraltı tanrısı. Apsu (veya Absu) da denir. İlk insanlar, hayatın helezonik gelişimini mevsimlerde izlemişler, doğum-ölüm devrini yeraltı sularına bağlamışlardır. Yeraltı suları, ilkbaharda bütün tabiata canlılık verirler, yazın göklere doğru yükselirler, sonbaharda yağmurlarla yeniden insanın yaşadığı toprağa düşerler, kışın da toprağın altındaki yerlerine dönerler. Bu devir her yıl böylece tekrarlanır. Su, mevsimi gelince, her yıl tabiatı yeniden canlandırır. Bu yüzden Ab-zu, canlandırıcı bir tanrıdır.

AN; Gök-tanrı. ANUM da denir. Savaş tanrısı İhtar'ın kocasıdır. Yunanlıların Zeus'uyla eşdeğerlidir, tanrılar tanrısıdır. Sümer inançlarında Enlil (toprak) ve Enki (okyanus; Ea diye de anılır) birlikte büyük tanrılar üçlüsünü kurarlar.

ANŞAR; Gökyüzü tanrısı. Yeryüzü tanrısı tanrısı Kışar'la birlikte dişi yılan Lakamu'yla erkek yılan Lakmu'nun çocuklarıdır.

ARALLU; Cehennem ülkesi. Sümer inançlarına göre, cehennem ülkesini yöneten, önce tanrıça Ereškigal'mış, sonra çok güçlü bir tanrı olan Nergal onunla evlenerek cehennem ülkesinin kralı olmuş.

ARURU; Sümer tanrıçası. Sümerlerin ünlü Gilgamiş destanında adı geçen, A-Ru-Ru biçiminde de yazılıyor. Uruk kentinin genç kızları, nişanlılarını sabahtan akşama kadar çalıştıran kral Gilgamiş'i ona şikâyet ederler. O da Gilgamiş'i başka konularda oyalasın diye Enkidu'yu yaratır.

BOĞA; Bolluk ve güçlülük sembolü. Hayvana tapınmanın en önemli figürlerinden biri olan "boğa"ya Sümer inançlarında da rastlanmakla birlikte, boğanın kutsallığı inancının hemen bütün mitolojilerde yer aldığı görülür. Bütün mitolojilerde boğa, dölleme ve kuvvet olarak erkek gücünü sembolize eder. Sümerlerde boğa, erkek insan başlı olarak tasarımılanmıştır. Boğaya tapınma, hemen bütün Sami mitolojilerinde süregelen Antikçağ Yunan ve Roma inançlarına kadar gelmiştir. Boğa, eski Yunan'da Zeus'un, Roma'da Jüpiter'in sembolüdür.

EA; Su-tanrı. Enki adıyla da anılır. Sümer-Akad inançlarında kâinatın ana unsuru, "su"dur. Daha açık bir deyişle Sümerler, kâinatı gök (An), toprak (Enlil) ve su (Enki) olmak üzere üçe ayırmakla beraber bunların temel ve tümünün yaratıcı unsuru olarak "su"ya tapmışlardır.

ENKİDU; Gilgamiş'in arkadaşı. Engidu biçiminde de yazılmaktadır. Kimi araştırmacılar onun bir insan olmadığını, belki de bir arslan olduğunu ileri sürmektedirler. Vücudu kıllarla kaplı, çok bilge bir varlıkmiş. Bir başka anlatıma göre de, kralı olduğu kenti kalkındırmak isteyen Gilgamiş, ülkesinin bütün erkeklerini işe koşarmış. Kadınlar kocalarını, genç kızlar nişanlılarını göremez olmuşlar. Bu yüzden kralı, tanrı Aruru'ya şikâyet etmişler. Kadınları haklı bulan tanrı da krala bir arkadaş yaratarak onu başka serüvenlere yöneltmek istemiş ve tanrı Anum'a benzeyen toprak vücutlu, çok iri ve vahşi Enkidu'yu yaratmış. Bu yaratık, Gilgamiş'in hayatında büyük çapta tesirli olanlardan biridir ve sonunda da onun uğrunda ölür.

EREŞKİGAL; Yeraltı ülkesi tanrıçası. Yeraltı ülkesi tanrısı Nergal'in karısıdır. Sümer inançlarına göre, cehennemi (Arallu) ilkin tek başına Ereškigal yönetirmiş, tanrıların bir şölenine çağrılınca cehennemden ayrılmadığı için kendi yerine bir temsilci göndermiş, bütün tanrılar bu temsilciyi ayağa kalkıp selâmlamışlar, sadece tanrı Nergal yerinden kıpırdamamış, bunu duyan ve çok kızan Ereškigal, tanrı Nergal'i yakalatıp cehenneme getirmiş, ama Nergal, cehennemin için altüst ederek Ereškigal'i tahtından indirmiş, cehennemin kralı olmuş ve Ereškigal'le evlenmiş.

KİNGU; Devler ve canavarlar ordusunun komutanı. Torunlarına kızan Tiamat, devlerden ve canavarlardan bir ordu kurarak tanrılara saldırır, bu ordunun başına getirdiği korkunç dev Kingu'ya kaderin iplerini verir. Tanrılar da kendilerini savunmak için tanrı Marduk'u başkomutan yaparlar. Marduk devleri yakalayıp cehenneme gönderir, kaderin iplerini de Kingu'dan alarak kendi boynuna takar. Marduk'un büyük ve âlemşümül hükümrânlığı böylece başlar.

KİŞAR; Yeryüzü tanrısı. Ünlü Sümer tanrıları Anum, Enlil ve Ea, onun gökyüzü-tanrısı Anşar'la birleşmesinden doğmuş yahud oluşmuştur. Kişar dişi, Anşar erkektir.

LAKMU; Erkek-yılan. Dişi-yılan Lakamu'yle birlikte dünyaya gelmiş. Sümerlerin yaratılış tasarımlarını anlatan *Enuma Eliş* (Gökyüzünde) adlı esere göre (bu eserin İ.Ö. VII. yüzyılda yazıldığı sanılıyor), bu iki yılan Apsu'yla Tiamat'ın birleşmesinden olmuşlar. Bu iki yılanın birleşmesinden de Anşar ile Kişar dünyaya gelmiş. Yeryüzüyle gökyüzü böylece oluşmuş.

MOUMMOU; Sonsuzluk tanrısı. Kimi metinlerde Apsu'yla Tiamat'ın oğlu, kimi metinlerde de Apsu'nun veziri olarak gösterilmektedir. Mummu biçiminde de yazılıyor.

NANA; Ana-tanrıça Kybele'nin adlarından biri. Nina ve İnna da denir. Akad'lar kendi dillerinde onu aynı anlamda İstar kelimesiyle çevirmişlerdir. Ana ve Anna kelimeleri de bu kökten türeme. Mezopotamya mitolojisinde Nane adıyla tanrı Enzu'nun ve kimi yerde de tanrı An'ın kızı olarak gösterilir, aşk ve savaş tanrıçası sayılır. İ.Ö. VI. yüzyılda Babil'de Annumitu adıyla anılmıştır.

NİNGİRSU; Savaş tanrısı. Urningirsu da denir. Tanrı Enlil'in oğludur. Anum'un kızı olan tanrıça Bo'yla evlidir. Tanrıça Bo, tanrıça İstar'dan önce Lagaş bölgesinin toprak-anasıydı. Savaş tanrısının yirmi dört çeşit silahı varmış ki bunlardan herbiri bir devî sembolize edermiş. Ningirsu'nun annesi de Ninlil adını taşır ki Enlil'in karısıdır.

NİNHUR SAG; Kış bölgesi tanrıçası. İ.Ö. III. binyılda tapılmıştır. Ninlil ile kardeş çocuklarıdır.

AKREP İNSANLAR; Akrep insanlar ülkesi. Tufan hâdisesinin ilk biçimi, Sümerler'in Gilgamiş hikâyesinde anlatılır. Tufandan kurtularak ölümsüzlüğe kavuşan Utnapiştim'in oturduğu yer, Akrep ülkesini aştıktan sonra varılan yerdir. Gilgamiş, ölümsüzlüğe ulaşmanın çaresini öğrenmek üzere büyük dedesi Utnapiştim'e gitmek için bu ülkeden geçer.

İslamcı Dergiler Projesi

BABİLLİLER VE ASURLULAR

Babil, Mezopotamya'da, adını aldığı Babil kenti etrafında kurulmuş, Sümer ve Akad topraklarını kapsayan eski bir imparatorluktur. Halkının büyük bir kısmı Sami kavminden olan Babil'in merkezi bugünkü Irak'ın El Hilla kasabası üzerinde yer almaktadır. Kuzey Babil Devleti ise, Şırnak ilinin İdil ilçesi güneyinde Babil köyünde kurulmuştur. Babillilerin baş tanrısı, Marduk adlı tanrı idi. Babil efsânelerinde Marduk ejderha Tiamat ile dövüşüp onu yener. Yeri, göğü ve insanoğlunu yarattığına inanılan Marduk'un yeryüzündeki temsilcisi kraldı. Marduk dışında toprak, su, gökyüzü, güneş ve ay tanrıları gibi tanrılara tapılırdı. Asurlular da büyük ölçüde Sümerler'in ve Babilliler'in dinleriyle tanrılarını paylaşıyorlardı. Ancak, en büyük tanrıları, adını imparatorluğun başkentine verdikleri Asur'du. Hem Babilliler hem de Asurlular'ın baş tanrıçası ise, Eski Yunanlılar'ın aşk tanrıçası Afrodit'e çok benzeyen İstar'dı.

Asurlular, Aslen Kuzey Irak'ta, Dicle kıyısında bulunan Aşur/Asur (Qalat Şarqat) şehri ve çevresinde yaşayan bir Sami toplulukken, özellikle M.Ö. 2000 sonrası doğu-

batı arası global ticaretten faydalanarak gelişmiş ve topraklarını genişleterek ülkelerini bir imparatorluğa dönüştürmüş bir eskiçağ halkıdır. Başkentleri Ninova'dır. Mutlak monarşi ile yönetilmişlerdir.

İlkçağda, Ortadoğu'nun en büyük imparatorluklarından birinin merkezi olmuştur. M.Ö. ikinci binyılın başından itibaren özellikle Anadolu'da koloniler kurmuş, Anadolu'ya yazıyı taşımışlardır. Asur ülkesi, önceleri Babil'e, M.Ö. 2. binyılın büyük bölümü boyunca Mitannilere bağımlı kalsalar da, M.Ö. 14. yüzyılda bağımsızlıklarını kazanmış ve Fırat'a kadar topraklarını genişleterek buralara yerleşmişlerdir. Daha sonra Mezopotamya'da, Anadolu'nun güneydoğusunda, zaman zaman da Suriye'nin kuzeyinde büyük güç kazanmışlardır

Sümer yazısı, bilinen en eski yazıdır. Sümerler, kil tabletleri, üstüne yazı yazdıktan sonra pişirirlerdi. Arkeolojik kazılar sırasında, bazıları 5000 yıllık olan binlerce tablet bulunmuştur. İlk yazı karakterlerini resimler oluşturunuyordu. Bu resimler yavaş yavaş, Babilliler'in ve Asurlular'ın kullandıkları çivi yazısına dönüştü. Bu yazı biçiminde, kavramları belirtmek için köşeli semboller kullanılırdı. Bulunan tabletlerin üzerindeki yazılar din, matematik, kanunlar, bilim ve başka konularla ilgilidir.

ASUR-BABİL TANRILARI

Asur ve Babil halkı, geliştirdikleri Sümer mitolojisine kendi tanrılarını da katmışlardır. Marduk, hasat bereketini sağlar; Babil'de tanrıların kralıdır. Asur, bereket ve savaş tanrısıyken, Asurluların kanatlı disk biçimindeki baş tanrısı olmuştur. Nergal, savaş tanrısı; Ereşkigal, Cehennem tanrıçası ve Nergal'in eşidir. Şamaş, güneş, adalet ve kehanet; Sin, ay tanrısıdır. Uzun sakallı olarak tasvir edilen bu tanrılardan başka Mezopotamya'da, kutsal karma yaratıklar da vardır. Bunlar koruyucu olarak Lamassu adını alır; kent, tapınak ve saray kapılarına, kutsal geçit yollarına dizilirler. Çoğu kez insan başlı, boynuzlu taçlı, kartal kanatlı, bazen de boğa gövdelidirler. Kötülük cinleri Utukkular hastalık ve felaket getirirler. Tufan hâdisesinden başka, güçlü insanın tabiatla savaşını ve ölümsüzlüğe ulaşmadaki kesin mağlubiyetini sembolize eden Etana Destanı ve Gilgamiş Destanı'nın kahramanları, Mezopotamya mitolojisine cihanşümül bir buud katar. Öne çıkan birkaç tanrıya bakalım şimdi de.

MARDUK; Akadça'daki Sümerce yazılışı AMAR.UTU, Tevrat'ta Merodach... Antik Mezopotamya'daki geç dönem tanrılarının birinin adı ve Babil şehrinin baş tanrısıdır; Hammurabi zamanında Babil, Fırat vadisinin politik merkezi olduğunda, Babil panteonunun başı olarak Marduk'a tapınılmaya başlanmıştır. Babil yaratılış destanı olan Enûma Eliş'te tanrılarının en büyüğü ilân edilmiştir.

Bu açıdan bakınca Babil'de bile bir dönem tek tanrıcılık esastır ki, bu bile tahrifatın günümüze kadar döne döne nasıl geliştiğini göstermesi bakımından ibret vericidir. M.Ö. 4. binyıla kadar inen bu inanç sistemine göre, insanı balçıktan yaratan odur. Tarım tanrısı olmasından ötürü de marru'yla (bel küreği) sembolize edilmiştir. Krallıkların ve uyruklarının kaderi onun elindedir. Babil Kralı Hammurabi, meşhur kanunlarını kendisine dikte ettirenin Marduk olduğunu söyler; Marduk burada

adalet tanrısı Şamaş kişiliğindedir.

ŞAMAŞ; Güneş tanrısıdır. M.Ö. 2. binde Babil kralı Hammurabi'ye meşhur kanunlarını yazdırmıştır. Bu kanunlar 282 maddeliktir. Bu efsânelerde Marduk'la karıştırılan bu tanrı, doğu dağlarında oturur, orayı koruyan akrep adamlar her sabah ağır kapıları açarak Şamaş'ı dışarı çıkartırlar. Gökyüzünden geçen güneş arabasını batı dağına yaklaştırıp oradaki bir kapıdan içeri girer ve toprağın derinliklerinde kaybolur.

Cesaret ve kuvvet, kışı ve geceyi kaçırın bu tanrının nitelikleriydi. Aydınlığa hükmetmesi onu bilhassa adalet tanrısı yapmıştır. Babil'deki tapınağı Dünya Hâkiminin Evi adını taşırdı. Aynı zamanda kehanet tanrısı olduğundan, "Baru: Kahin" vasıtasıyla istikbâli haber verirdi. Aya adında bir karısı ve mücerred tanrı olarak "Kettu: Adalet" ve "Meşaru: Hak" adlı çocukları vardı.

Tasvirlerde Şamaş, tahtında oturan ve omuzlarından güneş ışıkları çıkan bir erkek olarak gösterilir. Tacında dört çift boynuz bulunur, sağ eliyle de hâkimiyet ve adalet alametleri olan asa ve halkayı tutar. Şamaş'a bilhassa Sippur şehrinde tapılmıştır.

Babil'deki en önemli Marduk tapınakları, Esagila ve tepesinde bir Marduk tapınağı bulunan Etemenanki adlı ziggurattı. Esagila'da her yeni yıl şenliğinde Enuma Eliş şiiri okunurdu. Marduk'un karısı olarak en sık anılan tanrıça Zarpanit veya Zarbanit'ti (Zarpan Kentinin Kadını). Marduk'un yıldızı Jüpiter, kutsal hayvanları ise at, köpek ve özellikle çatal dilli canavardı.

Marduk, en eski âbidelerde, elinde üçgen bir kürek çapayla tasvir edilir; bunun bereketi ve birlikteliği sembolize ettiği düşünülür. Yürürken yahud savaş arabasına binmiş durumda da tasvir edilen Marduk'un giysisi yıldızlarla süslüdür. Elinde bir asa vardır; ayrıca yay, mızrak, ağ veya yıldırım taşır. Asur ve Pers kralları da kitâbelerde Marduk ve Zarpanit'i saygıyla anmışlar, ikisinin birçok tapınağını yeniden yaptırmışlardır. Marduk'la ilgili olarak aşağıda başka bir yönden anlatılanlar ise hakikaten ilginç. Bu kez Nimrod (Nemrut) da var işin içinde:

- «Marduk özel bir ad olmayıp, Nimrod'la aynı anlama gelen bir sıfattır. Hem Nimrod, hem de Nimrod'un tanrılaştırılmış şekli olan Marduk, muhtevâsında isyan etme anlamını taşıyan birer sıfattırlar. Nimrod, zamanının ilk isyancısı olma özelliğiyle Şeytan'ı sembolize eder. Nimrod ve Marduk kelimelerinin Maradh kelimesinden türemiş kelimeler olduğu düşünülür. Bu kelimelerin muhtevâsında isyan etme ve muhalif olma anlamı Şeytan kelimesinde de bulunduğundan, Marduk ilk başta Şeytan'ı sembolize etmektedir. Bu sebeble satanizmde Marduk özel bir yere sahiptir.

Tanrılar zamanla nitelikleri bakımından az çok değişiklikler gösterdiğinden, bu tanrılar farklı adlarla devam ettiğinde bunların farklı tanrılar olduğu zannedilebilir. Marduk kendisini Baal ve Tammuz adlarıyla devam ettirmiştir. Baal ile Tammuz arasındaki önemli bir fark, Baal'ın sembolünün Hilal, Tammuz'un sembolünün ise Güneş olmasıdır. Baal, uğruna küçük çocukların kurban edildiği bir tanrıdır. Fırtına ve yağmur tanrısı olan Baal verimlilik

tanrısı olarak görülerek, ortadoğu bölgesinde yaygın bir biçimde tapınılan bir tanrı olmuştur. Aslında Babil'de tapınılan üçlü tanrılardan Sin, İhtar ve Şamaş tek bir tanrıda, Marduk'ta birleşerek üçlük inancını oluştururlar. Buna göre Marduk bütün ışık veren gök cisimleriyle sembolize edilmiş olur. Marduk adının Babil kentini kuran Nimrod'dan geldiği düşünülür. Merodak-Baladan adı Babil'in bir kralının adı olup, bundan görüldüğü gibi Baal adı aynı zamanda Merodak'da adlandırılan Marduk'tur. Bu şekilde Baal ilk olarak Babil'in baş tanrısı olan Marduk olarak ortaya çıkmıştır. Babil kralları aynı zamanda kendileri de bir tanrı olarak görülürler ve tanrıların adlarını taşırlardı. Anlatımlara göre Nimrod insanların dağılmayıp kendi yönetimi altında bir arada bulunmalarını istemiştir. Bu amaçla Babil Kulesi'ni inşa etmeye yeltenerek bir isyanı başlatır. Nimrod hayvanları avlayan ve insanları benzer şekilde öldüren savaşçı bir kişiliğe sahiptir. İsyanca olma özelliğiyle Marduk ve Nimrod kelimelerinin muhtevâsında isyan etme anlamları bulunur.»

AŞUR; Babil'in kudreti Ninova'nın önünde silinince, Asurluların baş tanrısı Aşur, Antik Sümer ve Babil tanrıları ile karışarak en kudretli baş tanrı oldu. Adı iyiliksever anlamına gelmekle beraber, ordunun başında giderek orduları zafere ulaştıran bir savaş tanrısı olarak da bilinirdi. Marduk ve Ninurta'nın yerini alan Aşur, bazen kanatlı bir disk şeklinde, bazen bir boğanın üstünde, ayakta veya havada uçarken temsil edilirdi. Bereket tanrısı da olduğundan, dallarla çevrili ve yanında bir keçiyle de gösterilmiştir. Karısı büyük tanrıça İhtar'dır.

BABİL'İN ASMA BAHÇELERİ

Babil'in Asma Bahçeleri, Dünyanın Yedi Harikası'ndan biriydi, Tâ ki yeryüzünün en yağmacı ve barbar topluluğu ABD'nin Iraklı yağmalama ve Iraklıyı kırma operasyonuna kadar. Ne zaman ki Irak bombalanmaya başlandı; tarih ve sanat adına, kültürel miras ve haysiyet adına her şey darmadağın edilip onbinlerce yıllık tarihi eserler, taş üstünde taş kalmayacak şekilde imha ettiler.

Babil'in Asma Bahçeleri, M.Ö. 7. yüzyılda Babil kralı Nebukadnezar tarafından yaptırılmıştır. Babil'in çorak Mezopotamya çölünün ortasında, ağaçlar, akan sular ve egzotik bitkilerin bulunduğu çok katlı bir bahçedir burası. Coğrafyacı Strabo'nun 1. yüzyıldaki tasvirine göre: "Bahçeler birbiri üzerinde yükselen kübik direklerden oluşuyordu. Bunların içleri çukurdu ve büyük bitkilerin ve ağaçların yetişebilmesi için toprakla doldurulmuştu. Kubbeler, sütunlar ve taraçalar pişmiş tuğla ve asfalttan yapılmıştı. Yüksekteki bahçeleri sulamak için Fırat Nehri'nden zincir pompalarla yukarılara su çıkarılıyordu. Bu şekilde üst seviyelere taşınan su, bahçeleri sulayarak teraslardan aşağıya doğru akıyordu". Ve yine bir rivayete göre Nebukadnezar, bu yapıyı sıla hasreti çeken karısı Semiramis için yaptırmıştır. Medes kralının kızı olan Semiramis'i Mezopotamya'nın düz ve sıcak ortamı bunalıma itmiş, kral da karısının hasretini sona erdirmek için sun'i dağların olduğu, suların aktığı yemyeşil bir bahçe yaptırmıştır. Bu yüzden bazen Semiramis'in asma bahçeleri olarak da anılır.

MEZOPOTAMYA MİTOLOJİSİ VE ZERDÜŞTLÜK

Zerdüştcülük, Zerdüştilik, Mecusilik yahud mahallî dilde Mazdayasna, dünyanın en eski tektanrı dinlerinden biridir. Yaklaşık 3,500 yıl önce Zerdüş tarafından İran'da kurulmuştur. M.Ö. 600 ve M.S. 650 yılları arası Pers İmparatorluğu'nun resmî dinî olmuştur. İranlıların müslümanlıktan önceki dini olarak bilinir. Ancak bölge toplumlarından Ermenilerin büyük bir kısmı, Hristiyan olmazdan evvel bu dinden idiler. Avedis Aharonian'a göre, Primitif Arkaik Ermeniler ateşe tapıyorlardı. "Ateş, iyilik ve kötülük" prensibine dayanan bu din, antik İran Zerdüştlük dininin bir koludur. Ermeni mitolojisinde mevcut olması, İran'dan geçmesi şeklinde değil de, Ermenilerin etnik niteliklerinde varolmasındandır. Ermenilerin Hind-Avrupa menşeli bir toplum olmadıklarını bizzat Ermeni tarihçileri, bilhassa sanat tarihçileri izâh etmişlerdir.

Ayrıca Kürtlerden de hatırı sayılır bir kesim Zerdüştlüğün tesiri altında idiler. Bunda işgale uğradıkları kavimlerin tesiri, Pers imparatorluğunun Zerdüşti olmasının büyük bir rolü vardır. Kürtler, Müslüman olmadan önce kendilerine İslâm teklifi götürüldüğünde, İbrahimi dinlere ve tek tanrıcılık şeklinde tezahür etmiş sade bir inanca sahib olduklarından, İslâm'ı kolayca kabul etmişlerdir. Nihayetinde Mezopotamya, Peygamberler diyarıdır. Hazreti Nuh'tan Hazreti İbrahim'e (aleyhisselâm), Hazreti Eyyûb'tan Hazreti Şi'e (aleyhisselâm) sayısız peygamber ve velî bu toprakları bereketlendirmiş, bölge toplumlarının ruh ve fikir dünyasına zengin bir medeniyet ve kültür mirası bırakmışlardır. Fakat uzun bir süre Pers imparatorluğunun yönetiminde kalması ve Perslilerin dininin Zerdüştilik olması hasebiyle, Kürtlerin belli bir kesiminde bu dine ciddi bir mensubiyet sözkonusudur. Tâ ki İslâm'ın gelişine kadar. İslâm'la birlikte bu sapık inançlar on yıllara varan bir zaman diliminde kaybolup gitmiş ve mensubu olan bir din olarak etkisini kaybetmiş, silinip gitmiştir.

ZERDÜŞT KİMDİR?

Zerdüşti kaynaklara göre Zerdüş, beş oğullu bir ailenin ortanca oğludur, üç kere evlenmiştir ve eşlerinden üçü de kendisinden çok yaşamışlardır. Zerdüş'tün anası on beş yaşında bir bakire iken, bir ışık huzmesinin ziyaretine uğrayarak hâmile kalmıştır. Babasının ismi Puruşaspa, anasının ismi ise Dughahovadır. Rivayetlere göre Zerdüş, 30 yaşında "peygamber" olmuştur ve yanına ümmetinden bir kısmını alarak Belh'e gitmiştir. Yolda karşılarına çıkan Gaitya nehrini Zerdüş'tün gösterdiği mucize ile yürüyerek geçmişlerdir. Daha sonra Avaital gölü civarında 45 günlük bir ibadetten sonra bir gece göğe çıkmıştır. İşte bu nehrin kıyısındadır ki, melek-elçi Vohumenah Zerdüş'tün yanına gelerek ona dünyadan el çekmesini öğütlemiştir. Zerdüş, Vohumenah'tan sonra diğer bütün meleklerle de görüşükten sonra Ahura Mazda'nın huzuruna çıkmıştır. Ahura Mazda ile yaptığı görüşmeden sonra elinde Avesta ile dönen Zerdüş'te, başka dinden olanlar eziyet etmek istemişlerse de, Avesta'yı okuduğunda şeytanlar bile ondan aman dilemişlerdir.

Zerdüş yıllarca Âriler içerisinde gezdikten sonra nihayet tekrar Belh'e dönmüştür. Bu sırada Belh'de Güştasb Şah hüküm sürmektedir. Şah, Zerdüş tarafından dine

davet edilir. Güştasb, bu teklifi, kendi ruhanileri ile Zerdüş'tü birlikte imtihan ettikten sonra Zerdüş'tün kazanması hâlinde kabul edeceğini bildirir. Zerdüş bütün bilginleri yener. Ancak bu defa diğer bilginler Zerdüş'tün sihirbaz olduğunu ileri sürerek onu zindana atırırlar. Bu sırada Şah'ın atı hastalanır ve memleketin bütün baytarlarının gayretlerine rağmen iyileşmez. Zerdüş ileri süreceği bazı şartların kabulü hâlinde hayvanı iyileştireceğini Şah'a bildirir. Şartlar, Şah'ın oğlunun ve karısının Zerdüş'tün getirdiği dini kabul etmesi ve Zerdüş'te hile yapıp onu sihirbaz gibi gösteren ruhanilerin öldürülmesidir. Bu sırada Şah'ın babası ile kardeşi de şiddetli bir hastalığa yakalanmışlardır. Zerdüş, Avesta'dan bir dua okuyarak bunları iyi eder. Güştasb (Vistaspa) sözünü tutarak yeni dini kabul eder ve bu yeni din, böylece fütuhât sayesinde süratle yayılır.

Zerdüşçülük, tek tanrı olan Ahura Mazda inanışını öğretir. Zerdüşçülüğün en önemli özelliği, en eski tek tanrılı din olarak kabul edilmesidir. Fakat daha sonraları dualist bir din olmuş, dualizmin en tanınmış örneklerinden birini oluşturmuştur. Bu dinde inananların bedeninin öldükten sonra dirilip Ahura Mazda'nın huzuruna çıkacağına ve orada sorgulanacaklarına inanılır.

AHURA MAZDA; Zerdüş'tün Avesta'daki her şeyi bilen ve her şeye gücü yeten en büyük tanrısı. Mazdeist inanışta ve Irano-Aryanlarda Ahura Mazda tek iyilik tanrısıdır. Diğer Aryan tanrılarının tamamını bâtıl ve gerçekdışı tanrılar olarak niteleyen Zerdüş'tün Avesta'daki tanrısı, iyilik ve güzelliklerin yaratıcısıdır, düşmanı ise tümüyle kötü güçlerdir. Farsça lûgatlarda bu kelimenin "tanrı" karşılığı dışında Müşteri (Jüpiter) gezegeni anlamı da yer alır.

EHRİMEN; Eski İran Mitolojisine göre kötü ruh olan Ehrimen, Zerdüştlük inancına göre kötülük tanrısıdır. Aynı zamanda Zerdüştlük inancının iki ana prensibinden bir tanesidir. İyi ruh Ahura Mazda'nın karşıtı olan Ehrimen, her zaman iyilikçi tanrı Ahura Mazda ile sürekli bir savaş hâlinindedir. Zamanla iyiliğin karşısında eriyip kaybolacağına inanılan Ehrimen, dünyayı karıştırıp kötülüklerin artmasına çaba göstermesine ve düzenler kurmaya çalışmasına rağmen, neticede her zaman Ahura Mazda'nın karşısında mağlubiye uğrar.

Zerdüşçülüğün temelinde, tanrı ve şeytanın savaşı yatar. Zerdüş, yeryüzündeki kavganın, tanrının ruhu Spenta Mainyu ile şeytanın ruhu arasında olduğuna inanırdı ve her inananın da iyilik için savaşması gerekirdi. An'anevî olarak Zerdüştiler, yeryüzünün insan kalıntılarıyla bozulmaması gerektiğine inanırlardı. Ölülerini defnetmek yerine, üstü açık kulelerin kuyularına atıp, cesetleri akbabalara ve tabii tesirlere karşı korumasız bir şekilde bırakırlardı.

Zerdüş inancı, dünyanın altı safhadan oluştuğuna inanır. Birinci dönemde iyilik ve kötülük ortaya çıkar. İkinci safhada, dünya karanlığa, felakete ve kötülöklere gömölür. Üçüncü safhada, iyilik ve kötülük mücadelesinde iyilik kazanır, Zerdüş toplumlarına doğruyu, adaleti göstererek, karanlığı ve aydınlığı birbirinden ayırıştırır. Dördüncü safhada ise her tür kötülük ve karanlık kaybolacak, dünyaya barış ve kardeşlik hâkim olacaktır. Zerdüş burada dünyayı safhalara ayırırken, ilk dönem insanın yaradılış dönemini konu alır. İkinci dönemde, tufanla insanoğlunun uğradığı felaket vurgulanır. Üçüncü dönemde, Zerdüştlük ve sonrasında gelişen mede-

niyete vurgu yapılır. Dördüncü safhada ise, insanoglunun geleceğe dair taşıdığı ümide, hürriyet düşlerine tedai yapılarak, gelecek tasavvur edilir.

AVESTA... Zerdüş, Gatalar denen dörtlükler yazmıştır. Bu dörtlükler Avesta denen kutsal kitapta toplanmıştır. Bu yazılar Zerdüş'ün neye inandığını anlatan tek belgedir. Perslerin Zerdüş'e âid olduğuna inandıkları kitab olan Avesta'nın metni, M.S. 4. yüzyılda belirlenmiştir. Makedonyalı İskender, tamamı 12.000 öküz derisine yazıldığı söylenen metinleri Persepolis'te yakmıştır. Avesta, bunların akılda kalanlarına dayanılarak M.S. 3. veya 4. yüzyılda yeniden kaleme alınmıştır.

İki bölüme ayrılır. Birinci bölüm Vendidad, Visperad ve Yasna'yı ihtivâ eder. Vendidad, çeşitli dinî kanunlar ve efsânevî hikâyelerden oluşur. Visperad, kurban etme sırasında okunan duaları ihtivâ eder. Yasna ise, benzer dualar ve Avesta'da kullanılan genel dilden farklı bir lehçeyle yazılı beş gata ihtivâ eder. Avesta'nın ikinci bölümüne Khorda Avesta (Küçük Avesta) adı verilir ve tüm inananlar tarafından farklı elementlerin varolduğu belirli günlerde okunabilen kısa dualar ihtivâ eder. Bu duaların 5'ine Gah, 30'una Sirozah, 3'üne Afrigan ve 6 tanesine de Nyayish denir.

MEZOPOTAMYA MİTOLOJİSİ VE YEZİDİLİK

Yezidilik, Ortadoğu kökenli olup, dinden daha çok, mitolojik bir inanç sistemidir. Kendilerini tek başına farklı bir millet olarak ifade eden Yezidi'lerde, Yahudilik gibi aile ağacına dayalı bir üreyiş sözkonusudur. Şöyle ki; "Yezidi olunmaz, Yezidi doğulur." Ancak bu yönde çalışmaları olan birçok ilim adamı bu görüşe katılmaz.

Türk, Kürt ve Arablarla eskiden kalmış birkaç Hristiyan köyünün Yezidi kültürünü benimsemesi neticesinde; Suriye, Türkiye, İran, Gürcistan ve Ermenistan'da cemaatleri bulunan Yezidiler'in bugünkü toplam sayısının 500.000 civarında olduğu tahmin edilmektedir. Ayrıca, başta Almanya ve İsveç olmak üzere, Avrupa ülkelerinde de birçok göçmen Yezidi yaşamaktadır.

Küfre has karakteristik bir davranıştır; başka çaren yoksa, kabul etmiş görün ve tahrif et!.. Müslümanlığın yayılmaya başladığı ve insanların kitleler hâlinde akın akın İslâm'a koştuğu zamanlarda, bir kısmı kendilerine bir zarar erişmesin diye, diğer bir kısmı ise Müslümanlıkla birlikte zenginleşeceğini ümid ederek, eski dinlerinden vazgeçmeden ama yeni girdikleri dinden de işlerine geleni alarak bir anlayış geliştirmişlerdir. Bunu yaparken de İslâm büyüklerini kullanarak kendilerini maskelemekten, onlar hakkında yalan yanlış iftiralar atmaktan yahud -güya met-hediyor görüntüsünde- abartılı ve ahmakları avlayıcı beyanlarda bulunmaktan çekinmemişlerdir. İslâm'ın reddettiği tüm bâtil anlayışlara bakıldığında bu ortak yön rahatlıkla görülmektedir. Dün de bugün de durum bu merkezdedir.

Yezidilik de, bu bakımdan, kavmî anlamda Türk, Kürt, Arab, Rum ve Ermeni kökenleri barındıran, inanç anlamında ise Yahudilik, Zerdüştilik, Hristiyanlık, Müslümanlık, Paganizm (Putperestlik), Manizm, Budizm, Hinduizm gibi farklı dinlerin bir karışımını andıran bir anlayış belirtir. İran ve Irak'ta yaygın olan Yaresan ve bazı Şii-Alevî inançlarıyla, birbirilerinin aynı olan birçok ortak yönü de mevcuttur.

Bu karışım Yezidilikte de görülür ve hem Zerdüştlüğe (iyilik ve kötülüğün müca-delesi), hem Maniliğe (irfan), hem Yahudiliğe (beslenme ile ilgili hükümler, haram yiyecekler), hem Hristiyanlığa (vaftiz, ekmek ve şarap âyini, evlenmelerde kiliseleri ziyaret, şarap içmek), hem İslâmiyete (sünnet, oruç, kurban, hac, mezar taşlarında İslâmî kitâbeler), hem batını-Rafizîliğe (inancın gizliliği, vecd, şeyhe saygı), hem Sabiiliğe (tenasuh ve ruh göçü), hem Samaniliğe (gömme âdeti, rüya tabiri ve dans), hem de Paganizme (Ay ve Güneşe tapma) âid bazı unsurları bünyesinde toplayan ve kökeni yeterince açık olmayan bir inanç sistemi çıkar karşımıza.

Yezidilik inancında Tanrı, dünyanın koruyucusu değil, sadece yaratıcısıdır. O, faal değildir ve dünya ile ilgilenmemektedir. Tanrı iradesinin faal ve yürütücü uzvu, Tanrı'nın ikinci şahsiyeti olan "Melek Tavus"tur. Melek Tavus, Tanrı ile birdir ve çözülmez bir şekilde Tanrı'ya bağlıdır. Bu anlamda Yezidiler, tek tanrılı olarak bile kabul edilebilirler. Ancak Yezidî inancında, Tanrı ile insan arasında vasıta olarak hizmet gören yarı ilahlar bulunmaktadır. Yezidilere göre; Melek Tavus, bir iyilik tanrısıdır. Yezidiler şeytana, tövbe etmesi sebebiyle Tanrı tarafından bağışlanan gözden düşmüş bir melek olarak bakarlar. Şeytanın adının, Tanrı olarak söylenmesi yasaktır. Yezidiler, dışarıdan anlaşıldığı mânâda ne cehennem, ne cehennem azabına, ne de şeytana inanırlar. Yezidî inancına göre ruh, ölümden sonra başka gövdelere geçerek varlığını sürdürmektedir. Güneş, ay ve yıldızlar, ışık saçıklarından dolayı kutsaldır. Çünkü Melek Tavus da bir ışık kaynağıdır. Yezidî topluluğu, Âdem ile Havva soyundan değil, Cebbar bin Şehid adlı başka bir yüce varlıktan türemiştir. Yezidiler her çağda yeni bir peygamber gönderileceğine, her yerde bulunan Melek Tavus'un bütün Yezidileri koruyacağına ve kurtaracağına inanmaktadırlar. *Mushaf-i Reş*'te, "Tanrımız şeytanın adını yahud onu hatırlatan kelimeleri zikretmek yanlıştır" diye emredildiğinden; Yezidiler, Tanrı-melek mertebesine koydukları "Şeytan"ın adını anmadan, onun için "ismi güzel melek" derler. Ayrıca "kaytan, ser, mel'ûn, lânet" gibi kelimeleri de kullanmazlar. Yezidiler için ateş, nur yâni ışık saçan bir kaynak olduğu için kutsandır ve ona asla tükürülmez. Yezidiler, bazı besin maddelerini yemez, bazı renkleri de tercih ederler. Beyaz, kahverengi, kırmızı, yeşil ve siyah kutsal sayılmakta, mavi renge ise itibar edilmemektedir. Beyaz giysi, temizliği sembolize etmektedir. Kadınlar da mutlaka beyaz iç çamaşırı giymekte; erkekler ise öldüklerinde yüce makama temiz çıksınlar diye beyaz giysiyle gömülmektedir. Yezidilerde yenmesi haram temel yiyecek, maruldur. Buna börülce, salatalık, lahana gibi sebzeler ile balık, geyik ve horoz eti de eklenebilir.

Kutsal saydıkları iki kitabları vardır; *Mashaf-i Reş* (*Kitab-el Esved-Kara Kitab*) ve *Kitab-el Cilva* (*Kitab-i Celve*). Her ikisinin de 12. yüzyılda yazıldığı fakat yazarının belli olmadığı söylenir. Yezidiler tarafından bu eser Adiyy bin Müsafir'e atfedilse de, ilgisi olmayan bu ithaf, gelecek tepkilerden korunmak için Büyük Velî'ye atılmış bir iftiradır.

Kitab-el Cilva, Yezidilerin kurtuluşu için "Tecelli Vahiy Kitabı" olup beş bölümden ibarettir. Bu bölümlerden ilkinde, Melek Tavus'un vazifesinin insanları ıslah ve onlara yardımcı olmak olduğu; ikinci bölümde, Melek Tavus'un insanları istediği şekilde cezalandırıp mükafatlandığı, arzın altına ve üstüne hükmettiği ifade edilmektedir. Üçüncü bölümde, kâinattaki bütün mahlukatın, Melek Tavus'un hâ-

kimiyeti altında olduğu; dördüncü bölümde, Melek Tavus'un haklarını başka ilahlara vermeyeceği, Müslüman, Yahudi ve Hristiyanların onun inançlarından kendilerine uygun düşenleri alıp diğerlerini bozduğu vurgulanmaktadır. Beşinci bölümde ise, şahsına ve resmine saygıda bulunulmasını ve inançları ile eşyasının olduğu gibi korunması emredilmektedir.

Mashaf-i Reş (Kara Kitab), Yaratılış nazariyelerinin anlatıldığı yeryüzüne âit bir kitab olup, Yezidîlere dair geçmişteki olaylar ile Yezidîlik adabını ihtivâ eder. Ayrıca, Kara Kitab'ta renkler ve yiyeceklerle ilgili bazı yasaklar da yer almıştır.

Kısa bir bilgi verelim; Yezidîlerin kendilerini O'nunla maskeleydikleri Adıyy Bin Müsâfir Hazretleri, Hicrî 557 (Miladî 1162) yılında vefat edinceye kadar irşad faaliyetlerini sürdürdü.

Daha sonra, Adıyy Bin Müsâfir Hazretlerinin irşad ve eğitim okulunda yetişen talebeleri, onun davasını bıraktığı yerden devam ettirdi. Böylece, kendisine nisbet edilen Adeviyye Tarikatı ortaya çıktı. Bu tarikatın kolları, Hakkari halkı, meşhur Revadiye kabilesi ve Musul civarı Kürtleri arasında faaliyetlerini uzun bir süre sürdürdü.

O'nun talabeleri; Hakkari, Musul ve Şam çevresinde, ilmi, siyasi ve askerî görevlerde bulundular. Tarikat bakımından misyonunu sürdüren birçok akrabası oldu. Bunların ilki, yeğeni Ebulberekât Sahr bin Müsafir idi. Ondan sonra halk nezdinde çok sevilen Ebulberekât'ın oğlu Adî bin Ebu'l-Berekât bu vazifeyi sürdürdü. Ondan sonra da Tâc'ul-Arifin lakablı Şeyh Hasan bin Ebu'l-Berekât bu misyonu üstlendi. Şeyhü'l-Ekrâd (Kürtlerin Piri) lakabıyla da bilinen Şeyh Hasan, babalarının yolunda Ehli Sünnet çizgisinde devam etti. Ancak tâbilerinden olan fakat eski inanç ve kültürlerine özenen bir grub, onu ve atalarını yüceltme yoluyla tarikatın içine birçok bid'at ve hurafe soktu. Başlangıçta tam mânâsıyla Kur'an ve Sünnet çizgisinde bir tarikat olan Adeviyye, böylece İslam dışı bir tarikat, daha doğrusu bir inanç hâline geldi. Yukarıda da temas ettik; İslâm olduğu gibi kabul etmeyip, bir kısmı üzerinden kabul noktaları oluşturarak terk etmedikleri ve eski dinlerle de harmanladıkları bir inanç oluşturdular, üstelik bunun için de benzerlerinde olduğu gibi- İslâm ve Ehli Sünnet camiasından birini kendilerine maske edindiler ve bozuk itikadlarını o insan üzerinden sürdürmeye çalıştılar.

Oysa Hakkari bölgesinde Şeyh Adî'ye nisbet edilen Adeviyye Okulunda yetişen Hakkari halkı ve Revadiye Kabilesi, Kudüs'ün Haçlılardan kurtulması için oluşturulan ordunun kumandan, lider ve askerlerinin çoğunluğunu teşkil etmekteydi. Bunların başında Selahaddin Eyyubî'nin ailesi gelmektedir. Adeviyye okulundan çok etkilenen bu aile, Azerbaycandaki Dövin şehri menşeli Revadiye kabilesinden- dir. Revadiye; büyük bir Kürt kabilesidir. Selahaddin'in babası Eyyüb, Dövinde dünyaya geldi. Eyyüb, babası Şazi ve kardeşi Eseduddin Şirkuh ile birlikte Bağdat'a intikal etti. Oradan da Tikrit'e geldiler; Şazi burada öldü ve torunu Selahaddin de burada doğdu. Bilâhare iki kardeş, Eyyub ve Şirkuh, Musul Atabeyi İmaduddin Zengî'nin hizmetine girdi.

Adıyy Bin Müsâfir Hazretleri'nin yetiştirdiği nesilden, bu neslin Haçlılara karşı elde ettiği büyük zaferlerden ve Kudüs'ü Haçlılardan geri almaya muvaffak olmasından yola çıkarak, Adî b. Müsafir'e Kudüs'ün manevî fatihi demek mümkündür.

DEMİRCİ KAWA EFSÂNESİ

Farsça'da, Kaveh Ahangar... İran mitolojisinde acımasız yabancı hükümdar Dahhak'a isyan eden mitolojik kahramanın hikâyesidir ki, Fars şair Firdevsî'nin en önemli eseri olan *Şehname*'de yer alır. Hikâyenin diğer ana karakteri olan Dahhak veya Azhi Dahaka, Zerdüştcülüğün kutsal kitabı olan Avesta'da ve antik dönem Fars mitolojisinde yarı şeytan bir Babil kralı olarak yer almıştır. Firdevsî, hikâyeyi yeniden yorumlayarak, bu karakteri şeytanî ve tiran bir Arab kralı olarak tasvir etmiştir. Hikâye, Kürt mitolojisinde de yer alır. Birçok versiyonu vardır. Birisi de şöyle:

Çok ama çok uzun bir zaman önce, daha yeryüzünde kimsenin olmadığı bir demde, Zervan isimli tanrının iki oğlu olmuştur. Birinin adı Hürmüz'dür ve bereket ve ışık saçan anlamına gelmektedir. Diğerinki ise Ehrimen'dir, kötülük ve kıtlık saçan anlamındadır. Ahura Mazda'nın kutsadığı topraklarda Hürmüz hep iyinin ve medeniyetin temsilcisi, Ehrimen de onun karşıtı olmuştur.

Hürmüz, dünyada kendisini temsil etmesi için Zerdüş'tü gönderir ve yüreğini sevgi ile doldurur. Zerdüş'te ise buna karşılık oğullarını ve kızlarını Hürmüz'e hediye eder. Ehrimen bu durumu kıskanır ve yüzyıllar boyunca sürecek olan iyilerle savaşına başlar. Tüm iyilere ve Zerdüş'tün soyuna, Medya (Kuzeybatı İran) coğrafyasındaki hayatı çekilmez bir duruma getirir. Ehrimen, bazen gökten ateşler yağdırır, bazen fırtınalar koparır ve iyiliğe ve iyilere hep zulmeder. En sonunda da içindeki nefreti ve kötülük zehrini zalim Kral Dahhak'ın beynine akıtır ve onu bir belâ olarak İran halkının üzerine salar.

Efsâneye göre Asur kralı Dahhak, Mezopotamya ve Ortadoğu'nun tek hâkimidir. Kürtlerin ataları olduğu iddia edilen Medler, İranlıların ataları Persler, Ermenilerin ataları Urartular ve şimdi soyları tükenen Hurriler, Babilliler ve Elamlılar, Dahhak'ın hükümranlığı altında yaşamaktadırlar.

Zalimliği ile meşhur olan Asur kralının omzunda "Şeytan'ın iki omzunun arasını öpmesiyle" iki yılan çıkar. Bu yılanların Dahhak'a zarar vermemesi için, Şeytan her gün iki Med gencinin beyninin yılanlara verilmesini tavsiye eder. Bunun üzerine, her gün iki Med gencinin beyni yılanlara verilmeye başlanır. Ancak hızla gençler azalmakta ve halk bu duruma tepki göstermeye başlamaktadır. Gençlerin hızla yok olmasını engellemek için, halk, saraya gönderdikleri fazilet sahibi aşçılar vasıtası ile Dahhak'a "ikinci beyin" olarak kestikleri hayvanların beynini vererek, zulmü biraz olsun yumuşatmaya çalışır. Dahhak'tan kurtardıkları "ikinci" gençleri dağlara gönderip orada saklamaya başlarlar. Firdevsî'ye göre, dağlarda toplanan bu gençler, daha sonra bugünkü Kürtlerin atalarını oluşturur...

Dahhak'ın omzundaki yılanların beyin yeme sırası demircilik yapan Kawa'nın oğluna gelir. Demirci Kawa, yiğit, cesur ve iyi yürekli biridir. Oğlunun ve halkının böyle katledilmesini kabullenemez. Çevresindeki insanlarla konuşur ve onlara Dahhak'ın zulmünden kurtulmanın tek yolunun onu öldürmek olduğunu anlatır.

M.Ö. 612 yılında Demirci Kawa, örgütlediği Med halkıyla birlikte Dahhak'ın sarayını basarak, balyozla Dahhak'ın kafasını parçalar ve onu öldürür. Dağda yaşayanlara haber vermek için de sarayın avlusunda büyük bir ateş yakarlar. Bu ateşi gören dağdaki gençler, evlerine geri döner.

Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji* adlı eserinde (s. 366) bu efsâneyi tefsir ederken, bir yerde şöyle söyler:

- «DAHHAH - çok gülen demek

KAHKAHA - öldürücü bir yılan

Toplum ve fert hakikati bir arada

insan beyniyle ve sahibinin ölümüne

beslenen kakhaha

Batılı bir mütefekkir:

- “eğlence - bir insan ve toplum hayatı için

ihtiyarlık alâmetidir...”

Tarkovsky - meselesiz ve çilesiz insan kasdıyla

masum çocuklara ve ihtiyarlara

yakıştırır bu hâli

Firdevsî - efsanedeki bu hâli:

- “şeytanın maksadı böylece

dünyayı insanlardan temizlemektir...”

DAHHAH - şeytana uyunca

dünyayı kötülükler bürüyor

insanların hizmetinde olan

tesirsiz hâle getirilmiş DEVLER

yâni cinler ve ifritler

yâni aldatmalar ve fitneler

tekrar meydan yerinde...

Ülkede - dindar ve faziletli iki insan

takva ehli ERMAYİL

feraset sahibi KERMAYİL

aşçı diye girer saraya...

KUDAR:

- aşçı

- büyük yılan
yılan HAYAT remzi
sıhhatli hayat aşçıları
TAKVA ve FERASET...

Ermayıl ve Kermayıl
yılanlar için boğazlanan delikanlılardan
hiç olmazsa birini kurtarmak
hergün koyun beyni DAHHAK'a
kurtulan delikanlılar zamanla
büyük bir topluluk hâline
Firdevsî'ye göre KÜRD kavmi
bunlardan meydana gelir
şehir hayatı bilmeyen
ve bozkırlarda kurulmuş
çadırlarda yaşayan bir kavim
İRANLILAR'la savaşta - bu yüzden der ki:
- "kalblerinde Allah korkusu olmayan!"»

İslamcı Dergiler Projesi

ZALOĞLU RÜSTEM

Rüstem-i Zâl, Pûr-ı Zâl, Zâl-ı Zer, Rüstem-i Destan gibi lakablarla da anılan Rüstem, Firdevsî'nin *Şehnâme*'sinde destanlaştırılan, İran tarihinin belki en meşhur kahramanı ve efsânevî pehlivanıdır. Kürt tarihinin eşsiz eseri *Şerefname*'de, Şeref Han tarafından bir Kürt olarak takdim edilir ki, bu da muhtemeldir. Babasının isminin Zâl olması hasebiyle kendisine Rüstem-i Zâl veya Zaloğlu Rüstem denilmiştir. Annesi, Kabil hükümdarının kızı Rûdâbe; dedesi, Sâm; karısının adı Tehmine ve kızının adı da Bânûgoşesb'tir. Onun doğumu da, hayatı gibi olağanüstü, efsânevî ve şaşırtıcıdır. Her şeye çare bulan Sîmorğ'un yardımıyla dünyaya gelmiş ve hızla büyüyüp gelişerek, kısa süre sonra yiğitlere yaraşır bir vücut yapısına ve güce kavuşmuştur.

700 batman ağırlığındaki gürzü, güçlü kemendi, kaplan postundan yapılmış elbisesi ve yıldırım hızındaki atı Rahş ile İran krallarının sıkıntıya düştükleri anda yardımlarına koşmuş, onları ve İran halkını büyük tehlikelerden kurtarmıştır. Kendisi hakkında anlatılanlardan bazıları:

Rüstem, Hefthân'ı geçtikten sonra "Dîv-i Sepîd - Beyaz Dev" ile savaştı. Sonra, Bîjen'i Efrâsyâb'ın kuyusundan kurtardı. Ehrimen yaratılışı Efrâsyâb'dan Siyâveş'in intikamını aldı. Eşkebûs'u öldürdü. Bilmeyerek oğlu Sohrâb'ın bağrını parçaladı. Nihâyet ömrünün sonlarına doğru mağrur şehzade İsfendiyâr, Goştâs'ın hileleriyle onun elinde can verdi. Bu maceralardan sonra, artık Rüstem'in boğazından tatlı bir lokma geçmedi. Sonunda üvey kardeşi Şegâd'ın hileleriyle bir kuyuya düşürülerek atı Rahş ile birlikte öldürüldü. Rüstem, İran, Kürt ve Eski Türk edebiyatında kahramanlık ve yiğitlik sembolüdür. Divan şairlerimiz tarafından çokça kullanılmıştır, Misâl bâbında Nef'i, Dördüncü Murad Han'ı medhettiği meşhur bir kasidesinde Rüstem'i şöyle yâd eder:

Şâhâne-meşreb Cem gibi sâhib-kırân Rüstem gibi

Hem İsí-i Meryem gibi ehl-i dil ü ferhunde-dem

Fars edebiyatında birçok efsânenin temel karakteri olan Simurg'un, Rüstem'in hayatında çok önemli bir yeri vardır. Simurg, Rüstem'in babası meşhur İranlı kahraman Zâl'ı yaşadığı dağda bulmuş, onu beslemiş ve büyümüştür. Simurg Zâl'dan ayrılacağı zaman bir tüyünü kendisine vererek, ihtiyacı ânında onu ateşe attığında haberin kendisine ulaşacağını ve yardımına yetişeceğini söylemiş. Rüstem'in doğumu yaklaşp da Rûdâbe büyük sıkıntılarla yüzyüze geldiğinde, Simurg'un dediğini yapmış ve onun yardımlarıyla Rûdâbe'nin karnını yararak Rüstem'i dünyaya getirmişler.

Simurg, sadece Zâl'a değil, Rüstem'e de yardımlarda bulunmuş. Rüstem, İsfendiyâr ile savaşında ağır yaralanınca yine ondan yardım istemiş, o da gelerek Rüstem'i ve atı Rahş'i iyileştirmiştir.

Bu at, Rüstem'in hayatında özel bir yere sahiptir. *Şehnâme*'ye göre, çok sayıda at sü-rüsünün içinden uzun araştırmalar sonucunda seçilerek bulunmuş, Rüstem'in ömrü kadar uzun bir ömrü olmuştur. Yine *Şehnâme*'de bu at, çok ilginç ve şaşırtıcı nitelikleriyle anlatılmıştır.

Öte yandan, İranlı meşhur kahraman Sohrâb da, Rüstem ile Semengân hükümdarının kızı Tehmine aşkının meyvesi olarak Semengân'da dünyaya gelmiştir. Efrâsyâb, onun Rüstem'in oğlu olduğunu bilmekte, ancak babayla oğlun birbirlerini tanımamalarını ve Rüstem'in Sohrâb'ın eliyle öldürülmesini, sonra da oğlunu öldürmeyi, böylece her ikisinden de kurtulmayı hedeflemektedir. Savaş sonunda, Rüstem bilmeden oğlunu yaralamış, yaraladığı kişinin oğlu olduğunu anladığında "nûşdârû" adıyla bilinen ilacı getirmesi için Gûderz'i Kâvûs'a göndermiş, o bu ilacı vermeyince kızarak kendisi gitmiş, ancak bu defa da kendisi yoldayken Sohrâb ölmüş, Rüstem oğlunun naaşını alarak Sîstân'a götürmüştür.

Şehnâme'ye göre; kahinler, İran'da doğacak bir çocuğun büyüdüğünde Sîstân ve bütün İran'ı alt üst edeceği, Sâm ailesinin sonunun bu çocuğun elinden olacağı, onun insanların huzur ve rahatını bozacağı şeklinde yorumlar yapar. Bu çocuk, Rüstem'in üvey kardeşi Şegâd'tır. Şegâd, kardeşi Rüstem'i hileyle aldatıp, bir kuyuda kurduğu tuzağa düşürerek Rüstem'i atı Rahş ile birlikte öldürür; kendisi de Rüstem'in son ânında attığı bir ok ile ölür. Çok uzun bir hayat yaşayan Rûdâbe, oğlu Rüstem'in ölümünden sonra çöllere düşer ve aklını kaybeder.

SON SÖZ

İnsanoğlu, olağanüstüye karşı meftûn, meraklı veya hayran. Öyle ki bu hayranlığını, kendi hayâl, kültür ve sembol diline çevirirken, bazen oldukça abartır, bazen de kökten değiştirir. Böylece insanın zevk, idrâk ve hayâl gücüne seslenerek ona tesir etmek ister. Bu ister bazen tam bir faciaya, isterse bazen tek bir doğrunun bile bulunmadığı sapıkça bir senaryoya dönüşsün, içinde zevk ve hüviyeti açısından bir değer görüyorsa benimser. Üstelik, olan bitenin “gerçekte” ne olduğunun, mânâsının “hakikatte” ne olduğunun pek bir değeri veya hükmü bile kalmaz. “İlk doğru”, yahud bugün kimilerinin daha iyi anlayacağı bir kavramlandırmayla ve şayet tâbiri câizse, “ilk önermenin doğruluğu” esas başa alındığında, sonraki önermelerin bu “doğru”ya veya “önerme”ye bağlılığı ortadadır. Hattâ sonrakilere ilkinin zıddı yahud tahrif edilmiş hâli olması durumunda dahi, bu bize mitolojinin, yine de “mantikî doğruluk esasına göre” bir tahrifat yahud zıddı şeklinde tezahür ettiğini gösterir. Herşeyin hakikati “ilk doğru”da veya “ilk önerme”de! Kısacası, “ilk doğru”nun yahud “ilk önerme”nin kadrosundan çıkış mümkün değil. Hele bu “önerme” dediğimiz, hakikatte “Mutlak Fikir” ise!..

Allah’ın isimlerinin aslından ve bütününden koparılıp tahrif edilerek tek tek “bağımsız tanrılar” olarak tahayyül ve tasavvur edilmesi; aynı şekilde, Peygamberlere mahsus mucizelerin, “yazılı tarih” öncesinde bilfiil yaşanmış kahramanlıkların veya fevkalâde hâdiselerin anlatıla anlatıla zayıflayarak aslından uzaklaştırılması, birtakım hikmetlerin farklı kültürlerde farklı sûretler yoluyla sembolize edilmesi gibi faktörler, meramımıza tercüman olacaktı ümidindeyiz. Biz yine de ancak nüfuz edebildiğimiz kadarıyla “mitoloji” bahsini ele aldığımızı vurgulayalım ve hikmetler dairesi sonsuz diyerek, “mitoloji”ye nasıl bakılması gerektiğini HAKİKATİYLE ve olanca GENİŞLİĞİYLE görmek ve öğrenmek isteyenlere İBDA Mimarı’nın *Esatir ve Mitoloji* adlı şaheserini adres gösterelim.

KAYNAKLAR

Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji*, İBDA Yayınları, İstanbul 2010.

Mehmet Korkmaz, *Zerdüş Dini*, Alter Yayıncılık, Ankara 2010.

Azra Erhat, *Mitoloji Sözlüğü*, 15 Basım, Remzi Kitabevi, İstanbul 2007.

Henrietta McCall, *Mezopotamya Mitleri*, Trc: Bircan Baykara, Phoenix Yayınları, Ankara 2011.

Edith Hamilton, *Mitologya*, Trc: Ülkü Tamer, Varlık Yayınları, İstanbul 2003.

Ş. Teoman Duralı, *Gılgamış Destanı*, 2 Basım, Dergah Yayınları, İstanbul 2011.

İnternet Ansiklopedisi – Wikipedia.

Joseph Campbell, *Doğu Mitolojisi – Tanrının Maskeleri*-, Trc: Kudret Emiroğlu, 3 Basım, İmge Kitabevi, İstanbul 2003.

Nimet Yıldırım, *Fars Mitolojisi*, Kabcacı Yayınları, İstanbul 2002.

Muazzez İlmiye Çığ, *Uygurluğun Kökeni Sümerler*, Kaynak Yayınları, İstanbul 2007.

Firdevsi, *Şehname*, Trc: Necati Lugali, Maarif Basımevi, İstanbul 1956.

BÂTIL, BİD'AT VE HURAFE

Sedat Bulut

BÂTIL: Boş ve mânâsız olan, gerçeğe uymayan, doğru ve haklı olmayan, hurafe... Hak'tan gayri olan... [Hukuk] Hükümsüz olan, hukukî netice doğurmayan. [Fıkıh] Rükünlerini veya şartlarını tamamen veya kısmen câmi olmayan herhangi bir ibadet veya muamele...

Fâsid: Bozuk, doğru olmayan. Müfsid... [Fıkıh] Aslen sahih olup, vasfen sahih olmayan. Yâni, kendi nefsinde meşru' iken gayr-i meşru' bir şeye yakınlığı sebebiyle meşru'iyetinden çıkan şeydir. İbadet hususunda fâsid ile bâtil aynı şeydir.

Bâtil: Sözlükte zâil, yâni varlıkta durmayan, yok olan demektir. Bundan dolayı "bil-bâtil: bâtil sebeblerle"; yok yere, haksız, gerçek sebep olmaksızın, itibara değer meşru' bir sebep olmaksızın demek olur. [1]

Bâtil itikat: Aslı-astarı olmayan, dinî hükümlerle alâkaları olmayan inanışlar.

HURAFE: Dinî ilke ve kaideler arasına dindenmiş gibi karıştırılan din dışı itikat ve uygulamalar; bâtil inanış. Masal-Efsane; yalan hikâye... Hurafat: Aslı esaslı olmayan, bâtil rivayet ve itikatlar...

BİD'AT: (Bid'a) Sonradan ihdas edilen âdetler. [Fıkıh] Dinin aslında olmayıp sonradan icad edilen şeyler. Şer'î delile istinad etmeyerek ve dine aykırı olarak çıkarılan şeyler...

Din âlimleri tarafından din nâmına beğenilen ve dine müteâllik olan yeni icad ve hükümlere Bid'ayı hasene, beğenilmeyip tasvib görmeyenlere de Bid'ayı seyyie denilmektedir.

1 Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, Cild 2, s. 21.

Ehl-i bid'a: Dinde yeni uydurmalar icad edenler. Şer'î delillere istinad etmeyen yeni icad uyduranlar.

Bid'at-uz zaman: Zamanın bid'ası. Yeni çıkan hârikulâde şey. Zamanın acib ve garibi...

Bid'at: Dinde olmadığı hâlde sonradan ihdas edilip, dine sokulan şeydir. Kâmus'ta: "Din tamamlanmış olduktan sonra onda ihdas edilen şeydir" dendikten sonra şu açıklama yapılır: "Bid'at küfürden küçük, fısktan büyüktür. İlim ve amel gerektiren bir delile muhalefet eden bir bid'at "küfür"dür. Zâhiren amel gerektiren bir delile muhalefet eden bid'a ise küfür değil, fakat dalâlettir."

Cürcanî, *et-Tarîfat*'da: "Sünnete muhalif olan fiildir. Buna bid'at denmesi, bunu söyleyen kimse, dinde örneği olmayan bir şeyi ibda (ihdas) etmesindendir" der. [2]

BİD'AT İLE İLGİLİ İKAZLAR

Kim bid'at sahibini korkutursa, Allah onun kalbini emniyet ve iman ile doldurur. Kim bid'at sahibini men ederse, Allah onu kıyametin çirkin manzarasından emin kılar. Kim bid'at sahibini terslerse, Allah onun cennette bir derecesini yükseltir. Kim de onunla karşılaştığı zaman güler yüz gösterip yumuşak davranırsa, Muhammed'e indirileni istihfaf etmiş (hafife almış) olur. (Bid'at sahibine Allah için buğ-zetmek vâcibtir.) [3]

Abdullah İbnu Abbas (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu ves-selâm) buyurdular ki: "Allah, bid'at sahibi, bid'atını terketmedikçe, onun amelini kabul etmeyecektir. [4]

"Bid'atler yayıldığı ve bu ümmetin sonra gelenleri öncekilere lânet ettiği zaman, kendinde ilim olanlar onu yaysın. Zira böyle bir zamanda ilmini gizleyen kimse, Allah'ın bana indirdiğini gizleyen kimse gibidir."

"Bid'at sahibi öldüğünde İslâm'da bir fetih vuku bulmuş gibidir."

"Bir kimse bid'at sahibini korkutursa, Allah onun kalbine iman ve emniyet doldurur ve onu büyük korkudan emin kılar. Kim bid'at sahibini horlarsa, Allah onun cennette derecesini yükseltir. Bir kimse de bid'at sahibine mülâki olduğunda ona hoş yüz gösterirse, Peygambere ineni istihfaf etmiş olur."

Ebu Osman el-Hirriy der ki:

"Kim söz ve fiil olarak sünnet-i seniyyeyi kendisine âmir ve hâkim kılar, o kimse hikmet söyler. Kim ki, kendine hevâ ve hevesini hâkim kılar, o kimse bid'at söyler."

2 İbrahim Canan, Kütüb-i Sitt, Akçağ Yayınları, Zaman, Cild 13, s. 393.

3 Ahmed Ziyaüddin Gümüşhânevi, Ramûz'ül Ehadis., Trc: Naim Erdoğan, Pamuk Yayıncılık, Cild 2, s. 1151.

4 İbrahim Canan, Kütüb-i Sitt, s. 463..

İslâm irfan hazinelerinde “ilm-i kelâm” diye bir ilim dalı vardır ki, ehl-i sünnet âlimleri bu ilimle şeriat akîdelerini ve bu akîdelere nisbetle doğru olan fikir ve kanaatleri, ehl-i bid'atın şerhlerinden muhafaza eder, onların itirazlarını bertaraf ederler...

Hurafe kelimesinin, “masal-hikâye-esatir” gibi anlamları üzerine, yanlış anlaşılmaya sebebiyet vermemesi için, her hikâye veya masala “İslâm dışı” damgası vurmanın lügat açısından uygun olmaması bir tarafa, işin aslı-astarı İslâm'ın “kıssa-kissadan hisse...” diye tâbir ettiği hakikatlere misâl olması bakımından, ehinden yerinde bir tefsir:

“Dediler ki: “Sahi biz, ölüp de bir toprak ve kemik yığını hâline gelmişken, mutlaka yeniden diriltileceğiz öyle mi? Yemin ederiz ki, gerek bize, gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaadde bulunuldu; fakat bu geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir! Resûlüm de ki: “Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım) bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir.” (Mü'min: 82-8,3-84)

Bugünkü kâfirlerin de din ve âhiret inançlarına karşı yegane sözleri esatir (masal) ve hurafe demekten başka bir şey değildir. Hatta esatir ve hurafe karışmış, bunları düzeltmeli diyerek dindarlık kisvesi altında dinsizlik ilân eden nice kâfirler ve şeytanlar görüyoruz; hâlbuki İslâm, esatir yâni aslı esası olmayan geçmişlerin hikâyeleri olmaktan ne kadar uzaktır.” [5]

“Kıssa; esasen izi sürülmeye değer hâl ve durum mânâsıdır. İşte bundan dolayı şeh-nâmeler gibi kaleme alınan, dillerde dolaşan destan ve hikâyelere de kıssa adı verilir ki, buna Farsçada destan veya efsane denilir. Ancak bizim dilimizde destan deyimi şöhreti yaygın olmak bakımından, efsane deyimi de inanılmayacak gibi acaipliği bakımından, kıssa da ibretli özelliği bakımından kullanılır. Demek ki, bir haber veya hikâyenin kıssa adını alabilmesi izlenmeye değer ve yazılmaya değer bir özelliği taşımasına bağlıdır. Bunun içindir ki, edebiyatta kıssanın özel bir yeri ve önemi vardır. Bir hikâyenin dillerde dolaşacak bir destan veya efsane hâlini alması, kalıcı bir güzelliği ifade eden bir olağanüstülükle ilgilidir. Güzellik ise çok yaygın bir şey olmadığından gerçekten de kıssa denilebilecek hikâyeler çok nâdir olur. Kıssaların gerçeği de, hayâlisi de vardır. Şüphe yok ki, en güzel kıssalar, hakiki olanlardır: Yâni, gerçek bir olayın, kalıcı güzelliğe delâlet eden bedî'i nüktelerle tasviri ve belâgatlı bir şekilde anlatılmış olanlar arasındadır. Zira hakiki güzellik, daima hayâllerin ötesindedir. Ve ideal güzellik, ancak güzelliğe bir sembol, bir misâl olması bakımından önem taşır. Bir mâsum güzelliğin en mükemmel bir mâcerası olan ve ebedî güzelliğin gerçek yüzünü görmüş bir gözün, geçici güzelliğin cilvelerine nasıl bir küçümseme ile baktığını anlatan Yusuf Kıssası, gayb âleminde müteşâbih bir sembol ile tecelliye başlayıp, git gide gelişerek meâlini bulmuş bir hakikatın belâgatlı bir anlatımı ve aynı zamanda Muhammedi güzelliğin ezeli bir sembolü ve nişanıdır.

Hız. Yusuf'un rüyası, onun mâsum güzelliğinin gelecekte gelişecek olan olaylara ve mukadderatına ilâhî gayb âleminde nasıl bir sembol ve misâl olmuş ise, bütün ay-

5 Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, Cild 5, s. 536.

rıntılılarıyla Yusuf Kısası da Muhammedî güzelliğin en yüce anlamına öyle bir başlangıç sembolü olarak nâzil olmuş olan bir gaybî hakikattir. Ve bilhassa bu açıdan ve bu özelliğinden dolayı en güzel kıssadır.” [6]

“Sadece farz ibadetleri yerine getirip bid’atlerden uzak kalan kimse bir çok ibadetler yaptığı hâlde bir tek bid’at işleyen kimseden daha üstündür. İsterse bid’at işleyen kişi bazı hâl ve makamlara ermiş olsun. [7]

Ervasi Hazretlerine, “zamanımızda diğer tarikatlerin insanlara faydalı olmamalarının sebebi şeyhlerinin kemâle erememiş olmasından mı, yoksa bu tarikatlere bulaşmış olan bid’atlerden mi ileri geliyor?” diye sordular. Şeyh Hazretleri bu soruya şu cevabı verdi:

Sebeb bu tarikatlere bulaşan bid’atlerdir. Zaten zaman bid’atlerin zamanıdır. Bu yüzden bu zamanda ancak bid’atlerden uzak kalabilmiş ve doğru yoldan sapmamış olan bir tarikat insanlara faydalı olabilir ve yayılabilir. [8]

Ervasi Hazretlerine, “mürid, bid’atleri ve şeriata aykırı hurafeleri nasıl tanısin da onlardan kaçınsin?” diye sorulunca buna şu cevabı verdi:

“Âlim mürid, bunu ilmi sayesinde bilir. Câhile gelince o da bunu kalbi ile veya nefisini eğiterek öğrenir.” [9]

İmam-ı Rabbânî: “Meselâ bir dirhem değerinde zekât vermek dağlar kadar altını nâfile yolu ile sadaka olarak vermekten kat kat hayırlıdır...”

Güvendiğim kimselerin bana anlattığına göre bazı müridler, yeri öpmekle yetinmeyip bir kısım halifelere secde etmektedirler. Bu hareketin ne kadar büyük bir cinayet olduğu güneş kadar açıktır. Herkesin bunu yasaklaması beklenir. Özellikle önder durumda olan, kendilerine uyulan kimselerden daha çok beklenir. Böylelerinin bu tip hareketlerden kaçınmaları zaruridir. Çünkü aksi hâlde peşlerinden gelenler onları örnek edinerek büyük bir belâya düşerler.

Bilmek gerekir ki, bu tarikatın yüceliği ve bu Nakşibendi zümresinin üstünlüğü sünnete bağlılıkları ile bid’atlerden kaçınmalarına dayanır. Bu yüzden ki, bu yüce tarikatın büyükleri sesli zikirden kaçınmışlar, kalb zikrini teşvik etmişler; ayrıca semâ, raks, vecd ve tevaccüd gibi ne Peygamber Efendimiz –salât ve selâm üzerine olsun- ve ne de Hulefa-i Râşidin döneminde görülmeyen âdetleri yasaklamışlardır.

Bunun yanında Nakşibendi büyükleri, yine Peygamber Efendimiz döneminde görülmeyen halvet (tek başına bir yere kapanmak) ve çile (kırk gün bir yere kapan-

6 Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, Cild 5, s. 32-33.

7 Derleyen: Ahmed Hilmi Kuşî, Nakşibendi Şeyhlerinin Mukaddes Sözleri, Trc: Salih Uçan, Huzur Yayınları, İstanbul 1983, s. 17-18.

8 Ahmed Hilmi Kuşî, Nakşibendi Şeyhlerinin Mukaddes Sözleri, s. 19.

9 Ahmed Hilmi Kuşî, Nakşibendi Şeyhlerinin Mukaddes Sözleri, s. 114.

mak) gibi gelenekleri de reddederek bu ikisi yerine cemaatin içinde görünme (cilve) metodunu benimsemişlerdir.

Sözkonusu bid'atlerden biri teheccüd namazlarını tıpkı teravih namazları gibi cemaatle kılmaktır. Oysa fıkıh âlimleri –ki, ulu Allah onların sa'yını (emeklerini) meşkür buyursun- cemaatle nâfile namazı kılmayı ağır bir kerahat saymışlardır... Bu bilgi ve uygulama sünnet-i seniyye'ye aykırıdır...

Bunun yanında bu tip kimseler “bid'atler, hasene (iyi) ve seyyie (kötü) olmak üzere ikiye ayrılır” derler ve sözlerine devam ederek bid'at-ı hasene'yi “Peygamberimiz ile dört halife dönemlerinden sonra ortaya atılan ve sünnet-i seniyye'yi ortadan kaldırmayan iyi şeyler” olarak târif ederken bid'at-ı seyyie'yi “Sünnet-i seniyye'yi ortadan kaldıran yenilikler” olarak tanımlarlar. Oysa ben hiçbir bid'atte güzellik ve aydınlık göremediğim gibi, tam tersine bu hareketlerde karanlık ve bulanıklık müşâhede ediyorum. Bid'atçıların bid'atinde, basiretinin zayıflığı yüzünden parlaklık ve alımlılık gördüğünü farzederek, bu kimsenin basireti keskinleşince bid'atinin hüsrân ve pişmanlıktan başka hiçbir sonuç doğurmayacağını göreceği kesindir.” [10]

Abdurrahman Tağî Hazretleri:

“Çok el öpmeyin. Çünkü el öpmek bid'attir. Sahabelerin âdeti musafaha (el sıkışma) ve muanaka (yanaktan öpme) idi. İlk görüşme ve ayrılırken vedalaşmanın dışında el öpmek doğru değildir. Halkı bu kötü alışkanlıktan vazgeçmeye çağırınız” dedi. “El öpmekten daha çirkini de ayak öpmektir” dedi ve bundan şiddetle kaçınılmasını istedi ve “halkın size böyle yapmasına sakın göz yummayınız, çünkü o büyüklerimize göre çirkin bir bid'attir” dedi. [11]

Her milletin, “masal-hikâye-destan-kıssa-esâtir-mitoloji” diye isimlendirdiği ilmi veya hayâlî bir inancı vardır; her millet bunlara ayrı bir önem verir. Bütün bu isimlendirmeler adı altında bugünlere kadar intikâl eden her tür inanış hakkında tafsilatlı bir yorum yapmaktan ziyade, reddi mümkün olmayan “güzel kıssa”ların İslâm'da yeri olduğu; aslı-astarının İslâm'da olduğu unutulmamalıdır...

MODERN BİD'AT VE HURAFE ÜZERİNE

Emperyalizm, “medenî bir dünyada, modern bilimin bilmem nesiyle uyum sağlamıyor...” gibi zırvalarla, tahakküm ettiği, sömürgeleştirdiği milletlerin tarihî değerlerine her ne olursa olsun, “bâtıl-hurafe” damgası vurur. Diğer taraftan, tahakkümü için kullandığı nice abes âlet ve faaliyetler sözkonusu olunca, “modern bilim-ilim-rasyonalizm...” ile hiçbir alâkası olmayan “moda, reklam vs” yahud “şu-bu haftası, şu-bu kutlaması...” adı altında yürütülen faaliyetlere hiçbir şekilde “bid'at ve hurafe” damgası vurmaz.

10 Ahmed Hilmi Kuşî, Nakşibendî Şeyhlerinin Mukaddes Sözleri, s. 185-186-188-189-190.

11 Ahmed Hilmi Kuşî, Nakşibendî Şeyhlerinin Mukaddes Sözleri, s. 369.

Öldükten sonra mumyalanarak yerin yedi kat dibine mal-mülk ve efradıyla gömülen Kıptî'lerin âdetine nisbeten, öldükten sonra her köşe başına "heykel"i dikileni mezarı başında mozoleye çelenk koyarak, "mevtânın huzurunda mânevî saygı ve tâzim" gibi âdetlerin "medeniyet"le ne gibi bir alâkası var? Ölüm, bir başka hayata geçiş kapısı olmadıktan sonra! Veya, ineğe kutsallık atfeden Hindulara kıkır-kıkır güldükten sonra, "barış güvercini" uçurmakla, hattâ ardından, halkın adını bile atamadığı mekânlara kurularak bildircin eti yemekle o güldükleri arasında ne gibi bir fark var?

Gerek Marksizm gibi "anti-empyralist" ideolojiler veya "medeni" demokrasiler olsun, gerek İslâm dünyasındaki mezhebsiz faaliyetler veya mevcut statükocular olsun, her biri geçmiş irfan hazinelerinin çok büyük bir kısmına "hurafe-bâtıl vs." gibi saldırılarla kendilerini ifade eder. Birbirine düşman din veya ideolojilerin bazı meselelerde birbirleriyle aynı kanaati paylaşması, genel itibariyle hepsinin aynı olduklarını iddia etmeyi gerektirmez. Fakat, temel ilke ve prensibler hakkında birbirinin aynı olan tenkidler de yabana atılamaz. Yani, "ezelî ve ebedî değerler hakkında" ileri-geri hüküm yürüten her beşerî din yahud ideolojinin nihâî olarak birbirine benzediğini ifade etmek de, itikadımıza ters düşmez. ("Küfür tek millettir!" ölçüsü.)

İnsan nerede cemiyet hâlinde yaşamışsa, orada din ve sanat, ilim ve meslek, ahlâk ve fazilet gibi değerlerin yanında, bâtıl ve hurafe, cehâlet ve âvarelik, fuhşiyat ve rezâlet de zuhur etmiştir. Bunların birbirleriyle mücadeleleri de, her dönemde sürmüştür. Bir cemiyet istisnâî olsa dahi, bu iki zıt vakıaları içinde barındırır. Bu vakıaların herhangi birinin diğerini galebe çalması, sesini diğerinden daha fazla yükseltmesi, kısaca, bir vakıanın genel itibariyle cemiyetin her alanına nüfuz etmesi, o cemiyetin genel manzarasını gösterir. Bir büyüğün ifadesiyle, "iman toplumlarında küfür gizli kalırken, küfür toplumlarında da iman gizli kalır!" hikmetinden hareket edersek, iman toplumlarında "günah ve insanî ahlâka aykırı olan" tüm düşünce ve fiiller, "yeraltında" faaliyetlerini sürdürür.

Post-modern çağda bir kısım Batı mukallitleri ile birlikte bir kısım "post-modern İslâmcı"ların "geleneksel" diye tâbir ettikleri müslümanların bir çok ibadet ve âdetlerine "hurafe ve batıl" damgası vurdıkları malûm. Aslında bu iddiacıların kendi icad ettikleri bir sürü şeylerin "hurafe ve bâtıl" olması bir tarafa, yeni yeni icad edilen hurafeler karşısında hiçbir tepkileri olmadığı hâlde geçmişe kudurganlar gibi saldırdıkları - çünkü bugün rahat yaşamanın ilk şartı bu!-, bu hâllerıyla bilerek veya bilmeyerek kimlerin "ekmeğine yağ sürdükleri" de âşikâr.

Hülâsa: Geçmişten intikal eden her örf-âdet için "bâtıl ve hurafe" damgası basılması; bütün bu örf-âdetlerin birer mitoloji veya esatir ürünü olduğunun söylenmesi yanlıştır. Burada söyleyeceğimiz tek söz, Salih Mirzabeyoğlu tarafından kaleme alınan *Esatir ve Mitoloji* adlı eserinin okunması gerektiği, ancak buradan hareketle meseleler hakkında sağlıklı bir fikir elde edilebileceğidir. Ki, aşağı-yukarı elli küsur yıldır Batı aydınlarının, hattâ her kavmin "mitolojileri"nden medet bekler bir hâlde oldukları nazara itibara alınırsa, her mitolojinin "rastgele reddi" diye birşeyin de en azından fikir ahlâkı olan insanlar açısından elzem bir görüş açısı olmadığı anlaşılır.

MITOLOJİ, İNSAN VE DİL

Hülya Uyar

BİLİMCİ BATI MI, MASALCI BACI MI?

Batının "Aydınlanma"yla eşzamanlı girdiği Sömürgecilik çağı, gittiği yerlerde farklı kültürler, dinler ve dillerle karşılaşmasına sebep olmuştur. Yapılan arkeolojik kazılar neticesinde bilinmeyen bazı medeniyetler gün yüzüne çıkarken, o bölgelerde hâlihazırda yaşayan kültürler ise toprağa gömülmek istenmiştir. Niyetimiz bu durumun tahlilini yapmak değil elbette. Fakat Batı, bu keşiflerle geldiği noktada öyle mânâsız bir yerde duruyor ki, elinde her gün büyüyen ve büyüdükçe mânâsızlaşan bir bilgiler veya veriler yumağı var. Her yeni keşif bir öncekini çürütüyor, zaten sistem de buna dayanıyor. Fakat problem şu ki, bulunan pek çok şeyin izâhı yok. Batının bilimci, akılcı, ilerlemeci ve bu yolda hiçbir engel tanımayan anlayışından meydana gelen kültürünün dili, kendini izâh edemediği gibi, filizlendiği mekânda bile insan ruhunda yerini bulamıyor. Mitolojiler ve yeni çözülen metinler, modernizmin kutsal ocağı psikolojinin veya psikanalizin malzemesi hâlinde, yahud ilmî bir veriden ibaret olarak ele alınıyor. **Nietzsche**'nin sözleriyle, "İLERİKİ NESİLLERDEN BİRİNDEN TARİHİ İDDİALARI OLAN BİR VERİ MUAMELESİ GÖRMEK, HER MİTİN KADERİDİR." **Nietzsche**'ye göre dinler bu şekilde ölürlər.

Hattâ mitolojilerdeki sembolleri, "insanın evrimden önceki safhalarından kalma sinir sistemi güdüklükleri" gibi izâhlara kadar götürenler var. Klasik bilim çevreleri ve kuruluşları, bu görüşlerin dışındaki izâhları kabul etmemekte âdeta direniyor. Mitolojinin şiir dilini, bilim diline tercüme etmek izâhı ne kadar doğrudur bilmiyorum ama, yaptıklarını iddia ettikleri şey bu... **Freud**'un yaptığı da budur; modern kültür mitleri oluşturmak... **Freud**, *Uygarlığın Huzursuzluğu*'nun sonunda, "insan kardeşlerimin karşısına bir peygamber olarak çıkmaya cesaretim yok ve onlara bir avuntu sunamadığım için beni azarladıkları zaman, en fazla kafamı öne eğebilirim" derken, bunu açık seçik beyan eder. **Philip Rieff**, *Ahlâkçının Zihin Yapısı* adlı kita-

binda, **Freud**'u Psikolojik insan tipinin ahlâkını dile getiren kişi olarak tanımlar. "**Freud** inançsızlığımızı sistematiklemiştir; onunki din-sonrası bir kültüre sunulmuş en ilhâm verici karşı-itikattır" der. **Freud**, kendisini modern insanın ilmi çözümleyicisi olarak tanımlar. Psikolojinin; mitolojinin şiir dilini Batının bilim diline çevirdiğini kabul etsek bile, onun ulaştığı sonuçları neyin çürüteceği hakkında hiçbir fikir vermediğinden, ulaştığı sonuçlar aslında an'anevi ilmi anlayışa göre bir "teori" bile değildir.

Aynı şekilde, Batıda uzun yıllardır, "sıra dışı" izâhlar ile "ilmî kurallar" arasında da bir çatışma yaşanıyor. Bu çatışmalara verilebilecek en dikkat çekici örneklerden biri de, 1958 yılında "Kutub Noktalarının Kayması"yla dünyanın çok büyük felaketlerle karşılaşabileceğini öne süren ABD'li akademisyen **Prof. Charles Hapgood**'un tezidir. Bu tezin mitolojilerle veya eski kültürlerle ne alakası var diye düşünebilirsiniz. Şöyle ki; **Hapgood** tezinde, yerkabuğunun yaklaşık 12 bin yıl önce kaymış olabileceğini söylüyor. (Bu tez, geçmişte meydana gelen tufanları da izâh etmektedir.) Ona göre, yerkabuğu her bin yılda yeraltındaki basınçtan dolayı kayıyordu. **Hapgood**, bu düşüncelerine dayanarak, Atlantis'in bir zamanlar dünyanın çok daha kuzeyinde bir noktada yer aldığını ve ılıman bir iklime sahip bu kıtada çok nüfuslu bir medeniyetin yaşadığını öne sürdü. **Hapgood**'un "yer kabuğunun toplu kayması" tezi klasik bilim çevrelerinde ciddiye alınmadı, sadece **Einstein** tarafından destek buldu. **Einstein**, 1958 yılında yayımlanan *The Earth's Shifting Crust* adlı kitabında **Hapgood**'un tezini desteklemiştir: "Sonuçta kutub bölgeleri ekvatorial kuşağa doğru kayar". Bunu bazı fosil bilimciler, kutublarda, tropikal bölgelerde yaşayan hayvan fosillerinin bulunmasıyla desteklediler. Bu, günümüzde artık kabul edilen bir görüştür ve pek çok bilim adamı bu tezi ekinoks yahud eksen kayması (presesyon döngüsü) yönünde yapılan yüzlerce ilmi çalışmayla da desteklemektedir.

Daha bu yüzyılın başında klasik bilim çevrelerince saçma görünen bir tez artık kabul görmüştür. İlginç olan, bundan binlerce yıl önce yaşayan insanlar, (insanın "dil dışı tecrübe alanı" denilen, evrimin önceki safhalarındaki "sinir güdüklükleri" diye izâh getirilen kültürler ve onların sembolleri meselâ) ekinoks kaymasını hem biliyorlar hem de hesaplıyorlardı. Bu hesaplamalar geometri ve trigonometri gibi bir matematik bilgisi gerektirdiği gibi, elle yapılması çok zahmetli bir hesaptır:

- «Mesela **İznikli Hiparkus**, Babil'den kalan kayıtlarla yılda 45, 46 ark-saniyelik bir kayma olduğunu öne sürmüştür ki bu değer günümüzde 50.274 ark-saniye olarak hesaplanmıştır. Bir daire 360 derece, bir derece 60 dakika, bir dakika ise 60 saniyedir. Bu hesaba göre yıllık kayma, daire çapının 3.99/100.000 kadarıdır ve bu da "BAŞLANGIÇ NOKTASI"na dönüş için 25.766 yıllık bir süreyi öngörür. Şu ândaki kutub yıldızı Polaris'tir, M.Ö. 2800 yılında Alfa Dragon'du. Ekinoks kayması 26.000 yıllık bir siklustur yani Polaris'in şu ân bulunduğu noktaya tekrar gelmesi 26.000 yıl sonra olacaktır. Yani ilkbahar ekinoksunda Güneş doğarken arkasında görünen burç, 2200 yılda bir değişiyordu. Yıllık takvimde Güneşin dönüşü "Balık, Koç, Boğa"

yönünde olurken, presesyon kaymasında bu dönüş “Boğa, Koç Balık” yönünde oluyordu.» [1]

Tabii modern insan, presesyon ve ekinoks döngülerini keşettikten sonra, geçmiş kültürlerin bu bilgiye sahip olduklarını anlayabiliyor ve o dildeki anlatımlara bir mânâ verebiliyordu.

Mütefekkir Salih Mirzabeyoğlu’nun *Esatir ve Mitoloji* adlı eserinde bir Kırgız hikayesi şöyle geçer:

- «kâinat okyanusu’nda
sisin içinden çıkan bir taş
üzerinde bir DÜNYA BOĞASI
ayakta duran!

Başı tam kuzeye
karanlık yere dönük bir balık
başı zincirle bir direğe bağlı
direk - dünya ağacı
direk - dünya eksen
balık yönünü biraz değişse
TUFAN!» [2]

Klasik bilime göre insanoğlu, matematik ilmine M.Ö. 3000’lerde, önce el parmaklarını sonra ayak parmaklarını sayarak başlamış. El yahud ayak parmaklarını sayan insanın aynı anda gezegenlerin yörüngelerini hesaplayacak kadar bir matematik bilgisine ulaşmasının izâhı pek de “ilmi” değil. Müşâhedeye dayanan tecrübî bilgiyle bile, 25.766 yıllık bir siklusu göz önüne alırsanız, böyle bir bilgiye ulaşmaları için en az 30.000 yıllık bir müşâhede gerekmektedir. Özellikle Güney Amerika medeniyetlerinin, presesyon devri, Venüs gezegeninin devirleri ve takvimlerinde yaptıkları hesaplar üzerine serdedilen yorumların nerelere vardığı artık herkesin malûmu.

Bir arkeolojik keşfi yahud metni açıklamak için dilbilimciler, matematikçiler, fizik profesörleri, astrofizikçiler, jeologlar, arkeologlar, antropologlar, biyologlar, mühendisler, mimarlar gibi farklı dallarda yüzlerce bilim adamı çalışıyor. Eldeki verilerden yüzlerce faraziye ortaya atılıyor. Fakat bu teorilerin büyük bir kısmı “evrim

1 Yalçın İler, *Kayıp Tarih*, Aykırı Yayınları, İstanbul 2004, s. 89.

2 Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji –Güneş ve Ay-*, İBDA Yayınları, İstanbul 2010, s. 468.

teorisi"yle çeliştiği için, baştan yok sayılıyor. Bu tür örnekler, ya kabul edilen evrim sürecinin daha öncesinde bir medeniyet olduğu yahud uzaydan gelenlerin evrimi başlattığı veya "bütün bunlar tesadüftü" izâhının dışına çıkamıyorlar. Bu gibi örneklerin daha yüzlercesi gün yüzüne çıkmaktadır. Buna rağmen resmî eğitim ve öğretim, "inan-cın, bilginin ve dilin", ilk canlılıktan itibaren oluşan çok uzun bir sürecin sonucu olduğu fikrini dayatmakla kalmaz, bunun aksi bir düşünceye verdiği tepki, ortaçağ Avrupa kilisesini mumla aratır cinstendir. Bu da onların kendi çelişkisi olsa gerek.

DİLİN KÖKENİ PROBLEMİ

Mitolojilerdeki veriler ile arkeolojik buluşlar üzerine öyle çok tez ve antitez öne sürüldü ki, bilhassa Batılı ilim adamlarının bu konudaki kafa karışıklığı bir yüzyıl daha geçse çözülemeyecek gibi görünüyor. Yüzlerce yolun geçtiği bir kavşakta kalakalmış, öylece duran bir hâli tasavvur edin. Bütün bunları bir yerlere oturtmaya çalışanların hâli daha da vahim. Asıl problem, bu metinlerdeki dillerin hiçbirinin tam olarak çözülememiş olmasıdır. Fakat bu dillerin kökü üzerine yapılan çalışmalar mevzuu tam da istediğimiz istikamete çekmiş gözüküyor. İnsanın dil kabiliyeti hakkında yapılan tartışmalar gösteriyor ki, insanın dil-dışı bir tecrübe alanı, "ana rahmi hariç", yok. Dilin kaynağı nedir? İnsanla birlikte niçin ve nasıl ortaya çıkmıştır? Dil ve anlam arasındaki bağ nedir? Psikologlar, nörologlar, biyologlar, antropologlar, anatomistler ve filozoflar bu sorulara cevap aramışlardır. Bu mevzudaki en genel görüş, insan zihninin, zıtlıklar üzerine düşündüğüdür. Bu zıtlıklardan biri de ruh - zihin - beden karşıtlığıdır. *Dil ve Anlayış* isimli eserinde Mütefekkir **Salih Mirzabeyoğlu**'nun bu konudaki tesbiti:

- «"Dil mi akli doğurdu, akıl mı dili?" "düşünce mi faaliyeti doğurdu, faaliyet mi düşünceyi?" zıtlıklarındaki, biriyle diğerini, diğeriyle birini izah etmek gösteriyor ki, son tecritte kutuplaşmış bütün zıtlar, "her şeyin zıddıyla kaim olması hakikatiyle diğerini yok saymıyorsa, sırdan ve sırâ ilişik bir keyfiyet belirtirler; dil "sırâ-ruha" ilişik bir keyfiyet... İnsanın bir tarifi de bu: "Nefs-i natık-konuşan nefis."» [3]

Modern anlamda dil ve mânâ ile dilin kökeni üzerine düşünceler, özellikle 19. yüzyılın ilk yarısından başlayarak, **Walter Porzig, Harman, Herder, Von Humboldt, Wittgenstein, B. Russell, R. Carnap, W. Quine, Noam Chomsky** gibi düşünürler tarafından ortaya atılmıştır. Çok eski devirlerde ise dil ilahî kaynaklı görülmüş ve mukaddes sayılmıştır. Ruhânî olanın meyvesi, ilahî bir tezahürü olarak görülmüş-tür. Grek filozoflarından **Herakleitos**, "kâinatın anlamı, dilin anlaşılmasıyla ortaya çıkacaktır" der. Ontoloji eski Yunancada "varlık" yahud "var olma" anlamına gelen "ontos" ile dil, söz, akıl, konuşma, bilgi, kâinat nizâmı gibi anlamlara gelen "logos" kelimesinin birleştirilmesiyle oluşturulmuştur. Grekler dile "logos" demişlerdir.

3 Salih Mirzabeyoğlu, *Dil ve Anlayış -Dil ve Diyalektik-*, İBDA Yayınları, 2 Basım, İstanbul 1986, s. 67.

İslâm dünyasında konuşmaya “nutuk” veya “nutk” denilir. “İnsan nâtıktır” sözü, “o bilmek istediği şeyi kavramasını sağlayan şeye sahiptir” anlamına gelir. Dil, lisân, kelâm, kavl, lafız, anlam, terkiib, taklid ve söz üzerine İslâm düşünürleri çok ciddi eserler vermişlerdir. Bu eserlerin modern zihniyetin geldiği noktadan çok daha ileri olduğu aşîkârdır.

DİLDE MÂNÂ ÜZERİNE BAZI GÖRÜŞLER

Kelimelerle bu kelimelerin temsil ettikleri arasındaki ilişkinin incelenmesine mânâbilim-anlambilim (semantics) denmektedir. “Mânâ nedir ve nasıl ortaya çıkar? Herhangi bir kavramın mânâsı dil içerisinde tam olarak ifâde edilebilir mi? Bir kelimenin mânâsını vermek mümkün müdür? Yahud bir kelimenin, temsil ettiği şey olduğunu kim iddia edebilir?” gibi sorulara cevap arar. **John C. Condon**’a bakılırsa, bazıları hiç de memnun değil bu arayıştan:

- «Yakın zamanlara kadar, çoğu dilbilimciler, böyle bir incelemenin onları sistemin dışına ve “gerçekliğe” götüreceği için, anlambilime dar açıdan dahi yaklaşmaya isteksizdi.» [4]

Veyahud, aslında bir kaşık yok da, kaşığı kaşık şeklinde düzenleyen sinaptik ağ uyarıları mı var? “Gösterge”lerden oluşan dev bir ağ hayâl edersek, gösterilen nedir ve bu gösterilenle mânâ arasındaki bağ nerededir? (Sinaptik: “Beyindeki sinir hücrelerinin birbirleri ile kimyevî ve elektirikî (titreşimli) haberleşme sağladıkları yapı.”)

John C. Condon, antropolog **Dorothy Lee**’nin, Kuzey Amerikan yerlilerinin kelime ve şeyleri ayrı görmedikleri tezini şu şekilde aktarıyor:

- «Lee, (...) yalnızca şunu soruyor: “Ben ona kalem demeden önce o bir şey midir?” Lee devam ediyor: “Şey ve kelime, konuşan tarafından ilişkilendirilen ayrı ayrı unsurlar değildi; onlar birbirine bağımlı, ferdin eylemi olmadan ve o eylemden ayrı olarak vücut bulamazlar.» [5]

Yeni fiziğin de isbatladığı, ruhçuluğu tasdik eden hakikat: Onları müşâhede ederek verdiğimiz “biçim”le, BİZ “canlandırıyoruz” varlıkları!..

Dilin dışına çıkıp mânânın kaynağını bulmak çabasındaki dilbilimcilerin dil-dışı bir alan bulup mânânın kaynağını öğrenmek yolundaki çabaları ise sonuçsuz kalmıştır. Kesin dediğimiz matematik bile dille ilgili bir kurgudur. **Einstein** bu konuda, “Matematik kesin olduğundan gerçeği yansıtmaz, gerçeği yansıttığı için kesin değildir. Kesin olsaydı matematik olmazdı” der. **Einstein**’ın bu sözü, Mütefekkir **Salih Mirzabeyoğlu**’nun *Dil ve Anlayış* adlı eserinde geçen bir tesbiti getiriyor hatırlamıza:

4 John C. Condon, *Kelimelerin Büyüklüğü Dünyası*, İnsan Yayınları, İstanbul 1998, s. 150.

5 John C. Condon, *Kelimelerin Büyüklüğü Dünyası*, s. 75.

- «Kâinat bir dildir, ama karanlık ve belirsiz bir dil; insan bu dili el yordamıyla anlamaya çalışır ve yapacağı işler için talimat çıkarmaya uğraşır... Ve sır, bütün ifade biçimlerine hep karşı koyacaktır.» [6]

İbn-i Arabî'nin insanın konuşma yeteneği hakkındaki şu tefsiri, Batı felsefesi ve fiziğinin ötesinde bir tesbittir. Ötesinde diyoruz, zira en nihayetinde gelecekleri nokta budur:

- «Varlıkta tahayyül olunan her şey tâbir ve teville muhtaçtır. İnsanın konuşması her şeyden önce tahayyül ameliyesidir. Kâinattaki her bir varlık, âlemin sayısız kelimelerinden bir kelimedir. (...) İşte ilahî vücudî "OL" sözü ile âlemde zuhur etmiş olan bütün varlıklar, uçsuz bucaksız ilahî deyiş içinde birer "kelime" olur.» [7]

Dil, modern anlamda, eşsiz bir simülatöre (benzetici, modelleyici) benzetilmiştir. Hattâ tarihî açıdan ilk simülatörlerin resim, müzik ve şiir olduğu iddia edilir. Hattâ şiirin, dilin sistemi içinde kaynağa ulaşma çabası hakkında ilginç tesbitler vardır. Daha sonra romanın ortaya çıkması ve günümüzde de sinema ve bilgisayar sistemleri bu noktada görülür. Bilgisayarların bizim gibi düşünmesi yani sun'î zekâ üzerine yapılan çalışmalar da, dilde mânânın kaynağı hakkında bir fikir edinmek amacındadır. Bu minvalde, Batının insan zihniyle ilgili yaptığı tüm araştırmalar ve tecrübeler içinde "Telegram" da var.

Mütefekkir **Salih Mirzabeyoğlu** şiir dili için; "hayâl melekesiyle idrak edilecek, sözlerden biçilmiş suret, remz, işaret... Şair, her şeyden önce dilin imkânı içinde yeni bir dil yontucusudur" der.

Dilin simülatörlere benzetilmesini *Matrix* filminde görmüştük. Mitolojik bir tema üzerine kurgulanan *Matrix* filmi, pek çok kişi tarafından, makineyle insanın savaşını anlatan modern bir mit olarak değerlendirilmiştir. Sun'î zekâ, gerçeklik ve *Matrix* üzerine kurulmuş *İstimgâr* filmi Neo karakterini diğerlerinden farklı kılan şey, kendilerini esir etmiş makinenin sun'î dilinin şifrelerini kırmasıydı şübhesiz. **Andrew Gordon** şöyle diyor:

- «Bir anlamda *Matrix* filmi, (...) simülasyona basitleştirilmiş yahud roman-tize edilmiş bir yorum getirmektedir. 1999 yılı dünyasının simüle edilmiş (benzetilmiş) hâli *Matrix*'in rüyâ dünyası ve 2199 yılı kıyamet savaşının gerçek yeryüzü dünyası arasında keskin bir ayrım vardır.» [8]

Filmde bu savaşın farkında olanlar küçük bir azınlıktı ve onlar da Neo gibi makinelerin oluşturduğu sun'î dilin şifrelerini çözerek bu gerçeği görebilmişlerdi. Morpheus'un; "o zaman gerçek, beynin tarafından yorumlanan elektrikli sinyallerden

6 Salih Mirzabeyoğlu, *Dil ve Anlayış*, s. 241.

7 M. Mustafa Çakmaklıoğlu, "Muhyiddin İbnü'l Arabî'ye Göre Dil Hakikat İlişkisi", Doktora Tezi. <http://www.ibnularabi.com/matez001.pdf> (16 Aralık 2010).

8 Glenn Yeffeth, *Kırmızı Hapı Yutmak*, Gaye Kitap, İstanbul 2003, s. 48.

başka bir şey değildir. Gerçeğin çölüne hoş geldin!” ifâdesi, uzun süre hafızalarda yer etmişti. Belki de çoğumuz, hâkim kültürün, tabiat kanunları, fizik kuralları diye tâbir ettiği “ilmi” kâinat tasavvurlarının dayatmalarıyla düşünüyor ve belki de ancak o kadarını görüyoruz.

Gerçekliğin idrakinin mi dili şekillendirdiği, yoksa dilin gerçekliğinin mi idrakimizi şekillendirdiği, hâlâ tartışma konusu. Mitolojiler, eski hikâyeler ve masallar, madenin “şeffaflığına” dair pek çok misâl ortaya koymuştur. Bunların pek çoğu bizim hayâl dünyamızı aşan, bizim açımızdan “anlamsız” varlıklarla doludur. **St. Anselm** bu konuda şöyle der:

- «Bu hikâyelere yahud masallara göre, asıl mucizevî olan “günün nizamı” idi, madde parçalanmayan bir kabuk değildi. Madde geçen bin yılda insan zihninin katılaşmasıyla beraber bu hâle gelmiştir.»

İbn-i Haldun da *Mukaddime* eserinde huruf ilmini ontolojik olarak inceler. “**İbni Arabî**’ye göre harfler bir şifredir ve bu şifreler çözüldüğünde maddî âleme müdahale edilebilir” der. **İbn-i Arabî**’nin varlık mertebelerinin, harflerin sembolik ve sayı düzeni arasındaki tekabül esasına dayandığını söyler ve daha fazla bilgi için *Fütuhât*’a yönlendirir. [9]

Günümüzdeki pek çok dilbilimci gibi, bu mevzuun piri **Walter Porzig** de, dilin ruhî kaynağına vurgu yapar:

- «Dilce biçimlendirmeyi araştırdığımız her yerde, onun dolaysız sebebi olarak ruhî olanla karşılaşırız. Her dil ifâdesinde, bütün ruhî güçlerin tamamı katılmış ve garib bir biçimde kavranılabilir olmuştur.»

Porzig, Dil ve Lisân ayrımı yapar ve dil için ruhî, lisân için ise bu ruhiliğin biçimlendiği sosyal, kültürel şartlardaki değişiklikler, der. [10]

İBDA Mimarı’nın *Kayan Yıldız Sırrı* isimli şiir kitabında “şiirin özünü, dilin özünden anlamalı, dilin özünü ruhun özünden...” dediği DİL, tarihin ve kültürün de şartıdır fakat sonucu değildir. İnsan, bir şeyin varlığını, o şeyin zihnimizde, ruhumuzda, kalbimizde karşılığı olan kelimeler ve o kelimelerin denk geldiği mânâlar sayesinde bilir. Öyleyse bize dayatılan zihniyetin lisânının (kapitalist, maddeci, modern vs.) dar kalıplarından sıyrılmak da en büyük mesele. Dil ve onun biçimlendiği lisân bir medeniyeti yok ettiği gibi, yeni bir medeniyetin temelleri de ancak böyle bir anlayış üzerine bina edilen bir dil vasıtasıyla imkân bulur. Alman dilbilimci Humboldt’un da belirttiği gibi:

- «Dil, düşünce ve idraklerimizi bilfiil şekillendiren bir şey ve dilimiz ne kadar izin veriyorsa o kadar görebiliyor ve düşünebiliyoruz. Asıl nokta işte budur. Sembolik dönüşüm.» [11]

9 Tahir Uluç, *İbni Arabî’de Sembolizm*, İnsan Yayınları, İstanbul 2008, s. 183.

10 Walter Porzig, *Dil Denen Mucize*, Trc: Vural Ülkü, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1990.

11 John C. Condon, *Kelimelerin Büyülü Dünyası*, s. 73.

“Dil içinde dil kurucu” İBDA Mimarı’nın “misyon”unu farkediyoruz hemen. Kendi ifâdesiyle:

- «Kâinatı her şey, kelimeler hâlinde lûgatte toplu ve biz de lûgat işi üzerindeyiz; lisânın hafızasına yüklü bilgiye, niteliğini belirttiğimiz fikirleşme yolunda hareket ve istikamet vermek.» [12]

Ne kadar istemesek de, zihnimiz bize dayatılan formlar, prangalar üzerinden hareket ediyor ve bizi sınırlıyor. Matematikten tıbbı, fizikten kimyaya, psikolojiden mitolojiye, artık aklınıza gelebilecek her sahada, “başkaları”nın etrafımıza ördüğü bu kafesi parçalamak ve “kendimiz gibi” konuşmak için, konuşmak aynı zamanda “yapmak” demek olduğuna göre, bize dayatılan bu “sanal” dünyayı değiştirmek için, “İBDA Dili”ne ve Külliyyatına ihtiyacımız izahtan varestedir. İnsanın yaratılış gayesi zaten bu:

- «Topyekün kâinat, Allah’ın âyeti ve habercisi; mücerretleri ve buna dair kabartmalarıyla... Eser ve müessir arasında, “tesir edici eser” hüviyetiyle insan; ve kendi iç âlem düzeni peşinde, madde ve mânâda bu şekil verilebilen ve yoğurulabileni tasarrufa memur.» [13]

BİR “ANLAMLANDIRMA” DENEMESİ OLARAK POPOL VUH DESTANI

İBDA’nın “şuur seviyesinin her değişiminde, gerçeklik seviyesinin de değişmesi” şeklindeki tesbiti, başka herşeye olduğu gibi, insanlık tarihine de nasıl bakılacağına bir “anahtar”ıdır. Bununla alakalı olarak John C. Condon şöyle der:

- «Bir anlamda, anlambilim araştırmasındaki en esaslı farkındalık, her daim değişen dünyayı doğrudan doğruya algılayamayacağımızın farkında oluşturmaktır. Bu, hiçbir kelimenin bir şeyi tam olarak temsil edemeyeceği; şeyler tartışılırken önemli olan, gerçekliğin oluşları kavradığımız sürecin idrakinin farkında olmaktır.» [14]

“Gerçekliğin oluşları”, nasıl her kültür ve medeniyet ortamında veya giderek her şahıs ve grubta farklı “dil prizmaları”ndan geçip kırılarak yansıyor yahud o “prizmalar”dan dışarıya yansıtılıyorsa, “destan” veya “masal” gibi muhayyilenin eserleri de aynı şekilde farklı “dil prizmaları”nda kırılarak yansıyor yahud yansıtılıyor. Bu mânâda, gerçekliğin olduğu gibi, muhayyilenin eserlerinin de katman katman farklı “anlamları” veya “anlamlandırılması” sözkonusu olabilir.

Bu çerçevede, Mayaların Popol Vuh destanı ve diğer kadim medeniyetlerin destanlarına baktığımızda, kahramanlar hep bir savaşın içerisinde. Bu savaş, kişinin

12 Salih Mirzabeyoğlu, Furkan –Lûgat-ı Salihûn-, İBDA Yayınları, İstanbul 2006, s. 10.

13 Salih Mirzabeyoğlu, Furkan, s. 7.

14 John C. Condon, Kelimelerin Büyülü Dünyası, s. 29.

hem kendisiyle, hem de çevresiyle olan savaşıdır. Bu savaşın sonunda onu kahramana dönüştüren şey, aslında onun kendi oluş mânâsını da ortaya koyan bir iç savaştır genelde. Bu tecrübeye savaşçı, savaş esnâsında karşılaşılan tehlikelerin zirvesinde ulaşmaktadır. Ve her savaş insanlığa bir ahlakî fazilet, yeni bir şuur seviyesi ve anlayış kazandırmaktadır. Özellikle Popol Vuh destanındaki ikizlerin yeraltı dünyasında girdikleri her savaşın sonunda, eskiye ait kötü düşünce ve davranış biçimleri de menediliyor.

Kahraman ikizlerden Hunaphu'nun yeraltına yaptığı yolculuğun neticesinde bir yarasının Hunaphu'nun başını koparması ve o başın "mısır bitkisi" olarak yerden bitmesi üzerinden, Popol Vuh destanına farklı bir bakış açısı sunmaya çalışacağız. Yeraltına yaptığı yolculuğun neticesinde bir yarasa tarafından başı koparılan Hunaphu, yerden biten bir bitki olarak bitiyor, mısır tanesi olarak yeniden yeryüzüne çıkıyor. Hunaphu, mısır filiziyle sembolleştiriliyor. Hunaphu'nun kopan kafası, eskiye âid kötülüklerin kökünden sökülüp atılmasını ve yeryüzüne mısır bitkisi olarak çıkması ise aynı zamanda Maya çağlarının üçüncüsünün kapanıp dördüncüsünün başlamasını temsil ediyor.

Başın kopması ve mısır filizi olarak yeryüzünde bitmesi üzerinde, bir "anlamlandırma denemesi" olarak biraz daha duralım. Yalnız buraya bir "mim" koyup, bu destanın bize hatırlattığı bazı hikmetleri hatırlayalım önce.

Bununla alâkalı olabileceğini düşündüğümüz bir bahis olarak, **İbn-i Arabî**'nin "berzah" ve "insan-ı kâmil" tanımları çok dikkat çekici bizce. **İbn-i Arabî**, "berzah"ı insan-ı kâmil olarak tanımlar:

- «"İnsan-ı kâmil ilahî isimlerle zuhur edince Hak, mümkünlik hakikati ile zuhur edince halk olmaktadır." (...) Hayâl berzaktır ve mânâ ile his arasında yer alır.» [15]

Berzah; iki şeyi -ikisine de karışmadan- ayıran bir şeydir. **İbn-i Arabî**, Rahman sûresindeki 19. ve 20. âyetleri "berzah"ı misal olarak gösterir: "İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir. Aralarında bir engel vardır, onu geçip birbirine karışmazlar."

İsmail Hakkı Bursevî; "Azrail, Hak Teala'nın emriyle Âdem'in çamuruna acı ve tatlı su kattı" buyurur.

İbn-i Arabî "hayâl"i, mânâ ile his arasında berzah olarak tanımladığına göre, tatlı su ve acı su, mânâ ve his âlemi, hayâl âlemi de berzah olarak, iki âlemin birbirine karışmasına engel. Bu bakımdan "fikir":

- «Berzah her iki taraf için bir ayna konumundadır. Hayâl âleminde kapılan mânâları, akıl yan yana dizerek sistemleştirir. Şeyh bu sürece "FİKİR" der.» [16]

15 Tahir Uluç, İbn-i Arabî'de Sembolizm, s. 196.

16 Tahir Uluç, İbn-i Arabî'de Sembolizm, s. 153

İbn-i Arabî'nin berzah hakkındaki en dikkat çekici teşbihi ise şu olsa gerek:

- «Bitkilerde başkasında olmayan bir berzahımsı sır vardır. Çünkü bitkiler “bitmekle” sözündeki kendisiyle, “sizi bitirdi” sözündeki Rabbi arasında bir berzahtır.» [17]

Burada **İbn-i Arabî**'nin “berzah”ı insanı kâmil olarak tanımladığını yeniden hatırlayalım.

İBDA Külliyyatından bildiğimiz; rûyâ (Farsça): Yerden biten bitki...

Ve **Yunus Emre**'den bir dörtlük:

Söz ola kese savaşı

Söz ola bitire başı

Söz ola ağulu aşı

Bal ile yağ ede bir söz

Şimdi mim koyduğumuz yerden devam edersek, genelde mitolojilerde yeraltına yapılan yolculuklar, şuur dışına yapılan bir yolculuk olarak yorumlanır ve şuur dışının genelde “rüyâ”larla ortaya çıkmasıyla, mitolojiler modern anlamda psikolojinin de mevzuu olmuştur. Bu mevzuda **Jung**:

- «Ne var ki, uzak şuurlu geçmişten hatıraların yanı sıra, tümüyle yepyeni düşüncelerle ibdâ edici fikirlerin de -o zamana kadar hiç şuurlaşmamış düşünce ve fikirler- şuur dışından gelişi, bir gerçek olarak durmaktadır.» [18]

Biyolojik anlamda, beyin cerrahları ve nörologlara göre, insana şuur dışından gelen bilgiler, “beyin zarı” adı verilen korteksle şuurlu hâle gelir. Yani her şeyi anlamlı hâle getiren şey bir “zar”dır. Bu, beynin kafatası içindeki bölümde incecik bir zardır.

Burada şuur dışı alanın “rüyâ”larla ortaya çıktığını ve İBDA külliyyatından bildiğimiz- rüyânın bir mânâsının da “yerden biten bitki” olduğunu ve **İbn-i Arabî**'nin “bitmek” ve “bitki”yi berzah âlemiyle ve berzahı da “İNSAN-I KÂMİL” ile izâh ettiğini hatırlarsak, Popol Vuh destanına farklı bir pencereden bir giriş yapma imkânını elde edebiliriz.

İbn-i Arabî'nin “insan-ı kâmil” ve “berzah” kelimelerine yüklediği anlam ve kullandığı semboller; dil, mânâ, fikirleşme süreci ve insan zihni hakkında çok ilhâm verici olmakla birlikte, özellikle Popol Vuh destanının kahraman ikizlerinden Hunaphu'nun “sembolleştiği” mânâyla da denk düşmektedir bizce.

Burada, **Jung**'un sembollerle ilgili bir tesbitini kulağa küpe yapsak yeridir:

17 M. Mustafa Çakmaklıoğlu, “Muhyiddin İbnü'l Arabî'ye Göre Dil Hakikat İlişkisi”.

18 Carl Gustav Jung, İnsan ve Semboller, Trc: Ali Nahit Babaoğlu, Okuyan Us Yayınları, İstanbul 2007, s. 55.

- «Semboller uydurulamazlar, mantık yürütülerek, az çok akılcı bir düşünceye de sembolik bir biçim verilemez. Bu arketiplerin kökenleri ise bilinmemektedir. Ve bu mitolojik fikirlerin eski çağlarda usta bir filozof tarafından icad edildiği, daha sonra kolay kabullenen, eleştirel yaklaşmayan halk tarafından bunların inanç hâline getirildiği yahud güç peşindeki ruhban grubunun anlattığı gerçek olmayan hikâyeler olduğu söylenir. Oysa “İCAD” kelimesi de gerçekte bir şeyin aranarak bulunması demektir. Bu da bulunan şeyin varlığının olması, bilinmesi gerekliliğine işaret eder.» [19]

Burak Çileli'nin, «İbda Dili; Şiir Dili, Rüya Dili veya “Örtü”lü Dil» başlıklı makalesi, yıllar önce *Aylık* dergisinde yayınlanmıştı. Bu makalenin “rüya” üzerine serdedilmiş çarpıcı bölümlerini yeniden hatırlayalım:

- «Rüyalar, Arketipler ve *Tilki Günlüğü*: İBDA Mimarı'nın 6 ciltlik romanı *Tilki Günlüğü*, bizce külliyyatının merkezini ve harcını teşkil eder. Onun da merkezinde, “kust” tılsımı... Sanki bütün eserleri bu tılsımlı kelimenin döllemesi ve döllemesi ile vücuda gelmektedir.

Ve romandaki rüyalar... Önce “rüya nedir?” sorusuna cevap arama bahanesiyle bazı mevzulara temas etmeye çalışalım. Rüya, külliyyattaki en basit tarrifiyle, “ruhun misâl âleminde kaptığı mânâlar”dır. Bu mânâlara hayâl melekesi, sûretler giydirir. Rüya, şuur için uyanıklık hâline göre daha hür bir alandır. Hayâl kudreti bu seviyede tam randımanla çalışır. Şuur, dış âlemin adı muvazenelerinden kurtulmuştur; bu katmanda, gündelik hayatımızda tâbi olduğumuz determinizm kanunlarına, zamana bir vehim hâlinde çektiğimiz “geçmiş” ve “gelecek” kayıtlarına yer yoktur. Çocukluk hâlini veya “çocuk indeterminizmi”ni andırıyla söylersek; her şey “mümkün”dür orada.

İslamcı Değerler Projesi

Bildiğimiz gibi, rüyalar, ehline tabir ve teville muhtaçtır. Gerek tabir edenin, gerekse tabir edilenin kişiliği ve hayat tecrübesi, tasavvufî ifadeyle “hâl” ve mâkâmı, tabirin sıhhati bakımından önem taşır. Tasavvufta, “nefs-i emmare”den, “nefs-i radiye”ye, seyr-i sülûk'ta nefsin 7 mertebesi vardır. Her mertebede, “şuur seviyesinin her değişiminde gerçeklik seviyesinin de değişmesi” gibi, görülen rüyaların da anlam ve değeri değişir.

(...)

Bu yükseliş mertebeleri, aynı zamanda da “başkası” olmadan “başkası için” olma” mertebeleridir ki, bu takdirde Velînin rüyaları, -aslında her söz ve davranışları- kendisinden kıvılcım kapılan “arketipik” değer belirtecektir.

19 Carl Gustav Jung, İnsan ve Semboller, s. 81.

Tilki Günlüğü, müellifinin “külli ruh” a yakın bu seviyeden gördüğü rüyaların yanında, “uyku ile uyanıklık arası bir gözle” kendi gölgesinin düştüğü vak’a ve vakıaları fotoğrafladığı “düşvarı - düş gibi” bölümleri; “fikirleri hâdiseleştirme” ve “hâdiseleri fikirleştirme” işi içiçe, “hercai” uslubuyla okuyucuya hudutsuz bir katılım imkânı sunmaktadır. Eserden ilminin veya sanatının usûl ve esaslarını heceleyecek olan okuyucu, orijinal buluşlar ortaya çıkardıkça, belki müellifini bile hayrete düşürecek ve ona şu hikmeti tedarik ettirecektir:

“Ney kendinden çıkan sesi ne bilsin.» [20]

Ney: Kâmil İnsan!..

Ve şimdi *Esatir ve Mitoloji* adlı son çıkan eseriyle **İBDA Mimarı**, “dünya çapında” tâbirci, te’vilci ve tefsirci hüviyetiyle, insanoğlunun ilk gününden bugüne gördüğü MİTOLOJİK “rüya”ları aslına -İSLÂM’a- bağlıyor. En güzeli, bu şaheserin “misyon”unu kendisinden dinleyelim:

- «O hâlde, İSLÂM TARİHİ - PEYGAMBERLER TARİHİ - İNSANLIK TARİHİ, kronolojik olarak belirtilemeyen bir sırayla Adem Aleyhisselâm’dan Resûlullah Efendimize doğru klâsik bir usûlle onların dış yüzden hayat ve devirlerinin hâdiseleri hâlinde örnekleri mevcut şekilde anlatıldığı ve anlatılabileceği gibi, sondan başa doğru ve onlarda tecelli eden hikmetler şeklinde iç yüzden de anlatılabilir. Bu ikinci usûl, doğrudan doğruya Peygamberler’de tecelli eden bir hikmetler manzumesi olur; Muhyiddin-i Arabî Hazretleri’nin, öncelik sonralık sırası gözetmeksizin vücuda getirdiği Füsus-ül Hikem isimli eseri gibi. Bizim eserimizin mahiyeti ise, insan ve toplum meselelerinin hâline yönelik bir ideolocya manzumesine bağlı olarak ESATİR ve MİTOLOJİ’ye el atarken, onun Peygamberler tarihinin salıkım saçak görünümlü usaresi olduğunun ve hurafeye karışmış dinî ve mistik motiflerin, tarih, ilim, sanat vesaireye âit verilerin, aslı İslâm’da gösterilmemesine dair, seçmeler niteliğinde; merkezde tecelli eden Peygamberlere âit hikmetler olmak üzere, niyeti çevreden merkeze bir usûl.» [21]

Salih Mirzabeyoğlu’nun *Esatir ve Mitoloji* adlı eserinin, hepimizin sık sık danışma ihtiyacı duyacağımız bir “başucu kitabı” olması yanında, muhatablarını “Alice Harikalar Diyarı”na götüren ve “münşeat” usulüyle yazılmış çok zarif bir eser olduğunu eklemekten geçemeyeceğiz.

20 Burak Çileli, “İbda Dili; Şiir Dili, Rüya Dili veya ‘Örtü’lü Dil”, *Ayılık Dergisi*, Sayı 4, Ocak 2004.

21 Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji*, s. 12.

MİTOLOJİDEN SİNEMAYA

Fatih Turplu

Hayatın akışı içinde kırılmadan ve pörsümeden duran şeylerden birisi de herhâlde hayâl kuvvetidir, bu melekedir. Albert Camus'nun (1913-1960) "mitler, hayâl gücü onları canlı tutsun diye vardır" sözü bu mevzudaki bir yazı için "tetikleyici" olması bakımından bizce ehemmiyetli. Üstad Necib Fazıl'ın dediği gibi, "hafızamız ve hayâlimiz olmasa yaşayamazdık!"

Mitleri canlı tutan hayâl kudreti aynı zamanda hafızanın birikmiş gücünden -geçmişten- faydalanarak ilerler; hafızamızda yer bulmayan, şuurumuza işlenmemiş bir dayanak noktasını -bu baskıyı- bulmadan, hissetmeden, bilemem ki hayâl kuvveti -Andre Gide'nin uçurtması gibi- yükselebilir mi?

İslamcı Dergiler Projesi

Hafıza, hatıra ve tabîî ki geçmiş, tarih...

Hafıza'nın "hıfz" etme, tutma, saklama ve depolama yönü bariz. Bunlara, galiba "unutmak"ı da eklemek gerekiyor; çünkü Salih Mirzabeyoğlu'nun *Telegram -Zihin Kontrolü-* isimli eserinde geçtiği gibi, "unutmak, saklamanın bir başka biçimidir!"

Görüldüğü üzere, "hafıza"nın zannettiğimiz biçimi, bizim "hafızasızlık" olarak isimlendirdiğimiz bir eylemde farklı olarak tezahür ediyor. Demek ki, "hafıza" bizim umumiyetle zannettiğimiz gibi sadece bir depolama aracı değil, aynı zamanda şuurumuz ve irâdî faaliyetimiz ile birlikte biçim ve şekil değiştiren, kendi unsurlarını değiştirebilen-değişebilen, statik olmanın zıddı bir biçimde hareketli bir yapıya sahip.

Her hatıramız aynen olduğu gibi kalır mı?

Bizim, bir depoda durduklarını zannettiğimiz hâdiseler-hâtıralarımız, her yeni bilgi, her yeni tecrübe ve hissiyat ile farklılaşabilir.

Alelâde bazı hâdiselere baktığımızda her şeyin yerli yerinde durması bizi yanıltmasın; bunlar, hayatın, “gerçek hayat”ın bize akseden yahud aksetmesi gereken tarafları olmadığı için -meselâ herhangi bir gün falanca bir mekânda yediğimiz simit- “statik” taraflarını korurlar.

Oysa hafızamıza yerleşmiş bir roman, bir sanat eseri böyle değildir; zamanla çehresi değişir ve durmadan zenginleşmeye devam eder. Mevzuun neresinden tutarsak tutalım, iş gelip ruha dayanıyor.

Bir roman karakterinin yediği simidi unutmaz ve dipdiri hatırlarken, kendi yediğimiz herhangi bir simidi hatırlama çabamız ya hüsrân ile yahud da bulanık ve sisli birkaç görüntü ile neticelenecektir. Oysa, (Lebyadkin)in kızkardeşini kırbaçlarken yüzünün aldığı şekli pürüzsüz ve net bir biçimde hatırlarız. Aynı zamanda, çok sevdiğimiz birisine dâir bir an, bir yüz ifâdesi ve hattâ bir ses tonunun yankısı, canlı bir biçimde kulaklarımızda çınlarken hafızamız bizi yanıltmaz!

Bu mevzudaki en iyi misâllerden birisi de Stefan Zweig’a (1881-1942) âid. Zweig, bilindiği üzere, kaleme aldığı meşhur biyografik eserleri ile tanınır. Ele aldığı yazarların, şâirlerin ruhlarına nüfûz etmek için belki bir ömür çırpınmış bu adamın “hafıza” hakkında söyledikleri bizce gayet ilgi çekici.

O, hafızayı, “akıcı ve kaypak” bulur; âdeta, hâdiselerden kalan tortuların biriktiği ve birikenlerin zamanla değiştiği bir “kaypak” depo olarak görür. Vak’aları “bir selin dibindeki çakıl taşları”na benzetir ve öyle niteler. “Çakıl taşlarının zamanla birbirlerini yontması ve cilâlaması neticesinde değiştiğini” savunur ki gayet tutarlı bir benzetme.

Hafıza ve kaleme aldıkları hatıralar mevzuunda yazarları, şâirleri ve fikir adamlarını “ister istemez” tutarsız olmakla suçlar; en azından kendi çağı ve ele aldığı yazarlar bakımından sonuna kadar da haklıdır; özellikle de Jean-Jacques Rousseau’dan (1712-1778) bahsederken... Mevzumuzu dönelim.

Zweig’in şu tanımı bizim söylemek istediğimizi net bir biçimde ifâde ediyor: “Her yeni intiba bir öncekini gölgeler. Her yeni hâtırâ bir eskisini değiştirir ve çoğu zaman bambaşka yahud da tam tersi bir görünüm alacak derecede bozar.”

Zweig’in Stendhal (1783-1842) hakkında söylediği şu sözler mevzuumuza dâir bahsi açıcı bir misâl olacak: “Stendhal, hatırlama gücünün bu sadakatsizliğini ve mutlak bir tarihî gerçeğe ulaşma mevzuundaki kendi kabiliyetsizliğini ilk olarak fark etmiş olanlardan biridir.”

Aynı mevzuya devam etmek istiyoruz.

Bir parça “bisküvi”nin ucunda bütün bir geçmişi hatırlayan ve sayfalar dolusu eser veren Marcel Proust (1871-1922) bile, Komedyen Berma vesilesiyle zikrettiği bir bahiste hafızamıza tam mânâsı ile güvenemeyeceğimizi anlatır.

Sözkonusu misâlde hafızanın yanıltıcı tarafı, daha da beliriyor galiba.

Oscar Wilde (1854-1900), bilindiği üzere “hatırlama”yı “görme”ye bağlar; görmek

sadece göze âid bir vasıf olmadığına, görmek için bir vasıta olduğuna göre, biz, gözümüz ile görmediğimiz bir şeyi nasıl hatırlarız peki?

Çok defa insanlarda rastladığımız ve belki de kendi hayatımızda tesadüf ettiğimiz, yaşadığımız bir hâldir bu; hiç bulunmadığımız bir şehrin yahud semtin bir yerinde gördüğümüz bir mekân yahud obje veya şahıs, bize çok ama çok bildik, tanıdık gelir. Ve bu tanışıklık, her gün tesadüf ettiğimiz, bize “tanışık” olanlardan daha yakın bir hissin tesiri altında algıladığımız fakat tarif edemediğimiz bir tanışıklıktır.

Demek ki, gördüğümüzü “unutup saklamışsızdır“ o hâlde.

Peki, bizdeki bu “derin” bilgi, esrarlı his nereden kaynaklanıyor?

“Şuur ve şuuraltının kişileşmesi” bahsine varmak istiyoruz; demek ki, her şey bir “el”den, bir “söz” den, bir “nur”dan akseden huzme...

Bu huzmeler hakikata yaklaştıkça belirginleşiyor ve hakikatten uzaklaştıkça da karışıp dağılıyor.

Hafızamız, bize belli başlı unsurlar, objeler, mekânlar, moda tâbirle matrix-vârî bir imaj dünyasını sunabilir ancak. O imaj dünyası ise, şuurumuzun, ruhumuzun seçiciliğinde hizmet görür. Böyle söylediğimizde ise galiba şöyle bir tefriğe gitmek durumunda kalıyoruz ki, “hafıza” başka, “hatıra” başka, onların muharriki-hareket ettireni “ruh”umuz bambaşka!

Günlük işlerimizde “olağan”, sıradan bir şekilde, aksamadan yürüyen yahud aksayarak da olsa ilerleyen akışta “alışkanlık”ın payı büyük; bu alışkanlıklar silsilesi, bu işlerimizi devam ettiren eylemlilik, bu bilirken bilmemezlilik, aslında, hepimizin bildiği gibi zamanla kanıksama hâline gelen ve hafıza-hayâlimiz ile -ama çok çok kıstırlı bir şekilde bunlardan güç alarak- ilerleyen bir hâldir.

Bu hâl, hepimizde toplu bulunan, hayatın akışı içindeyken erimiş gibi gözükene ve hakikatte kadim bir sözün, bir öğretinin, bir bilginin asırlar aşarak kâh sembolize bir biçim, kâh müşahhas bir ifâde olarak bulunmasıdır. Yani, “geçmişte söylenenlerin tekrar edilmesi”...

Tıpkı bir bebeğin ailesi ona nasıl kaşık tutmayı öğretirse onu öyle öğrenmesi ve bunu kendi çocuğuna aktarmasının, bu sıradan eylemin, bir hareketin, bir öğretinin devamlılığındaki süreç gibi... Edebî ve felsefî yanı olmayan bu misâlin, “kültür” mevzuu ile alâkası bakımından, birden “değer” kazanması bile, “geçmişte söylenenlerin tekrar edilmesi”ni nasıl da yansıtır.

“Değer” in, Salih Mirzabeyoğlu’nun literatürümüze kazandırdığı tabirle “ruha nisbet işi” olduğunun altını çizelim. (TRT 2 televizyonunda yayımlanan ve M. Ali Kılıçbay’ın yönettiği bir programda, Kılıçbay’ın yanındaki iki kişiye -isimlerini hatırlamıyoruz şu ân- “değer nedir, değer kendisi ne?” sorusunu sormasını ve onbeş dakika boyunca kendi de dahil misafirlerinin buna bir cevap verememesini; aksine, tezahürlerinden bahsetmelerini ve çoğu misâllendirmelerinde sorunun ce-

vabından alâkasız biçimde konuşmalarını, en sonunda da bir cevap verilemeden televizyon programının bittiğini buraya not düşme gereği hissediyoruz.)

Bu açıdan bakıldığında Mitoloji, sadece hayâlvârî sembollerin kurgulanması olarak bakılan bir “değer”den çıkıp, çehresini değiştiriyor; tabii ki, bu yazıda farklı yönde bir algılama, bir “değer” atfettiğimizin imâsı uyanmaması için hemen şunu ekleyelim: Salih Mirzabeyoğlu’nun ortaya attığı ve eserleri boyunca anlattığı, örgüleştirdiği “peygamberler olmasaydı, medeniyet olmazdı” tezini kabul ederek ve inanarak bu mevzuyu ele almaya çalışıyoruz. Bir not olarak eklemek gerekiyor ki, bahsettiğimiz “tez” hemen ilk ânda hatırmıza gelen mânâsı ile ele alınabilen bir çehreye değil, aksine, tuhaf bir biçimde (harikulâde demeli aslında) anti-tez’ini de kendi ortaya koyan ve sonra onu tekrar ve ancak kendi yıkarak aynı tez’i sürdüren, bir dünya görüşüne bağlı olarak devamlı kendini yenileyen (sentez!) bir çehreye sahip; ve sistematığı üzerine -siyâsî baskılar sebebi ile- konuşulmayan, aksine ademe-yokluğa mahkûm edilmeye çalışılan bir “tez”...

Kaldığımız yerden devam edersek “Mitoloji”ye etimolojik olarak baktığımızda şunları görüyoruz: Yunanca: μυθολογία, μυθος [mithos] yâni “söylenen yahud duyulan söz” ve λογος [logos] yâni “konuşma” kelimelerinin birleşiminden oluşmuş olup, Eski Yunan’da “geçmişte söylenenlerin tekrar edilmesi” gibi bir mânâ barındırmaktayken, zamanla Batı dillerinde “efsane” mânâsını kazanmıştır. Evet, “geçmişte söylenenlerin tekrar edilmesi”...

Oxford English Dictionary, “Mitoloji” hakkında şu ibareleri koymuş:

- 1) Mitlerin, özellikle de belirli bir dinî veya kültürel geleneğe âid olanların bir bütününü.
- 2) Yaygın mânâda benimsenmiş fakat abartılmış veya kurguvârî hikâyeler yahud inançlar kümesi.
- 3) Mitlerin incelenmesi (bilimi).

Anahtar bir ifâde: “Belirli bir dinî veya kültürel geleneğe âid”...

Böyle bakıldığında ise, Mitoloji’yi, her ehemmiyetli mesele gibi ister istemez “Tarih” mevzuunun kapsamı içinde değerlendirmek icâb ediyor.

Büyük Muztaribler II -Düşünce Tarihine Bakış- isimli eserinde Salih Mirzabeyoğlu’nun “Fert Hakikati, Toplum ve Tarih” başlığı altında söylediği şu sözler, bütün bir felsefe âleminin, edebiyat âleminin ve başka her şubenin istinad noktası olmak icab eder:

- «... en iptidâî toplumların bile bir kültür ve medeniyet vahidi teşkil etmesi, dilsiz hiçbir kültür olmaması; evet, bütün bu hakikatler, insanlık tarihi boyunca gelmiş bütün medeniyetlerin, “Peygamberler Tarihi”nin salkım-saçak görünüşlerini temsil etmesini açıklar...»

Tarihî plânda “efsane” olarak adlandırılan bir çok husus, aslında ve galiba, zamanın

o hükmedilemez akışı içinde, “hakikat” formunun başka formlara dönüşerek değişmesi ile tanımlanabilir şu hâlde.

At izi ile it izinin birbirlerine karışmış olması, “it izi var!” diye at izini nefyetmeye vardırılmaz elbette. Bilakis mesele, iki “iz”in ayrışması, ayrılması ve hakikat bakımından hakları ne ise o mevkiye ırcâı olmalıdır bizce. (Mevzu içinde, Salih Mirza-beyoğlu’nun “faruk-ayırd edici” yanını bir nebze olsun daha iyi görüyoruz.)

Kur’an-ı Kerim bizlere Peygamber Efendimiz vasıtası ile gelme idi, Nuh Tufanı’na dâir birçok kültürde anlatılan ve hepsinde birbiri ile iştirak noktaları mevcut olan; fakat hiçbirini bir diğerine benzemeyen, hâlâ ve hâlâ tahrif edilmiş birçok din ve kültürde çeşitli hikâyeler hâlinde bulunan bu meşhur hâdis, yâni bu tufan hakkında “kesin” bir bilgiye sahip olamayacaktık. Elimizde kalacak yegâne şey, farklı açılardan anlatılmış ve gerçekliği noktasından bir çok şübheyi barındıran, çelişkilerle dolu büyük bir malzeme olacaktı belki de.

(Mevzuun kasdettiğimiz noktası bir yana, şu inceliğe de dikkat çekmek gerekiyor ki, o da Salih Mirzabeyoğlu’nun biraz önce zikrettiğimiz eserinde söylediği: “...insanın bildiren olmasa bilemeyeceği...”)

Mu Kıtası hakkında M.Ö. 421 yılında Sokrates’in evindeki bir felsefe sohbetinde Atinalı devlet adamı Kristias, dedesi Dropides’in kendisine naklettiği efsaneyi hikâye eder. Hikâyeyi dede Dropides’e nakleden, meşhur Yunanlı şair Solon’dur. Solon’un gösterdiği kaynak ise, Mısır’da bulunduğu dönemde tanıştığı Mısırlı bir keşiştir ve keşişe göre Atlantis’e ilişkin hâdiseler M.Ö. 9000 yılında gerçekleşmiştir ve Mısırlı keşiş Solon’a Mu kıtasından bahsederken, Solon’un daha iyi anlaması için, şahıs ve yer isimlerini o günkü eski Yunanlıların anlayacağı dile aplatik ederek anlatmıştır.

Sadece bu misâldeki değişim bile, bize, hakikatlerin belli bir form içine tıklılıp kalmayacağını; çeşitli sebeplerle değişebileceğini; insanların ona bakışında onları yanlış tanıyabilecek bazı zaman ve zeminlerde bulunabileceğini; zamân, mekân ve hatta o ânın saadetleri yahud felaketlerinin bile bunda tesir edici faktörler olabileceğini gösteriyor. Mu kıtası hakkındaki her şey aslında ortada; bütün mesele, ona bakarken zaman, hâdiseler ve şahıslardan katışmış ve karışmış her ne varsa ayırd etmek ve hakikati işaretlemekte. Başka bütün mevzularda olduğu gibi...

Bu arada “hakikat”ın “Hakkın muradı” olduğunun altını çizmek icab ediyor; Üstad Necib Fazıl’ın bir şiirinde söylediği üzere: “Hakikat de ne; Hakkın muradıdır hakikat.”

“Hakkın muradı”, değişmez, bozulmaz, pörsümez olandır; değişen, ona bakan anlayışlar; bozulan, onu göremeyen gözlerin basiretsizliği; ve pörsüyen, zamanın kemendi altında “Hakkın muradı”ndan berî kalan ve içten içe çürürken “hakikat”ı kendinde boğanlar.

Salih Mirzabeyoğlu’nun “Hakkın muradıdır hakikat ve tecellisi topyekûn kâinat!” sözünü burada hatırlamak gerekiyor. Mevzuya bu şekilde bakıldığında, tahrif olun-

muşların, yanlışların, eksikliklerin de “hakikat”e nisbetle onun dâiresi içinde ve anti-tez’i olarak varlıklarını bulduğunu, bütün meselenin de bunu tefrik ederek yerli yerinin tâyini olduğunu anlıyoruz.

Sanıyoruz, Mitoloji hakkında, ona dâir bakış açımız da belirdi.

“Tarih” denildiğinde hatırmıza hep Fransızca “histoire-istuar” kelimesi gelir. Fransız dilinde “tarih” mânâsına gelen bu kelime, yine aynı dilde “hikâye” mânâsına da gelir... Şimdi, aynı kelimeyi tekrar (istuar-hikâye) diye telaffuz ettiğimizde, “tarih”e olan bakış açımız daha farklı mânâları tedâi ettiriyor bize. Argodaki “hikâye bunlar” tâbiri, Mitolojik “hikâye”lerdeki hakikat olmayan unsurlar için pek yerindedir...

Mitolojik “hikâye” içinde ele alınması gereken en mühimi, Yunan Mitolojisi olması lâzım gelir; çünkü onlar, yakın Doğudan etkilendikleri kadar, birçok Avrupa Mitolojisini de etkilemişlerdir. Yunan tanrılarının her biri Romalılar tarafından kabul görmüş ve farklı isimlerle kültürlerine aktarılmıştır.

Hakikat’ın zamanla hafızalarda, tarihte tahrifata uğramasına, şekil değiştirmesine ama aslından bir parçayı da içinde muhafaza etmesine dâir bir misâl vererek devam edelim:

- «Yunan Tanrıları dünyayı Olympos Dağının üstündeki bulutların üstünden idare ederler. Toplamda 12 Tanrı bulunur. Bu 12 sayısı hiç bozulmaz, bir tanrı eklenirse bir başkası bu listeden çıkar.»

Şimdi de aslına dâir hakikatten bir misâl; İBDA Mimarı’nın *Esatir ve Mitoloji – Güneş ve Ay-* adlı eserinden:

- «Burada, Muhammed Parisa Hazretleri’nin eserinden, KUTUB sahibleri ve onların Peygamberlere ilgileri ve sürelerle olan alâkalarından, birkaç işaretle: “Bu ümmetin kutubları 12 kişidir. Şu gördüğünüz âlemin burçları da 12’dir.»

Murry Hope’nin sözünü “hatırlama”nın tam yeri: “Gerçekte, tüm mitler gerçeğin bir parçasını ihtivâ ederler.” (*Atlantis Efsane mi Yoksa Gerçek mi?*, s. 38-39)

Peki, biz burada hangisinin “gerçek” olduğunu nereden bileceğiz? Bize göre, bizim sevdiğimiz ve fikirlerini beğendiğimiz yazardır “doğru”yu söyleyen; fakat bu, zıdımız için de böyle değil midir?

Aslında bütün meselelerin düğümlendiği nokta da galiba burası.

“Gerçeğin bir parçası”nı barındıran misâl hangisi, hakikatli olan hangisi ve buna nasıl karar vereceğiz?

“Bildiren” olmasa bilemeyen insan, zamanla “bildiren”in bildirdiklerini “unutup”, çaresiz kendi tahayyül ve aklının yolunu tutar. Bu şekilde geçen uzun yahud kısa

süreler içinde, “Bildiren” ya bir peygamber (resûl veya nebî), ya bir yenileyici, yahud da bir kutub yollar ki, işte o kimseler unutup “sakladıklarımız”ı tekrar ortaya çıkarırlar. (“Saklamak” deyimini, “küfr”ün “hakikati örtmek” mânâsına geldiğini hatırlayarak da okuyabiliriz.)

Aklın bir “bağ” olduğu burada hatırlanmalı o hâlde. Herhangi bir mevzuda karar verebilmek için mutlaka bir istinad noktasına ihtiyaç vardır; bu ihtiyacın ortaya çıktığı yerde “bağ”lı akıl hemen devreye girerek mantıkî esasları sıraya dizer ve unsurları mih-raksızca sıralamaya başlar. (Burada kasdettiğimiz “bağ”, aklın kendi tarifi içindeki bağıdır; Mutlak Hakikat'e olan bağdan söz etmiyoruz.) Bu “sıralama” öyle yoğun, öyle çılgınca ilerler ki, bu ardarda dizilişler gözleri kör ederek düz mantık dağlarını ortaya çıkarır; böylece, kendi elimizle kendi önümüzü kapamış ve tabiri câizse, Mekkelî müş-riklerin helvadan putları gibi bir puta varmış oluruz. Akıl, kendi aczini ve gücünü, ancak “toprak üstü” seviyeli İlâhî bir emir’in mantosu altında, Hakkın şeriatına bağlı bir dünya görüşüne nisbetle bulur. Ve o zaman, ona “Selîm Akıl” derler.

“Selîm Akıl”, kurtulmuş ve hür olarak “akıl ve mantık üstü” vahy’in çerçevesi altında hakkını bulur ve bütün tefrik gücünü aradaki bu bağdan-ilişkiden alır; uzun uza-dıya bu mevzudan bahsetmeden, bir misâl bu mevzuyu bağlayalım:

Rüyalarımızda gördüklerimizi -ne kadar akli ve mantıkî çerçeve dışında olsa da- hiçbir zaman “akılsızca hareketler” olarak nitelendirmeden kabul ederiz; oysa rüya dışında onu kabul eden de aklımız değil midir? Bu basit misâl bile, “Selîm Aklın” hemen devreye girerek bizi rüyâlarımızı kabul etmeye razı ettiğini gösterir; sıkıntı ise, bizim rüyâvârî bir hayatta yaşadığımızı idrak etmememizden, yahud sınırlı vakitlerde bunu hatırlamamızdan kaynaklanıyor herhâlde.

Peygamberler Tarihi’ndeki şu noktaya da dikkat çekmek istiyoruz ki, her yeni şeriatın sahibi “resûl”, kendisinden önce gelen peygamberin şeriatını sürdüren peygamberler ise “nebî”, malûm. Misâlen, Hazreti Musa, resûl; Hazreti Harun ise nebîdir.

İnsanlık tarihine baktığımızda -ki bizce Peygamberler Tarihi’dir insanlık tarihi-, her resûl ile derlenip toparlanan kavimlerin, bir süre sonra tekrar “yol”dan çıktığını görürüz. Sonrasında müşâhede ettiğimiz manzara ise, “hak yol”dan işaretler, izler ve sembollerin “hak olmayan” hurafeler ile katışık bir ritüelinin resmi olur hep...

Hazreti Musa’nın Tur dağına gitmesi ve ardından döndüğünde kavminin “yol”dan çıkarak altundan bir buzağı heykeline taptığını görmesi, Kur’an-ı Kerim’de geçen meşhur bir hâdisedir. Görüldüğü üzere, Hazreti Musa’nın bir yolculuğa gitmesi ve gelmesi arasında, kavmi şeriatıtan sapmıştır. Hazreti Harun’un başlarında olması ve onları ikâz etmesi bile onları yaptıklarından döndürmeye yetmemiştir.

Allah, Kur’an-ı Kerim’de Hazreti İbrahim’in “yahudi ve nasranî” olmadığını, aksine “hanîf müslüman” olduğunu söyler; Salih Mirzabeyoğlu’nun *Yağmurcu -Gerçekliğin Peşinde-* isimli eserinden takib edelim:

- «...semavî dinlerin kendi içlerinde ve İslâm'a nisbetle muhasebeye ihtiyaçları yoktur. Çünkü din yalnız İslâm'dır. Peygamberler bir bayrak yarışçısı olarak yola çıkmışlardır. HER PEYGAMBER BELLİ BAŞLI ZAMAN VE MEKÂNIN PEYGAMBERİ... (...) O hâlde: Tefekkür tarihi boyunca görülen bütün düşünceler, kendi çıkış zamanlarındaki dinin mihengi içinde... Allahsız düşünceler de dinin antitezi olarak, hakikati tersinden gerçekleştirci ve görünüşlerini dine borçlu; herşey zıddıyla kaimdir ve tez olmadan antitez olmaz. ...» (s. 269-270)

Tarihe baktığımızda -ilk insan ve ilk peygamberden bu yana-, bu gibi hâdiselerin tekrarından oluştuğu intibama kapılıyoruz ki galiba bu mevzuda da haksız değiliz. Nitekim, “ibret alınsaydı tarih tekerrür eder miydi?” denilmiştir; oysa tarihin -bu anlamda- “tekerrür-tekrarlar”dan ibâret olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Salih Mirzabeyoğlu'nun “Peşin Fikir Hikmeti”, “Mutlak Fikrin Gerekliliği” diye altını çizdiği hususların ehemmiyetiyle beraber, yukarıda Yunan Mitolojisi hakkında ve sonrasında verdiğimiz misâllerin ikincisinin “hakikat” olduğu sanırız görülmüyor.

Homeros ... Homeros hakkında bilinen en kesin şeyler, M.Ö. 850 civarında yaşadığı ve İzmirli olduğudur. Yunan mitolojisinin ilk ve en mühim kaynağıdır Homeros. Yunan mitolojisi hakkında ikinci en mühim kaynak ise Hesiodos. MÖ. 8. yüzyılda yaşamıştır. İonyalı'dır. “İşler ve Günler” ve “Tanrıların Yaratılışı” (Theogonie) isimli iki uzun şiiri bulunmaktadır. Bunlar, Homeros destanlarından sonra Yunan mitolojisinin en değerli kaynakları olarak kabul edilir. M.Ö. 7. yüzyılda Lesbos (Midilli) adasında yaşamış ilk Yunan kadın şairi olan Sappho, Pindaros (MÖ 518-446), Kalimakhos (MÖ 310-240) ve Theokritos (M.Ö. 3. yüzyıl başları), Yunan mitoslarını işleyen diğer meşhur Yunan şairleridir.

Latin şairler de eserlerinde Mitolojik hikayeleri dillendirmişlerdir; bunların en ünlüsü, M.Ö. 70-19 yılları arasında yaşamış olan Vergilius. Mitolojiyi en geniş şekilde kucaklayan eseri Aeneis Destanı'dır. Lucretius (M.Ö. 98-55) ve Horatius (M.Ö. 65-8) da mitolojiyi işleyen meşhur Romalı şairlerdir.

Yunan komedy ve tracedyalarının tek kaynağı Mitolojidir. M.Ö. 5. yüzyılda yaşamış olan üç büyük tracedya yazarı Aiskhylos, Sophokles ve Euripides ile komedy türünde yazmış olan Aristophanes; Latin edebiyatında ise Seneca (M.Ö. 4-M.S. 65) ile Plautus, mitolojik konuları ele alan şairlerdir.

Yunan Tracedyaları çoğu zaman bir drama etrafında cereyan eder:

Poseidon, şehre at; Athena da zeytin ağacı bağışlar. Atinalıların Athena'nın bağışını seçmeleri üzerine kızan Poseidon, yabasını yere vurur ve şehrin de içinde bulunduğu yarımada tuzlu sular altında kalır...

Herakles'in Zeus'un çocuğu olduğunu anlayan Hera, onunla sürekli uğraşır ve ölümüne sebep olur...

Ölümlü bir kadın olan Medusa, güzellikte Athena ile boy ölçüşmeye kalkışınca, Athena Perseus'a emrederek kafasını kestirir ve kalkanının üzerine takar. Vesâire, ve-sâire...

Görüldüğü üzere, zaman ve mekân şartlarına göre, bulunulan kültür ve imkân şartları nisbetince, insanlar çeşitli irtibat vasıtalarını kullanıyorlar. Şiir ve tiyatro, eski-lerin en başta kullandığı ve vazgeçilmez kendini ifâde etme biçimleri, araçları. Öyle ki, birçok toplumda şairler ve tracedya yazarları en üst seviyede hürmete lâyık gör-ülüyor. Hattâ Eski Yunan'da (Pityon) ismi verilen bir "Millet Sarayı" var ki, burada ziyafet veriliyor kendilerine. Hatırlanacağı gibi Sokrat, meşhur savunmasında, ken-disine ceza verilmesi yerine (Pityon)'da ziyafet çekilmesi gerektiğini ihtar etmişti kendisini yargılayanları alaya alarak... Günümüzde ise mâlum, "Mutlak Fikri" zin-danlara lâyık görüyorlar ki, kültür vasatını göstermesi bakımından önemli. Üstad Necib Fazıl'ın dediği gibi, "hiç olmazsa onlar, Sokratın savunma yapmasına izin vermişti!"

Eski Yunanistan'da, şehirden şehire dolaşarak Homeros'un şiirlerini okuyan şarkı-cılar bulunmuş; rapsod'lar. Rapsod'lara, bir nevi gezgin diyebileceğimiz gibi, aynı zamanda bu efsaneleri canlı tutan, insanları çeşitli ritüellerle heyecanlandıran ve anlattıkları ile seyirciler arasında bir bağ oluşturan kimseler olarak da bakabiliriz. Mitleri ezberden söyleyen bu kimselere saygı ile bakılırmış. Ritüel demişken, *Esatir ve Mitoloji*'deki "rit" bahsini hatırlayalım (s. 492):

- «RÎT:

- dinî âyin

- teshirine girilen şey...»

İslamcı Dergiler Projesi

Ritüeller, Mitolojik hikâyelerin belkemiğini oluşturur bir yerde olsa gerek; çünkü, "ritüel, Yunanlıların dromenon (dram) adını verdikleri "yapılan" eylemler bölü-müyle, muthos (hikâye) ismi ile ifâde edilen "söylenen" sözler bölümünden, yani mitos (mit) bölümünden oluşmuştur.

Ritüel, yalnızca eylemlerden oluşmuyor, onlara sözler, şarkılar, efsunlar da eşlik ediyor. Ritüel (tören-âyin), muhatabı teshir ediyor, büyülüyor. Bir diğer ifâdeyle, "geçmişte söylenenlerin tekrarı", bunların ardarda tekrarı sayesinde, hikâye oluna-nın o hikâyenin muhatabı ile bir nevi irtibatını sağlıyor ve Mit'lerin cansız bir "ef-sane" olarak kalmasından önleyip, "yaşayan", hayatiyet bulan bir hâl almasını sağlıyor.

Ritüellerin insanı kendi sınırlarını aşma yoluna doğru sevk etmesi bir yana, hikâye kahramanlarının yanında yer almasına ve kendi varlığının sınırlarını keşfetmesine

yol açmak gibi bir yönü de bulunuyor. İçinde bulunulan ândan Mitoslardaki kahramanların zamanına ritüellerle geçiş yapıyor.

Tiyatro'nun misyonu hakkında uzun uzadıya konuşmaya gerek yok sanırız. Eskiler tiyatroyu, sadece bir eserin sahnelendiği yer olarak değil, aynı zamanda belirli ritüellerin canlandırıldığı, sahnelenenin "teshirine girildiği" ve seyircilerin de buna iştirak ettiği "hayatiyet" tüten bir yer olarak görüyorlardı besbelli.

Çok değil, yakın bir zamana kadar Fransa'da Tiyatro, asillerin, tüccarların, askerlerin ve "aşağı tabakadan" sayılan halkın bir araya toplandığı, sadece seyretmek için değil, günlük dedikodulardan felsefi tartışmalara kadar birçok mevzuun konuşulduğu, âşıkların birbirini gördüğü, dilencilerin, üçkâğıtçıların da ortalarda gezdiği, kısacası toplumun bütün tabakalarının bir araya geldiği, her şeyin bu "rit" etrafında gerçekleştiği bir yerdı. (Sirano) isimli filmin ilk on dakikası, bu tiyatro üzerine verdiğimiz misâli pek güzel anlatır.

Nasıl ki ağır silahların, meselâ "top"un icâdı, surların arkasındaki şehirlerin artık korunmasız kalmasını sağladıysa ve neticesinde krallıklar bir bir çöktü ise, "sihirbaz feneri" sinemanın icâdı ile -müsbet yönleri ayrı bahis-, tiyatro'nun o toplayıcı, esrarlı, "doğrudan" ve "kanlı canlı" teshir edici özelliği kalmadı. Bir önceki yüzyıl ile bu yüzyılın insanını, tam aksi yönde, koltuklarına sessizce oturan, "teshirine girilen şey" ile daha zayıf bir seviyede alâkalanan ve sonrasında ise yine sessizce evine dönen bir ferd hâline getirdi. (Sihirbaz Feneri: Cam üzerine çizilmiş şekillerin büyütülmüş imajını bir ekran üzerine yansıtan optik cihaz. Projeksiyon âletinin daha ilkel şekli.)

Bunun peşinden, -şimdiki mahiyeti ile- atom bombasından daha tesirli ve tiyatro'ya nisbetle beğenmediğimiz (!) -ve yine müsbet yönleri ayrı bahis- "sihirli kutu" televizyon icâd edildi.

Sözlü mitik nakiller, yazılı mitolojik metinler, kanlı canlı ritüeller veya tiyatrolar gibi, "rapsod"lar da mühim. Mitoslardaki kolektif yapı, rapsodlar tarafından dinleyicilerin şuurlarına taşınır bir nevî; rapsod'ların şarkılarını söyleme hüneriyle, bu "rit"ler etrafındaki edebiyat zihinlere işlenir. Aynen bunun gibi, günümüzde sinema'nın da aynı fonksiyonu yerine getirmeye çalıştığı söylenebilir; yönetmenin vermek istediği mânâ, idealize ettiği şey, seyircinin ruhuna sesli ve görüntülü olarak kanalize edilir. Bu açıdan, sinema tekniklerinin bir çok hususta gelişmiş olması, renk uyumları, uyumsuzlukları, fondan gelen sesler, diyaloglar ve diğer bir çok unsur ile, pasif durumda ama büyülenmiş vaziyette bırakılan seyirci adetâ bir bombardıman altındadır.

Eski zamanların ateş etrafında yapılan ritüellerinin yerini, yeni zamanlarda -çağımızda- sinema ve televizyon almıştır bu anlamda. Biz de yine bir ışık (ateş) etrafında, sanki büyülenmişcesine, bir ritüele (anlatılan hikâyenin canlandırılmasına) katılırız. Aynen ritlerdeki gibi, ân'ı unuttur ve hikâyedeki kahramanın zamanına uyum sağlarız. Filmdeki kahramanın yerini alır, onun heyecanlarını duyar ve kendi sınırimızla karşı karşıya geliriz; onun aldığı nefesi alır ve bir nevî film kahramanını kendimizde yaşatırız. Ve âyin, "son" yazısını görünceye kadar devam eder.

Sinema sektörü, elbette “muhtevâ” olarak da Mitolojiye kayıtsız kalmamış ve birçok Mitolojik film yahud mitolojik unsurlar barındıran film sinemaya aktarılmıştır. Ayrıca, tarz olarak mitolojik unsurları günümüz dünyasına uyarlayarak çekilmiş bir sürü film de mevcut. “Star Wars” yahud “Tarzan” gibi filmleri de bu kategoriye eklemek gerekir sanırız.

Bu filmlerden bazıları şunlar:

Yüzüklerin Efendisi (Lord of the Rings Trilogy) (2001-2002-2003)

Gece Nöbeti (Nochnoy dozor / Night Watch) (2004)

Amélie (2001)

Hulk (2003)

Pan'ın Labirenti (El Laberinto del Fauno) (2006)

Watchmen (2009)

Yurttaş Köpek (Mah Na Kahorn / Citizen Dog) (2004)

300 (2006)

Dr. Parnassus (The Imaginarium of Dr. Parnassus) (2009)

Beowulf (2007)

King Kong (2005)

Manhattanda Sihir (Enchanted) (2007)

Sudaki Kadın (Lady in the Water) (2006)

Hellboy II: Altın Ordu (Hellboy II: The Golden Army) (2008)

Clash of the Titans (1981)

Jason and the Argonauts (1963)

Siyah Orfe (1954)

Truva (2004)

Percy Jackson ve Olimposlular: Şimşek Hırsızı (2011)

Narnia Günlükleri (2009-2011)

Son olarak diyeceğimiz şu ki, efsanelerden masallara, mitlerden çeşitli kültürlerdeki ritüellere kadar hepsinin “hakikati olan” bir yanı var mutlaka. Çünkü bu âlemde her ne varsa, “asıl” peygamberler vasıtası ile ulaştırıldı bize. Ne var ki, zamanın yorulmaz çarkları döndükçe, birçok kültür ve medeniyetin üzerine toz bulutları kondu; aynalar paslanınca, “asıl” görünmez ve giderek hatırlanmaz oldu. Abdülhakîm Arvasî Hazretlerine kible istikâmetindeki haç’a benzer bir sembol gösterildiğinde, “ne niyetle bakarsanız odur!” buyurmuşlar. Salih Mirzabeyoğlu gibi

mütefekkirlerin kıymet ve misyonu işte bu noktada ortaya çıkıyor. Salih Mirzabeyoğlu da bütün bir Mitoloji kültürünü bir uçtan bir uca eleyip, bizlere 21. yüzyıl ve İBDA Çağı'nın "kültür"de başladığını ilân ediyor. Ve eseri ile sanki şöyle sesleniyor:

- «Bir şey, hatırlattığı şeydir de!» [*]

* Salih Mirzabeyoğlu, **Telegram** -Zihin Kontrolü-, İBDA Yayınları, İstanbul 2003.

KAYNAKLAR

Özhan Öztürk, **Folklor ve Mitoloji Sözlüğü**, Phoenix Yayınları, İstanbul 2009.

Concise Oxford English Dictionary, Oxford University Press, 2004. Mitoloji Maddesi: "1) A collection of myths, especially one belonging to a particular religious or cultural tradition. 2) A set of widely held but exaggerated or fictitious stories or beliefs. 3) The study of myths."

Rosa Agizza, **Antik Yunan'da Mitoloji** –Masallar ve Söylenceler, Trc: Zühre İlkelen, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul 2009.

Hesiodos, **İşler ve Günler**, Trc: Suat Yakup Baydur, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1948.

Salih Mirzabeyoğlu, **Esatir ve Mitoloji** -Güneş ve Ay-, İBDA Yayınları, İstanbul 2010.

Ömer Tecimer, **Sinema Modern Mitoloji**, 2 Basım, Plan B Yayınları, İstanbul 2006.

Salih Mirzabeyoğlu, **Büyük Muztaribler** -Düşünce Tarihine Bakış-, Cild 2, İBDA Yayınları, İstanbul 2003.

Salih Mirzabeyoğlu, **Yağmurcu** -Gerçekliğin Peşinde-, İBDA Yayınları, İstanbul 1996.

Stefan Zweig, **Kendi Hayatının Şiirini Yazarlar** -Casanova, Stendhal, Tolstoy-, Trc: Ayda Yörükan, Doğu Batı Yayınları, Ankara 2011.

<http://www.msxlabs.org/forum/soru-cevap/332505-edebiyatta-mit-nedir.html#ixzz1gVgxGwf0> (24 Mart 2012)

“KABALA’NIN TEMELİNDE İSLÂM TASAVVUFU VAR”

Röportaj: Birol Biçer

KABALA NEDİR?

İbrance “gelenek” anlamına gelen Kabala, bir anlamda Musevîliğin mistisizmi, bâtinî yorumu olarak da nitelendirilen bir öğretiler. Teşbihte hata olmaz, Musevî tasavvufu da denilebilir. Mistik bir öğretisi metodu olan Kabala 12. yüzyıldan sonra Musevî mistisizmini etkileyen bir akım olarak da nitelendiriliyor ancak kökeni çok daha eski devirlere kadar uzanıyor. Tevrat’ın özlü anlamlarını, gizli bilgilerini ve tanrıya ulaşma yollarını öğreten, esas olarak sözlü geleneğe dayalı bir yol...

TAKDİM

Haftalık Aktüel dergisi editörlerinden Birol Biçer’in gerçekleştirdiği ve ilk kez Akademya’da yayınlanmak üzere gönderdiği bu röportajı (dergimizin çıkış periyodu dolayısıyla aktüelitesinin geçmemesi için bir süre sonra Aktüel dergisinde de yayınlandı), “bâtinî-ezoterik” çerçevede İslâm’ın tesirine ve ezici hâkimiyetine bir nişâne olarak yayınlıyor, Birol Biçer dostumuza çok teşekkür ediyoruz.

Amerikalı Musevî araştırmacı Thomas Block’un şok tezi: “Kabalistler 12. ve 13. yüzyılda sûfilerin düşüncelerini aldılar ve bunları kendi mistisizmlerine yerleştirdiler. Daha sonraki asırların Musevîleriye bunları kendi an’anevî düşünceleri olarak benimsediler.”

Thomas Block’un Amerika ve Türkiye’de aynı anda yayımlanan kitabı beraberinde büyük tartışmaları da getirecek gibi görünüyor. “Şalom-Selâm: Gizemli Bir Kardeşliğin Öyküsü” kitabının kendisi de Musevî olan yazarı Thomas Block’a göre, Musevî Kabala mistisizmi Müslüman sûfilerin öğretileri üzerine kuruldu. 10 yıl önce giriştiği araştırmaların sonunda Thomas Block karşılaştığı tarihî realiteyi kitabında şu sözlerle anlatıyor: “Ortaçağ’daki bir iki münferit etkileşimden ziyade, çok az bilinen akademik yayınlarda İslâm mutasavvıflarını ve düşünürlerini inceleyip onların fikirlerini benimsemiş Musevî mistikleri ve düşünürleri ihtiva eden tozlanmaya yüz tutmuş birçok makaleyle karşılaştım. Solmaya yüz tutmuş sayfalarda yazılı son okumaları da bitirip notlarıma baktığımda, İslâm’ın başlangıcından bugünkü Musevî âyinleri ve tefekkür uygulamalarına kadarki süreçte İslâm tasavvufunun Musevî düşüncesi ve uygulamalarının gelişimine hiç aralıksız etki ettiğini buldum.” Block’un deyişiyle “Kabalistler 12. ve 13. yüzyılda sûfilerin düşüncelerini

aldılar ve bunları kendi mistisizmlerine yerleştirdiler. Daha sonraki asırların Musevîleriyse bunları kendi an’anevî düşünceleri olarak benimsediler”. Block’un şu satırları bir anlamda araştırmasını da özetliyor: “Kabala’nın temel nazariyatı bile İslâm tasavvufunun ilk dönemlerinden ilham almıştır.” Thomas Block’u İstanbul’da yaladık ve kitabını konuştuk.

Kitabınızın temel tezi nedir? Sizi böyle bir konuyu araştırmaya sürükleyen ne oldu?

Henüz 11 yıl öncesine kadar sûfizm hakkında hiçbir şey bilmiyordum. O dönemde İdris Şah’ın *Sûfiler* kitabını okudum. Bu kitapta İslâm tasavvufunun yanı sıra Orta Çağ’daki Musevî mistisizminden de bahsediyordu. Bir Musevî olarak bu kitap oldukça ilgimi çekti. Bu kitapta diğer alanlarla beraber Musevî ve Müslümanların mistik alanlarda da birlikte çalışmalarına örnekler veriliyordu. Neticede bu benim için inanılmaz bir şeydi; zira benim bildiğim kadarıyla bu iki topluluk arasındaki ilişkiler 1300 yıldır oldukça kötü bir durum arz ediyordu. Bu konuda daha çok okumaya, daha fazla bilgi bulmaya karar verdim. Başlangıçta bu konuda bilgi toplamak oldukça zor oldu. Amerikan Kongre Kütüphanesi gibi yayınlanan bütün ciddi kitapların bulunduğu muazzam bir kaynaktaki eski çalışmaları taradım. Böylelikle Musevîlerin 1000 yıl boyunca sûfî düşünceleriyle çalışıp dinimizi ve mistik düşüncemizi yenilediklerini gördüm. Orta Doğu’da uzun zamandır yaşanan çatışmayı gördüğüm zaman bu durum bana inanılmaz çarpıcı ve önemli göründü. Böylece 10 yıl önce bu kitabı yazmaya başladım ve ancak bitirdim.

“YAHUDİLİĞİN BÜYÜK MÜFTÜSÜ”

Şahsî inancınızı öğrenebilir miyim?

Ben Musevîyim ve maneviyatçı yollara inancım oldukça güçlü. Müesseseseleşmiş inançlardan pek hoşlanmıyorum ama insan kalbini öne çıkaran, mistik yolları tercih ediyorum.

Kitabınızda Musevî sûfilerden bahsediyorsunuz. Müslümanlarla Musevîler arasındaki bu dinî ve mistik etkileşimin tarihi içerisinde size en çarpıcı gelen ne oldu?

Büyük Musevî düşünürü Abraham Meymunides’in, mükemmel bir “Musevî sûfisi” olduğunu söyleyebilirim. Pek çok görüşünü İslâm sûfilerinden almıştı ve sinagoglarda sûfiler gibi ibadet ederdi. Üstelik Meymunides, Arap dünyasındaki en büyük Musevîydi. Onun gibi Musevîlerin yüzde 90’ı yüzlerce yıl Müslüman hâkimiyetinde yaşadılar. Bu coğrafyada âdeta “Musevîliğin büyük müftüsü” idi. Benim tabirimle Musevî bir sûfîydi. Üstelik bu görüşlerini yazdığı mektuplarla bütün dünyaya da yaydı. Abraham kendi çağdaş Musevî geleneğini hayata geçirmek için yüzünü Sûfî modeline döndü. Onun bu durumu maalesef tarihlerde gözden kaçırılmış çok önemli bir noktadır. Bugün Ortaçağ’daki Musevî mistisizmini okuyan bir insan, kitaplarda Müslümanlardan bahseden tek kelimeye rastlamaz. Bence bu resmen bir suçtur. Çünkü durumun öyle olmadığı tarihte çok açıktır. Bir başka Kabalisti daha

örnek verebilirim. 13. yüzyıl Kabalacısı Abraham Abulafia da sûfilerden çok derin ve rafine düşünceler aldı. Bunlar Musevî mistisizmde günümüzde de geçerli olan düşüncelerdir, ancak Musevîler bunları Müslümanlardan aldıklarını kabul etmez, kendilerine mâlederler. Oysa tanrı ve ibadetlere yaklaşımla ilgili bu fikirler 13. yüzyılda benimsendikleri zaman Musevîler için tamamen yeni şeylerdi. Şimdi insanlar tarihe başka gözlüklerle, günümüzün gözüyle ve politik baktıkları için bunları görmek istemiyorlar.

Kabala o yüzyıllarda İslâm’dan çok şey aldı diyorsunuz? Kabala mistisizmi daha önce var mıydı?

Kabala geleneği 12. yüzyıldan beri mevcut. İslâm’dan önce Talmud geleneğinin olduğu daha önceki dönemlerde de bazı fikirler vardı ancak bunlar zamanla kaybolmuştu. Ancak 7. ve 8. yüzyıllarda da Müslüman sûfiler eski peygamberlerden, İbrani gelenekten de beslenmişlerdi. Yani karşılıklı bir etkileşim oldu. Ama Kabala asıl 12. ve 13. yüzyıllarda oluşmaya başladı.

Mutasavvıfların fikirlerinden beslenen başka Musevî din adamlarından da bahsedebilir misiniz?

Meselâ Musevîlik mistisizminin son büyük üstadı Baal Şem Tov’un 1700’lerde Doğu Avrupada Hasidi ibadeti geliştirdiği sıralarda İslâm bu yeni Musevî mistik hareketin oluşumunda oldukça etkili oldu. Ama o cazibesine kapıldığı kendinden önceki asır Kabalistlerinin düşüncelerinin İslâm’dan alındığını bilmiyordu. Bir diğer örnekse Sabetay Sevi... Sabetay Sevi’nin düşünceleri Avrupada pek çok haham üzerinde etkili oldu. Baal Shem Tov üzerinde doğrudan etkisi olan Sabetay Sevi, din değiştirmiş Sebatay Sevi’dir. Sevi, tamamen Musevi bir sûfidir. Bir elinde Kur’an, diğerinde Tevrat olduğu ifade edilir. 12. yüzyılın tanınmış Sefarad şair ve düşünürlerinden Judah Halevî de rehberlik için yüzünü sûfilere dönenlerden. Endülüslü Moses İbn Ezra da Arap dilinden ve İslâmi düşünceden etkilenenlerden.

İslamcı Dergiler Projesi

“KABALİSTLER SÜFİLERE ÇOK ŞEY BORÇLULAR AMA...”

Musevî mistiklerinin İslâm tasavvufundan hareketle Kabala’yı oluşturdukları tezi biraz fazla iddialı görünmüyor mu? Etkileşim demek daha doğru olmaz mı?

Tabii ki karşılıklı etkileşimler oldu. Örneğin Meymunides, İslâm düşüncesinden aldığı gibi onu etkiledi de. Aşırı iddialı bulmuyorum zira Musevîler üzerinde Yunan felsefesi gibi başka pek çok etkiler de oldu. Ben sadece İslâm tasavvufunun etkileri kısmından bahsediyorum. Bu yaklaşım günümüzdeki siyasi sebeplerden doğan uzlaşmazlıklar içinden bir kapı aralayabilir. Sadece Musevî mistisizminden bahsetsem, binlerce sayfa yazmam gerekir. Benimki bu tarihin sûfiler ve Musevîler arasında geçen bir parçası ama çok önemli bir parçası...

Peki bu durumda araştırmanızın yol açtığı yankılara bakarak Kabala mistisizmi İslâm tasavvufunun bir yan ürünüdür diyebilir miyiz?

Evet bu etki çok güçlü. Bazı Musevîler ve hahamlar da sizin gibi tezimin fazla iddialı olduğunu söylediler. Evet ben diyorum ki, Kabala ve sûfizm özünde aynı şeyler ve

Kabalistler sûfilere çok şey borçlular ama her şeyi değil. Kitabım sadece bu ilişkiyi ele alıyor.

Yâni, Kabala İslâm tasavvufu üzerine inşa edilmiştir diyebilir miyiz?

Hayır, bunu değil ama tasavvufun Kabala’ya günümüzde söylendiğinden çok daha güçlü bir etkisi olduğunu vurgulamak istiyorum.

Müslüman sûfilerin Yahudi mistikleri üzerindeki etkisi nasıl gerçekleşti?

Öncelikle o dönemin Musevî âlimlerinin sûfilerle dostlukları ve irtibatları vardı. Musevîlerin kütüphanelerinde mutasavvıflara ait metinler, Arapça metinler bulunduruluyordu. Kabala’nın temel nazariyatı bile İslâm tasavvufunun ilk dönemlerinden ilham almıştır. Bu noktada Kahire’de bir sinagog odasında bulunan *Cairo Geniza* denilen Ortaçağ metinleri çok önemlidir. Buralarda Gazalî, Hallac-ı Mansur gibi pek çok sûfiye ait metinler bulundu. Musevî kütüphaneler İbranice harflere dökülmüş İslâmî metinlerle doluydu. Ortaçağ’ın Mısır Musevî kütüphanesi Musevî metinleri kadar tasavvufçuların da eserleriyle de doluydu. David ben Joshua Meymunides’in Halep’te oluşturduğu Batı Akdeniz’in en büyük kütüphanelerinden birinde Musevî kitaplarının yanında tüm tanınmış sûfi yazarların eserleri bulunuyordu. Bunların dışında 15. ve 16. yüzyılın Kabalistleri de Müslüman mutasavvıfların fikirlerini Musevî düşünceleri sanarak benimsiyorlardı. Yâni 12. ve 13. yüzyılda Kabalistler sûfilerin düşüncelerini aldılar ve bunları kendi geleneklerinin içine yerleştirdiler. 15., 16. ve 17. yüzyıldakilerse bunları kendi an’anevî düşünceleri olarak benimsediler.

Peki, geçmişte İslâm tasavvufunun bu etkisinden bahseden araştırmacılar olmadı mı?

Tabii ki, bu ilişkiden bahseden yüzün üzerinde kitap mevcut. Ancak bugün bu ilişkiye değinilmek istenmiyor. Bu etki büyük kamuoyuna duyurulmuyor. Benim istediğimse bu durumu değiştirmek. 100-150 yıldır Müslümanlarla Musevîlerin arasında devam eden problemler, Pan-arabizm, sömürgecilik, Avrupa’da Musevîlerin başına gelenler gibi pek çok sebep yüzünden tarihin bu gerçeği yeterince bilinemedi. Politik sebepler de bunun önüne geçti.

Hem Amerika’da hem de Türkiye’de hahambaşılarla görüştünüz. Onların ve diğer Yahudilerin tepkileri nasıl oldu?

Oldukça nâzik, oldukça ilgili ve açık görüşlüydüler. Meselâ Musevî Türk Cemaati hahambaşılığı Genel Sekreteri Yusuf Altuntaş bana “Tabii ki bunları biz de biliyoruz, yazmana bile gerek yoktu!” dedi. Ama Amerika’daki haham gibi bana “Sen ne diyorsun, bunları nasıl söyleyebilirsin” diyen de oldu.

Peki ya memnun olmayanlar?

Tabii ki memnun olmayanlar da olacaktır. Ama ben her şeyden önce Orta Doğu’da süren bu uzlaşmazlığa bir köprü oluşturmak istiyorum.

İÇİMİZDEKİ GÜNEŞ VE AY

Ayşegül Ahfa

İNSAN -Erkek ve Kadın- adlı eserinde, “Aşk, insanı mevzuuna uygunlaştıran bir çekim ilâcı, mevcut olana kanaat ve elde edilmesi mümkün olmayana âit arzuyu terketmektir, mevcut olana kanaatten kasıd, kavuşmak mümkün olmasa bile, nasıl ki âşık olunandan, o hâlden vazgeçilemez. Tam da imânın tarifi!” diyen İBDA Mimarının çizdiği hâle uygun olarak; Güneş ve Ay’ın hayatımız içinde en mühim temel unsurları temsil ettiğini ve bu iki “sembol”ün insanlık tarihi boyunca tüm kültürlerin baş kahramanları ve yol göstericileri olduğunu görüyoruz. Bu çerçevede, tüm hakikatlerin son temsilcisi Kur’ân’da anlatılan, Hazreti İbrahim’in bir “insan” olarak Hakk’ı arayışındaki yolculuğunda, “Güneş, Ay ve Yıldızlar” temasını örnek-lendirmesi, çok ince hakikatlere işaret ediyor sanırız.

İbrahimî bir bakışla, müşriklerden olmadan, hikmete odaklı güneş ve ay...

Güneş, hayat veren enerji kaynağımız... Onun doğuşu ve mevsimler içindeki seyri bile psikolojik olarak insanı etkileyerek tesiri altına alır: Bulutlu ve yağmurlu sonbahar-kış havası ile açık ve güneşli bahar-yaz havasının oluşturduğu etki, gözle dahi görülebilir.

Babil’de “Şamaş” ismini alan Güneş Tanrısı, eski Mısır mitolojisinde, “RA” olarak en büyük tanrı iken, eski Yunan ve Roma’da Güneş “Apollon” olarak resmedilir. Güneş, erkek bir sembol olarak değerlendirilse de, gerek Batıda gerekse Doğu mitolojilerinde Güneş tanrıçaları vardı. Türklere ait birçok efsânede Ay erkek, Güneş dişi olarak idrak edilir. Bir Kazak efsanesinde, eskiden Güneş ve Ay’ın iki güzel kız olduğu anlatılmaktadır. Birbirlerini kısıkanan bu ikiliden Güneş, Ay’ın yüzünü tırmalar ve böylece Ay’ın yüzündeki lekeler oluşur. Öte yandan Ay da Güneşe yaklaşmaz ve onu uzaktan kızdırmaya çalışır. (Ay, dünyanın çevresinde güneşe kaçak,

kurnaz!). Ayrıca erkek için kullanılan Ay atam (ay baba) ve dişi için kullanılan Ay-va (ay yüzlü) tabirlerinde, Türk ikonografisinde karşımıza çıkan şematik ay yüzlü insan tasvirlerine işaretler var. [1]

Sevgili Peygamberimize atfen Medine'ye hicretlerinde halkın sevinç içinde söylediği meşhur ilahide, "Ay doğdu üzerimize" mısralarıyla Ay, Sevgili Peygamberimiz'i temsil etmişti. Selçuklu mimarisine âid birtakım örneklerde erkek ve kadını temsilen (daire ve ışınlı daire) Ay (hilâl) ve Güneş kabartmaları bulunmaktadır. Azerbaycanlı Türk araştırmacı Seyidov'a göre, eski Türklere âit "Tangrı" kelimesinin kökü "tan"(g)dır. Birçok Türk lehçesinde tan, Güneşin doğduğu yerdir. Bu nedenle "tangrı" sözcüğü Güneşle ilgilidir yahut Güneşi çağıran, doğmasını sağlayan anlamındadır. [2]

Şamaş; Asur ve Babil'de tapılan Güneş Tanrısı'nın Akadca ismi. Sümer mitolojisi-ndeki Utu'nun karşılığı... Babası Sin (Nanna-Ay)... Şamaş, Arabça'ya Şems olarak geçmiştir. Şems, Güneş demektir. Şamaş'ın bazı Batı dillerindeki değişmiş şekli, meselâ İngilizcede Sun, Almancada Sonne'dir. Batıda Güneşe tapınılan dönemlerde haftanın bir günü Güneşe adanmıştı. Böylece "Güneş günü" anlamında Sunday (İngilizce), Sonntag (Almanca), Güneş tapınmasındaki isimlerdendir. [3]

En eski belgeler Orhun Abideleri'nde Umay, tanrıça yahud dişi bir ruh olarak ele alınır. Nitekim Hind mitolojisinde de Uma isimli bir tanrıça var. Uma kelimesi ılık anlamında olup, güneşle ilişkilendirilmesinden dolayı tanrıça Umay'la bağlantılı. Güneş'in sarı rengi yüzünden Türk kavimlerinde Sarı Kız da denilmekte. Eğer kelimeyi Türkçe kabul edersek, Ay kelimesi de Umay'a yakın durmaktadır. [4]

Annelerimizden duyduğumuz Uma(cı) tabiriyle korkutulmamızın da bu kütle yakın ilgisi var gibi görünüyor. Abdülkadir İnan'ın *Tarihte ve Bugün Şamanizm* adlı kitabında, ilk insanın yaradılışının Güneş Saratan (Yengeç) burcundayken ve kadının yaradılışının da Güneş Sünbüle (Başak) burcundayken gerçekleştiğine temas eden mitolojik bir hikâye mevcut:

- «... İlk çağda yağmurun meydana getirdiği sellerin tesiriyle, Karadağcı olarak anılan bir dağdaki mağaraya sürüklenen çamur, insana benzer yarıklara dökülmüş. Balçık hâlindeki su ve toprak bir süre bu yarıklarda kalmış. Daha sonra Güneş Saratan (Yengeç) burcunda ve güçlü ısıyla kalıba dökülmüş su ve toprağı pişirmiş; böylece üç temel unsurun şekillendirdiği bu yığın üzerine başka bir unsur olan rüzgârın esmesiyle, Türkçe Ay Atam denilen ve adı Ay Baba anlamına gelen bir insan ortaya çıkmış. Mağaranın burada ana karnı fonksiyonu gördüğü dikkat çekmektedir. Ay Atam iyi havalı, tatlı sulu, yaşamaya elverişli bir yere iner. Burada kutsal dağ ve mağara kültüne

1 Yaşar Çoruhlu, Türk Mitolojisinin Ana Hatları, Kabcacı Yayınları, İstanbul 2006, s. 31.

2 Yaşar Çoruhlu, Türk Mitolojisinin Ana Hatları, s. 22.

3 <http://tr.wikipedia.org/wiki/%C5%9Eama%C5%9F> (16 Aralık 2010).

4 Yaşar Çoruhlu, Türk Mitolojisinin Ana Hatları, s. 40.

işaret edilerek, yüksek yerden alçak bir yere, daha uzak bir ihtimalle gökten yere inildiği kastediliyor olmalıdır. Aynı işlemler daha sonra bir kez daha tekrarlanır. Ancak o sırada Güneş Sünbüle (Başak) yıldızında olduğundan, toprağın pişmesi güneş aşağıya indiğinde gerçekleşir ve pişen bu topraktan dişi yaratılır. Ay-va ile Ay Atam'ın evlenmesi sonucunda yirmisi erkek, yirmisi dişi kırk çocuk dünyaya gelir. Bunlar birbirleriyle evlenirler ve böylece söz konusu Türk toplumu ortaya çıkar...» [5]

Bu mitolojik yaradılış hikâyesinde gerçeklik payının olmadığını düşünmek çok hatalı olur. Bu mevzuyla astrolojinin sembol diliyle bakmayı deneyelim:

İlk insanın yaradılışının Güneş Yengeç burcundayken gerçekleşmesi bilgisi, şöyle de tefsir edilebilir. Yengeç burcunun yöneticisinin Ay olması bakımından, yaradılış hikâyesi hissî-manevî melekelerin daha zengin ve güçlü olduğu bir süreçte işaret ediyor. Özellikle de Muhyiddin-i Arabî Hazretleri'nin Ay hakkında verdiği şu bilgiyle: "Ay, dünyamız göğünde bulunan beyaz renkli bir kevkebtir. Bu uyduya nisbet edilen gün Pazartesi günüdür. Ay ile ilgili burç da Yengeç burcudur. Vekil Melâikesi de (Allah'ın selâmı üzerine olsun) Cebrail'dir. İlahî güzel adlardan intisabı olan adlar da Ya Rahman – Ya Rahîm'dir... Havva anamızla Âdem babamız bu günde yaratıldılar." [6]

Yengeç'in kabuğu... Dış etkilere karşı koruma altına alınan... Ebeveyni temsil eden Güneş, Yengeç burcunda... Ay ise, anneye misâl... Mağara, yengecin kabuğu... Şekillendiren, biçimlendiren, merhametle yaratan ve bu özelliklerle yarattığını donatan, Rahman - Rahîm ALLAH... Besleyen, büyüten... Yengeç burcunun haritada dördüncü evi temsil eden mânâlar içindeki yeri: "Ruh, ruhun derinlikleri, önsezi ve rüyalar, kökler, ev, güvence, saadet ihtiyacı, anavatan ve anavatan hasreti, aile kökleri, baba imajı, anâne, hayat tarzı. Benliğin derinlikleri, derin duygular, şuur-altı." [7]

Dördüncü Ev, haritanın en altındaki önemli köşe noktası... Öncü, içedönük, dişi... Yağmurun meydana getirdiği seller... Yengeç burcu, Su elementi... Öncü... Dişi... Balçık, su ve toprağın karışımı... Yengeç burcu 21 Haziran – 21 Temmuz... Güneş yeryüzünü tüm sıcaklığı ile sararken... İlk insanın yaradılışına tesir eden etkilerden sadece birkaçı. Ve güneş Başak burcundayken yaratılan ilk kadın... 21 Ağustos – 21 Eylül... Sembölü Başak yahud kucağında bir bebekle oturan saf, bakire... Hazreti Meryem'e ithaf... Saflığın, temizliğin, üretkenliğin, verimin, anneliğin sembolü... Elementi toprak, değişken, dişi... Başak, mükemmele ulaşan insan modeli... Analizin ve kusursuzluğun sembolü... En ince detayına kadar plânlanarak, her şeyin düşünülerek adım adım mükemmele ulaştığı yaradılışın sembolü...

5 Yaşar Çoruhlu, Türk Mitolojisinin Ana Hatları, s. 24.

6 Muhyiddin-i Arabî, Saatlerin Hazinesi, s. 97.

7 Barış İlhan, Astroloji Dersleri, İlhan Yay., İstanbul 2004, s. 144.

“Kendi potansiyellerinin en üst, en arıtılmış seviyesine çıkmak, hangi doruğa ulaşırsa ulaşsın hedefi daha yukarıdadır. Başak’ın ana kaynağı şahsî dönüşüme duyduğu açlık ve mükemmellik duygusudur. Gerçeklerle ilgili kılı kırk yaran, vicdanlı bir dürüstlüğü vardır. Mükemmel ile gerçek arasındaki gerilim Başak’ın büyümesini hızlandırır, yönlendirir ve onu değişime zorlar.” [8]

Başak burcunun yönetici gezegeni Merkür. Yunan mitolojisinde “Tanrıların habercisi” diye geçer. Şuur ve şuuraltı arasındaki haberci... Haberleşme, zekâ, öğrenme, merak... Kadın; haberleşme, zekâ, üreten verimlilik, inceleyici, araştırmacı, tahlilci zekâ... Merkür Başak burcunda, inceler, eleştirir ve mükemmel için çalışır. Yine Muhyiddin-i Arabî Hazretleri Güneş hakkında şöyle diyor: “Güneş ile ilgili burç Aslan burcudur. Madeni ise altın madenidir. Giyeceklerden ise sarı ipekli olanlardır, Melâikelerden ise Rukyail’e, Esmâül Hüsnâdan “Ya Hayy Ya Kayyum”a intisabı vardır.” [9]

Salih Mirzabeyoğlu buna dair , alt başlığı “GÜNEŞ VE AY” olan *Esatir ve Mitoloji* isimli eserinde şöyle der:

- «ALLAH’IN ZÂTÎ SIFATLARINDAN HAYAT
VÜCUD SIFATININ HEMEN AYNİ
EN GENİŞ VE KÂMİL
İLİM SIFATI İLE MUTTASIF
BUNA DAİR – İRADE VE KUDRET...

(...)

İNSAN – BERZAH

Allah’la Halk âlemi arasında
bütün sırları ihtiva eden

bütün sıfat ve mertebeleri kabul edici
bir HAYVAN

malûm hayvanda HAYAT’ın

en bariz görüntüsü ve bizden farkı

TEKLİFE MUHATAB DEĞİL

seçme hürriyeti yok

yanlışlığa düşmesi yok

bu yüzden İNSAN’dan aşağı

bu yüzden İNSAN’dan üstün...

(...)

BİLME erkektir – YAPABİLME dişi

doğuran yapabilme

8 Barış İlhan, Astroloji Derstleri, s. 58.

9 Muhyiddin-i Arabî, Saatlerin Hazinesi.

bu yüzden EN AĞIR YÜK bizim:

- “dağların ve taşların BİLE

kabul etmediği EMANET...”

biziz eşya ve hâdiseyi teshire memur

HALİFE denilmeye namzed

biziz Allah'ın kendi MARİFETİ'ne

ulaşması için yarattığı kul

Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanmaya memur

İNSAN

olmamız gereken diye anla...» [10]

Mitoloji, psikoloji ve astroloji üçlüsü, insanın sırlarının çözülmesinde, bilinmeyen yönlerinin açığa çıkarılmasında mühim veriler sunuyor elimize. Dolayısıyla mitolojiye de bakışımız insanın mükemmele ulaşma yolculuğunda, tabiatında ortaya çıkan tezahürleri izlemekten başka bir şey değil... Tüm toplumların kültürlerine göre şekillenen bu hikâyelerde üstün kabiliyetli olarak görülen bu insanların her birinin farklı özellikler ve kabiliyetler gösteriyor olması, her insanın kendi içindeki “kemâl”i keşfinin benzersiz bir insan modeli ortaya koyduğunun bir ifadesi gibi. Kezâ İBDA Mimarı Salih Mirzabeyoğlu şöyle der:

- «... EZEL ve EBED arasını birleştiren İNSANÎ HAKİKAT”le ilgili bu varlık ve varoluş meselesi içine ESATİR ve MİTOLOJİ bahsini de ruhî, tarihî, ilmî, sanat ve bilhassa insanoğlunun maveraî iştiağını gösteren... (...)

İSLÂM VE MİTOLOJİ: İyi veya kötü olarak nitelemeksizin veya nitelemenden önce, ruhun tezahürü ve delili hâlinde bütün insan faaliyetlerinin oluşturduğu bir yumağı andıran MİTOLOJİ, bu görünüşü ile dışı bir ilim olan psikolojinin, adeta en genel ifâdesidir...»

Kaldığımız yerden devam edersek: Ateş elementini temsil eden Güneş ve su elementini ifade eden Ay, astroloji ilminde gezegen olmayan iki mühim fenomendir. Güneş, egonun, “ben”likle ilgili canlılığın kaynağı, kendimizi ifade ettiğimiz, gösterdiğimiz, parladığımız, ışık saçtığımız kimliğimizin kökeni. “Benlik dediğimiz zaman neyi anlamalıyız?” sorusunun cevabına Jung şöyle diyor:

- «Ben, ego deyince, benim şuur alanımın merkezini oluşturan ve yüksek derecede bir süreklilik ve kimliğe sahip gibi görünen anlatımlar ve fikirler kompleksini anlıyorum». [11]

10 Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji –Güneş ve Ay-*, İBDA Yayınları, İstanbul 2010, s. 172 – 173.

11 Jolande Jacobi, C. G. Jung Psikolojisi, İlhan Yay., İstanbul 2005, s. 21.

Bu çerçevede bir diğer tesbit:

- «Güneş için kullanılacak temel tanımlayıcı sözcüklerden biri de “irade”dir. Güneş, kişinin bir parçasıdır, kişiyi merkezileştiren bir parçasıdır. Bir haritada Güneş’in bulunduğu yer, kim olduğumuzu anladığımız, tasdik edilmek istediğimiz ve tasdik edilme yoluyla kimliğimizi güçlendirdiğimiz alandır.» [12]

Tüm mitolojiler incelendiğinde, Güneş’in “kahraman”ı temsil ettiğini görürüz. Güneş, kimlik duygumuzla bütünleştirdiğimiz kahramanı da ifade ediyor o zaman. Kahraman ise hayatımız boyunca kendimize örnek edindiğimiz mükemmel insan. İBDA Mimarı Salih Mirzabeyoğlu *İNSAN –Erkek ve Kadın* isimli eserinde mükemmel insan “İnsan-ı Kâmil ile eş mânâlı tâbirler”i şöyle sıralamış:

- «Muhammedi Nur...

Küllî Ruh...

Âlemin Ruhu...

Hakikatlerin Hakikati...

YARATMADA VASİTA OLAN HAKK...

Hayat Feleği...

Ferdî Cevherin Aşlı...

Küllî Hakikat...

Kitab...

Feyiz Veren...

Dairenin merkezi...

Aklı Evvel...

KALEM-İ ALÂ...

Yüce Arş...

İmam-ı Mübin...

LEVH-İ MAHFUZ...

Allah’ın Vekili...

Allah’ın Gölgesi...

Birleştirici Nüsha...

Birleştirici Hakikat...

Varlık ve Birliğin Aynı...

Hakk’ın ve Hakikatin aynası...

BERZAH...

EZELİ İNSAN...» [13]

12 Sue Tompkins, *Astrolojide Açılar*, İlhan Yay., İstanbul 2009, s. 12.

13 Salih Mirzabeyoğlu, *İnsan –Erkek ve Kadın*, İBDA Yay., İstanbul 2008, s. 27.

Tüm bunlara mukabil, gördüklerimiz, “mükemmel insan, Güneş’ini en iyi biçimde kullanan insan mı?” sorusunu ister istemez aklımıza düşürüyor. “Ben kimim, ne istiyorum, ne yapmalıyım, niye varım, varlığımın anlamı ne, beni özel kılan ne?” sorularının cevabını arayan ve bulan kişi, Güneş’ini doğru kullanabilen kişi olabilir. Bu konuda Astrolog Barış İlhan şu yorumda bulunuyor:

- «Bütünlüğe ve eşsizliğe ulaşabilmek için ruhumuzun çeşitli yönlerini bir merkez etrafında toplamamız gerekir. Bir bakıma güneş sisteminde olduğu gibi kendimizi kendi güneşimizin etrafında döndürmemiz gerekir. Ancak güneşin çekim gücü çok fazla olursa diğer psikolojik özelliklerimizi kendine çekerek yutar, eğer çok zayıf olursa bu özellikler bir başka güneşe doğru giderler. Dolayısıyla güneşin çekimini tam kıvamında tutarak, diğer fonksiyonlarımızın da tüm potansiyelleriyle çalışmalarını sağlamamız gerekir. Kısaca güneş insan kişiliğinin yerçekim merkezidir.» [14]

Ve yine Jung da, insan “psişe”sinde önemli yer tutan “düşünme, hissetme, sezme” fonksiyonlarının hepsinin şuura çıkartılabilmesi hâlinde mükemmele ulaşılabilirliğini savunarak şöyle der:

- «Eğer bu dört fonksiyonun hepsi şuura çıkartılabilseydi, tüm daire aydınlık olurdu ve “bütün” tam bir insandan söz edebilirdik... Hiç kimse içindeki karanlığı tümüyle aydınlatamaz, bunu yapmak “dünyevî eserin” son ilmiğini atmak olurdu.» [15]

Jung’un düşüncesi, bunun zorluğunu ve bu işi başaranların da gerçek kahramanlar olacağını bize işaret ediyor. İşte mitoloji bize karanlık yönlerimizin nasıl açığa çıkarılacağı ile ilgili güçlü hikâyeler sunarken, astroloji de –bu bakımdan- tüm yönleriyle insanın “kendini bilmesi” yolunda bize gereken verileri sunuyor.

Aynı istikamette Ay’ın astrolojide benliğimizde ifade ettiği anlam; duygular, şuuraltı ve çocukluk dönemlerinden gelen şartlanmalar ve alışkanlıklardan doğan şuur dışı reaksiyonlar, kişinin kendi hakkındaki duyguları, âit olma inancı, kendisi hakkında iyi hissetme ihtiyacı... [16]

Ay’ın gece karanlığında güneşten aldığı ışığı ile aydınlatmasının anlamı gibidir kişiliğimiz üzerindeki yansıması... Ebeveynlerimizle temasımızın, annemiz ile olan ilişkimizin, çocukluk tecrübelerimizin ve belki de atalarımızdan aldığımız mirasın kendini belli etmeyen gizli işaretçisi Ay... Anlam veremediğimiz davranışlarımızın anlamı Ay... Ay, ateş elementi bir burçta âni kızgınlıklar ile, coşku ile tepki verirken; hava elementi bir burçta Ay, zekâsını kullanabileceği tartışmalarla tepki verir. Su elementindeki Ay, hissî tepkiler ile karşılık verirken; toprak elementindeki Ay, bu duyguları görmezden gelerek veya sabrederek karşılık verir. Grant Lewi, Ay’ın “kalbin arzularını” ifade ettiğini belirterek, içimizdeki arzuların yerini de işaret ediyor. Günümüz astrologlarından Stephen Arroyo, Ay’ın hayat süresinde ifade ettiği en

14 Barış İlhan, Astroloji Dersleri, s. 96.

15 Jolande Jacobi, C. G. Jung Psikolojisi, s. 32.

16 Barış İlhan, Astroloji Dersleri, s. 98.

mühim anlamının “ihtiyaç” olduğuna işaret ederek, içimizdeki duyguların sebebini keşfedip kendimizle ne kadar barışık olabileceğimizin cevaplarını, Ay’ın bulunduğu mevkîyle ve açılarıyla irtibatlandırıyor. [17]

Kendi duygularımız, ihtiyaçlarımız ve hislerimiz ile bunları ifadede, aynı zamanda çevremizdeki insanların duygularını, ihtiyaçlarını anlamada ne kadar uyumlu yahud uyumsuzuz? Ay ve güneşimiz zorlayıcı açılar içinde bulunduğunda, kendi kendimizle çatışırken buluruz genelde kendimizi. Kendi zıtlıklarımız içinde bir bütünlük ve uygunluk içinde hayat sürecinde yer almak, zorlayıcı bir etki olarak karşımıza çıkabilir. Kendimizi sürekli huzursuz bir hâlde bulabiliriz... Tüm bunları anlayarak ilerleyebilmek için ise, Ay ve Güneşimizin mevkîleri ve aldığı açılar bize gerekli bilgileri verecektir.

Eskiliğinden dolayı kaç yıllık olduğunu ve doktrinlerinin nereden kaynaklandığını kimsenin bilmediği iki Hind kutsal metni olan Veda’lar ve Shastra’lar, “ruhların astral bölgelerden bu maddî dünyaya Güneş ve Ay’ın ışınları boyunca indiğini” söylerler. Ruh kendi içinde tam ve eksiksiz ama maddî dünyaya indiğinde, yâni iyi-kötü, gece-gündüz, erkek-dişi kutubluluğu gibi bir ikilik mekânına geldiğinde, Güneş ve Ay mevkîlerine göre kutublaşır. Yani şuur ve şuur dışı, aktif ve pasif, erkek ve kadın olarak ifade bularak varoluşun iki açısına -Güneş ve Ay prensipleri- yansıtılır. Bütünlük kaybolur, bölünme başlar.

Kadınlar genelde Ay özellikleriyle ve erkekler de Güneş özellikleriyle daha çok bağlantılıdır. Ama biz bilinmeyen, karanlıkta kalan yanlarımızla ilgili olduğumuzdan Ay ile bağlantıda olmamızın önemi büyüktür. Bu durumda Ay’ın bağlantı hâlinde olduğu burçla etkisi önemlidir. Örneğin Ay’ı Yengeç, Boğa, Balık burcunda olan erkekler Ay ile ilgili olan hissi ihtiyaç ve bağlarını doğru bir biçimde kanallize edebilirlerken, Güneş’in gücünü ve bağımsızlığını ifade etmekte güçlü olan kadınların Ay burçları ise özellikle Koç, Kova ve Akrep’te olanlardır. [18]

Genelde kadın şuurunun, solardan -güneş- ziyâde, lunar -ay- özelliğine sahip olduğu anlayışı hâkimdir. Bu konudaki hoş anlatımıyla Jung dikkatimizi çekiyor:

- «Işığı, herşeyi birbirinden ayırmak yerine birbirine kaynaştıran Ay’ın “yumuşak” ışığıdır. Objeleri aşırı parlak gün ışığı gibi, amansız farklılıkları ve ayrıntılarıyla göstermeyip, yanıltıcı titrek parıltısıyla yakın ve uzağı birleştirir, küçük şeyleri büyüğe, yükseğe alçağa çevirir, bütün renkleri mavimsi bir ışıdamaya getirir ve gece manzarasını kuşkusuz bir birlik hâlinde harmanlar.» [19]

İlmî bakış açısıyla, Güneş Ay’dan büyüktür. Ama dünyadan bakıldığında bu iki disk hemen hemen aynı boyda görünürler. İşte bu yüzden, dünyamızdan yaptığımız müşâhedelere göre “insan” hayatında “Güneş ve Ay” sembolleri ve anlamları ve varlıkları eşit derecede önemlidir.

17 Stephen Arroyo, Astroloji, Karma ve Dönüşüm, İlhan Yayınları, İstanbul 2003, s. 50-51.

18 Stephen Arroyo, Astroloji, Karma ve Dönüşüm, s. 59.

19 Stephen Arroyo, Astroloji, Karma ve Dönüşüm, s. 61.

DANKO

Maksim Gorki

Rusçadan Çeviren: Kenan Duru

TAKDİM

Konusu bir Danimarka halk efsânesine dayanan bu hikâye, M. Gorki'nin "Staruha İzergil" isimli ve kahramanın ağzından masal tadında anlatılan üç hikâyesinden sonuncusudur. Biz bu tercümeyle, daha sonraları "Yanan Yürek" ismiyle müstakil yayımlanan baskıyı esas aldık. Bu hikâye, daha evvel, Vartan İhmalyan tercümesiyle Can Yayınları Çocuk Edebiyatı serisinden "Danko'nun Yüreği" ismiyle yayımlanmıştı. Büyüklere de hakiki mesajlar ihtivâ ettiğine inandığımız bu hikâyenin çocuk kitablarda sayfalarında kalmasına gönlümüz razı olmadığından, onu yeniden tercüme ederek Akademya okuyucularının dikkatlerine sunmak istedik. (Kenan Duru)

İslamcı Dergiler Projesi

Bir kavim yaşardı yeryüzünün kadim devirlerinde. Yurt tuttıkları toprağı geçit vermez ormanların sardığı ve yalnızca önü bozkıra açılan bir yerde. Neşeli insanlardı onlar, güçlü ve cesur hem de. Ancak gün geldi ve öyle bir dönem başladı ki, beter ölümden bile: Bir yerlerden çıkagelen başka bir kavim, sürdürdü yörenin eski sâkinlerini içi bataklık ve karanlık ormanın derinlerine.

Dallarını sınıksız birbirine kenetlemiş asırlık ağaçlardan oluşan öylesine yaşlı bir ormandı ki bu, görünmüyordu gökyüzü bile. Güneşin ışıkları o gür yapraklar arasından zorlukla yol bulabiliyordu bataklığın üzerine. Üstelik güneşin bataklık suyuna vurmasıyla yayılan zehir, sebep oluyordu insanların bir biri ardınca ölmesine. Kabilenin kadın ve çocukları bu hâl karşısında gözyaşı dökerken, kahroluyordu erkekler hiçbir çare bulamamanın üzüntüsüyle.

Kaçınılmazdı terk etmek ormanı; fakat ya gitmeliydiler gerisin geriye, zorba ve acımasız düşmanın olduğu yöne; veyahut gitmeliydiler ileriye, köklerini yapışkan bataklık çamurunun derinine salan ve kuvvetli dallarıyla birbirini kavrayan o dev ağaçlar arasından ormanın içlerine. Yoktu bu ikisinden başka yol önlerinde.

Gündüz taş gibi sessiz ve kaskatı o ağaçlar, can gelmişçesine ölüye depreniveriyordu akşam çökünce. Hele hele kamp ateşi alevlendiğinde, harekete geçiyorlardı insanlar etrafında azgınca ve köklerinden sökülürcesine. Ve insanları çepeçevre saran bu zifiri karanlık hâle, boğucu bir küme hâlinde tutmaktaydı sürekli onları, hem gündüz hem gece. Hâlbuki uçsuz bucaksız bozkırın açık ufku alışıkan insanlardı onlar, yaşayamazlardı böyle. Korkularına korku katan daha dehşetli başka şeyler de vardı yine: Ağaçlar bir ağızdan boğuk boğuk uğuldamaya başlıyor, mırıldandıkları ölüm şarkılarıyla tehditler savuruyordu rüzgârın vurmasıyla ormanın tepesine.

Güçlü insanlardı aslında onlar, öyle sakınacak değillerdi bir vakitler yenildikleri düşmanlarıyla savaşmaktan ölümüne. Ne var ki savaşılarak ölümü göze almaya bir mani vardı önlerinde: Zira onlar bir vasiyetin taşıyıcısıydılar, ölmeleri onlarla birlikte hayattan silinmesi, yok olması demekti vasiyetin de. Ormanın kulakları sağır edici uğultusu altında ve bataklığın zehir saçan kokuşmuş havasını soluyarak, o bir tek uzun geceden ibaretmiş gibi süren zamanı geçirmeleri bu yüzdendi, evet sırf bu yüzdendi yaşamaları boyun eğerek zillate. Ateşten yayılan gölgelerin etraflarındaki sessiz gösterileri çoktan başlamış olurdu, onlar elleri koynunda bir ümit kırıntısına bile razı beklesirken öylece yığıldıkları yerde. Bunlar gölgelerin birer oyunu olmaktan ziyade, ormanla bataklığın habis ruhlarının zafer gösterisi olarak görünürdü kendilerine... Oturup kederli kederli düşünmek, işte buydu onların faaliyetleri yegâne.

Artık dönmüşlerdi ümitsizliğin tükettiği bir kitleye... Korku büsbütün esir almıştı onları ve işlemişti içlerine. Bataklığın saçtığı zehirden ölenlerin cesetleri başında kadınların kopardığı feryatlar ise, umutsuz alinyazılarıyla yaşayan bu insanların korkularını katmerleştiriyordu aynı şekilde. Derken korkakça sözler işitilir oldu ormanda, başlangıçta ürkek ve fısıltıyla ama sonraları giderek yükselen bir sesle... Artık kendi ayaklarıyla gidip, gelmişlerdi hürriyetlerini düşmana hediye etmek isteyecek hâle. Öyle bir hâlet içindeydiler ki, ölümden korktuğu kadar korkmuyordu köle olmaktan kimse... İşte herkesi kurtaracak olan Danko, zuhur etti tam da bu demde...

Erkek güzeli bir gençti Danko; zaten hep yiğit olur güzeller her devirde.

Danko'ydu seslenen onlara şöyle:

- Arkadaşlar, yoldaki taş yerinden kalkmaz öylece düşünmekle. Eyleme geçmeyen hiçbir şey geçmez eline. Niçin kederli kederli düşünüp harcayalım gücümüzü, evet ne diye? Kalkınız, aşmaya bakalım ormanı; dünyada her şeyin bir sonu olduğu gibi, bu ormanın da bir sonu olmalı elbette. Haydi canlanın; gidiyoruz hep birlikte!

Danko'ya baktılar dönüp de. İçlerinde onlara baş olmaya en lâyık olanın o olduğuna kimse sedde yoktu şüphe. Zira sonsuz bir güç, kor gibi bir ateş parlıyordu gözlerinde.

"Yol göstericimiz sen ol!" dediler kendisine.

Kabul etti Danko; artık kfile arkada, Danko önde. Ona inançları tam olduğu içindir ki, herkes gönül huzuruyla tâbi oldu ona bu zorun zoru seyahatte. O zifiri karanlık içerisinde, bir yanda doymak bilmez leş kokulu ağzıyla her adımda insanları yutan bataklık, diğer yanda birbirine dolanmış yılanlar gibi tepeden tırnağa dal budak salmış ağaçların oluşturduğu amansız engeller her yerde... Kan ve ölüm pahasına oluyordu attıkları her adım böylece. Sonu gelmez bir yolculuk hem de... Orman ne denli sıklaşıyorsa, o denli azalıyordu güçleri de. Ve derken, evet derken, onun gibi genç ve tecrübe yoksunu birinin kendilerini

ormanda amaçsızca peşinden sürüklediğinden söz açarak, Danko'ya homurdanmalar başladı o süreçte. Danko ise tükenmez ve sapasağlam bir inançla, ne yaptığını bilerek yürüyordu en önde.

Yine bir gün, korkunç bir fırtına patladı ormanın üzerinde. Ağaçlar boğuk boğuk fısıldamaya başladı ürkütücü bir sesle. Ansızın öyle bir karanlık çöktü ki ormanın üzerine, sanki dünyanın doğuşundan bu yana geçen bütün geceler el birliği etmişçesine, bir anda çökmüş gibi oldular ormanın tepesine. Dev ağaçlar arasından korkunç şimşeklerin eşlik ettiği küçük insanlar, yol arıyordu yürümeye. Bir o yana bir bu yana sallanan dev ağaçlara, uğultulu uğultulu kin ve öfke dolu şarkılarını gıcırdıyordu onlar bu boğuşma içindeyken yine. Ormanın üstünde çakan şimşekler de, mor ve soğuk ışıklarının taarruzuyla bir yanıp bir sönerek, korku üstüne korku zerkediyordu insanların kalbine. Ve şimşeklerin soğuk parıltısında canlı varlıklarmış gibi boy gösteren o ağaçlar, barikatlar kuruyordu karanlığın esaretinden kurtulmaya azmeden bu insanların önüne. Eğri büğrü uzun kollarıyla, durdurmaya çalışıyorlardı onları sıkı bir ağ gibi hapsederek içlerine. Dalların karaltıları arasından korkunç, kapkaranlık ve soğuk bir şeyler, gözetliyor gibiydi gidenleri çepeçevre. Bu zorlu hicretten güçleri tükenen insanlar, enkaza dönmüşlerdi ruhen de. Ne yazık ki, önlerinde yürüyen insanı, Danko'yu hedef yapmak daha kolaylarına gelmişti onlara, yâni takat erdiremeyişlerini itiraf etmeye mani o sinsî utancın doğurduğu hınç ve öfkeye. Danko'yu ehil ve emin bir yol gösterici olmamakla itham ettiler - aynen böyle!

Ormanın zafer naraları altında, titreyen karanlıklar ortasında, Danko'ya kükmeler başladı yorgunluk ve hınç duyguları içerisinde.

"Sen bir hiçsin Danko!" dediler, "başı ezilesi bir yılanısın!" hem de. "Sana inanıp peşinden gitmek, zarar ziyandan ve mahvolmaktan başka bir netice vermedi bize. Bu yüzden öleceksin işte!"

Şu oldu Danko'nun onlara söylediği, haklı bir gururun meydan okuması ile:

"Kurtar bizi diyen sizdiniz ve yaptığım buydu benim de! Hem, cesaretimdir baş kılan beni sizlere! Ya siz; söyleyin kurtuluşunuza yardımı dokunacak şekilde yaptığınız ne? Yalnızca yürümeyi görev bildiniz, koyun sürüleri gibi yürüdünüz sadece! Evet, sadece yürüdünüz bu uzun seyahatte, ama beceremediniz gücünüzü korumayı bile!"

Fakat bu şahlanış daha da köpürttü onları, karşılık verdiler "öleceksin Danko, öleceksin!" tehdidiyle.

Bu naralarla inleyip uğuldarken orman, karanlığı dilim dilim doğrayan şimşekler çıkıyordu her yönde. Uğruna kendini fedâ etmeye hazır olduğu insanlara şöyle bir baktı Danko, hepsi birer canavara dönüşmüştü tek kelimeyle. Ruh inceliğinden hiçbir iz kalmamıştı başına çökmeye hazır onca insanın yüzünde. Anladı ki onlardan merhamet beklemek gibi bir umut beyhûde. İşte o zaman bir öfke çağlayanına döndü Danko'nun yüreği, fakat insanlara olan merhametinden dolayı hemen yatıştırdı bu öfke. Severdi insanları Danko, yüreği bir pınardı insanlık sevgisine. Şayet yol göstericiliği olmasa onun, muhtemelen ölecekti hepsi de. Bu ihtimal karşısında, onları kurtarmanın, onları kurtuluşa erdirmenin arzusuyla kor bir ateş gibi yanıp tutuştu kalbi bilâhare. Yüreğini saran bu güçlü ateş yansımıştı gözlerine de... Gözlerindeki alev alev yanan ateşi görüp de Danko'nun yüreğinin öfke çağlayanı kesildiğini zanneden halkı, ilk saldırının ondan gelmesini bir kurt gibi pür dikkat

beklerken, bir yandan da sıkı bir çember içine alıyordu onu, alt edip hakkından gelmek için bir hamlede. Onların bu emeli Danko'yu pek derinden üzüp yaralamış ve yanan yüreğinin ateşi bir volkan gibi daha da kaynamaya başlamıştı bunu farkedince.

Orman ise gök gürültüsü ve yağın yağmurla birlikte, o ürkünç ve uğursuz şarkısını bestelemekteydi koro hâlinde...

Haykırdı Danko gök gürültüsünü andıran bir sesle; "halkım için tüm yapabildiğim bu kadarcık mı!" diye.

Ve ellerinin âni bir hamlesiyle yarıp açarak göğsünü, söküp çıkardı yüreğini Danko; ve tuttu onu başlardan yukarıda, yüksekte.

Güneş gibi ıslıl ıslıl bir parlaklıkla yürek, hattâ daha da ışıltılı bir parlaklıkla parlıyordu güneşten bile. Böylesine yüce bir insanlık sevgisiyle yanan bu meşale karşısında, orman gömüldü derin bir sessizliğin içine. Karanlık ise onun yaydığı ışıktan ürküp titreyerek, ormanı boydan boya kaplayan bataklığın iğrenç kokulu ağzından sıvışıp kayboldu derinlere. İnsanlar da heykel gibi taş kesilmişlerdi hayret dolu bakışları ile.

"Devam ediyoruz" diye haykırdı Danko, atılarak her zamanki yerine, en öne. Zira yüksekte tuttuğu yanan yürek, apaydınlık bir yol sermişti önlerine.

Danko'nun ardı sıra, büyülenmişçesine yeniden yola koyuldu kafiye. Aynı ânda karşı bir saldırı kabilinden, yüksekteki dallarıyla yeniden uğuldamaya hamle etti ağaçlar, ama bu kez bozguna uğramış bir hareketlenmeyle. Fakat koşan insanların ayak sesleri, bu sefer bastırdı onların kopardığı gürültüyü; ağaçlar ne yapsa nâfile. Herkes yanan yüreğin mucizevî manzarasının çekimine kapılmış, diri adımlarla ve hiç korkmadan koşuyordu bir sürüklenme hâlinde. Yine ölenler oluyordu, fakat hiçbir ağlama ve sızlanma emaresi göstermeden ölüyorlardı artık, rıza gösteriyorlardı kaderlerine. Danko en önde koşuyordu olanca azmiyle. Elinde tuttuğu yanan yüreğin parıltısı, parladıkça parlıyordu o muazzam ihtişamı ile! Ve işte birden önlerinde iki yana ayrılan orman, geride kalmıştı nihâyet o korkunç kesafeti ve dilsizliğiyle.

Danko ve onu takip eden halkı, ansızın daldılar güneş aydınlığının berrak denizine, taze yağmurla yıkanmış temiz havanın içine. Şimşekler arkada kalmıştı, geride ormanın üstünde. Işıl ıslıl parlayan güneşin ve yalnızlıktan iç geçiren bozkırın manzarası çıkmıştı şimdi önlerine. Otlar yıldır yıldır parıldamaktaydı yağmurun inci tanelerinde. Nehirse akılmaktaydı altını bir renkte... Ve güneşin çekilmesiyle birlikte, gurub vaktinin ışıkları altında o nehir, duruldu Danko'nun kanayan göğsü renginde, kızıl bir renkte. Yiğitlik âbidesi Danko, sevinçle bir ân şöyle bir göz attıktan sonra engin bozkıra, ayak bastığı o hür topraklara; ve dudaklarında beliren gururlu bir gülümsemenin ardından, yığılıverdi yere -evet- Danko böyle öldü işte.

Sevinç içindeydi yepyeni bir umutla dolu kavmi de. Bu yüzden olsa gerek, ne Danko'nun öldüğünün, ne de ölü bedeninin yanında alev alev parıldamaya devam eden yiğit yüreğin farkına vardı kimse. İçlerinden yalnızca biri, olan bitene dikkat kesilen ihtiyatlı biri, sanki bir şeylerden korkmuşçasına basıp eziverdi bu gururlu yüreği ayağı ile... Kıvılcımlar saçarak sönmüverdi yürek işte bu şekilde...

BOZKURT'ÇULUK

Selim Gürselgil

TÜRK HAN'DAN BÖRTEÇİNE'YE

Bu ideolojinin ilk adı, "Turancılık"tı. **Ziya Gökalp**, 1910 yılında yazdığı "Turan" şiirinde bu ideolojiden şöyle bahsetmişti:

- «Vatan ne Türkiyedir Türkler'e, ne Türkistan

Vatan büyük ve müebbed bir ülkedir: **Turan...**»

Nedir Turan? Bir nevi, bütün Türkler için bir "Atlantis"... Farazi geçmişte var olan ve mefkûrevî gelecekte de var olacak olan "Cennet vatan"... "Bütün Türkler"in, yani belli bir tarih devresinde Türkler'le akrabalığı tesbit olunan bütün Ural-Altay kavimlerinin birleştirilmesi ve devâsâ bir Asya İmparatorluğu'na dönüştürülmesi dâvâsı...

Tabii, böylesi bir ideolojiyi havada bırakmamak, ona bir muhtevâ tayin etmek için mitolojik destek ünitesine ihtiyaç vardı. **Gökalp**, 1913'te -*Türk Duygusu* dergisinde- bunu da düşünmüştü:

- «Biz **Türk Han**'ın beş oğluyuz – Göktenrı'nın öz kuluyuz – Beşbin yıllık bir orduyuz – **Turan** yurdu durağımız.

Ak ordumuz sola gitti – Üç hakanlık te'sis etti – 'Medi', 'Sümer-akad', 'Hitti'
– Bu üç şanlı oymağımız!

Birincisi Azerbaycan – İkincisi Geldanistan – Üçüncüsü Arz-ı Kenan – Fışkırdı üç kaynağımız!

Gök ordumuz sağa vardı – Çin'i baştan başa sardı – 'Hiyong-nu'lar bu han-lardı – 'Sed' olmadı tutağımız!

Kara ordu gitti İskit – Ülkesinde yaptı bir çit – 'Atıla ol Şalon'a git' – Sözü oldu adağımız!

Kızıl ordu dağlar aştı – Efganlar'la çok savaştı – Bir alayı Hind'e taşı – 'Sind' oldu bir ırmağımız!

Sarı ordu tekin durdu – Şehir yaptı çiftlik kurdu – Uygurlar'ın bu iç yurdu – Kaldı ana toprağımız!

Yüce Tanrı **Oğuz Han**'ı – Göndererek Türk hakanı – Birleştirdi beş **Turan**'ı – Doğdu güneş sancağımız!»

Görüldüğü gibi, ideoloğumuz, bu mısralarında "insanlık tarihi"ni özetleyivermekte. **Türk Han**'ın beş oğlu, beş ayrı yöne dağılarak, tarihin büyük medeniyetlerini kurarlar. Hind, Çin, İskit, Sümer, Fars, Babil medeniyetinin kaynaklarının böylece Türkler olduğu anlaşılır. (Yalnız, herhalde şiirin yazıldığı dönemde Hitit ülkesi "Filibistin'de" bilinmekteydi ki, ideoloğumuz hem Hititler'i, hem de İbraniler'i, bir fotokopi hâlinde Türk aslına bağlamakta mahzur görmemiştir.)

Derken, **Oğuz Han**'dan sonra işler biraz karışır. Türk tahtına "İlhan" –Moğol desen değil, kim acaba?– gelir. Bütün Türkler, son ferdine kadar kesilir, doğranır. **Nühüz** ile **Kıyan** adında iki çocuk, yanlarına iki kız alarak bu vahşetten kaçarlar. Sarp dağlardan geçerler. Bir alageyik yollarına çıkarak, onları yeşil bir dağın eteğindeki kapalı bir vadiye getirir. Buraya yerleşirler. Geyik hem kendi yavrularını, hem de –ikisi kız, ikisi kıyan- bu dört Türk yavrusunu emzirir, büyütür. Hem geyik nesli, hem Türklerin nesli çoğalır. Demir bulup işlemeye başlarlar. 400 sene yaşarlar o vadide. Bir geçit bulamadıkları için oradan dışarıya çıkamazlar.

Bir gün, hiç kurt yaşamayan o vadiye, Türk mitoloji tarihinin ünlü **Bozkurt**'u gelir. **Bozkurt** bir geyiğe pusu atar. Onu bir çoban yamağı farkeder. Çoban yamağı **Bozkurt**'u kovalar. Bu arada bir "demirci", **Bozkurt**'un hareketlerini esrarlı bulup, onu takibe başlar. **Bozkurt** gider, o gider ve sonunda vadiden tek çıkış yolu olan demir kapının olduğu yere gelirler. Fakat demir kapı kapalıdır. Demirci, burada zenaatini konuşturur. Ocak yakar ve demir kapıyı eritir. Böylece kapı açılır. Döner, vadidekilere müjdeyi verir: Sevinç tarifsizdir. İdeoloğumuz bu noktada devreye girer:

- «**Börteçine** kurdun adı - **Ergenekon** yurdun adı - Dört yüz sene durdun, hadi - Çık ey yüzbin mızrağımız!»

Türkler, **Ergenekon** vadisinden çıkar ve yeniden yeryüzüne yayılır. Kırgız olur, **Cengiz** olur, Uygur olur, **Gazneli Mahmud** olur, **Fatih** olup İstanbul'u alır vs. Bu, Türk tarihinin ikinci hayatıyetine, artık "Bozkurtların Tarihi" gözüyle bakılabilir. Çünkü **Bozkurt**'un rehberliğinde Türk milleti, yokluktan varlığa çıkmış ve o **Boz-**

kurt'u hiç unutmamıştır. Ve tarih yine Türk'e aynı şeyleri yaşatacak olursa, yine aynı rehberin yolundan, yine kurtuluş kapıları açılacaktır. Tarihten ibret almak gerekir; hattâ tarihi örnek almak gerekir. Nitekim bugün Rus İmparatorluğu bütün bir **Turan'a** taht kurduğuna göre, Türklüğü yeniden bir kapana sıkıştırdığına göre, ideoloğumuza düşen şöyle haykırmaktır:

- «Yurt gidince yad eline – **Ergenekon** oldu yine – Çıkamaz mı bir **Börteçine**
- Nurlanmaz mı çerağımız!»

ASENA VE ERGENEKON EFSÂNELERİ

Ünlü “Ergenekon” efsânesi, “Bozkurtçuluk” a mâlolmuş şekliyle budur. Fakat efsânenin farklı anlamları ve türevleri de vardır. Bilindiği kadarıyla, bu efsâneden, 14'üncü yüzyıl başında, ilk olarak Moğol tarihçisi **Reşiddüdin** söz eder ve onu bir “Moğol efsânesi” olarak belirtir. Ondan üçyüz yıl kadar sonra, ünlü Orta Asyalı Türk beyi ve tarihçisi **Ebulgazi Bahadır Han**, efsâneyi yeniden ele alır ve o da bir Moğol efsânesi olduğunu belirtir. 14'üncü yüzyıldan sonra Asya'da yazılmış diğer dört beş kaynaktaki daha aynı şekilde efsâne Moğollara bağlanır. Dolayısıyla, 19'uncü yüzyıla gelinceye kadar, bu efsâne, Tatarlar (“Türkler” kabul olunur) tarafından yok edilmesine ramak kalmış olan Moğolların, 400 yıl sonra tarih sahnesine yeniden çıkışını anlatmaktadır.

Fakat **Bozkurtçu** tarihçimiz **Fuad Köprülü** der ki: “**Cengiz Han**'ın soyunda Türklük olduğu da bilindiğinden, bu efsânede bahsedilen Moğollar'dan maksud, Oğuzlar'dır!” Tabii “isbat”ın böylesine canlar fedâ; diyecek bir şey yoktur... Nitekim, **Ebulgazi Bahadır Han**'ın *Şecere-i Türkî'si*, **Ahmed Vefik Paşa** tarafından 1863 yılında Türkçe'ye çevrilip *Tasvir-i Efkar*'da neşredilmeye başlanınca, efsânenin Türkleşmesinin ilk adımı atılmış olur. Efsâne, yeni yeni filizlenmeye başlayan Türkçü muhitlerde birdenbire öyle benimsenir ki, bundan sonra onun Türkler'den başkasına âid olduğuna dair bin delil getirsen-nafile! Nitekim **Ziya Gökalp**'in yukarıda gördüğümüz destanı, **Ömer Seyfeddin** ve **Yakup Kadri**'nin aynı temalı çalışmaları, bu heyecan üzerinde yükselir. Mevzu **Nihal Atsız**'a intikâl ettiğinde, artık bu efsâneden daha fazla Türklük belirten hiçbir şey kalmamıştır. **Nihal Atsız**, *Ruh Adam*'ında yeni bir Ergenekon efsânesi yapmaya dek varır: Gûya **Kanuni**'nin oğlu **Şehzade Mustafa**'nın, kılıç artığı bir oğlu ve onun nesilden nesile, 400 yıl boyunca bir sır gibi kendini saklayan zürriyeti!

Bununla birlikte, Çin kaynaklarında geçen ve Göktürkler'e ilişkin bir diğer efsâne, aradaki benzerlikler dolayısıyla, kolayca **Ergenekon'a** yorulur ve **Ergenekon'un** Türklüğüne delil sayılır. Milâdî 6'ncı asra âid bu Çinli kaynaktaki şöyle geçer:

- «**Tü-küe** kavmi **Hiung-Nu**'ların (Göktürk kavmi Hunlar'ın) bir uzantısıydı. Hükümdar soyunun isimi **A-Se-Na** idi. Kendilerince ayrı bir ordu kurmuş, ama sonradan komşu bir kavim tarafından yenilgiye uğramışlardı. On yaşında bir çocuğun haricinde bütün kavimleri katliâma kurban gitmişti. Düşman askerlerinin hiçbirisi

bu çocuğu öldürmeye cesaret edememişti. Çocuğun ayaklarını kesip, onu bir baktaklığa attılar. Orada bir dişi kurt vardı, çocuğu et ile besledi. Böylece çocuk zamanla büyüdü ve dişi kurt ile çiftleşti. Kurt gebe kaldı. Düşmanların kralı, çocuğun hâlâ yaşadığını öğrendi ve öldürtmek için tekrar adamlarını gönderdi. Adamlar çocuğun yanındaki dişi kurdu öldürmek istemediler. Dişi kurt derhal 'Kao Çang'ın (Turfan) Kuzeybatısında bulunan bir dağın üstündeki mağaraya kaçtı. Mağaranın içinde bir kaç yüz 'li' genişliğinde, uzun otlarla kaplı ve etrafı dağlarla kapalı bir ova vardı. Dağın içine kaçan dişi kurt, bu yerde on oğlan çocuk doğurdu. Çocuklar büyüyünce dışarıdan kadınlar aldılar. Bu kadınlar hamile oldu. Çocukların hepsi ayrı bir soy adı aldı. Birisinin soy adı **A-Se-Na** oldu.»

Burada kurdun adı **Börteçine** değil, **Asena** veya **Aşına**'dır. "Alageyik"ın esirgeyici rolünü de, doğurgan kadın rolünü de o oynamaktadır. **Ergenekon** ismi hiçbir şekilde geçmez ve Göktürkler'in bu kurdun soyundan geldikleri ileri sürülür. İşin ilginç yanı **Aşına** veya **Asena** isminin, Yunan mitoloji kahramanı, savaşçı ve bilge tanrıça **Athena** ile olan benzerliğidir. Acaba bu benzerlik sadece bir tesadüf müdür, yoksa aynı bir hikâyenin farklı dillerle anlatımı ve farklı kültürlerle mâledilişi mi? Aynı şekilde bu efsânenin, Fars esatirinde geçen **Demirci Kawa** efsânesine olan benzerliğine ne demelidir? Sırf bu benzerlik yüzünden Kürd ve Türk şovenistleri arasında "Nevruz – Newroz" sizin bayramınız mı, bizim bayramımız mı kavgasına şahid olmak da ilginç değil midir? Dahası, yeri gelirse, Romalılar'ın **Remus ve Romulus** efsânesini göreceğiz ve "dişi kurttan türeme" temasına orada da rastlayacağız...

Diğer taraftan **Bozkurtçuluk**'un tipik bir özelliği, Türkler'le Moğollar arasında bir ayrım gözetmemesi ve Moğolları da Türk sayarak onların tarihine sahip çıkmasıdır. Aslında Batılılar arasında bunun tam aksine bir eğilim vardır: Batılılar ve Ruslar, Orta Asya tarihinden Türkü âdetâ silmek istercesine, Türk'e âid her şeyi "Moğol" saymaktadırlar. **Bozkurtçuluk** ise, bunun ters yönde simetridir; "Moğol"u sadece bir sıfat olarak kabul eder ve Orta Asya'da gördüğü her şeyi Türk sayar. **Cengiz, Kubilay, Oktay, Altan** gibi Moğol isimlerini Türk çocuklarına koyar. Orta Asya'da bulduğu her şeyi "Türk mitolojisi ve tarihi" görür. Bu iki görüş de –bizce– hatalıdır: Moğol tarihi Moğollar'ın tarihidir; ve Türk tarihi de Türkler'in... Bunları birbirine yükleyerek ortak bir tarih yapmak için gereken şey, bir parça hamaset ve bir tutam hamakattan ibarettir.

TANRI KAVRAMI VE TANRILAR

Bir Türk mitolojisi var mıdır? Kavimlerin semavî dinlerden önceki inanç ve töreleri "mitoloji" sayıldığına göre, kuşkusuz vardır.

Peki bu mitoloji önemli midir? Bir **Homeros** yetiştirmemiş, bir **Gılgamış** meydana getirmemiş, Yunanlılar veya Hindûlar gibi binbir edebiyat ve felsefeyle içiçe gelişmemiş, dar bir alanda ve renksiz bir biçimde kalmış olması bakımından, hayır. Fakat ona önem verenler olması bakımından, evet. Türkler'in İslâmlıktan önceki

inanç ve törelerini bilmenin bugün belki pratik bir yararı yoktur ama, **Bozkurtçu** ideolojinin esaslarını bilmenin vardır.

Bozkurt ideolojisinin en önemli silahşörü, **Nihal Atsız**'dır. Kemalist rejim muhalifi **Rıza Nur**'un manevî oğlu olan **Atsız**, ilk **Bozkurtçu** çıkışını rejimin mimarlarından **Ziya Gökalp**'in cenazesinde çıkardığı kavga ile yapmıştır. Daha sonra **Fuad Köprülü**'nün himâyesinde dergicilik çalışmalarına giren **Atsız**, binbir dal ve budağa ayrılmış Türkçülük ağacına yeni bir aşı getirir. Bu aşı, Türk'e farazî Mu kıt'asında, Sümer'de, Roma'da kök arayan resmî Türkçülüğün olduğu gibi, gözünü Hitit ve İyonya enkazından çıkacaklara dikmiş "Anatoliacı" akımın da zıddındır. "Türk-leştirme"nin veya "Türkleşme"nin değil, "saf Türklüğün" peşindedir. Antikomünist ve antiliberalisttir; faşisttir. Din karşıtıdır, ama laik değil, şamanisttir. Turancıdır, Turan'ın ideal örneği olarak **Bozkurtçu**'dur. Bozkurt'un tarihi ise, **Atsız**'ın *Bozkurtların Ölümü* ve *Bozkurtların Dirilişi* romanlarında dile gelen Göktürk İmparatorluğu tarihidir.

İşte Türk mitolojisinin esasları, bu **Bozkurt** ideolojisi etrafında tâyin olunacaktır. Hâşâ, "Allah'ın gücü yetmez ama Türk'ün gücü yeter!" diye konuşan bir ideolojinin mitolojisi...

Eski Türkler'de, belli belirsiz bir Allah inancı mevcuttur. Bu inanç "Tengri" veya "Gök Tengri" kavramıyla ifâde olunur. Yorumcular, bu kavramın "Allah" ismini karşılayıp karşılamadığı hususunda ihtilâftadır. Bazıları, bu kavramın ilk başta "Allah" kasdıyla kullanıldığını, ama zamanla idrakında bulanıklıklar meydana geldiğini söylerler. Bazıları "Kök Tengri" deyiminin "mavi gökyüzü" demek olduğunu ve eski Türkler'in gökyüzüne birtakım mânâlar atfettiklerini düşünürler. **Kaşgarlı Mahmud** 1074 yılında yazımının tamamlandığı kabul edilen *Divan-ı Lûgat-it-Türk*'te, bu kavram hakkında şu önemli tesbiti yapmaktadır:

- «Kafirler -Allah'ın gazabı üzerlerine olsun- göğe 'tengri' derler, aynı zamanda azametli gördükleri her şeyi, örneğin bir dağı yahut bir ağacı da 'tengri' olarak adlandırırlar ve önünde secde ederler. Bunların sapkınlıklarından Allah'a sığınırız.»

Kaşgarlı Mahmud'a göre, "Tengri" sadece Allah kasdıyla kullanılabilir. Yakutlar "Tangara", Kıpçaklar "Tengre", Karaimler "Tangri", Çuvaşlar "Tura", Hakaslar "Tigir", Tuvalar "Deyri", Kırgız ve Kazaklar "Tengri", Tatarlar "Tengre", Karaçay-Malkarlar "Teyri", Azerîler "Tanrı/Tanrı"; Anadolu Türkleri "Tanrı" derken, hep bu mânâyı esas almışlardır. **Ahmed-i Yesevî** ve **Yunus Emre** gibi Müslüman Türkler de "Allah" kasdıyla "Tanrı" kelimesine yer vermişlerdir. Ancak Cumhuriyetten sonra, "Allah düşmanı" birtakım kesimler, "Allah" lâfzını lûgatlerden silip yerine "Tanrı" kelimesini ikame etmeye kalkınca, **Üstad Necib Fazıl** buna şiddetle muhalefet etmiş, "Tanrı" kelimesinin "tan yeri"nden geldiği ve putperestliğe de şâmil olduğundan bahisle "Allah" lâfzının yerini tutamayacağını ve onun yerine kullanılmaması gerektiğini ihtar etmiştir.

Azerbaycanlı araştırmacı **Seyidov**'a göre de, eski Türklere âid “Tanrı” kelimesinin kökü “tan”(g)dır. Birçok Türk lehçesinde “tan”, “güneşin doğduğu yer”dir. Bu sebeble “tangrı” kelimesi güneşle ilgilidir, yahut “güneşi çağıran, doğmasını sağlayan” anlamındadır.

Biz bu çalışmamızda “tanrı” kelimesini, putperestliğe de şâmil biçimde ve genellikle “Allah” kasdıyla değil, “deus-ilah” kasdıyla kullandık. Bazı yorumcular, İslâm öncesinde Türkler arasında bu türlü kullanımın vârid olmadığı fikrindedir. Onlara göre, Türkler, Müslüman olmadan önce de “tek tanrı” inancına sahibti ve putperestliğe sapmamışlardı; bu yüzden Müslümanlığı kabul edişleri kolay olmuştur... Ne var ki, eski **Bozkurtçular**'ın yaydığı bu görüşe, günümüz **Bozkurtçuları** pek katılmırlar. Onlar, hattâ bir şey kaçırmamış olmak, başkalarının mitolojileri karşısında eziklik duymamak için, şişine şişine, eski Türk tarihinde de “çok tanrıcılık” olduğuna dair örnekler sıralarlar.

Esatir ve Mitoloji'de bu husustan şöyle bahsedilir:

- «Ülgen – tanrılar tanrısı

Gök tanrı veya onun yerine geçmiş

Yunan mitolojisindeki ZEUS

Sümerler'deki ANU'ya karşılık gelir

Anu – Enlil – Ea üçlüsü

-yer, gök, deniz tanrıları-

Sümerler gibi Hititler'de de

bu benzerlikler

Milâd'tan önce üç bin yıldan

hatta daha da erken dönemlerden

Mezopotamya mitolojisi ve kültürüyle

Altay kültürleri arasında - ilişkiler...» [1]

Görüldüğü gibi, bu durum, Mezopotamya kültürünün –hattâ Sümer öncesinden başlayarak- etkisine bağlanır. Buna göre;

Ülgen'in eski Türk mitolojisinde “iyilik tanrısı” olduğu söylenir. Ona ululama maksadıyla “**Bay Ülgen**” denir. “**Ulğan**” telâffuzu da vâkidir. Göğün 16'ncı katında, altın bir taht üstünde oturduğuna inanılır. Gök cisimlerine, yağmur ve rüzgâra, gökgürlemesi ve yıldırıma o hükmeder. Ak ve kara taş ile yeryüzüne inerek, iki taşı birbirine sürtmek suretiyle, insanoğluna ateşi öğrettiği söylenir. Şamanlar, onun kızları olan **Ak Kızlar** aracılığıyla kehanetlerini ona danışır.

1 Salih Mirzabeyoğlu, *Esatir ve Mitoloji –Güneş ve Ay-*, İBDA Yayınları, İstanbul 2010, s. 396.

Ülgen'in karşısında, "kötülük tanrısı" olarak **Erlık** vardır. Korkunç bir ihtiyar olarak tasvir edilir. **Hades** gibi yeraltında yaşar. Ortadoğu'daki **Maloch** kültünü andırır. Gözleri, saçları, her şeyi karadır. Kara yılan onun kamçısıdır. Kara at ve kara öküz bineğidir. Onun **Kara Kızlar** denen kızları, şamanları yoldan çıkarır. Bazı şamanlar, kötülük şamanı olup ona taparlar ve onlara da "kara kam" denir. Onun öfkesini yatıştırmak için at kurban edilir.

Ak Ana, ışıktan bir kadın hayâli şeklinde tasvir edilir. Boynuzludur. Sularda yaşar. Sulardan çıkıp **Ülgen**'e yaratılışın emrini vermiş, tekrar sulara dönmüştür. Hayata destek olması için üç tane de balık yaratmıştır.

Kara Han ise, tanrıların en büyüğü sayılır. **Kronos** muadilidir. **Ülgen**'in olduğu gibi bütün tanrıların da babasıdır. Göğün 17'nci katında oturur. Fakat onun **Ülgen**, **Kızagan** ve **Mergen**'den başka oğlu olmadığını söyleyen şamanlar da vardır. Bazıları da **Kızagan Tanrı**, **Ülgen**'in oğludur, göğün 9'uncu katında oturur derler. Savaş tanrısı olarak görülür **Kızagan**. Rengi kıızıdır. Şamanlar ona "Kızıl devenin süvarisi, kırmızı yularlı, gökkuşağı âsâlı baba" diye yakarır. **Mergen**'e gelince, okçu demektir. Göğün 7'nci katında oturur. Bilgeliği temsil eder ve her şeyi bilir.

Bunlardan başka, bozkır şaman kültürü içinde **Umay Ana**, **Yayık Han**, **Suyla**, **Ut-kucu**, **Ayızıt** gibi tanrı ve tanrıça isimlerine rastlanır. Ama bunların ne kadarı Türkler tarafından, ne kadarı Türkler'le akrabâ diğer Altay kavimleri tarafından benimsenir, açık değildir...

ONGUN KÜLTÜRÜ VE OĞUZLAR

Kurt, Türkler, Moğollar ve Romalılar'dan başka Cermenler'de, bazı Kafkas kavimlerinde, bazı Avustralya ve Amerika yerlileri arasında da bir "totem", bir kutsal hayvan kabul edilir. Bu durum, sözkonusu kültürlerin Türk-Moğol kültürleriyle ilişkide olmasından mıdır, yoksa herbiri ayrı tarihî gelişme seyri göstermiş kültürler arasındaki tesadüfî veya esrarlı bir benzerlik midir? Bu soruya yetkinlikle cevap verilemese de, bunun yanında "geyik" in Türkler arasında vurgulu bir motif olduğu bilinmektedir. Türkler bazen kendilerini "kurt soylu" olarak tanımladıkları gibi, bazen de "geyik soylu" olarak tanımlarlar. Fakat bütün Oğuz boylarının kendilerini "bir yırtıcı kuş cinsi" olarak gördüklerini de akıldan uzak tutmamak gerekir.

Şaman kültüründe, her şamanın, suretine büründüğü bir kuş veya sair hayvan olduğuna inanılır ve bürünülen bu hayvan suretine "hubilgan" veya "kubilgan" denir. *Esatir ve Mitoloji*'de, bu kelime hakkında "kendini değiştirmek, başka biçim almak fiilinden gelen, başkalaşım mânâsına gelen" tanımı verilir. Yakutlar'da "kurt" veya "tilki" suretine bürünmek ve bunlardan meded ummak yaygındır. "Kurt" suretine bürünme, Altay ve Sibiryâ kültürlerinde sık görülen bir algıdır. "Kuş" un da şamanlara, uçma ve hayatın ötesine geçip, geri gelme kabiliyeti verdiği inandır. *Esatir ve Mitoloji*'de, "Sibiryâ şamanları bugün bile, kuş kostümleri giyinirler - çoğu inanır, annelerinin onlara kuştan hamile kaldığına" denir.

Sibiryada, Hunlar'dan kalma bir totemcilik örneği olarak, "kurt"un, iç organlarının çıkarılıp dolgu yapılması âdeti de vardır. Bu toteme Moğollar "ongun" derken, Tuvalar "eren", Yakutlar "tangara", Altay ve Yeniseyliler de "tös" veya "töz" diyorlardı. (Günümüz Türkçesi'ne "cevher" karşılığı sokulmak istenen kelimel!) Kurttan başka, kaplan, dağ keçisi, geyik, boğa, at, kartal gibi hayvanlar da "ongun" olabilmektedir. 24 Oğuz boyunun 6 "ongun"u vardır ve herbiri yırtıcı bir kuş suretinde olup, o boyun "kutsal ata"sını ve "koruyucu ruh"unu temsil eder. "Kubilgan" ve "ongun", şaman çağı Türk totemizminin iki önemli kavramıdır. Bazı yorumculara göre "ongun", **totem** kavramının eşdeğeridir.

Oğuz Han'ın 6 oğlundan türeyen 24 boyu, "Bozoklar" ve "Üçoklar" diye iki gruba ayrılmıştır. Bozoklar, **Gün Han**, **Ay Han** ve **Yıldız Han** oğulları olup, bunlardan birincisinin "ongun"u şahin, ikincisinin kartal, üçüncüsünün tavşancıl kuşudur. Üçoklar, **Gök Han**, **Dağ Han** ve **Deniz Han** oğulları olup, birincisinin "ongun"u sungur, ikincisinin uçkuş, üçüncüsünün çakırdır. Bu 6 handan türeyen 24 Oğuz boyunun isimleri, mânâları ve "ongun"ları şöyledir:

Kayı: "Sağlam, berk" demek olup, ongunu sungurdur.

Bayat: "Devletli, nimeti bol" demek olup, ongunu "ükü" denen kuştur.

Alkaevli: "Nereye varsa başarı gösterir" demek olup, ongunu kerkenezdir.

Karaevli: "Kara çadırları olan" demek olup, ongunu sarı kerkenezdir.

Yazır: "Çok ülkeye hâkim" demek olup, ongunu "torumtay" denen bozdoğanıdır.

Döğer: "Dürüp toplar" demek olup, ongunu küçüngen kuşudur.

Dodurga: "Çok ülke alır" demek olup, ongunu kızıl kartaldır.

Yaparlı: "Misk kokulu" demek olup, "Çarıklı" diye de bilinir, ongunu sarı çakırdoğanıdır.

Avşar: "Avına hevesli çeyik ve vahşi hayvan" demek olup, ongunu doğanıdır.

Kızık: "Yasakta pek ciddi ve şiddetli" demek olup, ongunu kızıl çakırdoğanıdır.

Beğdili: "Ulular gibi aziz" demek olup, ongunu "bahri", yani küçük balıkçıdır.

Kargın: "Taşkın ve doyurucu" demek olup, ongunu bilinmemektedir.

Bayındır: "Her zaman nimetle dolu yer" demek olup, ongunu "laçın" denen bir tür şahindir.

Peçenek: "İyi, çalışkan, gayretli" demek olup, ongunu boz saksağandıdır.

Çavuldur: "Ünlü, şerefli, cavlı" demek olup, ongunu buğday kuşudur.

Çepni: "Düşmanı nerede görse hızla çarpan, vuran ve yere seren" demek olup, ongunu hüma kuşudur.

Salur: "Vardığı yerde kılıç ve çomağıyla iş görür" demek olup, ongunu "bürgüt" dedikleri kral kartaldır.

Eymür: "Pek iyi ve zengin" demek olup, ongunu adı bilinmeyen, "delicedoğan" tabir edilen kuştur.

Alayuntlu: "Alaca atlı, hayvanları iyi" demek olup, ongunu gece çakırdoğandır.

Yüreğir: "Daima iyi iş ve düzen kurucu" demek olup, ongunu gecekuşudur.

Beğdüz: "Herkese tevazu gösterir ve hizmet eder" demek olup, ongunu "italyu", yâni köpek alıcı dedikleri kutsal doğandır.

Yıva: "Derecesi hepsinden üstün" demek olup, ongunu "taygun" dedikleri yaşlı erkek çakırdoğandır.

Kınık: "Her yerde aziz, muhterem" demek olup, ongunu ak kartal veya Selçuklu Devletinin sembolü olan "çift başlı kartal"dır.

BOZKURT'TAN SÖĞÜT'E İNKILÂB

Oğuz Han mevzuu, Türk tarihinin "**Bozkurttan Söğüde İnkılâbı**"na şahidlik edici, çok hassas bir mevzudur. Türk, İslâm olduktan sonra, İslâm dışı tüm unsurları ve bunların en önemli sembolü olan "bozkurt"u üzerinden atarsa da, **Oğuz Han**'a dair inanç ve töresini elden bırakmaz ve tarihinin "söğüt" devresinde de onu yaşatmasını bilir. Eski Yunan tarihi nasıl "mitostan logosa inkılâb"ın tarihiyse, Türk tarihi de "bozkurttan söğüde inkılâb"ın tarihidir ve bu inkılâbın en canlı şahidi de **Oğuz Han**'dır.

Efsânevî kişiliği dışında **Oğuz Han**'ın kim olduğu, hangi tarihte ve nerede yaşadığı mâlum değildir. Bazı yorumcular onu Milâdtan Evvel 2'nci yüzyılda Hun İmparatorluğu'na hükmeden **Mete** ile özdeşleştirirlerse de, bazılarına göre daha eski bir tarihte yaşamış olması, Sakalar veya İskitler arasında zuhur etmiş olması daha muhtemeldir. Müslüman Türkler onun "mümin ve fatih bir ata" olduğuna inanır. Hattâ onu, Kur'an'da bahsi geçen **İskender-i Zülkârneyn** ile özdeşleştirenler vardır. Elde bulunan dört beş ayrı **Oğuznâme**'nin birbiriyle pek bağdaşmayan özellikleri, Türkler'in bir nevi **İlyada**'sı olan **Oğuznâme**'nin tam tesbit edilememesi müşkülünü doğurmuştur. **Rıza Nur**, Uygurca metni esas kabul ederken, **Zeki Velidî**, Moğol tarihçisi **Reşideddin**'in kaleme aldığı Farsça metni yeğlemektedir.

Zeki Velidî'ye göre, **Türk Han**, muharref Tevrat'ta geçen **Yafes oğlu Togarama** olup, beş değil on oğlu vardır ve adları şunlardır: **Uyur (Uygur)**, **Taurus**, **Hazar**, **Sabir**, **Barsıla (Bizal)**, **Avaz (Avar)**, **Tarna (Tarnav)**, **Yanur (Zagur)**, **Bulgar** ve **Oğuz**... Ancak bu mevzu, tahmin edilebileceğinden çok daha karmaşıktır ve bu hususta ciddi bir araştırma yapan **İlhami Yangın**'a burada kulak vermek gerekir:

- «Ben bu konuları 1990 yılından beri araştırıyorum. Tarihle ve özellikle de **Şefik Hüsnü** ile ilgilenmemi rahmetli **Alparslan Türkeş** istemişti benden. **Türkeş** üniversite öğrencilerine Birleşmiş Milletler, Güvenlik Konseyi vb. konularda seminer verirdi. Bana özel araştırmalar yaptırdı. Ben *Yeni Düşünce Gazetesi*'nde genel yayın

koordinatörüydim. O dönemlerde *Yeni Düşünce* ve *Hergün* MHP'nin yayın organı gibiydi. **Türkçe** 'her doğru her yerde söylenmez' derdi. Bu konuyu uzmanlık alanı bu konular olan ilahiyatçı **Prof. Dr. Zekeriya Kitapçı** da biliyordu.

Şefik Hüsnü'nün Sabetayist bağlantıları beni Tevrat'ı araştırmaya itti. Türk solunun çok önem verdiği Şefik Hüsnü'nün Sebatayist olduğunu ve Türk solunun da kökeninin buradan beslendiğini, bunların İran ve Irak'ta yaygın olan Batınilik akımlarından olduğunu gördüm. Batıniliği araştırınca Yahudilik yani Kabala çıktı. Ama diğer taraftan Türkçülüğün altından da Yahudilik fıskırıyor.

Türkçülüğün kuruluşundan itibaren Yahudiler var. Araştırma araştıra Türkçülüğün en tepe kitabına, yani *Oğuzname*'ye geldim. Onu çeviren kişi de bir Yahudi. *Oğuzname*'yi Tevrat'la karşılaştırdığımda ikisi aynı çıktı. Tevrat'ı okuduktan sonra *Oğuzname*'de de bir çarpıklık olabileceğini sezdim. Çünkü Türklerin soyunun **Yafes** olduğu konusunda Kuran-ı Kerim'de hiçbir açıklama yok. **Reşideddin**'in de Yahudi olması ve bunun başta *Meydan Larousse*'da belirtilmesi neticesinde *Oğuzname*'ye bir şeyler kattığı şüphesi aklımı çelmeye başladı.

Kitabı yazdıktan sonra yayıncı bunu konunun uzmanı Prof'lara gösterdi ve **Prof. Dr. Ziya Kazıcı** gibi isimler benim tesbit ettiğim durumun haklılığını ortaya koydu. Bu araştırmalardan sonra kandırılmışlık hissi uyandı ve bunun başka eserlerde de çok rahat yapılabileceğini hissettim. Çünkü biz tarih değil Tevrat okuyoruz. Bu kitabı Osmanlıca'ya çeviren de Sabetayist **Ahmet Vefik Paşa** ki, Osmanlı Tarihi'nin ilk Türkçüsü olarak bilinmektedir. Kitabı **Reşideddin** yazmış, doktor ve müneccim bir kişiliktir ve tipik bir Kabalist'tir. **Reşideddin** Tevrat'ın *Yaratılış* kısmını açıkça, geri kalan kısmını da gizlice *Oğuzname*'nin içine eklemiştir. **Ebulgazi Bahadır Han** Çağatayca'ya çevirmiş. Oradan da **Ahmet Vefik Paşa** İstanbul Türkçesine çevirmiştir. Ne yazık ki bu kitabı 600 yıldır Türk tarihi diye bize okutuluyor. *Oğuzname*'nin Türk tarihi açısından önemi Türklerin kozmogonisini anlatıyor oluşudur. Türklerin yaratılış inançlarını anlatıyor.» [2]

Son olarak, **Türk İlyada'sı** hâlâ meçhul bir yerdedir ve ona ilişkin rivayetler, *Dede Korkut Hikâyeleri*'nin üslûbunu andırmaktadır. Bazılarına göre, *Dede Korkut Hikâyeleri*, *Oğuzanâme*'nin bir parçası olup, hakkında hiçbir şey bilinmeyen **Dede Korkut** da esasen **Türk Homeros**'udur. Burada, doğar doğmaz mucize gösteren, bir kez emdikten sonra dile gelen ve annesini Allah'a imana davet eden bir **Oğuz Kağan** tipi çizilmektedir. **Herkül**'e dair Yunanlılar'ın anlattığı masallara benzer biraz. Ancak daha sonra büyük bir fatih olacak olan bu kahraman, "Kızıl Elma" geleneğine uygun olarak, Doğu'dan Batı'ya doğru birçok fetihlerde bulunacak ve birçok ülkeyi alacaktır. Hâsılı **Oğuz Kağan**, belki zaman içinde **Osman Gazi**'ye dönüşmüş ve Osmanlı İmparatorluğu olarak vücut bulmuş olan ruhtur; yanından hiç ayırmadığı "**bozkurt**"u da hiç şüphesiz, zamanla "**söğüt**" olmuştur.

2 İlhami Yangın, Kabala'nın İntikamı, Etkin Kitaplar, İstanbul 2007.

DERİN DÜNYA DEVLETİ

Atilla Akar

- İKTİBAS -

Pek çok kişi, ülkelerini kendi hükümetlerinin yönettiğini sanır. Böyle sanmaları da normaldir. Onlar gündelik hayatın hırgürü içinde daha ötesiyle pek ilgilenmezler. Dört-beş yılda bir sandığa gider ve kendi temsilcileri olduğuna inandıkları partilere veya onların adaylarına oy verirler. Onların politikayla ilgileri, bir dahaki seçime kadar ara sıra kahve sohbetlerinde yahut fiyat artışlarına kızdıkları zaman yaptıkları birkaç homurdanmadan ibarettir. Onun ötesini sezse bile neler döndüğünün farkına varmazlar. Taksitlerini ödeyebildikleri, kuaförde saçlarını yaptırebildikleri, son model bir elbise, araba yahut en yeni mutfak robotunu alabildikleri sürece mesele yoktur. Tutukları takımın o sezonki başarısı veya yaptığı transferler hayatlarında daha çok yer işgal eder.

Aslında birçok 'aydın'ın durumu da 'sıradan insanlar'dan pek farklı değildir. Onlar kendilerini 'herhangi biri' gibi hissetmezler fakat öyledirler. Onlar her konuda mangalda kül bırakmazlar fakat '**Global Dünya Hükümeti Komplosu**'ndan söz ettiğinizde irkilerek bir "**yok canım, o kadar da olmaz!**" çekerler. Kafaları basmadığından değil, sadece öyle düşünmeye alıştıkları yahut bazı durumlarda öyle düşünmek işlerine çok daha uygun geldiği için. Daha da komiği, onlar fevkalade 'globalist'tirler; her konuda '**global düşünürler**' ama '**global komplo**' söz konusu olduğunda nedense ufukları bir anda daralmaktadır!

Oysa millî hükümetler, henüz tam tasfiye olmasalar bile gidişatın o yönde olduğuna dair kuvvetli belirtiler var. Durum öyle gösteriyor ki '**bir güç odağı**', adım adım dün-

yada merkezî iktidarın organlarını oluşturmaktadır. Dahası, **kimi yorumlara göre 1000 yıldır, kimi yorumlara göre de geçen yüzyılın başından itibaren belli bir yapının bu yönde adım adım uygulayageldiği bir planla karşı karşıyayız.** Dünyada estirilen 'globalleşme rüzgârı'na baktığımızda bunun sadece sürecin getirdiği ekonomik-teknolojik bir zorlama olmayıp, aslında belli mihrakların siyasî tercihinin bir ürünü olduğunu görmek mümkündür. Emperyalizm geçen yüzyılın başlarında sistemin ekonomik altyapısını hazırlarken günümüzde ise '**globalizm**' makyajıyla siyasî üstyapısını tamamlamaya çalışmaktadır.

Çoğu aydın için globalleşme, tarihin kaçınılmaz bir devresi, sürecin tabii bir sonucu olarak algılanmaktadır. Onlara göre globalleşme; ekonominin sınırları aştığı, haberleşmenin global çapta yaygınlaştığı bir dünyanın gitmekte olduğu yöndür. Bu anlamda, onlar için globalleşme; arkasında hiçbir siyasî tercih olmadığı, tamamen kendiliğinden, ekonomik bir olaydır. Onların göremediği, söz konusu sürecin bir irade tarafından zorlanması, planlı ve adım adım güncelleştirilmesidir. Böyle düşünenlere göre, sürece karşı koyanlar adeta ilkel bir ulusçuluk duygusuyla hareket etmekte, modası geçmiş ulus-devletleri savunmaktadırlar. Oysa bu düşüncedekiler, ne olduğunu bile bilmedikleri içi boş bir 'evrenselcilik' çığırtkanlığı yapıyorlar ancak veremedikleri bir cevap vardır:

Peki bütün bunlar güzel de **globalleşmenin arkasındaki siyasî irade nedir?**

Dünya tarihinde bugüne kadar arkasında bir 'irade'nin olmadığı en küçük olaya dahi rastlayamayacağımıza göre buradaki irade kimdir?

İş buraya gelince kıvırtmalar, kaçak güreşmeler başlamaktadır. Çünkü bu soruyu sormak bile cevabı kendi içinde taşıyacaktır.

Daha da açık konuşursak; insanlık, başlangıçta çok çekirdek hâlde olan ama giderek tüm dünyayı saran organize bir elitler grubunun komplosuyla karşı karşıyadır. Tüm dünya hükümetleri ve milletleri, kendilerine karşı tertiplenmiş son derece hesaplı, uzun vadeye yayılmış bir darbe girişiminin tehdidi altındadır. Kendisini legal kabuklar altında gizleyen finansal-siyasî-teknolojik-askerî elitlerden oluşan bir çekirdek yapı, tüm dünyayı hedeflediği bir '**birlik**' çatısı altına sürüklemeye devam etmektedir. Dünyanın tüm devletlerinin, kanunî hükümet ve yapılarının örgütlenilmesi düşünüldüğünde, bir tür '**Global Susurluk Çetesi**' olgusuyla karşı karşıya bulunduklarını sezeriz.

Peki, bu çekirdek yapının '**global darbe**' girişiminin ardında **kim veya hangi güçler var?**

Yoksa bütün bunlar bizim 'paranoyak' zihinlerimizin icat ettiği vehimler mi?

Olayların ve olguların gelişimine baktığımızda, bunun 'vehim' ürünü değil tam tersine çok ciddi, müşahhas işaretleri olan bir durum olduğunu görebiliriz. Söz konusu çekirdek güç; uzun süredir kendi kadrolaşmasını yaygınlaştırıp, uluslar-üstü bir irade oluşturarak '**millî hükümetler**'e nüfuz ediyor, onların hâkimiyetlerini felç ederek, teslim almaya veya kendilerine katılmaya zorluyor. Üstelik bunu, milyonlarca insanın fizikî, ekonomik, kültürel yıkımı üzerine kuruyor. Kendilerini '**dünyanın seçilmiş**

efendileri' sayan **'gizli doktrin'** sahibi, ellerinde büyük bir malî güç bulunan kesimler, dünyanın geleceğinde **'global imparatorluk'**larının bayrağının dalgalandığını daha şimdiden görüyorlar!

Bazıları olaya bizim gibi bakanları küçümseyip, dudak büküyor. En ilgisi bile **"ilginç bir fantezi ama o kadar"**da kalıyor. Bunları şu şekilde sınıflamak mümkün:

Birinci sırayı; konuya karşı bilgisiz ve ilgisiz ama siyaset teorilerini gelişigüzel bilen, kalıplaşmış yaklaşımları tekrarlayıp duranlar oluşturuyor. Onların, tarihte ve politikada komploların yeri olduğunu kabul etseler bile, bu derece büyük ve global bir komplonun olabileceğine akılları basmıyor. Onlar bu konudaki yetersizliklerini, kafalarının bas-mamasını hayli basmakalıp bir sözle ifade etmeye bayılıyorlar:

- Komplo teorilerine pek itibar etmem!

"Bu konuda doğru düzgün fikrim yok" deme cesaretine sahip olmadıkları için, komplo yorumlarını küçümseyerek **kendi cahilliklerini örtmektedirler.**

İkinci grubu ise **'derin dünyanın ideolojik ajanları'** diyebileceğimiz, azınlık ama etkili bir aydınlar grubu oluşturuyor. Bunlar çıkarları yahut bağları gereği **'anti-komplocu'** düşüncelerin bayraktarlığını üstlenmiş bulunuyorlar. Bunların bir kısmı, global seviyede derin dünya devletinin uzantısı **'think-tank'** kuruluşu üyelerinden yahut işbirlikçi aydın kadrolardan oluşuyor. Onlar, kurulan tezgâhı unutturabilmek için neredeyse **'komplo'** sözcüğünü bile sözlüklerden silmek istiyorlar.

Bu gruplardan başka bir de üçüncü grup var. Bu gruptakiler, ortada tuhaf bir durumun olduğunu sezdikleri hâlde, alıştıkları düşünce kalıplarını kırmakta zorlanıyorlar. Bu gruptakilerin açmazı, teorik-ideolojik değil, sadece yerleşik kanaatleriyle hesaplama cesaretinden mahrumluktur. Olaylar karşısında bir tür tutucu kimlik sergilemektedirler. Konuya böyle yaklaşanların en büyük korkusu, çevrelerince **'komplocu düşünmekle'** suçlanma ihtimalidir. Sürüye uyararak sürü dışında kalmanın tehlikelelerinden kurtulmaktadırlar!

Bazıları da söz konusu global derin devlet faaliyetlerini normal sivil lobi faaliyetleri gibi görmektedir. Onlara göre bu örgütlenmeler gizli yapılar değil, sadece kapalı kapılar ardında dünyanın gidişatı üzerine fikir üreten **'önemli kimseler'**dir. Bunların oluşturdukları örgütler ise son derece normaldir. Bunlar olup bitenlere kesinlikle siyasî bir faaliyet gözüyle bakamıyorlar. Yine onlara göre bazı **'yetkili ve etkili kişiler'** bir araya gelmiş, kapalı kapılar ardında sadece normal meseleleri konuşuyorlar. Başka bir art niyet aramak ise **'komplo fobisi'** üretmek oluyor. Bu gibilere karşı ABD'li muhalif aydın **Michael Parenti**'nin verdiği nefis cevabı hatırlatmakla yetineceğim:

- «Komplo fobisinden yakınalar, "Gerçekten birtakım insanların bir odaya kapanıp gizli planlar yaptığını mı düşünüyorsunuz?" demeye pek meraklıdır. Bazı sebeplerle, görünüm, komplo iddiasında olanları iddialarından vazgeçirecek kadar saçma farz edilebilir. İyi ama iktidar sahipleri de başka nerede bir araya gelir ki?

Park kanepelerinde veya atlıkarıncılarda mı?

Hayır! Onlar da odalarda buluşur.

Şirket yönetim kurulu odalarında, Pentagon komuta odalarında, Bohemian Grove'da, en iyi restoranların, eğlence-dinlenme merkezlerinin, otellerin, malikânelerin seçkin yemek salonlarında, Beyaz Saray'ın, NASA'nın, CIA'nın konferans salonlarında...

Ve evet... Adını "planlama", "strateji oluşturma" koysalar da, komplo kurarlar, entrikalar hazırlarlar. Bunu da kamuoyunun bilmemesi için her türlü çabayı göstererek büyük bir gizlilik içinde yaparlar. Hiç kimse, siyaset-şirket elitleri ve onların kiralık uzmanları gibi baş başa verip ustaca plan yapamaz.»

Komploların hayal ürünü olmayıp, çoktandır görmezlikten geldiğimiz bir gerçeklik olduğunun ipuçlarını sergilemeye çalışmalıyız. Böyle düşünmemiz için yeterince delilin ortada olduğunu söylüyoruz. Tarihe dönüp baktığımızda müşahhas emarelerin yeterince ortaya serili olduğunu biliyoruz. Aslında dünya olaylarına baktığımızda **'global çete'**nin işlediği suçların parmak izleri her yerde mevcut ama bunu bolca teorik-entelektüel laf arasında görmezden geliyor, bir anlamda onların değirmenine su taşıyoruz. (...)

Türk okuyucusunun 'Derin Dünya Devleti'nden hâlen bihaber yahut içi doldurulmamış şekilde haberdar olduğunu biliyoruz. Bu anlamda söz konusu çalışma, türünün belki ilk değil ama derli toplu bir bilgi kaynağı da olacaktır. Gerçi Türkiye'de son dönemde bu konudaki yayınlarda olağanüstü bir patlama yaşanmakta, Türk okuru da Batı'da çoktan tartışma gündemine gelmiş **'global komplo'**dan ve onun organizasyonlarından haberdar olmaktadır.

Türk okuru da artık bu gibi yapıların müşahhas ifadesi olan oluşumları daha yakından tanıma imkânına kavuşacak. **'Global Olimpos un Tanrılar Meclisi'**nde kimlerin oturduğu, çok sözü edilen **'Yeni Dünya Düzeni'**nin kimlerin ürünü olduğu, globalleşmenin arkasındaki güç odakları, Amerikan 1 dolarının üzerinde sembolize edilen piramit ve gözün gerçekte ne anlama geldiği daha net ortaya çıkacaktır. Bütün bu yapıları yerli yerine oturtmadan, bugün dünyayı kimlerin, nerelere sürüklemek istediği anlaşılamaz. Bu tip yapıların sadece kökenlerini, inanışlarını, üyelerini anlatmıyor; aynı zamanda bu güçlerin hedeflerinin ne olduğunu da tartışma alanına getiriyor. Ortada **'Para Tanrısı'**na tapan, **'Güç Oyununun Sezarları'** vardı. Stratejileri ise **'KAOSTAN DÜZEN'** doğurmaktır. Bunlar, **'Yeni Dünya Düzeni'** hedefi altında **'Çağların Global Führeri'**ni çıkarmak için harekete geçmişlerdi. Nihai hedefleri arasında demokrasinin -ki, onu da kendileri çıkarmıştı- sonu vardı. Süreç, tüm milletlerin, konsantre **'seçkinler oligarşisi'**ne tâbi olduğu, bir tür **'global tiranlık'** yahut **'global post-modern faşizm'** olarak tanımlayabileceğimiz bir yapıya doğru gitmekteydi. Global kuşatma tehdidinin asıl eksenı buydu!

Bu yapıların en tepe noktasında bulunan kişilerin sadece **siyasî/ekonomik** değil, aynı zamanda **kültürel, ırkçı, dinî** hedefler vardır. Bu yüzden onları doymak bilmez **'sömü-**

rücüler' yahut sadece ekonomik güç peşinde koşan tipik **kapitalist-emperyalistler** olarak gören yaklaşımlar fena halde yanılmaktadır. Öyle görünüyor ki onlar, bütün bunların ötesinde ve daha fazla bir şey istemektedirler. Ekonomik güçleri bile nihai amaçlarını gerçekleştirme yolunda sadece bir araçtır. Yoksa bütün dünyanın zenginliklerini ellerine geçirirler bile hayatın bir sonu olduğunu ve **'kefenin cebi olmadığını'** onlar da biliyorlar. Eğer olay bu kadarla sınırlı kalsaydı, devasa malikânelerinde tatlı bir hayat sürmeyi tercih ederlerdi. Bu yüzden onların **'idealleri'** bütün rakamlardan, kâr-zarar eğrilerinden daha ötede görünüyor. Bu kesimler **'İlahî bir plan'**ın muhafızları, **'seçilmiş vazifelileri'** olduklarına inanıyorlar.

Kendilerini, dünyaya çekidüzen verecek ve bir tür **'yeni çağ'**ı inşa edecek misyonerler olarak görüyorlar. Bu yüzden bütün varlıklarını bu ideale adanmış ve bu uğurda her şeyi yapmaya hazır hissediyorlar. Aynı sebeple, bu insanlara sadece ekonomik veya siyasi güce susanmış bir avuç dev kapitalist olarak bakılamaz. Bu kişileri **'hiçbir ideali olmayan çılğınlar'** olarak görmek; onları tanımamak, böylesi bir oluşuma niçin destek verdiklerini anlamamıza yarayacak ruhî motivasyonu bilmemek demektir. Onlar, kendilerini, belki ancak eski pagan kültürlerde bulabileceğimiz **'iyinin ve kötünün ötesinde'** bir yerde görüyorlar. Onlara göre, sadece yapılması gerekenler ve görevler var. Buna kalben inandıklarından hiç kuşku yok ve bütün problem de burada başlıyor zaten!

Aynı sebeple, sadece emeğimizi, mallarımızı, sahip olduğumuz kaynakları değil, daha ürkütücü bir şey istiyorlar:

Ruhumuzu!

Yoksa **'seçkin'** olmak, kendini **'aptal'dan, 'sıradan'dan** ayıran bir bakış pekâlâ bana da cazip gelebilirdi ama onlar bunu, kutsal kitaplardaki **'LUCİFER'E (ŞEYTANIN DİĞER ADI)** atfedilen bir şekilde kavıyorlar. Yine teolojik kavramlardan hareket edersek **'ışık ve karanlığın savaşı'**nda karanlık tarafa düşüyorlar. Onlar, klasik aristokrasinin yıkımı üzerine kurulmuş modern dünyanın **'Karanlıklar Prensi'**dirler. Onlar, kendi yeni-aristokrasilerine bir global tiranlık oluşturmak için uğraşan bir şebekenin, güç histerisine kapılmış **'Modern Sezarları'**dır.

Bu yüzden, dünyadaki derin yapıların tarihinden başlamak gerekir. Bu anlamda bütün **EZOTERİZM** türlerinin aslında siyasi örgütlenmeler olduğunu ortaya koyduk. **Tarihin hiçbir döneminde siyasetten bağımsız bir EZOTERİZM olmamıştır; siyasetle hep iç içe ve kendi dönemlerinin 'partileri' gibi davranmışlardır.** Bu yapıların **'Templiyerler'**den -hatta daha öncesinden- başlayarak günümüze uzanan bağlantılarını, ideolojik arka planlarını ve hâkim ritüellerini bulmak lâzımdır.

Bu yüzden **EZOTERİK-HERMETİK** yapıları inceleyince, anlaşılacaktır ki **insanoğlu, aslında binlerce yıldır bir gizli örgütler savaşının tam ortasında kalmıştır.** Dünyada binlerce yıldır söz sahibi olmaya çalışan örgütler var. Ancak o günlerde dar bölge veya en fazla kıta coğrafyalarına sıkışan komplo çabası, bugün kendine global bir zemin oluşturmuştur. Bugün artık komplolar ve bu yöndeki siyasi oluşumlar çok daha büyük bir amacı hedeflemektedir: **DÜNYA HÂKİMİYETİ! (..)**

Hiç şüphesiz milyonlarca insan, görünenle yetinmenin rahatlığı ve güveni içinde yaşayabilir. Ben hiçbir zaman böyle biri olmadım ve olamam da. O hâlde dünyanın geldiği noktada **"GÖRÜNENİN ÖTESİNDE NE VAR?"** sorusunu sormam ve bu soruya bir cevap bulmam gerekiyordu. Elinizdeki kitap sayesinde cevapların bir kısmını bulduğumu zannediyorum. Buna rağmen kitapta bilim yaptığımı iddia edecek değilim. Hatta alışageldiğimiz **'pozitif bilim'** kalıplarının dışında birçok yorum, hüküm ve sübjektif müşahedenin bulunduğu da söylemek durumundayım ama adına **'gerçek'** dediğimiz şey, bir o kadar bizim **'bakma biçimi'** mizle ilgili bir şey değil mi zaten?

Ben kendi baktığım noktadan bunları görüyorum. Dahası hepimiz bize dayatılmış bir bakma biçiminin yanlısamalarını şu veya bu biçimde yaşıyoruz. Bunun zor olduğunu bilmekle birlikte, herkesin kendi **'bakma biçimini'** geliştirmesi gerektiğini düşünüyorum. Aksi takdirde tek tek her fert, yönlendirmeli, sanal, çarpıtmalı bakma biçimlerinin ağına takılmış olacaktır. Dünyadaki ajansların, yayın organlarının, kısaca medyanın da önemli ölçüde bu ağı bir parçası olduğunu düşünüyorum. Bu merkezde asıl savaş, ne kıtalar arası balistik füzelerle ne dev uçak gemileriyle, ne modern tanklarla, ne de diğer askeri araçlarla yürüyor. **Asıl savaş; beyinlerimizin teslim alınması, beyinlerimizin her gün yeniden belirli bir görme biçimine uygun olarak yeniden kurgulanması esnasında veriliyor.**

Tam bu noktada, hemen herkes, havada bir **'sistem'** kavramı tutturmuş gidiyor. Elbette bir **'sistem'** var ve onu her gün iliklerimize kadar hissediyoruz ama sistemin arkasında kimler var, onun kurumları, işleyiş sürecindeki yapıları nasıl?

Nedense bu sorunun cevabı biraz havada kalıyor gibi. Oysa her sistem gibi bu sistemin de arkasında belirli güçler var ve bunlar ete-kemiğe büründürülmeye muhtaç görünüyorlar. Bu anlamda sistemin de sistemi var. Önemli olan, görünen **'sistem'**in arkasında hangi görünmeyen **'sistem'**in var olduğu sorusudur. Elinizdeki kitap, bu soruya verilmiş kısmi bir cevaptır sadece...

İslam Dergiler Projesi

NIÇİN GLOBAL KOMPLO?

Bunca zamandır insanlığa çektirilen acılar, katlanılan zorluklar, milyonlarca ölü, yıkılan yuvalar, insanı çatlatırcasına süren sabır, harcanamayacak kadar paraya sahip olma açgözlülüğü, kendini herkesten üstün görme kibri, ölçüsüz bir güç hırsı, bu uğurda gizli kapaklı süren hayatlar ve saklanan kimlikler niçindir?

Neden bir avuç insan, tüm dünyayı ele geçirmek için yüzyıllardır süren bir planı, kuşaktan kuşağa aktarmaktadır?

Tüm dünyayı ele geçirmeye çalışan bir komplo neye dayanarak tertiplenmektedir? Hepimiz adım adım nereye sürüklenmek isteniyoruz?

Global komplocuların **'gizli gündemi'** nelerden oluşuyor?

Bu soruların cevabına geçmeden önce bir konuyu hatırlatmakta yarar var: **Komplolar her zaman vardılar ve insanlık tarihi kadar eskidirler.** İlkel kabilelerden tutun, ilk çağların basit site devletlerine ve günümüzün daha karmaşık devlet yapılarına kadar komplolar, hep politik iktidarın bir parçası ve metodu olmuştur. Aynı şekilde kom-

plolar, ülkeler arası savaşlarda da tesirli bir metod olarak kullanılmıştır. Devletler bu amaçla özel birimler kurarak özel elemanlar istihdam etmişlerdir. Böylelikle kendi içlerinde veya dışı karşı darbeler, suikastlar tertiplemişler, muhtelif askerî, siyasî, ekonomik ve psikolojik entrikaları, operasyonları gündeme getirmişlerdir. Bu anlamda **tarih, özellikle de siyasî tarih, aynı zamanda komplolar tarihidir. Kimileri yok saymaya çalışsa da, adına tarih dediğimiz şey, aynı zamanda irili ufaklı bir dizi komplo**nun yan ürünüdür.

Ne var ki günümüz komplolarını ve komplocularını klasik benzerlerinden ayıran çok temel bir özellik vardır: Artık komplolar bir ülke veya devletle sınırlı olmayıp global satrancın bir parçasıdır. Kendilerine ABD gibi ülkeleri bir tür **'merkez üs'** yahut **'koza ülke'** olarak seçseler bile, gerçekte oraya karşı da bir aidiyet hisleri yoktur ve kelimenin tam anlamıyla ABD'yi de kullanmaktadırlar. **Son tahlilde ABD'yi de tasfiye etmeyi planladıklarını söyleyebiliriz. ABD, onlar için şu ân sadece bir karargâh, bir uçak gemisi gibidir.** Global komplo hızı harekete geçmiştir ve dışlıleri arasına aldığı her ülkeyi yıkıma uğratarak ilerlemektedir.

Düne kadar bölge yahut en fazla kıta coğrafyalarına sıkışan komplo çabası, bugün kendine global bir zemin oluşturmuştur. Bunu onlara sağlayan, dünyanın geldiği safhadır. Artık dünyamız ulaşım ve haberleşme teknolojileri sayesinde küçülmüştür. Aynı şekilde geçen yüzyılın başından beri ekonomik faaliyetler ve şirketler, çokuluslu bir safhaya gelmişlerdir. Ayrıca birçok alanda yine aynı güçlerin denetlediği uluslararası örgütler doğmuştur. Bütün bunlar, global komplo için maddî altyapı oluşturmaktadır. Bu yüzden günümüzde komplolar ve komplocular çok daha büyük bir amacı hedeflemektedir: **Dünya hâkimiyeti!** Aynı sebeple dünya komplocuları, kendilerini hedeflerine hiç bu kadar yakın hissetmemişlerdir. Amaçlarını realize edebilmek için az bir mesafe kaldığını onlar da bilmektedir.

Nitekim söz konusu **'derin yapı'**, bu amaçla dünya çapında örgütlenmiş, uluslararası bir tavır sergilemektedir. Kendi nihai hedeflerine uygun ekonomik, sosyal, siyasî, dinî ve kültürel altyapıları oluşturmaktadır. Bunu yavaş yavaş, gizli ve planlı bir şekilde gündeme getirmektedirler. Bir **'dünya partisi'** şeklinde örgütlenmişlerdir ve siyasî bir programları vardır.

Peki o hâlde bu programın karakteristik özellikleri nedir?

DEMOKRASİ KARŞITLIĞI

Söz konusu yapı, demokrasinin ömrünü doldurduğuna, artık insan toplumlarının demokrasiyle yönetilemeyeceğine inanmaktadır. İşin garibi tarihi bir kategori olan demokrasiyi de yine kendileri geliştirmişler, bir dönem savunmuşlar ve şimdi işlerine gelmediği noktada onu reddetmektedirler. Onlara göre toplumlar demokrasiyle yönetilmenin faziletine kavuşamamıştır. Bir tür neoplatoncu yönetim arzulamaktadırlar. Sıradan insan, demokrasinin gerektirdiği katılım özelliklerinden yoksundur. Cahildir ve doğru düzgün karar veremez. Kitleler, dünyanın problemlerinin çözülmesine ayak

bağı olmakta ve yaptıkları yanlış tercihlerle insanlığın ilerlemesinin önünü tıkamaktadırlar. Demokrasi, ancak sınırlı sayıda eğitilmiş insan arasında uygulanabilir. Bunun için insanlık, akıbetini, yeni bir seçkinler sınıfının ellerine terk etmelidir. (...) Üstelik bu sistem artık **'global ölçekte'** tasarlanmalıdır. Tabii ki bu yeni rejime yön verecek olanlar da uzun süredir kendini buna hazırlayan dünya elitleridir. O dünya elitleri ki bir **'Mesih/Kral'**ın öncülüğünde yeni bir **'global kraliyet'** projesini hayata geçirmek istemektedir.

SEÇKİNCİLİK

Birinci anlayışa bağlı olarak **'derin dünya komplosu'**nun mimarları en katı mânâda elitisttir. Onlara göre yönetim ancak elitlerin elinde olursa başarılı bir sonuç alınabilir. Eski aristokrasinin yıkımı üzerine kurulmuş **'yeni dünya'**ya bu kez kendilerinden oluşacak **'yeni bir aristokrasi'** teklif etmektedirler. Bu aristokrasinin üyeleri; dev sanayi ve finans şirketlerinin üst seviye yöneticilerinden, askeri ve istihbarat örgütünün ileri gelenlerinden oluşacaktır. Tabii en tepede, kontrol noktasında bir avuç **'seçilmiş'** ailenin fertlerinin bulunması kaydıyla! **Bu ailelerin bir kısmı zaten ortaklıklar, karşılıklı kız alıp-vermeler ve ırkî-dini bağlarla birbirine bağlıdır.** Bunlar eliyle yeni bir tür **'kandaşlık aristokrasisi'** oluşturulmuştur. Aynı zamanda bütün **'derin dünya'** yapısının başlatıcısı organizatörü olma konumundadırlar. Onlar kendilerini **'saklı seçilmişler'** olarak görmekte ve dünyanın kaderini ellerinde tuttuklarına inanmaktadırlar. Bunun bir lütufla kendilerine verilmiş **'ilahi bir görev'** olduğu vehmine kapılmaktadırlar.

Ancak sözü geçen elitizm, tıpkı diğer konularda olduğu gibi **'global'** bir elitizm türüdür. Bu elitler belli ülkelerin pasaportunu taşıyıcılar da aslında **'uluslarüstü'** bir yapıdadırlar. Onlar, dünün derebeyleri gibi sınırlı bir alanda hâkimiyetle yetinmemektedirler. Kendilerine tüm dünyayı hedef olarak seçmişlerdir. Diğer dünya elitleriyle işbirliği ve ortak organizasyonlar içindedirler. Uzun vadeli hedefleri arasında tüm dünyanın elitler eliyle tek merkezden yönetildiği yeni bir global siyasî düzen vardır. Bu elitler son derece gizli global örgütlerin üyeleri olup, birbirleriyle özel bir haberleşme ağına da sahiptirler. Özellikle son yüzyıl içinde gösterdikleri çabalarla dünya çapında önemli mevziler elde etmişlerdir.

ÇAĞLARIN YENİ SEZAR'I

Hiç şüphesiz, tasarlanan böyle bir **'Yeni Dünya Düzeni'**nin bir de **'lider'**e ihtiyacı olacaktır. O **'lider'** veya onun soy zincirinden birileri, şu anda güvenlik içinde bir yerlerde bekletilmektedir. **'Vakti geldiğinde'** piyasaya **'dünyanın kurtarıcısı'** olarak sürülecektir. Bu lider, bir tür çağların **'yeni Sezar'**ı veya **'Mesih Deccal'**ı olarak gündeme getirilecektir. Muhtemelen çıkarılan bir dünya kaosu sonrası insanlığa **'kurtarıcı'** olarak sunulacaktır. **TASARIMIN MANEVÎ ALTYAPISI ESKİ MİTOLOJİLERE, ESKİ DİNİ METİNLERE VE BAZI EZOTERİK ŞİFRELEME SİSTEMLERİNE DAYANDIRILMAKTADIR.**

'Yeni Mesih Projesi', alabildiğine seküler ama bir o kadar da dinî olacaktır. Dünyevî ve ruhanî otoriteyi şahsında birleştiren yeni 'global kral' olarak fonksiyon görecektir. Bu sistemde diğer bütün milletler birer 'köle' ve 'parya' seviyesine inecek, yenedünya çarkının dişlileri olarak sınırlanacaklardır.

POST-MODERN FAŞİZM!

Söz konusu 'GLOBAL FÜHRER'in insanlığa önereceği sistem bir tür 'post-modern faşizm' olacaktır. Çünkü faşizm türleri sadece belli bir ırk veya milleti üstün, diğerlerini aşağı görürken onların yeni post-modern faşizmlerinde kendi kastlarına mensup olmayan tüm insanlar milliyetlerine bakılmaksızın otomatik olarak 'aşağı ırk' statüsüne gireceklerdir.

Tüm dünyanın tek elden, merkezî olarak yönetilmesinin planlandığı bu sistemde belki göstermelik bir parlamento da bulunabilir. Eski Roma Parlamentosu gibi buraya sadece **asiller/seçkinler** üye olabilir ve bir 'Sezar'ın maiyetinde faaliyet icra edebilir. Böylesi bir durumda dünyanın '**başkenti**' de değişecektir. Artık ne ruhanî merkez Roma kalacak ne de dünyevî merkezler **New York, Londra, Paris, (İstanbul) ve Tokyo**. Projenin aslı hedefine uygun olarak ruhanî ve dünyevî otoriteyi bünyesinde birleştirmiş olarak dünyanın başkenti, **Kudüs'e** taşınacaktır. (İstanbul'dan da bahsedenler var). Tabii bunun için yeni bir dinler savaşı ve yeni soykırımlar yapılması gerekecektir. Öyle görünüyor ki kutsal metinlerde 'Armagedon' diye geçen savaş yaşanmadan '**kötülüğün örgütleyicileri**' amaçlarını başaramayacaklardır. Buna ciddi olarak inanan ve kehanetleri hızlandırmak için elinden geleni yapmaya hazır bir zümre mevcuttur. [1]

1 Armagedon, Tel Aviv'in 55 mil kuzeyindeki bir bölgedir. 'Mediggo' diye geçer, inanişâ göre 'Son Savaş' burada olacaktır. İlginçtir; bu kavram, Müs-tüman ülkelerde yaşayan insanlara uzak bir kavram olsa da, Yahudi-Hıristi-yan kültürü içindeki ülkelere hiç yabancı değildir. Hatta kilit bir kavram niteliğindedir. Bugün başta ABD olmak üzere birçok tarikat, Armagedon'un gerçekleşmesi beklentisi içindedir. Hatta daha da ötesi, bu kehanetin gerçekleşmesini hızlandırmak için bazı çılgınca eylemleri göze alan tarikatlar bile vardır. ABD'de Protestan-Evanjelistler bu inanişâ başı çek-mektedirler. Onlara göre "Tanrının kıyameti gerçekleş-tirmesine yardımcı olmak" gerekmektedir! Onlar Tevrat ve İncil'de geçen bazı kehanetleri gerçekleştirmek için çaba sarf etmektedirler. Daha ayrıntılı bilgi için bakınız: Grace Halles, Tanrıyı Kıyamete Zorlamak, Trc: Mustafa Acar-Hüsnü Özmen, Kim Yayınları, Ankara 2002. (...)

Aynı şekilde, İsrail ve dünyanın dört bir yanındaki bazı fanatik Yahudiler de buna inanmaktadır. Onlara göre de Armagedon Savaşı, İsrailoğulları'na vaat edilen 'Dünya Krallığı' için yapılan son savaş olacaktır. İstailoğulları bu savaştan zaferle çıkacaklardır. Daha da ilginç, kimi yorumculara göre bu son savaş biz Türklerle yapılacaktır. Mine G. Kırıkkanat, bir yazısında bu ilginç psikolojiyi şöyle anlatıyor:

"Taksi şoförümüz, halim selim, aklı başında bir adama benziyordu. Arkadaşım indikten sonra sordu: 'Hangi dili konuşuyor'dunuz?' Türkçe cevabını alınca:

'Ah' dedi. 'Dünyanın sonunu hazırlayan millettensiniz!'

Dünyada deli çok. İçinden sessiz bir lahavle çektim. Laf olsun torba dolsun diye otomatik bir:

'Öyle mi?' hayreti üledim. 'Nasıl hazırlıyormuşuz dünyanın sonunu.' Adam tatlı bir masal anlatıyormuşçasına:

'Türkiye içten içe çürüyecek ve parçalanma tehlikesiyle karşılaşacak. Ordularımız, Ortadoğu'da savaşmak zorunda kalacak. Tüm dünya orduları ARMAGEDON'da toplanacak ve başlayan büyük savaş dünyanın sonu olacak! Daniel'in kehanetinden haberiniz yok mu?

Dolayısıyla bu inanişâ sadece birkaç kaçıñın varsayımı değil yaygın bir inaniştir."

Mine G. Kırıkkanat, "Daniel'in Kehaneti", Radikal, 27 Eylül 2002.

GLOBAL TOPLUM MÜHENDİSLERİ

'Yeni Dünya Düzeni', onu inşa edecek toplum mühendislerine ihtiyaç duyacaktır. Bunlar dünyadaki tüm üretimi, nüfus artışını, sağlık politikalarını, çevre kaynaklarını tek elden global bir planlamayla halletmeyi tasarlamaktadırlar. Bu ise şu anlama gelmektedir:

Kimin üretimden ne kadar pay alacağına, kimin sağlık hizmetinden yararlanacağına, bir başka deyişle kimin ölüp kimin kalacağına, kimin tabii kaynaklardan ne kadar yararlanıp yararlanmayacağına, kimin çevresinin ne kadar kirlenip kirlenmeyeceğine, kimin cahil kalıp kalmayacağına vb, 'dünyanın iyiliğini isteyen' globalist elitler karar verecektir.

Onlar insanlığı çoktan sınıflamışlardır bile. **Darwin**'in '**tabii ayıklanma**'sını insan topluluklarına uygulayıp tembel, kafası çalışmayan, üretmeyen, '**medenileşmemiş**' milletleri, uzun vadede yeryüzünden silmeyi planlamaktadırlar. Ne var ki bunu klasik faşizmde olduğu gibi insanları bir seferde gaz odalarına, toplama kamplarına tıkarak yahut kitle imhası ve katliam yoluyla değil, sürece yayararak '**daha uygun ve insancıl**' yöntemlerle yapacaklardır! Onlar 'dünyanın ihtiyaçları'nı (siz kendi ihtiyaçlarını anlayın!) şimdiden milyonlarca dolarlık araştırma bütçeleri ve vakıfları aracılığıyla saptamışlardır bile. Hatta bazı ırkları muhtelif tıbbi metodlar veya nüfus planlamasıyla tedricen yok etmeyi veya iyice azınlığa düşürmeyi bile planlayabilirler. Global ölçekte bazı kısırlaştırma projeleri uygulayabilirler. Global bir jenosit (soykırım) yaşanabilir. Zaten hâlihazırdaki dünya kaynaklarının mevcut dünya nüfusuna yetmeyeceğini düşünmektedirler. Onların idealindeki dünyanın nüfusu 1.5-2 milyar sınırında dondurulmalıdır.

Ama 'global düzenleyiciler'in asıl rolleri, siyasette hissedilecektir. Oluşturdukları ve oluşturacakları yeni global kurumlar vasıtasıyla önce ulus-devlet yapılarını kıracaklar, sonra sözümona '**gönüllü katılım**' masahıyla millî iradeleri daha üst '**uluslarüstü iradelere**' devrettirip kontrolü adım adım ele geçireceklerdir. [2] Aynı zamanda işbirlikçi mahallî kadrolarla oluşturacakları yeni siyasi zeminlerde iradesi kalmamış '**millî**' yönetimlerin başına kendi '**memur**'larını atayacaklar ve muhtemel tepkileri de '**insanlığın arkaik çağlarından kalan geri, ilkel, milliyetçi, şoven tepkiler**' olarak bastıracaklardır. Bu yapıya direniş gösteren her kişi, grup ya da muhalefeti, muhtelif komplolarla suikastlarla yok edecekler veya akıl almaz yöntemlerle sindireceklerdir.

Aynı zamanda süreç içinde hukuku uluslararası hâle getirip, uluslarüstü mahkemeler kurarak kendi işlerine gelmeyen yönetim, kişi ve muhalifleri çeşitli gerekçelerle yarılacaklar ve cezalara çarptıracaklardır. Daha şimdiden bunun tartışmaları yapılmaktadır. Muhalifler, sisteme uygunluk göstermeyenler, '**anarşistler**', radikaller, teknolojinin getirdiği modern imkânlardan yararlanıp izlemeye alınacak, deri altlarına yerleştirilecek '**chip**'lerle sürekli takip edilecek, geliştirilmiş kamera sistemleriyle gözetim altında olacaklar ve dünya bir '**global hapishane**'ye dönecektir. (...)

2 Avrupa Birliği projesi, bu güçlerin bir eseridir. Uzun vadede dünyayı 3 federal bölgeye bölmeyi planlamaktadırlar. Böylelikle tüm dünyada tek elden bir yönetimin organları mümkün hâle gelecektir

TERSİNDEN KOMÜNİST ÜTOPYA!

Aslında ‘yeni dünya düzeni’ komplocularını komünist ütopyacılara benzetebiliriz. ‘Yeni dünya düzenciler’in birçok amacı, Karl Marks’ın komünist fikirleriyle uyuyor gibidir. Örneğin, YDD’ciler de sınırların kalktığı bir dünya istemektedirler, komünistler de. YDD’ciler de komünistler de millî devletlere karşıdır. (...) Bu anlamda her ikisi de ‘enternasyonalist’tir. Her iki akım da ‘insanlığın âlemşümül kardeşliği’nden bahsetmektedir. YDD’ciler de komünistler de var olan dinî inanışları dışlamaktadırlar. Bu akımların gelecek tasarımı, mevcut dinlere yer yoktur.

Ne var ki bu benzerlikler zahirî ve aldatıcıdır. Komünist ütopyanın, nihaî amacı içinde sınırların kalktığı bir dünya istediği doğrudur, ancak buna paralel olarak bu dünya ‘devletsiz ve sınıfsız’ olacaktır. Komünistlerin gelecek tasarımı herkesin dünya nimetlerinden ‘ihtiyacına göre’ yararlandığı bir tasarımıdır. (...)

Oysa YDD’ciler sınırların ortadan kalkmasından; daha devasa, daha global bir devlet yapısını anlamaktadırlar, insanlığın bugüne kadar görmediği ‘uluslar-üstü’ bir devlet olacaktır bu. Tüm devlet yetkilerinin dünya çapında merkezi bir organizasyona (hükümete) bağlanacağı bir yapıdır söz konusu olan. Dolayısıyla komünistlerin tersine, bekledikleri, ‘devletsiz bir dünya’ değil, tam tersine olağanüstü, global ölçekte, ‘tek dünya devleti’dir; bu devlete yön veren güçler de dünyada 500 kadar büyük şirketin başkanı, bir avuç ‘saklı seçilmiş’ ve derin yapıların diğer sadık adamları olacaktır. Hepsini toplasanız dünya çapında 10.000 kişiyi geçmezler. Karşılarında ise milyarlar vardır. İnanılmaz ölçekte, global, konsantre bir elitler hükümetidir bu. (...)

Komünistler dine temelden karşıyken YDD’ciler var olan dinlere karşıdır. **YENİ DÜNYA DÜZENCİLER, BİRAZ ESKİ MİTOLOJİLERDEN, BİRAZ DA ESKİ VE YENİ AHİT’İN YENİDEN YORUMLANMASINA DAYALI ‘ÂLEMŞÜMUL BİR İNSANLIK DİNİ’ TEKLİF ETMEKTEDİRLER.** Dine karşı oluşları, dine yönelik ciddi bir eleştiriden çok, tıpkı millî kimlik olayında olduğu gibi, mevcut dinlerin yerine yeni bir ‘din’ ikame etme projesindendir. (...)

TEMEL HEDEF: TEKLEŞTİRME VE ASİMİLASYON

Mevcut komplocu yapının temel hedefi, “tek devlet, tek bayrak, tek millet”tir. Buna alt başlıklar olarak ‘Tek dil, tek kültür, tek ordu, tek para, tek hukuk, tek tarih, tek din’i de ekleyebiliriz. Sürecin adım adım bu yönde zorlandığı açıktır.

Tek devlet’ten kasıt, tüm dünya çapında merkezi bir hükümettir. Yasama, yürütme ve yargı yetkilerinin dünya çapında tek elde toplandığı bu global yapıyla dünya, merkezi olarak yönetilecektir. Bu merkezi yapının verdiği tüm kararlar, dünya çapında bağlayıcı olacaktır. Global seçkinler böylelikle hiçbir millî direniş odağıyla karşılaşmadan dünya çapında at oynatabileceklerdir.

Millî devletler ve millî iradeler ortadan kalkacağı için millî bayraklar da olmayacaktır. Onların yerine, muhtemelen **ÜZERİNDE KÖKENİ EZOTERİK-OKÜLT**

ÖRGÜTLERE DAYANAN SEMBOLLER OLAN BİR BAYRAK dünyanın resmi bayrağı olarak kabul edilecektir. Bu bayrak '**gizli kardeşliğin**' simgelerini barındıracaktır. Zaten Birleşmiş Milletler'i de, gelecekte hükümetlerin yerini alacak bir dünya parlamentosu şeklinde tasarlamışlardı ama şimdi o da nihai amaca göre reorganize edilecektir.

Böylesi bir dünyada milletler de yavaş yavaş ortadan kalkacaktır. Millet ve milliyetçilik gibi kavramlar da küçümsenen, insanlığın geçmiş çağlarına ait birer hatıra seviyesine indirgenecektir. Milletlerin asimilasyonuna hız verilecek, hele de kendi kültür ve yönetimleri olmasına asla izin verilmeyecektir. Tüm dünya 'âlemşümül kardeşlik' adı altında yekpare hâle getirilecektir.

Bütün bu sürecin kaçınılmaz alt başlıkları ise şunlar olacaktır:

TEK DİL

Dil, sadece konuşma ve anlaşma aracımız değildir. Aynı zamanda kendi orijinal kimliğimizin bir parçası, kendimizi ifade etmenin ve düşünme biçimimizin bir dışavurumudur. Eğer siz milletlere başka bir dili empoze ederseniz, aynı zamanda onun zihniyetini de değiştirmeye başlarsınız. Böylelikle o milletin mensupları, istese de istemese de, sizin gibi düşünmeye başlar. Millî kimlik ve dirençlerin parçalanması için öncelikle konuştuğu dili yok etmelisiniz. Bu yüzden YDD'cilerin uzak hedefleri arasında bu konu da vardır.

TEK KÜLTÜR

Bugün dünyada pek çok millet, bir kültürel kaos içine girmiştir. Daha ziyade ABD'nin belirlediği kültür ve yaşama tarzı her topluma şu veya bu ölçüde sinmiştir. Yeme-içme kültürümüzden gündelik alışkanlıklarımıza, aile hayatımıza vb varıncaya kadar her şey âdeta kopyalanma suretiyle var oluş tarzımıza hükmetmektedir. Böylelikle ister istemez her millet '**başkaları**' gibi yaşamaya özendirilmekte yahut zorlanmaktadır. Dahası bu kalıplara uymayan her kültür, YDD'ciler tarafından '**geri**' ve '**ilkel** olarak tanımlanmaktadır. İleride planladıkları global dünya iktidarlarını gerçekleştirirlerse, dünya çapında yaygın, stabilize edilmiş '**tek kültür**'le yaşayacağız demektir. (...)

TEK ORDU

Böylesi global bir devlet için global bir ordu gerekecektir. Ancak ortada savaşılacak rakip devletler kalmayacağı için, bu kez söz konusu ordu, hâlen kalabilmiş mahallî kıpırdanışlara, mevcut yapıya karşı öfke duyan her millettten isyancı ve muhalif hareketlere karşı kullanılacaktır. Veya son kalan ve durumun farkına varan devletlerin ordularına yönelik bir fonksiyon görecektir. Bunun altyapısı NATO örgütlenmesi

olarak zaten 50'li yıllarda atılmıştır. O dönem komünizme ('kırmızı kuvvetler'e) karşı örgütlenen NATO, Sovyet Bloku'nun dağılmasından sonra, şimdi de İslâm'a ('yeşil kuvvetler'e) ve millî direnç gösteren devletlere karşı savaş ordusuna dönüşecektir. Bu ordunun tek fonksiyonu, tam bir baskı cihazı olmasıdır. Belki polis-ordu karışımı bir güç oluşturmaya doğru gidilecek ve olağanüstü teknik imkânlarla donatılmış bu ordu, muhalif unsurları yok etmenin kolluk kuvvetlerine dönüşecektir. Dünyayı yönetmek için global bir ordu-polis gücü gerekecektir ve tüm dünya milletleri bu yeni konsept doğrultusunda 'potansiyel düşman' kabul edilecektir.

TEK PARA

1900'lü yıllardan itibaren mevcut yapı, dünyayı global bir ekonomiye geçirmek için olağanüstü gayret göstermektedir. Adına '**emperyalizm**' denen şey, aslında tümüyle mevcut derin organizasyonun şuurlu bir çabasıdır başka bir şey değildir. Ancak geçen süre içinde görmüşlerdir ki, bu süreci tamamlayabilmeleri için sadece ekonomik entegrasyon ve çabalar yetmemektedir. Bu anlamda an'an-evî, ekonomik bazlı emperyalizm teorileri, yeni durumu kavramaya ve açıklamaya yetmemektedir.

Asıl mesele siyasîdir ve en büyük handikapları; millî pazarlar, korumacı gümrük duvarları, kanunlar, sermayenin serbest dolaşımının önünde engel yaratabilecek her türlü uygulama, alışkanlık ve tabii ki millî para sistemi ve millî merkez bankalarıdır. Yine kendi denetimlerinde oluşturdukları IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşlar da millî ekonomileri çökertmede bir yere kadar yetmektedir. Bu yüzden asıl hedef, ülkeleri önce belli birlikler, sonra da federasyonlar çatısı altında toplayıp, ekonomik idareyi de dünya çapında tek elden yönetmektir. Söz konusu olanı gerçekleştirebilmek için de, dünyadaki bütün para arzı ve denetimini tek elden yönetmeye ihtiyaç vardır. Ancak bu sayede kesin olarak dünya ekonomisini tam denetimleri altına alabileceklerini bilmektedirler. Bu sebeple, uzak olmayan bir gelecekte dünyayı tek para ve tek merkez bankasına geçmeye zorlayacaklardır. (Avrupa Topluluğu çoktan Euro'ya geçi bile.) Böylelikle hem millî ekonomileri yok etme operasyonunun son halkası da tamamlanacak, hem de bugüne kadar hükümlerlik sembolü olan millî paralar tarihe karışacaktır. Böylelikle, dünya çapında nereye ne kadar para arz edeceklerini, nerede ekonomik kriz çıkarabileceklerini tam olarak kontrol altına alabileceklerdir. Bütün bunlar ise bir avuç bankerin denetiminde olacaktır. (Bugün bile Amerikan federal rezerv sistemi birkaç bankerin elindedir. ABD hükümetinin fiilen para basma yetkisi yoktur. Söz konusu yetki, birkaç bankerlik kuruluşuna devredilmiştir. Aynı şekilde dünyadaki para akışına bugün de birkaç 'uluslararası banker' yön vermektedir.) Tek para birimi, aynı zamanda, kendi hâkimiyetlerinin bir sembolü de olacaktır. **İHTİMAL Kİ BU PARANIN DA ÜZERİNDE 'ULU GÖZ VE PİRAMİT' GİBİ ASIL İDEOLOJİLERİNİ SEMBOLİZE EDEN BİRTAKIM EZOTERİK SEMBOLLER OLACAKTIR.**

TEK HUKUK

Böylesi bir yapı, dünya çapında geçerli tek hukuk oluşturmada hedefine ulaşamaz. Onun için yasama ve yürütme yetkisini alma hedefinin yanı sıra, **'global hukuk normları'** adı altında yargı yetkisini de eline almaya çalışacaktır. İkinci Dünya Savaşı'nın çok özel şartlarından doğan 'Nürnberg Mahkemeleri'nden bu yana giderek gelişen süreç, bütün milletleri bağlayacak uluslararası bir 'dünya mahkemesi'ne kalmıştır. Ayrıca yine, kurallarını kendilerinin belirleyeceği ve dünya üzerinde yaşayan herkesi bağlayıcı kanunlar gündeme gelecektir. Böylelikle kendileriyle çelişen liderleri ve **'istenmeyen', 'terörist', 'savaş suçlusu'** kişileri, (örnek: Mahkemenin hiçbir hukukî altyapısı olmadığı hâlde Miloşević yargılanmakta yahut Saddam Hüseyin, Üsâme bin Ladin gibi isimler gıyaben 'yargısız infaz'a kurban gitmekte-dirler) mahkeme huzurunda yargılayıp cezalandırabileceklerdir.

Böylesi 'global bir idare'nin hedefi tüm dünyada dizginleri ele almak olduğuna göre, yargı yetkisini sürecin dışında tutamazlar. O yüzden bunu, önce **'insan hakları'**nın âlemşümüllüğü üzerine oturtulmuş bir söyleme yedirip, ardından yine 'global tehdit' değerlendirmeleri çerçevesinde bu **'hakları'** budayarak, sonunda zamana yapılmış olarak global diktatörlüğün tüm üstyapısını tamamlayacaklardır.

TEK TARİH

Tüm devletler zaten kendi resmi tarihlerini yazıyorlar. Mevcut tarih üzerinde işlerine geldiği gibi oynama yapabiliyorlar; kahramanlar korkak, korkaklar kahraman, hainler vatansever, vatanseverler hain olabiliyor! **Ancak global yönetim, tüm dünyanın tarihini yeniden yazacaktır. Çünkü böylesi bir yönetimin, insan hafızasını da yeniden düzenlemesi gerekiyor.** Tarihte kendilerinin aleyhine olabilecek tüm verileri ayıklayacaklardır. Bu, yeni bir uydurma tarih yazımı olacaktır. Üstelik artık bağımsız araştırma ve araştırmacı imkanları da kalmayacağı için (birçok bilgi ancak arşivlerde ve özel izinle 'güvenilir' kişilerce girilebilir bilgiler statüsünde olacaktır), marjinal seviyede bile kalsa alternatif tarih yazımı imkânı kalmayacaktır. **DÜNYANIN TARİHİ; SIFIRDAN EF-SANELERE, MİTOLOJİLERE GÖRE TÜMÜYLE YENİDEN KURGULANACAKTIR.** Bu tarihte seçkinler ön plana alınırken, 'Spartaküs'lere, isyanlara, milletini savunmuş liderlere vb yer olmayacaktır. Olsa bile onlar, teferruata girmeden, sadece kötülenmek için anılacaktır. Gerçekte olanları hatırlayan son kuşak da kaybolduğu ân, artık yazılanlara itiraz edebilecek kimse kalmayacaktır.

Sonuçta ortaya tümüyle sanal, uydurma bir tarih yazımı çıkacaktır. Böylelikle insanlık, tarihe dönüp baktığında bütün olan bitenlere karşı koyabileceği hiçbir dayanak, hiçbir ilham kaynağı ve moral sebep bulamayacaktır. Onların istediği de budur.

TEK DİN

Yeni global düzen, yeni bir inanç sistemi gerektirmektedir. Bunun için var olan dinlerin yerine **yeni bir din** ikame edilmeye çalışılacaktır. [3] Bu dinin ana bileşenleri;

teolojik olarak Eski ve Yeni Ahit'in bir 'sentezi'ne dayandırılmakla birlikte, **PAGAN** esintiler de taşıyacaktır. Bu din, tıpkı ortaçağdaki reform çabası ve ardından doğan Protestanlığın kapitalizme ideolojik zemin sağlaması gibi, 'Yeni Dünya Düzeni'ne inanç planında destek sağlayacak şekilde formatlanacaktır. Şurası muhakkak ki eğer geniş kitlelerin inanç biçimleri, yaşama alışkanlıkları ve 'zihniyet'leri bir sistemle uyuşmuyorsa, o sistemin kurumlaşması mümkün değildir. (Meselâ inancınız faizi onaylamıyorsa kapitalizmi geliştiremezsiniz.) Bu sebeple, yeni inanış; adı ne olursa olsun ('Alan Çağ İnanışı', 'Kova Çağı Bilgeliği', 'Âlemşümül Kardeşlik Dini', 'Moonculuk' vb gibi), sonuçta bu projeyi gerçekleştirmek isteyen güçlerin dünya projeleriyle uyumlu olacaktır.

DERİN DÜNYACILAR

Bütün bu unsurlar yani 'Yeni Dünya Düzeni'nin sacayakları oluşmadan nihaî amaçlarına varamazlar. Bunu kendileri de biliyorlar ve ellerindeki tüm imkânı seferber edip, sürece bu yönde yükleniyorlar. Dünya artık kritik bir dönemeçte görünüyor. Ya bu gücün sinsi planlarına teslim olup yeryüzünün hür milletleri ve fertleri olarak gönül ve akıl rızamızla insanlık ailesinin bir unsuru olmaya devam edeceğiz veya hut da kendi irademiz dışında, ruhî ve fizikî olarak teslim alınmış, eski dünyanın köleleri gibi bir duruma düşeceğiz.

KAYNAK

Atilla Akar, **Derin Dünya Devleti**, Timaş Yayınları, İstanbul 2003, s. 13-22, 275-298. Vurgular bize âid.

İslamcı Dergiler Projesi

3 Daha şimdiden 'reform', 'dinler arası diyalog', 'dinlerin özüne dönme', 'dinlerin aşkın birliği' vb gibi çeşitli adlarla bu çaba başlamış görünüyor. Sözüm ona dinler arasında var olan anlaşmazlıkları gidermek, dinler arasında barış ve hoşgörü havasını hâkim kılmak adı altında, söz konusu arayışa daha şimdiden zemin oluşturulmaktadır. Öyle görünüyor ki, alttan alta körüklenen bu çabanın sonucu, süreç içinde daha itikadî noktalara çekilecektir. Burada söz konusu olan, kadim dinlerin önyargı, bağnazlık, cehalet dolu yaklaşımlarının temizlenmesi değildir. Dinlere karşı böylesi bir yeniden ele alış, içine sızmış yanlışların ayıklanması yararlı bile olabilirdi. Ancak burada kastedilen, Yeni Dünya Düzeni'ne yeni bir din giydirilmesi çabasıdır.

CIA VE TAVISTOCK İNSAN İLİŞKİLERİ ENSTİTÜSÜ

(Tavistock Institute of Human Relations)

Erol Bilbilik

- İKTİBAS -

TAKDİM

Bugün dünyayı yöneten "masonik-siyonist-satanist-şamanist-paganist" seçkinlerin ÇATI ÖRGÜTÜ, dünya hâkimiyetinin "üst tasarım"ının ve tatbik metodlarının müellifi, TELEGRAM'ın mucidi, "zihin kontrolü-psikolojik savaş-davranış bilimleri" teorisini TAVISTOCK teşkilâtını, araştırmacı-yazar Erol Bilbilik'in 2008 tarihli eseri "İşgal Örgütleri CIA-NATO-AB"den naklediyoruz. Araştırmacı-yazar Aytunç Altında'nın hâlen üzerine kitab kaleme almakta olduğu ve "dünya hâkimi teşkilâttır!" dediği TAVISTOCK hakkında, maalesef Türkçe kaynak sıkıntısı yaşanıyor. Bilbilik'in eseri de, bu bakımdan, mevcut az sayıda kaynaktan biri. Erol Bilbilik, 1956 yılında Deniz Harb Okulu'ndan mezun oldu. ABD'de "Savunma Yönetimi" ve "Lojistik" konularında eğitim gördü. 9 Mart 1971 hareketinde yer alması nedeniyle, 1971 Mayıs'ında, Deniz Binbaşı'sı rütbesindeyken Türk Silahlı Kuvvetleri ile ilişkisi kesildi. Aralıklı olarak Cumhuriyet gazetesinde, sonraları Aydınlık, Teori, Yeni Hayat, Türkeli ve Jeopolitik dergilerinde yazıları yayımlandı. Bilbilik'in, "Tavistock" bölümünü kendisinden naklettiğimiz "İşgal Örgütleri CIA-NATO-AB"den başka, "Küresel Dünya Politikaları ve Ulusal Seçenekler", "Dünyayı Yöneten Gizli Örgütler", "Amerikan Kuşatması", "NATO ve Geniş Ortadoğu Stratejisi", "CFR", ve "Türk Bilderbergleri" adlı altı kitabı daha bulunuyor. Metinde geçen büyük harfle vurgular bize âid.

Enstitü, Bedford Dükü Tavistock'un Londra'daki binalarından birinde I. Dünya Savaşı'ndan kurtulan İngiliz askerlerinin savaş şoklarını araştırmak amacıyla 1921'de Londra'da kurulmuştur. Enstitünün başkanlığını İngiliz Ordusu Psikolojik Savaş Bürosu Başkanı Sir John Rawlings-Reese üstlenmiştir. Enstitü ve gerçek çalışmaları; ABD'nin en iyi korunan sırrı olması devam etmektedir.

I. ve II. Dünya Savaşı yıllarında Psikolojik Savaş Örgütü olarak çalışan Tavistock Grubu, Rockefeller Vakfı'nın yaptığı büyük bağışlarla 1946 yılında görev alanı genişletilerek yeniden yapılandırılmıştır. Rockefeller, Tavistock'a daha geniş çaplı psikolojik savaş araştırmaları yapma ve uygulama görevleri vermiştir.

Enstitü çalışmalarının ilham kaynağı o dönemde Londra'ya gelerek Prenses Bonapart'ın verdiği bir malikâneye yerleşen Sigmund Freud'un davranış bilimi doğrultusunda İNSAN DAVRANIŞLARININ KONTROLÜ konusundaki çalışmaları olmuştur. Enstitü bu ideolojinin dünyadaki merkezi olması amacıyla kurulmuştur.

Enstitü bugün, Sussex Üniversitesi'nden, Stanford Araştırma Enstitüsü, Esalen, Massachusetts Institute of Technology (MIT), Hudson Enstitüsü, Herigate Vakfı, Georgetown Stratejik ve Uluslararası İlişkiler Araştırma Merkezi (CSIS), ABD Dış işleri kadrolarının eğitildiği Hava Kuvvetleri İstihbaratı, Rand ve Mitre Corporation Şirketler kadrolarının doktrinasyonu, The Mont Pelerin Society, Trilateral Komisyon, Ditchley Vakfı, Roma Kulübü gibi gizli gruplara kadar uzanan bir ilişkiler ağı geliştirmiştir.

Tavistock, Kore Savaşı'nda ilk defa denenen kitlesel BEYİN YIKAMA TEKNİKLERİNİ GELİŞTİRMİŞTİR.

Geliştirilen "kalabalıkların kontrol metotları", gizli ve halkın tepkisini çekmeyecek şekilde Amerikan halkı üzerinde denenmiş ve onların psikolojik tavırları tespit edilmiştir.

1933'te Tavistock Direktörlüğüne getirilen Alman mülteci Kurt Lewin, mülteci ajanlarını düşmanlar arasına sızdırarak Harvard Üniversitesi'nde geliştirilen propaganda kampanyaları ile Amerikan halkını ABD'nin Almanya'ya karşı savaşa girmesi için hazırlamaya çalışmıştır.

1938'de Roosevelt, ABD egemenliğini İngiltere'ye devreden bir gizli anlaşma karşılığı, Özel Operasyon Yetkilileri'nin ABD politikalarını uygulamalarını sağladı. Bu anlaşmanın uygulanması için ABD General William Donovan'ı SOE-SIS (SOE: Special Operation Executives; Özel Operasyon Örgütü, SIS: Strategic Intelligence Services; Stratejik İstihbarat Bürosu, OSS: Office of Strategic Services; Stratejik Hizmetler Bürosu) örgütlerini OSS'ye (şimdiki CIA'ya) dönüştürmesi için Londra'ya gönderdi.

Tüm OSS ve CIA programları Tavistock'un rehberliğinde oluşturuldu.

Roosevelt ve Churchill'in hava saldırılarının tümü, Tavistock laboratuvar şartlarında kitlesel terörden elde edilen deneyimlere göre gerçekleştirildi.

Tavistock ve ABD vakıflarının tüm teknikleri bir tek hedefe kilitlendirildi. Halkın psikolojik gücünü kırmak ve Dünya Düzeni diktatörlerine çaresiz kalarak muhafefet etmemesi, aile bağını zayıflatan, aile, din, onur, milliyetçilik, seksüel davranışları çökerten tüm teknikler Tavistock bilim adamlarınca kalabalıkların kontrolü için kullanılan silahlar oldu.

Freud'un psikoterapi metotları uygulananların karakterleri istikrarsızlaştırıldı ve daimi akıl hastalığına dönüştürüldü. Bu duruma getirilenlerden, yeni bir ibadet, seks biçimi ve ailevi ilişkiler benimsemesi önerildi. Hâlbuki bunlar gördükleri psikoterapi nede niyle bu yeteneklerinden koparılmışlardı. Artık onlar geriye dönüş yapamazlardı.

Tavistock ve bağlantılılarında davranış bilimleri konusundaki programlar Tavistock'u ABD'de en etkili kuruluş yapmıştır.

Gücü meteorik olarak parlayan genç Alman mülteci Henry Kissinger, Sir John Rawlings-Reese'in SHAEF'de öğrencisi olmuştur.

Jimmy Carter, Tavistock psikolojisti Dr. Petr Bourn'un yoğun beyin-yıkama programını Annapolis'te Amiral Hyman Rickover'ın uygulaması sonucu ABD Başkanı seçilmiştir.

ABD'deki zorunlu ırksal entegrasyon programı, OSS, Amerikan Yahudi Kongresi ve Toplumlararası İlişkiler Komitesi Çocuk Eğitimi Direktörü arasında Ronald Lippert'in organizasyonunda gerçekleştirilmiştir.

Program, kişilerin kimlik ve ırksal mensubiyetinin çökertilmesine göre dizayn edilmiştir.

Tavistock, Stanford Araştırma Enstitüsü aracılığıyla Ulusal Eğitim Örgütü'nü kontrol etmektedir.

Tavistock NASA'nın Uzak Programı'nı çok gizli hâle getirerek çöpe attığını Dr. Anatol Rappor'ta yazdırarak ve bu makalenin Sovyet yöneticilerince benimsenmesini sağlatarak Sovyet Uzak Programı'nın 9 yıl gecikmesini sağlamıştır.

Tavistock'un ünlü operasyonlarından biri de Penisilvanya Üniversitesi Wharton Finans ve Ticaret Okulu üzerinden yapılanıdır.

Tavistock stratejicilerinden birinin uyuşturucu haplar kullanılması olduğu ve CIA'nın MK [zihin kontrolü] Ultra Programı kapsamında şüphelenilen CIA ajanlarının deşifre edilmesi için LSD verildiği, kobay olarak kullanılan ajanların reaksiyonlarının incelendiği yazılmıştır.

ABD hükümetinin mağdur ajanların mağdur ailelerine milyonlarca dolar ödediği ve bunların cezalandırılmadıkları yayılmıştı. Hâlbuki bunun amacı uyuşturucu hap kullanımını tetiklemektir. Bunun sonucu olarak 1960'ların LSD "Aykırı Kültürü" ve "Öğrenci Devrimi" idi. Bunun için CIA 25 milyon dolar para harcamıştı.

Programın oluşturucusu, lizerjik asid dietilamidi (LSD) geliştiren, Roosevelt'e danışmanlık yapan, ABD Merkez Bankası Kanunu'nu kaleme alan Paul Warburg'un

oğlu James Paul Warburg'tu. James P. Warburg'un yeğeni Max Warburg da Hitler'i finanse etmiş ve Politik Araştırmalar Enstitüsü'nü uyuşturucu hapların kullanılmasını teşvik projesine yönlendirmişti.

MK Ultra'nın (MK-Ultra - Manchurian Guinea Pig - İNSANLARIN ZİHİNLERİNİ ETKİLEME ARAŞTIRMALARINA YÖNELİK CIA PROGRAMI) bir parçası olan İnsanî Ekoloji Fonu'na Harvard Üniversitesi'nden ZİHİN KONTROLÜ konusunda ileri çalışmalar yürüten Dr. Herbert Kelman'a, CIA ödeme yapmıştır. CIA, 1950'lerde Kanada'daki LSD araştırmalarını finanse etmiştir.

Kanada Psikoloji Derneği ve Montreal'deki Kraliyet Viktoryan Hastanesi Başkanı Dr. D. Eweret Cameron'a ödeme yapılmıştır. Cameron, 53 hastaya 15 gün süreyle yüksek dozda LSD hapi vererek uyutmuş ve ardından şok tedavisi uygulayarak reaksiyonlarını kayda almıştır.

CIA ve Warburg'ların temel örgütü olan Politik Araştırmalar Enstitüsü, James Paul Warburg tarafından finanse edilmiştir. Enstitünün kurucu üyelerinden Marcus Raskin, Ford Vakfı Başkanlığı'nı Mc George Bundy'den devralmıştır.

Bundy, Raskin'in daha sonra, Ulusal Güvenlik Konseyi'nin Başkan Kennedy'nin de şahsî temsilciliğine atanmasını sağlamış, 1963 yılında CIA'nın uyuşturucu kullanma kültür programını yürüten Demokratik Toplum için Öğrenciler Derneği'ni finanse etmiştir.

Günümüzde Tavistock, ABD'deki vakıflar ağını 6 milyar dolarlık bir bütçe ile faaliyetinde bulundurmaktadır [bu, kitabın kaleme alındığı dönemdeki rakamdır; şimdi kat kat artırılmıştır]. Vakıfların tümü de Amerikan mükelleflerinin ödediği paralarla fonlanmaktadır.

ABD'nin Dünya Düzeni üzerindeki kontrolünü artırmaya yönelik programlar üreten 10 büyük vakıf ve bu vakıflara bağlı olan 400 kuruluş, 3000 araştırma grubu ve düşünce kuruluşu Tavistock'un doğrudan kontrolü altındadır.

Stanford Araştırma Enstitüsü, Hoover Enstitüsü ile birlikte 3300 çalışanına yılda 150 milyon dolar ödemektedir. Bechtel ve Kaiser dev şirketleri başta olmak üzere, 400 büyük şirket için gözetim raporları ve CIA için geniş çaplı operasyonlar bu enstitülerce hazırlanmaktadır.

Tavistock'tan gizli direktifler alan en kilit vakıf da 1957'de kurulmuş olan Ditchley Vakfı'dır. Vakfın ABD bölümünün başında ABD eski Dışişleri Bakanı, Rockefeller Vakfı Başkanı Cyrus Vance ve Dış İlişkiler Konseyi Başkanı Winston Lord bulunmaktadır.

Rockefeller Vakfı, çok önemli fakat çok az bilinen bir operasyonu aracılığıyla dünya tarımını kontrol etmektedir. Vakfın Direktörü Kenneth Wernimont bu programı Meksika ve Latin Amerika'da uygulamaktadır. Programın hedefinde bağımsız çiftçiler vardır. Kendileri adına üretim yapan, üretimlerini paraya çeviren ve bu nedenle bağımsızlaşan çiftçiler Dünya Düzeni için en büyük tehdidi oluşturmaktadır.

Sovyet Rusya'da Bolşevikler halk üzerinde tam kontrol kurmak için bağımsız çiftçilik yapmakta direnen Kulakları en büyük engel olarak görmüşlerdi. Bu engeli ortadan kaldırmak için Stalin, Kulakların tüm mahsul ve hayvanlarına el konulması emrini vermiş ve onları açlığa mahkûm ettirmişti. 25 Eylül 1935 tarihli *The Chicago American*'da bu haber, "6 milyon Sovyet çiftçisi açlığa mahkûm edildi" şeklinde yer almıştı.

Yalnız Sovyetler Birliği Komünist Parti programlarında bağımsız çiftçilik yapan köylülerin imhası ve işçilerinin köleleştirilmesi yer almaz, bütün kapitalist ve totaliter rejimler de bu grupları hedef alır.

Bunu, hem kendi bağımsız çiftçisine, hem de dünya bağımsız çiftçiliğine en büyük tehdit olarak gören ülke, Dünya Düzeni'ne sahiplik yapan ABD'dir.

ABD'deki vakıflar, bu nedenle Amerikan ve dünya çiftçilerinin yok edilmesi için bir savaş başlatmışlardır. The Brookings Enstitüsü başta olmak üzere diğer vakıflar, Amerikan Merkez Bankası ve IMF mali programları aracılığıyla bağımsız çiftçileri dev tröstlerin köle işçileri hâline getirilmesi işine soyunmuşlardır.

ABD halkı, vakıfların gerçek rolünden haberdar olduğunda, yüksek faiz, yüksek vergi, aile yapısının dejeneresi, kilisenin etkisinin azaltılması, CIA'nın üniversiteleri uyuşturucu bataklığına çevirmesi ve hükümet salonlarının uluslararası casus ve entrikacılarca işgalinin nedenlerini anlayacaktır. Amerikan halkı, Alfa, Beta, Gama Kulüpleri FBI, İRS, CIA, BATF ve tüm hükümet yetkililerinin, vakıfların hazırladığı programları hayata geçirmek için kendisine savaş açmak zorunda kaldıklarını anlayacaktır.

Kendilerini hayır kuruluşları olarak tanımlayan, hiçbir yerden bağış ve yardım almadıklarını ve politik amaç taşımadıklarını savunan vakıfların tüm faaliyetleri kendi kuruluş belgelerine göre de doğrudan yasalara aykırıdır. Heritage Vakfı ve Amerikan Girişim Enstitüsü ağı içinde en az 2 KGB köstebeğinin yer aldığının kanıtlanmış olmasına karşın bunun hâlâ reddedilmemiş olması bu ihlallerden biridir.

Vakıfların hazırlayacakları Dünya Düzeni'ne yönelik planları için Rusya'dan temini gerekli gördükleri politik, ekonomik ve sosyal verilerin elde edilmesi için 1917 yılında bir hayır kuruluşu olarak Kızılhaç kadroları içinde Rusya'ya ajanlar sızdırıldığını, bunun da vakıflarca planlandığını bilmelerine rağmen bu iddiaları sürdürmektedirler.

Vakıfların faaliyetleri ve aralarındaki birleşmelerinde ABD Anayasası'na göre de suç olduğu kanıtlanmıştır.

Tavistock, stratejik misyonu'nu, "endüstriyel ulus-devletlerden post-endüstriyel küresel Dünya Devleti'ne dönüş ve yönetimin az sayıda oligark'a devredilmesi" olarak belirlemiştir.

Tavistock Enstitüsü psikiyatrlarının tanımlamasıyla sürekli ve kitlesel "BEYİN YIKAMA", insanların gerilim, korku ve endişe seli karşısında bırakılarak beynin si-

nirsel durumunun değiştirilmesi olarak tanımlanmaktadır. BEYİN YIKAMA operasyonlarına tâbi tutulmuş insanlar da istenen amaca yönelik olarak programlanabilmektedir. Nitekim Tavistock, Küba füze krizi, birbiri peşi sıra dünyanın birçok yerinde politik liderlerin öldürülmeleri ve televizyonlarda her gün defalarca yinelenen kanlı ve vahşi Vietnam Savaşı görüntüleri ile sarsılan ve bunalan 1960'lar Amerikan ve dünya gençliğini, zihinlerini sürekli meşgul eden milliyetçilik, kamu yararı ve etik değerler dünyasından alıp, "kendi bedeni" "kendi duygularını" öne çıkaran rock müzik, çeşitli uyuşturucular ve seksin hedonizm dünyasında teselli bulur hâle getirmeyi ABD'ye önermiştir.

1960'lar öncesinde, Melbourne Üniversitesi'nden Dr. Fred Emery ve Tavistock Enstitüsü Yönetim Konseyi Başkanı Dr. Eric Trist, elit bir dinleyici grubuna TOPLUMLARIN BEYİNLERİNİN YIKANMASI konusunda Tavistock'un geliştirdiği metotları açıklarken şunları vurguluyorlardı.

- «Yüzyılımızda, dünyadaki çarpıcı olayların kitle iletişim araçları ile ve şok etkisi doğuracak tarzda yayınlanması, bir mermi şoku gibi kitlesel nevrozlara sebep olmaktadır. Eğer şoklar yıllarca sürdürülecek olursa son derece çocuksu fikirlerin gelişmesine neden olmaktadır. (...) Dünyanın herhangi bir yerindeki terörist saldırı, dünyanın her yerinde şok etkisi yaratır. Bu bir küresel olgudur.»

Dr. Emery, bu gelişmenin üç safhada oluştuğunu, safhalar itibarıyla şöyle ortaya koymaktadır:

1. Safha: "Moral değerlerini yitirme" (Demoralisation)
2. Safha: "Zihnî bölünme" (Segmentation)

Bu safhada kişi zihinde yerleşik ulus-devlet görüşünden kopar ve cemaat, ailesel biçim yaşama biçimine geçer.

3. Safha: "Zihnî ayrışma" (Disassociation)

Bu safhada kişi fantezilerle realiteyi (gerçekleri) birbirine karıştırır ve birey "toplumsal ünite" haline, bir anlamda robotlaşmış birey haline gelir.

Dr. Emery bu konsepti, 1967'de *Tavistock Magazine* (Human Relations) adlı dergide, "Gelecek 30 Yıl Konsept, Metot ve Antipati" ve 1975'te "Gelecekte Biz" adlı makalelerinde açıklamıştır.

TAVISTOCK'UN ABD İÇİNDEKİ FAALİYETLERİ

- **Flow Laboratuvarları**, National Institute of Health'ten (Ulusal Sağlık Enstitüleri) ihaleler almaktadır.
- **Merle Thomas Şirketi**, uydu verileri analizleriyle ilgili olarak ABD Deniz Kuvvetlerinden ihaleler almaktadır.
- **Walden Research (Walden Araştırma) Şirketi**, kirlilik alanında çalışmalar yapmaktadır.

• **Brookings Enstitüsü**, “Uluslararası Sorunlar” konusunda çalışmalara yoğunlaşmıştır. Başkan Hoover’ın 14. Nokta programını, Başkan Roosevelt’in “New Deal”ını (Yeni Ekonomi Programı), Başkan Kennedy Yönetimi’nin “New Frontiers”ını (Yeni Hedefler) ve Başkan Johnson’un “Great Society” (Büyük Toplum) programlarını yazmıştır, Enstitü, 70 yıldır ABD hükümetlerinin olaylara nasıl bakacağı ve yürüteceği konusunda görüşlerini bildirmeye devam etmektedir.

• **Hudson Enstitüsü**, politik ve sosyal olaylara karşı reaksiyon verme, düşünce ortaya koyma ve oy vermeye yönelik araştırmalar yapıp kamuoyunu şekillendirme, özellikle savunma politikası araştırmaları ve Sovyetler Birliği ile ilişkiler konusunda uzmanlaşmıştır. Askerî çalışmalarının çoğu, “gizlilik” derecesi taşımaktadır. Enstitü, 300’e yakın BEYİN YIKAMA araştırması yapan organa sahiptir. En büyük müşterisi ABD Savunma Bakanlığıdır. Bu bakanlığa, sivil savunma, ulusal güvenlik, askerî politikalar ve silahlanma ve kontrolü konularında çalışmalar yapmaktadır.

• **National Training Laboratories (NTL - Ulusal Eğitim Laboratuvarları)**, Tavistock’un en kilit enstitülerinden biridir. Behtel ve Maine’deki laboratuvarlarda hükümet, eğitim enstitüleri ve şirket üst düzey yöneticilerine Tavistock metotlarına göre, BEYİN YIKAMA eğitimleri verilmektedir.

• **Pensilvanya Üniversitesi bünyesindeki Wharton Finans ve Ticaret Okulu**, insan davranışları konusunda araştırmalar yapan önemli bir Tavistock kuruluşudur. Tavistock’un beyin takımından Eric Trist tarafından kurulmuştur. Wharton’un müşterileri arasında, başta ABD Çalışma Bakanlığı, IMF, BM, Dünya Bankası, olmak üzere 300 şirket bulunmaktadır. Sosyal araştırmalar konusunda Wharton’un müşterileri arasında Ford Vakfı, ABD Savunma Bakanlığı, ABD Posta Servisi ve Adalet Bakanlığı başı çekmektedir.

• **Institute For The Future (Gelecek İçin Araştırmalar Enstitüsü)**, Ford Vakfı tarafından 50 yıllık gelecekte neyin, nasıl ve neden değişeceğini ve değişmeyeceğini araştırmak üzere kurulmuştur. Enstitü, diğer dünya enstitülerine bu yönüyle rehberlik edecektir. Araştırma konuları arasında daha şimdiden ele alınmış ve çözülmüş olanlar bulunsan bile, daha da çözüm aranacak ve araştırılacak sayısız sorun vardır. Bu sorunlar şunlardır:

- Sorun çıkaran sivil gruplar
- Vergi indirimi
- Silah yasakları anlaşmalarının kaldırılmasını isteyen milliyetçi gruplar
- Kürtajın serbest bırakılması
- Uyuşturucu kullanımının serbestleştirilmesi
- Devlet okullarında doğum kontrolü yapılması
- Şehir içinde belirlenecek alanlarda park ücreti ödenmesi
- Homoseksüelliğin serbestleştirilmesi

- Öğrencilerin akademik başarılarının parasal olarak ödüllendirilmesi
- Aile planlamasını uygulayan aileler için parasal ödüllendirme
- Kamboçya'daki Pol-Pot modeline uygun olarak kırsal alanlarda yeni topluluklar kurulması.

Enstitü, "Delphi Panelleri" kapsamında, "neyin normal, neyin normal olmadığı" konusunda geliştirilecek önerileri, hükümet ve grup liderlerine rehberlik yapmak üzere iletmektedir.

• **Politik Araştırmalar Enstitüsü (IPS)**, James P. Warburg ve ABD'deki Rothschild Şirketleri'nin katkılarıyla kurulmuştur. ABD'nin "5 Büyüğü"nden biridir. ABD'nin 5 Büyük Think-Tank'i (Big Five), Tavistock Institute, Institute of Public Studies (IPS), Rand Corporation, Hudson Institute ve Stanford Research Institute'tur (SRI).

Enstitü ABD iç ve dış politikalarının şekillendirilmesi amacıyla kurulmuştur. Enstitünün temel hedefleri arasında Endüstriyel Demokrasi'nin inşası yer almaktadır. BM eski Büyükelçisi Jeane Kirkpatrick, ADİ'den (Antidefamation League: ABD'deki İsrail lobisinin en önemli kuruluşu) silah kontrol müzakerecisi Eugene-Albert Shan-ker, projeyi yürütmektedir.

IPS, 1963 yılında Tavistock mezunlarından Marcus Raskin ve Richard Barnett'i kadrosuna almıştır. Bunun nedeni Tavistock'un IPS'de "New Left" (Yeni Sol) adlı bir politik çalışmanın gerçekleştirilmesidir.

• **Stanford Araştırma Enstitüsü (SRI)**. SRI'nin ilk Başkanı Jesse Hobson 1952'de yaptığı bir konuşmada Enstitü'nün takip edeceği politikayı şöyle açıklamıştır:

- «Stanford, Tavistock "tac"ının, "elmas"larından biridir ve ABD onun kurallarına göre yönetilecektir.»

II. Dünya Savaşı bitiminden hemen sonra 1946'da Charles A. Anderson'un başkanlığında kurulduğunda, amacın, "ZİHİN KONTROLÜ" ve "Gelecek Bilimleri" olduğunu açıklanmıştır. Charles F. Kettering Vakfı, Stanford şemsiyesi altına alınınca "İNSANLARIN HAYAL GÜCÜNDE DEĞİŞMELER" konusunda yoğunlaşmıştır.

Stanford'un en büyük müşterisi, ABD Savunma Bakanlığı idi. Stanford büyüdükçe hizmet verdiği kuruluşlar da çeşitlenerek artmıştır. Bunlar:

- Davranış bilimlerinin, Bilim ve Teknoloji Araştırma yöneticilerine uygun olması programı
- SRI Ticarî İstihbarat programı
- ABD Savunma Bakanlığı Araştırma ve Mühendislik Direktörlüğü
- ABD Savunma Bakanlığı Havacılık Araştırma Ofisi

Stanford en az 200 küçük düşünce kuruluşu ile Amerikan yaşamının tüm yönlerini araştırmaktadır.

CIA, Bell Telephone Laboratories, ABD Ordu İstihbaratı, Deniz İstihbarat Bürosu, Rand, MIT, Harvard ve UCLA gibi birbirleriyle bağlantılı çalışan araştırma kuruluşlarıyla bu araştırmaları gerçekleştirmektedir.

Stanford; Savunma Bakanlığı'nın, "Komuta ve Kontrol", sorunların çözümleri konusunda çalışmaktadır.

• **Massachusetts Institute of Technology (MIT) Alfred P. Sloan İş İdaresi Okulu.** Alfred P. Sloan, iki grup olarak çalışmalarını sürdürmektedir:

- Teknoloji ve Endüstri İlişkileri, NASA-ERC Bilgisayar araştırması
- Deniz Araştırma Grup Laboratuvarları, Psikolojik Sistem Dinamikleri araştırması

MIT'in bazı müşterileri şunlardır:

Amerikan İş İdaresi Derneği, Ekonomik Gelişme Komitesi, Savunma Analiz Enstitüsü (İDA), NASA, Ulusal Bilimler Akademisi, Kiliseler Ulusal Konseyi, Sylvania, ABD Kara Kuvvetleri, ABD Dışişleri Bakanlığı, ABD Deniz Kuvvetleri, ABD Hazine Bakanlığı, Volkswagen Şirketi.

• **Rand Araştırma ve Geliştirme Şirketi.** Rand, Tavistock ve Kraliyet Uluslararası İlişkiler Enstitüsüne gerçekten çok şey borçlu olan bir şirkettir. Rand, ABD politikalarını her seviyede kontrol etme ve yönlendirme imkânına sahiptir. Bu, aşağıda sıralanan bazı programlardan rahatlıkla anlaşılabilir:

ICBM (Kıtalararası Balistik Füzele) Programı, ABD Dış Politika Yapıcıları için hazırlanan mükemmel analizler, müthiş Uzay Programları, Şirket Analizleri, Askeriye için yüzlerce proje, Peyote (Peyote; Meksika'da yetişen ve uyuşturucu etkileri bulunan bir mantar türü) ve LSD gibi hapların kullanılmasıyla gerçekleştirilen "ZİHİN DEĞİŞİMLERİ"nin incelenmesi ve bu metotların "BEYİN YIKAMA" faaliyetlerinde kullanılmasına yönelik olarak CIA için hazırlanan ve 20 yıl süreyle uygulanan MK-Ultra kod adlı gizli operasyon planı vb.

Rand binlerce çok önemli şirket ve hükümete bağlı enstitü ve organizasyonlara hizmet vermektedir:

ATAT (Amerikan Telefon ve Telgraf Şirketi), Chase Manhattan Bank, IBM, Ulusal İlim Vakfı, Cumhuriyetçi Parti, ABD Hava Kuvvetleri, ABD Sağlık Bakanlığı, ABD Enerji Bakanlığı.

Rand Corporation'un kurucusu Herman Kahn aynı zamanda Hudson Enstitüsü'nün de (1961) kurucusudur.

B. K. Eakman, 7 ciltlik *Yeni Dünya Düzeni Eğitimi* kitabında, Rand "ABD hükümetlerini değiştirmiştir, geliştirmiştir" diye yazmıştır. Kitapta, Rand'ın 1973-1974 arası "DONMUŞ VE DONMAMIŞ DEĞERLER", "DEĞİŞİM VE GERÇEKLEŞTİRİLMESİ", "POTANSİYEL DÜŞMANLARIN UYSALLAŞTIRILMALARI" vb. çok önemli programları gerçekleştirdiği yazılıdır.

Tavistock İnsanı İlişkiler Enstitüsü'nün Kurulmasında Kritik Rol Oynayan Tek Dünya'cı CIA'cılar Şunlardır:

BAŞKAN ROOSEVELT VE CHURCHILL: ROOSEVELT, CHURCHILL İLE TAVISTOCK'UN ÖZEL OPERASYONLAR YAPMASI KARŞILIĞI GİZLİ ANLAŞMA İMZALAMIŞTIR.

DAVID ROCKEFELLER: TAVISTOCK'UN YENİDEN KURUCUSU.

SIR JOHN RAWLINGS-REESE: TAVISTOCK'UN KURUCUSU. İNGİLİZ ORDUSU PSİKOLOJİK SAVAŞ BÜROSU BAŞKANI.

Kurt Lewin: 1933'te Tavistock Başkanlığına getirildi. Alman mültecisi. Harvard Üniversitesi ile birlikte Almanya'ya Savaş Propaganda kampanyalarının mimarı.

William Donovan: Başkan Roosevelt'in Danışmanı. Roosevelt'in emriyle SOE, SIS, OSS ve sonradan CIA ve Tavistock'la (Kurt Lewin) Almanya'ya savaş için birlikte çalıştı.

HENRY KISSINGER: PSİKOLOJİK SAVAŞ KONUSUNDA TAVISTOCK'TA SIR JOHN RAWLINGS-REESE'NİN ÖĞRENCİSİ.

Dr. Herbert Kelman: Harvard Üniversitesi ZİHİN KONTROL UZMANI, CIA mensubu

James Paul Warburg: CIA'nın temel örgütlerinden biri olan Politik Araştırmalar Enstitüsü'nün (PRI), Ford Vakfı'nın ve CIA'nın uyuşturucu kullanma Kültür Programını yürüten Demokratik Toplum İçin Öğrenci Derneği'nin baş finansörü.

Cyrus Vance: Tavistock'a bağlı Ditchley Vakfı'nın ABD Bölüm Başkanı ve Rockefeller Vakfı Direktörü.

Kenneth Wernimont: Rockefeller Vakfı Direktörü, Meksika ve Latin Amerika'da tarımın çökertilmesi operasyonlarının yöneticisi.

Eserde Belirtilen Kaynaklar

<http://www.unsaccodicanapa.com/>

<http://watch.pair.com/jbs-cnp.html>

<http://watch.pair.com/FreedomHouse.html>

<http://watch.pair.com/Hudson.html>

<http://watch.pair.com/dolphin.html>

"The Shaping of Psychiatry by War," (New York: W. W Norton, 1945) William W. Sargant

"Tavistock's Imperial Brain Washing Project," 24 Mayıs 1996

The Media Cartel That Controls What You Think", 17 Şubat 1997, 29

KAYNAK

Erol Bilbilik, *İşgal Örgütleri, CIA, NATO, AB*, 2 Basım, Asya Şafak Yayınları, İstanbul 2008, s. 17-29.

DÜNYA HÜKÜMETİ

Fidel Castro

TAKDİM

Aktif olarak iktidarda kaldığı 1959-2006 yılları arasında Amerikan gizli servisleri tarafından plânlanmış tam 638 suikast teşebbüsünden (ki bunlar sadece açığa çıkarılanlar!) kurtulan Küba lideri Fidel Castro'nun aşağıdaki makalesi, derin "dünya hükümeti" entrikalarından, "zihin kontrolü"nden, bu çerçevede "uyuşturucu", "müzik", "sinema" ve "televizyon" endüstrisinin geliştirilmesinden, "dünya hükümeti"nin arkasındaki TAVISTOCK adlı binbir kollu ahtapottan, Mustafa Kemal'in de "Nutuk"unda övdüğü ve görüşlerinin "tatlı" olduğunu ifade ettiği ("tek dünya devleti" ve "tek dünya dini" teorisyeni) İngiliz istihbaratçı-yazarı H.G. Wells'ten ve onun talebesi, İngiliz istihbaratçı-yazarı, Hollywood senaristi, uyuşturucu havarisi Aldous Huxley'den ve yine bunların "satanist" niteliklerinden HÂLÂ haberdar olmayanlar için çok aydınlatıcı bir malûmat ihtivâ ediyor. Bu bakımdan Castro, burnunun dibindeki ABD'nin bugüne kadar teşebbüs ettiği bunca suikastten ve siyasî, iktisadî, askerî sayısız Amerikan saldırısından kurtulmasını, bu derin "dünya hükümeti"nin arka plânını ve dünya kamuoyundan gizlenen uygulamalarını dikkatlice ve ustaca tahlil etmesine borçlu. Castro, aynı suikastçiler tarafından her köşede "komplo teorisi bunlar, sakın aldırmayın!" şeklinde örtbas edilmeye çalışılan "kanlı canlı" komploları, ABD'yi "en yakından" ve "en uzun süreyle" tanıyan yegâne "devlet başkanı" sıfatıyla deşifre ediyor; bu çerçevede yayınlanmış ve muhtevâsının doğruluğuna kendi bilgi ve tecrübesine dayanarak kefil olduğu bir eser vesilesiyle, dünya kamuoyunu "uyandırma" çalışıyor. Metinde geçen büyük harfle vurgular bize âid.

15 Ağustos günü yazdığım yazıda, Kübalı gazeteci Randy Alonso'nun yazdığı makaleye atıfta bulunarak, yazar tarafından "Dünya Hükümeti" olarak tanımlanan grubun Barcelonadaki Dolce Otelinde yaptığı toplantıyı sizlere aktardım. Şöyle yazdım; "Alonso gibi diğer dürüst yazarlar da bu GARİB BİRLEŞİME dair sizdan bilgileri bir araya getirmeye çalışıyorlar. Onlardan daha fazla bilgi sahibi olan bir kişi, bu grubu yıllardır izliyor."

Kasdettiğim bu kişi, YAZAR DANIEL ESTULIN'dir. Bilderberg Grubu olarak bilinen toplantılara katılanların inkâr etmesi durumunda, sizlere iktibaslarla anlatacağım 475 sayfalık eserin yazarı.

Yazarın "BİDERBERG KLÜBÜNÜN SIRLARI" adlı eserinden iktibaslarımı, bu yazının fizikî imkânlarına sığabilecek şekilde, iki kısımda sizlerle paylaşacağım. Kitapta Estulin, çok sayıda tanınmış ismi yerle bir ediyor: Henry Kissinger, George Osborne, Goldman Sachs yöneticisi Robert Zoellic, Dominique Strauss-Kahn, Pascal Lamy, Jean Claude Trichet, Ana Patricia Botin, Coca Cola, France Telecom, Telefonica de España, Suez, Siemens, Shell, British Petroleum yöneticileri, sadece benzer siyasetçi ve zenginlerden bazıları.

Estulin, anlatmaya en başından başlıyor:

"Eşi benzeri görülmemiş şekilde iki hafta üst üste Ed Sullivan Şov programında 75 milyon Amerikalı, BEATLES'in kafa sallayarak çılgınlar gibi danslarını seyretti." Donald Phau, "ROCK'IN ŞEYTANİ KÖKLERİ" adlı makalesinde, ileride yüzlerce rock grubunun taklid edeceği hareketlerin kaynağını böyle anlatıyor.

"Amerikalıların The Beatles grubunu sevmesini sağlayan adam, Walter Lippmann'ın tâ kendisiydi. Müzik tarihinde şarkıları en çok iktibaslanıp farklı versiyonları çıkan grubun ve bir dönem dalga geçilen Beatles, keşfedilmek üzere Amerika seyircisinin önüne çıkarılmıştı."

Bir makalesinin adı "Entra Theo Adorno" (Theo Adorno Girer).

"ROCK AND ROLL MÜZİĞİNİN sosyal teorisinin tanımlanması sorumluluğu, Frankfurt akımının en önemli filozoflarından Alman sosyolog, müzikolog ve bes-teci Theodor Adorno'ya düştü. Adorno, 1939 yılında ABD'ye getirildi ve Princeton Üniversitesi Radyo Araştırma Merkezi kapsamında KİTLELERİ KONTROL ETME PROJELERİ üzerine çalıştırıldı. Proje doğrudan ROCKEFELLER VAKFI tarafından finanse ediliyor ve David Rockefeller'in çok güvendiği birisi olan Hadley Can-tril tarafından yönetiliyordu."

"Aslında faşist yönetimlerinin bir parçası olarak Naziler, radyo programlarını BEYİN YIKAMA aracı olarak yoğunlukla kullanıyorlardı. Bu metodlar TAVIS-TOCK kanalı tarafından izlenmiş ve takib edilmiş, 'tecrübelerde-deneylerde' kullanılmıştı. Projenin amacı, Adorno'nun *Müzik Sosyolojisi* adlı eserinde bahsettiği gibi 'KİTLELERİN SOSYAL KONTROLÜNÜ SAĞLAMAK İÇİN KİTLEVİ BİR MÜZİK KÜLTÜRÜ oluşturmaktır.'"

"Radyo istasyonları, en çok sevilen ilk kırk şarkıyı sürekli yeniden çalan makineler hâline geldi."

"The Beatles, ABD'ye 1964 yılı Şubat ayında geldi. O dönemde insan hakları eylemlilikleri zirvedeydi. Ülke büyük çaplı bir travma geçiriyor ve Başkan Kennedy'nin suikast sonucu öldürülmesinin şokunu yeni yeni üzerinden atmaktaydı. Başkentinde meydanlarında insan hakları savunucusu Dr. Martin Luther King tarafından düzenlenen gösterilere yüz binlerce Amerikalı katılıyordu."

"1964-1966 yılları arasında İNGİLİZ İŞGALİ olarak adlandırılan dönemde, birçok İngiliz rock müzik şarkıcısı ve grubu ABD'de popüler oldu ve adeta Amerikan kültürünü kuşattı. 1964 yılı sonunda İngiliz işgalinin çok iyi plânlandığı anlaşıyordu."

"Bu yeni icad edilmiş müzik grupları, müziklerinin yanı sıra, beraberlerinde yeni tip hayat tarzlarını da getiriyorlardı. Çok geçmeden milyonlarca genç Amerikalı, yeni tarz elbiseler, saç stilleri ve yeni konuşma şekillerini benimsedi. Amerikan gençliği, farkında bile olmadan radikal bir değişim geçiriyordu. Ülkelerindeki sosyal kriz gündemlerine karşı yanlış bir tepki vermeye itilerek, yoğun UYUŞTURUCU, marihuana ve sonrasında LSD kullanımına maruz bırakılarak BEYİN YAPISI VE DÜŞÜNCE SİSTEMATİĞİ TAHRİB EDİLDİ."

LONDRA'DAKİ MI6 KARARGÂHI VE LANGLEY VİRJİNİYA'DAKİ CIA MERKEZİ, İNSAN DAVRANIŞINI KONTROL ETMEK İÇİN GİZLİ BİR İNCELEME ÇALIŞMASI İÇİNDEYDİLER. O dönem CIA Başkanı olan Allen Dulles, MK-ULTRA [ZİHİN KONTROLÜ] ile başlattığı projeye, İsviçre Bern'deki SANDOZ ile beraber yürütülen çalışmaları yönetti."

"Hem ABD hem de İngiltere'de, toplum içindeki memnuniyetsizliklerin artmasını engellemek ve bir çıkış noktası icad etmek için geniş dış mekânlarda rock konserleri düzenlenmeye başlandı."

"BİLDERBERG ve TAVISTOCK'lar tarafından yürütülen bu saldırı sonucu, koca bir nesil LSD ve marihuananın pençesine kurban edildi."

ALDOUS HUXLEY SAHNE ALIR

"Aldous Huxley, meşhur RHODES YUVARLAK MASA GRUBUNUN KURUCUSU, Charles Darwin'e tekâmül teorisini geliştirmesine yardım eden biyolog ve İngiliz Afyon Savaşlarının ardındaki Thomas H. Huxley'in torunudur."

"Oxford mezunu olan Toynbee, Paris'de 1919 yılında yapılan barış konferansında İngiliz delegesidir."

"[HUXLEY'İN] OXFORD'DAKİ HOCASI H.G. WELLS'DİR. WELLS, I. DÜNYA SAVAŞI SIRASINDA İNGİLİZ İSTİHBARATININ BAŞINDAKİ İSİMDİR ve 'Aquarian Conspiracy' adlı fikri ilk öne sürenlerdendir. Aldous Huxley, 'Güneşin Çocukları' adıyla bilinen ve elit İngilizlerin çocuklarının katıldığı bir grubun da örgütleyicisidir. EN MEŞHUR ROMANI OLAN 'CESUR YENİ DÜNYA', GELE-

CEKTE OLMASI ÖNGÖRÜLEN TEK BİR HÜKÜMETİN ALTINDA OLACAK OLAN ÜTOPİK BİR SOSYALİST DÜNYAYI ANLATIR. HOCASI H. G. WELLS'İN DE BU UNSURU KENDİ ESERLERİNDE SIK SIK KULLANDIĞI GÖRÜŞÜLMÜŞTÜR."

"'Cesur Yeni Dünya' eserinde Huxley, HÜKÜM SÜREN AZINLIĞIN BÜYÜK KİTLELERİ YÖNETİMDEN UZAK TUTMASININ İLMÎ YOLLARINA YOĞUNLAŞIR ve sürekli olarak baskı altında tutulmalarını teklif ederek, esaretlerini sevmelerinin yollarını arar. Bu yoldaki EN ÖNEMLİ ARAÇ, BEYNİN DÜŞÜNME YAPISINI ETKİLEYEN ve kullanılması devlet tarafından zorunlu hale getirilen AŞI BENZERİ İLAÇLARDIR. Wells'e göre, bu bir art niyeti plan değil sadece DÜNYANIN TEK BİR AKIL TARAFINDAN YÖNLENDİRİLMESİ VE TOPLUM İÇİN AKLA POLİSLİK YAPMASI olarak değerlendirilmekteydi."

"1937 YILINDA HUXLEY, KALİFORNİYA'YA TAŞINIR VE BURADA METRO GOLDWYN MAYER, WARNER BROTHERS VE WALT DİSNEY İÇİN SENARYO YAZARI OLUR. Bu gelişmeler Los Angeles'deki tanıdığı Jacob Zeitlin sayesinde olacaktır. Mayer, Lansky mafya örgütünün bölge sorumlusu Bugsy Siegel, Warner Brothers ve MGM ile yakın ilişki içindedir."

"ASLINDA GÖSTERİ DÜNYASINA AİT YAPIM, DAĞITIM, SATIŞ VE REKLAM SEKTÖRLERİ, ÖRGÜTLÜ SUÇ VE WALL STREET DOLANDIRICILARININ BİRLEŞİMİNDEN OLUŞAN BİR MAFYANIN DENETİMİNDEYDİ. HEPSİNİN DENETİMİ İSE BİLDERBERG'DEYDİ. GÖSTERİ DÜNYASI DA DİĞER SEKTÖRLER GİBİ BİLDERBERG TARAFINDAN YÖNETİLMEKTEYDİ."

HUXLEY İŞ BAŞINDA

"1954 yılında Huxley mescaline adlı katkı sayesinde, farkındalığın artırılmasını inceleyen makalesini yayınladı. 'Algının Kapıları' adlı çalışma HAYÂL GÖRDÜREN UYUŞTURUCU KÜLTÜRÜNÜN İLK MANİFESTOSU oldu."

"1958 yılında *Newsday* için yazdığı yazıları bir araya getirip 'YENİDEN CESUR YENİ DÜNYA' adlı eserde yeniden yayınladı. Bu eserde ana amacı yönetilenlerin herhangi bir sorun çıkartmasının önüne geçmek isteyen bir yöneten sınıfın yapması gerekenleri ele aldı."

"Onun öngörüsüne göre, DEMOKRASİLER ileride ana unsurlarını değiştireceklerdi: Eski ve garib gelenekler olarak adlandırılan seçimler, parlamento, yüksek adalet mahkemeleri sadece SEMBOLİK olacak kalacak, teröre başvurmeyen totaliter bir yönetimin göstermelik organları olacaktı. BU SIRADA İKTİDARDAKİ OLİGARŞİ VE ONUN İYİ EĞİTİMLİ ASKERLERİ, POLİSLERİ VE İNSAN AKLININ İDEOLOGLARI DÜNYAYI İSTEDİKLERİ GİBİ YÖNETECEKLERDİ. Aslına bakılırsa Huxley'in anlatımı bugünkü duruma tipatip uyuyor."

"1960 yılı Eylül ayında Huxley, Boston Massachusetts Institute of Technology (MIT) bünyesindeki Centennial Carnegie'de öğretim üyesi olarak görev alır. Burada sadece

bir sömestr kaldıktan sonra işine son verilir. Burada kaldığı süre boyunca Harvard'da kendisine bir sosyal çevre kuracaktır. ”

“Harvard'daki çevresinde tartıştıkları temel konu, DİN VE MODERN DÜNYA-DAKİ ANLAMIYDI. 1974 yılı Nisan ayında *The Campaigner* adlı dergide basılan bir yazıda Michael Minnicino şunları savunuyordu: ‘Harvard dönemi sırasında Huxley, SANDOZ şirketi Başkanı ile temasa geçti. Sandoz bu dönemde CIA ile birlikte faaliyet gösteriyor ve CIA tarafından yürütülen MK-ULTRA kimyevî savaş programı altında teşkilat için çok büyük miktarlarda LSD ve HALÜSİNASYON GÖRDÜRÜCÜ psilocybin ürettiyordu. İnsanlar, kobay hayvanları gibi kullanılıyor ve çoğunda ölümcül LSD doz tecrübelerinde yer almaları sağlanıyordu.’

BİLDERBERG’lerle ilişkisi olan Montreal Kanada’daki McGill Üniversitesi 1960’lı yıllarda MK-ULTRA kapsamındaki deneylerde yer aldı ve [TAVISTOCK KURUCUSU DOKTOR, PSİKİYATRİST, GENERAL] JOHN RAWLINGS REES adlı dejenere bir FAŞİST yönetimindeki uygulamada, yetimhanedeki kimsesiz çocuklar üzerinde ölümcül dozlarda LSD tecrübeleri yapıldı. Gizliliği kalktığı için yeni yayınlanan CIA belgelerinde, Allen Dulles’in 100 milyon doz LSD temin ettiği görülüyor. Bunun neredeyse tamamının ABD sokaklarına sürüldüğü anlaşıyor.”

“Binlerce üniversite öğrencisi ve mezunu, bu tecrübelerde kobay olarak kullanıldı. Çoğu, tecrübeler bittikten sonra, bu alışkanlıklarına ‘kendine has’ çözümler bularak devam etti.”

“Savaş karşıtı eylemcilerin çoğu, Vietnam’da ortaya çıkan korkunç durum sonucunda Demokratik Toplum İçin Öğrenciler (SDS) adlı örgüte girdi. Ancak TAVISTOCK ENSTİTÜSÜNÜN PSİKOLOJİK SAVAŞININ ETKİSİYLE, ahlâksız olarak adlandırılan savaşa karşı HEDONİZM adı verilen hazcı akımı takib ettiler. Gençliğin bütün değerleri ve doğurucu potansiyeli, HAŞHAŞ dumanlarıyla beraber uçup gitti.”

İslamcı Dergiler Projesi

KARŞI-KÜLTÜRÜN OLUŞTURULMASI

“Amerikan gençliğine karşı, açıklanmadan başlatılan bu KÜLTÜREL SAVAŞ, 1967 yılında BİLDERBERG’in amacına ulaşmak için açık hava konserleri düzenlemesiyle başladı. Bu gizli silâh sayesinde, festival adı verilen etkinliklere 4 milyon genci çekmeyi başardılar. Farkında olmayan gençler, kitlevî ölçekteki plânlı ‘tecrübenin-de-neyin’ bir parçası olarak uyuşturucu kullanmaya başladı. The Beatles tarafından kullanımı özendirilen halüsinasyon gösterici UYUŞTURUCULAR BU KONSERLERDE ÜCRETSİZ OLARAK DAĞITILDI. Çok geçmeden bu tür konserlere katılan 10 ila 25 yaş aralığındaki 50 milyon genç, evlerine döndüklerinde ‘Yeni Dönem’ olarak adlandırılan uyuşturucu kültürünün birer havarisi ve yayıcısı oldular.”

“Bu tür konserlerin en büyüğü olan Woodstock Müzik ve Sanat Fuarı, *Time* dergisi tarafından Aquarian festivali ve tarihteki en büyük gösteri olarak adlandırıldı. Woodstock bu dönem gençliği için ayrı bir öneme sahip bir kelime haline geldi.”

"Gazeteci Donald Phau'ya göre Woodstock'da yarım milyon genç, uyuşturucuya maruz bırakılıp beyinleri yıkanmak için bir çiftlikte biraraya getirilmişti. Kurbanlar, çevre etkilerinden tecrid edilmiş, pisliğin içine bulanmış, güçlü uyuşturucular sayesinde üç tam gün boyunca uyumadan ayakta kalmış ve bütün bunlar FBI ile güvenlik güçlerinin izniyle gerçekleşmişti. Konserin güvenliği, LSD dağıtımını üstlenen bir hippie komünü tarafından sağlanmıştı. Bir kez daha bu olayın sahne arkasında CIA desteğini arkasına alan İNGİLİZ GİZLİ SERVİSİNİ görmek mümkündür. Bolşevik Devrimi sırasında Lenin ve Troçki ile temas kuran Bruce Lockhardt ve Sefton Delmer, William Casey ile birlikte plânlarını uygulamaya koyarlar."

"Karşı-kültürün Amerikan kültürünün bir parçası olması için bir on yılın daha geçmesi gerekecekti. Ancak ABD değerlerini alt üst edecek olan gizli projenin tohumları sağlam atılmıştı. SEKS, UYUŞTURUCU VE ROCK AND ROLL, ülke çapındaki gösteriler, hippiler, okulu bırakan uyuşturucu bağımlıları, Nixon'ın başkanlık dönemi ve Vietnam Savaşı, Amerikan toplumunu parça parça ediyordu. Eski ile yeni kaçınılmaz bir hesablaşmaya doğru ilerlemekteydi ve kimse bunun bazıları tarafından tezgâhlanan gizli bir sosyal plânın parçası olduğunun farkında değildi."

THE AQUARIAN CONSPIRACY

"Lyndon La Rouché tarafından yazılan DOPR INC. adlı kitabta yazıldığı gibi, 1980 baharında *The Aquarian Conspiracy* adlı kitabın bir anda meşhur oldu. Kitap milyonlarca sattı ve birçok dile çevrildi. Kitap, karşı-kültürün bir manifestosu gibiydi. Kitaba göre, ABD'de radikal bir değişiklik gerçekleştirmek için, karşı-kültür içindeki 15 milyon Amerikalının bir araya gelmesi gerekiyordu. Aslında bu kitap, ilk basıldığında takım çalışması çerçevesinde değerlendirilen bir kitleye hitab etmekteyse de, kısa sürede kitaptaki mantık çok sayıda yönetici tarafından benimsendi."

"Kitabın yazarı Marilyn Ferguson, yeni ortaya çıkan sosyal alternatiflerle ilgili henüz adı konmamış kitabı üzerinde çalışırken, bu hareketin ayrıksı yanlarını, sıradışı liderliğini, takipçilerinin yoğunluğunu ve başarı kazanma şansını fark ettiğini belirtir."

"1961 yılındaki bir konferansta, ALDOUS HUXLEY POLİS DEVLETİNİ 'son devrim' olarak tanımlayacak ve halkın sevgiyle kölelik gereklerini yerine getirdiği 'GÖZYAŞSIZ DİKTATÖRLÜK' olduğunu belirtecektir."

"TRİLATERAL KOMİSYONUNUN KURUCUSU VE BİLDERBERG GRUBUNUN ÜYESİ olmasının yanı sıra ABD Başkanı Carter'ın millî güvenlik danışmanı olan ZBIGNIEW BRZEZINSKI, benzer fikirlerini 1970 yılında Viking Press tarafından basılan ve Kolombiya Üniversitesi'ndeki Komünizm Araştırma Enstitüsü tarafından desteklenen *Between Two Ages: America's Role in the Technotronic Era* (İki dönem arasında: Teknotronik Çağda Amerika'nın Rolü) adlı kitabında anlatmış."

"FİZİKİ BASKI YÖNTEMLERİNE BAŞVURMAKSIZIN YENİ DÜNYA DÜZENİ'NİN 'BARIŞÇI VATANDAŞINI' İNŞÂ ETMEK için çok sayıda uygulama

başlattılar. Aynı zamanda 'HİSSÎ ZEKÂ' gibi yeni tanımlamalar geliştirerek, insanın kendisini sevmesini ve başkalarına da sevgiyle yaklaşmasını teklif ettiler. 'Sanayi toplumu vatandaşı'nı 'barışçı vatandaşa' dönüştürmek için, sivil toplum örgütleriyle birlikte çalışan işbirlikçileri toplumda yücelten bir anlayış pazarlandı. Bu yaklaşım, *Bilderberg Kulübünü Gerçek Tarihi* adlı eserimde anlatılıyor."

Harmon'a göre:

"ABD yumuşatıldıktan sonra şimdi EROİN gibi uyuşturuculara hazırды ve bu uyuşturucu yasağı döneminde büyük kâr elde edilecekti."

"1981 yılı Ocak ayında başkan seçilen Ronald Reagan'a sunulan 3 bin sayfalık teklifler raporunun, Willis Harmon tarafından yazılan *The Changing Images* adlı kitabtan yararlandığı bilinmektedir."

"8 Aralık 1980 günü akşamı dolunay ışığı altında John Lennon, Mark Chapman adlı birisi tarafından vurularak öldürüldü. Chapman'ın aşırı uyuşturucu etkisi altındaki bir katil mi yoksa CIA ve MI6 tarafından artık kontrol edilemeyen Lennon'u susturmak için kiralanan bir tetikçi mi olduğunu belki de hiç bilemeyeceğiz."

MTV: MÜKEMMEL BEYİN YIKAMA ÂLETİ

"MTV, müzik televizyonu yayınına başlar."

"Robert Pittman tarafından icad edilen ve hayata geçirilen MTV adlı gençleri hedef alan ve ağırlıklı olarak rock müzik videoları gösteren televizyon kanalı, 1 Ağustos 1981 tarihinde yayına başlar. Bugün Viacom imparatorluğunun bir parçası. İmparatorluğun diğer adı CBS Corporation. KURUMUN BAŞINDAKİ SUMNER REDSTONE, BİLDERBERG GRUBUNUN MEDYA BÖLÜMÜNDE YER ALIYOR. Toplumun engeli olmadan gençlere ulaşmak için, toplumda hâkim olan yargılara karşı çıkan bir "karşı yapı"nın olması gerekir. MTV tam da buraya oturmuştur. Ancak böyle bir çabanın başarılı olması için, ebeveynlerin ve okul eğitiminin etkisini kırmak veya en azından hafifletmek gerekir."

"MTV İÇİN ÖRNEK, NAZİ DÖNEMİ ÖNCESİ RICHARD WAGNER TARZI TİYATRO OLMUŞTUR. BURADA İZLEYİCİ BİR TÜR KENDİNDEN GEÇME HÂLİNE GETİRİLİYOR VE COŞTURULUYORDU. Naziler özellikle Nuremberg Mitinglerinde bunu yapıyorlardı. MTV'Yİ KURAN BEYİN YIKAMA UZMANLARI bu etkinin farkındaydı. Televizyon kanalı ile ilgili yazılan *Rocking Around The Clock* adlı eserde, MTV'nin diğer televizyon kanallarına göre daha bağımlılık yaparak etkilediği belirtilirken, buna sebep olarak, kısa ve öz metinlerin coşkuyu ve beklentiyi artırdığı anlatılıyor. Bir sonraki müzik-videonun artık beklentilerimizi karşılayacağını bekleyerek, çakılıp kalıyoruz ekranın karşısına. Hemen tatmin olma beklentisi ve umudu içinde, sonsuza kadar kısa metinleri yutmaya devam ediyoruz."

"Bir müzik-videonun sürdüğü ortalama süre olan 4 dakika boyunca (TAVISTOCK BİLİM ADAMLARI, KOBAYLARIN BİR MESAJI ALABİLECEKLERİ SÜRE

OLARAK 4 DAKİKAYI BULMUŞLAR) insanın beynine gerçekliğe dışlayacak şekilde sanal gerçekler yüklenmekte.”

“Walter Lippmann, insanların bu sürece yoğunlaşması durumunda bunun sona erebileceğini söylerken, etrafta muazzam sayıda okuma yazma bilmeyen, zayıf, nevroitik, yeterli beslenme şansına sahip olmayan ve ümitsiz fertler oldukça bunun zor olduğunu belirtiyor. Böylelikle süreç, akıl sağlığı açısından bakıldığında, ya çocuk yahud barbar olan insanlar için. Hayatları berbat durumda olan bu insanlar, basit ve kesin mesajları çok rahat kabul edip benimsiyor. *Crystallizing Public Opinion* (Kamuoyunu Sadeleştirmek) adlı kitabında Edward Bernays, ortalama bir vatandaşın dünyadaki en gelişkin sansürcü olduğunu ve GERÇEKLERLE YÜZYÜZE GELMESİNİN ÖNÜNDEKİ EN BÜYÜK ENGELİN KENDİ BEYNİ OLDUĞUNU YAZIYOR.”

“BEYİN YIKAMAYA MARUZ KALAN İZLEYİCİ, SEÇME HÜRRİYETİNİN HÂLÂ ELİNDE OLDUĞU YANILSAMASINI YAŞIYOR, UYUŞTURUCUYA ASLINDA BAĞLI OLMADIĞINI DÜŞÜNEN BAĞIMLI GİBİ. Ann Kaplan, MTV ile ilgili olarak yaptığı açıklamada, PSİKOLOJİK MANİPÜLASYON METODLARININ GELİŞMESİ sonucu bu kanalın ortaya çıktığını belirtiyor. Televizyonun keşfedilmesinden bu yana, günlük izlenme oranları sürekli artıyor. Öyle ki 1970’li yılların ortasında, uyumak ve çalışmaktan sonra, günlük hayatta en çok yer alan faaliyet oldu. VİDEOLARIN keşfinden sonra, izlenme oranı daha da arttı. Okul çağındaki çocuklar, uyudukları süreyle eşit süre boyunca TELEVİZYON seyrediyor.”

“Emery’ye göre, FREUD AKIMINDAKİ BEYİN YIKAMA TERMİNOLOJİSİNE GÖRE, VIDEO-MÜZİK İZLEYENLER UYKUYA BENZER BİR SÜREÇTEDİRLER. Parlak görüntü ve renklerin yok olup yeniden belirmesi onları bu duruma sokuyor, aynı şey rock müziğin kulağa olan etkisinde de geçerli. Dönem sadece televizyon değil, TELEVİZYON TARAFINDAN BELİRLENEN BİR DÖNEM. Rahatsızlık, mutsuzluk, hayâl kırıklığı ve hiçbir şeye ve her şeye kırgınlık durumu ile belirlenen bir dönem, aynı bir TELEVİZYON PROGRAMI gibi.”

“Gizli kurumlar, Bilderbergciler, etki sahibi dar çevreler, içtimai alışkanlıkları etkileyen lobilerin tek bir amacı var; o da sadece kendisine karşı sorumlu olacak olan ve gücünün sınırı olmayan bir dünya hükümetinin iktidara gelmesi.”

“Karamsar ve çökmüş hâldeki toplumlara fanatik bir grub azınlığın iktidarının güzellenmesi, bu kişilerin kimseye karşı hesap verme sorumluluklarının olmaması, insanlık haysiyetine karşı tüm aşağılamaların yapılması, BİLDERBERG-CFR-TA-VİSTOCK ORTAK MANİPÜLASYONLARI HÂLİNDE BEYİN YIKAMA ÇALIŞMALARI VE FEN ADAMLARI, PSİKOLOGLARI, SOSYOLOGLARI VE ANTROPOLOGLARIYLA BİRLİKTE İLERİ SÜRDÜKLERİ YENİ BİLİM ANLAYIŞI VE MİSTİSİZM, NEW AGE TÜRÜ CEREYANLARLA BERABER FAŞİZM UYGULAMALARI, akla yeni bir Roma İmparatorluğunu getiriyor.”

“İlk önce Edward Berneys ve Walter Lippmann vardı. Sonra Gallup ve Yankeloviç. Onları Rees ve Adorno, Aldous Huxley ve H. G. Wells, Emery ve Trist, uyuşturucu

kültürü ve son olarak Aquarian Conspiracy takib etti. Buna göre, ESKİ KÜLTÜRÜN YERİNE, İNSANİ OLAN HÜRRİYET SOSLU HAYVANLAŞTIRMA GELİYOR; İNSANIN İRADESİNİ ALARAK ONU BİR ÇİFTLİK HAYVANI YAPMA ÇABALARI ve kendi aralarında anlaşmalarını engelleme denemeleri.”

“Yeni Dönem (NEW AGE), Karanlık Çağ olacak. Tüm toplumun yarısından çoğunun daha doğmadan ölmesi anlamına gelecek. İnsanoğlunun gerçekleştirdiği en büyük ilerlemeler unutulacak. YENİ DÜNYA DÜZENİ'nin teklif ettiği totaliter ideoloji, insanları cesetler üzerinden yönetecek.

Medeniyetimizi neden savunmalıyız? Bugün gezegenimizin çoğuna hükmeden tiranlığa kıyasla hürriyet sistemi neden daha iyi ve tercih edilir? Bazıları için cevap açık ve net ama çoğunluk için durum hiç de öyle değil.”

(...)

Fidel Castro Ruz

17 Ağustos 2010

KAYNAK

Prensa Latina Türkçe

<http://www.plturkce.org/kuba/fidel-castro-dunya-hukumeti> (9 Nisan 2012)

Türkçe tercümenin yetersiz kaldığı yerlerde, makalenin İngilizce orijinali esas alınmıştır. Bkz:

<http://inteltrends.wordpress.com/2010/08/20/fidel-castro-the-world-government-part-one/> (9 Nisan 2012)

İslamcı Dergiler Projesi

AKSIYON HÂRİKASI ABDÜRREŞİD İBRAHİM

Abdurrahman Hacımelek

"Katiyyen bir daha geri dönmeyi düşünmüyordum. Ben Hazreti Peygamber'in (sallâ-lâhu aleyhi vesellem) dili olmayı düşünüyör, Kur'an'ın bir dili olmayı düşünüyordum."

Abdürreşid İbrahim

KEŞFEDİLMEMİŞ BİR TÜRKİSTAN KAHRAMANI

Abdürreşid İbrahim'in adına ilk kez, sayıları bugün 150 milyonu aşmış olmasına rağmen İslâm Âlemi tarafından unutilan, Çin devleti tarafından unutturulan Çin Müslümanları hakkında araştırma yaparken bir ansiklopedi maddesinde denk gelmiştik.

Daha sonra, bir kütübhâne de gördüğümüz *Âlem-i İslâm ve Japonya'da İslâmiyet'in İntişârı* isimli kitabı vesilesi ile, O'nun ile olan kopmayacak alâka bağımız kurulmuştu. Zaten Türkiye'de O'nu bilenler de ekseriyâ bu meşhûr ve -Türkçeye çevrilmiş- tek eseri sayesinde tanıyordu. Araştırırken gördük ki, kendisi hakkında internete, dergilerde, sempozyumlarda yazılan, konuşulanlar hep kısa ve neredeyse birbirinin tekrarı niteliğindeydi. Yani hak ettiği değeri görememişti Abdürreşid İbrahim. Ve hakkında yazılan sadece tek kitab vardı. Birkaç da tez çalışması.

Burada yazacaklarımız pek yeni şeyler olmayacaksa da, Abdürreşid İbrahim'in bilinip tanınması adına faydalı ve fikir-aksiyon ilgililerine de çağrı niteliğinde olacaktır. Kendisi aslen bir cevher olmasına rağmen henüz keşfedilememiş. Keşfi için ufacık bir gayret, hem Abdürreşid İbrahim'in davasına hem de keşfettiricisine çok şey kazandıracak olsa da, buna davranmış bir kişi -bildiğimiz kadarı ile- henüz ortada yok. Abdürreşid İbrahim'in de çok yakın dostu olan, Milli-İslâm Şâirimiz Meh-

med Âkif'in dahi, mektublarının daha yeni yayınlandığını biliyoruz ki Abdürreşid İbrahim hakkında yapılmasını beklediğimiz çalışmaların neden yapılmamış olduğunu daha iyi anlıyoruz.

Abdürreşid İbrahim'in günümüz Türkçesine çevrilmiş eseri tektir. *Âlem-i İslâm ve Japonya'da İslâmiyet'in İntişârı*. Oysa kendisinin onlarca kitabının var olmasının yanında, Mehmed Âkif'in dergilerinde -*Sırât-ı Müstakim*, *Sebilürreşâd* vd.- yahud diğer pek çok Türkçe-Rusça-Arabça-Japonca neşredilen dergilerde-gazetelerde onlarca yazısı vardır. [1] Mücâhede tecrübeleri ve bizzat müşâhedeleri sonucu edindiği intibâları kaleme aldığını, teklifler sunduğunu, çağrılar yaptığını; yazdığı makalelerin başlıklarından tahmin ile ve üslûbu-gâyesi hakkında en büyük kaynak olan tek Türkçe eseri vesilesi ile anlıyoruz. Abdürreşid İbrahim'in, bugün dünyanın en önemli stratejik-ekonomik çekişme alanı olduğu daha geçenlerde ABD tarafından da resmen açıklanmış olan ASYA kıtası hakkında pek çok derinlemesine yazısı vardır ve bu yazılarında bizim yaban kaldığımız konularda gerekli bilgileri vermiştir. Bu yazılar, verdiği bilgiler ve bahsettiği coğrafyalar baz alındığında, reçeli henüz tadamamış bizler kavanozundan dahi anlıyoruz ki zamanımızın emsâlsizi-nadiri-dur. Daha önce bir yazımızda belirttiğimiz gibi, O'nun yazıları ve o zamanki matbuat âleminin İslâm âlemi ile olan alâkası, bugün -onca teknoloji ve kolaylığa rağmen-zamanımızın "media"sında görünmemektedir.

Singapur'dan Çine, Kore'den Japonya'ya, Hindistan'dan Türkistan'a ve Sibirya'ya kadar tetkikler kaleme alan Abdürreşid İbrahim'in yazıları maalesef bugün ulaşılacak hâlde değildir, dergilerde sadeleştirilmeleri yahud kitaplarda derlemeleri yapılmamıştır. İcâbında bugün hükûmete politikalarında yol gösterecek, biz ASYACILIK fikrinin bağılısı BÜYÜK DOĞUCU'lara da farklı pencereler açacak, hakikatin birçok yıldızını daha keşfettirecektir. Çok faydası olacağına inandığımız bu yazılar şu ân kütüphanelerde, gelene kıymetini göstermek için beklemektedir.

Bizim de henüz okuma fırsatına eremediğimiz bu yazılar hakkında "nasıl bu kadar emin sözler ediyoruz"un cevâbını Mehmed Âkif veriyor:

- «Asya'yı hangi eserden öğreneceğiz? İtiraf etmeliyiz ki, dünyada en az bildiğimiz bir kıta varsa, o da kendi menşeimiz, kendi memleketimiz olan Asya'dır. Bu eski dünyadaki bitmez tükenmez ülkelerin en meşhurlarını, yalnız isimlerini bilmek suretiyle tanırız. O çeşit iklimlerde yaşayan milletlerin lisanlarına, ahlâklarına, âdetlerine dair, o da yanlış olmak şartıyla pek az şey biliriz. (...) Biz Asya'mız hakkında doğru malûmatı doğrudan doğruya Abdürreşid İbrahim'den alacağız...»

Yine Mehmed Âkif, Abdürreşid İbrahim'in *Âlem-i İslâm ve Japonya'da İslâmiyet'in İntişârı* isimli eseri hakkında şöyle diyor:

1 Bu yazıların listesini görmek isteyenler, İsmâil Türkoğlu'nun Sibiryalı Meşhur Seyyah Abdürreşid İbrahim adlı eserinin son kısmına bakabilirler.

- «Vakıa Abdürreşid'in bu seyahatnâmesi insana o kadar keyif vermiyor. Çünkü birçok acı hakikatleri olanca acılığıyla, olanca üryanlığı ile gösteriyor. Şarkın emrâz-ı içtimâisini ortaya döküyor. Lâkin hastalık bütün arâziyle, edvâriyle meydana çıkmalıdır ki, müdâvâtı kabil olsun, esbâbı bertaraf edebilsin.»

İSLÂMLAR'IN SESİ OLMAK İÇİN HARCANAN BİR ÖMÜR

Abdürreşid İbrahim, 23 Nisan 1857 yılında Sibirya'nın batı bölgesinde bulunan Tobolsk vilâyetinin Tara kasabasında doğdu. Babası Ömer Efendi siyasî mücadelesi ile Sibirya Müslümanlarının tanınmış liderlerindendi. Annesi Afife Hanım ise medresede muallime idi. Aslen Buharalı olan bu aile, 15. asırda Tara'ya göç etmiş.

İlmin ve davanın nuruyla nurlanmış bir aileye sâhib olan Abdürreşid İbrahim, küçük yaşlarda çevre köylerdeki medreselerde derslere başlar. Sonra -bugün hâlâ Rus işgâli altında olan- Orenburg şehrinin Elmen köyündeki bir medreseye gider. Burası aklında öyle bir yer edinir ki ileride buradan şöyle bahsedecektir; "Gayet fakir bir Başkurt -bir Türk boyu, A.H.- köyü olup, oldukça fakir idiler. Buna rağmen beşyüz kadar talebe okuturlardı. Evlerini talebelere vererek kendileri kümes tâbir olunacak barakalarda, bütün bir aile üst üste yaşarlardı. Bu köyden birisi öldüğü zaman, akrabaları onun okuttuğu talebe sayısı ile övünürlerdi. Talebelerine hiçbir karşılık beklemeden ekmeğini verir, çamaşırlarını yıkarlardı."

14 yaşlarında iken önce annesini, kısa süre sonra da babasını kaybeder ve kardeşi ile artık yalnızdır. Medreseye devam eder, bir yandan da çalışır, güreşlere katılır. Medhini sıkça duyduğu Kazan'daki Kışkar Medresesi'ne gitmeye karar verir. Gider ve muazzam "Kışkar" kendisini şaşırtır; "Bizim evvelde gördüğümüz medreselere nisbetle burası adetâ bir dârülfünûn gibiydi."

1877-1878 Osmanlı-Rus Harbi yıllarında, memleketine uzak fakat aşk derecesinde tâlib olduğu ilimlere yakın Kazan'da pasaportsuzluktan tutuklanır. İlk mahpusluğunu yaşar. Bu hapis hayatı O'na Medrese-i Yusûfiye olur. Çünkü hapiste bulunan Müslüman siyasîlerden, âlimlerden işgâl altındaki Müslümanların ahvâli hakkında bilgiler edinme ve onlarla fikir teatisinde bulunma fırsatını yakalar. Bu hapis hayatı, ilerideki hayatını büyük ölçüde şekillendirecektir. Ailesinden gelen hamleci-gayretkârlık ruhu, hapishânede biraz daha bilelenecektir. Sonraları yazdığı *Hapishâne Esrârı* isimli eserinde, hapis hayatını anlatır.

1879'da Orenburglu bir Müslüman zengin vesile olması ile Hacc'a gider. Hacc'dan hemen dönmez ve ilim tahsiline orada devam eder. Burada Mevlâna Şeyh Mazhar Efendi isimli tarikat şeyhinin sohbetlerinde bulunduyorsa da, hayatının devamında hiçbir tarikate intisâb etmez.

1884'te memleketine dönmek için İstanbul'a geldiği vakit, Ahmet Vefik Paşa, Muallim Naci, İzmirli İsmâil Hakkı gibi devrin siyasileri ve münevverleri ile görüşür. Bu görüşmeler, O'ndaki, fikren kemâle erme müddetinde önemli duraklarından biri olarak ileride kendisine kolaylıklar sağlamıştır.

İstanbul'dan sonra tekrar memleketi Tara'ya varır. 1885'de evlenir ve üç çocuğu olur.

Tara'da kendi gayreti ile bir "usûl-i cedîd" medresesi açar. Medrese için ihtiyaç duyulan kitapları Kırım'daki İsmâil Gaspıralı'dan temin eder. Türkistanlıların genelde hoş karşılamadığı bu çeşit medreseler hakkında Taralılar'ın Abdürreşid İbrahim'e güveni tamdır. Çünkü Abdürreşid'in Medine'de tahsil görmüş olmasından ötürü Taralıların gönlü rahattır. Ayrıca talebelerini Medine'ye göndermesi halkı sevindirir.

Abdürreşid İbrahim medreseleri yaygınlaştırmaya çalışırken, Şehâbettin Mercâni, Rızâeddin Fahreddin, Cemâleddîn Efgâni gibi gibi şahıslarla mektublaşır. İstanbul'a da talebeler yollar. İşgâlcı Rusların Abdürreşid İbrahim'den ilk rahatsızlıkları bu talebe akınından kaynaklanır. Ve yoluna taş koymalar başlar.

1891 yılında Orenburg Şer'i Mahkeme âzâlığına seçilir. Müslümanların istifâdesi için dernekler kurar. Mahkeme reisinin Hacc'a gitmesi üzerine 8 aylığına reisliğe atanır. Burada öyle şeyler öğrenir ki bundan sonraki hayatının şekillenmesinde çok büyük etkisi olur. Bu makamda iken MÜFTÜLÜK İLE İŞGÂLCİ RUSLARIN, MÜSLÜMAN TÜRKLERİ RUSLAŞTIRMAK İÇİN BİRLİKTE FAALİYETTE BULUNDUKLARINI MÜŞÂHEDE EDER. Moskof siyasetine âlet olmamak için reislikten istifâ eder.

1895 yılında İstanbul'a gelir. Dostlarının yardımı ile *Livâ-ül Hamd* adlı risâleyi bastırır ve gizlice Türkelleri'ne (Türkistan, Kırım, Sibiryâ...) gönderir. Bu eserinde Moskof'un Türkleri Ruslaştırma emellerini anlatır ve zulüm altındaki Türkleri Anadolu'ya hicrete davet eder. Eser büyük tesir uyandırır ve 70 bin civârında Müslüman Türk'ün uzun zaman içinde Anadolu'ya göçüne vesile olur. [2]

İkinci eseri olan *Çolpan (Çoban) Yıldızı* adlı kitabında ise işgâlcı Rusların zulümlerini anlatır. Bu eser, sözkonusu çerçevedeki İLK TÜRK SİYASÎ BELGESİ olarak kabul edilir. İki yıl İstanbul'da kaldıktan sonra Türkistan'a gidip aksakallara, ileri gelen kişilere, aşiret reislerine Ruslara karşı birlik içinde hareket etmeleri gerektiğini anlatır. Sonra tekrar İstanbul'a avdet eder. İstanbul'daki çalışmalarından ötürü, Rus sefirlerin Abdürreşid İbrahim üzerindeki baskısı artar. Bu vaziyet üzere ilk büyük seyahatine çıkmaya karar verir:

- «... fe sırû fi'l-ard (yeryüzünde dolaşın; Nahl Suresi 16/36) ilâhî emrine uyarak uzun bir seyâhâta çıktım. Önümde bir giden, arkamda bir iten yok idi. Yalnız himmet kemerini bele bağlayarak tevekkül âsâsını ele aldım. Yalnız İlay-ı Kelimetullâh hâlis niyetiyle, Allah'ın ipine sarılma fikrini tervic ve takviye mukaddes emeli uğruna çoluk ve çocuğumu ve minimini ciğerpâ-relerim olan masumlarımı Allahâ emanet ederek terk ettim. "Ya Allah!" diye yola çıktım.»

Bu ilk seyahati sırasında Mısır, Hicaz, Filistin, İtalya, Avusturya, Fransa, Batı

2 Bugün hâlâ Konya Böğrüdelik'de yaşayan muhâcîr Türkler vardır ve Abdürreşid İbrahim'i rahmetle anarlar. Bu köyde yaşayanlar arasında bizzat Abdürreşid İbrahim Hazretlerine talebelik etmiş olanlar da vardır. Ve bu köy ile ilgili ilk çalışma olarak bir belgesel çekimini, internette yaptığımız araştırma sonucu öğrendik ki, Ruslar yapmış. Oysa, o kadar değerli bir geçmişe sahip bu muhâcîr Türkler hakkında onlarca film çekilebilirdi.

Trakya, Balkanlar, Batı Rusya, Kafkasya, Uluğ Türkistan ve Sibirya topraklarını gezer, çalışmalarında bulunur. Seyahatin sonunda memleketi Tara'ya döner.

1900'de Petersburg'ta İŞGÂL ALTINDAKİ TÜRKLERİN İLK SÜRELİ YAYIN ORGANI OLARAK KABUL EDİLEN *Mir'at* dergisini çıkarır.

ABDÜLHAMİD HAN VE ABDÜRREŞİD İBRAHİM

1902-1903 yıllarında ilk Japonya seyahâtini yapar ve burada Ruslar aleyhine faaliyetlerde bulunur. Japonları Asya'nın kurtarıcısı olarak görmesi ve onların Müslüman olmasını istemesi, kendisini Japonya'da kalmaya sevk eder. Halife Abdülhamid Han hazretlerine mektub yazar ve Japonya'da İslâmiyet'in yayılması için yardım ister. Bu konu hakkında Ulu Hakan Abdülhamid Han şöyle bahsetmiştir:

- «Japonların Ruslara karşı kazandıkları zaferin arifesinde idi. Japon imparatorluk ailesine mensub bir prens beni ziyarete geldi. İmparatorundan husûsî bir mektup getiriyordu. Benden İslâm dininin muhtevâsını, iman esaslarını, gâyesini, felsefesini, ibâdet kâidelerini izah edecek kudrette bir dinî-ilmî heyet istiyordu. Bunun sebebi vardı, orada İslâmiyeti yaymayı mukaddes vazife sayan ABDÜRREŞİD İBRAHİM isimli, aslı Kazan'lı olan bir Müslüman âliminden mektub almış, Japonya'da İslâm'ı tâmim hareketine yardımcı olmam istenmişti. İslâm âleminin halifesi idim, bir tarafta dâima iftihar ettiğim ve hizmetkârı olmaya çalıştığım bu âli vazife, diğer taraftan ruhumda bu mâhiyette şerefli hizmete duyduğum hasretle, mümkün olan herşeyi yaptım. Fakat bu yardım daha çok maddî sahada kaldı. ÇÜNKÜ ABDÜRREŞİD İBRAHİM BİZİM DİN ADAMLARIMIZDAN BAŞKA HÜVİYET İÇİNDE İDİ. TÜRKÇE, ARABÇA, FARŞÇA'DAN BAŞKA RUSÇA VE JAPONCA BİLİYORDU. KIRK YAŞINDAN SONRA FRANSIZCA VE LATİNCEYİ ÖĞRENDİĞİNİ YAZMIŞTI.» [3]

Müslümanlık, sanırım parlayacaktır orada,

Sâde Osmanlıların gayreti lâzım arada. [4]

Ruslar'ın baskısı sonucu Japonya'dan ayrılmak zorunda kalınca İstanbul'a gelir. Yine Rus baskısı ile tutuklanır ve Rusya'ya teslim edilir. Hapse konulur. Müslüman halkta büyük tesir bırakmış olan Abdürreşid İbrahim'in gönüldaşlarının tepkisi ile karşılaşan Ruslar, O'nu serbest bırakmak zorunda kalırlar.

TÜRKİSTAN'IN HÜRRİYETİ İÇİN

1905 Japonya mağlubiyetinin Rusya'da ve işgâl ettiği topraklarda birtakım hürriyetleri de beraberinde getirmesi üzerine, Abdürreşid İbrahim, o sıralarda Rusların dahi henüz yapamadığı partileşme çalışmalarına başlar. Türkelleri'nde yaptığı ça-

3 Fethi Okyar, *Üç Devirde Bir Adam*, 1980.

4 Şiirlerin tamamı, Mehmed Âkif'in Safahat isimli eserinin "Süleymâniye Kürsüsünde" bölümünden alınmıştır.

lişmalar sonucu Müslümanlar Kongresini toplamayı başarır. Bu kongrenin gerçekleştirilmesini Rus makamları engellemek ister; fakat kongre, Abdürreşid İbrahim'in keskin zekâsı sayesinde gerçekleştirilir. Şöyle ki:

Kongre için Mekerce valisinin izin vermemesi üzerine Abdürreşid İbrahim, kongreyi bir gemide yapmak teklifini sunar. Teklif kabul edilir ve öyle de olur. Oka Nehri üzerinde seyir hâlindeki bir gemide BİRİNCİ MÜSLÜMANLAR KONGRESİ gerçekleşir. Bu kongre sonrası *Aftonomiya yâ ki İdâre-i Muhtariye* adlı eserini neşreder. Bu eser, ESİR TÜRKLERİN İLK MİLLÎ BAĞIMSIZLIK FİKRİNİ ortaya koyan belgedir. Lâkin bağımsızlığın önünde büyük bir engel vardır. O da, Müslümanların birlik olamamasıdır. Bunun üzerine, *Bin Üç Yüz Senelik Nazra* eserini kaleme alır. Rus esaretindeki Müslümanların birlik olması gerektiğini anlatır.

Ekim 1905'te İTTİFAK PARTİSİ'ni kurar. Bu sırada Ruslar bile parti kurmayı henüz başaramamışlardır. Aynı yıl, Türkistan çapında tesire sahip *Ülfet* (Dostluk) dergisini çıkarır.

Evvela gizlice bir matbaa tesis ettim;

Beş on öksüz bularak basmacılık öğrettim.

Kalemim çok pürüzlüydü, fakat çaresi ne?

Sonra, bilmem kimin üslûbu avâmın nesine!

Dilimin döndüğü şiveyle bütün gün yazdım;

Okuyanlar o kadar çoktu ki, hiç ummazdım.

Usta âsârımı verdikçe çocuklar bastı:

Altı ay geçti bizim matbaanın çıktı adı.

Bu derginin gâyesi Türkistan, İdil-Ural başta olmak üzere Rusya işgâli altındaki Müslümanlar arasında ittihadı sağlamaktır. Dergi, ilk kez yapılacak Duma seçimleri, medreseler, Müslümanların problemleri, dini meseleler, muhtâriyet gibi mevzularda Müslüman Türkler'e yol gösterici olur. 85. sayıda Ruslar tarafından kapatılır.

Ülfet'ten sonra, Arabça yayın yapan *Tilmiz* dergisini çıkarır. Arabça çıkarmasının sebepleri şunlardır: Arab lisânının Şeriat lisânı olması, aralarında anlaşmak için yalnızca Arabçayı kullanan Kafkas kavimlerini bir lisânda birleştirmek ve Kafkasya Müslümanları'nı İslâm Âlemi'nden haberdâr etmek.

1907 yılının Haziran'ında Kazak Türkçesi ile yayın yapan *Sirke* (Rehber) ile *Necat* (Kurtuluş) dergilerini çıkarır. Dergilerinin hepsi, Ruslar tarafından Pan-İslâmîst (İttihad-ı İslâm yandaşı) olarak nitelenir. Faaliyetlerinden rahatsız olan Rus polisi, dergilerin matbaalarını basıp Abdürreşid'i hapse atmak istediye de, O, durumu önceden haber alır ve Petersburg'tan ayrılır.

İşte biz böyle didinmekte, çalışmakta iken,

Bir sabah üç tanıdık, seslenerek pencereden,

*Dediler: "Şimdi hükûmet basacak matbaanı,
Durmanın vakti değildir. Hadi kaldır tabanı!"*

Bir işaretle çocuklar çekilip taa geriye,

Daldılar hepsi birer çıkmaz deliğe.

Onların nevbeti geçmiş, sıra gelmişti bana,

Yolu tuttum yalnız doğruca Türkistan'a.

İkinci büyük seyahatine çıkmaya karar verir Abdürreşid. 1908 yılında Kazan'dan başlar, derken Moğolistan, Mançurya ve Japonya... Kendisine ilgi büyük olur. Konferanslar verir, gazeteler O'nu haber yapar. Japon imparatorluk ailesi ile dostluk kurar. Bu aile vesilesi ile Japon devlet erkânı ile görüşür. Japonca'yı öğrenir. Yaptığı telkinlerle bazı devlet adamları İslâmiyet'i seçer. Müslüman olan Japon devlet adamları aracılığı ile de, İslâmiyet'in 1939'da Japonya'da resmî din olarak kabulünü sağlar. Bu resmî kabul, kendisinin çalışmalarında ve çoğunluğunu Türkler'in oluşturduğu Müslümanların hayatında büyük kolaylıklar sağlar. *Asya Gi Kay* (Asya Savunma Gücü) ismi ile kurduğu derneğin hedefi, Japonya'da İslamiyeti yaymak olur.

Japonya'dan Kore'ye gider. Kore İçişleri Bakanı ile İslâmiyet üzerine sohbet eder. Oradan Çin'e geçer. Oradan da bugün Çinlileştirilmiş olan Singapur'a... Singapur Müslümanlarına vaazlar eder. Orada bir hâdise yaşanır ki, bu, O'na verilen kıymeti ifâdenin yanında, İslâm kardeşliğinin de nişânelerinden biridir: Uzunca seyahatı sonunda parası biter Abdürreşid İbrahim'in. Parasının bittiğini anlayan Singapurlular, çok sevdikleri Abdürreşid İbrahim için para toplarlar ve O'nu Hindistan'a kendileri yolcu ederler.

Hindistan'da Batılıların zulümlerini ve buna karşı Hindistanlı Müslümanların gayretini görür ki, buna çok sevinir. Dikkat çekmesinden ötürü tutuklanır, serbest kaldığında gözetime tâbi tutulur. Bu şartlarda Hindistanı gezemez.

Hind'i baştan sona gezmekti murâdım, lâkin,

Nerde olsam, beni takibi yüzünden, polisin,

Tâkatim bitti de vazgeçmede muztar kaldım;

Kaldım amma yine de her mahfile az çok daldım!

Besliyormuş, bereket versin, o iklim-i kadîm,

"Rahmetullâh'a muâdil yüzbinlerce hakîm,

Rûh-i edyânı görür, hikmet-i Kurân-ı bilir

Ulemâ var ki: Huzurunda bugün Garb eğilir!

Hicaz'a gelir. Oradan Beyrut'a ve Beyrut üzerinden İstanbul'a geçer.

Şarkı baştan başa yıllarca dolaştım, gezdim;

Hem de oldukça görürdüm... Kafa gezdirmezdim!

Bu Arab'mış, bu Acem'miş, bu Tatar'mış, demedim.

Müslüman unsurun hepsini gördüm kendim

Küçük âdemlerin rûhunu tedkik ettim.

Büyük âdemlerin fikrini ta'mik ettim.

İstedim sonra, neden böyle Japonlar yüksek?

Nedir esbâb-ı terakkîsi? Yakından görmek.

Bu uzun boylu mesaî, bu uzun boylu sefer,

Bir kanâat verecekmiş baana dünyada meğer.

SÂHİB-İ SEYF VE KALEM / KILIÇ VE KALEM SÂHİBİ

Sultanahmet'te bir eve yerleşen Abdürreşid İbrahim, 1910 yılında *Teârûf-i Müslimîn* (Müslümanların Tanışması) isimli dergiyi çıkarır. Bu dergi, İdil-Ural Türkleri'nin dışarıda çıkarttıkları ilk dergi kabul edilir. Dergide İslâm âleminin meseleleri, maarif, dinî mevzular üzerinde durur. "Yine Pan Turanizm ya ki Akvamı Türk Birleşmesi", "Hindistan ve Mısır", "İttihad-ı İslâm", "Türkiye'nin Bekâsı" gibi başlıklar, yazdığı yazılardan birkaçına âittir. Seyahat yazılarını parçalar hâlinde *Sırat-ı Mustakim*'de yayınlar.

1911 yılında İtalyanlar, Trablusgarb'ı işgal etmiştir. Bu sırada 53 yaşında olan Abdürreşid İbrahim, Trablusgarb'a gitmeye karar verir. Şöyle anlatır hâdiseyi:

- «Şaşkınlıklar zâil olur olmaz herkes Dar'ül Harb'e gitmeye başladı, ben de duramadım, bir ateştir kalbimi kapladı. Gitmeden rahat olamazdım, vakıa ben yaşıyım, elimden birşey gelmez, fakat hiç olmazsa cihad edenlere su vermeye yararım!»

Bingazi, Trablus gibi cebhelerde bizzat savaşır. Bu cebhede Enver Paşa ile dost olur. Beş ay sonra İstanbul'a döner ve Trablusgarb savaşı hakkında konferanslar verir, cihan Müslümanlarını cihada çağırır. Aks-i sadâ bulur bu çağrılar. Dostları Abdürreşid'i yalnız bırakmazlar. Yolladıkları mektuplarla, cebheye gidecek gönüllülerin yola çıktığını, yardım paralarının toplanmaya başladığını haber verirler.

Sırat-ı Mustakim mecmuâsının tertiblediği konuşmalarda, cihân seyahatı sırasında edindiği kanâatleri, İslâm Âlemi'nin vaziyetini, işgâlcı Batılıların yaptığı zulümleri anlatır. Büyük ilgi ve takdir görür. Öyle ki Sultanahmet Meydanı'nda talebeler tarafından kendisinden sürekli vaazlar talep edilir olur. SEYYÂH-I ŞEHİR, HATİB-İ ŞEHİR ünvanları ile anılır.

Abdürreşid İbrahim'in vaazını mısralara döktüğü *Süleymaniye Kürsüsü*'nde Mehmed Âkif, "O ihtiyar"ın ne kadar etkileyici olduğunu ve Âlem-i İslâm'ın hâlinin ne

kadar hüznölendirici olduğunu *Safahat*'ın ilgili kısmındaki bir dipnotta şöyle anlatır:

- «Bir zamandan beri için için ağlayan cemaat bu levhanın karşısında feryâ-dını zabt edemedi. Mâbedin içi bir mahşer hâlini aldı. O hây u hûy arasında ihtiyarın, bir müddet ne söylediği işitilemedi. Nihâyet, O da beş on dakika beklemeye mecbûr oldu.»

1912 yılında Hariciye'den Osmanlı vatandaşlığı taleb eder, kabul edilir. Bu sırada Balkan Savaşları zuhur eder. Trablusgarb'da yaptığı gibi hemen Millet-i İslâmiye'ye mektuplar yazar, onları cihada davet eder. Tesiri öyledir ki, Japon gazeteleri Edirne'nin işgâlini siyah çerçeve içinde, hüznölü bir şekilde haber yapar.

Birinci Cihan Harbi'nde, Kafkasya'da, Ruslara karşı mücadele eden Mehmetçik'e moral amaçlı vaazlar verir. Rus ordusundaki Türkleri Osmanlı saflarına davet eder.

Almanların Rus ordusundan esir aldığı Türkleri Osmanlı ordusunda savaşmaya iknâ etmesi için, Teşkilât-ı Mahsûsa tarafından Berlin'e gönderilir. Esir kampındaki Türkleri irşâda başlar. Mescid yaptırır, *Cihad-ı İslâm* adında bir dergi çıkarır. Çalışmaları sonucu esir Türklerin çoğu Osmanlı saflarına geçer. Teşekkül ettirilen ASYA TABURU, Irak'ta İngilizlere karşı savaşır.

1918'de Talat Paşa hükümeti düşünce, esir Türkelleri'ne ve davalarına verilen destek de ortadan kalkar. Bunun üzerine, esir Türkelleri'nin münevverleri davalarını Avrupa'da sürdürmek zorunda kalır. Abdürreşid İbrahim ise memleketine dönmeye karar verir.

Tara'ya varmak için çıktığı yol üzerinde, çok kez Bolşeviklerin katliâmlarına şahid olur. Katliâm seyrede seyrede Tara'ya varır. Tara'da, medresesinde hocalığa devam eder. Artık devir farklıdır. Her türlü ruhçu kıymetin kıyıcısı komünist sistem baş-tadır artık. Bolşevikler sürekli rahatsız eder, medreselerini kapatır. Bolşeviklerin bu zulümlerine ve insanların komünizme karşı gelmesini engellemek, Müslüman-ların direncini kırmak için husûsen çıkardıkları kılığa dayanamaz. Doğu Türkis-tan'a hicret eder. Türkistanlılar Türkiye'den geldiğini öğrendikleri için Abdürreşid İbrahim ile yakından ilgilenirler. Kâfirlerin Sakarya'ya kadar ilerlemelerinden ötürü müteessirdir ahâli. Doğu Türkistanlılar, aynen bugünkü gibi, o vakitlerde de o kadar yakından takib ediyorlardır ki Anadolu'daki her hâdiseyi, Abdürreşid İbrahim bile kendisinin bu kadar hürmet görmesinin sebebinin İstanbul'dan geliyor olmasından kaynaklandığını belirtir. Ve sonra başından geçen bir olayı şöyle anlatır.

Bir gece, camına atılan taşla uyanır. Bir ses: "Cemaâtı Müslimîn camide toplandılar, sizi bekliyorlar." Millî Mücadele'nin zaferle sonuçlanması Türkistanlıları sevince gark etmiştir; mevlidler okunur, muzaffer Anadolu için dualar edilir. "Hemen camiye koştum. Yüzlerce muvahhidin sevinç gözyaşları dökerek Rabbül Âlemîne mü-nâcaatta bulunuyor, secde-i şükrâna kapanıyorlardı... Herkesin ağzında; Halife ordusunun ve onun vekili Gazi Mustafa Kemâl'in ismi dolaşıyordu. Ne âsûde bir hayat yaşıyorlardı. İnsan görmeye doyamıyordu."

Doğu Türkistan'dan Çin'e, oradan da Moskova'ya geçer. Aldığı haberler kendisinde derin hüzne sebep olur. Kendi saflarında yahud emri altında olmayanları topluca katletmek isteyen Komünist Ruslar, büyük sun'î kılıklar çıkarmışlar, Türklerin elerinden topraklarını almışlar, medreseleri kapatıp halkı câhil bırakmışlardır. Müslümanlar açlıktan kırılmaktadır. Özellikle İdil-Ural Türkleri... Abdürreşid İbrahim, yardım derneği kurmak için Bolşeviklerle görüşür ve üstün gayretler ile derneği kurar... İslâm ülkelerine yolladığı mektuplarla, Müslümanlardan yardım ister. TÜR-KİYE, 20 VAGONLUK YARDIMI MEHMETÇİK İLE İDİL-URAL TOPRAKLARINA ULAŞTIRIR. ELİM BİR HÂDİSEDİR Kİ MEHMETÇİKLER SOĞUĞA DAYANAMAZ VE ORACIKTA ŞEHİD OLURLAR.

Sovyetler'e gelen İslâm ülkeleri yetkilileri için tercümanlık yapan Abdürreşid İbrahim, 1923 yılında başlatılan Müslüman münnevver katliamından kurtulmak için Moskova'dan ayrılır, Konya'ya gelir. İstanbul'a gitmemesinin sebebi, iyi olan Türkiye-Sovyet ilişkilerine zarar vermek istememesidir. Cihanbeyli ilçesindeki Böğrüdelik Köyü'nde, zamanında *Livâ-ül Hamd* eserinde yaptığı çağrı ile gelen muhâcir Türkler ile beraber yaşar, muallimlik yapar. Bu köyde hâlâ Babay (baba) olarak yâdedilir. Ara sıra yakın dostu Mehmed Âkif'i görmek için Mısır'a gider.

Japonya hiç aklından çıkmaz. 1933'te Japonya'ya gider. Japon Müslümanları ve basını Abdürreşid İbrahim'i büyük bir sevinçle karşılar. Gazeteler, İslâm Âlemi hakkında O'nunla röportajlar yapar. İslâmiyet'in inkişâfı için büyük mücadelede bulunur. Japonya'daki Türklerin problemleri ile ilgilenir. Japon gazetelerine yazdığı yazılarda, Asya Müslümanlarına, yakında çıkacak savaşta Rusya'ya karşı Japonya'ya desteklemelerini tembihler. Tokyo Camii'ni açar ve imamlığını yapar. Japon kitaplarında yer alan İslâmiyet ve Türklük ile alakalı yanlış bilgilerin giderilmesi için çalışmalarında bulunur. Eşref Edib'in *İslâm-Türk Ansiklopedisi*'nin İslâm Âlemi ile ilgili maddelerini yazar. Türkiye'den getirttiği İslâm harfleri ile basım yapan matbaalarda dergi ve ilmi eserler bastırır. Vefat etmeden önceki hedefi ise, İngilizce-Arabça yayın yapan bir dergi çıkartmak ve daha fazla Japonun Müslüman olmasını sağlamaktır. İkinci Cihan Harbi buna müsaade etmez.

17 Ağustos 1944'te, 87 yaşında, hayatının büyük bir kısmını İslâmlaşması için harcadığı Japonya'dan, üçüncü ve en büyük seyahatine, Cenâbı Hakk'a doğru yola çıkar. Japon basını ve radyosu, vefâtını üzüntü ile duyurur ve cenâzesi İslâm Âlemi'nden gelecekler için 4 gün bekletilir. Büyük bir merasim ile Tokyo'da defnedilir.

MEHMED ÂKİF'E İLHÂM VEREN DOST

Ömrünün tamamını -her cebhesi ile- cihad için harcayan bu büyük seyyâh, yazmasına ilhâm verdiği Mehmed Âkif'in "*Süleymâniye Kürsüsünde*" şiiri de en büyük şahittir ki, Müslümanların derdi ile dertlenmiş, onların dertlerine dermân olmak, seslerini cihana duyurmak için ömrünü vakfetmiştir. Küçük yaşlardan itibaren başlayan çileli hayatı onu yıldırمامıştır. O, senelerce cihan Müslümanlarının durumu karşısında üzülmürken, ümitsizliğe düşmemiştir. Dik durmuş, onlarca dergide yazmış, onlarca eser neşretmiştir. İslâm tarihinde eşine az rastlanır büyüklükte azim ve sebat sahibi bir mücâhede adamı olmasına rağmen, Abdürreşid İbrahim hakkında

sadece bir kitabın ülkemizde bulunması, bir diğer ifadeyle, 18 eserinden sadece birinin Türkçe'ye çevrilmiş olması, bizce utanç verici bir durumdur.

Hürriyetleri için, namusları için canhıraş mücadele ettiği toprakların üzerindikiler şimdi O'nu hatırlamıyorsa da, Abdürreşid İbrahim, ardında parmakla gösteremeyeceğimiz ama varlığını hep hissettiğimiz, hissedeceğimiz nice dev eserler bırakmıştır. [5]

Sâhib-i seyf ve kalemdi. Zaman ve mekân şartlarının, imânını, Şeriat'ını alt etmesine müsaade etmedi, hep nefsinin yendi. Yaşlı hâlde cebhelere koştu, tebliğe koştu. Parasız pulsuz olduğu hâlde, sayısız ülkede İslamların derdi için didindi. Eksi bilmem kaç derecede, bilmem hangi köydeki Müslümanların hâlini görmek, derdlerini dinlemek için kilometreler kat etti, onlarca kez ölüm tehlikesi atlattı.

Din-i İslâm uğruna, müdâhaleci idi. Budistinden Hristiyanına kadar, İslâm ve Müslümanlar aleyhine kim varsa, hepsine cebhe almıştı. Çekinmeden suratlarına vuruyordu hakkı. Abdürreşid İbrahim'i tek kelime ile ifâde etmek mümkün değil. Başlığı atarken çok düşündük bu yüzden.

Husûsiyetlerinin başında, en meşhur yönüyle seyyahlık gelir. Kendisi gibi seyyah olan İbn-i Batuta hakkında şöyle der zaten:

- «Rahmetli çok büyük hizmet etmiş. O zamanda bu kadar hizmet hârıkalarından sayılsa değeri vardır.»

Bugün Abdürreşid İbrahim için şayet tek bir kelime seçilecek olursa, İbn-i Batuta için sarfettiği kendi sözüyle ama aslında birebir kendini anlattığı üzere, en azından "hârika" denilebilir. Kendisi, örnek alınacak bir dava adamı-mücâhid hârिकासıdır.

Eserleri ile bizi beklemektedir.

İslamcı Değerler Projesi

ESERLERİ

Livâ-ül Hamd, Çolpan Yıldızı, Binüçyüz Senelik Nazra, Vicdan Muhâsebesi ve İnsaf Terazisi, Tercüme-i Hâlim yâki Başıma Gelenler, Hapishâne Esrârı, Aftonomiye yâki İdâre-i Muhtâriye, Suhb-i Sâdık, Devr-i Âlem, İlmihâl-i Tıbbî Hem Din Hikmetleri, Binbir Hadis-i Şerif Tercümesi, Âlem-i İslâm ve Japonya'da İntişâr-ı İslâmiyet, Asya Tehlikede, Ed-Dînül Fitrî, Tarihin Unutulmuş Sahifeleri, Rusya'da Müslümanlar yâhud Tatar Akvâmının Tarihçesi, Âlem-i İslâm ve Kafkasya Ahvâlî'ne Dair Rapor...

5 Abdürreşid İbrahim'in eserleri ve mücadelesine dair ilâve malûmat için, bkz. Sibiryalı Meşhur Seyyah Abdürreşid İbrahim (İsmail Türkoğlu, TDV Yayınları, 1997) ile "İslâm Dünyasından Yüz Akarımız; Abdürreşid İbrahim" (Salih Okur, www.cevaplar.org).

MANTIĞIN MANTIĞI?

Turan Demir

GİRİZGÂH

Mantık ve mantığın iki temel metodu (tümevarım-tümdengelim) vesilesiyle kaleme aldığımız makalenin detaylarına geçmeden evvel, yazımızın genel çerçevesi üzerine kısa bir girizgâh yapmak yerinde olacaktır.

Mantık ilmine dair yapacağımız müşâhedelerimizden oluşacak bu yazı, mantığın iki temel metodunu merkeze alarak, bu merkez doğrultusunda yapacağımız değerlendirmelerden oluşacaktır. Bu değerlendirmelerle birlikte, hem kendi dairemizi oluşturma, hem de bu daireyi oluştururken dairenin merkezini netleştirmeye çalışacağız.

Mantık ve mantığın metodlarından hareketle mevzumuz üzerinde muhasebe ederken, bu mevzuun tek başına ele alınamayacağını gördüğümüzden, onu netleştirmek adına diğer meseleleri de (hakikat problemi, sezgi problemi, dil problemi gibi) bu mesele etrafında değerlendireceğiz.

Bu yazının merkezinde iki soru var; “sezginin hakikati ne?” ve “hakikat bazen mantıksız olabilir mi?” Bu iki soru etrafında değerlendirmelerimizi yaparken, merkeze niçin bu soruları aldığımızın da üzerinde duracağız. Bu çerçevede bazı noktalara kısaca temas edersek; sezginin hakikati bilinmeden, sezgi ile elde ettiklerimizden şübhe etmekten kurtulabilecek miyiz? Bu hakikat bilinmeden elde ettiklerimizin ne olduğu meselesine, bir yönüyle benzerlik içinde olduğunu düşündüğümüzden, Üstad Necib Fazıl’ın *Tarih Boyunca Büyük Mazlumlar* kitabından bir iktibasla devam edelim:

- «Talebesi Eflatun’un tabiriyle, boğa bakışlı, gözlerini diktiği yeri kezzap gibi oyan, çıkık geniş alınlı, sütbeyaz sakallı bu yetmişlik ihtiyar, birçokla-

rinca Atina'nın başına beladır. Onlara bela gibi göründüğünü kendisi de bilir. Atina'nın bu dış oluş ve görünüşü içinde rahatını bulmuş olanların karşısına, en umulmadık anlarda ve yerlerde çıkıverir; asasını yollarına bir engel gibi diker, geçip gitmelerini önler ve sorar:

- Söyle bakalım, ne düşünüyorsun?
- Neye dair düşünmeliymişim ki?
- Kendine dair...
- Kendime dair mi? İnsan kendisini bilmez mi?
- İnsanın en bilmediği, kendisi... "Kendi kendini bil"
- Ya öbür bildiklerim?
- Bilmeyi bilmeden, onun nereden ve nasıl geldiğini bilmeden, bilmek olur mu?» [1]

Bu hususu kısaca açıkladıktan sonra yazımıza geçebiliriz.

MANTIK TARİFLERİ MANTIKLI MI?

Mantık tariflerine geçmeden evvel, buradaki tarif ve iktibasların, kalıplaşmışlığının dışında, bizim değerlendirmelerimizin de bir ürünü olduğunu belirtmek yerinde olacaktır.

Mantığın tarifleri genellikle birbirine benzer, fakat biz kendi yazımıza kaynak olması açısından Nurettin Topçu'nun tarifini uygun bulduk;

- «Mantık, hakikate ulaşmak için zorunlu olan kaideleri ortaya koyan ilimdir. Böylelikle mantık, doğru düşünme kaidelerinin bütününden ibaret bir ilim olmuş oluyor.

MANTIĞIN BÖLÜMLERİ

Genel mantık: Düşünülen şeyin aklın prensiblerine uygun olması için lâzım olan kaideleri araştırır.

Metodoloji: İlimlerin hakikate ulaşmak için takib etmek zorunda oldukları yolları araştırır. Bu yollara metod denir. Her ilmin metodu başkadır. Her ilmin kendi konusuna uygun olan bir metoda ihtiyacı vardır. Genel mantık, zihnin kendi kendisine uygunluğunu arar; metodoloji ise, zihnin kendi dışındaki objeye (eşyaya) uygunluğunu araştırır.» [2]

1 Necib Fazıl, Tarih Boyunca Büyük Mazlumlar, 5 Basım, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1998.

2 Nurettin Topçu, Mantık, Dergâh Yayınları, İstanbul 2001, s. 9-10.

Salih Mirzabeyoğlu, metodun tarifini –meâlen- şu şekilde yapıyor; metod, asıla götüren yol. Şu hâlde, şayet kullandığımız metod bizi “asıl”a götürüyorsa, bu metodun, hem “dünya görüşü” aslımızla, hem de eğildiğimiz mevzuda elde etmek istediğimiz asılla yahud amaçla da ilgili olduğunu söyleyebiliriz.

MANTIKTA AKIL YÜRÜTME YOLLARI: TÜMEVARIM VE TÜMDENGELİM

Makalemiz dahilinde geçen tümevarım ve tümdengelim kavramlarından neyi anlamamız gerektiğini Salih Mirzabeyoğlu’ndan göstererek başlayalım:

- «Bütün insanî verim şubeleri metodlarının genel prensiplerini mantık metodunda bulur... Bu bakımdan mantığın iki temel metodu üzerinde duralım:

Birincisi “tümevarım”; Müşahhas hadiselerden hareketle genel prensipler çıkarmadır. Araştırma ve müşahedeye dayanan bir muhakeme yoludur. Özel- den genele doğrudur; araştırma, müşahade ve tetkike dayanan bir yol izlediği için, tümevarım yapılırken ister istemez eşya ve hadiseler ayrı ayrı ele alınacak ve her birinin elemanları tahlil edilecektir.

İkincisi “tümdengelim”: Bu metod ise, genel olanın bilgisine dayanarak özelin bilgisine varır... İşin mahiyetini kavramak ve klişede takılmamak bakımından şu hususu da belirtelim ki, “tümdengelim”, genel olanın tümünden, tecrübeye, müşahedeye, tatbika mevzu olanın tümüne varmayı, yani “tüm- den, tüme gelim”i ifade edebileceği gibi, parçaya gelişi, yani “tüm- den, parçaya” veya “tekten, teke” varmayı da ifade edebilir.» [3]

Şu noktada, yapılan tarifler neticesinde karşımıza iki soru çıkıyor: Birincisi; “tümdengelim, zihinde tümdengelinen noktayı tekrar tekrar düşünerek, o noktayı tekrar etmek demek midir?” İkincisi ise; “tümevarım, genel biliniyorsa, genele göre eşya ve hadiseleri seçme işi midir?” Eğer böyle ise “tümevarımı tümdengelimden ayıran noktalar nelerdir?” Bu sorular etrafında konumuzu açmaya çalışalım.

TARİFLERE DAİR...

Yıllardan beri o kadar tarif yapılmıştı, peki ama niçin? Tariflerin tarifi derdine düşmek için mi?

“Tarif”, bir yönüyle bize eşya ve hadiselerle nasıl bakılacağını gösterir. Eğer tariflerin bakış açısı verdiğini kabul edersek, bu bakış açısı ile meselenin ele alınması, sözünü ettiğimiz mevzuyu aydınlatır mı?

Peki “tarif”, tarif ettiği “şey” mi? Meseleleri aydınlatıcı olarak tariflerin önemini anlamak için Henri Poincaré’in *Bilimin Değeri* adlı eserinden şu iktibasla devam edelim:

3 Salih Mirzabeyoğlu, *Kültür Davamız –Temel Meseleler-*, 3 Basım, İstanbul 1993, s. 104.

- «Bir kere tariflere kesinlik ithal etmeden, muhakemelere kesinliğin girmeyeceği çok geçmeden anlaşılmıştır» [4]

Burada Salih Mirzabeyoğlu'nun en başa koyduğu “doğru düşünce olmadan doğru düşünce faaliyeti olmaz” [5] prensibini göz önüne alırsak ve devamında doğru düşünce faaliyeti olmadan doğru düşünce olmayacağını kabul edersek, “ilk doğru” meselesi ortaya çıkar ki, bu da, sezginin hakikati meselesini ortaya çıkar. Poincaré'nin bu noktada altını çizdiği husus önemlidir:

- «Matematikçilerin meşgul oldukları şeylerin çoğu fena tarif edilmiş buluyorlardı; insan onları bildiğini sanıyordu, çünkü onları duyular ve muhayyile yardımıyla tasarlıyordu; fakat bunlar ancak kaba birer hayâldi, **muhayyilenin dayanabileceği sarih** [tam ve kesin olarak belirlenmiş] **fikirler değildi**. Mantıkçılar gayretlerini önce bu noktada toplamak zorunda kalmışlar » [6]

Özetle; tarif yapanların, tarif ettikleri meseleyi kavramış olmak zorunda oldukları kabul edilir. Peki ya tam kavrayamamışlarsa? O zaman da kavranamaz oluşu tarif edilir deriz. Ancak bu durumda da, kavranamaz bir meseleyi de akıl ile kuşatmış gibi yapılan her tarif o meseleyi daha anlaşılabilir bir hâle sokmaz mı? Ayrıca, tarif etmek sadece akıl ile ilgili ise, her şeyi tarif etmeye kalkmak, her meseleyi akıl ile çözmeye teşebbüs etmek değil midir? Aklın gücü buna yeter mi? Misâl; koku nasıl tarif edilir?

MANTIK, TÜMEVARIM VE TÜMDENGELİME DAİR MÜLÂHAZALAR

Bu bölümde ele aldığımız meseleleri, ileriki çalışmalarımızda tekrar incelemek üzere, bazı yönlerine temas ederek değerlendirmeye çalışacağız.

İlk olarak, yukarıda ele aldığımız mantık tarifindeki mübhemliği bazı sorularla açmaya çalışalım. Ama önce, Nurettin Topçu'nun “mantık tarifi”ni hatırlayalım:

- «Düşünülen şeyin aklın prensiblerine uygun olması için lâzım olan kaide-leri araştırır.» [7]

Bu tarifi tarif ettiği şey nedir? Aklın prensipleri nasıl elde edilir? Mantığın aklın prensiplerinin elde edilmesinde bir rolü var mıdır? Mantık akıl prensiplerini araştırıyorsa hangi araçlardan faydalaniyor? Tümevarım ve tümdengelim bu prensiplerdeki etkisi nedir? Tarifler o kadar mübhem kalıyor ki, bu tariflerden hareketle mantık hakkında bir şeyler söylemek de o derece zorlaşıyor.

4 Henri Poincaré, Bilimin Değeri, Trc: Fethi Yücel, 2 Basım, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1964, s. 10.

5 Salih Mirzabeyoğlu, Kültür Davamız –Temel Meseleler-, s. 105.

6 Henri Poincaré, Bilimin Değeri, s. 10.

7 Nurettin Topçu, Mantık, s. 9-10.

Yukarıdaki tarifi şu bölümü üzerinde duralım; “düşünülen şeyin aklın prensiplerine uygun olması için lâzım olan kaideleri araştırır”. Bu tarife göre, mantığın bir araç olduğu anlaşılıyor. Bu araç, herhangi bir bilinmeyen, bir bilinene nasıl ircâ edileceği üzerinde mi duruyor? Bunu söylediğimiz anda, mantığın bir temel üzerine oturtulması gerektiğini seziyoruz. Aklın temel prensipleri üzerine oturtulan mantık ile, eşya ve hâdiselere sarmak... Eğer mantık bir -akıl yürütme ilmi- ise, bir şeye “mantıklı” veya “mantıksız” demenin anlamı nedir? Bu soru, üzerinde akıl yürütülen noktadan mı kaynaklanıyor? Burada şöyle bir problem doğar; bir şeye mantıklı veya mantıksız demek, mantık ilminin ne olduğunun anlaşılmadığı anlamına mı gelir? Eğer akıl yürütme, üzerinde akıl yürütülenin aynı olsaydı, “mantıklı” veya “mantıksız” demenin bir anlamı olurdu. Oysa biraz sonra yapacağımız iktibasta da görüleceği gibi, akıl yürütme, -bir yönüyle- üzerinde akıl yürütülenin aynı değildir. Aynı olsaydı, meselâ, aynı “düşünce, teori veya sistem” üzerinde akıl yürütülerek ortaya konmuş iki fikrin zıd oluşu karşısında, üzerinde akıl yürütülen iki zıd düşüncenin, teorisinin veya sistemin olması gerekirdi. Can alıcı bir misâl verelim; akıl yürütme ile üzerinde akıl yürütülen aynı olsaydı, İslâm’a “muhatab” iki adamın birbirine iki zıt şeyi ortaya koyması, birbirine zıt iki İslâm’ın bulunduğu (!) anlamına gelirdi. Diğer yandan benzer bir durum, aynı “düşünce, teori veya sistem”den hareketle akıllı yürütülerek farklı sonuçlara varılması durumunda da geçerli gözüküyor. İslâm’dan hareketle akıl yürütenlerin farklı sonuçlara varması, ortada “iki” ayrı İslâm olduğu anlamına (!) mı gelir? Öyleyse problem ne tek başına kalkış-dayanak noktası olan fikirde, ne de tek başına üzerinde akıl yürütülende, tüm bunların aracısı olarak “akıl yürütmeye” ve “mantığa” atfedilen mutlak değer ve otoritede denirse, buna verilecek bir cevap var mıdır?

Biz devam edelim ve Poincaré’ye kulak verelim:

- «Mantıkçı, âdeta her isbatı çok büyük sayıda basit işlemlere ayırır; bu işlemler birbiri ardına incelendikten sonra, isbatın hakikî mânasının anlaşıl-
mış olduğuna inanılabilir mi?» [8]

Mantıkçı, isbatın isbatını yapıyorsa; mantık, isbatların iç tutarlığını incelemenin ilmi olur diye bir sonuç çıkar. Eğer böyle ise mantık, bize isbatın tekrarından başka bir şey değilmiş gibi görünür. Peki gerçekten öyle mi?

Yukarıda bahsedilen aynılık (dayanak noktası ile akıl yürütme) kabul edilirse, o zaman akıl yürütmenin yanlışlığından bahsedilebilir miydik? O zaman farklı iki akıl yürütme ile farklı iki sonuca ulaşmaktan bahsetmek abes olmaz mıydı? Bunu daha iyi anlamak için Goldmann’dan bir iktibasla devam edelim:

- «Her felsefe, mutlaka idealist olmamakla beraber, ve daha bazı şeyler meydana, bir şuur ve zihin görüşü anlayışına dayanır... Bu sebeble, **insanla ilgili “vakıalar” hiçbir zaman kendiliklerinden konuşmazlar; mânalarını, ancak ve yalnız, kendilerinden sorulan sualler, bütün bir felsefî anlayış-tan ilham alınca ve aldıkça, açıklarlar.**»

8 Henri Poincaré, Bilimin Değeri, s. 16.

Bu iktibası yaptıktan sonra, mantık, eşya ve hâdiselere yaklaşırken, o yaklaştığı “şey”in yapısını bozuyor denemez mi diye sormak istiyoruz. Eğer bahsettiğimiz “aynılık” mutlakmış gibi kabul edilirse, bu soru da anlamsız olmaz mı? Böyle bir kabul, bizi, muhtevânın var olup olmamasının ne anlam ifade ettiğini sorgulamaya (sorgulama?) götürmez mi? Aynı şekilde, bu kabul, bir yönü ile mutlak determinizme mahkûm olmak anlamına da gelmez mi? Ayrıca, bu, insanı hayat karşısında seyirci hâline getirmek demek olmaz mı? Tüm bunlar bizi akıl yürütmenin anlamsızlığına götürmez mi?

Diğer taraftan, mantıkların birbirlerinden ayrılmasının sebeplerinin, üzerine kuruldukları prensibler olduğunu düşünelim. Burada mantığın temininde muhtevânın rolünü görürüz. Yani muhtevâ, bir bakıma mantığa rengini verendir de diyebiliriz. Bunu kabul edersek, “akıl yürütme, üzerinde akıl yürütülenin aynı değildir” şeklindeki değerlendirmemizle çelişmiş mi oluruz?

Başka bir açıdan bakalım; ölçülere muhatab olan iki kişiden hangisi, ölçüyü ölçünün anlaşılması gerektiği hüviyetiyle anlamıştır? Bunu sorduğumuz ânda, karşımıza şöyle bir soru daha çıkar; bu ölçülerden hangisi eşya ve hâdiseleri doğru değerlendirmenin ölçüsüdür? Ama bu sorular akıl yürütmenin temeli ile ilgili... Peki akıl yürütme ile muhtevâyı kesin çizgilerle birbirinden ayırabilir miyiz?

Prof. Necati Öner, “mantık”la neyin kastedilediğine ışık tutmaya çalışıyor:

- «Mantık, doğru düşüncenin şartlarını ve onun işleyiş tarzını inceleyen bir ilimdir. Fakat herhangi bir konuşma yahud yazı karşısında “mantıklı” veya “mantıksız” deyimleri kullanılırken kastedilen mantık bilimi değildir. Burada bir düşünce tarzı sözkonusudur. Bu düşünce, mantık biliminin incelediği şeylere uygun olan düşüncedir. Başka deyimle mantığın konusu olan düşüncedir. O hâlde bilim olarak mantıkla düşünce olarak mantığı ayırmak lâzım.» [9]

Bilim olarak mantık ve düşünce olarak mantık ayrımı bu meselenin halledilmesi için yeterli mi? Dilerseniz “aynılık” ve “çelişmezlik” prensipleri nasıl elde edilir sorusundan hareketle meselemize Hilmi Ziya Ülken’le devam edelim.

- «Daima ân’ı yaşıyoruz. Çevrenin, vakaların değişmesine, eski bir ân’ın hiçbir zaman aynıı yaşamadığımızı bilmemize rağmen, tekrar edilen ân’ın bize âid olduğunu biliyoruz. Hattâ bu tekrarlar, onu yaşayışımızın şuurundan ayırarak kendi başına tekrar edilen bir obje hâline getiriyoruz. “Tekrar” bize öz’ü, mahiyet’i, değişmeler üzerindeki değişmez’i, cevher’i, şekl’i, bünyeyi veriyor. Tekrar etmek suretiyle bir şeyin kendisinin aynı olduğu sezgisine ulaşıyoruz. Böyle olduğu için de kendisinin aynı olan şeyin aynı şartlar altında başka bir şey olamayacağı sonucunu çıkarıyoruz. Aynılık ve çelişmezlik ilkelerini bu suretle elde ediyoruz.» [10]

9 Necati Öner, Fransız Sosyoloji Okulu’na Göre Mantığın Menşei Problemi, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara 1963, s. 7.

10 Hilmi Ziya Ülken, Bilim Felsefesi, 2 Basım, Ülken Yayınları, İstanbul 1983, s. 100.

İfade ettiğimiz hususlarla Hilmi Ziya Ülken'in eserinden iktibas ettiğimiz noktayı bir arada düşünürsek, karşımıza şöyle bir soru çıkar; "muhtevâ mı mantığı temin eder, yoksa mantık mı muhtevâyı?" Bunu şu şekilde söyleyebilir miyiz; "doğru düşünce olmadan doğru düşünce faaliyeti olmaz." Eğer doğru düşünce faaliyeti olmadan doğru düşüncenin de elde edilemeyeceğini düşünürsek, mesele, tavuk yumurta hikâyesine döner ve "ilk doğru" problemini ortaya çıkarır.

Farzedelim "muhtevâ, teori, sistem, fikir vs" mantığı temin etsin; Rene Guenon'un "her sistem tasdik ettiği şeyler açısından doğrudur, reddettiği şeyler açısından ise yanlışır" [11] cümlesinden hareketle, İBDA'dan öğrendiğimiz "hakikat bazen mantıksız olabilir" meâlindeki hikmetten pay alınması gerektiğini de anlarız. Misâl; eğer mantığı, kuantum dünyasının argümanlarından habersiz olarak ve sanki mutlakmış gibi kurarsak, kuantum dünyasında olup bitenler bize "mantıksız" gelebilir.

Şimdi de mantığın muhtevâyı temin ettiğini düşünürsek, "neye göre?" sorusu açıkta kalacağına göre, "akıl yürütme, dayanaklardan mahrum kalmaz mı?" diye bir mesele ortaya çıkar ki, bu soru da beraberinde başka bir problemi gündeme getirir: Tümden gelinecek noktanın temini, tümdengelim metodu ile elde edilebilir mi? Şöyle ki, tümdengelim ile bunu elde etmek demek, başka bir "tüm"ü gerekli kılar. Eğer tümden gelinecek noktanın sezgi ile elde edildiğinden bahsederseniz, bu kez "sezginin hakikati"ni sorgulamak gerekir. İşte bütün mesele!..

SONUÇ İTİBARIYLA

Mantık ve muhtevâ ikiliği karşısında, kâh sezgiyi kâh pratiği kullanarak başka bir ikililiğe düşüldüğü yerde, bizim yerimiz şu: Her meselede olduğu gibi bu meseleyi de Büyük Doğu- İBDA külliyyatı süzgecinden -çapımızca- geçirmek; "ilk doğru" meselesi etrafında konuşurken, başkaları gibi nafîle yere bunu temin etmenin çeşitli yollarına sapmak ve ille de beyhude bir çabayla "mutlak fikir akılla kurmaya" çalışmak yerine, peygamberler yoluyla gelen MUTLAK FİKRE muhatab "bağlı akıl" ile hareket etmenin gerekliliğine sadık kalmak... Demek ki, "bağlı akıl" hikmetine muhatab olduğumuzu kabul ederek, bundan payımızı eserlerimizde göstermenin bu hikmeti ne kadar anladığımızın delili olacağını bilmek...

ESATİR VE MITOLOJİ

“Güneş ve Ay”

SALİH MİRZABEYOĞLU

İBDA Yayınları, İstanbul 2010, 744 Sayfa

Fihristi Hazırlayan: Ali Nacar

A

- A'raf Süresi 23, 42, 136, 231, 532
Aadja 568
ABD 84
Abdülhakım Arvası 100, 110, 111, 112, 134, 242, 401, 454, 492
Abdülkadir Geylanî 572
Âb-ı Hızır 301
Acz İdraki 332
Âd Kavmi 229, 232
Ademoğulları 34, 35, 36, 662
Aden Körfezi 589
Adn Cenneti 683
Adonis 653
Afet İnan (Prof.) 269
Afganistan 567
Afrasiyab 368, 369, 372, 373
Afrika 99, 352, 446, 447, 613, 712
Afrikalılar 355
Agade Kralı Sargon 597
Agadelî Sargon 597
Agave 448
Aglaiâ 225
Agni 504
Ağaç Mecmuası 649
Ahamenidler Dönemi 364
Ahemeniş İmparatorluğu 363
Ahenk Helezonu 251, 372
Ahmed Arslan 319
Ahmed-i Farukî 492
Ahura Mazda 362, 363
Aigaion 225
Aigis 222
Aiskhylos 524
Aithiopiialılar 220
Alithopia 446
Ak Ana 464
Ak Ene 464
Akatlar 125
Akbaba 620, 621
Akdeniz 303, 348, 353, 521, 588, 594
Ak-Genç Efsanesi 659, 660
Akhalar 628
Akıl Hastalıkları 377
Akkad Dili 302
Akkad Efsaneleri 302
Akkadça 303
Akrep Adam 308
Akrep Burcu 595
Akropolis 354
Alacalı İlahî At 289, 290
Alâeddin Attar 10
Aleksejev, Michail 569
Alfabe Kitabı 351
Ali Haydar Efendi (Ahıs-kalı) 530
Âli İmran Süresi 147, 215, 408
Ali Osman Zor 319
Ali Rıza Yaman 319
Alkmene 278
Allah Resûlü 9, 147, 244, 245, 260, 261, 262, 339, 416, 417, 419, 420, 479, 483, 557, 565, 571, 610, 639, 682, 685, 697, 722
Allah Sevgilisi 12, 13, 17, 20, 29, 32, 33, 34, 36, 37, 40, 42, 43, 45, 55, 91, 96, 104, 117, 132, 135, 136, 170, 182, 282, 327, 387, 401, 402, 403, 406, 410, 416, 454, 458, 460, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 535, 538, 541, 578, 609, 612, 622, 638, 641, 644, 653, 682, 685, 720, 722
Allah ve Habibi 230
Allah'ın 99 İsmi 639
Allah'ın Habibi 452
Allahsız Ruhçular 101
Alman 493
Alman Mitolojisi 427
Almanca 171, 441, 678
Almanlar 649
Alp Sembolü 246
Alp-Er Tunga 369, 371, 372
Alperen 246
Alpgazi 256
Alpler 371
Alplik Sembolü 371
Alseidler 626
Altay 274, 291
Altay Destanı Maaday Kara 659
Altay Efsanesi 468
Altay Kültürleri 396
Altay Yaradılış Destanı 463
Altaylar 371
Altaylı Kam'lar 246
Altaylı Şamanistler 661
Altun Dağ 469, 658
Altun Kazık 147
Altun Silsile 610
Alûsî 13
Alûsî Tefsiri 571
Ama' 682, 683, 684, 685
Ama' Arşı 685
Amaltheia 222
Amaru 194
Amazonlar 349
Ambrosia 509
Ameinias 631
Amene'rresûlü 456
Amerika 78, 352, 353, 355, 711
Amerikalı 86, 518
Amerikan Atlantislileri 427
Amerikan Buharlısı Delp-hin 428
Ameterasu 290
Amphitryon 278
Ampirik 100, 656
Amun 525, 526
Amur Irmağı 519
An'anevî Kültürler 253
An'anevî Sanatlar 252
Ana Nil 709
Anadolu 66, 86, 195, 213, 361, 504, 567, 591, 594
Analoji 66
Andaman Adaları 508
Andreas 139
Androklos 473
Anglsakson 294
Angra Mainyu 362
Animist 360, 613
Animizm 360, 592
Anka 44, 150, 151, 651, 653, 654
Anka-s 651
Ankebut Süresi 216
Anrta 510
Antik Çağ İnanışı 317
Antik Çin Toplumu 316
Antikçağ 199, 277, 545
Antikleia 277
Antiler 428
Antiphemos 199
Antropoloji 10
Antropolojik 81
Antum 306
Anu 306, 307, 396, 434, 436
Anu ve İştar Mabedi 304
Aphrodite 225, 544, 590
Aphrodite Rahibi 589
Apollon 58, 59, 201, 220, 225, 227, 394, 395, 474, 489, 525, 544, 559, 561, 627
Apollonius 424
Arab 311, 712
Arab İslâmî 374
Arab Şairleri 74
Arab Yarımadası 229
Arabça 18, 21, 171, 213, 243, 387, 580
Arab-İslâm Sanatı 374
Arabistan 520, 712
Arablar 213, 287, 425, 595, 682, 712
Arafat Bölgesi 502
Arafat Meydanı 95
Arafat Ovası 28
Aral Gölü 506
Aratikan Şamanları (Şili) 616
Ares 60
Aresthanas 395
Argos 448

Aristaios 723
Aristo 342, 430, 521
Aristofanes 58, 561
Aristokrasi 494
Arkadhia 222, 276
Arkadhialılar 276
Arkaik Çağ 542
Arkaşık (dil) 86
Arkeoloji 10, 61, 428, 501
Arkeolojik 81, 499, 567
Arkeolojik Restorasyon 517
Arsinoe 395
Arş 96, 409, 685
Arş-ı Âlâ 164
Arş-ı İlâhî 164
Arş-ı Rahman 164, 530
Arş-ı Yezdan 164
Artemis 225, 251, 625
Arthashastra (Sonuca Ulaşma Sanatı Kitabı – Kautilya) 361
Aruru 303
Arvasî 688
Arvasî Sülalesi 111
Arx 250
Aryan (Bask Dili) 505, 512, 565
Aryan Hindistan 295
Aryanlar 504, 505, 506, 508, 510, 597
Asâ-yı Musa 191
Asb (Yılan Türü) 423
Asgard 427
Ashab 260, 261
Ashâb-ı Kehf 719
Asklepîos 394, 395
Aslî Günah 487
Assur 471
Astroloji 311, 591, 595
Astronomi 226, 228, 311, 427, 444, 595
Astropik 427
Asur Devleti 452
Asur Efsaneleri 302
Asur Kralı Banipal 431
Asur Metinleri 431
Asur Silindiri Mührü 471
Asurlar 302
Asurlular 303, 594
Asya 78, 353, 446, 449, 522, 528, 613, 621
Asya Hunları 397
Asya İnsanı 712
Asya Seferi (İskender) 368
Asyalı 712
Asyalı İskitler 86
Asyalılar 620
Aşık Hayyam 293, 294
Aşil 60
Ataerkil 505
Atbara 709
Athamas 446, 679, 680
Athena 224, 225, 347, 348, 374, 376, 395, 559
Atilla Özgür Çakmak 669

Atina 348, 415, 524
Atina Akropolis 58
Atinalı 525
Atinalılar 349
Atlantic 350
Atlantik Okyanusu 353, 428
Atlantis 81, 346, 347, 348, 350, 352, 353, 355, 427
Atlantis Adası 349
Atlantis Efsanesi 357
Atlantis Halkı 347
Atlantis Kraliyeti 354
Atlantis Kralları 349, 353
Atlantis Mars Kanalları 354
Atlantis Oğulları 354
Atlantis Ruh Dünyası 357
Atlantis'li 86
Atlantisiler 348, 349, 357, 359, 427
Atlas 348, 349, 350
Atlas Dağları 352
Atlas Okyanusu 350, 588
Atletizm 430
Atman 211
Atom Denizaltısı 84
Attik Felsefesi 199
Augustin 486
aÜ'l Rakamı 430
Avrupa 86, 352, 353, 354, 525, 528, 573, 594
Avrupa Birliği 516
Avrupa Ülkeleri 516
Avrupalı Batı Medeniyeti 528
Avustralya 79, 613
Avustralyalı 564
Ay Safhaları 250
Ay'ın Hareketi 595
Ayân-ı Sabite 235, 477
Aynanın Epistemolojik Niteliği 693
Aynanın Ontolojik Niteliği 693
Ayrılmış Unsurların Birleştirilmesi 312
Ayşe Hala (Ustaosmanoğlu) 39
Azer 724, 725, 726
Azerbaycan 272, 590
Aziz (Eskişehir'li) 664
Aziz Cecilia Tablosu 344
Azor Adaları 427
Azorlar 428
Aztek 194
Aztek Muskası 193
Aztekler 194

B

B.D-İBDA 13, 51, 476
Babil 119, 213, 491, 532, 663, 724
Babil Astronomi ve Matematik 527
Babil Dönemi 437

Babil Metinleri 431
Babil Mührü 470
Babil Simyası 311
Babil Teolojisi 436
Babil'li Kral Gilgamiş 471
Babil'li Teologlar 437
Babilistan 724
Babilî Eyüp 596, 597, 598
Babililer 594
Babilonya Efsaneleri 302
Babilonyalılar 302, 303
Bağdat 567, 724
Bağlum Köyü 325
Bahnâme Tasviri 550
Bahriye Mektebi 243
Bakara Sûresi 9, 215, 216
Bakharos 590
Bakkhantlar 447, 448
Bakkhos 559
Baktria 525
Balabek Ülkesi 89
Balık Bekçisi 470
Balık Kokulu 470
Balık ve Boğa 557
Balıkçı Kral 127, 470
Balıkçı Orfeus 127, 469
Balıkçı Petros 469
Balıkçı Yüzüğü 470
Balih Nehri 213
Barotonga 85
Bask 512
Bask Irkı 565
Basklar 86
Bast Makamı 266
Bastar'lı 496
Başyücelik Devleti 517
Batan Güneş (S. Mirzabeyoğlu Şiiri) 229
Batı Asya – Mısır Çemberi 500
Batı Avrupa 427, 520
Batı Azerbaycan 590
Batı Edebiyatı 437
Batı Kültürü 592
Batı Mitos Düşüncesi 527
Batı Samoa 85
Batı Sibirya 468
Batı Tefekkürü 10
Batı Tibet 79
Batı Türkistan 506
Batı Ülkeleri 82
Batı ve Uzakdoğu İlişkisi 253
Batı'da Tragedi Duygusu 438
Batılı 366
Batınî Şeriat 209, 210, 280, 293
Bayezid-i Bistamî 138, 608
Bayındır Han 247
Baykal Gölü 426
Bedeviler 712
Bégouén, Kont Henri 727
Behmen 367
Bekke 650

Bel 434, 436
Belâgat 226
Belh Vâlisi 368
Belkis 165, 168
Belkik 269
Belos 624
Benî İsrail Peygamberleri 418, 452, 482
Beraket Sembolü Boynuz 676
Berkeley, George 145
Berzah Âlemi 353, 587, 634
Berzah Makamı 101
Berzah Sırrı 25, 104, 118
Berzah-ı Kebir 643
Beyaz Nil 709
Beygü 269
Beyin Hastalıkları 377
Beyin Zarı 572, 700
Beylerbeyi 714
Bilgem 14, 36, 45, 52, 74, 93, 106, 136, 157, 242, 244, 251, 260, 292, 293, 325, 420, 441, 455, 457, 485, 493, 536, 548, 645, 664, 683, 688, 702, 713, 722
Bilgi Meselesi 693
Bilinmeyen El Kanunu 282
Bilkent Üniversitesi Nanoteknoloji Araştırma Merkezi 668
Billur Taşı 681
Birinci Dionysos 560
Birinci Dünya Savaşı 520, 727
Biruni 271, 467
Biyaresb 365
Biyoloji 520
Biyolojik 206, 314, 377
Biyolojik Mizah 515
Bizi Aştan Kuru (Suzanne Brogger) 533
Bizon 573
Boğa Burcu 565, 595
Boğa Dağları (Binboğa) 567
Boğaz Köprüsü 714
Boiotia 227
Boli 583
Borazan 489
Borneo 85
Boyalı Sundurma 415
Brahmadatta 373
Brahman 211, 527
Brahmanas 296
Brahmanlar 295, 296
Brezilya 99
Britanya 127, 294
Bronz 353
Bruce ve Sheridan Kardeşler 84
Bucaille, Maurice 589
Buckthorn 310
Buda 426, 467

Budha 141, 142, 345, 373, 437, 596, 661
 Budha Anlayışı 732
 Budha Dönemi 297
 Budha Rütbesi 661
 Budha'nın Aksiyonu 596
 Budha'nın Ateş Vaazı 676
 Budhist 527
 Budhizm 142
 Budist Efsanelerde Kaplan Motifi 372
 Budist İlahı 467
 Budist İnancı 373
 Budist Mitolojisi 463
 Budist Sanatları 426
 Budist Tannılar 373
 Budist Tapınağı 82
 Budistler 345
 Budizm 372, 661
 Buffalo 573, 573, 575, 576, 577
 Buffalo Dansı 727
 Burak Çileli 251
 Burçların Tespiti 595
 Burh 264, 265, 266
 Buryatlar 425
 Bürsan 619
 Bürsün 619
 Büyü 311
 Büyücülük 272, 654
 Büyük Doğu 414, 578, 717
 Büyük Doğu-IBDA 8, 418, 547, 700
 Büyük Kserkses 525
 Büyük Kyros 363
 Büyük Mısır Kâhîn Sentezi 526
 Büyük Okyanus 78, 79, 83
 Büyük Sürgün 487

C

Cabir bin Zeyd 13
 Cacus 472
 Caduceus 185
 Calût 486
 Cambier Adası 85
 Candragup 361
 Canlı Mineraller 356
 Capitolum 250
 Capitolum Tapınağı 226
 Carolin Adaları 83
 Cayce, Edgar 86
 Caynacı 527
 Cebel-i Kamer 713
 Cebelitarık Boğazı 350, 353, 588
 Cebel-ün Nur 721
 Cebir 595
 Cebrail 17, 25, 43, 116, 131, 134, 136, 137, 138, 163, 171, 339, 662, 714
 Celcelutiye 156

Cem'ül Cem 49
 Cemâlullah 530
 Cemâlül Kurra (Sehavi) 13
 Cemşasb 168
 Cemşid 364, 365
 Cengiz Han 707
 Cervantes, Migule de 515
 Ceyhun Nehri 268
 Ch'ih-yo 371
 Chac 274, 275, 276
 Chertsey Manastırı 487
 Chichén Itza 275
 Chih 315
 Chii-seng Otu 312
 Churward, James 79, 82, 83, 86
 Cibril 554
 Cidde 19, 28
 Cifir ve Ebced Hesabı 156
 Cilâli Taş Devri 498
 Cin İşi 672
 Cin Talifesi 286, 332
 Cinci Rahib Ritleri 598, 611
 Cinci Ritüelleri 654
 Cincilik 611, 616
 Cinlenme 616
 Cinn 612
 Cinsî Şiir 490
 Cismanî Olmayan Enerji KA 605
 Cismanî Ruh BA 605
 Cook Adaları 85
 Corteslanus Kodeksi 82
 Cullap Suyu 213
 Cuma Günü 387, 564
 Cumhuriyet'in Kuruluşu 15
 Cücenler 271
 Cye-Gular 371

Çağdaş Batı Büyüsü 656
 Çağdaş Etnoloji 501
 Çağdaş Psikanalizm 360
 Çağdaş Şamanlık 656
 Çarpım Tabloları 595
 Çarşamba Günü 383
 Çavuşkuşu 165
 Çekler 506
 Çeltik 291
 Çeştiyye 111
 Çile (Şiiri) 325, 652
 Çin 21, 128, 263, 289, 311, 312, 317, 361, 426, 495, 504, 520, 526, 578, 579, 581, 651, 678
 Çin Denizi 663
 Çin Düşünce Sistemi 318
 Çin Kaynakları 371
 Çin Kralliyet Mezarları 495
 Çin Kültürü 313
 Çin Mitolojisi 274, 463

Çin Resmî Hanedan Yıllıkları 397
 Çin Seddi 520
 Çin Simyası 313
 Çin Tıbbı 318
 Çin Yıllıkları 246
 Çin'in Efsaneler Tarihi 317
 Çince 582
 Çingene 689
 Çinko 359
 Çinli 317
 Çinli Yazarlar 315
 Çinliler 263, 312, 313, 316, 318, 520, 653
 Çişli 274
 Çivi Yazılı Tabletler 594
 Çivi Yazısı 594
 Çoban Şiiri 490

D

Dabar Kot 465
 Dahhak 365, 366, 367
 Daimon 543, 621, 622
 Daimonlar 675
 Danimarka 294
 Danimarkalı 533
 Dans 228
 Danteşvari Sunağı 496
 Dârâ 367, 368
 Dârâyî Ekber (Darab) 367
 Darlus 363, 364
 Darwin, Charles 521, 733
 Darwinizm 352, 520
 Davud bin Mansur 269
 Davud Kavmi 479, 480, 481, 482
 Davulun Ritmi 655
 Deccal 707
 Dede Korkut 247
 Dede Korkut Hikâyeleri 661
 Delphoi Kâhini 679
 Delta Harfleri 709
 Demeter 525, 675
 Demir Kazık 147
 Demokritos 424
 Deniz Akakirleri 310
 Deniz Tanrısı Nedens 127
 Denkalion 226
 Derviş Muhammed 455, 697
 Descartes Ödülü 669
 Despotizm 361
 Destan Şiiri 489
 Destanî Şiir 228
 Deysam Suyu 213
 Dicle Nehri 213, 566, 582, 583, 585, 589, 590, 594, 713
 Dikte Dağı 222
 Dilbilim 61
 Dinamizm 345
 Dinî Şiir 490
 Dinlerarası Diyalog Masalı 516

Dinyeper Nehri 506
 Dione 225
 Dionysos 198, 376, 446, 447, 448, 449, 450, 526, 527, 680, 723, 724
 Dionysos Dini 450
 Dionysos Kültü 227, 527
 Diplomasi 591
 Dişbudak Ağacı 655
 Dişbudak Nymphaları 626
 Divân Şiiri 632
 Divanü Lügat-it Türk 373
 Diyadin (Van) 713
 Diyaspora 487
 Doğu 100
 Doğu ve Batı'nın Kaynaşması 364
 Don Kişot 494, 513, 514
 Don Nehri 506
 Dorlar 473
 Drama 400
 Dulcinea 494, 495
 Duru 311
 Duyu İdraki 638
 Düalizm 412
 Dünya Tarihi (Leopold von Ranke) 346
 Dünya Vatandaşlığı 412

E

EA 123, 309, 396, 434, 582
 Ebced Hesabı 534, 681
 Ebced Usulü 671
 Ebedi Şaman 661
 Ebu Bekir Muhammed Bin Ali (İbn-i Arabi) 681
 Ebu Talib 452, 535
 Edebiyat ve İdeal Devlet Ütopyası 355
 Efendi Shang'in Kitabı (Shang Tzu) 361
 Efes 473
 Efiadis 59
 Eflâton 346, 347
 Eflâton Okulu 346
 Efsanevi Turan Hakanı 368
 Ehl-i Kalb 682
 Elleithyia 544
 Einstein, Albert 7
 Ekmele Özbay (Prof.) 669
 Ekvator 653, 709
 El-Cezire 121, 590, 591
 Elektroensefalografi 656
 Elektromanyetik Dalgalar 636, 656, 669
 Elektromanyetik Tesir 672
 Elektron 104
 Eleusis Ayin Alayı 560
 Eleusis Tarikatı 558
 Eliş 524
 Elyesa (Aleyhisselâm) 452
 Empedoklesçiler 429

Empresyonist Çizgiler 730
Emr Âlemi 25, 112, 113, 114, 131, 178, 180, 210, 326, 329, 335, 405, 458, 587
Emri Mübhem 178
En'am Süresi 644
Enbiya Süresi 216, 217
Enbiya-i Arab 229
Engerek 185
E-Ninvar 597
Enkidu 303, 304, 305, 306, 307, 308
Enilil 309, 396, 436, 508, 597, 598, 602
Enilil Toprakları 598
Ensestlik 550
Epidauros 395
Epiketos 413, 414
Epistemolojik 693
Epops 632
Erato 228
Eretria 632
Erinyeler 628
Erken Devir Türk Sanatı 373
Erlık Han 397, 469, 658
Ermayıl 366
Ermeniler 506
Eros 542, 543, 544, 545, 546, 622, 623
Eros-sın 622
Erudu 302
Eski Fars 367
Eski Grek 199
Eski Hind Tasavvurları 243
Eski İranlılar 506
Eski Kozmolojiler 186
Eski Meksika 274
Eski Mezopotamya 655
Eski Mısır 603, 711, 730
Eski Mısırlılar 708, 713
Eski Prusya 506
Eski Türkler 270, 660
Eski Yerli Halklar Sembolizmi 619
Eski Yunan 27, 220, 411, 429, 491, 500, 506, 593
Eski Yunanca 171, 521
Eskimo 616
Eskimo Şamanları 616
Eskimolar 506
Eskişehir 299
Eskişehir'li Cüneyt 664
Eskulapios 394
Esmâ-i Hüsnâ 229, 242, 671
Esrarlı Balıkçı 470
Estetik 156, 157
Estetik Biçim 522
Etena 430, 431, 433, 434, 435, 436, 437
Etena Masalı 435
Etena Mitosu 437

Etimoloji 61, 447
Etimolojik 27
Etnologlar 360
Etnoloji 61, 501
Etrüks Mezarları 675
Etrüri 353
Euenor 348
Eumoplos 199
Euphoria 584
Euphrate 584, 585
Euphrates 589
Euphrosyne 225
Eurynome 225
Euterpe 228, 489
Evham Denizi 89
Evliya Çelebi 241, 662
Eyüp Kitabı 400

F

Fabl 204, 437, 570
Fabl Kategorisi 204
Fahriye'nin Hakikati 629
Faik Erdişi 110, 130
Fareli Köyün Kavalcısı 202
Faris 28
Fars 17
Fars Dili ve Edebiyatı 18
Farça 18, 654, 678
Faslı Hitab 481
Faslı'lı Hitâb (M. Pârisa) 539
Faşist 512
Faşist İtalyan Kuvvetleri 512
Fatır Süresi 157, 239
Fatiha-i Hilkat 379
Felek-i Atlas 164
Felek-i Azam 164
Felek-i Eflâk 164
Felek-i Şems 118
Fellâh 713
Felsefe Tarihi 222
Felsefe Taşı 584
Felyesof 150
Fenike'li Phalanthos 473, 474
Fenikeli 415
Fenikeliler 473
Fenomen 211
Feridun 369
Feridüddin-i Attar 14, 102, 455, 653
Ferişler 140
Feylesof 149
Fırat Nehri 126, 213, 302, 309, 567, 582, 583, 584, 585, 589, 590, 594, 709, 713
Fiil Cini 606
Fiil Cini mi Sahir (Tilkî Günlüğü) 607
Fiji Adaları 84
Filistin 28, 580
Firavun 77, 191, 192, 555
Firavun Ordusu 555

Firdevsî 366, 367, 369
Fisagor 595
Fisagor Teoremi 595
Fizik Kanunları 210
Fizyoloji 377, 521
Flüt 228, 449, 490, 658
Foton Işınları 104
Franco, Fransico (General) 512
Fransa 426, 593, 645
Fransız Akademisi 11
Fransız Şiir Ekolleri 201
Fransızca 202, 624, 640
Frekans 573
Freud, Sigmund 527
Fuat Makamı 329
Furkan Süresi 589, 721
Fussilet Süresi 234
Fuzulî 50
Fürsiyyat 18
Füsüsül Hikem (İbn-i Arabî) 12
Fütuhi Hikmet 234, 235

G

Gala 224, 558
Gal Sikkeleri 295
Galilee Denizi 139
Galileo, Galilei 515
Gallahlar 712
Galyalılar 250
Ganymedes 545
Gayb Perdesi 591
Gece Kızları 628
Gemicilik Tarihi 72
Genicius Cipus (General) 566
Genius 248, 249, 250, 251
Geniuslar 249, 250
Geometri 387
Germen 506, 526
Germen Dili 294
Germen Lohengrin 426
Germen Mitolojisi 674
Germenler 295
Gilgamiş 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 471
Gilgamiş Destanı 303, 437, 471
Gilgamiş Destanı'nda Kusto 311
Gigantlar 224
Girit 276
Giritli 276
Gnostik 66, 139
Goethe, Johann Wolfgang von 243
Gokard Ağacı 678
Goliath (Calût) 486
Gorgo 395
Gotik Sanatı 593
Gök Ejder 274
Gök Tanrı 396, 397
Gök ve Güneş İlikeleri 314
Gökbilim 488, 490

Gökkuşağı 623
Göktürk Devleti 467
Göktürkler 272
Gölge Varlık 698
Görünmezlik Pelerini 668
Grail 126, 127, 129, 470
Grail Şatosu 127
Greko-Fenikeli 415
Guam Adası 85
Guernica Kasabası 512
Guernika (Picasso Tablosu) 512, 513, 519
Gusto 11, 78, 170, 249, 389
Gutiller 121
Guzz 268, 269
Guzzlar 269
Gümüş Elli Kral Nuadu 127
Güneş Kursu 294
Güneş Sistemi 595
Güney Altay 272
Güney Amerika 427, 613
Güney Avrupa 427
Güney Avrupalılar 712
Güney Fransa 730
Güneydoğu Asya 99
Güneydoğu Avrupa 504
Güneydoğu Hindistan 465
Günümüz Psikolojisi 377
Güzel Sanatlar 618
Güzellik İdraki 22, 156, 497

H

Habib-i Ekrem 75, 138, 183, 184, 215, 326, 441, 693
Habil 100, 581
Habil ile Kabil 487
Habur 213
Hâce 41
Hacegân Silsilesi 134, 243, 383, 388, 391, 455, 492, 721
Hâcegan Yolu 547
Hacer-i Esved 34, 35, 36
Hades 223, 450, 674, 675
Hafî Lâfife 327
Hafif Şiir 228
Hagno 276
Hakikat-i Ferdiyye (S. Mir-zabeyoğlu) 138
Hakk'ı Muhammedi 693
Hakkı Açıklan 61
Hakkî Lâfife 327
Hâi Dili 570, 572
Halaf 567
Halil-ür Rahman 214
Halk Âlemi 101, 103, 108, 112, 113, 114, 131, 172, 326, 405, 646
Halk Rit'leri 628
Hallac-ı Mansur 14, 44, 102, 540

Hallullah 268
Halüsinogen Uyuşturucular 193
Hâm 72
Hamadryadlar 626
Hamiler 712
Hammar 550
Hammurâbi 119
Han Çağı 289
Han Çin'i 522
Han Hanedanlığı 316
Hanif 215
Hanifler 216
Harran (Hazret-i İbrahim'in Kardeşi) 213, 532
Harranu 213
Hasan Solak 319
Hatim ve Teveccüh Hal-kası 111
Hawking, Stephen 7
Hayat Ağacı 593, 651, 655, 656
Hayvaniyet Sırrı 183
Hazar 268
Helen 525
Helen Dünyası 225
Helen Düşüncesi 220
Helen Panteonu 220
Helenist Dönem 521
Helenist Dünya 528
Helenist Yunanlılar 522
Helenistik Mistik Kültürleri 196
Helenizm 414
Helenler 195, 342, 354
Helezon 251, 252
Helikon 227
Helikon Mousaları 227
Helle 679
Hellen Tanrıçası Gaia 558
Hephaistos 225, 374, 375, 376, 472
Hepheiston 348
Hera 225, 250, 251, 374, 375, 376, 446, 447, 544, 559, 623, 624, 724
Herakles 375, 544
Herakles Sütunları 348
Herakles'in Sopası 490
Heraklitos 27
Herodot 361, 708, 711
Herkül 526
Herkül Sütunları 353
Hermakon 60
Hermes 57, 58, 59, 60, 63, 64, 65, 185, 224, 424, 446, 525, 544, 623, 627, 679, 723
Hermes - Thot 63, 66, 86
Hermes - Thot Kelamı 67
Hesiodos 227, 489
Heykel 591, 593
Hezekiah 524
Hızır-Hızır (S. Mirzabeyoğlu'nun Delikanlılık Arkadaşı) 299

Hızır (Aleyhisselâm) 264, 299, 300, 301, 662, 672
Hicâz 165, 167, 229
Hicret 722
Hiçlik 345
Hikemiyat 10
Hiksoslar 504
Hind 21, 504
Hind Dili 663
Hind Dinleri 195
Hind Efsanesi 470
Hind Medeniyeti 361
Hind Mitleri 467
Hind Mitolojisi 463, 655
Hind Ovaları 506
Hind Tasavvurları 467
Hind-Arî Dalları 506
Hind-Avrupalı 505
Hindkuş Geçitleri 506
Hindistan 19, 28, 99, 141, 295, 361, 363, 426, 427, 430, 448, 495, 520, 521, 525, 526, 527, 594, 613, 663
Hindu 79, 254
Hinduizm 467
Hintli 498
Hipnoz 356
Hipotez 352, 731
Hippokratès 394, 395
Hippokrene Pınarı 227
Hıra Dağı 720, 721
Hıra Mağarası 720
Histerik Kişiler 360
Hitit 303
Hititler 125, 396, 504, 594
Hitler, Adolf 649
Hiyeroglif 472
Hollanda 493
Homerik Şiirler 221
Homeros 221, 362, 429, 489
Homeros Anlatımı 627
Homeros Destanı 220, 625
Honko 491
Horus 525, 526
Horus'un Zamanı 712
Hristiyan 127, 216, 652
Hristiyan Cerosu 708
Hristiyan Düşüncesi 649
Hristiyan Tarihi 487
Hristiyanlar 653
Hristiyanlık 66, 469, 486, 491, 528
Hsiungnular 246
Huai-nan-tzu 290
Hud Süresi 232
Humay Kuşu 621
Humbaba 305, 306
Hunlar 520
Hurri 303
Hurrice 582
Hurriler 119, 125, 594
Hüdhüd 165, 166, 168
Hüma 621, 654

Hüseyin Seyyidler 111
Hüs-nü Tâbir 249
Hyades Burcu 447
Hazret-i Adem 9, 11, 12, 13, 17, 19, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 35, 36, 37, 54, 100, 188, 219, 256, 283, 326, 476, 481, 482, 486, 487, 491, 502, 554, 557, 560, 581, 578, 608, 609, 622, 683, 692
Hazret-i Ali 111, 151, 154, 156, 610
Hazret-i Ayşe 114
Hazret-i Davud 327, 382, 383, 475, 476, 477, 478, 479, 485, 486, 487, 488
Hazret-i Ebubekir 103, 184, 565, 610, 645, 722
Hazret-i Eyüb 52, 408, 410, 411, 597
Hazret-i Harun 136, 137, 555, 556
Hazret-i Havva 17, 19, 27, 28, 29, 30, 100, 154, 185, 188, 502, 560, 578, 622
Hazret-i Hud 47, 51
Hazret-i İbrahim 9, 17, 135, 213, 214, 215, 216, 217, 219, 327, 482, 487, 532, 552, 553, 724, 725
Hazret-i İdris 52, 53, 54, 56, 64, 86, 88, 89, 104, 105, 106, 179, 180, 183, 242, 292, 302
Hazret-i İlyas 60, 64, 65, 88, 89, 93, 95, 104, 105, 106, 291, 292, 301, 302, 452
Hazret-i İsa 25, 43, 104, 126, 127, 130, 132, 133, 135, 136, 137, 138, 143, 146, 149, 171, 192, 250, 281, 282, 294, 302, 327, 381, 438, 469, 470, 471, 483, 484, 536, 594
Hazret-i İshak 279, 552, 553
Hazret-i İsmail 552, 553
Hazret-i Lokman 382, 384, 385, 390, 393, 417
Hazret-i Lut 532, 535, 536, 537, 538
Hazret-i M..... 40, 135
Hazret-i Meryem 25, 43, 131, 137, 281, 426
Hazret-i Musa 13, 31, 32, 42, 43, 77, 136, 189, 191, 192, 264, 265, 266, 300, 327, 388, 540, 555, 556, 653, 661
Hazret-i Nuh 38, 70, 71, 72, 73, 74, 76, 77, 89, 118, 219, 267, 268, 327, 724
Hazret-i Ömer 184, 402, 417, 672

Hazret-i Peygamber 115, 116
Hazret-i Salih 13, 229, 231, 232, 233, 234, 235
Hazret-i Süleyman 165, 166, 167, 168, 365, 416
Hazret-i Şit 580, 581
Hazret-i Şuayb 556
Hazret-i Yahya 336
Hazret-i Yakub 111, 139, 140, 279, 469, 580
Hazret-i Yunus 451, 452, 457, 463, 471
Hazret-i Yusuf 111, 112, 116, 279

I
I-kun-uh'kah-tsi 576
Irak 566, 590
Iuno 250, 251
Iuno Moneta 250

I
Iakkhos 558, 559, 560
Ialysos 473
İbda 156, 380, 716
İBDA'nın Şubeleri 606
İbibik 165
İbn-i Abbas 13, 28
İbn-i Kesir 30
İbn-ül Fakih 269
İbrahim Milleti 216
İbrahim Süresi 585
İbrani 21
İbranice 65, 213, 652
İbraniler 213
İda Dağı 222, 223
İdea 429
İdea İdrakı 207
İdeal Kristal Küre 515
İdealleştirme 341
İdeolocya Manzumesi 440
İgigi 123, 124
İkinci Dünya Savaşı 83
İkinci Kuşak Olymposlular 446
İkizler Burcu 167, 595, 704
İlâhî Beş Hazerat 328
İlahî Mekr 493
İlahiyat Tarihi 222
İlik Efsanevi Şamanlar 616
İlik Hristiyan Cemaati 470
İlik Yazılı Kanun 594
İlik-Asıl Kaos 542
İlik Avustralyalı Biçim 564
İlm-i Ercül 48, 49
İlya 524
İlyada 221, 225, 375, 395, 627
İmagination 324
İmâm-ı Azam 261
İmâm-ı Busayrî 22

İmam-ı Cafer-i Sadık 610
İmâm-ı Gazâlî 8, 37
İmâm-ı Muhammed 262
İmâm-ı Rabbânî 41, 43,
109, 134, 135, 492, 719
İmâm-ı Rızâî 416
İmânsız İktidar Hırsı 354
İmbrasos Irmağı 474
Immanent 249
İnana 436
İncil 48, 128, 185, 281,
400, 410, 529
İndo-Germen 505
İngiliz Challenger Top Ge-
misi 428
İngiliz Tarihçisi 70
İngilizce 170, 172, 206,
247, 324, 441, 486, 493,
624, 625, 636, 640, 678,
707
İnkalar 194, 711
İno 446, 679, 680
İnorganik 359
İnsan Aksiyonu 400
İnsan-ı Kâmil 457
İnson 724
İonia'lı Kolonlar 473
İphiklos 473, 474
İrade ve Düşünce Olarak
Dünya (Schopenhaur) 345
İrân 213, 311, 363, 364,
368, 369, 521, 567, 590,
651
İrân Donanması 524
İrân Duası 363
İrân Hükümdarı 365
İrân İslâmı 374
İrân Körfezi 567
İrân Pişdadiyan Hüküm-
darları 364
İrân Şahi Nevzer 369
İrân-İslâm Sanatı 374
İranlılar 364, 367, 369,
524
İris 544, 623
İris (Gözün Tabakası) 623
İrlânda 127, 428
İroni 345
İsa Mesih 486, 487, 491
İsâ-Mehdî Muhammed
585
İsfendiyar 367
İsis 525
İskender 368, 521, 523,
525, 527, 663
İskender Dönemi 526,
527
İskenderiye 311, 542
İskenderiye'li 545
İskendireyeli Mitografçı
Tyre'li Maksimos 522
İshkys 394
İskitler 520
İslâm Kültürü 652
İslâm'a Muhatab Anlayış
352, 418, 547

İslâm'da Estetik Plân 157
İslâm'ın Kendi ile O'na
Muhatab Anlayış Arasın-
daki Farkı 374
İslâmî Olmayan Allahçı-
lar 101
İslâmiyet'ten Sonraki
Türk Sanatı 373
İsmail Hakkı Bursevî 9
İspanya 512, 514, 593
İspanya Cumhuriyeti 512
İsrâ Süresi 570
İsrafil (Aleyhisselâm) 19
İsrail 487
İsrail'in Kralı Davud 487
İsrailoğulları 136, 183,
266, 555
İstanbul 608
İstanbul 125
İstihare 111
İstikbâl İslâmındır (S. Mir-
zabeyoğlu) 558
İstikbâl Müzleri 203
İstirdiye 317
İsviçre 593
İştar 306, 307, 435, 436,
437
İtalik 506
İtalik Tanrı 445
İthaki 277
İtzamnâ 195
İzanagi no mikoto 290
İznik Konsülü 139
İzzet (Mirzabeyoğlu) 451

J

Japon 289
Japon Dalgıçlar 83
Japon İmparatoru 81
Japon Zen Ustası 656
Japonca 493
Japonya 289, 495, 522
Josephes 127
Jung, Carl Gustav 527,
623, 638
Jupiter 226, 250

K

Kadirî 111
Kabala Ebcet Sistemi
700
Kabalacı Hayat Ağacı 656
Kâbe 502, 581, 641, 642
Kâbe-i Rabbaniye 642
Kabil 100
Kadans 251, 372
Kadastro 595
Kadın-Erkek Eşitliği 595
Kadim Yahudi Düşüncesi
648
Kadim Yunan 221
Kadim Yunan Felsefesi
647, 648
Kaf Dağı 44, 652, 653,
654

Kafkas Dağları 225
Kafkas Halkları 506
Kafkaslar 503
Kafkasya 376
Kâhin Telresias 629
Kâhinler 612
Kâinat'ın Efendisi 439
Kalbi Lâtife 327
Kalem 96
Kaliforniya Üniversitesi
84
Kalliope 227, 489
Kalmâshapâ 373
Kalypto 626
Kam 613
Kamer Dağı 713
Kamer Süresi 234
Kanatlı Yılan Kâsesi 197
Kaos 619
Kaplan Postu 372
Kaplan Yılı 371
Kaplumbağa ve Turna
Kuşu 315
Kaptan Kusto 241, 255,
588, 607, 681, 721
Kaptan Mirzabeyoğlu 681
Kara Hindu Kulları 662
Karaayak Hikâyesi 575
Karaayaklar 576
Karahanlılar 247
Karahân Kralı Sargon
598
Kargamış 213
Karikatür 704
Karionlar 473
Karlık 147
Kartacalı Ashur Banipal
Kütüphanesi 303
Kassitler 121
Kaşgarlı Mahmut 267,
373
Kaşuh 125
Katolikler 263
Kautilya 361
Kayın Ağacı 659, 660
Kayıp Atlantis Adası 80
Kazakistan 371
Kâzım Albayrak 130
Keçe Tepesi 213
Kehf Süresi 300
Kelbecer 590
Kelile ve Dimne 247
Kelime-i Ehem 292, 440
Keltik 127, 506, 526
Keltler 86, 295
Ken'an (Filistin) 580
Kenan (Nemrud'un Atası)
724
Kendinden Zuhur Hikmeti
8, 13
Kendinden Zuhur Örneği
719
Kephisos 629
Keramet-i Kevniye 393
Kerler 628
Kermayil 366, 367

Kermenshah 590
Keyâniyan 367
Keyümers 21
Keyümersiya 21
Kherion 395
Kıbrıs Citiumlu Zenon
415
Kıbt 584
Kıbtî 689
Kımız 657
Kıpçak 274, 657
Kıpçak Kavimleri 657
Kıptî 24, 77, 78
Kırgız 21, 468
Kırgızca 640
Kırgızlar 274, 371, 621
Kırım Tatarları 468
Kırlangıç 590
Kısakürek 158
Kızagan Tengere 246
Kızıldeniz 589
Kızıldeniz 573, 616
Klautschau 263
Kiev 426
Kilise 533, 714
Kilitto 348, 349
Kimya 311
Kimyevî Terkiib 33
Kingsmill 85
Kirke 626
Kirman 28
Kırsa 370
Kiş Kenti 430, 433
Kitab-ı Mukaddes 400
Klâsik Antikite 528
Klâsik Çağ Mitolojisi 126
Klâsik Dönem 227
Klio 227, 489
Klytios 376
Ko Hong 312, 678
Komedi 228, 450
Komediya 490
Konfüçyüs Okulu 317
Konnor 569
Konuşan Boğa 573
Kopernik Çağı 527
Kordiller 427
Kordyas 584
Kore 289
Korfu Adası 724
Korkyra Adası 724
Korolu Şiir 490
Kousou 123
Kozmik Yenilenme Mitolo-
jisi 362
Kozmogoni 542
Kozmolojik 527
Kozmopolis İdeali 526
Kök Ülke 290
Kökler (S. Mirzabeyoğlu)
440
Kral Athamas 446
Kral Lugal – Zeggis 597
Kral Saul 488
Kral Tabi-Utul-Enlil 598
Kraliyet Duası 599

Kretea 276
Kretos 276
Krişna 526
Kritias 347
Kronolojik 352
Kronos 222, 223, 250
Ksarandas 584
Kuantum Fizik 103
Kuantum Teorisi 104
Kubadli 590
Kubilgan 425
Kuch 317
Kuç Behar Kralı 496
Kudüs 229, 521
Kuki 85
Kum Saati 489
Kumandan 39, 88, 139,
279, 319, 439, 475
Kumru Kuşu 289
Kun 317
Kur'an-ı Kerim 9, 12, 26,
32, 33, 34, 39, 40, 41, 54,
132, 136, 171, 182, 220,
242, 260, 283, 299, 300,
325, 332, 382, 384, 400,
439, 454, 466, 552, 612,
640, 641, 670, 671, 686,
719
Kurban Duası 660
Kusal 85
Kust Otu 310, 322
Kusuh 125
Kuş Dili 455, 571
Kuş Şamanları 655
Kutub Yıldızı 147
Kuvve-i Kudsiye 418
Kuzey Afrika 353
Kuzey Afrikalılar 712
Kuzey Amerika 427, 613,
616
Kuzey Belucistan 464
Kuzey Hunları 271
Kuzey Kafkasya 506
Kuzey Suriye 567
Kuzey ve Güney Amerika
86
Kültigin Kitabesi 467
Kültür Davamız (S. Mirza-
beyoğlu) 15
Kürd 591
Kürd Kavmi 367
Kürdistan 111, 590
Kürsi 96, 165
Kürtçe 320, 557, 582, 706
Kürt-İslâm Sanatı 372
Kürtler 590, 591
Kybeler 447
Kykloposlar 674
Kykloposlar 223

L

La Manşa Ovası 514
Laçın 590
Lagaş 302, 597
Lagaş Kralı Gudea 185
Lamia 624

Lamialar 624
Larsa 302
Lascaux Mağarası 426
Lâtife-i Hakkı 387
Lâtife-i Kalebe 326
Lâtife-i Ruhi 383
Lâtife-i Sırrı 388
Lâtin 199
Lâtince 171, 172, 249,
394, 502
Learkhos 679
Ledünni Hakikat 483
Ledünni İlimler 300, 301
Legler 473
Lele 85
Lemnos Adası 375
Lena Irmağı 569
Leonidas 525
Lerne Gölü 449
Leteyya 158
Leto 225
Letonya 506
Leukippos 348
Levh 96
Levh-i Mahfuz 40, 152,
154
Lhassa Belgesi 82
Li Chao-Kiun 311
Libya 353
Libyalılar 712
Libye 624
Libyeliler 349
Lir 59
Lirik Koral 228
Lirik Şiir 489
Litvanyalılar 506
Logos 647, 648
Lokman Hekim 393
Lorinşah 590
Louvre Müzesi 185
Lucina 251
Lut'un Kansı 529
Luviler 125
Lübnan 89
Lyekourgos 447
Lykeos Dağı 276, 277
Lykeos Zeus'u 277
Lyr 59, 429, 430, 522
Lyra 490

M

Maaday Kara Destanı 659
Maddi Fenomenler 515
Madeira 427
Maden Sanatı 663
Madrid Ulusal Müzesi 82
Mahasattva 372, 373
Mahayana 141
Mahayana Budha'sı 141,
145
Mahayana Budist Görüşü
142
Mahmut Ustaosmanoğlu
55
Maia 58
Maidere 657, 658, 659

Makam-ı Hızır 302
Maksimios 522
Malenazyia 80
Malezya 359
Mam 193
Mandı-Şire 469
Mangaia 85
Mantku't-Tayr (Feridü-
din-i Attar) 455, 653
Mantienali Diotime 543
Manyetik Felâket 86
Marathon 524, 525
Marcus Aurelius 414
Marianne Adası 85
Mark (Tristan'ın Amcası)
488
Markis 724
Marko Polo 241
Marmara 719
Mars 250, 251, 295
Mars Meydanı 566
Marshall Adaları 85
Maskeli Şaman 573
Maşu Dağı 308
Matematik'te Onlu ve Al-
tılı Sistem 595
Materyalist Mistik Görüş
654
Matrix 616
Maurya 361
Maurya Hindistan'ı 522
Mausaios 199
Mavi Nil 709
May Tere 469
Maya 82, 87, 252
Mayalar 87, 192, 193, 194,
195, 274, 275
Mecusi 21, 292
Mecûsi Kâhinler 523
Medeia 724
Medine 167, 661, 722
Medos 584
Medyum 654
Mehd(i) Muhammed 381,
607, 653
Mehdi Muhammed Salih
Mirzabeyoğlu 441, 697
Mehdi Muhammedi 580
Mehdi Necib Fazıl Kısakü-
rek 321
Mehdi Salih İzzet Erdiş
243, 255, 651
Mehdi Salih İzzet Mirzabe-
yoğlu 533, 607, 633
Mehdi Salih Mirzabeyoğlu
244, 378, 634, 649
Mehimî Hikmet 214
Mekanik 521
Mekke 17, 167, 229, 502,
578, 650, 661, 696, 718,
720, 722
Mekke Halkı 452
Mekkeli 641
Mekki 641
Mekr 58, 65
Mekrim 265

Meksika 79, 82, 427, 593
Meksika Müzesi 79, 82
Meksiko 82
Melampus 424
Mele-i Âlâ 612
Melekût Âlemi 641
Meliadlar 626
Melikertes 679, 680
Melpomene 228, 490
Memra Kavramı 648
Merdas 365
Merdiven Motifi 614
Mersin 35
Mersin Yaprakları 450
Meryem Süresi 13
Mesih 139, 141, 487
Mesih Saosyant 362
Mesih Süreti 649
Mesih'in Gelişi 487
Mesih'in Havarileri 139
Mesopotamia 589, 590
Meşe Nymphaları 626
Metafizik 344, 502
Metamorfoz 529
Metapsikolojik Süreç 355
Motis 223, 224
Mevlâna 44, 75, 93, 533
Mevlâna Halid 111, 391,
721
Mezopotamya 213, 589,
590, 591, 594, 597, 603,
730
Mezopotamya Mitolojisi
ve Kültürü 396
Mısır 81, 86, 116, 136,
311, 347, 353, 355, 423,
447, 499, 504, 510, 521,
584, 593, 597, 651, 707,
708, 709, 710, 711
Mısır Külliyyatı 66
Mısır Maat 509
Mısır Mezarları 495
Mısır Mumyaları 85
Mısır Halkı Yerlileri 689
Mısır İnsanı 712
Mısır Sfenksi 711
Mısır Yazıları 603
Mısır Yazısı 594
Mısırlı 523, 709
Mısırlı Heraclius 422
Mısırlı Rahib 348
Mısırlı Rahibler 353
Mısırlılar 621, 711, 712
Mi'rac 42
Mi'rac Gecesi 32
Midas 294
Mihrace 254
Mihraceler 295
Mikail (Aleyhisselâm) 215
Mikronezya 80, 83
Miletos 474
Mimarî 592
Minakşi 465
Minerologlar 356
Minerva 250
Minyatür 247, 248, 373,

663
Mirzabeyoğlu 721
Mit ve Rittler 531
Mit'in Sembolik Formu 491
Mithos 62
Mitik Formül 363
Mitoloji Lûgati (Pierre Grimal) 11
Mitolojik Disiplin 527
Mitolojik Edebiyat 727
Mitolojik Mantık 619
Mitolojik Veri 614
Mitolojiye Bakış 372
Mitra Rittleri 196
Mitra-Varuna 504
Mnemosyne 225, 226, 498
Modern Kötümserler 342
Moğol Devleti 707
Moğollar 272, 520
Moiolar 628
Mommisen 346
Montana Karaayak Kızılderilileri 573
Morpheus 340
Morus 628
Mousa 202, 203, 227
Mousai 226
Mousaios 228
Mousalar 201, 225, 225, 227, 228, 489
Mu Dini 80
Mu Dini Kolonileri 81
Mu Efsanesi 77, 78, 82
Mu Faraziyesi 81, 83
Mu Güneşi 81
Mu İmparatoru 81
Mu Kitası 79, 80, 81, 82, 86
Mu Medeniyeti 79, 80, 81, 83
Mu'lular 80, 81
Muhammed Mustafa 75
Muhammed Parisa 13, 264, 539
Muhammed Salih 257, 383
Muhammedî Görme 693
Muhammedî Hayret 644
Muhammedî Nur 96, 111, 132, 190, 546
Muhammedî Süret 189
Muhammedî Velayet 135
Muhyiddin-i Arabî 12, 30, 183, 189, 571, 591, 681
Musikî 531
Mustafa Günaydın 130
Mutlak Fikir 38, 440, 645
Mutlak Fikrin Gerekliliği 7, 10, 146, 421, 635
Mutlak Güzellik 630
Mutlak Hayâl 684
Mutlak Nur 327
Mutlak Yokluk 701
Mutlaku Düşünen Adam

645
Mübdî Zekâ 59
Müfessir 570, 571
Müfessirler 32
Müküs Nahiyesi 713
Mülk Sûresi 149
Müneccim 609, 612
Münşeat 585
Münşeat Usulü 7
Mürrüsafi Otu 604
Müslüman Türk Sanatları 663
Müz Urania 488
Müzik 59
Müz-ik Sanatkarları 201
Müzisyen 228
Müzler 200, 201, 202, 442, 488
Myster 559

N

Na'im Cennetleri 643
Naacal Tabletleri 79
Naakalar 80
Nagalar 467
Naga-Maya Dili 79
Nag-Hamadi Küpü 143
Nahi Sûresi 215
Nahor 213
Naiaslar 626
Nakşos 449
Nakşos'lu Kedalion 374
Nakşibendiler 42
Namaz 529, 644
Nan Madol Adası 84
Nanna 125
Nannar 125
Nanoteknoloji 668
Narkissos 629, 630, 631, 632
Narkissostan 630
Narsist 629
Nasara Kilisesi 718
Navabo Şamanları 615
Nazar Değmesi 267
Nazarî Bilgi 89
Nazi 512
Nazif Keskin 664
Necib Fazıl 15
Necîâ Yüksel 606, 714
Neda 276
Nedens 127
Nefes-i Rahmani 682, 683
Nefsi Lâtife 327
Nemesis 630
Neml Sûresi 168
Nemrud 214, 724, 725, 726
Nephele 679
Nereus 447
Nergis 629, 631, 632
Neriton Dağı 277
Nesli Han 237
Neslihan Kısakürek 254, 552
Nesnenin İdea Niteliği

208
Nevrozlu 360
Nevruz 364
Ney 458, 578
Nietzsche, Friedrich 342, 343, 438, 527
Nikâh 219
Nil 495, 589, 707, 708, 709, 712, 713
Nil Deltası 347
Nil-i Mübarek 713
Nilüfer Canavarı 192, 193
Ningal 126
Ningizzida 185
Ninive 567
Ninova 213, 452, 471
Nippur 302
Nisir Dağı 309
Nişidu 272
Nogaylar 662
Nogi Mikadosu Meijitenno 495
Norveç Mitolojisi 655
Noumena 558
Nuadu 127
Nuh Sûresi 71
Nübye 709, 712
Nympha 489
Nympha Eko 630
Nympha Liriope 629
Nymphalar 277, 447, 489, 625, 626, 627, 629
Nys 447
Nysa 446

O

O ve Ben (Necib Fazıl) 548
Odysseus 277
Oğuz 268
Oğuz Kaan 657
Oğuz Kaan Destanı 659
Oğuzlar 268, 269
Okroë 474
Okült 355, 356
Okyanus 348
Okyanusya 99
Olympos 57, 225, 227, 250, 375, 376, 427
Olympos Dağı 198, 220
Olympos İlahları 57
Olympos Tanrıları 348
Olymposlular 222, 223, 224, 227, 446
Om Hecesi 296, 297
Ombo 710
Omerta 58
Ontolojik 693
Oreaslar 626
Oreikhalon 348, 353
Orfeus 421, 428, 429, 529
Orfik 430, 527
Orfik - Dionysos Rittleri 196
Orfik Âyinleri 195
Orfik Din 195

Orfik İlahî 197
Orfik Kozmos Yumurtası 196
Organizma 521
Orpheus 195, 199
Orpheus Mitosu 227
Orta Almanya 593
Orta Asya 86, 87
Orta Asya Kavimleri 267
Orta Asya Türkleri 467
Orta ve İç Asya 372
Orta Yunanistan 201
Ortaçağ 271, 274, 594
Ortaçağ Avrupa Simyaları 311
Ortaçağ Kiliseleri 593
Ortadoğu 185, 364, 494, 510, 592, 594, 655
Ortodoks 139
Osiris 86, 526, 653
Osiris Dini 86
Osmanlı Minyatürü 243, 467
Osmanlıca 640
Otos 60
Ourania 228
Ouranos 626

Ö

Ölümsüzlük Otu 471
Ömer Hayyam 439, 443, 444, 445
Ön Asya 712

P

P'ong-lai 312
Pagan 127
Pan 224
Pandora 59, 376
Pan-ku 317
Panteist 412
Pantomim 228
Papa 470
Papirüs 603
Paris Fuarı 512
Parkalar 628
Parlak Gök Baba 507
Parnas Dağı 201
Parnassos 559
Parnasyen 201
Pasifik Okyanusu 79
Paskalya Adası 84, 472
Pavlos 487
Pavlov, Ivan 518
Peiria Mousaları 227
Peiridler 227
Peleponisos 394
Pencap 361
Penia 543
Pentheus 448
Peri Khesias 474
Perikles'in Site İdeali 526
Pers - İran 491
Pers Donanması 525
Pers Hükümdarı Birinci

Darius 524, 525
 Pers Kralı Artakserkses 584
 Pers Şahlar Şahı 361
 Persephone 559, 560, 675
 Persepolis 361, 364
 Persia 523
 Persler 354, 520, 523, 524, 594
 Persler Şahlar Şahı 361
 Persli 524, 525
 Peşeng 369
 Petrus 139
 Peygamber Efendimiz 260
 Peygamber Hanzel 653
 Phanes 198
 Phantom 324
 Phidias Sanatı 523
 Phoenix 653, 654
 Phonix 621
 Phrikos 679
 Phrygia 447
 Picasso, Pablo 512, 513, 519
 Pierre Grimal 11
 Pietroasa Dizisi 196
 Pietroasa Kasabası 195
 Pietroasa Kasesi 195
 Pigmeler 508
 Pikador 514
 Pindaros 394
 Piramidler Çağı 430
 Pirene Dağları 727
 Pitcairn Adası 85
 Piyas 704
 Plaj Tasviri 551
 Plâtin 83
 Plâton 349, 353, 354, 542, 561, 628
 Plâton Atlantis'i 354
 Plâtoncular 423, 425
 Plâtonluk 430
 Plouton 676
 Plutharkos 368
 Polhymnia 228
 Polinezya 80, 83
 Polonyalılar 506
 Polymnia 490
 Polymnos 449
 Pompei 545
 Pompilos 474
 Ponape Adası 83, 84, 85
 Poros 543
 Port Arthur Baskını 495
 Poseidon 220, 223, 225, 348, 349, 674
 Posidonius 414
 Post ve Mask 654
 Pramahamsa 426
 Pratik Psikoloji 527
 Priam 60
 Proclus Ejderhası 425
 Proitos 448
 Prometheus 224, 225,

376
 Protestanlar 263
 Psikofizik Mistik Masal 527
 Psikolog 623
 Psikoloji 14, 61, 377, 518, 519, 548
 Psikolojide Yansıtma 204
 Psikolojik 316, 515
 Psikolojik Materyal 623
 Psikolojik Metod 325
 Psikolojik Tahlil ve Tasvir 519
 Psikolojinin Amacı 519
 Psikolojinin Temeli 519
 Psykhe 545
 Pthah 526
 Pusa (Burç Günü) 678
 Putperest Mantiğı 37
 Pythagoras 430
 Pythagorasçılar 429, 430

R

Ra 81
 Ra'd Süresi 164
 Rabita 181
 Rafael 344
 Rahbaniyet 281
 Rahman Süresi 167, 176, 214, 242, 321, 322, 589, 699, 713
 Rahmani Nefes 411
 Rahmet-i İmtihan 168
 Rahmet-i Vücut 168, 417
 Raks ve Müzikler 653
 Ramazan Ay'ı 287
 Ra-mu 81
 Ranke, Leopold von 346
 Rapa 85
 Raudusculana Kapısı 566
 Re 526, 605
 Refu'd Derecat 165
 Reia 222, 250
 Ren Nehri 506
 Ressamin Ressam Sıfatı 671
 Resûlullah Efendimiz 11, 12, 31, 51, 219, 407
 Revak-ı Uhreviye 665
 Rig-Veda 504
 Rimatara 85
 Ritler ve Müzler 495, 638
 Ritlerin Kurgusu 573
 Ritm 252
 Rodos 414, 473, 474
 Rodos Efsanesi 473
 Roksane 584
 Roma 225, 226, 250, 295, 411, 445, 500, 520, 522, 542, 558, 566, 592, 593
 Roma Mitolojisi 248, 249
 Roma Örfü 250
 Roma'nın Papası 732
 Romalı 708
 Romalı Lactantius 708

Romalılar 251, 520, 526
 Romanya 195
 Romulus 472
 Rozinante 513, 514, 519
 Rölyef 125
 Rönesans 515
 Rta 507, 509, 510
 Ruhî Fenomen 377
 Ruhî Lâtife 327
 Ruh-i Muhammedî 101, 132
 Ruhu'l Kuds 581
 Ruhullah 43, 131, 135
 Rum 65
 Rumeli 591
 Rumi 591
 Rus Miti 292
 Rusça 21
 Ruslar 506
 Rükn-i Şedid 535
 Rüstem 369
 Rüşvet 595
 Rüzgâr Tanrısı 297

S

Saadettin Ustaosmanoğlu 475
 Sabâ 165
 Sabîl 95
 Sabin Kadınları 251
 Sabinler 251
 Sabuha (Mekke) 696, 718
 Saffat Süresi 451
 Sahabî 332, 557
 Sahur 287
 Said-i Nursi 555
 Sais Nehri 347
 Saksâğan 576
 Salamis Limanı 525
 Salı Günü 388
 Salih İzzet Erdişi 392
 Salih İzzet Mirzabeyoğlu 321, 489, 719
 Salih Mirzabeyoğlu 13, 15, 158, 239, 492, 668
 Salur Kazan Han 661
 Sam 72
 Samanoğlu 271
 Samanoğlu Hükümdarı İsmail 270, 271
 Samanyolu 345
 Samanyolu Ağacı 187
 Samarra 566
 Sami Dili 302
 Sami Düşüncesi 437
 Sami İrki 302, 712
 Sami Metinleri 431
 Samiler 510, 597
 Samiri 136, 137
 Samir'nin Öküzü 136, 137, 554, 555
 Samos Adası 473
 Samoslu Nympha 474
 Sanat İçin Sanat Anlayışı 208

Sanat Müzleri 201
 Sanat Şuuru 207
 Sanat ve Arkeolojik Malzeme 491
 Sanatkâr 731
 Sandalcı Kharon 675
 Sanskritçe 504
 Sapanca Kırkpınar Köyü 552
 Sata Taşı 273, 274
 Satanik Yol 86
 Satirik Dram 450
 Satraplık 361
 Savitra 505
 Savitri 504, 505
 Schantung 263
 Schlieman, Paul 82
 Schopenhauer, Arthur 343, 344, 345
 Schrödinger, Erwin 104
 Seba Melikesi 168
 Sefahat Psikolojisi 342
 Sefine (S. Mirzabeyoğlu) 39
 Sehavî (Bahri Muhammed) 13
 Sekr Hâli 607
 Selef-i Sâlihîn 32
 Sembolizm 443, 619
 Semele 446, 448, 449
 Semender 654
 Semere 660
 Semud Kavmi 229, 231, 232, 233, 234
 Seramik Sanatı 663
 Serçeğiller 590
 Servius Tullius 473
 Seth 710
 Sevitra 504
 Sevr Mağarası 416, 565, 722
 Seyahatnâme (Evliya Çelebi) 662
 Seylan 28
 Seyyid Fehim 111, 112
 Seyyid Tâhâ 111, 112
 Sezai Kırılanc 590
 Shakespeare, William 142
 Shang Tzu 361
 Sırrî Lâtife 327
 Sibirya 425
 Sibirya Şamanları 426
 Siccin 137
 Sicilya 675
 Sicilyalı Diodoros 349
 Simurg 653, 654
 Simya 252, 311, 312
 Sin (Akatlar) 125, 126
 Sin (Harfi) 622
 Sinear 582
 Sintialılar 375
 Site 226
 So Kabilesi 272
 Sodom Nâhiyesi 532
 Sokrates 347, 542

Solon 347, 353
 Somaliler 712
 Somos 474
 Son Resûl 483
 Sosyoloji 61
 Souen 125
 Stoa 415
 Stoa Sundurma Okulu 415
 Stoacılar 222
 Stoacılık 411, 412
 Stoik Nazari Düşünce 414
 Su (S. Mirzabeyoğlu Şiliri) 229
 Su Sümer Me'si 509
 Sun'l Telepatı 573
 Suriye 119, 213, 447, 520
 Suriye Apamealı Posidonius 414
 Susa no Wo 290, 291
 Suyla 147
 Suyun (Suyunaliyev) 640
 Süblimasyon 572
 Sümer 431, 499, 503, 510, 582
 Sümer Dönemi 185
 Sümer Efsaneleri 303
 Sümer Etkisi 592
 Sümer Kralları Listesi 431
 Sümer Kültürü 592
 Sümer Yazılı Belgeleri 596
 Sümerce 594
 Sümerler 125, 126, 302, 396, 437, 494, 496, 508, 593, 594, 595
 Sümerlerin An-Enlil-EA'sı 434
 Süryanice 21, 65, 156
 Süt ve İlim Misali 117
 Swallow Adası 85
 Swastika 426

Ş

Şahdamar 410
 Şah-ı Hasan 661
 Şah-ı Hüseyin 661
 Şah-ı Merdan Ali 661
 Şah-ı Merdan Ali Döldülü 661
 Şah-ı Nakşibend 38, 41, 91, 388, 547
 Şahlar Sülalesi 367
 Şair 200, 201, 203, 204, 585, 645
 Şairler 542, 544, 545
 Şam 229
 Şaman 147, 193, 271, 272, 274, 396, 397, 398, 425, 426, 569, 593, 609, 612, 614, 615, 617, 619, 656, 660
 Şaman Âyini 656, 660

Şaman Davulu 613
 Şaman Din Adamları 613
 Şaman Dünya Ağacı 655
 Şaman Metodları 656
 Şaman Sanatı 615
 Şaman Şifa Töreni 396
 Şaman ve Şaman Kültürü 617
 Şaman'ın Şarkısı 655
 Şamanik 87
 Şamanist Tasavvur 246
 Şamanizm 426, 593, 616, 654
 Şamanlar 267, 273, 569, 613, 614, 615, 616, 655, 656, 660, 732
 Şamanlık 267, 569, 611, 616
 Şamanlık Rolü 614
 Şamaş 119, 121, 122, 123, 124, 305, 307, 308, 432, 433, 434, 436, 437
 Şang 504
 Şanso Panza 514
 Şan-yu 397
 Şarab Kadın 308
 Şehadet Âlemi 634
 Şehnâme 367, 369, 372
 Şer'i ve İstidlâli İlimler 280
 Şeyh-i Ekber (İbn-i Arabî) 51
 Şih Huang Ti 361
 Şiir 22, 64, 74, 199, 203, 204, 227, 297, 353, 440, 441, 444, 445, 489, 508, 549, 690, 706
 Şiir Dışı 514
 Şiir İdrakı 22, 440, 531
 Şiir İdrakı İBDA (Tilki Günlüğü) 585
 Şiir Perileri 489
 Şiiriyet 20
 Şili 616
 Şimegi 125
 Şiva (Shiva) 495, 526
 Şivini 125
 Şölen (Plâton) 561
 Şuara Sûresi 232
 Şurippak Şehri 309

T

Tabgaç Türkleri 661
 Tabiat İlimleri 444
 Ta-Che Kralı Tong-Tien 662
 Taha Sûresi 13, 136
 Tahiti 85
 Takhe 558
 Tali' İdrak 698
 Tammuz 508
 Tanjore Tapınağı 496
 Tannı K 275, 276
 Tannı Tammuz 306
 Tannı Ülgen 657, 658, 660

Tao 314, 316
 Taocu 314
 Taocu Zaman 316
 Taocular 313
 Tapınma ve Kült Taşı 358
 Tarımcılık 274, 275
 Tarih Öncesi 346
 Tarihi Mistik Nazarlıyeleri 355
 Tarkovsky, Andrei 366
 Tatarlar 468
 Teatral 614
 Tefsir'ül Kur'an'î Azim 30
 Tekdüze Davul Ritmi 656
 Tekâmül Nazariyesi 174
 Tekerlek 593
 Tekvin 185, 213, 364, 411, 560
 Tel 572
 Tela 572, 636
 Telegraf 572
 Telegram 532, 534, 572, 573, 611, 638, 656, 670, 672, 680
 Telegram Hikâyesi 638
 Telegramcılar 628
 Telepatı 81, 611
 Telepatı Duygusu 359
 Televizyon 572
 Tell Tale 572
 Telling 573
 Tello 558
 Telluma 558
 Telly 573, 636
 Telmiş 443
 Temmuz 653
 Tenasüh Nazariyesi 97
 Tenochtitlan 194
 Terah 213
 Terazi Burcu 595
 Terpsikhore 228, 490
 Tesadüfî 497
 Teselya Kralı Phlegyas 394
 Teselya Kralı'nın Kızı Koronis 394, 395
 Teslis 158
 Teşbih 443
 Tete Dalgaları 656
 Tevrat 31, 48, 185, 229, 410, 487, 560, 591
 Tezâhür Plânı 549
 Thales 424
 Thalla 225, 228, 490
 Thanatos 628
 Thebai 448
 Themis 224
 Thermopolea Geçidi 525
 Thespial 542
 Thespialiler 631
 Thetis 447
 Thisaa 276
 Thot 525, 526
 Tıbb'ın Başlangıcı 596
 Tıbbî İzah 33

Tibet 79, 426
 Tibetli Rahip 82
 Tigris 585, 589
 Tilki Günlüğü (S. Mirzabeyoğlu) 17, 585, 607
 Til-Nahiri 213
 Time Dergisi 487
 Tinian Adası 84
 Tiranlık 526
 Tiresias 424
 Titan Kronos 222
 Titanidler 225
 Titanlar 222, 223, 227, 559, 674
 Tiwat 125
 Tiyatro 591, 704
 Tiyatro Temsilleri 450
 Tlalo 193
 Tokyo 493
 Tolga Alper 373
 Tonga Tabu Adaları 84
 Topalak Otu 310, 322
 Toprak Ana 507, 558
 Topuz 675
 Torah 213
 Toros Dağları 567, 590
 Toroslar 567
 Toynbee, Arnold Joseph 12
 Tragedya 228, 450, 490
 Trajedi 342
 Trajedi Duygusu 342
 Trajik Şair Psikolojisi 342
 Trak Halkı 195
 Trakya 227, 375, 447, 448
 Trans ve Hipnoz 656
 Travesti Şaman 616
 Tristan 488
 Troano El Yazması 82
 Tropik Yağmurlar 275
 Troya 376
 Troyalılar 628
 Truvalı Helen 426
 Tsukuyom 290
 Tüba Ağacı 662
 Tuba-i Hilkat 650
 Tufan Hikâyesi 303
 Tuğrul 654
 Tuna Nehri 506, 519
 Tunç İrki 626
 Tunga Kaan 373
 Tunga Tigin 373
 Tunguzca 613
 Tur (Feridun'un Torunu) 369
 Tur Dağı 136
 Turah 213
 Turan 369
 Turna Kuşu 315
 Türk 268, 269
 Türk Boyları 657
 Türk İnancıları ve Mitolojisi 396
 Türk İslâmı 374
 Türk Mitolojisi 246, 274
 Türk Ordusu 271

Türk Taifesi 269
Türk Toplulukları 463, 613
Türkçe 65, 87, 582
Türk-İslâm Sanatı 373
Türkistan 467
Türkiye 590, 669
Türkler 79, 268, 271, 272, 373, 393, 520
Türkü 591
Tyanalı Apollonius 424
Tzab-can 195

U

Udambara 661
Ufo 680
Ufuk ile Hafise (Tilki Günü) 15
Ugaritler 594
Ukrayna 426
Ulak 679
Ulu Efendilik 361
Uluiyet Âlemi 641
Umay (Tanrı) 660
Umma 598
Ur 302, 597
Ur Kral Mezarları 494, 503, 593
Ur Kralliyet Mezarları 494, 496
Ur Sülahesi 594
Ural-Alтай Dili 613
Urania 490
Uranüs 489
Urartular 125, 594
Urato 490
Urfa-Harran Ovası 213
Urnammu 594
Uruk 302, 303, 304, 307, 310, 311, 597
Urun Ay Tolon 659
Uruz 661
Usta Yogiller 426
Utkucı 147
Utnapiştım 308, 309, 310
Uxmal Tapınağı 82
Uygur İmparatorluğu 80, 81, 86
Uygur Kabartması 467
Uygur Türkleri 661
Uygurlar 86
Uyku 340
Uzakdoğu 363, 430
Uzakdoğu Mitosu 98

Ü

Üç Kardeşler Mağarası 727, 730
Üç Prense Bir Pars Hikâyesi 372
Üçüncü Cins Faraziyesi 615
Ügen 147, 396, 463, 464, 469

Ülker Takımıyıldızı 194
Ümmet-i Muhammed 104
Ümm-ül Eşya 642
Ümm-ül Kura 641
Üns Makamı 264
Üstadım 8, 12, 15, 92, 110, 229, 243, 254, 533, 552, 578, 649
Üstadım ve Ben 14
Üstadımız 439

V

Vacib-ül Vücut 475
Vahdet-i Şühûd 106
Vahdet-i Vücut 106
Vahşi Batı Mıntıkası 573
Vak Vak Adası 663
Vak Vak Ağacı 662, 663
Vak Vak Ağacı Mitosu 274
Vak Vak Sesleri 662, 663
Valery, Paul 645
Van 713
Vanua Levu 84
Varlık Ağacı 327
Varuna 507, 509
Veda Haccı 20
Veda Hutbesi 17, 95
Veda İlahileri 296
Veda Mitolojisi 510
Vedacı Görüş 297
Vedik 509
Vedik Hind Brahaderan-yaka Upanışadı 562
Vedik İlahileri 296
Vedik Panteonu 507
Vedik Şiiri 509
Venüs 225, 423
Venüs Gezegeni 434
Vikingler 520
Virgilius'un Şiiri 423
Volcanus 472
Volga 468
Vulcanus 472
Vysa 470

W

Wu-Ti 311

X

Xochicalo Piramidi 82

Y

Yada Taşı 267, 272, 273
Yafes 72, 268
Yafesoğulları 268
Yağma Ülkesi 267
Yağmur Duası 262
Yağmurcu 254, 263, 269
Yahudi 216, 648
Yahudi Kabalası 655
Yahudi Lûgatı 487
Yahudi Philon 648

Yahudiler 363, 521, 653
Yakut Ebû'l Abbas el Mer-vezî 269, 270
Yakut Kamları 660
Yakut Mitolojisi 661
Yakut Şamanları 568
Yakutlar 267, 273, 274, 621, 657
Yam 72, 73
Yang 313, 314, 315
Yang İlkesi 316
Yaratılış (Tevrat Bölümü) 560
Yar-ı Gar 722
Yaşar Dayı 439
Yat Taşı 267
Yayık 147
Yemen 165
Yeni Ahid İncilleri 143
Yeni Atlantis (Bacon) 355
Yeni Ay Şölens 599
Yeni Dünya Düzeni 516, 517, 521, 525
Yeni Mitolojik Görüş 363
Yeraltı Limanları 354
Yeraltı Sulama Tesisleri 354
Yeşim Taşı 95, 267, 273, 314, 315, 316, 317, 678
Yeşim Taşı'nın İsimleri 274
Yeşu 524
Yıma 364
Yin 313, 314
Yin İlkesi 316
Yin ve Yang 313
Yin ve Yang Çatışmaları 318
Yoga 677
Yoga Faaliyeti 298
Yontma Taş Devri 498, 727
Yucatan 82
Yuhanna 139, 140, 141, 469
Yuhanna'nın İşleri 139, 145
Yukarı Mısır 712
Yunan 185, 221, 424, 430, 526, 592
Yunan Anlayışı 526
Yunan Dini 521
Yunan Düşüncesi 648
Yunan Eleştirel Zekâsı 527
Yunan İlimi Görüşü 430
Yunan İonya Kentleri 361
Yunan Mitolojisi 58, 396, 624
Yunan Panteonu 507
Yunan Şehir Hayatı 429
Yunan Tanrıları 509
Yunan Tabaası 361
Yunanca 27, 62, 171, 172, 277, 663
Yunanistan 195, 277, 363,

445, 446, 448, 521, 524, 526
Yunanlı 251, 523
Yunanlı Fisagor 595
Yunanlılar 303, 523, 525, 592, 709
Yunus Emre 483
Yunus Süresi 452
Yurtsever Trajedisi 524
Yusuf Süresi 39, 279, 300
Yü 128
Yüce Arş 113
Yüeban Kabilesi 271
Yürüyüşmek 18

Z

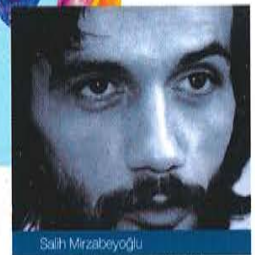
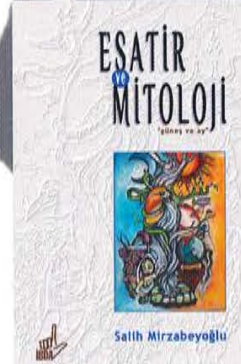
Zagreus 558, 559, 560
Zagros Dağları 119, 121, 590
Zebur 682
Zehpyros 544
Zekât 530
Zengilan 590
Zenon 415
Zerdüş 119, 292, 362
Zeus 58, 59, 198, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 250, 276, 277, 278, 354, 374, 375, 396, 423, 446, 489, 525, 544, 559, 560, 561, 623, 624, 625, 627, 674, 675
Zeus Anlayışı 221
Zevk İdraki 497
Zevken İdrak 170, 493, 531
Zevken İdrak Davası 401
Zeyn-âb 110, 552, 588, 700
Zeytin Yağı 578
Zhob Vadisi 464
Zhou Hanedanlığı 316
Zihnin Kontrolü 532, 533, 534, 572, 611
Zihnin Kontrolü ve Yönlendirme 670
Zilzâl (Zeizale) Süresi 378, 390
Zincifre 312, 318
Zuhur Süresi 29, 39
Zülkarneyn 365
Zümrüd-ü Anka 621, 651, 654

SALİH MİRZABEYOĞLU

KÜLLİYAT

bütün fikrin gerekliliği ➡ aydınlık savaşçıları ➡ ideolocya ve ihtilal yaşamayı deneme ➡ münşeât ➡ tarihten bir yaprak ➡ kültür davamız damlaya damlaya ➡ anafor ➡ necip fazıl'la başbaşa ➡ müjdelerin müjdesi ➡ islâma muhatap anlayış ➡ kayan yıldız sırrı ➡ istikbâl islâmındır ➡ gölgeler ➡ ibda diyalektiği ➡ dil ve anlayış ➡ kökler marifetname ➡ kavgam I-II ➡ iktisat ve ahlâk ➡ hikemiyat ➡ şiir ve sanat hikemiyatı ➡ hukuk edebiyatı ➡ işkence ➡ tilki günlüğü I-VI hakikat-i ferdiyye ➡ sahabîlerin rolü ve mânâsı ➡ başıyücelik devleti yağmurcu ➡ üç ışık ➡ adımlar ➡ parakuta' ➡ hırka-i tecrîd ➡ büyük muztaribler I-IV ➡ sefine ➡ telegram ➡ elif ➡ furkan ➡ berzah

ibda
İslamcı Dergi

İBDA YAYINLARI Çatalçeşme Sok. Üretmen Han No:29
Kat:3/316 Cağaloğlu-İST. (212) 528 33 07 ibdayayinlari.com

**Salih Mirzabeyoğlu'nun
ESATİR VE MİTOLOJİ
Eserinin Ön Kapak Çalışması**